

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

New York Times Bestselling Author of *Ours to Love*

SHAYLA BLACK

A WICKED LOVERS NOVEL

Theirs to Cherish

"Sizzling, romantic, and edgy, a

Shayla Black story never disappoints!"

—SYLVIA DAY, #1 *New York Times* Bestselling
Author of *BARED TO YOU*

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

SHAYLA BLACK'İN ROMANLARI İÇİN ÖVGÜ DOLU SÖZLER

Bizim Sevgimiz

"Cızırtılı bir cinsel gerilim ve gerilim."

-Fresh Fiction

"Yavaş ilerleyen, şehvetli bir okuma. Sevdiğim ve beklediğim gerilim dokunuşuna sahip ve Black'in kavurucu seks sahneleri yazabildiğine şüphe yok."

-Under the Covers Kitap Blogu

"Seksi olmanın ötesinde. Shayla Black hayal kırıklığına uğratmayacak."

-Ramblings and Reviews

"Koltuklarınıza sıkıca tutunun çünkü Shayla Black'in *Aşk Bizim* kitabı ilk kelimesinden itibaren heyecan verici bir okuma sunuyor."

-TwoLips Yorumları

"Cızırtılı bir ménage."

-RT Kitap Yorumları

Tutmak Benim

"Bayan Black, ateşli, dumanı üstünde, daha fazlasını isteyebileceğim seks sahneleri yazma konusunda bir usta."

-Fiction Vixen

"Heyecan, macera, romantizm ve gerçekten ateşli seksin mükemmel birleşimi ... bu kitapta hepsi var!"

-Smexy Books

Bana Ait

"Sabahın erken saatlerinde son sayfaya kadar kitabı elimden bırakamadım.
Bana Ait Ol muhteşem bir kitap."

-Fresh Fiction

"Bu kitap çok ateşli!"

-Smexy Books

Bana Teslim Ol

"Buhar, erotik aşk ve durmak bilmeyen, sayfaları çeviren aksiyonla dolu,
bir oturuşta okuyacağınız kitaplardan biriydi."

-Night Owl Yorumları

"Lezzetli ve eğlenceli, sahneler unutulmaz ve karakterler uğruna ölünecek
gibi. Muhteşem bir okuma!"

-Fresh Fiction

Lezzetli

"Elinizden bırakamayacağınız kadar *lezzetli*... tekrar tekrar okunacak bir
kitap."

-Romance Junkies

"Bu seferki tam bir kavurucu."

-The Romance Readers Connection

Çökmüş

"Başından sonuna kadar baştan çıkarıcı."

-Jaci Burton, *New York Times* çoksatan yazarı

"Baştan sona sürükleyici bir kitap."

-TwoLips Yorumları

Kötü Bağlar

"İlk sayfadan son sayfaya kadar hınzırca, şehvetli bir heyecan. Bayıldım!"

-Lora Leigh, #1 *New York Times* çoksatan yazarı

"Kaçırılmaması gereken bir kitap."

-*A Romance Review*

"Kesinlikle nefesimi kesti. Tutku ve erotik aşk sahneleriyle dolu."

-*Romance Junkies*

Çıplak Arama (Shelley Bradley olarak yazıyor)

"Heyecan verici, buharlı ve muhteşem bir hikâye. Kıvrımlar, dönüşler, iç gıcıklayıcı ve patlayıcı bir cinsel kimya."

-*Romantizme Giden Yol*

"Romantizmin yanında biraz da gerilimden hoşlanan okurlar için mükemmel."

-*İyi Bir Kitapla Kıvrılmak*

"Beni uçurdu ... harika bir okuma."

-*Fallen Angel Yorumları*

Bağlı ve Kararlı (Shelley Bradley olarak yazıyor)

"Herkes çok seksi bir eğlence yaşadı."

-Angela Knight, *New York Times* çoksatan yazarı

"Sizi gülmekten kırıp geçirecek ve daha fazlası için nefes nefese bırakacak karakterlerle bir Florida gecesinden daha ateşli!"

-Susan Johnson, *New York Times* çok satan yazarı

"Gerilim, aşk ve tutku dolu, yakıcı bir macera!"

-Lora Leigh, #1 *New York Times* çoksatan yazarı

Shayla Black tarafından yazılan başlıklar

Kötü Aşıklar Romanları

KÖTÜ BAĞLAR
ÇÖKMÜŞ LEZZETLİ
TESLİMİYET BANA
AIT BENİM TUTMAK
İÇİN BİZİM SEVMEK
İÇİN ONLARIN
BESLEMEK İÇİN

Antolojiler

DÖRT OYUN
(Maya Banks ile)
KELEPÇELER İÇİNDE SICAK
(Sylvia Day ve Shiloh Walker ile)
KÖTÜ VE TEHLİKELİ
(Rhyannon Byrd ile)

Özel Ürünler

ONUN FANTEZİ ERKEKLERİ

Shayla Black'in Shelley Bradley olarak yazdığı başlıklar

BAĞLI VE KARARLI ÇIPLAK
ARAMA

Değer Vermek Onların

SHAYLA BLACK

BERKLEY BOOKS, NEW YORK

BERKLEY YAYIN GRUBU
Penguin Group Penguin Group
(USA) LLC tarafından
yayınlanmıştır
375 Hudson Street, New York, New York 10014

ABD - Kanada - İngiltere - İrlanda - Avustralya - Yeni Zelanda - Hindistan - Güney Afrika - Çin

penguin.com

Bir Penguin Random House Şirketi

Bu kitap The Berkley Publishing Group'un orijinal bir yayınıdır.

Telif Hakkı © 2014 Shelley Bradley, LLC.

Penguen telif haklarını desteklemektedir. Telif hakkı yaratıcılığı besler, farklı sesleri teşvik eder, ifade özgürlüğünü destekler ve canlı bir kültür yaratır. Bu kitabın yetkili bir baskısını satın aldığımız ve herhangi bir bölümünü izinsiz olarak çoğaltmayarak, taramayarak veya dağıtmayarak telif hakkı yasalarına uyduğunuz için teşekkür ederiz. Yazarları destekliyor ve Penguen'in her okur için kitap yayınlamaya devam etmesini sağlıyorsunuz.

BERKLEY® Penguin Group (USA) LLC'nin tescilli ticari markasıdır.
"B" tasarımı Penguin Group (USA) LLC'nin ticari markasıdır.

e-Kitap ISBN 978-1-101-62576-7

Library of Congress Cataloging-in-Publication Data
Black, Shayla.

Shayla Black.-Berkley ticari ciltsiz baskı. sayfa cm
ISBN 978-0-425-25123-2 (pbk.)

1. Varisler-Kurgu. 2. Saklanma yerleri-Kurgu. 3. Cinsel baskınlık ve boyun eğme-Kurgu.
4. Seks odaklı işletmeler-Kurgu. I. Başlık.
PS3602.L325245T48 2014 2013038419
813'.6-dc23

YAYINCILIK GEÇMİŞİ
Berkley ticari ciltsiz baskı / Mart 2014

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır ve yaşayan ya da ölmüş gerçek kişilerle, ticari kuruluşlarla, olaylarla ya da yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Sürüm_1

İçindekiler

[Övgü](#)

[Shayla Black'in](#)

[Başlıkları Başlık](#)

[Sayfası](#)

[Telif Hakkı İthafı](#)

[Önsöz Birinci](#)

[Bölüm İkinci](#)

[Bölüm Üçüncü](#)

[Bölüm Dördüncü](#)

[Bölüm Beşinci](#)

[Bölüm Altıncı](#)

[Bölüm Yedinci](#)

[Bölüm Sekizinci](#)

[Bölüm](#)

[Dokuzuncu](#)

[Bölüm Onuncu](#)

[Bölüm Onbirinci](#)

[Bölüm Oniki](#)

[Bölüm](#)

[Onüçüncü](#)

[Bölüm](#)

[Ondördüncü](#)

[Bölüm](#)

[Onbeşinci](#)

[Bölüm Onaltıncı](#)

[Bölüm](#)

[Bölüm On Yedi Bölüm](#)

[On Sekiz Bölüm On](#)

[Dokuz Bölüm Yirmi](#)

[Bölüm Yirmi Bir](#)

Bölüm

Yazar Hakkında

İki inanılmaz arkadaş için.
İkiniz de nedenini biliyorsunuz.
Bu hikayeyi yepyeni bir ışık altında
görmeme yardımcı olduğunuz için
teşekkür ederim. Kucak dolusu sevgiler!

Önsöz

"Bunun garip olduğunu ve hamile karınızın muhtemelen burada olmanıza kızdığını biliyorum, bu yüzden bunu hızlıca yapacağım. Ortadan kaybolmama yardım eder misin?"

Callie Ward, Kasım ayının sert rüzgârına karşı kollarını kavuşturmuş, mini marketin otoparkı aydınlatan ışıklarının hemen dışında duruyordu. Gözlerini Logan Edgington'a dikmiş, gergin bir şekilde ayak parmağına vuruyordu. Eski deniz komandosunun ona yardım etmek için hiçbir nedeni yoktu, bir zamanlar ona ne kadar şımarık davrandığı düşünülduğünde, ama onu bu sefer sonsuza dek ortadan kaldırabilecek tanıdığı tek kişi oydu.

İri kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturdu ve ona aklını kaybetmiş gibi baktı. Diğer her şeyi kaybetmişti, neden olmasın?

"Kaybolmak mı?" Saatine baktı. "Saat gece yarısı Callie, yani evet, aradığında Tara pek heyecanlanmadı. Bu 'ölüm kalım' meselesi için sıcak evimi terk ettim ve sen şimdi bana sadece şehirden gitmek istediğini mi söylüyorsun? Artık tasmalı olduğunu duymadım mı?"

Callie otomatik olarak parmaklarını boğazının çıplak çukuruna bastırdı ve narin kilidiyle tanıdık beyaz altın teli kaçırdı. "Evet, ama-"

"Bu işlerin nasıl yürüdüğünü biliyorsun. Dom'unla konuş." "Kaçtığım kişi o." Sesi titriyordu.

Callie, "Efendi" sinin ihanetinin boyutunu fark ettiği an, deli gibi kaçmıştı. Çok rahatlamıştı. Kayıtsız. Neredeyse tehlikeli derecede mutlu.

Burnunu çekti, sonra ağlamayı reddederek geri çekti. Sean Kirkpatrick'e aşık olduğu gerçeğini düşünmeyecekti - eğer adı buysa bile.

Logan'ın öfkeli Dom bakışları yumuşadı ve şimdi tamamen koruyucu bir erkek gibi eğildi. "Seni tehdit etti mi? Seni incitti mi?"

Logan'ın kastettiği şekilde değil. Ama her şeyi ele vermeden ona ne söyleyebilirdi ki?

Saçmalık. Üç saatlik araba yolculuğunda planladığı kapak hikayesi Dallas'tan Shreveport'a uçmayacaktı. Logan onun hikâyesindeki boşlukları göremeyecek kadar zekiydi. Ama yine de dehşet, bir kızın düşünce zincirini sarsmanın bir yolunu bulmuştu.

Logan'a güvenmek zorundaydı yoksa çekip gidecekti. Logan onu hiç takip etmemişti, bu yüzden onu art niyetli olduğu için hikâyeyi ondan zorla almakla suçlayamazdı. Onun gözü sadece kızıl saçlı güzel Tara'daydı. Ve o yüce paraya tapmıyordu. Logan iyi adamlardan biriydi, sonuna kadar dürüsttü. Ne satın alınabilirdi, ne de Tara'yı isteyerek tehlikeye atabilirdi. Tara'nın tanıdığı şeytanı, görünüşe göre hiç tanımadığı şeytana tercih etmesi mantıklıydı.

Logan ona yardım edecekse gerçeği öğrenmeyi hak ediyordu ama burada değil. "Arabanda oturabilir miyiz? Hava buz gibi." Ve onunkine güvenmiyordu. dinlenmiyordu.

Logan bu sorudan pek hoşlanmamış gibi görünüyordu ama kısa bir tereddüitten sonra omuz silkti ve onu büyük siyah bir kamyonete götürdü. Anahtarlığıyla kilidi açtı ve kızın kapısını açtı. Bir dakika sonra sürücü koltuğuna yerleşti. "Eğer bu pislik sana zarar verirse, Thorpe buna göz yummayacaktır, özellikle de kendi çatısı altında."

Mitchell Thorpe. Gözlerini kapadı ve onun tanıdık, sert yüzünü hayal etti. Çoğu zaman, onun delici gri gözlerinin içini gördüğüne yemin edebilirdi. Ona bir iş, bir ev, bir arkadaş çevresi, arzuladığı bir yaşam tarzı vermişti. Gerçekten sevdiği ilk adamdı. Kalbinin bir parçası her zaman onda olacaktı.

Onu bir daha asla göremeyeceğini bilmek onu öldürüyordu.

"Thorpe'u bu işe bulaştıramam. Bu çok riskli. Beni tanıyan herkes önce ona gideceğimi düşünür." Ellerini sıktı. "Seni bu duruma sokmaktan nefret ediyorum ama kimse senden yardım isteyeceğimden şüphelenmez. Dominion'daki herkes en sevdiğin kişi olmadığımı biliyor."

Kaşlarını çattı. "Senden çok hoşlanıyorum Callie. Sadece bir denizaltı olarak çok şımarık olduğumu düşünüyorum. Bir santimden fazla eğilmiyorsun ve zerre kadar güvenmiyorsun."

Callie derin bir nefes aldı ve titrek bir baş hareketiyle onu selamladı. "Biliyorum. Sebeplerim var."

"Her inatçı denizaltı yapar. Bak, artık benim sorunum değilsin. Sadece bunu ortaya koyuyorum."

"Gerçekten kimseye güvenemem ama sen benim son umudumsun.

Hissediyorum

Seni bu işe bulaştırdığım için çok üzgünüm ama tanıdığım herkesten çok sen bunun üstesinden gelebilirsin. Gidecek başka yerim yok. Dominion'a geri dönemem. Asla." Ellerini ovuşturup gözlerini kapattı ve hayatının en büyük hatasını yapmamak için dua etti. Eğer öyleyse, gün doğana kadar ölmüş olabilirdi.

"Neye bulaştın sen böyle?"

"Benim adım Callie Ward değil. Sizin ya da bir başkasının benim hakkımda bildiğini sandığı hiçbir şey doğru değil."

Gölgelerin arasında arkasına yaslanmış, şüpheci ve gergin arasında bir yerde duruyordu. "Tamam, o zaman sen kimsin?"

"Küçükken annem bana Callie derdi. Ama eminim siz beni tam adımla tanıyorsunuzdur." Yutkundu. *Lütfen Tanrım, bunun doğru isim olmasına izin ver.*

seçim . . . "Ben Callindra Howe."

Logan'ın gözleri neredeyse yerinden fırlayacaktı. "Chicago'daki kayıp mirasçı Callindra Howe mu?"

Elbette onu duymuştu. Son dokuz yıldır adı tüm haberlere çıkmıştı. Neredeyse Elvis ya da uzaylılar kadar çok görüldüğü rapor edilmişti.

Zavallı küçük açgözlü yetim

basına göre bir dolar için ailesini öldürdü. Callie kollarını ortasına doladı.

Keşke gerçeği bilselerdi.

Başını salladı. "Şu."

"Saçmalık. Bazen başıma bela oluyordun ama sevdiklerini katledecek türden bir kadın değilsin."

"Teşekkür ederim! Bana komplo kuruldu. Kim tarafından ve neden yapıldığını bile bilmiyorum." Logan'ın ifadesi düzleşti. "Senin o olduğuna neden inanayım?"

Güzel soru. Eski hayatına dair sahip olduğu tek şey annesinin Fabergé yumurtasıydı ama Logan'ın onun Cecilia Howe'a ait olduğuna dair hiçbir fikri yoktu.

Yumurtalık kanseri gülümsemesinin parlak ışığını hızla söndürmeden önceki gururu ve neşesi. Şu anda yumurtanın gerçekliğini doğrulamanın hiçbir yolu olmadığı için Callie onu sırt çantasında, arabasının bagajında bırakmıştı.

"Elimde gerçekten başka bir şey yok. Size gerçekte ne olduğunu anlatacağım ve bana inanacağınızı umacağım, böylece beni sonsuza dek

ortadan kaldırmanız için yalvardığımda, bunu yapacaksınız."

"Dinliyorum." Ön kolunu direksiyonun üzerine attı ve hareketsiz bir dağ gibi baktı.

Callie endişeyle yutkundu. "Bildiğiniz şey, dokuz yıl önce babam ve kız kardeşimin evimizde vurulduğu ve silahın benim odamda temizlenmiş olarak bulunduğu."

"Erkek arkadaşın herkese, birlikte kaçtığınız gece onları para için öldürdüğünü söyledi."

Holden muhteşem, meydan okuyan, vahşi ve büyük fikirlerle doluydu. Geriye dönüp baktığında, onunla kaçmayı planlamak aptalcaydı ama on altı yaşındaki kalbi ruh eşi kavramına inanmıştı. Onun kendisine ait olduğuna kendini inandırmıştı. Sonunda para için ona ihanet edeceğini bilseydi, bunu asla kabul etmezdi.

arabasına bindi ya da bekaretini ona verdi.

"Başıma konan büyük ödül için her şeyi söylemeye hazırdı." Homurdandı. "Bunu fark etmeyecek kadar genç ve safmışım.

"Birkaç haftadır birlikte kaçmayı planlıyorduk. Ailesinin hiç parası yoktu ve berbat bir ev hayatı vardı. Yeni ailesi olmamı istediğini söylediğinde genç kalbim pır pır etti. Ayrıca, artık Callindra Howe olmak istemiyordum. Kendimi ucube gibi hissederdim. Benim yaşımdaki çoğu kız dans dersleri aldım ve yazları çalışarak külüstür bir araba aldım. Binicilik dersleri aldım. Akıcı Fransızca konuşuyordum. On yaşıma geldiğimde Antarktika hariç her kıtayı ziyaret etmişim. Bir güven fonum vardı ve ehliyetimi aldığım gün bir Porsche aldım."

"Kulağa o kadar da kötü gelmiyor," dedi Logan.

"Geriye dönüp baktığımda öyle olmadığını görüyorum. O zamanlar kendimi yalnız hissediyordum. Babama tapardım ama annemin ölümünden beri uzak duruyordu. Küçük kız kardeşim Charlotte da asileşmişti."

"Yani erkek arkadaşın sevişmek ve parana yaklaşmak için sana ilgi gösterdiğinde, onun senin için bir çözüm olduğunu düşündün. sorunlar?"

"Hemen hemen." Ve aptallığı hâlâ canımı yakıyordu. "Her neyse, babamın ve kız kardeşimin öldürüldüğü gece, aile yemeğimize geç kalmıştım. Yemek biter bitmez babama bir sınava çalışmam gerektiğini söyledim. Holden'ı aramak ve ona yeşil ışık yakmak için yukarı koştum. Biraz sonra

Her şey normalmiş gibi yatağa girdim. Bir gece önce toparlanmıştım ve gitmeye hazırdım. Sırt çantamı aldım ve birkaç şey koydum. Alt katta, babamın odasında ilk silah sesini duyduğumda son dakika eşyalarını

Oda. Yanılıyor olmalıyım ya da kız kardeşim televizyonun sesini çok açmış olmalı diye düşündüm. Evimizde kim ateş ediyor olabilirdi ki? Charlotte'un koridordan aşağı inip merdivenlere yöneldiğini duydum." Callie yumruklarını sıktı. "Birden çığlık attı. Bir silah sesi daha duydum, bu çok daha yakındı. Bir daha çığlık atmadı. Ona yardım edip edemeyeceğimi görmek için kapıdan dışarı baktım ama kan ..."

Callie dudaklarını birbirine bastırdı. "Sadece on dört yaşındaydı."

Boğazı düğümlendi ve gözyaşları tehdit etmeye başladı ama Logan onun elini sıktı. "Devam et."

"Ona doğru koşmak istedim ama katil koridoruma doğru saldırmaya başladı. Ben de çantamı aldım ve pencereden tırmanarak büyük ağaçtan yere indim. Bunu binlerce kez yapmıştım.

"Yere düşmeden hemen önce beni vurdu. Kalçamda et yarası. Çok acıttı ve günlerce kanadım ama hayatım için koşmaya devam ettim. Holden bir sokak ötede arabasında beni bekliyordu. Hıçkırığa hıçkırığa ağlayarak bindim. Polisi aradım ve onlara her şeyi anlattım. Olay yerinden kaçtığımı söylediğimde hemen benden şüphelendiler. 'Sorgulama' için gelmemi istediler ve sadece 'şüpheli bir kişi' olduğuma yemin ettiler, ancak bir saat içinde medya beni şüpheli olarak etiketledi. Çok sersemlemiş ve korkmuştum.

yüz sorgusu. Her şey bulanıktı ve kimseyi öldürmediğimi söyleyebilecek hiçbir tanığım yoktu. Ailemin gittiği gerçeğiyle yüzleşmek istemedim. Bu yüzden kaçtım."

"Kimse Holden'dan şüphelenmedi mi? Ne de olsa baban ölseydi, sana çok para miras kalacaktı."

Başını iki yana salladı. "Yaşlı bir çiftin evinin önüne park etmiş. Yirmi dakika boyunca külüstür Mustang'inin içinde oturan genç 'serseri'yi gözetlediler çünkü Usher'ı kendi beyaz üst sınıf mahallelerinde bangır bangır çalıyordu. Her an korkunç bir cinayete kurban gideceklerinden emindiler."

Logan'ın ağzı acımasız bir çizgiyle düzleşti. "Sonra?"

"Bir saat içinde, bir barın otoparkında sarhoş bir adamla araçlarımızı takas ettik, Holden'ın arabasını onun eski kamyonuyla değiştirdik. Adam evet diyecek kadar sarhoştı.

Ondan sonra Illinois'den Indiana'ya doğru yola çıktık."

Callie bunların hiçbirini tek bir kişiye bile anlatmamıştı. Yıllardır bunu düşünmesine bile izin vermemişti. Kelimeleri söylemek bile, kanayan, sızan bir kütleye dönüşene kadar derisinin katmanlarını birer birer soyarak gibi acı veriyordu.

En kötüsü de, içini dökebilirdi ve Logan ona inanmayabilirdi. Polisi

arayabilirdi çünkü yapılacak doğru şey buydu. Onlar

onu hapse götürecekti. Ve o zaman ne olacağını kim bilebilirdi ki... iyi olmayacağı dışında.

"Birkaç gün sonra da erkek arkadaşın seni ispiyonladı, öyle mi?" diye sordu.

"Evet. Hâlâ kanamam vardı, kalçam iltihaplanmıştı. Holden beni ihbar edene ödül verileceğini duymuş ve beni aradı." Ve lanet olsun ki bu konuda hâlâ acı çekmiyordu. "Şampuanımı almak için duşta çıktığımda onu telefonda duydum, kıyafetlerimi giydim, kamyonete bindim ve bölün."

Logan, "Devam et," diye ısrar etti.

"Oradan hızla bir sonraki kasabaya gittim ve küçük bir sedan için nakit para ödedim. Yanımda yaklaşık otuz bin dolar vardı, Holden ve ben yeni bir hayata başlayabilelim diye babamdan birkaç ay içinde aldığım para. Babam bunu hiç özlemedi.

"Kış olduğu için güneye kaçtım. Kentucky'de biraz zaman geçirdim. Oradaki insanlar şüphelenince başka bir isim aldım, saçımı boyattım ve sınırdan Tennessee'ye geçtim. Mississippi, Louisiana, Arkansas, Oklahoma. Haftalık kiralık bir motel ve geçici bir iş bulabildiğim her yere gittim, en azından birilerinin peşimde olduğunu düşünene kadar. Sonra yine giderdim."

"Thorpe'u nasıl buldun?"

"Dallas'a geldikten kısa bir süre sonra yirmi dört saat açık bir lokantada çalışırken bazı hayat kadınlarına hizmet ettim. Bazıları gecenin üçünde içeri girdiklerinde hala fet kıyafetlerini giyiyorlardı. Merak ettim ve sorular sordum. Bana cevap verdiler. Bekâr Domlardan biri beni kendisiyle Dominion'a gitmeye davet etti. Merakımdan evet dedim. Bir trol olduğu ortaya çıktı ve

Thorpe'un onu dışarı atması uzun sürdü ama kalmak için yalvardım.

Sonunda saklanmak için mükemmel bir yer bulmuştum. Kimsenin beklemediği gizli bir topluluk

Gerçek adınızı bilseniz bile kimse sizi tanımaz. Farklı giyinebilir, saçımı değiştirebilir, bol bol makyaj yapabilirdim ve kimse kılını bile kıpırdatmazdı. Beni çocukluğumdan tanıyan hiç kimse fet kulübünün ne olduğunu bildiğini itiraf etmez, hele beni orada aramayı hiç düşünmezdi. Thorpe ilk başta çok soru sordu. Bir sürü yalan uydurdum. Bir süre sonra, işimi yaptığım ve kaçmayı planladığımda ona haber vereceğime söz verdiğim sürece

başka biri, onu yalnız bıraktı." İçini çekti, her şeyi içinde tutmaya çalışıyordu. "Sonra Sean geldi."

"Domun mu?"

Gözyaşları Callie'yi yakıp kavurdu. Gözyaşlarını tutmak için gözlerini kırpiştırdı. "Sözde, evet. Daha önce de suikastçılardan ve ödöl avcılarından kaçmışım.

her zaman kaçmayı başardı. Bu seferki farklı bir tür. Beni tekrar bulacak kadar kararlı. Bu yüzden yardımınıza ihtiyacım var. Beni koruması ve gözetmesi gereken adam, ona güvenmem için bana yalvaran adam?" Başını iki yana salladı. "Beni öldürmeye çalışıyor."

Birinci Bölüm

Üç gün önce

CALLIE yastıklı masaya sırt üstü uzanırken titredi ve Sean Kirkpatrick'in güçlü parmakları kelepçeli bileğini sararak başının üzerindeki bağlara geri götürdü.

"Bunu yapabilir miyim bilmiyorum," diye mırıldandı.

Durakladı, sonra sabır istercesine bir nefes çekti. "Nefes al, güzelim."

Memleketi İskoçya'nın o nazik, derin aksanlı sesi ona huzur veriyordu. Sesi onu hem tahrik ediyor hem de yatıştırıyordu ve bu duyguların içinden geçmesine izin vermeye çalıştı.

"Bunu benim için yapabilir misin?" diye sordu.

Parmakları kızın bileğinden çözüldü ve parmak eklemleriyle kızın uzattığı kolunun iç kısmını sıyırdı. Her zamanki gibi, dokunuşu sessiz bir güçle doluydu. Kadının içini sızlattı. Tekrar ürperdi, bu sefer tamamen farklı bir nedenden dolayı.

"Denerim."

Sean başını salladı, derin mavi gözleri kızın içinde saklamaya çalıştığı her şeyi görüyor gibiydi. Bu delici bakışlar onu çok korkutmuştu. Ona baktığında ne görüyordu? Gerçek kız hakkında ne kadarını bir araya getirmişti?

Bu düşünce onu panikletti. Kimse onun sırrını bilemezdi. *Hiç kimse.* Dominion'da geçirdiği dört yıl boyunca bunu herkesten, hatta Thorpe'dan bile saklamıştı. Sonunda kendini güvende ve rahat hissedeceği bir yer bulmuştu. Of

Elbette bir gün vazgeçmek zorunda kalacaktı, muhtemelen yakında. Her zaman yapardı. Ama lütfen, henüz değil.

Derin nefes al. Panik yapma. Sean teslim olmanı istiyor, sırlarını değil.

"Denemekten daha iyisini yapman gerekecek. Altı aydan uzun bir süredir 'deniyorsun'," diye hatırlattı ona nazikçe. "Seni gerçekten inciteceğimi mi düşünüyorsun?"

Hayır. Sean'ın vücudunda şiddet yanlısı bir kemik yok gibiydi. O bir sadist değildi. Onu asla sertçe kavramadı. Sesini bile yükseltmezdi. Onu şaka yollu "denizaltı fısıldayıcısı" olarak düşünmüştü. Hem karşı konulmaz hem de sinsi bulduğu bir nezaketle sınırlar. Kesinlikle, diğer tüm erkeklerden çok daha fazlasını ondan çekip çıkarmıştı. Yorulmak bilmeden onun güvenini kazanmak için çalışmıştı. Callie bunu asla yapamayacağı için kendini çok kötü hissediyordu, hele de bunu yapmak ölümcül olabileceken.

Suçluluk duygusu onu hırpaladı. Onun zamanını boşa harcamayı bırakmalıydı.

"Yapmayacağını biliyorum," diye güvence verdi, gözlerini kırıştırtarak ona baktı ve anlamasını diledi.

"Tabii ki hayır." Göğsünü onunkinin üzerine bastırdı ve gözlerinin içine bakmak için daha da yaklaştı.

Callie dayanamayıp göz kapaklarını indirdi ve dünyanın geri kalanına kendini kapattı. Yapmaması gerektiğini bilse bile, onun öpücüğünün yumuşak güvencesine gömüldü. Dudaklarının onunkiler üzerindeki her fırçası onu yatıştırıyor ve tahrik ediyordu. Ona her dokunduğunda kalbi hızla çarpıyordu. Teni gerginleşti. Meme uçları sertleşti. Amı nemlendi ve şişti. Kalbi acıyordu. Sean Kirkpatrick'i sevmek çok kolay olacaktı.

Adamın parmakları saçlarının arasından süzülüp kafa derisini okşarken, nefes verdi ve öpücüğün içinde eridi - sadece tatlı bir an için. Karşılatabileceği tek an buydu.

İçini şiddetli bir özlem doldurdu. Onun giysilerini çıkarmasını, gözlerinde sık sık gördüğü o kararlılıkla kendisini öpmesini ve Onu, yapabileceğini bildiği tek bir hevesle ele geçirecekti. Ama onu yakaladığından beri geçen aylar boyunca, vücudunu okşamaktan, onu kızdırmaktan ve hak ettiğini düşündüğünde orgazm olmasını sağlamaktan başka bir şey yapmamıştı. Onu tamamen dizginlemesine izin vermemişti. Ve onu henüz yatağa atmamıştı.

Onun derinliklerindeki hissi bilmemek, vücudu durmaksızın zonklayana kadar beklemek ve istemek, onu deli dolu kovalar haline

getiriyordu.

Dudaklarını bir kez daha ustaca okşadıktan sonra Sean öpücüğü sonlandırdı ve başını kaldırdı, zorlukla nefes alıyordu. Ona sarıldı, gitmesine izin vermeye hazır değildi. Nasıl olmuştu da

derisinin altına bu kadar çabuk mu girmişti? Şefkati damarlarını bir uyuşturucu gibi doldurmuştu. Callie'yi bağımlı hale getirmesi onu dehşete düşürmüştü.

"Seni istiyorum. Sean, lütfen . . ." Neredeyse ağlayacaktı.

Geniş bir eliyle kızın yüzündeki dağınık saçları süpürdü. Daha tek kelime etmeden mavi gözlerindeki pişmanlık yumuşadı. "Eğer Dom'un olarak bana güvenmeye hazır değilsen, bir sevgili olarak bana hazır olduğunu düşünüyor musun? O adımı atmadan önce bana tamamen açık olmanı istiyorum. Tek yapman gereken bana güvenmek, tatlım."

Callie gözlerini kapadı. Bu çok anlamsızdı. Sean'a güvenmek *istiyordu*, ona her şeyini vermeyi arzuluyordu - bağlılık, dürüstlük, inanç. Geçmiş bunların hiçbirini kimseye vermeyeceğini garanti ediyordu. Ama Sean'ın ona karşı hisleri vardı. Bu konuda hiç şüphesi yoktu. Onlar da aynı şekilde

Onunki, beklenmedik bir şekilde, zaman içinde, yavru bir dal, sonunda çiçek açmayı ya da ölmeyi bekleyen bir tomurcuk yaratan sağlam bir sarmaşığa dönüştü.

Hangisi olduğunu biliyordu. Erken gelen bir kışta yok olmaya mahkum olan bu cılız Dom/köle ilişkisinden daha fazlasına asla sahip olamayacaklardı.

Onun tasmaını asla kabul etmemeliydi, hele ki herkesle arasına mesafe koymaya çalışması gerekirken. Şu anda sorumlu seçim, güvenli sözcüğünü aramak, dışarı çıkmak, onu bırakmak olurdu. İkisini de bu cehennemden kurtarmak. Asla arkasına bakmadan.

Neredeyse on yıldır ilk kez Callie veda edecek gücü bulamayacağından endişeleniyordu.

Bu gece nesi vardı? Çok duygusaldı. Büyük kız külotunu yukarı çekip şımarık tavrını takınması, hiçbir şeyin önemi yokmuş gibi davranması gerekiyordu. Yıllardır böyle başa çıkmıştı. Ama Sean'la bunu başaracak gibi görünmüyordu.

"Burada benimle olmak yerine kafanın içinde yaşıyorsun," diye nazikçe azarladı.

On

u. Bir doz daha suçluluk duygusu içini kavurdu. "Özür dilerim, efendim."

Sean derin bir iç çekti, dik durdu ve elini ona uzattı.

"Benimle gel."

Callie irkildi. Eğer sahneyi durdurmaya niyetliyse, bu sadece konuşmak istediği anlamına gelebilirdi. Onun ruhunu deşmeye çalıştığı bu seanslar onun şehvetli işkencesi altında doyurulmamış bir özlemle geçirdiği cinsiyetsiz gecelerden daha acı verici hale geldi.

Hayal kırıklığını yutkunarak cesaretini topladı ve elini onun elinin içine koydu.

Sean onu sabit bir şekilde tutarak Dominion'ın zindanının uzak tarafına, gölgeli bir köşedeki bir banka götürdü. Odanın geri kalanını görür görmez, Callie üzerinde tenini yakan gözler hissetti. Umursamaz bir bakışla etraflarında sahneye çıkan diğerlerine baktı ama onlar da kendi zevk, acı, inleme, ter ve ihtiyaç dünyalarında kaybolmuş gibiydiler. Odayı uzun uzun taradığında, onu dizlerinin üzerine çökartecek güce sahip başka bir görüntü ortaya çıktı. Gölgelerdeki Thorpe. Bakıyordu. Sean'la birlikte ona. İfadesi tam olarak onaylamadığını göstermiyordu ama memnun da değildi.

Sean oturdu, sonra onu kucağına çekti ve belini güçlü bir şekilde kavrayarak sırtını destekledi. Çenesini avucunun içine aldı ve ona sivri bir bakış gönderdi. "Gözlerini benden ayırma, güzelim."

Onun bakışlarına karşılık vermenin ve kendini gerçekten ona teslim etmemenin gittikçe zorlaştığı gerçeğini düşünmemeye çalışarak itaat etti.

Aslında Sean'ın hayatına girmesine izin vermişti çünkü bazen ona gökyüzündeki en parlak yıldızmış gibi bakan, sonra da efendisi olarak hep başka bir kadını seçen Thorpe'u kızdırmıştı. Onu kışkandırmak istemişti. Onun umurunda olup olmadığını görmek istemişti. Sean sessiz sofistikeliği ve kuru mizahıyla kulübe girmiş, ona bir kez bakmış ve başka hiç kimseye bakmamıştı. Bu onun egosuna çok iyi gelmişti.

-Ta ki Thorpe korumasını kaldırıp Sean'ın onu yakalamasına izin verene kadar. Gözünü bile kırpmadan gitmesine izin verdi.

Peki Thorpe neden şimdi onu izliyordu?

"Perilerle birlikte uzaklardasın, Callie. Aklını başına topla," diye homurdandı Sean. "Bana odaklan. Yoksa bu geceyi şimdi bitiririz."

Bu daha iyi, daha akıllıca olurdu. Ve içindeki her şey Sean'ın gitme düşüncesine isyan etti. Aslında sarıldı. Ne de olsa yarın biriyle birlikte olup olamayacağını asla bilemezdi.

"Özür dilerim. Kafamı meşgul etmek istememiştim."

Yüzü biraz yumuşadı. "Seni rahatsız eden ne?"

Asla itiraf edemeyeceği milyonlarca şey. Aklına gelen ilk bahaneye sarıldı. "Beni istemiyorsun."

Onun yüzünü ellerinin arasına aldı. "Bunun ne kadar gerçek dışı olduğu hakkında hiçbir fikrin yok, tatlım. Seni altıma yatırmayı ve içime öyle bir girmeyi hayal ediyorum ki, beni hissetmeyi asla unutamayacaksın. Seni istediğimden asla şüphe etme."

Onun sözleri Callie'nin her tarafının kızarmasına neden oldu. "Seksin bizi yakınlaştıracığını düşünmüyor musun?"

Geniş ağzından alaycı bir gülümseme geçti ve kadın dayanamayıp parmaklarını siyah saçlarının dalgaları arasında gezdirdi. Adam göz kamaştıracak kadar yakışıklıydı. Thorpe'un ilgisizliğine karşı mükemmel bir intikam olmuştu.

Sadece onun kalbine girme yolunu çalmasını planlamamıştı. Ve şimdi ne yapacağına dair hiçbir fikri yoktu.

"Bu cazip bir fikir, değil mi? Ama ben kendimi çok iyi tanıyorum. Buna bir kez başladık mı, bir daha durmam. Ve aramızda dikkatimizi dağıtmayacak kadar çok güven var. Seni de tanıyorum. Seks kolay, değil mi? Gerçek yakınlık zordur. Bunu hiç yaşadığını sanmıyorum ve bundan kaçmakta biraz fazla iyisin. Bir sikişten fazlasını arıyorum Callie. Gerçek bir şey istiyorum ve sikim ağrıyor diye acele etmeyeceğim."

BDSM zindanındaki tek duyarlı erkeği bulmak zorundaydı. Sadece diz çökmesini, ona efendim demesini isteyen ve arada sırada iyi bir dayak atmaktan hoşlanan biriyle daha iyi olurdu. Ne gariptir ki, bu onu hiç cezbetmemişti. Sean'ın büyük kalbi çekmişti ve sonundan önce hem onun hem de kendisinin kalbini kıracağından korkuyordu.

Belki bu sefer farklı olur. Belki geçmiş orada kalır. Dört yıl, bir yerde kaldığın en uzun süre. Belki de kaçmayı bırakıp nihayet yaşama zamanı gelmiştir.

Callie titreyen bir nefes aldı. "Tekrar deneyeceğim. Gerçekten deneyeceğim. Bana ne istediğinizi söyleyin, efendim."

"İşte bir kız." Sean onu ayağa kaldırdı ve yastıklı masaya geri götürdü.

Yukarı bakınca Thorpe'un gittiği anlaşıldı. Muhtemelen en iyisi buydu. Onun için fazla kontrollü ve seksiydi. Eğer kendini gerçekten onun ellerine bırakırsa, ruhunu hiç vakit kaybetmeden tamamen açabilirdi. Bu riski göze alamazdı.

"Benim için düz yat, güzelim."

Muhteşem İskoçyalı ona minderli yüzeye çıkmasına yardım eder etmez, uzandı. Kelepçeli ayak bileklerini çabucak sabitledi. Bu onu çok fazla panikletmedi. Sonra bileğini kavradı ve kelepçelerden birini takmaya başladı. Neredeyse anında, titremesi yeniden başladı. Callie dişlerini sıktı ve Sean'a teslim olmak için mücadele etti. Bunu istiyordu. Tanrı biliyordu ki istiyordu.

Ona güvenmediğinden değildi. Ama ya biri onu tanırsa? Ya polis mekanı basarsa? Ya kaçması gerekip de kaçamazsa?

"Gözlerini kapat. Derin bir nefes al."

Yine başarısız olursa ve adam geceyi geçirmek için giderse ne yapacağını merak ediyor olmalıydı. Ya da temelli. Onsuz olmak istemiyordu ve bu tür bir çaresizlik *çok* tehlikeliydi.

Callie kendini itaat etmeye zorladı. Anında diğer duyuları da devreye girdi. Uzak köşedeki bir kadın çok gürültülü bir orgazm yaşıyordu. Aziz Andrew'un haçları sırasının yakınında bulunan bir erkek köle, tepesindeki kırbacın her vuruşunda homurdandı. Yakınlarda bir yerde, zindancılardan birinin

Monitörler alçak sesle konuşuyordu. Kendi nefes darlığı yavaş yavaş hepsini bastırdı. Sadece Sean'a odaklanana kadar gürleyen kalp atışları gerisini halletti.

"Güzel. Güvenli kelimen nedir?" diye mırıldandı, yaklaşarak. "Yaz."

Callie yutkundu. O atı özlemişti. O küçük kahverengi Kısarak, annesinin ölümünden sonra onun en değişmez yoldaşı olmuştu. Hiç şüphe yok ki kısarak artık ölmüştü. Dört ayaklı arkadaşına veda etme şansı hiç olmamıştı.

Kesik kesik bir nefes verdi.

"Mükemmel," diye övdü kelepçeli bileğini masaya bağlarken.

Tüm vücudu gerildi. Sert bir nefes aldı. Kalp atışları daha da hızlandı. Avuçları terlemeye başladı. Heyecan ve korku baş döndürücü bir kokteyle karışmış, damarlarını uyuşturmuştu.

"İlerleme kaydediyorsun. Seninle gurur duyuyorum." Sean onun yanağını okşadı. "Rahatla. Bana güven. Kendini benim ellerime bırak."

Kulağa ne kadar harika geliyordu. Ne kadar cazip. Onun dokunuşuna sokuldu ve boşa harcamaktan başka bir şey olmayan bir bağlılık dalgasını geri çekmeye zorladı.

Callie, ruhunun neden boyun eğmek için haykırdığını bilmeyen kadınlardan değildi. Neredeyse on yılını bir ölüm kalım mücadelesinde kendi refahından tamamen sorumlu olarak geçirmiş bir kızın, tüm bunları geniş omuzlarının taşıması için Dominant bir ortağa devretmek istediğini anlamak için Freud'a gerek yoktu. Elbette ailesinin de hayatta kalmasını istiyordu.

bir bütün olarak. Her zaman sahip olamadığı şeyleri istedi.

Tanrım, bu acıma partisinin ışıklarını söndürmeli ve Sean'a elinden geleni yapmalıydı. Yarın, onun ihtiyaç duyduğundan çok daha azı olduğu için özür dileyecek, sonra da aralarındaki bağları koparacaktı - daha fazla irade bulamadan önce. Elbette yalan söyleyecek ve ona gerçek aşkı olabilecek başka bir itaatkâr bulma arayışında başarılar dileyecekti. Bunu izlemek çok acı verici olacaktı, bu yüzden yakında ayrılmak zorunda kalacaktı. Ne yazık ki Thorpe da onu pek özlemeyecekti. Kimse

özlemeyecekti. Tam da planladığı gibi.

Farkına vardığı şey kalbini burktu.

Callie aylardır duvardaki yazıyı umutsuzca görmezden geliyordu. Kendini duygusal olarak tehlikeye atmış ve fazlasıyla rahatlamıştı. Sean onun ruhunun derinliklerine inmeye devam ediyordu. Eğer dikkatli olmazsa, ikiye ikiye bir araya getirmesi uzun sürmeyecekti. Sorduğu sorular onu şimdiden germişti.

Belki de Dominion'dan ayrılma zamanı çoktan gelmişti. Hayır, öyle olduğunu *biliyordu*. Her şeyi geride bırakması gerekiyordu. Toparlanmalı ve yoluna devam etmeliydi. Ne kadar erken olursa o kadar iyiydi.

"Callie . . ." Ses tonu bir uyarıydı.

Temizleyici bir nefes aldı ve her düşünceyi zihninden uzaklaştırdı, kendini onun varlığına ve onu sonsuza dek terk etmeden önce sadece bu kez ona boyun eğme ihtiyacına odakladı.

"Ben iyiyim, efendim." Cesaretini kaybetmeden önce diğer kolunu başının üzerine kaldırarak ona olan güvenini gösterdi.

"Nihayet." Parmakları onun etrafında kıvrıldı, sıcak ve koruyucuydu, başparmağı son kelepçeyi takmadan önce kolunun savunmasız iç kısmını okşadı. "Teşekkür ederim, güzelim. Benim için bağlanmış çok güzel görünüyorsun. Güvenin baş döndürücü."

Ve cehennemden daha korkutucu. "Fazla olmadığını biliyorum."

"Şşşt. Senin için bu büyük bir anlaşma. Bunun senin için zor olduğunu biliyorum." "Bir dakikalığına gözlerimi açabilir miyim?"

Sean durakladı. "Beni görmek ister misin?"

Callie telaşla başını salladı ve damarlarından sızan sinsi panikle savaştı.

"Aç o zaman. Yavaş yavaş gideceğiz."

Kirpikleri kırışıarak açıldı ve aydınlık zindanda ona odaklandı. Kare bir yüz, keskin bir çene, koyu renk keçi sakalı, güçlü bir burun, kaslı bir vücut. Kalın kaşlarının arasında sürekli bir çentik var gibiydi. Sağ gözünün altında küçük bir yara izi vardı ve eğer öyle birine benzeseydi bunun bir kurşun izi olduğuna yemin edebilirdi. Onunla ilgili her şey çok erkeksi ve agresif görünüyordu. Yine de ona çok şefkatli davranıyordu. Eğer mükemmel erkeği özel olarak sipariş etmiş olsaydı, bu Sean olurdu. Hiç şüphesiz onun güvensizliğini kazanmak için ne yaptığını yüzlerce kez düşünmüştür. Bu düşünce onu üzüyordu.

Bir sonraki kimliğine geçmeden önce boyun eğmenin nasıl bir şey olduğunu, Sean'ın nasıl bir şey olduğunu öğrenmek istiyorsa

Bu seferlik. Bu kadar basit.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı.

"Şimdi gözlerini bağlayacağım."

Korkutucu bir ihtimaldi ama artık üstesinden gelmeye hazır hissediyordu. Ayrıca, duyma yetisi onu ailesinin öldürüldüğü gece ve Holden'ın ihanetinden kurtarmıştı.

"Evet, efendim."

Sean onun boynunu okşadı, parmak uçları köprücük kemiklerinden aşağıya, göğüslerinin kabarıklığına doğru süzüldü ve neredeyse şeffaf beyaz pamukla kaplı, büzülmüş meme ucunu okşadı. "Beni çok memnun ediyorsun."

Onu da memnun etmişti. İçindeki her şey ona bunu göstermek için can atıyordu.

Gülümsedi ve başını kaldırarak uyku maskesine benzeyen ipeksi siyah bir örtüyü gözlerinin üzerine yerleştirdi. Ağırlığı hafif ve tehditkâr değildi. Sonra onun elini sıktı. Callie de sıktı.

"Hiç hem zaptedilmiş hem de gözleriniz bağlanmış olarak bulundunuz mu?" "Tam olarak değil ve sadece gösteri amaçlı."

Aslında çok az insanla kavga etmişti. Logan Edgington genellikle şımarık davranışlarını düzeltmek için ona kırmızı bir kış vermek isterdi. Arkadaşı Xander onun vücudunu tahrik etmekten zevk almıştı ama kalbinin bir köşesini bile uyandırmamıştı. Dominion'daki diğer Dom'lardan bazılarıyla da biraz zaman geçirmiş ve benzer sonuçlar almıştı. Eric, onu ürperten top tıkaçlarına hayranlık duyuyordu. Zeb'in ayakları onu biraz fazla heyecanlandırıyor gibiydi. Ayak parmaklarını kemirmesi onu çileden çıkarmıştı. Jason sadece protokole bağlı biri değil, aynı zamanda büyük bir Shibari hayranıydı. Bu, Zeb'in Callie'nin güvenli kelimesini haykırması için dört dakikadan az zamanı vardı. Sonra

Thorpe. Kendi başına bir sınıftaydı. Ve onun ulaşamayacağı bir yerdeydi.

"Gösteri mi?" Sean'ın sesi şok olmuş gibiydi.

Callie başını salladı. "Evet. Ama yaklaşık iki yıldır hiç yapmadım."

O Aralık ayından beri Thorpe ondan bir gösteri için dibe inmesini istememişti. .

. daha sonra, kapalı kapılar ardında, aralarındaki tutuşan sıcaklık, kollar ve dudaklar, iç çekişler ve atılan kıyafetlerden oluşan bir karmaşaya dönüşmüştü. Kız ıslak ve hazırды ve onun yatağında çırılçıplak, onun için çok çaresizdi. Sonra adam hiçbir açıklama yapmadan aniden çekip gitmiş,

sanki hiçbir şey olmamış gibi davranmıştı. Bugüne kadar, onu neden terk ettiğini bilmiyordu. Ve bir daha asla ondan bir sunumda kendisine yardımcı olmasını istememişti.

Bu acının artık bir önemi yoktu. Eski saçmalıklar. Artık sadece Sean önemliydi.

"Gerektiğinde birinin sizi serbest bırakacağını bildiğiniz için mi bu kısıtlamaya katlanabildiniz? Eğer durum buysa, güzelim, zindan gözetmenleri sana zarar verdiğimi düşünselerdi anında taşaklarımı alırlardı."

"Biliyorum." Kulüpteki tüm kadınlara, ama özellikle de diğer çalışanlara karşı son derece korumacıydılar.

"Peki, o zaman?" Sean'ın hızlı cevabı, tüm güvenini vermeyi arzuladığı biriyle buna zar zor tahammül edebilirken Dom/köle eğitimi amacıyla bağlanmayı nasıl başardığını sordu. Tek cevabı, bağlama işini yapanın Thorpe olduğuydu. Ona herkese güvendiğinden daha çok güveniyordu. Onun tuhaflıklarını biliyordu ve onlara uyum sağlamıştı.

Ama Sean'ın kendisine güvenmediğine inanmasından nefret ediyordu. Callie beynine çarpan ilk açıklamaya yapıştı. "Mantiken haklı olduğunu biliyorum.

Ne yazık ki mantık her zaman korkunun önüne geçemiyor. Bu biraz fobiye benziyor."

Hemen cevap vermedi, sadece başparmağını göğüs ucunun üzerinde ileri geri gezdirdi, ta ki karıncalanana kadar ve kız elbiselerini yırtıp onu hemen becermesini diledi. Uzun aylar boyunca onu istemişti.

"Hep böyle miydin?"

"BDSM'ye girdiğimden beri." Sean'a sık sık yalan söylemişti ama her zaman gerçeğe olabildiğince yakın durmaya çalışmıştı.

"Korkuna neyin sebep olduğunu biliyor musun, tatlım? Geçmişinde olan bir şey mi?"

Callie burnundan soludu. *Hemen hemen her şeyi.* "Tek bir olay değildi."

Ve bu tamamen bir yalan değildi, sadece cinayet suçu onu yakaladığında kaçma yeteneğini ciddi şekilde engellediğinin farkındaydı.

"Emin misin? Bana çocukluğunuzdan bahsedin. Belki oradaki bir şey seni daha iyi anlamama yardımcı olur."

Yine mi bu? Boynuna bir tasma taktığından beri yirmi kez ona ilk gençlik yıllarını anlatmasını istemiş olmalı. Basitçe Orta Batı'dan geldiğini ve yetim olduğunu söylemeyi başardı. Yine yalan değil, sadece tam gerçek değil.

Ellerini yumruk şeklinde sıktı. "Ne kadar uzun konuşursak o kadar gergin oluyorum. Lütfen..."

"Bu konuşmayı bitireceğiz, tatlım." Hayır, bitirmezler.

"Evet, efendim."

Sean iç çekti. "İyi gidiyorsun, bu yüzden seni şimdi ödüllendireceğim."

Onun üzerine eğildi, iri elleriyle omuzlarını okşadı, sonra çevik parmakları daha önce seçtiği beli bağlayan korseyi kısa sürede çözdü. Korseyi göğüslerinin hemen altından çözmeye başladı, yavaşça vücudundan ayırmadan önce panelleri gövdesinden aşağıya indirdi. Giysi, göğüslerinin altında sütyeni gereksiz kılacak kadar destek sağlıyordu. Altına giydiği ince beyaz atleti yırtıp çıkardığında, ellerinin göğüslerini saygıyla avuçlamasıyla birleşen iniltisi ona onayladığını söyledi.

"Her zaman çok güzelsin Callie."

Sesindeki tapınmayı fark etmemek mümkün değildi. Daha önce hiçbir erkek ona bu kadar arzulandığını hissettirmemişti.

Meme uçlarını hafifçe çimdikledi, sivri uçları döndürdü, kan akışını kontrol etti. Onları bıraktığı anda, hisler kadının içine hücum etti. Aşırı hassas ve sert olan memeler karıncalandı ve daha da sertleşti. Kadın inledi.

Sonra ona doğru eğildi, boynundan aşağıya doğru öpmeden önce kulağına sertçe nefes aldı, bir ürperti onu sarana kadar açık tenini ısırdı. Kendini nefis bir şekilde savunmasız hissediyordu, vücuduna ne yaparsa yapsın durdurmak için çaresizdi. Zevk verebilirdi. Acı da verebilirdi. Ve kadın sadece onun seçtiklerini kabul edebilirdi.

Şimdiye kadar, boyun eğmek hayal ettiği kadar heyecan vericiydi. Evet, birçok insan onun çarpık olduğunu düşünebilirdi ama her ne kadar bundan korkmuş olsa da, iradesini Sean'a teslim etmek ona garip bir şekilde değerli olduğunu hissettirmişti. Ve bu onu tahrik ediyordu, özellikle de göğüslerinin açıkta kalan etine yumuşak öpücükler kondurduğunda. Meme uçlarının yanında, altında, hemen üstünde gezinerek ağzıyla oynadı ve alay etti. Teninin üzerindeki her sıcak nefes verişinin ve her tatlı öpüşünün beklentisiyle nefesini tutmasına ve nefesini tutmasına neden oldu. dişleriyle kemirdi.

Yalvaran bir miyavlamayla kalçalarını adama doğru kaldırdı ve küçük siyah eteğinin altında, sıırıslam olmuş amının üzerinde dantelden bir parça olduğunu fark etmesini bekledi.

Sean avucunun topuğunu kızın tümseğinin hemen üzerine koydu ve hafifçe aşağı itti. "Sana bir ödöl vaat ettim, tatlım. Orgazm olman şart değil. Anlaman için seni cezalandırmam mı gerekiyor?"

Ona birkaç kez şaplak atmıştı ama bunu bir ceza olarak görmemişti. Bunun yerine, derisinin altındaki ateşin serbest kalması doğrudan klitorisine gitti ve amansız bir arzuyla zonklamasına neden oldu. Her zaman keskin olan Sean, onu görmezden gelmenin ya da tamamen ilgisiz davranmanın

davranışlarını değiştirmede çok daha etkiliydi. Ne kadar önemserse, onu hayal kırıklığına uğratmak da o kadar zoruna gidiyordu.

"Hayır, efendim." Sadece onun izin verdiği her şekilde onu hissetmek istiyordu.

"Yapmamayı tercih ederim. Senin için özel bir planım var ama biraz sabırlı olman gerekecek." Kıkırdadı. "Bunu başlı başına bir işkence olarak göreceğini bilsem de, harcadığın zamana değmesini sağlayacağım."

Callie yüzünü buruşturdu. Dominion'a karşı sabırsızlığı iyi bilinirdi. Şımartılmış bir çocukluk onu gecikmiş hazzın özel cehennemine hazırlamamıştı. Sean, ödülleri Callie'ye verene kadar erteleme konusunda uzmanlaşmıştı.

Bazen çılgılık atasım geliyordu. Yine de nefes kesen orgazmlar her zaman beklemeye değerdi.

Sadece onun da bu iyiliğe karşılık vermesini diliyordu. Aleti ne kadar sert görünürse görünsün ya da arzudan kaynaklanan ter tenini ne kadar ıslatırsa ıslatsın, onun bedeninden asla faydalanmamıştı. Tıpkı onu Dominion'un duvarlarının dışında görmeyi hiç istemediği gibi. Adamın başka bir yerde sakladığı bir karısı ya da kız arkadaşı olup olmadığını ilk kez merak etmiyordu. Sormaya çok korkuyordu.

Sean hırlayarak ellerini çekti. "Kafanda ne haltlar dönüyor da sürekli benden uzaklaşıyorsun? Tüm dikkatini bana vermeni istiyorum, Callie."

Mümkün olduğunca dürüstlük politikasını sürdürerek ona gerçeğin çoğunu söyledi. "Keşke sana dokunabilseydim."

"Yani ellerinizin serbest kalmasını, bağlı olmaktan kurtulmayı mı istiyorsunuz?"

"Hayır. Her ne kadar izin vermekte zorlansam da, kısıtlamalarınızdan hoşlanıyorum. Sadece bana verdiğin zevki sana da verme şansı istiyorum."

Keskin bir nefes çekti. "Uslu dur, belki sana izin veririm."

Sesinin titreyişine bakılırsa Callie bunun, onun da kendisini en az kendisinin istediği kadar istediği anlamına geldiğini umuyordu. "Lütfen..."

"Uslu dur, tatlım. Burada yetkili sen değilsin."

Dudaklarını birbirine bastırdı, sessizce yatmak için elinden geleni yaptı ve onun

onun istediği gibi olsun. Onun, hafif sert avuç içlerini kullanarak, yalvarana kadar kendisini aşındırmasını ve tahrik etmesini bekliyordu. Sonra da elinden geleni yapacaktı.

Kafasına girmek için tasarlanmış sorular. Genellikle aklını başında tutmak ve ona bir parça bilgiden fazlasını vermemek için çabalamak zorundaydı, böylece sonunda ona çılgılık çılgılığa zevk verecekti.

Bugünkü gündeminde bu yoktu.

Sean onun yerine ayak bileğindeki bağları çözdü ve bileklerini masadan ayırdı. Kolları onu sardı, sonra ayağa kalkmasına yardım etti. O yapmadı

Kendini kulüpte sık sık üstsüz bulurdu, bu yüzden bu duygu son derece yabancıydı ... ama istenmeyen bir şey değildi. Serin hava tenini okşayarak meme uçlarını daha da belirginleştirdi. Bu, Sean'ın onu tavanda sallanan zincirlere götürürken yaydığı saf sıcaklıkla ilginç bir tezat oluşturunuyordu.

Kızın arkasında durarak, kollarını başının üzerinde sabitlemek için zincirlere bağlı kancayı geçirdi.

"Bacaklarını aç ve orada tut." Sakin tonuna rağmen sözleri reddedilmedi. Ne demek istediğini anlatmak için bağırmasına gerek yoktu.

Callie dudağını ısırarak itaat etti ama adamın niyetini anlamamıştı. Bunu yapmaması gerektiğini biliyordu ama gözbağının kenarını aşağı indirmek için yüzünü uzattığı koluna sürttü, sonra omzunun üzerinden ona baktı.

Sean maskesini tekrar yerine oturttu. "Dur, seni sürük. Önüne bak. Beni istediğim zaman göreceksin, daha önce değil. Şu anda, kafanın dışında kalmaya odaklan. Onun yerine vücudunu hisset. Tenini, nefesini, zevkini. Eğer düşüncelerin araya girmeye başlarsa, onları engellemeye çalış." Göğsünü kadının sırtına bastırdı ve göğüslerini kucakladı. "Bu hediye seni vermek istiyorum güzelim, ama sen de üzerine düşeni yapmalısın."

Eğer bu Sean Kirkpatrick'in sunabileceği her şeyi deneyimleyebileceği tek gecesiye, o zaman elinden gelenin en iyisini yapacaktı.

"Evet, efendim."

"Güzel. Konsantre olmana yardımcı olması için müzikli kulaklık ister misin?" Ve duyma yeteneğini elinden mi alayım? "Hayır."

"Pekâlâ. Derin bir nefes al ve bırak. Zihninizi boşaltın. Kaslarınızın gevşediğini hissedin."

Yoga yapmaya hazırlanmak gibi.

Her şeyi tam olarak onun emrettiği gibi yaptı. Bu onu rahat bir duruma soktu. Olabildiğince rahatlamıştı.

"Güzel. Bunun ne olduğunu biliyor musun?"

Yumuşak bir şeyin geniş telleri onu boynundan kıkırına kadar sıyırdı. Okşamayı uzatmaya çalışarak ayağa kalkarken ciğerlerine hava doldu.

"Bir kırbaç."

"Geyik derisi, evet. Hiç üzerinizde kullanan oldu mu?" "Hayır, efendim."

"Doğru kullanıldığında, bir acı aleti değildir. Korkuyor musun?"

Kırbaçtan, hayır. Ama niyeti başka bir hikâyeydi. Eğer aletin can yakmak zorunda olmadığını belirtmek için kendi yolundan gittiye

onun acı eşiğini test etmek istemişti. Ve Sean ona bir ödül vaat etmişti. Callie'nin bunun nereye varacağını bildiğine dair bir şüphesi vardı.

Bu onu korkuttuğu kadar özlem duymasına da neden oluyordu.

Ama bu gece teslim olacak, başkalarının altuzay dediği o yüzen cennette bedenini zihninden ayırıp ayıramayacağını görecekti. *Sadece bu seferlik.*

"Bana ne vermek istersen onu istiyorum."

Onun onayını hissetmekten çok sezdi. "İyi o zaman. Sayma."

Sözcükler dudaklarından henüz dökülmüştü ki kırbacın kuyrukları yavaş bir gümbürtüyle kıcının en etli kısmına çarptı. Sean hareketi tekrarladı

-Poposuna, omurgasının alt kıvrımına, sırtına ve tekrar aşağıya. Hiç sert değildi, hiç acıtmıyordu bile. Ritmik, tatlı, sükûnet verici kırbaçlama, yavaş bir dans gibiydi ve onu kollarının arasına alarak

Ona hissettirdikleri dışında her şeyi engellemek için. Kalbi, tenini öpen saç telleriyle aynı anda atıyordu.

Callie'nin düşüncelerini engellemek için çok fazla çaba harcamasına gerek yoktu. Sean onun vücudunu, tam olarak ne zaman, nerede ve ne kadar sert bir şekilde üzerine düşeceğini çok iyi anlıyordu.

Başı bedeninden uzaklaşmaya başladı ve bir an için kendini bıraktı. Hemen ötesinde ona seslenen uçuşuma doğru battı. Bu his birkaç kadeh şarap içmek gibiydi ama daha ağır ve daha zorlayıcıydı. Daha çekici.

Karanlık düşüncelerinin etrafında yüzüyordu. Dakikalar geçmiş olabilir. Ya da saatler. Artık vücudunu gerçekten hissetmiyordu. Toprak onu ayak tabanlarından ve kelepçeli bileklerinden tutuyordu, yoksa güzel hiçliğe doğru uçup gidecekti.

Hayal meyal, Sean'ın elinin sıcak, hassas teninde aşağı yukarı kaydığını, yanma ve hissin keskin bir şekilde yükseldiğini hissetti. Başı öne doğru yuvarlandı. Yavaş, derin nefes alışının her anını hissetti, neredeyse uyanık bir şekerleme gibiydi - sarhoş edici coşku dışında. *Ne kadar harika.*

"Muhteşem görünüyorsun, Callie."

Sarhoş bir gülümseme dudaklarını büktü.

"Sana vermek istediğim şey buydu, tatlım.

başını." Dudakları kızın boynunun arkasına kaydı. Geniş elini kızın etrafına ve çenesinin altına dolayarak başını geriye doğru eğdi. Sonra çenesinden aşağıya doğru öptü. "Sana daha fazlasını verirdim."

Lütfen. Ağzını açıp yalvaracak gücü yoktu.

"Ama senden bir şey istiyorum. Bana biraz geri dön," diye ikna etti.

Callie kaşlarını çattı. Bu yapmak istediği son şeydi ama kafasının içindeki sessizliğin tatlı ihtişamı çok cazipti. Uymak çok fazla çaba gerektiriyordu.

"Kalbine girmeme izin ver, Callie. Kafanın içine. Birlikte yolculuğumuza başladığımızdan beri senden hiçbir şey istemedim."

Ve ona çok şey vermişti.

"Beni başka hiçbir şeye benzemiyorsun. Senin hakkında her şeyi bilmek istiyorum. Seni içten ve dıştan tanıma fırsatı bulamadan iş hayatının beni senden almasını istemiyorum. Seni gerçekten kendime bağlama şansım olmadan önce."

İç çekti. Adam kalbinin her bir telini koparmıştı ve o da buna izin vermişti. Ne kadar zarif kelimeler. Nasıl olur da ona biraz veremezdi?

"Küçükten başlayacağız," diye güvence verdi. "Çocukken evcil hayvanınız var mıydı?"

Evcil hayvan mı? Beynine çarpan ilk hatıra dudaklarından döküldü. "Bir kedi yavrusu buldum."

"Kaç yaşındaydın?"

"Tam olarak altı değil. Ona bakamadım. Annem hastaydı. Bir sabah uyandığımda gitmişti. Ağladım. Annem yine de öldü."

"Çok özür dilerim, tatlım. Ne için?"

Callie hatırlamaktan kaçındı. "Tanrı kırılğan olanları kendi katına geri alır. Babam hep bunu söylerdi. Bu beni hala üzüyor."

"Elbette." Onu okşadı. "Hiç kız kardeşin var mı? Erkek kardeşin?" Soğuk hava aniden kızarmış tenine çarparak beynini sarsmaya başladı.

Farkındalık tekrar kafasına hücum etti. Neden bilmek istiyordu?

"İkisi de." Tabii ki babam, onun kimsenin bahsetmediği bir oğulla sonuçlanan gençlik aşkını duyduğunu asla bilmiyordu. Bunu yıllardır düşünmemişti ama bir keresinde oğlunu gözetlemişti. Görünüşe göre, bir Gayrimeşru Howe berbattı çünkü acı çeken bir adamdı.

"Emin misin?"

Callie gerildi. Neden aksini düşünsün ki? Ses tonu ve sorduğu sorunun büyüklüğü onu çarptı. Çoğu kişi için önemsiz görünebilirdi ama eğer adam onun kim olduğundan şüphelenirse ve Callie de dikkatli davranmazsa, ona kimliğini doğrulayacak kadar bilgi verebilirdi.

İki milyon dolarlık ödül için onu nehrin aşağısına mı satacaktı?

"Üşüdüm."

Sean bir adım geri çekildi. Kırbaç kadının sırtına, kışına inip kalkıyor, onu tekrar sakinleştirmeye çalışıyordu. İlk başta sıcak tenine battı. Sonra sessiz kozasına geri dönmek için ilahi kaymaya direnmek zorunda kaldı.

"Rahatla," diye mırıldandı.

Callie buna cesaret edemedi. Varlığını sürdürmek için dudağını ısırdı ama öyle davranıyordu. En azından kırbaç onu titremesini durduracak kadar ısıtmıştı.

"Çocukken hiç özel gezilere çıktınız mı?"

"Hayır." Disney World'e gitmek istemişti. Babam Avrupa'yı ve sessiz olması gereken müzeleri tercih etti. Fransa'da bütün bir yaz On beş yaşındayken kırsal kesim neredeyse komaya sokacak gibi görünüyordu. "Devlet okuluna mı gittin?"

Asla. Annesi mezarında ters dönerdi. "Annem buna izin vermeyecek kadar dindardı. Sanırım pek tutmadı."

Cevabı bir anlamda doğrudu. Annesi Prada'nın mihrabında ibadet etmiş ve Versace kilisesine sıkı sıkıya inanmıştı. Kendisinin ya da Charlotte'un orta sınıfla dirsek temasında bulunmasına asla izin vermezdi. birkaç mil ötedeki evlerde yaşayan çocuklar. Bu da berbattı. Onlar daha çok eğleniyor gibi görünüyorlardı.

"Callie, yine kafanın içindesin." Sean'ın sesi hiç memnun değildi. "Özür dilerim. Soğuk beni sarstı ve ben sadece ..." *Bütün o şeylerden korktum. Sorular.*

Bu onu daha da kederlendirdi. Büyük olasılıkla adam sadece onu tanımak istemişti. Ama yanılıyor olma ihtimaline karşı yalan söylemek zorundaydı. Gerçek çok riskliyi.

Bir ilişki için harika bir temel, Callie. Evet, geçmişini bilseydi seni gerçekten severdi.

O gidene kadar çoktan gitmiş olurdu.

İç çekti. "Çok çabuk üşüyorsun. Sık sık unutuyorum çünkü beni terletiyorsun."

Bir an sonra, onun vücudunun ön tarafına doğru kaydı. Onun yakınlığını bir iniltiyle içine çekti, ondan yayılan misk kokusunu kokladı. Ağzı sulandı, amcığı ağladı. Onu o kadar çok istiyordu ki, onu gerçekten memnun etmeye çalışmıştı.

"Gerçekten denedim. Bana verdiğin havada süzülme hissini sevdim. Altuzayı bulacağımı hiç düşünmemiştim." Callie ona dokunabilmeyi diledi. "Seni hayal kırıklığına uğratmak beni incitiyor."

Sean maskeyi çıkardı ve kız parlayan ışıklara alışana kadar gözlerini kırptırdı. Gömleği nemliydi, yanakları kızarmıştı. Bileklerini zincirlerden kurtarıken başını itaatkâr bir şekilde eğmesi, sikinin tatlı bir şekilde sertleştiğini kanıtladı.

"Bu gece uzun bir yoldan geldin, tatlım. Bu benim sabırsızlığım. şu anda seni tamamen istememe neden oluyor. Ama çaban beni memnun etti."

"Sana daha fazlasını veremediğim için üzgünüm." Adam kelepçelerden birini çözerken kadın gözlerini kararsızca adama dikti ve kan yeniden kollarına hücum etti.

Kendi içindeki hayal kırıklığı soğukkanlılığını törpüledi. Kendini bırakıp Sean'a tamamen teslim olmak için kendine izin verdiğinde bile bunu yapamamıştı.

"Ben istedim." Gözlerinde işe yaramaz yaşlar birikti.

Yatıştırıcı bir sesle onu bedenine doğru çekti ve kadın onun sıcaklığından zevk aldı. Onu kucağına çektiğinde, kalbinin etrafındaki koruyucu duvarın yumuşadığını, parçalandığını hissetti. Sadece bir kez olsun, neden

Onu şefkat ve zevk yağmuruna tutan bu harika adama kendinden bir parça verebilecek miydi? O kadar kapalıydı ki, içinde gömülü olan gerçek kendisine kendisi bile zar zor ulaşabiliyordu. Kesinlikle, Sean gibi nazik bir adamla bile nasıl paylaşacağını bilmiyordu.

"Yaptığını biliyorum." Başını ellerinin arasına aldı. "Ağlama güzelim. Hadi rahatımıza bakalım ve konuşalım."

Kadının itiraz etmesine fırsat vermedi, onu yanına çekip köşedeki banka geri götürdü. Bileğinden sarkan son kelepçeyi ve ayak bileklerindeki de çıkardı. Omuzları hafifçe ağrıyordu. Sırtındaki deri hâlâ karıncalanarak canlanıyordu.

Sean yakındaki bir zuladan battaniyeye uzanıp onu sardı, sonra da kucağına çekti. "Kendini bu kadar hırpalama. Evet, daha fazlasını istedim. Ama yarın gelecek."

Onlar için değil.

"Benimle paylaşırsan kendimi daha kolay paylaşabilirim," diye cüret etti. En azından kulağa iyi bir bahane gibi geliyordu.

Kaşlarını kaldırarak bankın üzerine geri yerleşti ve onu göğsüne doğru çekti. "Öyle mi?"

"Aramızdaki şey çok tek taraflı gibi geliyor. Senin hakkında hiçbir şey bilmiyorum."

Keskin bir nefes aldı. "İskoçya'da büyükannem ve büyükbabam tarafından büyütüldüm. Babam dünyanın uzak köşelerinde orduda görev yaptı. Annem Londra'yı ebeveynliğe tercih etti. Yerel okullara gittim, üniversiteyi bitirdim, bir kavgada kendimi nasıl tutacağımı ve çok sinirlenmeden birkaç bira içmeyi öğrendim. Proje yönetiminde çalışıyorum."

Callie cesaretini topladı. "Evli misin? Evli misin?"

Sean içten bir kakhaha attı. "Bu seni bunca zamandır endişelendiriyor muydu? Hayır, güzelim. Yaklaşık on yıl önce nişanlanmıştım ama o sırada işimle çoktan evlenmiştim. Her şeyi dostça bitirdik. O zamandan beri yalnızım. Ve hayatım sensiz cehennem gibi boştu."

Bu onu etkilememeli. Etmemeliydi. Ama lanet olsun, etkiledi. Bu konuda da dürüst olabilirdi. "Sen hayatıma girene kadar hayatımda ne kadar eksik olduğunu bilmiyordum. Senden daha fazlasına ihtiyacım var."

Bu gecenin ötesinde bir şey yaşamamış olsalar bile, şimdi kendini vereceği her şekilde onu istiyordu.

Kucağından inip beton zemindeki ayaklarının arasına giren Callie, ellerini adamın dizlerine dayadı ve sikine baktı. Sonra gözlerini kırıştırarak ona baktı ve çaresizliğini tek bir yalvarışa döktü. "Lütfen..."

İkinci Bölüm

SEAN Callie'ye baktı, nefesi göğsünde sıkışmıştı, siki patlamak üzereydi. Kalın siyah kirpiklerle çerçevelenmiş ve sessizce yalvaran mavi gözleri göğsünü delip geçti. Kahretsin, kalbine saplandılar. Kafasını bir arada tutmak zorundaydı. Ama onu düşündüğünden çok daha fazla istiyordu. İfade edebileceğinden çok daha fazlası.

Aşık olunacak onca kadın varken.

Normalde, ona kendisinin Dom olduğunu hatırlatırdı ve İsteddiği şartlar için yalvarıyordu. Güzel bir manipülasyon duyduğunda anlardı. Ama Callie bu gece kendinde değildi. Bu atılımı onu gerçekten endişelendirmişti. Bir yandan, sonunda zırhının katmanlarını sıyrarak şımarık tavrının altındaki yumuşak kadını ortaya çıkarmıştı. Öte yandan, onunla ilgili her şey -özellikle de gözlerindeki o perili bakış- çaresizlik kokuyordu. Veda kokuyordu.

Midesi bulandı. Bir şey onu korkutmuş muydu? Ya da onun gibi biri? Onun gitmesine izin vermesinin bir seçenek olmaması için pek çok neden vardı. Önceliklerini yeniden düzenlemesi gerekiyorsa, öyle olsun. Ama ne olursa olsun, Callie'yi elinde tutmalıydı. Yanında.

"Güzel ..." Ne söyleyeceğini bilemedi. Boğazının düğümlendiğini hissetti. Parmakları kalçalarına saplandığında nefesi daraldı.

Cevap vermedi, sadece o hüzünlü gözleriyle sessizce yalvardı ona. Herkesten bu kadar uzak kalabilmek için ne kadar mutsuzluk yaşamıştı? Sean şu anda sadece hayal edebiliyordu ama *bilmek* istiyordu. Ve onu iyileştirmek istiyordu.

Eğer onu şimdi ertelerse, daha çabuk kaçacaktı. Zaten yarın onun için geri döndüğünde gitmiş olmayı planladığından şüpheleniyordu. Ama bu gece ona teslim olursa ... Bu joker karttı.

Ona kaçmayı planlayıp planlamadığını sorardı ama o bunu inkâr ederdi. Callie'yi bazı açılardan çok iyi tanıyordu ama yine de en merak uyandıran kişi o olmaya devam etti.

başkalarındaki gizem.

Sean şüphelerini bastırdı. Siktir et. Eğer onu elinde tutmak için tek bir şansı varsa, bunu kullanacak ve bir sürü sorunla uğraşacaktı.

sonuçları daha sonra.

"Boş ver." Ayağa kalkmak için çabalamaya başladı, narin yüzündeki belirgin acı burkuluyordu.

Bir elini kızın omzuna koydu ve hafifçe aşağı itti. "Kal. Hayır demedim."

Bakışları kayarak uzaklaştı. "Ama evet demedin. Bunu hak etmedim."

"Bu doğru değil. Bu gece bana büyük bir çaba gösterdin. Savaşın Korkularını aştın ve bir parçanı bana teslim ettin. Bunun senin için ne kadar zor olduğunu takdir ediyorum."

Nefesini tutarak pantolonunun çitçitına uzandı. Tehlikeli bir çizgiyi aşıyordu ama içinde çılgılık atan endişeleri susturdu ve Callie'ye odaklandı. Onunla arasındaki bağı büyötmeye ve ona ihtiyacı olanı vermeye. Şu anda, arzuladığını hissetmek için acı çektiğinden şüpheleniyordu.

Fermuarı neredeyse sessiz bir tıslamayla aşağı indi. Pamuğu önünden itmek ve sikini eline almak için uzandığında bakışları bacaklarının arasına düştü. Lanet olsun, en son ne zaman bu kadar sertleştiğini ya da bir kadını bu kadar arzuladığını hatırlamıyordu. Callie'de onu ilk günden beri çeken bir şeyler vardı. Sean bunun onu fethetmenin zorluğundan kaynaklandığını söyleyebilmeyi diliyordu. Engelleri aşmak için zekâsını ya da kaslarını kullanmaktan her zaman hoşlanmıştı. Kazanmayı kim sevmezdi ki?

Ama Callie bir fetih olmaktan çok daha fazlası olmuştu.

Yavaşça ereksiyonunu okşarken, geniş bakışları yalvarırcasına üzerine düşerken, kan onu daha da içine çekmek için güneye doğru aktı. Sadece onun özlem dolu bakışlarından bile ürperdi.

"Bana dokunmak ister misin, tatlım?"

Bakışlarını ayırıp adamın yüzüne odaklandı ve sonra başıyla onayladı.

Tanrım, bu her şeyi hızla tersine çevirebilirdi. Callie'ye ne zaman dirense, bu bir mucize gibi bir şeydi. İrade gücünün uzun sürmeyeceğini bilmeliydi.

Yavaşça elini çekti. Birkaç dakika içinde kadın kendi elini adamın boyuna doladı ve adam temas anında tıslayan bir nefes çekti. Teni çok sıcaktı, dokunuşu yumuşak ama becerikliydi. Bu bir alaydı. Onun ipeksi Parmakları onun üzerindeydi, bakışları onu içine çekiyordu. Kahretsin, bu baş döndürücünün de ötesindeydi. Neredeyse yedi aydır kadınsızdı ve patlamaya çok hazırdı. Ama

ayaklarının arasına bir başkası tüneseydi, bu kadar etkilenmeyeceğine dair derin bir şüphesi vardı.

Dirseğini adamın kalçasına dayayan Callie parmaklarını adamın sikinde bir aşağı bir yukarı gezdiriyor, bakışları adamın taşaklarını kaynatıyordu. Ama onu asıl yakan yüzündeki özlem dolu meraktı.

Şimdi dizlerinin üzerinde, eğildi. Önce sormadı, sadece ağzını ona açtı ve sikiinin başını dudaklarının arasından geçirerek yuttu. Sean bir iniltiyi bastırdı.

Cenneti bulmuştu. Callie onu sadece ağzına almadı ya da yalamadı. Dilinin üzerine çektiği ete tapıyordu. Onu kucakladı, okşadı ve sevdi, tadını çıkardı, daha derine ve daha derine çekti.

Sean bankın kenarını kavradı, vücudu aldığı zevkle gerildi. Elektrik kan dolaşımında vızıldadı. Kalçalarını sıktı. Ve elini durdurmak mümkün değildi, saçlarına doğru kıvrılmış, onu okşuyordu. Kız ona ilgi yağdırırken saygılı bir şekilde, kısıtlamalarını hızla çözüyordu.

Vay anasını.

Callie onun cesaretlendirmesini ciddiye aldı ve boğazının arkasına çarpana kadar sikini ağzının daha da derinlerine soktu. Kadın onu yuttu. Şok olmuş gibi bir ses çıkardı ve mürekkep gibi saçlarını avuçlarının arasına aldı, neredeyse siyah olan saç telleri parmaklarının üzerinde yumuşak bir şekilde kayarken, kalçalarını kaldırdı ve acı verici darbelerle ağzını sikti.

Tam olarak bir uzman sayılmazdı. Ama Callie kesinlikle bir ikilem sunuyordu. Dört yıl boyunca bir BDSM kulübünde yaşamış olan bir kız, tatlı bir masumiyeti korumayı başarmıştı. Bunu kendisi için de istiyordu.

Kahretsin, onun için çok ileri gitmişti. Ve onun istekli ağzına sokulmak ve onu akıl almaz bir zevke boğmasına izin vermek çok kolay olacaktı.

Sean onun saçını çekiştirdi ve ona hırladı. "Bana bak."

Adamın boyunu tekrar emerken, kirpiklerinin arasından bakışlarını ona dikti. Birkaç beyin hücresi kendisinden başka bir şeye odaklanmıştı. tatlı ağzı, gözlerinde hala kesinliği görebiliyordu. Eğer rotasını değiştirmezse bu onunla yapacağı son şeydi. İstenmeye ihtiyacı vardı ve onun için yanıp tutuşuyordu -sadece cinsel anlamda değil. Callie'yi kendisine bağlamak zorundaydı.

Tanrım, bu kıcını tırmalayan bir belaya yol açacaktı. Ama kız buna değerdi.

Bir küfür yutarak ellerini kızın kollarının altına soktu ve onu bir kez daha kucağına çekti.

"Efendim?" diye fısıldadı, hem endişeli hem de nefessizdi.

"Seni becerirken adım söyleyorsun, güzelim. Çılgılık atıyorsun."

Adam bacaklarını kalçalarının iki yanına yerleştirirken, kadın adamın omuzlarını kavradı. "Ama hazır olmadığımızı, sırf sakin ağrıyor diye sahip olduğumuz şeyi aceleyle getirmeyeceğini söylemiştin."

Zeki fındırdek kızın tükenmez bir hafızası vardı.

"Şimdi de benimle dalga mı geçiyorsun Callie? Yoksa beni sorguluyor musun?"

"Hayır, efendim." Amını ona doğru döndürdü ve sadece eteğinin altına giydiği şeyin yumuşak danteli onları ayırdı. Göğüsleri adamın göğsünde düzleşene ve dudakları adamın boynunu sıyrana kadar vücudu dalgalandı. Gömleğini çekiştiriyor, çıkarmak için elinden geleni yapıyordu. Sean sabrını kaybetti ve gömleği yırtıp attı.

Neredeyse anında, sıcak bakışları ve meraklı parmakları göğsüne yayıldı ve kendini kontrol etmesini engelledi. Tekrar dizginlemek için mücadele etti.

Kahretsin, Callie'nin izni olmadan ona yüzlerce özgürlük veriyordu ama şu anda bunu umursayacak durumda değildi. İçindeki aşık Callie'nin Dominion'da geçirdiği dört yıl boyunca kimseye vermediği bir şeydi... belki Thorpe hariç. Bu ikisinin arasında bir hikâye vardı ama kimse ne olduğunu bilmiyordu. O sormuştu. Eğer o soğuk piç onu becerdiyse bile, bu yakın zamanda olmamıştı. Durum her neyse, ona göre davranacaktı.

Ve lanet olsun, kız zonklayan şaftının üzerindeyken düşünmek onun için zorlaşıyordu. İçindeki her şey ona bir erkeğin yapabileceği her şekilde sahip olmak için bağıırıyordu. Sonra da kalması için bunun yeterli olması için dua ediyordu.

"Bizi daha güçlü kılmak için ne gerekiyorsa yapacağım," diye söz verdi. "Bunca zaman seni istemediğimi ya da başka birini sakladığımı düşündün. Sana yanıldığını göstermek istiyorum."

"Lütfen." Onun gözlerinin içine bakabilecek kadar geri çekildi. "En azından bu seferlik."

Sean başını salladı. "Birçoğunun ilki, tatlım. Sana yemin ederim."

Eteğini yukarı kaldırdı ve onu amından ayıran siyah danteli yırttı. Tatmin edici bir yırtıktan sonra, onu beton zemine fırlattı. Sonunda Sean eski alışkanlıklarına şükrederek cebini karıştırdı ve bir prezervatif çıkardı. Titreyen elleriyle folyoyu parçalayıp açtı ve kızın sıcak bakışlarının onu yiyip bitirdiğini hissederek iltihaplı boyundan aşağı yuvarladı.

Kendini kılıfına soktuğunda, kollarını onun etrafına sardı ve onu daha yakına çekerek sikiinin üzerine oturttu. Parmaklarını onun boyunca

kaydırdı

Kalçasında, sol tarafındaki çentiği hissediyordu. Bunu ona söylemesi için onu ikna etmek için ne gerekiyordu? Belki bu gecedен sonra . . .

"Senin için ne kadar zaman oldu, tatlım?"

Callie gözlerini kaçırdı ve ona iyi tanıdığı özel bir kaş çattı. Adam ona kaçınmak istediği acı verici bir soru sorduğunda yüzünde bu ifade belirdi. "Uzun zamandır."

"Bana kesin bir cevap verene kadar daha ileri gitmeyeceğim."

Adamın pençesinde kıvranıyor, kendini ona doğru indirmeye çalışıyordu. Adam buna izin vermek istemiyordu. Vücudu onu ıslak kıvrımlarının arasından kaymaya ve amcığı onu kavrarken aklını kaybetmeye çağırıyordu. Ama şu anki ruh haliyle -onu gelecek haftaya kadar dövmesini isteyen bir ruh haliyle- ona zarar verebilirdi.

Ve eğer Thorpe'un yatağını ısıttığını itiraf ederse, adamı rakip olarak ortadan kaldırmak için ne gerekiyorsa yapacaktı. Callie ile patronu arasında dile getirilmemiş duygular olduğu açıktı.

Şimdilik Sean bekledi, kızın belini sıkıca tutarak üzerine düşmesini engelledi.

"Sean . . ." Sabırsızca kıpırdandı.

"Henüz seni becermiyorum. Bana ne diyorsun?" diye mırıldandı, terliyordu.

Lanet olsun, bu fingirdek kıza direnmek dişlerini gıcırdatacak kadar zordu ve bu iş bitmeden önce kızın tüm kısıtlamalarını zorlayacağından hiç şüphesi yoktu.

Callie kocaman mavi gözleriyle ona yalvardı.

"Efendim." Küçük yalvarışı onu daha da sertleştirdi.

"En son ne zaman bir sevgilin oldu Callie? Bir daha sormayacağım. Sadece duracağım."

Çirkin bir gerçeğe bakmaktan nefret ediyormuş gibi gözlerini sıkarak kapattı. "Burada, Dominion'da tanıdığın kimse yok."

Sevincini bastırmaya çalıştı. "Hiç kimse mi? Son dört yıldır mı?" "Bir kez denedim, ama ... yanlış hissettim. Durdurdum. Sanırım rahatlamıştı."

Bu gerçek onu utandırdı ama yüzündeki acı da yalnızlığı hakkında bir şeyler söylüyordu. Onun kollarında çok kırılğan görünüyordu. "O artık evli."

Sean'ın hissedebildiği tek şey, yakında onun olacağı için duyduğu heyecandı. Thorpe'un onu hiç becermemiş olmasının verdiği rahatlama inkâr edilemezdi. Piçin bunu istediğinden hiç şüphesi yoktu.

"Sadece ne kadar nazik olmam gerektiğini bilmeye ihtiyacım vardı, tatlım. Dürüstlüğün için teşekkür ederim. Bunun senin için kolay olmadığını

biliyorum."

"Bozuk olduğumu falan düşünüyor olmalısın."

Sean düşünmüyordu; biliyordu. Ama onun kastettiği şekilde değil.

"Çok güzelsin. Buradaki Domlar arasında çok aranan biri olduğuna şüphem yok. Beni seçtiğin için kendimi şanslı hissediyorum."

Sonunda gözlerini açtı ve adam orada parıldayan gözyaşlarını gördü. Yüzündeki o özlem ruhunu çırılçıplak gösteriyordu. Söylediği ya da yaptığı bir şey ona ulaşıyordu ve içinden temkinli bir sevinç geçti.

Callie kendini onun üzerine attı, kollarını ona doladı, yüzünü boynuna bastırdı. Onu içine çekti, yapıştı. Tanrım, ne kadar tatlı olabiliyordu. Tüm o şımarık tavırlarının altında kırılğan bir kalp saklıyordu. Ve sonunda onun gerçek yüzünü görüyordu. İçindeki kadın hayal ettiği kadar çarpıcı ve yumuşaktı.

Kız bir özürle geri çekileceği sırada Sean onu bir öpücükle durdurdu ve yavaşça onu sikinin üzerine bastırmaya başladı.

Nefes nefese adamın ağzına girdi. Vücudu gerildi. Kukusu adamın etrafında öyle küçük ve sıkı bir şekilde kapandı ki. Onun yakıcı kavrayışından nasıl uzun süre kurtulacaktı?

Altında, kalçalarını esnetti, kendini olabildiğince derine gömmek ve onu tamamen doldurma hissine alıştırmak için çaresizce. Sadece birkaç saniye sonra, onun tercih ettiği uyuşturucu haline geleceğini biliyordu. Bu bağımlılık yaratan tatlılıktan sonra, bir daha onsuz yapabilmesinin hiçbir yolu yoktu.

Hiç şüphesiz, bu yüzden eninde sonunda kıcına tekmeyi yiyecekti.

Callie küçük bir çığlık attı ve onun sikini kaldırmaya çalıştı. Sean onu yerinde tuttu. "Sakin ol. Nefes al."

Kadın kıpırdandı ve adam, kadının etinin sikinin başını okşayıp kavramasıyla aklını kaçırabileceğini düşündü. Sonra nefes verdi ve vücudundaki gerginliğin yavaşça kaybolmasına izin verdi.

"Bu iyi," diye övdü. "Bana yaslan ve seninle ilgilenmeme izin ver."

Onun bakışlarıyla karşılaştı, bakışları onunkilere karıştı. Kadının sessizce teslim oluşunda onu tahrik eden bir şey vardı. İçindeki erkek ona karşılık verdi

Sahip olduğu her şeyi alması için sözsüz bir yalvarış. Kadının teklifi onu çok şaşırtmıştı ama bunun üzerinde durmadı. Onu hem sikiyle hem de sefkatiyle doldurmak şimdi çok daha önemliydi.

Sean onu bir parça yukarı kaldırdı, sonra her seferinde bir inç aşağı indirdi, sıkılaştıran duvarlarını denedi, yüzünde herhangi bir rahatsızlık olup olmadığını araştırdı. Bu sefer, daha derine daldı, kafası

içinde boğulabileceğine yemin edene kadar hissetti. Callie hayal ettiği her şeydi ve aklını başından alacak kadar da ötesindeydi.

Parmaklarıyla kalçalarını ısırarak Sean, onu daha da aşağı indirirken kontrolü elinde tutmak için umutsuzca mücadele etti, keskin bir şekilde nefes aldığı ve vücudu tekrar gerildiğinde durdu.

"Her şey yolunda. Neredeyse geldik."

Onun üzerinde kıvrandı. "Çok sinirliyim. Seni çok istiyorum."

"Ve seni istiyorum. Ama seni incitmeyi reddediyorum, tatlım, biraz sabır yeterli olacakken. Uzun zaman oldu. Bunun kolay olmasını beklemiyordum."

"Ben istedim."

Sean onun sabırsızlığı, dünyanın kendi istediği gibi gitmesi gerektiğini düşünen ya da buna inanan yanı karşısında gülümsemesini tutamadı. "Ben de öyle düşündüm. Bir dahaki sefere olacak. Şimdi gözlerimin içine bakmanı istiyorum."

Callie gözlerini kırıştırarak gölgelerin arasından ona odaklandı. Onun dışında her şeyi ve herkesi engelledi. Kırbaç ve inleme sesleri Ter ve seks kokuları, havadaki hafif serinlik, hepsi gitmişti. Duyularını sadece kadın dolduruyordu.

Başka bir şey söylemeden onu tekrar sikiş ucuna kadar kaldırdı, sonra aşağı, aşağı, aşağı bastırdı. Bu sefer kadın da ona yardım etti, dizlerini altına katladı ve kalçalarını eğerek adamın tamamını içine aldı. Adam onu yarı yolda karşıladı ve yumruk gibi kavrayarak yukarı doğru itti. O kadar iyi hissediyordu ki, gözleri neredeyse şaşılacaklardı.

Callie'yi sıkıyordu. Onunla sevişiyordu. O iddia ediyordu

On

u. Bu her şeyi değiştirdi.

Bir ürperti omurgasını sararak vücuduna yayıldı. Bir anda İnleyerek başını geriye attı ve zevkin damarlarına dolmasına izin verdi. Tanrım, bu kadın çok güçlüydü.

Callie çılgına dönmüştü, çılgınca onu kaldırıyor ve üzerinde itiyordu. Parmaklarını onun saçlarında gezdiriyor, sanki bu dünyaya tutunmuş gibi ona tutunuyordu. Yumuşak pantolonları ve kulağındaki inlemeleri onu aklından çıkarıyordu. Her yeri çok yumuşaktı ve kokusu . . aynı anda hem temiz hem de misk kokuyordu. Şampuanının narenciyesi, amından gelen kadınsı tang ile karışarak duyularını sarhoş bir sersemliğe sürükleyen bir koku oluşturuyordu. Günlerce onun hakkında şiirsel sözler söyleyebilirdi, ama aslında sadece onu kendisininmiş gibi damgalamak istiyordu. Callie'yi unutmak imkansızdı. Sean

Onu hafıza bankasından silemeyeceğinden emin olmak için de çok kararlıydı.

Kalçalarını daha sıkı kavrayarak kontrolü ele aldı. "Yavaşla."

Ona bakmak için arkasını döndü. Yüzü kızarmıştı. Alnında ve üst dudağında ter lekeleri vardı. Koyu renk saçları omuzlarına dökülüyor, ince kollarından aşağı kıvrılıyor ve adamın okşamaya bayıldığı süt gibi yumuşak tenini vurguluyordu.

Aralarındaki ham tutkuya ne kadar teslim olursa, adamın zırhını o kadar parçalıyordu. Onun içinde olmak için daha derine ihtiyaç duyuyordu.

"Ağrım var." Sesi, sorununu çözmesi için ona ihtiyaç duyan yaralı bir kıza benziyordu.

Birçok açıdan öyleydi.

"Bırak inşa etsin, tatlım. Zaten çok bekledik. Şimdi acele etmeye gerek yok."

Callie itiraz etmek için ağzını açtı. Hiç şüphe yok ki, onu istekli bulsa bile, ona boyun eğmenin anlamını tekrar hatırlatmak zorunda kalacaktı. zaman zaman sevimli bir ısrar.

Ama önce onu kalmaya ikna etmezse ona hiçbir şeyi hatırlatamazdı.

Sean onun kalçalarını sabitledi ve sert bir bakışla onu uyardı. Sonra onu eriyen tereyağını kesen bir bıçak gibi tekrar sikinin üzerine indirdi. Yavaşça. O kadar yavaş ki, bir ürperti onu tekrar sarstı. Kadının iniltili çığlığı taşaklarına ve doğruca sert uzunluğuna ulaştı. Kahretsin, eğer kendini tutamazsa kız onun öz kontrolünü parçalayacaktı.

Narin parmakları adamın omuzlarını ısırdı. Onunla birlikte hareket etti, zarif, şehvetli. Nefes alışları aynı hizadaydı. Sean onun gözlerini kapamasını ve sonunda ritmini ona bırakmasını izledi. Onun yavaşça, sarhoş edici bir şekilde kontrolü kaybetmesine tanık oldu.

Kadın dalgalandıkça, boynuna taktığı narin yaka, yüzünde hafifçe zıplayan göğüslerinin üzerinde parıldıyordu. Bir meme ucunu ağzına aldı, şeker gibi sert ucu dilinin üzerinde sıkılaştıkça içi eridi. Sonra diğer sıkı pembe tomurcuğu dudaklarının arasına aldı ve derinlemesine emmeden önce onu yaladı. Kızın amcığı ona kenetlendi. Callie son derece duyarlıydı ve uzun süren yoksunluğundan sonra sadece sekse ihtiyacı olduğunu bir an bile düşünmedi. *Onun kendisine* ihtiyacı olduğunu anlayana kadar burada işi bitmeyecekti.

"Sean . . ." Küçük         ona zevkin doruğa ulaştığını söylüyordu.

Bir elini kalçasından kaldırıp küçük eteğinin altına soktu, sonra başparmağını klitorisinin üzerinde gezdirdi.

Tepkisi anında ve tatmin edici oldu.       k attı ve orgazma saniyeler kala adamın sikinin etrafında çırpınmaya ba  ladı.

"Gel Callie," diye hırladı.

Sanki bu sözler onun için bir sihirmi   gibi, başını geriye attı ve bir zevk         attı. Sırtını dikleştirdi, göğüslerini yukarı kaldırdı ve amc      onu kadife bir mengeneyle kavradı. Dişlerini sıktı, yumruklarını sıktı ve bir arada tutmak için bir orospu gibi terledi.

"Sean!"

Adının dudaklarındaki sesini severek, kısa nabız atışlarından sonsuz kavramalara, tatlı

küçük art  cı sarsıntılar. Sonra ona kar  şı eridi, nefesini yakalamak için mücadele etti. İçinde patlamak ve onu tohumuyla işaretlemek için duyduğu d  rt   neredeyse onu boğuyordu. Mucizevi bir şekilde, irade gücü ve mantık galip geldi. Vücudundaki tüm cinsel tetikleyicileri harekete geçiren bu kadından daha fazlasına ihtiyacı vardı.

Saçlarını nemli yüzünden uzaklaştırarak onu kendisine bakmaya zorladı. Gözleri sersemlemiş ve b  y  m     , yanakları pembe-sıcaktı. Bu onu daha da tahrik etti.

"Nasıl hissediyorsun, tatlım?"

Kalbine iyi gelen yorgun, hoppa bir sırt    la i  ini çekti ve onun göğsünde eridi. "Muhteşem."

"Bunu duyduğuma sevindim." Ne yazık ki cehennemdeydi. Gerindi ve kıpırdandı. Sonra durakladı.

Callie ona göz kırptı. "Sen hala" "  yleyim ve hiç olmadım."

"Oh." Kızın gözleri dans ederken, adamın bayıldığı o cadaloz bakışlarını ona yöneltti. "Sanırım senden daha fazla almam gerekecek. Ne güzel bir utanç."

"Kesinlikle utanç verici." O da karşılık vermeyi başardı.

Ancak adam onu tekrar sikini kaldırıp indirmeye ba  ladı  ında yüzündeki gülümseme kayboldu. Dudaklarından bir nefes d      , sonra uzun bir dakika boyunca nefes almayı bırakmış gibiydi.

"Ah ... evet," diye soludu onun üzerinde. Kadınsı. Bir tanrıça.

Bu manzara onu öylesine derinden tahrik etmişti ki, Sean daha fazla dayanamayacağını biliyordu.

Başparmağını tekrar klitorisine götürerek, kız keskin bir nefes alana, vücudu sarsılana ve kız izin almak için ona bakmaya başlayana kadar yavaşça döndürdü.

Tanrım, bu şey onu daha da tahrik ediyordu.

"Bana yaslan. Göğsünü benimkine yasla ve ... evet," diye övdü.

Sonra Sean kalçalarını sıkıca kavradı ve içine pistonunu soktu, vücudunu derinlemesine ve hızla araştırdı. Tüm ön duvarı hassastı, bu yüzden her itişinde sikinin başını duvar boyunca sürükledi. Ama aynı zamanda derin ve yüksek bir noktası vardı. Serviksinin dürtülmesine bayılıyordu. Her tepkisine çok dikkat ederek onu çalıştırdı. Callie nefesini tuttu, gözlerini kapattı, gerildi, sonra kafasının içinde erotik bir ilahi gibi çınlayan tiz bir pantolon sesi geldi. Tırnakları adamın omuzlarına battı. Amcığı onu kavradı.

Saçlarını avucunun içine aldı ve çekiştirdi. "Bana bak. İşte böyle. Şimdi benim için gel!"

"Sean!" Vücudu sarsıldı ve amcığı onu sıkıca kavradı. "*Sean!*" Adını haykırır haykırmaz, zevk kanında cızırdayarak içindeki her şeyi ateşledi.

Climax sistemini roketledi, onu fırlattı. Varlığından bile haberdar olmadığı yoğun, karışık bir coşku âlemine daldı. Patlama vücudunda, göğsünün derinliklerinde patladı ve ruhunu işaretledi. Kafasında, kız onun olabilirdi ama artık onun olduğunu çok iyi biliyordu. Bu gece her şeyi allak bullak etmişti. Ama zirveye doğru yükselirken, hiç umurunda değildi.

"Callie..." diye nefes nefese kaldı. "Seni seviyorum!"

Üçüncü Bölüm

Dominion'un zindanının gölgelerinde duran Mitchell Thorpe, Callie'nin vücudunu saran orgazmı, başka bir adamın adını haykırışını ya da kendini o lanet olası şüpheli İskoç'la paylaşma şeklini gözden kaçıramazdı. Her ne kadar inkâr etmek istese de, bu görüntü ve sesler Thorpe'un göğsüne bir balta gibi saplanmıştı.

Sean Kirkpatrick'in Callie'yi yakalamasına izin verdiğinde bu kadar çok kısıtlamada ısrar etmenin adamı hayal kırıklığına uğratacağını ummuştu. Pislik herif gidecekti. Thorpe Kirkpatrick'e güvenmiyordu. Bu adamda bir gariplik vardı. Ama ne yaparsa yapsın, konu kız olduğunda Sean'ın tek fikirli olduğunu kanıtlamıştı.

Lanet olsun! Thorpe, kendisi olmak için yanıp tutuştuğu Callie'nin içinde diğer adamın kabarışını görmekten nefret ediyordu. Sean'ın onu becermesine izin vereceğini anladığı anda odasından aldığı küçük ipek bornozu kavrayarak gözlerini kapadı ve o piçin içine girmesini izlemeyi reddetti.

Thorpe'un Callie'ye asla sahip olamamasının nedenleri beynine kazınmıştı. Ve ölü atı uykusunda gerekçelerini ezbere söyleyecek kadar zihinsel olarak dövmüş olsa da, çenesini sıkı ve kendine tekrar hatırlattı. Her zaman on dört yıl, iki ay ve üç gün olacaktı. aralarındaki yaş farkı. Ayrıca Callie'nin onunla daha fazla kalmayacağını da biliyordu. Sonsuza kadar birlikte olmak söz konusu bile olamazdı. Daha da önemlisi, ona arzuladığı ve hak ettiği sevgiyi asla veremezdi.

İçinden küfrederek gözlerini açmaya cesaret etti ve Callie'nin sırtının açık, kızarmış tenini okşayan siyah saçlarının vahşi karmaşasına baktı. Arzu içini kemiriyor, derinden ısıırıyordu. İki yıl önceki o Aralık gecesi ondan uzaklaşarak kalbini kırmasını engelleyebileceğine hep inanmıştı. Thorpe bu kadar yanıldığının kanıtlanmasını rahatlatıcı bulmamıştı.

Kirkpatrick'in ona olan aşkını haykırmaması onun karnını deşti. İskoç'un Callie'ye olan duygularını yüksek sesle itiraf ettiğini duymak onu sadece

Çok kıskançtı ama bu adamın taşaklı olduğunu kanıtlıyordu. Thorpe neredeyse hayranlık içindeydi. Ama Sean belli ki onu hiç anlamamıştı. Thorpe, Callie'nin adamın beklenmedik açıklamasına vereceği tepkinin ne olacağından hiç kuşku duymuyordu.

Tam bu sırada kadın sertleşti ve başını salladı, sonra da adamın kucağından fırladı. Kirkpatrick ayağa kalktı ve prezervatifini yırttı, nazik ve sakin bir ifadeyle ona doğru uzanırken fermuarını çekmeye çalıştı.

Thorpe homurdandı. *Yine yanlış yaklaşım.*

Callie'nin gözleri sımsıkı kapalı, kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturmuş bir halde dönüp ona doğru koşması onu hiç şaşırtmadı.

Kadın çarpışmanın etkisiyle sendeleyip geri çekilmek üzereyken, adam onun omuzlarını kavradı. Thorpe onun göğüslerine bir daha bakmamaya çalıştı. Sahip olamayacağı bir şeyle neden kendini baştan çıkarsındı ki? Kadın gözlerini kırptırarak ona baktı, yüzünde korku ve ıstırap birbirine karışmıştı. Ardından suçluluk duygusu geldi.

"Bırak," diye yalvardı. "Lütfen."

Sadece bu sözler bile Thorpe'a Kirkpatrick'in Callie'yi ne kadar hırpaladığını anlatıyordu. Normalde, yumuşak ve itaatkâr tarafını birine göstermeden önce her türlü ayak sürümeyi, talep etmeyi ve basit bir manipölasyonu denerdi. Adamın oyunu ne olursa olsun, Thorpe Sean'a duygularını beklediğinden çok daha fazla açtığı için hakkını vermek zorundaydı.

İskoç'la seks yapma konusunda tereddütler yaşaması ihtimaline karşı aldığı bornozu omuzlarının üzerinden geçirdi. Onu hâlâ bu kadar iyi tanıdığını görmek güzeldi.

Ona başını sertçe salladı. "Henüz değil, tatlım."

Callie kollarını deliklerden geçirdi ve bornozun kemerini sıkıca bağlayarak ona meydan okuyan bir bakış fırlattı. Ama gözyaşları hâlâ onun altında gizleniyordu. Kalbiyle oynayan lanet İskoç onu sarsmıştı. Thorpe bu yüzden o pislikten daha da çok nefret ediyordu. Onu koruma ihtiyacı hırıldıyor, boynundaki tasmayı koparıp onu serbest bırakmak için yanıp tutuşuyordu. Bunu yapamazdı ama Kirkpatrick'le "konuşmak" için her türlü niyeti vardı.

"Ellerin neden Callie'nin üzerinde?" Sean talep etti. "O benim hizmetçim." "Sen *benim* çatım altındasın ve belli ki o üzgün."

"İşte bu yüzden onunla konuşmam gerekiyor. O ve ben bunu çözmeliyiz. Yalnız."

Normalde kabul ederdi. Ama Callie'yi terk ederek onu riske atamazdı. Gizli bir gündemi olduğuna yemin ettiği bir adamla savunmasıydı. Bir sahtekarlık. Ayrıca,

Kirkpatrick onu onun gibi tanımıyordu ve asla da tanımayacaktı.

"Dominion'da benim sözüm kanundur. Kurallarına göre oyna yoksa gidebilirsin. Senin seçim."

Sean yumruklarını sıktı ve Callie'ye odaklanarak onu görmezden geldi. "Konuş benimle, tatlım. Eğer seni üzdüysem, nedenini anlamama yardım et."

Thorpe onun avucunun içinde sertleştiğini hissetti, sonra ona baktı, bakışları yalvarıyordu. Thorpe hemen anladı. Bu adama karşı bir şeyler hissediyordu ve onu incitmekten nefret ediyordu. Ama aynı zamanda onun kendisine yaklaşmasına izin vermeye cesaret edemediğini de biliyordu.

"Callie, odana git. Bir dakika içinde seni görmeye geleceğim." Thorpe zindan gözetmenlerinden biri olan Zeb'e işaret etti.

"Onu benden gönderemezsiniz. Ona zarar vermedim," diye itiraz etti Kirkpatrick. Thorpe omuz silkerek Sean'ı başından savdı ve yaklaşanlara seslendi

DM. "Callie'yi odasına götürün. Ben aksini söyleyene kadar kimse girmeyecek. Ve gitmeyecek." Callie'nin nefesi kesilince, ona bilmiş bir bakış gönderdi. "Sen söyleyecek bir şeyin var mı, tatlım?"

Kulüpten kaçmayı planladığını itiraf etmeyeceği için sessiz kaldı. Ama bunu en az kendisi kadar iyi biliyordu. Kilpatrick onu sadece fiziksel olarak ele geçirmemişti. Kalbini de açmıştı ve o da buna bildiği tek yolla, kaçarak tepki vermeye hazırlanıyordu. Şimdiden zihinsel olarak bavullarını hazırlamıştı. Thorpe paniğini bastırdı ve kendine, o hâlâ burada olduğu sürece durumu düzeltebileceğini hatırlattı. En kolay çözüm, lanet İskoç'u kulağından tutup dışarı atmak olabilirdi.

Callie tepinerek uzaklaşırken dişlerini gıcırdatmaya hazır görünüyordu. Zeb de sırtarak ve göz kırparak onu takip etti.

Thorpe bu sahtekârın maskesini düşürür düşürmez ve onu hayatından çıkarır çıkarmaz onun küçük öfkesiyle başa çıkmaya yemin etti. "Ofisime. Şimdi."

Kirkpatrick'in onu takip edip etmediğini görmek için beklemedi. O herifin çıkışı bulmasını ve kendisini nefes almaktan kurtarmasını tercih ederdi. Ama kişisel alanına ulaşip masasının etrafında döndüğünde, İskoçyalı ağzından köpükler saçarak geçitte duruyordu.

Sean kapıyı çarparak onları kalın havayla kaplı bir mahremiyetin içine hapsetti. "Beni Callie'den ayırmaya hakkınız yok."

"Bu çatı altındaki tüm denizaltıların refahından ben sorumluyum. Neden

gözyaşları içinde sizden kaçtığını öğrenene kadar, evet, sorumluyum."

"Bu çok kötü bir bahane. Kıskanıyorsun çünkü onu kendine istiyorsun."

Thorpe cevap vermekte ağırdan alıyor, deri koltuğuna oturup şarlatana bakıyordu. Boş boş, Sean'ı uyaracak kadar ne zaman ve nasıl aptallık ettiğini düşündü. Xander da birkaç ay önce buna dikkat çekmişti. Belki de dikkatsiz davranmaya başlamıştı.

"Yaklaşık iki yıldır herhangi bir nedenle kıza tek bir parmağımı bile sürmedim. Bu yüzden ne istediğime inandığınızın bir önemi yok. Gerçekte ne olduğu hakkında konuşalım."

Sean sanki dövüşmeyi tercih ediyormuş gibi sandalyesinin kenarına oturdu. "Onu bağladım ve gözlerini bağladım, sonra da kırbaçladım. Huzurlu bir alt uzaya ulaştı. Sonra dışarı çıktığında onunla seviştim. Duygusal bir gece oldu. Hepsi bu kadar."

Salak böyle mi düşündü? "Callie böyle çalışmaz. Onu tanımak yerine becermekle mi meşguldün?"

"Beni sanki onun bekçisiymişsin gibi izledin, bu yüzden bunun doğru olmadığını biliyorum." Kirkpatrick kaşlarını kaldırarak ona baktı. "Tıpkı senin de onu tanımakla meşgul olduğundan şüphelendiğim gibi. Şansını kaybettiğin için şimdi çok heyecanlısın. Dikkatli ol. Onunla yatmak istiyorum. her yönden benim."

Thorpe adamın suratını dağıtmak istedi ama soğukkanlılığını korumayı başardı. "Zaten senin tasmanı takıyor."

"Daha fazlasını istiyorum ve sen yolumda duruyorsun."

"Size engel oluyorum çünkü gözyaşları içinde sizden uzaklaşması mutluluğa işaret etmiyordu. Callie'nin benim için özel olduğunu itiraf edeceğim. Dominion'a geldiğinden beri onu koruyorum. Onun içini dışını bilirim. Ağlama krizlerine yatkın bir kız değildir. Dolayısıyla bu geceki davranışı sizin yaptığınız bir şeyin doğrudan yansıması olmalı."

Sean yumruğunu masaya vurdu. "Sana söylüyorum, sonunda ona ulaştım. Onun o kilometrelerce kalınlıktaki zırhını kırdım ve içindeki kadını gördüm. Beni ondan uzak tuttuğun her dakika, duvarlarını yeniden inşa etmesi için bir dakika daha demek. Ve kaçmak için. Sanırım kaçmayı planlıyor."

Thorpe sakinleştirici bir nefes aldı, sonra kendini Kirkpatrick'e hissetmediği bir sakinlikle bakmaya zorladı. Adam bütün olanları anlamamıştı.

Callie'den bir parça... ama çabuk kapıyordu. "Sana bunu düşündüren ne?"

"Oyun oynama. Eğer kızı tanıyorsan, haklı olduğumu da biliyorsundur."

Thorpe ne doğruladı ne de yalanladı. Ama Kirkpatrick'in esrarengiz algısı onu rahatsız ediyordu. "Böyle mi düşünüyorsun?"

"*Biliyorum.* Teslim olması o kadar ani oldu ki, sanki bunu bir veda gibi

algıladı."

Callie İskoç'a değer verseydi, ayrılık hediyesi olarak ruhunun büyük bir parçasını kesinlikle ona verirdi.

Thorpe ona ne vermeyi planladığını merak etti. Bir not mu? Kokusunun peşini bırakmayacağı boş bir oda mı? Kalbinde bir delik mi?

Kahretsin, sesi mızımız ve hüznü çıkıyordu. Callie'nin sebepsiz yere gitmesine izin vermeyecekti. Ona kalırsa burada kendisinden başka kimse onun kaçak olduğunu bilmiyordu. Ve Sean Kirkpatrick onun radarındaki bir işaretten başka bir şey değildi.

"Onunla konuşana kadar haklı olup olmadığınızı bilemeyeceğim."

Diğer Dom homurdandı. "Peki bunun ne faydası olacak? Dört yıldır sizin çatınız altında yaşıyor. Kız kırıldı ve sen onu iyileştirmek için parmağını bile kıpırdatmadın. Neden şimdi başlıyorsun?"

Thorpe'un hırlayıp masanın üzerine fırlamaması için her şeyi yapması gerekiyordu.

Tanrım, ellerini İskoç'un boynuna dolamayı çok isterdi. Bunun yerine, parmaklarını masaüstüne vurarak Kirkpatrick'e sanki iç çamaşırındaki tüylermiş gibi baktı.

"Buraya ilk geldiğinde onu tanımadığınıza göre, saçmaladığını söylememe izin verin." Ama Thorpe, onun bu görevde ilerleme kaydettiğini çok iyi anlıyordu.

onun koruması altındaydı.

Callie'nin elini tutmak ve onu iyileştirmek için kendisinden çok fazla şeyi onunla paylaşması gerekecekti -kalbini, gerçeğini, sırlarını. Daha iyi bir adam olmalıydı, onu vücudundaki her hücreyle açıkça sevebilecek bir adam. Daha azını kabul etmezdi, etmemeliydi de.

Callie'yi şeytanlarını yenmeye çalışacak kadar önemsemediğinden değildi. Onlar sadece çok büyüktü. Ve geçmişiyle birlikte ... sadece onu terk ederdi. Üç yıllık karısı bu kadar kolay çekip gidebiliyorsa, kalbindeki ateşi yakan kaçak bir kız onu ne kadar kötü yakabilirdi?

Kahretsin, onun kimliğini öğrendiğine dair hiçbir fikri yoktu. Ama anladığı anda kaçacaktı. Anlayabildiği kadarıyla, kendini tehdit altında ya da açıkta hissettiği her an bunu yapardı. Aynen Kirkpatrick'in şu anda ona yaptığı gibi.

Küçük bir araştırma, son iki saklanma yerini aniden terk ettiğini kanıtladı, biri sadece birkaç hafta sonra. Ondandır önceki izler çok soğuktu ve başka bir yerde çok uzun süre kaldığını düşünmüyordu. Kalmış olsaydı, silinmez bir etki bırakmış olurdu. Onun üzerinde neredeyse anında etki bırakmıştı.

Sean omuz silkti. "Onun nasıl biri olduğunu bilmediğimi itiraf etmeliyim. yıllar önce. Ama şimdi ona 'iyileşti' diyorsanız, kafanızı kışınızdan çıkarmanız gerekir. Onunla ilgilenecek, ona şefkatle yol gösterecek birine ihtiyacı var."

Biliyordu ve bu da Thorpe'un işinin bir parçasıydı. Ama Callie hakkında Sean'ın bilmediği başka bir şeyi de kesin olarak biliyordu.

"Sıkı bir ele ihtiyacı var."

İskoç başını salladı. "Sen aptalsın dostum. Bu sadece onun meydan okumasını körükler. Onun ihtiyacı olan sevgi."

Thorpe sandalyesinde arkasına yaslandı ve kollarını kavuşturdu. "Aynı fikirde değilim.

Bana aşka ihtiyacı olmayan bir kadın gösterin. Callie doğru adamla hayatını bu temel üzerine kuracaktır. Ama onun da sınırlara ihtiyacı var. Onları arzuluyor. Bu onu güvende hissettirecek. Son dört yıldır ona verdiğim şey buydu."

Kirkpatrick kuşkuyla baktı. "Yanılıyorsun dostum. Ona verebileceklerime ihtiyacı var. Onu bir bütün haline getirmeye niyetliyim ve onu benden almana izin vermeyeceğim."

En azından bunların bir kısmı saçmalıktı ve Thorpe öfkesini kusma isteğine direndi. Görünüşe göre Sean, Callie'yi sahiplenmek isteseydi çoktan yatağında, boynunda tasmaıyla olacağını anlamamıştı.

"İkinizin arasına girmek gibi bir niyetim yok ve onu mutlu görmek isterim. Ben sadece bu durumu beni tatmin edecek şekilde çözmek istiyorum.

onu senin gözetimine verip vermeyeceğime karar vereceğim." Thorpe'un şüphelendiği gibi, Sean'ın Callie'yle ilgili planları tamamen Dominant değilse diye. "Demek böyle olacak..." Ayağa kalktı ve adımlarını hızlandırdı, Kirkpatrick'in üzerinde durmanın psikolojik avantajını mutlulukla kullanıyordu. Orosu çocuğunu test etme zamanı gelmişti. "Bana Callie ile on beş dakika vereceksin, yalnız. Eldivenleri çıkarın."

Sean ayağa fırladı, yumrukları sıkılmıştı.

"Cehennemdeyim!" "Red mi ediyorsun?"

"Çok haklısın." İskoçyalı öfkeden kıpkırmızı kesildi.

"Şey ..." Thorpe sıkıca gülümsedi. "Tekrar gözden geçirelim.

Anlaşmamıza göre,

Benim iznim olmadan kızı bina dışında görmeyen yasak. İzin vermedim. Callie'yi de burada görmeyeceksin, ben onun iyiliğini düşünmedikçe. Eğer onu aşağıya götürmeye devam etmek istiyorsan

itaatkâr bir yol izliyorsanız, korkarım fazla seçeneğiniz yok."

"Seni kontrolcü otuzbirci. Onu o kadar sıkı kontrol altında tutuyorsun

ki-" "Onu koruyorum. Neden üzgün olduğunu bulacağım, eğer gerçekten
ve artık senin tasmanı takmak isteyip istemediğini. Ben

onun için güvenli bir otorite figürü. Bana bilmek istediklerimi söyleyecektir."

Kirkpatrick şiddetli bir anlaşmazlık ile cinayet işleme arzusu arasında kalmış gibi görünüyordu. "O halde gözlemlemek istiyorum. Burada röntgencilere izin veren bir ya da iki odanız olduğu kesin."

Thorpe gözlerini devirmemek için kendini zor tuttu. "Ben biliyorum. Callie dört yıldır burada yaşıyor ve çalışıyor. Bu odaların her birini tek tek biliyor.

Konuşmalarımızın nerede duyulmayacağını biliyor. Kız temkinli ve zeki, eminim farkındasınızdır. O gitmiyor mahremiyetine gölge düşüremez. Bunu size kesin olarak söyleyebilirim."

Sean uzun bir iç çekişten sonra, sanki içinde yakıcı sorularının cevapları varmış gibi odaya baktı. Ya da rakibinden başka bir yere bakmayı tercih ediyormuş gibi. Thorpe gülümsedi.

"Sen saldırgan bir piçsin."

"Dom olmanın bir parçası değil mi bu?" Omuz silkti. "Anlaştık mı, yoksa sana kapıya kadar eşlik edebilir miyim?"

"Bu hoşuna giderdi," diye suçladı Sean.

Hem de çok. Ama Thorpe dilini tuttu. "Bu benimle ilgili değil. Seninle de ilgili değil. Eğer Callie'nin iyiliğini düşünüyorsan, iyi olduğundan ve seni görmeye hazır olduğundan emin olmak için onu kontrol etmeme aldırmazsın. tekrar."

Adamın mavi gözleri kısıldı. "Başka biri olsaydın, yapmazdım. Ama ne demek 'eldivenler kapalı'?"

"Callie'nin güçlü bir iradesi olduğunu fark etmişsinizdir... buna güçlü bir irade diyelim." Sean homurdandı. "Bir katır kadar inatçı."

Thorpe gülümsememeye çalıştı. "Kesinlikle. Bu açık gerçek göz önüne alındığında, konuşmamın onun üzerinde herhangi bir etkisi olabilmesi için elimde bir dizi seçenek olması gerekiyor."

"Onu terbiye etmek için benden izin mi istiyorsun?" Diğer adam kara kaşlarını kaldırdı.

"Hayır, izin istemiyorum. Bunu bir olasılık olarak tutmam gerektiğini söylüyorum." Sahte bir pişmanlıkla omuz silkti. "Dürüst olalım bari. Callie için bu bir olasılık."

Ve Thorpe kendine yalan söylemiyordu. Bundan büyük keyif alacaktı. Kıza dokunabildiği her an yüce bir heyecan duyuyordu.

"Bundan hoşlanmıyorum ve sana güvenmiyorum." Sean meydan okurcasına kollarını göğsünde kavuşturdu.

"Sadede gelelim. *Benden* hoşlanmıyorsun. Aynı şekilde," dedi açıkça. "Ama ikimiz de Callie ve onun iyiliği için çalışıyoruz. O yüzden görevimize bağlı kalalım, olur mu? Gitmeyi planlayıp planlamadığını bilmek istiyorsun. Ben de Seninle tekrar sahneye çıkmasına izin vermeden önce zihinsel ve duygusal olarak iyi bir yerde olduğundan emin olmalıyım. Bunlar birbiriyle uyumsuz hedefler olmak zorunda değil. Bana on beş dakika verin. Size cevapları vereceğim."

Sean'ın vücut diliyle ilgili her şey, yumruk atmamak için tüm itidalini kullandığını gösteriyordu. *Yazık oldu*. O pisliği gelecek haftaya devirmek Thorpe'un ruh halini önemli ölçüde iyileştirecekti. Adam Callie'nin vücudunu yakından tanıyordu. Onun teslimiyetini tecrübe etme fırsatı bulmuştu. Güzel kıza nasıl hissettiğini söyleme lüksüne sahipti.

Yani evet, Thorpe kıskançlığının her zerresini hissetti.

"Köşeye sıkıştırılmaktan hoşlanmıyorum ama bana fazla seçenek bırakmadınız. Eğer on beş dakika içinde cevap bulamazsanız, onu bana geri verin. Ben onu yatıştırır ve doğru yola sokarım."

Thorpe kapıya doğru yöneldi. "Bay Kirkpatrick, pazarlığın ilk kuralı pazarlık gücüne sahip olmanız gerektiğidir. Şu anda yok. Dönüşümü bekleyin."

Ofisinden çıkıp cebinden telefonunu almadan önce İskoçyalı'nın tek kelime etmesine izin vermedi. İlk mesajı Axel'e attı, muhtemelen birkaç arkadaşıyla birlikte güvenlik kulübesinde saklanıyordu. Diğer Dom'a en kısa sürede ofisine gelmesini ve İskoç'un Dominion'a neden geldiğine dair herhangi bir cevap alabilirse Sean'ın kafasını karıştırmakta özgür olduğunu söyledi.

Hevesli bir evet cevabının ardından Zeb'e Callie'nin ne yaptığını soran bir mesaj gönderdi. Cevap hemen geldi. Duşta gibi görünüyor.

Saçmalık. Thorpe, Callie'nin alışkanlıklarını iyi biliyordu. Sean'ın gelişinden hemen önce duş almıştı. Adamı tekrar görme ihtimali varken tüm o makyajı bozmak istemezdi. Callie'nin yapmadığı bir şey varsa onu çıplak bir yüzle gören *herkes* içindi.

Bavulunu hazırlayıp hazırlamadığını öğrenin, diye cevap verdi. Kapı kilitli olacak. Ne yapman gerekiyorsa yap.

Yap.

Bu kez duraklama sonsuza dek sürecekmış gibi görünüyordu. O beklerken, Thorpe Callie'ye derdini anlatabilmek için zindandan ihtiyacı olabilecek birkaç şey alıp cebine attı. Sonra uzun bacaklarının kulübün ana bölümü ile Callie'nin odası arasındaki mesafeyi tüketmesine izin verdi. Kapısına varmadan hemen önce Zeb'in cevabı geldi. Kilidi açtı. Banyosunun ve dolabının çoğunu iki çantaya

tıkıştırmıştı.

"Orospu çocuğu," diye lanet okudu Thorpe. Sean onun ödünü koparmıştı. Şimdi o pisliği yumruklamış olmayı diliyordu.

Buradan sonrasını ben hallederim, diye mesaj attı ve telefonunu tekrar cebine koydu.

Callie'nin odasının kapısı açıldı ve Zeb dışarı çıktı. Thorpe başıyla onu selamladıktan sonra içeri girdi ve kapıyı arkasından kapatıp kilitledi. İyi bir önlem için masasının sandalyesini itti.

Hava son "duşundan" dolayı nemliydi. Bütün ışıkları yakmıştı. Aceleyle hazırladığı iki çantası kapının yanındaki köşede duruyordu.

Callie küçük kırmızı bornozunun içinde volta atıyor, manik yürüyüşü onu odanın bir ucundan diğer ucuna götürüyordu. Lanet olsun, sutyen giymemişti. Eminim külot giyme zahmetine de girmemiştir.

En önemlisi, yakasını çıkarmış ve sıkıca kavramıştı. Kalbi tekledi. Temelli olarak mı çıkarıyordu?

Thorpe boğazını temizlerken, yaklaşan rahatlamayı bastırdı ve kendine her seferinde bir adım atmasını söyledi.

Dönüp kararlı bir bakışla onu mızrakladı. "Ne zaman gideceğimi bilmek istediğini söylemiştin. Şimdi. İstifa ediyorum."

CALLIE gözlerini Thorpe'a dikti. Onun sözlerine neredeyse hiç tepki vermedi. *Tanrım, umurunda olsaydı ne güzel olurdu.* Sonra bu düşünceyi bastırdı. Thorpe'un onu, onun onu önemsemediğinden çok daha fazla önemsemesi onun suçu değildi.

Thorpe'un kalbini göğsünden söküp çıkaracak ve çok pahalı Salvatore Ferragamo mokasenlerinin altında ezecek güce sahip olduğunu yıllardır biliyordu. Ona izin verecek kadar aptal olması berbat bir şeydi.

Sean'a çok değer vermesine rağmen ve -eğer ona inanabilseydi tutkulu beyanı- onu seviyordu ama bu Dominion'un sahibine olan bağlılığını azaltmıyordu. O her zaman biraz berbattı. Bu da bunu kanıtlıyordu.

Thorpe odanın içinde biraz daha ilerledi ve yatağın kenarına oturdu. "Haber verdiğin için minnettarım ama yerine birini bulmak için on dakikadan biraz daha uzun bir süreye ihtiyacım var, tatlım."

"Özür dilerim." Saçlarını omzunun üzerinden savurdu ve karanlık pencereden dışarı baktı. Adam bakılamayacak kadar güzeldi. "Yakında başka birini bulacaksın. Beni özlemeyeceksin."

"Nasıl hissedeceğimi tahmin bile edemezsin. Otur Callie."

Ses tonu ona hayır'ın kabul edilebilir bir cevap olmadığını söylüyordu. Lanet olsun, onu Sean hakkında sorgulamaya niyetliydi. Callie şimdi buna dayanamazdı. İkisinden de ayrılmak yeterince zordu.

Paniği bastırdı ve ona geri döndü. "Yapamam. Kaçmak zorundayım."

"Henüz değil." Yatağın hemen yanındaki bir yeri işaret etti ve kız yere yığılana kadar tek kelime etmedi. "Güzel. Sean geldiğimi ve bu gece neler olduğunu anlamaya niyetli olduğumu biliyor. Bana her şeyi anlat."

Eğer Thorpe Sean'ın onayıyla buradaysa, bu konuşmadan kaçamayacaktı, lanet olsun.

Sean'ın tasmaını komodinin üzerine bırakırken Callie ona söyleyebileceği her şeyi zihninde sıraladı. Efendisine karşı bir şeyler hissettiğini biliyor olmalıydı. Kendini rahat hissettiğinden daha fazla. Thorpe çok az şey kaçırdı, bu yüzden Sean'ın onu hiçbir zaman sınırlarının ötesine götürmediğinin, güvenli sözünü görmezden gelmediğinin ya da herhangi bir şekilde çizginin dışına çıkmadığının farkındaydı. Ayrıca, dört yıl boyunca başını sokup güvenliğini sağladıktan sonra Thorpe'u terk edecekse, ona açık bir yalandan fazlasını borçluydu.

Ellerini sıkarak, kendini onun niyetli gri bakışlarıyla buluşmaya zorladı ve beyninin arkasında dolaşan başka bir şeyi itiraf etti. "Onunla ilgili bir şeyler var."

Bu açıkça Thorpe'un ilgisini çekti. "Ne şekilde?"

Callie ayak parmaklarına vurdu. Geçmişini ele vermeden Sean hakkındaki endişelerini dile getirmeliydi. Thorpe'u bilinen bir kaçağı barındırmak gibi korkunç bir duruma sokmak, onun iyiliğinin karşılığını ödemek istediği bir şey değildi.

"Çok fazla soru soruyor. Onları sevmiyorum."

Thorpe ona alaycı bir gülümseme gönderdi. "Eğer konu senin sınırlarınsa, bu beklenen bir şey. Pet, o bir Dom. Kafana girmek onun işi. Açıkçası, biraz çözülmeye ihtiyacın var. Bunu rahatsız edici bulabilirsin."

"Kaç erkek ve kız kardeşim olduğunu, ilk evcil hayvanımın adını, çocukken özel seyahatlere çıkıp çıkmadığımı bilmesine gerek yok. Tek istediği bir kulüpte yedek oyuncu olmaks, önemli olmaması gereken şeylere gerçekten odaklanmış görünüyor."

Thorpe'un yaptığı bir şey ya da yüz ifadesindeki bir değişiklik yoktu ama Callie onun öfkелendiği izlenimine kapılmıştı. "Sana karşı hep böyle mi davranırdı?"

"Evet."

"Bana ilk seferinde söylemeliydin," diye azarladı Thorpe.

"Bu senin sorunun değil."

Bu onu daha da yasaklayıcı yapıyordu. "Sen her zaman beni ilgilendirirsin, Callie."

Sesindeki sahiplenme duygusu onu kabul etmek istediğinden daha fazla heyecanlandırdı. "Sana şimdi söylüyorum. Bilmek istediği şey tuhaf görünüyor."

"Katılıyorum."

"Tıpkı Dominion'a girdiğinde hemen bana karşı bir tür sertleşme hissetmesinin garip olması gibi."

"Bu garip değil. Bu onu erkek yapar."

Gözlerini devirdi. "Burada bir sürü başka denizaltı var."

"Hiçbiri sen değilsin."

Kahretsin, Thorpe bazen -haftalarca başının belası olduktan sonra- en güzel şeyleri söyleyebiliyordu. Gözleri yaşardı. Tanrım, onu gerçekten özleyecekti.

"Ama ..." diye devam etti. "Sana sorduğu sorulardan ben de hoşlanmıyorum.

Bunların itaatkâr yolunuzda size yardımcı olmakla ne ilgisi olduğunu anlamıyorum."

"Aynen öyle. Diğer bir şey de... Neredeyse diğer her açıdan, gerçek olamayacak kadar iyi."

Thorpe ona dikkatle baktı. "Onun bir oyuncu olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Hayır." Ama bir şeyler tam olarak doğru değildi. "Yine de ondan ne anlamam gerektiğinden emin değilim."

Çünkü Sean bir polis, bir ödül avcısı ya da bir suikastçı olsaydı, şimdiye kadar onu ya sürüklemiş ya da öldürmüş olması gerekmez miydi?

"Bu gece sana ne söyledi de ondan kaçmak istedin?"

Oh. Ouch. Evet, Thorpe'un şahdamarına saldırmaktan asla çekinmediğini hatırlaması gerekiyordu.

"Tehditkâr ya da korkutucu olmak gibi bir niyeti yoktu."

"Bildiğim iyi oldu. Daha açık ol." Thorpe'un sesi keskinleşti.

"Bu kişisel bir mesele."

"Sorumdan kaçmak bir seçenek değil, tatlım." İçindeki uyarı notu sesi onu ürpertti. "Onun saçmalıkları yüzünden gittiğini görmek istemem. Anlat bana. Belki durumu düzeltebilirim."

Onu ve Sean'ı muhtemelen seks yaparken görmüş olması yeterince utanç vericiydi. O kadar yakındı ki, en heyecanlı anlarını kaçırmış olamazdı. "Duymadın mı?"

"Callie, sana ulaşamıyorum, o yüzden açık konuşayım. Ya şimdi söylersin ya da o küçük güzel kışına kürek çekerim."

"Bunu yapamazsın!"

Gülümsemesi onu yalanlıyordu. "Sean'a bunun büyük bir olasılık olduğunu söyledim. Ayrıca, yakasını çıkardınız. Eğer dürüst davranmadığını düşünüyorsan, tekrar takmaya niyetin yok, değil mi?"

"Neden gideyim ki? Sana zaten söyledim, gidiyorum." "Nedenini öğrenene kadar olmaz."

Ayağa fırladı, ağzı açık bir şekilde ona bakıyordu. "Beni burada istediğim dışında mı tutuyorsun?"

Thorpe bileğini dizinin üzerinden geçirdi ve pantolonundaki hayali bir ipliği fırçaladı. "Ses tonunuzdan bu fikirden rahatsız olmam gerektiği anlaşılıyor. Bana karşı dürüst olmadığınız sürece, sizi temin ederim ki değilim. Ayrıca, eğer Kirkpatrick sizi rahatsız ediyorsa, benim baş edemeyeceğim bir şey değil. Anlaşıldı mı?"

Callie gözlerini kırpıştırarak ona baktı, o alçak, neredeyse rahat ses tonuyla söylediği her şeyi anlıyordu. Kandırılmamıştı. Kibar ve kültürlü görüntüsünün altında bir yırtıcının kalbi atıyordu. Onun rakiplerini hem zihinsel hem de fiziksel olarak parçalara ayırdığını görmüştü. Thorpe akli başında bir insanın geçebileceği biri değildi.

Callie sözlerini dikkatle tarttı. "Sean bana bir Dom/sub ilişkisi için uygun olmadığımı fark ettirdi."

"Gerçekten mi, evcil hayvan?"

Onun sorusunu geçiştirdi. "Ve Dallas'tan biraz sıkıldım. Los Angeles beni çağırıyor. Xander ne zaman uğrasa ve şehre yaptığı gezilerden bahsetse kulağa muhteşem geliyor. Artık gitme zamanı geldi."

Thorpe uzun bir süre hiçbir şey söylemedi. Sadece durdu ve Callie'nin üzerinde yükseldi, kömür bakışları Callie'yi delip geçti. "Tamamen dürüstlükten daha azının sonuçları olacaktır, bu yüzden dikkatli düşün Callie. İfademi geri almak ya da herhangi bir şekilde değiştirmek ister misin?"

Kahretsin. Thorpe bir şeyler biliyordu. Ya da her şeyi. Sean'ın aşk ilanını duymuş muydu?

Başını geriye attı ve ellerini kalçalarına götürdü. Ne olursa olsun bu iş çirkinleşecekti. En iyisi kırıp dökmekti. "Kışını kaldır ve babammışsın gibi davranmayı bırak."

Sustu. "Bu *asla* yerine *getiremeyeceğim* bir rol, ama sana haddini bildirmekle ilgili bir sorunum yok."

Callie, onu kollarına alıp tekme ve çılgınlarla sürüklemekten önce ipeksi yemininin ne anlama geldiğini merak edecek bir an bile bulamadı,

yatağına geri döndü. Oturdu, onu utanç verici bir rahatlıkla kavradı, sonra uzun bacaklarını açtı ve onu kucağına yüzüstü yatırdı.

"Bana şaplak atmayacaksın!" diye ısrar etti.

Thorpe bir an bile tereddüt etmedi. "Öyleyim. Sana bunun sonuçları olacağını söylemişim. Her zaman sözümü tuttuğumu bilmelisin."

Kocaman avucunu kızın sırtının küçük kısmına yerleştirdi ve sessizce ona şunları söyledi

çırpınışlarının ne kadar beyhude olduğunu fark etti. Boştaki eliyle bornozunun ipeğini yukarı ve çıplak kıcının üzerine kaydırды. Kadının tüm vücudu gerildi. Ne görüyordu acaba?

Düşünmek mi? Ve onun disiplin düşüncesi neden bu kadar tahrik ediciydi?

Onda kesinlikle bir sorun vardı. "Güvenli bir kelime alamayacak mıyım?" diye sordu.

"Seni bir çarmıha gerip üzerine tek bir kuyruk salmayacağım, bu yüzden bana hakaret etme. Seni *tanıyorum*. Sana daha önce de şaplak attım."

Gösteri amaçlı, evet. Aslında ilk seferinde kıkırdamıştı - ta ki adam kıcına tek bir şaplak indirene kadar. Sonra artık komik gelmemişti. Beşinci vuruşta, rahatsız edici bir şekilde ıslanmıştı. Onuncusunda, boşalmak için yalvarmak zorunda kalmıştı. Thorpe'un onun üzerinde anlamadığı gizemli bir etkisi vardı.

"Korkmuyorum. Bunu son yaptığında, kıyafetlerimi yeterince hızlı çıkaramadın. Çıkardığında da kaçmak için sabırsızlanıyordun. Şimdi bana hiçbir şey yapmayacaksın."

Thorpe'un onu kavrayışı sıkılaştı.

Kahretsin, o geceyi onun yüzüne vurarak *büyük* bir risk alıyordu. Onu kızdırdığına hiç şüphe yoktu. Aynı zamanda onu tahrik ettiğinden de şüpheleniyordu, çünkü kucağında kıvranırken Callie onun cehennem kadar sert olduğu gerçeğini gözden kaçırılmazdı.

"Yanlış," diye kızın kulağına şaka yaptı. "Soruma cevap verene ve saygısızlığın için özür dileyene kadar seni tokatlayacağım."

"Sen benim Dom'um değilsin."

"Ama ben *bir* Dom'um ve bu davranış hiç yakışık almıyor. Saymaya başla, evcil hayvan.

Ben yapana kadar durma."

Callie tekrar kıvranmaya çalıştı. Adamın sikine sürtündü ve adam tısladı. Sonra avuç içi şiddetli bir darbeye kıcına indi.

"Ah!" diye itiraz etti, sağ yanağını ovma dürtüsüne direndi. "Evet, işte bu yüzden buna ceza deniyor."

"Bu Sean'ın hakkı, senin değil." Elinden geleni ardına koymadı.

"Eğer tasmaşını iptal ettiysen hayır. Yaptığını söylediğine göre, burada yaşadığını, benim için çalıştığını ve çok şımarık davrandığını hatırlatırım. Bu üç vuruş eder, tatlım."

Adam ona tekrar vurmadan önce cevap vermeye fırsat bulamadı. Sol yanağı acıdı ama gururu kadar değil. Ve karıncalanmaların teninde dans etmesi uzun sürmedi. Kanı ısındı ve vücudu onun dokunuşu altında eridi.

Lanet olsun.

"Henüz saymadınız," diye işaret etti. "Baştan başlayalım mı?"

"Bir Dom'un denizaltı sayımına olan hayranlığını hiç anlamadım. Sen eğitimsin. Bensiz de 10'a kadar sayabilirsin."

"Onda duracağımı mı sanıyorsun?" diye söylendi.

Callie bir nefes aldı ve kendini sakinleştirmeye çalıştı. "Thorpe, lütfen . .

Biraz yalnız kalamaz mıyım? Sean'ın beni üzmemek istemediğini bilmen yeterli değil mi?"

"Hayır. Sen Dominion'da olduğun sürece, bu benim kararım. Seni yıllardır koruyorum ve durmayı planlamıyorum." Durakladı. "Güvende olduğunu bilmek beni memnun ediyor ama sana yardım etmeye çalışırken bu kadar meydan okumanı derin bir hayal kırıklığı olarak görüyorum."

İçindeki mücadele söndü. Callie, Thorpe'u hayal kırıklığına uğratmaktan nefret ediyordu. Çoğu

Diğer herkes kışından üfleyebilirdi, umurunda değildi. Ama büyük Dom onun için çok önemliydi ve o da bunu biliyordu.

"Çıkarıcı davranıyorsun," diye homurdandı. "Bir. Ve iki." "Sen hem geveze hem de çıkarıcı olduğunda ben her zaman çıkarıcı oluyorum.

sahtekâr. Eğer Bay Kirkpatrick size yolunuzun yanlış olduğunu göstermediyse, ben göstereceğim." İfadesini kızın sağ yanağına bir tokat daha atarak noktaladı.

"Üç." Sesinin somurtkan çıktığını biliyordu.

Thorpe her zaman ondan daha iyiydi. Çoğu zaman buna mı yoksa aralarındaki söz düellosunun ona karşı sonsuz bir acı duymasına neden olmasına mı kızdığını karar veremiyordu. Aralarındaki irade savaşlarını kaçınılmaz olarak kaybetmesi önemli değildi. Thorpe'dan yayılan güç onu başka hiçbir şeyde olmadığı kadar tahrik ediyordu. Bu her zaman vardı.

Ama Sean onun kalbinin büyük bir parçasına sahipti. Daha da kötüsü, ikisinden birini, hatta ikisini birden önemsemenin sadece beyhude değil, ölümcül de olabileceğiydi.

Dördüncü Bölüm

THORPE gözlerini Callie'nin kızarmış kıkından alamıyordu... tıpkı geçmişte hiç alamadığı gibi. Callie'nin kıkının kızardığını bilmekten geçici olarak da olsa onun izini taşıyordu.

Tanrım, hasta herifin tekiydi. Ama bu onu durdurmayacaktı.

Onu terbiye etmek zorundaydı. Daha da önemlisi, ona kalması için bir sebep vermeliydi.

Vücudu adamın kucağına tünemişti, tüm kasları gergindi. Nefes nefese kalmıştı. Teni kızarmıştı. Callie ona çok kızgın olabilirdi ama bir şey çok açıktı ve adamın sikine elektrik çarpmasına neden oluyordu: Son iki yıldır onu arzulamayı bırakmadığı gibi, o da onu arzulamayı bırakmamıştı. Ve eğer o

Kirkpatrick'in tasmaını iptal edecekti, şimdi ona dokunmak için tek şansı olabilirdi. Hâlâ kaçıyorsa canı çok yanacaktı ama buna izin veremezdi. şans kaçtı.

Kesik kesik nefes alarak elini kaldırdı ve kızın kıkına bir kez daha vurdu, sayı dudaklarından çıkar çıkmaz bu hareketi tekrarladı. Yavaş yavaş vücudu eriyerek adamın içine gömüldü ve tepkileri soluk soluğa oldu.

On, on bir, on iki ... Yavaş ve anlamlı, kasıtlı, ölçülü, güçlü bir ritme girdi. *On üç, on dört, on beş ...* Callie ile Dom'un alanına girmek neden bu kadar kolaydı? Hiç denemesine gerek yoktu.

Ona dokunduğu anda, orada sınırsız bir havuz vardı. Onun ihtiyaçlarını sanki kendi ihtiyaçlarıymış gibi hissediyordu. Kucağına yayıldığında, onun her bir nüansını tamamen okuyabiliyordu.

Onu istiyordu. Evet, daha önce de o lanet İskoç'u düşünmüştü. Muhtemelen aynı anda iki erkeğe karşı nasıl bir şeyler hissedebileceğini de merak ediyordu. Kirkpatrick'ten ne kadar hoşlanmasa da Thorpe bunu da merak ediyordu. Ama o piç artık önemli değildi. Bu tempo, onun cezası, onun huzuru, ikisinin de buna ihtiyacı vardı. Sonra onu göğsüne yaslayacak ve

Onunla ilgilenmek, kucaklamak ve ona tapınmak, kalmak için neye ihtiyacı olduğunu öğrenmek.

Callie onun olmayabilirdi ama onu burada tutmak için ne gerekiyorsa yapardı. "Yirmi," diye fısıldadı, adamın kalçalarına tamamen gevşek bir şekilde yaslanmıştı.

Thorpe'un kafasının uçtuğundan hiç şüphesi yoktu. Meydan okuması gitmişti. Kıçı ateş kırmızısı zonkluyordu. Amından tatlı bir misk sızıyordu. Eli karıncalandı.

Ağzı sulandı.

Tıpkı onu son kez tokatladığında olduğu gibi, onu becermek için can atıyordu. Sanki ona dokunmak için her fırsattan kaçındığı son iki yıl hiç var olmamış gibi.

Sert bir nefes veren Thorpe, acıyan avucunu kızın yanan sırtında gezdirerek ağrıyı yavaşça dindirdi.

"Özür dileme zamanı, evcil hayvan."

"Özür dilerim, efendim." Sesi bulanıktı.

Callie'nin sesi çoğunlukla samimiydi. İçinde bulunduğu boktan duruma rağmen gülümsedi.

Aldığı her nefeste bu kızı onu istemediğine inandırmaya daha ne kadar devam edebilirdi?

Öte yandan, başka ne yapabilirdi ki? Melissa, ölüm onları ayırana kadar onu seveceğine söz verdikten sonra birdenbire boşanma evraklarını önüne koyarak dünyasını altüst etmişti. Bu da kokuşmuş bok yığınının üstüne tuz biber ekmişti. Callie'yi ne kadar sevse de kalbini riske atamazdı, özellikle de bir ayağı dışarıda olan bir kadın için.

Kolay cevaplardan yoksun olan Thorpe, uysal güzelliği kucağına aldı. Başını onun omzuna yasladı. Göğsü sıkışan ve ağrıyan adam kollarını ona doladı ve başının üstünü öperek yakınlığının tadını çıkardı.

"Sean seni üzecek ne söyledi?" "Beni sevdiğini söyledi."

Thorpe irkildi. Bunu biliyordu ama onun bunu itiraf ettiğini duymak yine de onu yaraladı. Yüz hatlarını düzeltmek için kendini zorladı ve bir eliyle onun çenesini kaldırdı. "Bu seni neden ağlattı?"

Yavaşça gözlerini kırıştırdı, gözlerini açtı ve o şaşkın maviye odaklandı ona baktı. "Kimseyi sevmemeliyim." Callie elini kaldırıp onun çenesini kavradı ve başparmağını yanağında gezdirdi. "Ama artık çok geç. Uzun zamandır öyleydi."

Kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. Tanrım, onun duyguları sürpriz değildi, gerçekten değil. Aralarındaki dile getirilmemiş duygular yıllardır odadaki neon reklam panosuydu.

Kadının elini kendi eliyle sardı ve yüzünden uzaklaştırdı. "Sen de mi Kirkpatrick'e karşı bir şeyler hissediyorsun?"

"Evet." Gözleri bulutlandı. Gözyaşları dışarı sızdı. "Kafam çok karışık."

Tabii ki öyleydi. Bu saçmalıkla başa çıkacak hayat tecrübesine sahip değildi. Kendisi de ondan yaşça büyüktü ve o da bununla başa çıkabilecek donanıma sahip değildi.

Sean'ın sözleri onu rahatsız ediyordu. *Şefkatli bir rehberliğe ihtiyacı var.* Thorpe ona rehberlik etmişti, tamam. Ama bunu hiçbir zaman şefkatle yapamamıştı. Kalbinden ödün vermeden ona sınırlar ve koruma sağlayabilirdi ama şimdi narin bedenini ona yaslarken gözlerindeki sevgiyi görmek ...

Onunla ilgili her şey, uzak durma kararlılığını öldürüyordu.

"Callie, tatlım. Beni bırakamazsın." Sesi boğuklaştı ve gözleri alışılmadık bir şekilde karıncalandı.

Göz kapaklarını kapattı. Kahretsin, bu zayıflığı kaldıramazdı.

"Yaparsam senin için daha iyi olur." Sesi çok üzgün geliyordu.

Thorpe başını salladı ve onu daha sıkı tuttu. "Beni mahvedersin, tatlım. Aslında bence çoktan mahvettin bile."

Callie kollarını ona doladı, nefesi boynunu ısıtıyordu. Onu daha sıkı kavradı. Normalde, içindekileri dökmemiş olmayı dilerdi ... ama gerçeğin herhangi bir parçası onu yanında tutacaksa deneyecekti.

"En büyük pişmanlığım sen olacaksın," diye fısıldadı.

Lanet olsun, bu acıttı.

Belki de onun bir kaçak olduğunu bildiğini itiraf etmeliydi. Thorpe bu fikri hemen hemen aynı hızla reddetti. Eğer şimdi kaçmakta ısrarlıysa, bildiklerini açıklamamanın Callie'yi kaçma konusunda daha da kararlı hale getireceğinden şüpheleniyordu.

Ona daha sıkı sarıldı, onu eşsiz Callie yapan her şeyi içine çekti. Vücudunun sert kıvrımlarını, açık renk yanaklarına değen uzun kirpiklerini, sanki güvence arıyormuş gibi gömleğinin önünü eşeleyen parmaklarını. Bu kadar yakından, narenciye şampuanını ve kılık değiştirmek için kullandığını bildiği saç renginin kalıntıları kokladı. Kendine özgü pembe cilası, parıltılarla süslenmiş küçük ayak parmaklarını renklendiriyordu. Ve ağlarken vücudunun yumuşak küçük titremeleri kalbini parçaladı.

"Sana benden pişman olma şansı vermeyeceğim, tatlım. Sen yanımdayken keşke farklı bir şey yapsaydım demeyi kesinlikle reddediyorum." Son dört yıl için şimdiden pişmanlık duymaya başlamıştı. "Arkana yaslan."

Hafifçe soludu, bakışları onunkilere doğru fırladı. Yutkundu. Arzu umutsuzlukla karıştı ve yüzünü buruşturdu. "Thorpe . . . Yapamam."

Gerildi. "Kirkpatrick yüzünden mi?"

Callie başını salladı.

"Tasmasını iptal ettiğinizi söylediniz. Eğer buradan ayrılıyorsanız, belli ki onu da bırakıyorsunuz."

"Biliyorum." Gözleri daha fazla yaşla doldu.

Eğer mesele sadece İskoçya'ya olan yanlış yönlendirilmiş sadakati değilse, başka ne konuda tereddüt ediyordu? İki Aralık önce firar etmesinin acısı mı? Tanrım, bu olmalı. Pişmanlık onu sarstı.

"Bu sefer sana zevk vermeden senden uzaklaşmayacağım. Sana söz veriyorum."

Callie nefesini tutarak baktı, o an donup kalmıştı. Thorpe onun kafasından binlerce düşünce geçerken yüzünü izledi. Ve Kirkpatrick'le bağını koparıp kaçacaksa, ona bir kez sahip olmayı hiç sahip olmamaya tercih edeceğine karar verdiği anı gördü.

Hüzünlü bir gülümsemeyle kucagından inip yatağına tırmandı ve yatağın üzerine uzandı. Thorpe dönüp kollarını ona uzatırken onu izledi, nasıl karşı koyabileceği ya da karşı koyup koyamayacağı hakkında hiçbir fikri olmayan sessiz bir siren çağrısıydı bu.

Öte yandan, onun kendisine verdiği veda hediyesi hakkında da bir cevabı vardı.

Bu gece, her şeyini vermeye niyetliydi. Vücudunu. Kalbini. Ruhunu.

Kızın tepkisi onu hem duygulandırmış hem de çileden çıkarmıştı. Kızın ne yapacağı çoğu zaman belli olmazdı. Şu anda, o da aynı olmak zorundaydı.

Thorpe ayağa kalkarak takım elbisesinin ceketini çıkardı. Sonra kol düğmelerini çıkarıp komodinin üzerine bıraktı. Gömleğini yatağın baş ucundaki ceketinin üzerine örttü. Sonra pantolonunun ceplerini kontrol etti. İhtiyacı olan şey hâlâ içinde duruyordu. Rahat bir nefes alarak Callie'ye döndü.

"Bornoğunu çıkar, tatlım. Bacaklarını aç."

Belindeki düğümü çözerken parmakları titriyordu.

Zarif omurgasını hafifçe kaldırıp kavis vererek elbiseyi bedeninden uzaklaştırdı, ipeği bir elinde topladı ve yere dökülmesine izin verdi. Onun ne kadar güzel olduğunu ve yanına her yaklaştığında kendisinde

uyandırdığı içgüdüsel tepkiyi asla unutamayacaktı.

Callie yavaşça bacaklarını ayırdı. Kalbi küt küt atıyordu. Teknik olarak, Sean'la ilişkisini resmen kesene kadar oradan uzaklaşmalı ve ona dokunmamalıydı. Başka bir Dom'un kölesine elini sürmek etik değildi. Kirkpatrick'in hilekâr bir pislik olduğundan şüphelenmesi de konuyla ilgili değildi. Thorpe, Callie'yi çok istediği için bunların hafifletici nedenler olduğuna kendini inandırmış olabileceğini fark etti. Ama bunu umursamasını sağlayamıyordu. Bu muhtemelen onu kalmaya ikna etmek için son şansıydı. Eğer Callie'yi onu öldürmeye ya da hapse atmaya çalışabilecek bir adamdan korumak için BDSM camiasındaki itibarını riske atması gerekiyorsa, öyle olsun.

Çıplak amcığı adamın önüne serilmişti, pembe, şiş ve kışkırtıcı. Dominion'da kalsa bile, bu fırsat muhtemelen bir daha eline geçmeyecekti. Kirkpatrick'le birlikte olmasaydı Başka biriyle. Callie hayatını yalnız geçirmek için yaratılmamıştı ve kendini yalnızlığa teslim ettiği için onu cezalandırmamalıydı.

Thorpe şimdi ondan bir şey almayı reddediyordu ama seve seve verebilirdi.

Kendini yatağa, onun bacaklarının arasına indirdi. Kadının bakışları ondan hiç ayrılmıyordu ama soluğunun kesildiğini duydu. Eliyle kalçasını kavradığında kadın titredi. Sonra göğsünün üzerine yerleşen Thorpe, diğer kalçasını da eline aldı ve amı dudaklarından bir nefes ötede olana kadar onu daha da yaklaştırdı.

"Thorpe, demiştin ki ..."

"Varsaydınız." Düzeltti. "Şartları sen dikte etmiyorsun, Callie."

"Biliyorum." Onun altında çırpınıyordu.

"Sorun mu var, tatlım?"

Callie dizlerini büktü, kıvrandı, kalçalarını huzursuzca kaldırdı. "Beni acıtıyorsun."

Thorpe gülümsemekten kendini alamadı. "Sen de bana aynısını yapıyorsun. Rahatla." "Acele et."

"Her zaman en alttan başlar," diye azarladı. Ama bu onun cazibesinin bir parçasıydı.

O daha cevap vermeden, adam ağzını onun amına dayadı ve Callie'yi tüketebildiği kadar tüketmeye başladı. Onun hayalini kurmuştu. Kokusu onu her gün, görünüşe göre sonsuza dek onun tadını takıntı haline getirmişti. Ama diline değdiği an, sürekli arzuladığı bir lezzeti tatmak gibiydi. Callie'nin kendisi gibi, amcığı da tatlı, ekşi ve yumuşaktı.

. . . başka hiçbir kadında karşılaşmadığı bir şeyin ipucuyla. Ve bir daha karşılaşacağından da şüpheliydi.

Kadının yumuşak nefesi doğrudan adamın sikine gitti ve adam dirseklerinin üzerinde doğruldu, başparmakları kadının seksinin şişmiş dudaklarını ayırdı. Sertleşen klitorisine nazik, ritmik vuruşlarla vurdu, ihtiyacını artırmaya odaklandı. Teni pembeye döndü. Huzursuz parmaklarıyla çarşafı kavradı. Kalçaları adamın ağzıyla aynı anda hareket ediyordu. Nefes alışları inlemeye dönüştü.

Dudaklarını bir an için kaldırarak, onun kalçasını ısırdı ve emin parmaklarıyla şişmiş sinir demetine yöneldi. "Bu iyi hissettiriyor mu, tatlım?"

"Evet." Callie onun altında çırpındı. "Lütfen . . . Daha fazla."

Thorpe gülümsedi, onu şımartmaya hevesliydi. Tekrar ona doğru eğildi ve dilini onun ateşli seksinde gezdirdi. Bu sefer, yavaşça Onun bedenine kur yapıyordu. Onu yakaladı, klitorisini emdi, onu zevkin derinliklerine çekti, sözsüz bir şekilde orgazm olmasını talep etti. Eğer bir şansı varsa

Onu tatmak için, onu uçurumun kenarına itmeyi, gücünü almayı ve sonra bu geceyi asla unutmaması için tekrar içine sokmayı planlıyordu.

İnlemeleri kısaldı, bir oktav yükseldi. Ellerin altında, kalçaları sıkıştı. Vücudunun geri kalanı gerildi. Parmakları adamın saçlarına dolandı ve çekti. Bir ürperti adamın omurgasına çarptı. Sevişmek için bir cehennem kedisi olacaktı, tekrar tekrar isteyeceği aktif, pençeleyen, çılgılık atan bir sevgili.

Ve eğer böyle düşünmeyi bırakmazsa, pantolonunu yırtacak ve bunu kendi başına öğrenecekti. Rotada kalmak ve ona değerli olduğunu hissettirmek, boşalmaktan daha önemliydi.

Thorpe iki parmağını içine soktu. Oh, kahretsin, ne kadar da sıkıydı. Kirkpatrick'e bu kadar uzun süre dayanabildiği için minnet duyuyordu. Olmak

Callie'nin küçük, bunaltıcı amcığının içinde olmak en sevdiği fantezilerden biriydi. Yalnız kaldığında ve Dominion'a katılan tüm kadınlardan bıktığında, çünkü lanet olası bir kitap okumuşlardı ve teslimiyetin gerçekte ne anlama geldiğine dair hiçbir fikirleri yoktu, duşuna kaçtı, kendini okşadı ve onu hayal etti.

Callie'yi nazıkçe yokladığında, hassas olduğu yerleri öğrenmesi uzun sürmedi. Kıvranan vücudu ve yalvaran iniltileri onu ele veriyordu.

Ciddi bir şekilde onun peşine düştü, onu sulu bir meyve parçası gibi yedi, parmakları ve diliyle onu iyice becerdi - ve cehenneme binip ona sahip olmayı diledi.

"Thorpe!"

İzin vermesi için yalvarıyordu. Sesinde vardı. Şişmiş amında.
Kavrayan parmaklarında. Topukları şilteye gömülürken

Yanında.

Kahretsin, evet. Callie'nin önünde küçük parçalara ayrılmasını sağlayacaktı. Ve onun paramparça olduğunu görmekten büyük keyif alacaktı - bu sefer sadece ve sadece kendisi için.

Thorpe parmaklarını kadının içinde sıkıca tutarak vücudunda yukarı doğru ilerledi, karnını, göğüslerinin altını, meme uçlarını, boynunu, sonra da yemyeşil ağzını öptü ve ısırıldı. Tanrım, onu uzun zamandır öpmemişti ve bunu o kadar çok özlemişti ki. Onun içine girmek, onu almak, heyecanlandırmak, memnun etmek istiyordu.

Ona sahip olmak istedi.

İmkansız.

Burada ve şimdi vardı. Yarın ne olacağı hakkında hiçbir fikri yoktu. Etrafındaki çoğu şeyi kontrol etmeye alışkındı. Ama Callie'yi ya da geleceği kontrol edemiyordu. Bu gerçek onu başka hiçbir şey kadar rahatsız etmiyordu.

Thorpe onun ağzının derinliklerine gömüldü, dolgun dudaklarının yanından geçerek dilini onunkinin etrafında kıvırdı ve verebileceği her tatlı tepkiyi yakaladı. İnledi, vücudunu onunkine yasladı ve parmaklarını yavaşça amından çekerek klitorisinin hemen üzerinde, ona dokunmasına en çok ihtiyaç duyduğu yerde gezinmelerine izin verdi.

"Ellerini başının üstüne koy, tatlım."

Callie bir kalp atışı bile duraksamadan itaat etti. "Lütfen. Sana ihtiyacım var. . ."

İstedi ama yalvardığı şekilde değil. Bir zamanlar ona verdiği sınırlara ihtiyacı vardı. Durmuştu çünkü Kirkpatrick'e dönmüştü. Ve onun için savaşmamıştı. Şimdi onu tamamen terk etmeye çalışıyordu.

Sen sadece hak ettiğini alıyorsun.

Alaycı sesi bir kenara iterek elini cebine attı ve oraya gizlediği kelepçeleri çıkardı. Kadın daha ne olduğunu anlayamadan, adam kelepçelerden birini başının üzerinde duran sol bileğine geçirdi. Diğer kelepçe platform yatağının metal çerçevesine bir şingirtıyla bağlandı.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu, çekiştirdi ve kelepçeler takırdayınca kaşlarını çatı.

"Bana bak." Parmaklarını tekrar klitorisinin üzerine koyarak talep etti. "Ve sakın başka tarafa bakma. Anladın mı?"

"Evet." Sesi titriyordu. Vücudu sarsıldı. Gözleri yalvardı.

Aleti demir gibi sertleşmiş olan Thorpe nefesini içine çekti ve kadının gözlerinin içine baktı. "Sana verdiğim zevki bir yemin olarak kabul et, evcil hayvan. Eğer sen

beni terk edersen, seni dünyanın sonuna kadar avlarım. Seni bulamayacağım bir yere saklanamazsın. Aramaktan asla vazgeçmeyeceğim. Asla vazgeçmeyeceğim. Seni kurtarabilecekken gitmene asla izin vermeyeceğim."

"Thorpe, yapma. Yapamazsın-"

Küçük tomurcuğun her iki tarafını da harap eden iki parmağıyla klitorisini ustalıkla çalıştırarak ve ardından dönüşümlü olarak üstüne ekstra sürtünme sürerek onu kesti.

"Evet, bakabilirim. Sana bana bakmanı söyledim. Şimdi," diye talep etti.

"Gel!"

Gözleri baş döndürücü bir maviye döndü, aldığı her nefeste genişledi ve yanaklarının kızarmasıyla vurgulandı. Callie'ye izin vermedi ama o yine de çılgılık attı. Ses kulaklarında çınladı, duvarlarda yankılandı ve hiç şüphesiz koridorun aşağısına doğru sürüklendi. Vücudu kasıldıkça ve klitorisi onun dokunuşuyla taşa döndükçe, sonra tekrar tekrar parlak bir şekilde titreştikçe devam etti.

Dünya yok olurken Callie gözlerinin içine yuvarlandı. Sadece o vardı.

Tanrım, büyüleyici bir kızdı. Teslim olduğunda, bunu kesinlikle yaptı.

Ve soyunup onu becermemek için kendine güvenemediği için şimdi onu terk etmek zorunda olduğunu bilmek onu öldürüyordu.

Gözlerini kapatıp iradesini toplayarak Callie'yi sıcak yanaklarından öptü, dudaklarını nemli alnında gezdirdi, sonra son bir kez daha dudaklarına yapıştı. Orada kaldı, havayı içine çekmeye çabaladı. Bir an, sonra bir an daha. Her bir değerli, yeri doldurulamaz saniyeye değer verdi. Callie hıçkırdı ve göğsü paramparça oldu.

Thorpe öpüşmeyi kesti ve alnını onun alnına bastırarak burnunu soktu.

"Çekip gitmeyeceğine söz vermiştin," dedi gözyaşları arasında.

"Sana zevk vermeden önce yapmayacağımı söyledim. Benden kaçamayacaksın, tatlım. Sana acımasız tarafımı göstermeme izin verme." Yumuşak bir dokunuşla kızın göz pınarlarını kuruladı. Sonra yorganı üzerine örttü, çantasını buldu ve arabasının anahtarlarını bulana kadar karıştırdı. Onları cebine koyarak gömleğini silkti, kol düğmelerini taktı, sonra da paltosunu ve çantasını aldı.

"Lanet olsun, Thorpe. Beni bu şekilde çözemezsin, sonra da kalkıp gidemezsin." Kapıya doğru yöneldi. "Geri geleceğim."

Thorpe kendini dışarı attığı anda Kirkpatrick koridorda tepinerek geldi ve kavgaya hazır bir adam gibi ona doğru koşmaya başladı. Nasıl olmuştu da

Axel'i geçebildin mi?

"Callie'ye ne yapıyorsun? Kulübün her yerinden çığlıklarını duyabiliyorum."

"Onu incittiğimi mi düşünüyorsun?"

Sean'ın yüzü kıpkırmızı oldu. "Sanırım lanet ellerini onun her yerine sürdün."

"Ding, ding, ding. Biri bu adama bir ödül versin." Ofisine ulaşmaya niyetli bir şekilde Sean'dan uzaklaştı.

Kirkpatrick onun çenesine bir yumruk attı ve ardından karnına sert bir sol kroşe indirdi. Thorpe bunun geldiğini görmemişti ... ama görmeliydi.

İki büküm oldu ve Sean bu fırsatı değerlendirerek onu duvara çarptı. "*Benim* tasmalı itaatkârıma dokunmaya nasıl cüret edersin? Ben Callie'ye aşığım. Ona söylediklerimi duyduğunu biliyorum. Bundan eminim."

Thorpe istenmeyen rakibine bakarak onu itmeye çalıştı. Kirkpatrick kımıldamıyordu. Adamda biraz oyun varmış. *İlerisi için ilginç bir not.* Ama Sean'a Callie'nin uzun süre tasmalı itaatkârı olamayacağını söylemeyecekti. Bunu söylemek ona düşerdi - her ne kadar bunu o piçin yüzüne vurmak istese de.

"Anlayamadığım bir nedenden ötürü, o da sana karşı bir şeyler hissediyor."

Sean homurdandı. "Beni becermek yerine doğrudan sana gelmeye karar verdiyse, sanırım çok fazla değil."

Thorpe her ne kadar Kirkpatrick'in en kötüsüne inanmasını istese de, Sean'a kendi yaptıkları yüzünden Callie'yi cezalandırması için bir neden vermeyi reddetti. "Onu ben becermedim."

"Sen istedin," diye suçladı Sean.

"Bunu söylemeye gerek yok. Callie çok güzel bir kadın. Daha önce de belirttiğiniz gibi, ona değer veriyorum. Neden bu kadar çok çiğnenmiş bir konuyu tekrar ele alıyoruz?"

"Çünkü onunla tam olarak ne yaptığını bilmek benim hakkım." Thorpe'u tekrar duvara yasladı.

Şerefsiz ona o kadar sert yumruk atmıştı ki neredeyse midesi bulanacaktı. Ama zayıflık göstermeyi reddetti.

"Bırak beni yoksa seni saldırıdan tutuklatırım." Thorpe ne demek istediğini anlatmak için eğilip omzunu İskoç'un omzuna dayadı ve duvarı kaldıraç olarak kullanarak diğer adamı üzerinden kaldırdı. Sonra Axel'e mesaj atmak için telefonunu çıkardı ve "sorun" kodunu tuşladı.

"Sana ayıracak zamanım yok," dedi Thorpe. "Sadece Callie'nin ikimize karşı da hisleri olduğunu ve bize aynı vedayı teklif ettiğini söyleyelim. Dikkatini çektim, birkaç şeyi açıklığa kavuşturdum ve onu yatağına kelepçeleyerek tek başına bıraktım. Arabasının anahtarlarını bile aldım." Anahtarları cebinden çıkardı ve Sean'ın yüzünün önünde sallandırdı.

İskoç'un yüz ifadesi ekşimekle inanmamak arasında bir yere döndü. "Onu görmek istiyorum."

"Özür dilerim. Onun için en iyisinin sen olduğuna hâlâ ikna olmadım."

"Peki sen öyle misin?" Kirkpatrick alay etti.

"Hayır. Siz etrafı koklamaya geldiğinizde tasma takmamasının tek nedeni de bu. Eğer onu görebileceğine karar verirsem, sana haber veririm. biliyorum."

İşaret üzerine Axel, yanında birkaç çalışanıyla koridorda ilerlemeye başladı.

Sean saldırdı ama muhafızlar birer kolunu yakaladı.

Axel bir elini Kirkpatrick'in saçına soktu ve çekti. "İşemen gerekiyordu, ha? Hadi gidelim, orospu çocuğu."

Thorpe gülümsedi. Hiç kimse Axel'i iyi davranmakla suçlamamıştı. "Beni aramayın, ben sizi ararım." Adamlar Axel'i zorla götürürken Thorpe bağırıyordu.

Sean'ı bağırarak ve kavgacı bir şekilde kulüpten çıkardı.

"Bu iş daha bitmedi," diye bağırıyordu Sean omzunun üzerinden, hâlâ onlarla savaşıyordu. "O benim!"

"Siktir git," diye mırıldandı nefesinin altından, sonra telefonunu tekrar çıkardı ve ofisine doğru adımlarını hızlandırdı.

İçeri girdikten sonra durakladı ve bir hareket tarzı seçti. Lance daha önce zindandaydı. *Mükemmeldi*. Callie'nin bakıma ihtiyacı vardı ve şu anda kaçmak için başka bir denizaltıyı kandırmak ya da kandırmak için elinden geleni yapacaktı. Thorpe sadece aralarındaki cinsel ateşi körüklemenin onu kalmaya ikna edebileceğini ummuştur ama... hüsnükuruntu. Onu sadece becermiş olsaydı daha akıllıca olurdu, çünkü muhtemelen tek fırsatı buydu. *Lanet olsun*. Şimdi düşüncelerini onun amından ayırmalı ve stratejik davranmalıydı. Lance ondan zırnık bile almazdı. O güçlü, zeki bir Dom'du ve vücudunda heteroseksüel bir kemik bile yoktu. *Daha da iyisi*.

Axel birkaç dakika sonra döndü, soluk soluğaydı ve yarın moraracakmış gibi görünüyordu. "Saldırı suçlamasında bulunabilir miyim?"

Thorpe diğer Dom'a ters ters baktı. "Burada belaya ihtiyacımız yok. Onunla karanlık bir sokakta karşılaşmayı tercih etmez miydin?" "Siktir, evet. Bu seçenek

masada m1 patron?"

Omuz silkti. "İyi eğlenceler. Sakın yakalanma. Ama gitmeden önce Lance'e Callie'ye bakıp bakamayacağını sorar mısın?"

Axel başıyla onaylayarak ayrıldı. Dakikalar sonra Lance'e koridorda eşlik etti.

Lance, Thorpe'un kapısında durakladı. "Küçük cadalozumuzdan bela mı bekliyorsun?"

"Sadece sürekli." Thorpe belli belirsiz gülümsedi. "Yapmam gereken acil bir telefon görüşmesi var, bu yüzden yardımınız için minnettarım."

"Yardım etmekten her zaman mutluluk duyarım."

Lance ortadan kaybolduğunda Axel zindana geri döndü, Thorpe kulübün çalışma saatleri içinde asla yapmadığı bir şeyi yaptı. Ama bu durumda buna hakkı olduğunu düşündü. Kendine sert bir viski doldurdu, sandalyesine oturdu ve fondip yaptı. Sonra yine kendi kurallarını çiğnedi ve yalvarması için bir müşterisini aradı.

Logan Edgington telefonunu üçüncü çalışta açtı, o kapatana kadar televizyonun gürültüsü arka planı karıştırıyordu. "Thorpe. N'aber dostum? Geç oluyor."

"Bir durum var. Bazı bilgilere ihtiyacım var. Sakıncası yoksa eşinizle konuşmak istiyorum."

Eski SEAL bir an tereddüt etti. "Evet. Sadece film izliyorduk. Tara iki ay içinde doğum yapacak ve uykusuzluk sorunu var. Eğer onu meşgul etmezsem, gecenin yarısını 'yuva kurarak' geçiriyor ki bu da bana danışmadan ya da yardım istemeden mobilya taşımak anlamına geliyor."

"Hey," diye arka planda Tara'nın itiraz ettiğini duydu. "İkizler geceleri aktif oluyor. Sürekli tekmelenirken uyuyamıyorum. Üzgün olduğumu söyledim."

"Evet, bu bebekler doğduktan sonra hızla büyüyen listene bir ihlal daha ekledikten sonra. Listeyi kabartıyorsun, Cherry." Karısı gürültülü bir şekilde içini çektiğinde Logan sadece güldü. "Kardeşimin karısı Kata onun beş ay gerisinde ve hâlâ her zaman yorgun olma evresinde, o yüzden bu gece bayıldı. Eğer şu anda Tara'nın beynini meşgul edebilirsen, benim kahramanım olacaksın."

"Kesinlikle bir kazananım var," diye söz verdi Thorpe. "Bunu yapabileceğinden emin misin?"

Logan alay etti. "Ayak bilekleri şişmiş olabilir ama aklında hiçbir sorun yok. Al bakalım."

Kısa bir itiş kakıştan sonra Tara'nın sesi duyuldu. "Merhaba, Thorpe."

"Merhaba tatlı kız. Bu kadar geç olduğu için özür dilerim ama yardımına ihtiyacım var."

"Herhangi bir şey. Söyle."

"FBI'da hâlâ analistlik günlerinden tanıdıkların var mı?" "Kesinlikle."

Yatakta yine ayaklarını sürüyerek yürüdü. "Rahat bir yer bulamıyorum pozisyon. Özür dilerim. Bir saniye. İşte. Ne istiyorsunuz?"

"Dominion'a yeni gelen birinin geçmişi. O potansiyel bir sorun."

"Tutuklama kaydı, sabıka kaydı... bu tür şeyler mi arıyorsunuz?"

"Kesinlikle," diye onayladı Thorpe. "Bulabildiğiniz her şeyi, gerçekten. Birkaç haftadır onda garip bir şeyler olduğunu düşünüyordum. Hikâyesi yüzeysel olarak doğru gibi görünse de son derece basit. İddia ettiği kişi olmadığından şüpheleniyorum." Tereddüt etti. "Callie'ye kafayı takmış."

Tara homurdandı. "Beni *onun için* mi arıyorsun?" "Onun en sevdiğin kişi olmadığını biliyorum." "Tam olarak değil. Kocamı istiyordu."

"Hayır." Callie'nin sırlarını ifşa etmek istemiyordu ama Tara'yı rahatlatması gerekiyordu, böylece cevaplar verebilecekti. "Aslında, şımarıklığı ve yaramazlıklarıyla dikkatimi çekmeye çalıştığına inanıyorum."

"Anlamış gibi görünüyor."

Ve daha fazlası. "Bana ulaşmak için Logan'ı kullandı çünkü onun maskaralıklarına sessiz kalmayacağını biliyordu. O büyük bir hedefti."

"Hâlâ öyle." Tara içini çekti. "Pekâlâ, kim bu adam?"

"Sean Kirkpatrick adını kullanıyor. Telefonu kapattığımızda sana bir resim göndereceğim. Güvenlik kamerası görüntüsü olduğu için muhteşem değil. Hakkında fazla bir şey bilmiyorum. Otuzlu yaşlarının başında, İskoçyalı olduğunu söylüyor. Sözde, o bir serbest çalışan bir proje yöneticisi." Ama bir masa başı çalışanı için çok iyi bir sol kroşesi vardı.

"Hangi okula gittiğini biliyor musunuz? ABD'ye ne zaman geldiğini?" "Üzgünüm."

"Resmi gönderin. Ne yapabileceğime bakacağım."

"Teşekkür ederim. Gece ya da gündüz, her konuda beni arayın. Zamanım az. Bu pislige güvenmiyorum."

Tara tereddüt etti. "Sence ona zarar verir mi?"

İçgüdüleri hayır diyordu. Kirkpatrick'in tüm hatalarına rağmen, Callie'yi en az Thorpe kadar şiddetle koruyormuş gibi görünüyordu. Ama Sean onu kendisinden ayırıp Dominion'dan uzaklaştırabilir miydi? Kesinlikle.

"Henüz hiçbir olasılığı masadan kaldırmıyorum diyelim."

"Pekâlâ. Bana birkaç saat ver. Neler bulabileceğime bakacağım."

"Teşekkürler." Thorpe telefona gülümsedi. Harekete geçmek iyi hissettiriyordu. Gerçekler Kirkpatrick'le nasıl ilerleyeceğine karar vermesine yardımcı olacaktı.

Şahsen Thorpe, İskoç'un geçmişinde kirli ve şantaja değer bir şeyler olmasını umuyordu, böylece bunu Sean'ın kafasına geçirip Callie'nin hayatından çıkmasını sağlayabilirdi.

Sonra da onu tekrar kendine bağladığında ne yapacağını düşünmeye koyuldu.

SEAN, son sekiz aydır şapkasını asmak zorunda kaldığı steril şirket dairesinde volta atıyordu. Yavan bej duvarlar, içindeki yaşamı sıkamak üzere olan bir çöp sıkıştırıcı gibi üzerine kapanıyordu. Geri dönmemişti mesajlar ve ne haltlar döndüğünü bilmek isteyen bir patron.

Rekabet tarafından kazıklanmak. Lanet olası bir güncelleme için bu nasıl?

İç geçirerek telefonuna baktı ve Callie'nin onu aramasını diledi. Ona milyonlarca sorusu vardı, aklından geçenleri duymaya ihtiyacı vardı. En çok da iyi olup olmadığını bilmek istiyordu. Ve o orospu çocuğu Mitchell Thorpe'un ona ne yaptığını.

Yatağının yanında duran küçük masaya doğru ilerledikten sonra bir yığın dosya klasörünü karıştırdı ve aradığı dosyaya ulaştı. Kitabı açarak zaten bildiği bilgileri bir ileri bir geri taradı. Onun Nemesis otuz dokuz yaşındaydı. Karısı ondan boşanmıştı ve şimdi iki çocuğuyla yeniden evlenmişti. Tamamen üst-orta sınıf bir geçmişten geliyordu. Connecticut'ta iyi okullar. Yat kulübü ailesi. Yale Üniversitesi mezunu, ardından yirmili yaşlarının başında New York'ta borsacı olarak çalışmış. Son düzine yıldır Dominion'un sahibi, daha da uzun süredir BDSM'ye ilgi duyuyor. Ama Sean evraklarda tekrar üstünlüğü nasıl ele geçireceğini anlatan hiçbir şey okumamıştı.

Bu gece yanlış hesap yapmış, Callie'ye duyduğu arzuyu her şeyin üstünde tutmuştu. Onu becererek Thorpe'un içindeki rakibi uyandırdığını hissediyordu. Adamın kaybetmeye niyeti yoktu.

"Çok kötü, pislik. Bu benim için de geçerli," diye mırıldandı.

Dosyayı masaya geri fırlatarak ön kapıya doğru yürüdü ve tekrar geri döndü. Sadece sekiz adım atmıştı.

Elini cebine sokarak telefonunu çıkardı ve Callie'yi aradı. Hemen kulağına sesli mesajı çalındı. Sean lanet okudu. Ya sevgilisi telefonunu yeniden şarj etmeyi hatırlamamıştı ... ya da onunla konuşmuyordu.

Sebep her ne olursa olsun, aralarındaki bu sessizliğin daha da büyümesine izin veremezdi. Ama bu gece Dominion'a da geri dönemezdi. Axel'in gözüne doğru gelen çarpı işaretinden sonra, sadece bir süreliğine kulübün üyelik listesinden çıkmakla kalmayıp, aynı zamanda arkasını da kollasa iyi edeceğini düşündü. Normalde Sean kulübe zorla girerdi. Zor olsa da imkânsız değildi. Ama yakalanırsa, Thorpe onu temelli dışarı atar ve sekiz ay boyunca inşa etmek için çalıştığı her şey çöpe giderdi. İşler henüz bunu riske atacak kadar vahim değildi.

Yine de Callie'nin iyi olduğuna dair kendini rahatlatmanın bir yolunu bulmalıydı.

Tek umut ışığı Thorpe'un Dominion'dan kaçmasını engellemiş olmasıydı - en azından şu ana kadar. Niyeti buydu. Sean'ın bundan hiç şüphesi yoktu. Thorpe'a itibar etmekten gerçekten nefret ediyordu ama adam onu yatağına kelepçeleyip arabasının anahtarlarını aldığından beri bunu yapmak zorundaydı. Sean, Thorpe'un muhtemelen önce onu ikna etmeyi ve sevgi gösterisinde bulunmayı tercih edeceğini biliyordu.

Şimdi bu taktiğin geri tepip tepmeyeceğini merak ediyordu.

Sıkı bir ele ihtiyacı var.

Thorpe'un iddiası kafasının içinde yankılandı. Kahretsin, ama sinsi piç bir şeylerin peşinde olabilirdi.

Sean bunu fark ettiğine göre, Thorpe'un onu tekrar baltalamasına izin vermeyecekti. Callie için buradaydı. Onun için kalmaya niyetliydi. Ve hiç kimse, hatta Zindan Efendisi bile onun yoluna çıkamayacaktı.

Tilkiyi alt edecek bir fikirle donanmış olarak arabasının anahtarlarını aldı ve kapıya yöneldi. Bir saatten kısa bir süre içinde Callie bir kez daha tamamen kendisine kalacaktı.

Beşinci Bölüm

Thorpe vals yaparak kapıdan çıkarken Callie öfkelen-di. Yapmayacağına söz verdiği halde onu bırakıp gitmişti. Onu tamamen aşağılamıştı, bir kez daha. Üzerine döktüğü onca zevk, onu asla bırakmayacağına dair söylediği onca ürpertici söz... Sonra *puf!* Kalktı ve gitti.

Kalbinin bu kadar büyük bir kısmına sahip olmasaydı, neşeyle kafasına vururdu. Hal böyleyken, Thorpe'un gözlerinin içine bir daha nasıl bakacağını bilmiyordu.

kendini ona attı. Onu çıplak ve hazır halde bırakmasının hiç de zor olmadığını görmek canını daha da yakmıştı. Onun tarafından reddedilmenin verdiği sürekli acıdan bıkmıştı.

Ve sonra Sean vardı. Onu sevdiğini söylemişti; hem de hiç tereddüt etmeden, yüksek sesle ve tam bir inançla. Ama onun tüm sırlarını öğrenene kadar rahat etmeyecekti.

Dominion'dan bir an önce ayrılmasının zamanı gelmişti.

Seksi Dom'una karşı kalbinde filizlenen duygular çok büyük, çok fazla, çok eziciydi. Thorpe da böyle mi hissediyordu? Callie iç çekti. Sean artık onunla konuşuyor muydu? Konuşmuyor olabileceği düşüncesi göğsündeki her şeyi parçaladı.

Nasıl olur da iki adama aşık olacak kadar aptal olabilirdi, özellikle de birbirlerine katlanamazken?

Kahretsin, düşünceleri dönüp durduğu için başı ağrıyordu.

Daha önce sorduğunda Lance ona Sean'ın zorla ve süresiz olarak binadan çıkarıldığını söylemişti. Callie yüzünü buruşturdu. *Bunun* iyi gittiğine bahse girerdi. Ve onun ne düşündüğünü sadece hayal edebiliyordu. Thorpe'un ona bir şaplaktan fazlasını attığını biliyor muydu? Yardımsever patronunun bu bilgiyi gönüllü olarak verdiğini hayal etmek zor değildi.

Bir şekilde -ve yakında- Sean'la konuşmak zorundaydı. Eğer onun tasma-sını geri almaya niyetliyse, bunu yüzüne karşı yapacak cesarete sahip olmalıydı. Sean'a borçluydu.

Hayatından sonsuza dek çıkmadan önce ona bu kadarını söylemişti. Bu konuşmaya nasıl başlayacağımı bilmiyorum. *Seninle seks yaptıktan sonra neredeyse patronumu becerdiğim için çok üzgünüm.* Homurdandı. *Harika bir fikir.*

Thorpe'un daha önce üzerine örttüğü yorgan onu Lance'ten koruyordu ama Lance'in umurunda değildi. Hayır, Lance kızın başında dikilmiş, deri giysileri ve kibirli gülümsemesiyle duruyordu. Thorpe'un sağ kolu olmaktan zevk alıyordu. Her zaman onun disiplinden yoksun olduğunu söylerdi. Bedensel cezaya inanan biri olduğuna göre, aklında ne olduğunu tahmin edebiliyordu.

Bu gece bunu çoktan yapmıştı. Arka tarafı hâlâ zonkluyordu. Henüz oğlunun kışına şaplak atma fırsatı bulamadığı için avuçları kaşınan bir adamdan daha fazlasına ihtiyacı yoktu.

"Başımda dikilmek zorunda değilsin, biliyorsun," diye işaret etti.

Omuzlarını silkti, deri yeleği zayıf ve kaslı gövdesini sıyırdı.

"Seni kızdırmaktan zevk alıyorum."

Her zaman öyleydi. Pratik bir şakacı ve büyük bir alaycı olan Lance'in kahkahaları bulaşıcıydı. Bir gün onunla dalga geçmesi komik olacaktı. Ama bugün değil.

"Teşekkürler. Sanırım bir şeyler yememe izin var."

Lance ona kapıyı işaret etti. "Rahat ol. Mutfağın nerede olduğunu biliyorsun."

Callie onu karyolaya bağlayan kelepçeleri çekiştirdi ve adama beklenti dolu bir ifade gönderdi.

"Seçici, seçici. Anahtarı Thorpe'dan alacağım." Ona sıırıttı. "Hiçbir yere gitme."

"Lance, yemin ederim sana bir şey fırlatacağım." Derin bir iç geçirdi.

"Dene bakalım. Ne olacağını tahmin etmek ister misin?"

Birisi ona iyi bir kürek çekecekti, muhtemelen Lance'in kendisi. *Geç.*

"Acele edin. Lütfen. *Çok* açım," diye yalan söyledi.

Ona acıdı ve alay etmeyi bıraktı. "Tamam. Hemen döneceğim, küçük cadaloğ."

Kapı Lance'in arkasından kapandığında sabırsızlıkla bekledi. Thorpe onu Sean'dan ayırmaya kararlı görünüyordu ama anlamıyordu. Onu gerçekten istiyor gibi değildi. Onu kendine ait kılmak gibi bir niyeti yoksa neden Dominion'da tutmaya bu kadar kararlıydı? Muhtemelen ona en büyük akıl oyununu oynamaktan zevk aldığı içindi. Gitmek için bir sebep daha.

Birkaç dakika sonra Lance elinde anahtarla göründü ve kelepçelerini çözdü.

"Thorpe binada serbestçe dolaşabileceğinizi söyledi. Ayrılmak ve sosyalleşmek yok. Yiyecek bir şeyler al, ilgilenmen gereken acil bir şey olup olmadığına bak, sonra buraya geri gel. Anlaşıldı mı?"

Callie gözlerini devirmek için kendini zor tuttu.

"Elbette." "Seni yerde izliyor olacağım."

Lance'in bunu kastettiğinden şüphe duymuyordu, özellikle de odasından çıkıp bir çift parmağıyla önce kendi gözlerini, sonra da kendi gözlerini işaret ettiğinde.

"Anladım!" Sabırsızca içini çekti. "Bu neredeyse küstahça," diye uyardı adam.

"Üzgünüm." *Uzun lanet bir gün.* "Açlık içimdeki en iyi şeyi ortaya çıkarmıyor." "Bu seferlik seni affedeceğim. Bir daha yapma."

"Evet efendim," diye mırıldandı onu yatıştırmak için ve kirpiklerini savurdu. Muhtemelen bu jestin ince noktalarını kaçıracaktı ama ne olur ne olmazdı.

Lance odadan çıkarken bir kahkaha patlattı. "Oh, Thorpe'un elleri seninle dolu."

Yalnız kaldığında Callie yere uzandı ve telefonunu bulmak için çantasını karıştırdı. Sonra tereddüt etti. Ne yapacaktı, Sean'ı arayıp özür mü dileyecekti? Belki de bunu yüz yüze yapması daha iyi olurdu. Aralarındaki bağı koparıırken mi? Çok şık. Ya Sean onu görmek istemezse? tekrar? Ya da onunla konuşmayı? Yakında bunun bir önemi kalmayacaktı. Yeni bir şehirde başka bir telefon alacaktı; farklı bir numara ve boş bir rehber.

Kimseyi tanımadığı bir yerde yeniden başlamak. Kış geliyordu. Phoenix iyi olabilirdi.

Hâlâ nasıl devam edeceğine karar vermeye çalışıyordu ki Küçük bir cihaz. Ölmüş. Kahretsin, kırk yılda bir şarj etmeyi gerçekten hatırlaması gerekiyordu.

Morali çok bozuktı, telefonunu fişe taktı, sonra bornozunu giydi ve Thorpe'un ofisine doğru yürüdü. Kapı kolunu denedi. Kilitliydi. Ve Thorpe ne kapıya vurmasına ne de içeri alınma taleplerine cevap verdi. Doğru, içeride olmayabilirdi ama Thorpe'un ondan tamamen kaçıyor olması da mümkündü. Callie parasını ikincisine yatırdı.

Hâlâ en geç yarın Dominion'dan ayrılmayı planlıyordu ama arabasının anahtarları ve bavulları o piçin elindeydi. Ve kalbinin bir parçası. En azından ilk ikisini alıp yoluna devam etmeliydi.

Başını tedirgin bir şekilde sallayarak zindan katına çıktı ve birkaç müşterinin ardından ortalığı temizledi, bazılarının ardından da ortalığı sildi.

Kirli havluları toplayıp çamaşır odasına koydu, ardından soğutuculara taze su şişeleri dağıttı. Bakım zamanı geldiğinde Dom'ların denizaltılarını sarması için her tarafa taze battaniyeler stokladı. *Hareketli bir Cuma gecesi*

...

Axel beton zeminin üzerinden ona dik dik bakmış, gelişmekte olan mor bir göze benzeyen kaşlarını çatmıştı. Nasıl olduğunu sormasına gerek yoktu. Yanından geçerken "göt herif Dom" diye homurdanması her şeyi anlatıyordu.

Lance aniden küçümseyici bir bakışla ona doğru yürüdü. "Pizzan geldi, cadaloz. Yoksa majesteleri mi demeliydim?"

"Pizza mı?" Bir tane bile sipariş etmemişti. Aslında, Lance onu bıraktıktan sonra yemek hakkında hiç düşünmemişti.

Tüm hayatı çalkantı içindeyken yemek isteyeceğini kim düşünebilirdi ki? Thorpe değil. O daha iyi biliyordu. Biri ona eşek şakasını mı yapmıştı? Şüphelendiği ilk kişi olan Lance'in yüzünde neşe değil, onaylamama ifadesi vardı.

"Evet, teslimatçı da arka kapıda, size bizzat vermek için ısrar ediyor."

Bu bir numara olabilir. Ya polisin bir oyunuysa? Ama rozetlerini gösterip silahlarını ateşleyerek içeri girip onu tutuklayabilecekken neden bir pizza teslimatçısı? Evet, bu daha olası bir senaryoydu. Bu da pizzanın muhtemelen onunla kolayca konuşamayacak biri tarafından gönderildiği anlamına geliyordu.

Sean mı?

"Tabii. Cüzdanımı alayım."

Lance iç çekti. "Parası ödendi. Denedim ama telefonda ona bir kredi kartı verdiğini söyledi."

Muhtemelen Sean.

"Doğru," diye hemen kabul etti. "O kadar açım ki tamamen unutmuşum. Yemek.

Şunu alayım."

Başını sallayan Lance uzaklaştı.

Callie arka kapıya doğru koştu. Elinde bir pizza kutusuyla sivilceli, çirkin yüzlü bir genç orada duruyordu. Ona gülümserken kartondan fesleğen ve kekik kokuları yayılıyordu.

"Callie Ward?" Alaycı bir bakışla onu bir aşağı bir yukarı süzdü.

"Evet," dedi temkinli bir şekilde, bornozunun kenarlarını bilinçli bir şekilde birbirine yaklaştırarak her şeyin örtüldüğünden emin oldu.

"Senin için. Bir 'arkadaştan'." Göz kırptı.

Kesinlikle Sean.

Aptal bir sırtıyla kutuyu çocuktan aldı ve bir tarafının diğerinden biraz daha ağır olduğunu fark etti. Çocuk başka bir şey söylemeden arkasını döndü, o da arka kapıyı kapatıp odasına yöneldi.

Kendini özel alanına kilitleyerek kapağı kaldırdı. İçinde peynir, sucuk, ananas ve mantarla dolu sıcacık bir pizzanın yarısı duruyordu. En sevdiği. Sean hatırlamıştı. Loş güne rağmen bu onu gülümsetmişti.

Kutunun diğer yarısı ise başka bir hikâyeydi. Bir karton parçasıyla pizzadan ayrılmış, plastikte büzüştürülmüş beyaz bir dikdörtgen duruyordu. Gözlerini birkaç kez kırpıştırarak ona baktı. Üstündeki sarı yapışkanlı not neredeyse arka planıyla karışmıştı ama ışığı yakar yakmaz sol yarısında pizzayı gösteren bir okla *Ye Beni* yazdığını gördü. Diğer yarısında ise *Aç Beni* yazıyordu.

Neydi bu, *Alice Harikalar Diyarında mı?*

Callie bir parça turtayı ağzına götürdü ve bir ısırık aldı, hayal ettiğinden daha aç olduğunu görünce şaşırdı. Lezzet dilinin üzerinde patlarken inledi. *Çok güzeldi.*

Ama merak onu öldürüyordu.

Plastik ambalajlı paketi pizza kutusunun diğer yarısından çıkardı. Boyutu ve ağırlığı ona hemen bunun bir bilgisayar olduğunu söyledi. Neden ona bir tane göndersin ki? Onun bir dizüstü bilgisayarı vardı. Eskiydi ama çalışıyordu. Cihazı, onu koruyan endüstriyel plastikten çıkardı. Bir marka-

Önünde tanıdık bir yarısı yenmiş meyve parçası olan yeni parlak gümüş ünite. Onun üzerinde de "*Turn Me On*" yazan başka bir not vardı.

Thorpe'un onu kulüpten atmasına rağmen, ona dolaylı yoldan bir mesaj mı gönderiyordu?

Ünitenin üst kapağını dikkatlice iterek açtı ve ne kadar muhteşem olduğunu görmek için bir an durdu. Bu ona küçük bir servete mal olmuş olmalıydı.

Makineye dikkatle baktıktan sonra çalıştırmak için düğmeye bastı. Birisi onun için kurulum ve kayıt işlemlerini çoktan tamamlamıştı. Masaüstünde bir çiçek resmi çıktı. Profil adı kendisinininkiyle eşleşiyordu.

Klavyenin üzerindeki bir başka yapışkan notta *Üç Tahmin ...* yazıyordu. Sean'ın şakacı yanını hiç görmemişti ve bu hoşuna gitmişti.

Gülümseyerek dudağını ısırdı ve düşündü. Sean şifre olarak ne kullanmış olabilirdi? Onun adını denerdi. İşletim sistemi bunu tanımadı. Sonra aklına başka bir fikir geldi ve onu yazdı.

L-O-V-E-L-Y.

Bu işe yaradı. Saniyeler sonra, içerideydi. Tanıdık bir İnternet görüntülü sohbet programı yüklenmeye çalıştı. Çabucak kulübün Wi-Fi şifresini tuşladı. Bir saniye sonra yazılım Sean'ı aramaya başladı. Sean hemen cevap verdi, gergin ve endişeli görünüyordu, kravatı gevşemişti, saçları sanki parmaklarını milyonlarca kez gezdirmiş gibi dağınıktı.

"Callie, iyi misin?"

Gerginliğini bastırmak için yutkundu. "Evet. Tabii ki. I . . ." *Ne diyeceğini bilemedi.*

"Pizzayı yedin mi? Seni tanıyorum ve bahse girerim bu gece karnını doyurmak için zaman ayırmamışsındır."

Her şeyi yanlış ele alıp onun duygularını incittiğinde bile, Sean yine de onun ihtiyaçlarını ilk sıraya koymuştu. Gözleri yaşardı. Onsuz ne yapacaktı ki?

"Çok değil, ama yapacağım. Cennet gibi kokuyor. Sadece senin için endişelendim. Axel'in morarmış gözünü gördüm ve-"

Sean güldü, grenli görüntüsü ekranda sırtıyordu. "Benden çok daha kötü görünüyor, tatlım. Bu konuda seni temin ederim."

İddiası onu şaşırtmıştı. Hiç kimse Thorpe'un güvenlik müdürünü alt edemezdi. Yıllardır kafa tokuşturuyordu. Axel Dağı kadar büyük olmayan bir adam nasıl olmuştu da ona zarar vermeyi ve tek bir çizik bile almadan çıkmayı başarmıştı? Şans belki.

"Bunu duyduğuma çok sevindim. Axel'in daha önce erkekleri gerçekten mahvettiğini görmüştüm." Derin bir nefes aldı, zihni hızla çalışıyordu.

"Neden Axel'in

Thorpe seni dışarı attı. Eğer hatalı biri varsa, o da benim. Sen güzel bir şey söyledin ve ben panikledim."

"Thorpe'un ne kadar kıskanç olduğunu biliyor olmalısın."

Sean durumu çok yanlış anlamıştı. "Hayır, sadece endişeli."

"Çünkü o seni istiyor. Ama artık Thorpe umurumda değil. Bizi uzun süre ayrı tutamaz. Sana ulaşmanın bir yolunu bulacağım, tatlım. Her zaman bulacağım." Durdu, ona dikkatle baktı. "Keşke şimdi sana dokunabilsem ve daha önce söylediğim o sözlerde ne kadar ciddi olduğumu gösterebilsem."

Callie'nin kalbi tekledi. Sean onu gerçekten seviyordu. Bunu tutkunun ateşiyle ağzından kaçırmamıştı. Yaklaşık yedi ay sonra, çoğu

itaatkârlığı onu hâlâ şaşırtıyordu. Ama daha birkaç saat önce ona aşık olduğundan endişelenmemiş miydi?

"Kaçtığım için gerçekten üzgünüm," diye mırıldandı. "Beni korkuttun."

"Beni hiç mi önemsemiyorsun?" Kaşlarını çattı, mavi gözlerinin arasındaki çatlak derin ve sıkıntılıydı.

Kalamasa ve aralarında filizlenmekte olan aşkın sözünü yerine getiremeye bile, Sean'a karşı dürüst olmayacaktı. Onu zaten incittiğinden daha fazla incitme düşüncesine katlanamazdı. "Sana çok değer veriyorum. O kadar çok ki bazen bu beni korkutuyor."

"Ah, güzelim. Sana zarar vermeyeceğim. Bırakabilirsin ve kollarıma düşebilirsin. Ben seni yakalarım."

Kulağa ne kadar harika geliyordu. Callie bir elini titreyen dudaklarının üzerine bastırdı. Burada kalıp tam olarak onun istediği şeyi yapmayı diledi. Ama bu aptalca bir fanteziydi. Gerçek şu ki Dominion'da geçirdiği süreyi çoktan aşmıştı.

Kalbi yerinden çıkacak gibi oldu ve duygularının yararsızlığı karşısında çığlık atmak istedi. Kalırsa ve kanun onu yakalarsa Sean ne yapacaktı? Ya da, Tanrı korusun, onun kim olduğunu öğrenirse?

Bu yüzden güçlü kalmalı ve hem Sean hem de Thorpe için en iyi olanı yapmalıydı. Eğer her köşede onu bekleyen tehlikeyi bilselerdi, yardım etmek isterlerdi. Hatta onu korumak için ısrar bile edebilirlerdi. Callie kendilerini riske atmalarına izin vermeyi reddetti. Bu onun sorunuydu, katlanması gereken bir yükü. Başa çıkması gereken kendi pisliğiydi.

"Deniyorum," dedi ona.

Ama bugünden sonra durmak zorundaydı. Yarına kadar Dominion'dan, Thorpe'dan ve Dallas'tan, onun için anlamlı olan her şeyden uzaklaşıp hayatından çıkmalıydı. Belki de onun yerine Seattle'a giderdi. Sık sık yağan yağmur onun ruh haline uyardı.

"Öyle olduğunu biliyorum." Ona güven verici bir gülümseme gönderdi. "Söyle bana, o piç seni odanda yalnız yakaladığında ne yaptı?"

Callie dondu kaldı, yüzünün korkunç bir şekilde geyik gibi görüldüğünden emindi. Eğer ona gerçeği söylerse, sorun çıkabilirdi. "Pek bir şey yok."

"Bana yalan söyleme güzelim. Seni bir güzel pataklayacağım. Tutku çığlıklarını koridorlarda duydum."

Lanet olsun! Video özelliğinin açık olmamasını diledi. Muhtemelen Yüzündeki suçluluk duygusunu görebiliyordu. Sean'ı Thorpe'u öldürmek isteyecek kadar kızdırmadan bu işin içinden nasıl çıkacaktı?

"Sana ne söyledi?"

Sean'ın mavi gözleri kısıldı. "*Senden* bir cevap bekliyorum. Gerçeği söylemeni. Kafanın karışmış olmasını affedebilirim. Ama eğer seni bir şeye zorladıysa, o lanet kafasını koparırım."

Bu bahaneyi ağzında geveleyip kaçmak, iki adamı tampon olarak kendisi olmadan geride bırakacaktı. Öfkeler yükselirken iyi bir fikir değildi. "Beni öptü. Bana dokundu."

"Ve sen bunu sevdin." Dişlerini sıktı, çenesi gerildi. "Bornozunu çıkar. Şimdi."

Reddetmeye başladı ama Sean'ın öfkesini Thorpe'un üzerine salmaktansa kendi üzerine almayı tercih etti.

Ayağa kalktı ve ipeğin yere dökülene kadar kollarından aşağı süzülmesine izin verdi.

"Kameraya daha yakın dur ki sana bakabileyim. Ve eğilin ki göğüslerinizi görebileyim."

Callie bir adım öne çıktı ve emrettiği gibi yaptı.

Do

ldu "Yakan nerede?"

r. Şimdi, onu giymiş olsa bile, onun bir parça mücevher artık ilişkilerinin sembolü olmayacaktı. Yarın açıklayacaktı. Ve yeni bir kimliğe büründüğünde, Sean tatlı bir anıdan başka bir şey olmayacaktı. Onu kesinlikle unutacaktı.

"Duş almaya hazırlanıyordum," diye nazıkçe yalan söyledi.

Ağzı daha da sert bir çizgi halinde inceldi. "Tamam o zaman. Bana karnını ve amını göster. Yavaşça."

Tüm vücudu kızarıırken, dizüstü bilgisayarın kapağını ayarladı, web kamerası onun için donmuş gibi dururken vücudunun alt yarısını çekene kadar.

"Her zamanki gibi çok güzel. Arkanıza yaslanın ve bacaklarınızı açın." Kadın yatağa yaslanıp bacaklarını ayırır ayırmaz, adam takdirle inledi. "Thorpe sana orada mı dokundu?"

"Evet." Sesi titriyordu.

"Bana nasıl olduğunu göster."

"Kendime dokunmamı mı istiyorsun?" Kendi zevkini sergileme düşüncesi hem rahatsız edici hem de tahrik ediciydi.

"İstiyorum. Geldiğini görmek istiyorum ve *beni* düşünmeni istiyorum. bu sefer."

Onun sahiplenici sözleri ve dar gözlü talebi arasında titredi.
"Pekâlâ."

"Güzel. Aylardır kendime dokunuyorum ve seni düşünüyorum, tatlım. Aynı şeyi benim için yaptığını görmek istiyorum. Sen zevk alırken aklındaki tek kişi ben olmak istiyorum."

Bu sözler onu bu kadar heyecanlandırmamalıydı ama Sean'ın gözleri kapalı, vücudu ihtiyaçtan gergin, iri elleri sikini sertçe yukarı aşağı hareket ettirirkenki görüntüsü içini sızlattı.

Birdenbire kendine dokunmak zor gelmemeye başladı. Bu gece, son beş yılın toplamından daha fazla zevk almıştı. Tekrar orgazm olmaya hazır olmasına imkân yoktu. Ama Sean'ın hırçın sesi böyle hınzırca bir öneride bulunduktan sonra, ihtiyaç klitorisinin hemen altında fokurdadı.

"Şimdi, Callie," diye tersledi.

Dirseklerinin üzerinde geriye yaslandı ve dizlerini büktü, Sean'ın kamerada hâlâ amını görebildiğinden emin olmak için boynunu eğdi.

"Seni görüyorum, tatlım. Devam et."

Sert sesi derinleşmiş, İskoç aksanı kalınlaşmıştı. Şehvete karşı yutkundu, sonra parmaklarını karnından aşağı, bacaklarının arasına kaydırıldı.

Sean'ın talebi tam olarak istediği etkiyi yaratmamıştı. Parmakları sert, yanan klitorisini okşadığı anda Thorpe düşüncelerine daldı.

Ağzının onun üzerinde olduğu, onu doymak bilmez bir şekilde yediği, sonra da onun için boşalmasını talep etmek üzere vücudunda kaydığı anı aklından çıkmıyordu. Ama kafasının içinde Sean, Thorpe'un parmaklarını kaydırmasını ve

dilini onun her yerinde gezdirdi. Teni cızırdadı. Arzusu alevlendi. Mükemmel bir dünyada, ikisini de arzuladığını ve onların da kendisini arzulamasını umutsuzca dilediğini itiraf edebilirdi.

Bu fantezi tamamen gerçek dışıydı ama sağduyusunu aşır kontrolde çıkmasına engel olamıyordu.

Boşta kalan eliyle meme uçlarını cimbızladı ve Sean'ın Parmakları hassas tomurcukları koparıyor, Thorpe onu çılgınca yiyip yutarken baştan çıkarıcı görüldüğünü söylerken sıcak nefesi kulağına düşüyordu. Sonra ikisi de onu sikecek, Sean onu dolduracaktı. hassas amcığı ve Thorpe kıkına girene kadar ...

Zirve ona çarptığında Callie haykırdı. Sarsıldı, sırtı kamburlaştı, parmakları bacaklarının arasındaki zonklayan tomurcuğun üzerinde çılgınca daireler çizdi.

"Güzel ..." Sean'ın sesi, zevkle uzun uzun ve yüksek sesle inlemeden önce hırçın çıkmıştı.

Bu ses onu kendine getirdi. Callie gözlerini kırpıştırıp doğrulduktan sonra bornozuna uzandı ve nefes nefese kalırken onu göğüslerinin üzerine çekti. Kendini berbat bir insan gibi hissediyordu. Sean onu seviyordu. O da onu seviyordu ama yapamıyordu.

Thorpe'u kalbinden kovmayı başardı.

"Hareket edebileceğini söylemedim, üstünü örtmek şöyle dursun. Seninle işim henüz bitmedi." Adam daha rahatlamış görünüyordu ama kadın ona mutlu diyemezdi.

Hâlâ nefesini tutmaya çalışarak kendini tekrar ortaya çıkardı. Sean her şeyi görmüştü. Şimdi dikizleyecek ne vardı?

"Yerine dön ve ben söyleyene kadar kıpırdama," diye sertçe emretti.

Gözlerini kapatan Callie kendini Sean'a teslim etti. Büyük olasılıkla bu son teslimiyet deneyimi olacaktı. Bazen karşı koysa bile, bunu arzuluyordu. Bu değerli anların tadını çıkarmaya niyetliydi.

Dirseklerinin üzerinde geriye doğru sallanarak bacaklarını onun için tekrar açtı. "Yaklaş."

Tüm kamera onun kukusunun büyük bir yakın çekimi olmalıydı. Ama itiraz etmedi, sadece itaat etti. Sonra bekledi.

"Bunun gibi, evet."

Sean uzun bir süre sessiz kaldı ve kız onun gözlerini üzerinde hissedebiliyordu. Fantezisinde, adam onun vücuduna doğru tırmanıyor, ısıyor ve

öpücükler kondurdu, sonra da kalın sikini ona saplayarak nefesini hızlandırdı ve sırtını kamburlaştırdı. Thorpe'un da onun üzerinde gezindiğini, onu izlediğini, başını yatağın kenarına eğip ereksiyonunu kızın arasına soktuğunu hayal etti.

Dudaklarına ve ağzının derinliklerine, en iğrenç, en mahrem fısıltıyla onun kıcını kazığa oturtmak için ne kadar sabırsızlandığını mırıldandı.

"Sende hiç çürük görmüyorum." Sean'ın sesi onu şehvetli hayallerinden kopardı.

Callie biraz gevşedi ve bacaklarının arasından Sean'a baktı. "Hiç yok, efendim. Thorpe beni zorlamadı."

Kendisini daha da suçlu hissetmesine neden olan bu gerçeği saklamaya çalışmadı.

"Otur ve bana bak." Kadın onun dediğini yapana kadar sessiz kaldı. "Bornozu çıkar. Seni çıplak seviyorum."

"Evet, efendim."

Ona güven verici bir baş selamı göndererek, kendisini memnun ettiğini söyledi. "Callie, seni zorlamamış olabilir ama sen üzgündün ve o da senden faydalandı."

"Pek sayılmaz." Dudağını ısırdı. "Sean, dürüst olmak zorundayım. Benim de ona karşı hislerim var. Bunun tek taraflı olduğunu sanmıyorum."

Kahretsin, neden çenesini kapalı tutamıyordu? Ya da ondan ayrılıp bu işi bitiremedi?

Sean'ın yüzü kapandı. "Sana ihtiyacın olanı vermek için dört yılı vardı. Ve hiçbir şey yapmadı. O senin için doğru adam değil. O benim. Minnettarlığının kalbini yanlış yöne sürüklemesine izin verme."

Hiç de öyle değildi. Evet, Thorpe'a pek çok şey için minnettardı ama ne olursa olsun ona aşık olacaktı. Görünmez bir ip onu Thorpe'a bağlamış, ona doğru çekiyordu... hatta bir başka ip de onu Sean'a doğru çekip bağlıyor gibiydi.

Gitmesi en iyisiydi. İkisi arasında asla seçim yapamazdı. Ve eğer denerse, kaçınılmaz olarak diğerini sonsuza dek kaybedecekti.

"Ne demek istediğini anlıyorum," diye üstü kapalı cevap verdi. Yarından sonra bunun bir önemi kalmayacaktı.

"Güzel. Seni görebilmek için Thorpe'u ikna etmek için elimden geleni yapacağım.

Konuşacak çok şeyimiz var, tatlım."

Çok yanıliyordu. Her şey bitmişti ama bu gerçek kalbini milyonlarca parçaya bölüyor olsa bile. Bunu ona şimdi söylerse, bu sadece ikisinin de kazanamayacağı bir tartışma başlatırdı. Onu bir dahaki görüşünde sadece vedalaşacaktı.

"Ben de kendi tarafımda neler yapabileceğime bakacağım."

"Mükemmel," diye övdü. "Şimdi telefonunu şarj et."

"Zaten öyleyim." Gülümsedi. Bazen onu çok iyi tanıyordu.

Sean ona onaylayan bir baş hareketi gönderdi, mavi gözleri ekrandan onun yüzünü okşuyordu. "Pizzanı ye ve biraz uyu. Yarın senin için gelmeyi planlıyorum."

Ve o zamana kadar onu bırakıp gitmeye hazır olacaktı. "Bırakacağım."

THORPE üçe çeyrek kala telefonu çaldığında masasının üzerine çökmüştü. Kulüp üyeleri gitmişti. Axel her yeri temizlemişti. Kirkpatrick'ten iz yoktu ama Thorpe sonuncusunu gördüğünü varsaymaktan daha iyisini biliyordu.

Göt herif. Callie temizlik ve kapanış işlerine yardım ettikten sonra yatmaya gitti. Çok sessizdi ve adam bavullarının içindekileri çantasız olarak ona geri verdiğinde bakışlarıyla karşılaşmamıştı.

Onu çok yakından izlemeyi planlıyordu. Gitmeye kararlıysa, bagajının olmaması onu burada tutmaya yetmeyecekti.

İlk tiz zil sesiyle Thorpe irkildi, sonra da telefonun üzerine atladı. Tanıdık numaraya gülümseyerek ekrana baktı.

"Tara?"

"Evet."

"Çok hızlıydı." Zeki kız onu her zaman etkilemişti ama bu gece daha da etkilemişti. "Teşekkür ederim."

"Bana henüz teşekkür etme. Senin için bazı bilgilerim var. Sadece ön bilgi, ama ... Hoşunuza gideceğini sanmıyorum."

Thorpe'un içi sıkıştı. Yanılmak istemişti. *Orospu çocuğu*. "Bunu beklemiyordum. Anlat bana."

"Sean Kirkpatrick'in hikayesi, dediğiniz gibi üstünkörü bir bakıştan ibaret. Ancak araştırmaya başladığımda, en azından sekiz ay öncesine kadar bu isimle hiçbir yerde görünmediğini gördüm. Ayrıca son on yıl içinde bu isimde ve yüzde birinin ABD vatandaşı olduğuna dair bir kayıt da bulamadım. Elimdeki ilk görüntüsü, bu yılın başlarında Florida eyaletinde sözde bir LLC kurmuş olması."

"Callie'ye artık orada yaşadığını söyledi. Miami dışında bir kulübe üye olduğunu iddia ediyor. Referansları kontrol edildi, ama ..."

"Bunun için birine para ödemiş olması mümkün." "Kesinlikle," diye onayladı Thorpe.

"Şirketi kurduktan hemen sonra, büyük bir Fortune 100 şirketi sözde onun hizmetlerini işe aldı. Bunun ne kadar zor bir iş olduğunu biliyor musunuz?"

"Fazlasıyla. Genellikle birini tanımanız gerekir." "Ya da onların di- um, onlarla samimi olmak."

Thorpe, durumun korkunçluğuna rağmen, yaptığı hata karşısında gülümsemeyi başardı.

Tara devam ederek o anı yumuşattı. "Bir ev kiraladı. Dallas'taki şirket dairesini Nisan ayında LLC adı altında satın almış." Kadın adresi söyledi ve adam da not aldı. Şirketlerin yoğun olduğu ve gece hayatının olmadığı şehrin yeni bir bölgesi. "Altı aylık bir kira kontratı imzaladı.

Ekim ayı geldiğinde, aydan aya uzatmaya başladı. Bunun dışında, Sean Kirkpatrick'in nispeten yeni bir kredi kartı var, bankası yok

hesabı yok, göçmenlik vizesi yok, ipotek yok, araba kredisi yok, kayıt yok
Evlilikler veya boşanmalar, mahkeme tarihleri, tutuklama kayıtları, okul
kayıtları yok .

. Hiçbir şey. O bir hayalet."

Sandalyesinde arkasına yaslanan Thorpe nefesini içine çekti. "Kimliğini
oluşturma şekline bakılırsa, sizce o bir dolandırıcı mı?"

"Callie'de çalmak isteyeceği ne var?"

"Kesinlikle hiçbir şey." Görünüşte. Ama son on yılda Callie'nin başına
konan ödül iki milyon dolara çıkmıştı. Ya Sean Kirkpatrick bir şekilde
onun kimliğini bulmuş ve buraya kadar izini sürmeyi başarmışsa?

Thorpe'un kanı dondu. Kirkpatrick'in icabına sonsuza dek bakacağına
yemin etti.

"Bunu söyleyeceğinden korkuyordum." Tara içini çekti. "Yedi ay bir
sapık için çok sabırlı bir süre gibi görünüyor ama şu noktada bunu göz
ardı edebileceğimi sanmıyorum. Dürüst olmak gerekirse başka ne
düşüneceğimi bilmiyorum."

"Bazı fikirlerim var. Başka bir şeyle karşılaşırsan bana haber ver, olur
mu?"

"Tabii ki. Bu adamda kesinlikle bir terslik var."

Thorpe'un bir süredir şüphelendiği gibi. "Yaptığın her şey için
minnettarım."

"Benim için zevk. Callie'nin asla benim en iyi arkadaşım olamayacağını
biliyorsun.

. ama onun için endişeleniyorum."

Telefonu sıkıca kavradı. "Ben de."

Zil çaldı ve Thorpe bir dakika bile kaybetmedi. Ofisinden çıktı ve
koridorda sürünerek Callie'nin odasına gitti, anahtarla içeri girdi. Onu ay
ışığında, tüylü yorganlar ve yumuşak yastıklarla dolu bir denizde kıvrılmış
uyurken gördü. Esnek kalçasından küçük pembe ayak parmaklarına kadar
çıplak bir bacak görünüyordu. Yüzünün onun zarif kalçalarının arasında
olduğunu unutmaması mümkün değildi ama bir şekilde unutmak zorundaydı.

Thorpe arkasını döndü ve şifonyerinin üzerinde bir kutunun içinde
duran, kısmen yenmiş bir pizza buldu. Bunu ne zaman sipariş etmişti?
Hiçbir fikri yoktu ama başka hiçbir şey yerinde görünmüyordu. Telefonu
komodinin üzerinde şarja takılıydı ve Thorpe onu alıp hızla ofisine geri
döndü.

Şifresinin kendi doğum günü olduğunu anlaması uzun sürmedi.
Bu da bu işkence kokteyline bir de suçluluk duygusu katmıyor muydu?
Son aramalarına göz attı ve bu gece Sean'ın cevapsız bıraktığı bir aramayı
buldu. *Yakaladım seni!*

Ekrana dokundu ve arama bağlanırken görüntü Sean'ın sinir bozucu suratına dönüştü.

"Callie?" Adamın sesi hiç de sersemlemiş ya da kafası karışmış gibi gelmiyordu. "Pek sayılmaz. Tekrar tahmin et."

"Ne sikim istiyorsun, Thorpe? Senin maskaralıklarından bıktım usandım. Beni Callie'den ayıramazsın. Buna hakkın yok, ve sen biliyorum."

Her hakkı vardı ve her birini sonuna kadar kullanmaya niyetliydi. Babası, kocası ya da efendisi olmayabilirdi ama onun koruyucusuydu. Ve muhtemelen hayatında sorgusuz sualsiz güvenebileceği tek kişiydi.

Ama Sean'ın can sıkıcı konuşması ona bir fikir verdi. "Biraz düşündüm. Kulübün sahibi olarak haddimi aştığımı biliyorum. Bu yüzden yarın onu görmene izin vereceğim. Burada, Dominion'da. Dokuz Başka bir teklif almayacaksın. Kabul etmenizi öneririm."

"Orada olacağım. Ve sakın hile yapmaya kalkma. Olacaklardan hoşlanmayacaksın."

"Bu bir tehdit mi?" Thorpe dudaklarını yaladı, İskoç'un ona dişlerini geçirebileceği bir şey vermesini umuyordu.

"Hayır. Ama eğer doğru ve dürüst olmazsan, Callie'nin seninle çok mutlu olacağını sanmıyorum. Ve sen de onun tüm ihtiyaçları için sana başvuramayabileceği düşüncesine katlanamıyorsun, değil mi?"

Thorpe telefonu sıkıca kapattı. *Şerefsiz*. "Dokuzda burada ol."

Sean'ın cevap vermesine fırsat vermeden aramayı sonlandırdı. Scot'un söyledikleri sinirlerini bozdu ve Callie'nin telefonunu odanın öbür ucuna fırlatma isteğine karşı koymak zorunda kaldı. Bunun yerine derin bir nefes aldı, sonra ayağa kalktı ve kasıtlı adımlarla odasına geri döndü ve telefonu bulduğu yere koydu.

Kıza bakmaması gerekiyordu ama uykusunda yuvarlanmıştı ve şimdi sırt üstü yatıyordu, gülünç derecede uzun kirpikleri yanaklarını okşuyordu, başı boğazının zarif çizgisini ortaya çıkarmak için hafifçe eğilmişti. Solgun omuzları her nefeste usulca hareket ediyordu. Yorgan göğüslerini zar zor örtüyordu ve göğüs dekoltesi onu terletmeye yetmişti.

Kahretsin, buradan gitmesi gerekiyordu. Takıntı yapmayı bırakmalıydı. Onu güvende tutmalıydı. Ona hayatını huzur içinde yaşayabileceği bir yer vermeliydi. Ona sunabileceği en büyük şey buydu.

Kapıyı arkasından kapatıp bir kez daha kilitledikten sonra Axel'in çıkıp çıkmadığına bakmak için koridorda ilerlemeye başladı. Hızlı bir dönüş

güvenlik odasının kapısını açtı ve Thorpe içeri girdi. Axel beyzbol şapkası takıyordu. Adam istediği zaman büyük, kör bir şiddet aracıydı.

Şu anda gözleri bir güvenlik kaynağına takılmıştı. Yumrukları sıkılmıştı.

"Ne oldu?"

"Callie bu gece pizza aldı."

"Kutuyu odasında gördüm."

"Parasını ödemedi."

Thorpe kaşlarını çatı. "Ve Callie'nin önceden ödeme yapabileceği bir kredi kartı da yok."

"Aynen öyle."

"Bu Kirkpatrick." Thorpe lanet okudu. Tanrım, bu herif bir türlü gitmiyor muydu?

"Başka kimin olabileceğini düşünemiyorum."

"Bir planım var. Yarın akşam saat dokuz gibi dairesini aramaya ne dersin?"

"Ne için?"

"Her şey. Her şeyi. Callie söz konusu olduğunda iyi bir şey yapmıyor. Ne olduğunu bilmek istiyorum."

Axel'in devasa omuzları çöktü. "Onun evini dağıtmama izin vermeyeceksin, değil mi?"

"Henüz değil, ama ne bulduğunuza bağlı olarak, sen ve ben birlikte onun yüzünü mahvedebiliriz."

"İşte şimdi konuşmaya başladın." Axel

kocaman gülümsedi. "O zaman bu bir evet mi?"

Axel'in yüz ifadesi yeniden aydınlandı. "Sabırsızlanıyorum."

Thorpe da aynı şeyi hissediyordu. Öyle ya da böyle, yarın gece Sean Kirkpatrick'in tam olarak kim olduğunu ve onu Callie'nin hayatından nasıl kalıcı olarak sileceğini bulmuştu. Bunu nasıl yapması gerektiğini pek umursamıyordu.

Altıncı Bölüm

THORPE, Sean Kirkpatrick'i öldürmek istemiyormuş gibi davranmak için elinden geleni yaptı.

Sahtekâr Dominion'a girdiğinde -ya da gerçek adı her neyse-. Adam pantolonunun cebine bir şey sokuşturdu ve bembeyaz gömleğini düzeltti. Takım elbisesi ve mokasen ayakkabıları iyiydi ama tasarım değildi. Saati Gucci değildi . ..ama Timex de değildi. Bu da Thorpe'un bu adamın Callie'nin parasının peşinde olmadığı fikrini güçlendiriyordu. çünkü onda hiç olmadığını biliyordu.

Tara'nın bulduğu adresin gerçek olmasını ve Axel'in hızlı çalışmasını umuyordu. Thorpe'un adamı ortadan kaldırması, sonra da Callie'den bir adım geri çekilecek gücü bulması gerekiyordu, böylece hayatı eski haline dönebilecekti.

Sean onu fuayede, Sweet Pea'nın boş masasının yanında dururken gördü. Küçük resepsiyonistini anlamsız bir ayak işine göndermişti. Çünkü onu potansiyel tehlikenin yakınında istemiyordu.

İskoç ters ters baktı. "Callie nerede? Burada olacağını söylemiştin."

"Odasında seni bekliyor. Ama önce sen ve ben birkaç kuralı açıklığa kavuşturacağız."

"Daha fazla kural mı? Senin kurallarınla oynamaktan bıktım, Thorpe. Niyetimin kötü olduğuna inanmaya kararlısın çünkü kıskançlıktan sakin kalktı ve kız dün gece birkaç damla gözyaşı döktü. Eğer kızı gerçekten önemsiyorsan, geri çekilir ve onu mutlu etmeme izin verirsin. Sana saygı duyuyor. Onun iyiliği için, ikimiz de bu tartışmaya bir son vermeliyiz."

Bütün bu konuşma Thorpe'un dişlerini germiştii ama bu geceki oyunun adı dikkat çekmemek, piçin şüphesini uyandıracak bir şey yapmamaktı. Bu yüzden sadece gülümsedi.

"Ben de seninle kavga etmemeyi tercih ederim. Bu Callie'yi üzüyor ama dürüstlükten ayrılmayacağım. Senden hoşlanmıyorum. Ancak, eğer onu tatmin ediyorsan ve onun iyiliğini düşünüyorsan, seni kabul etmeyi denemeye hazırım. Bu nedenle, onunla odasında yalnız kalmaya izin veriyorum. Rahatsız etmeyeceğim."

"Kapalı kapılar ardında mı?"

Thorpe Sean'ın boğazını sıkmamak için parmaklarını kalçalarına gömdü ve başını salladı. "Güven gösterime pişman etme beni."

"Teşekkür ederim. Bu gece buraya Callie'nin onuruna bir ateşkes önermek için geldim, bu yüzden aynı fikirde olmanıza sevindim. O büyüleyici, koca yürekli bir kız. Eğer onun kendi seçimlerini yapmasına izin verir ve mesafenizi korursanız, ona ihtiyacı olan her şeyi veririm. Bu konuda sana söz veriyorum." Sean elini uzattı.

"Onun gülümsemesini tekrar görmek için sabırsızlanıyorum." Thorpe Sean'ın elini sıkmak istemiyordu ama başka seçeneği de yoktu.

Eğer Tara'nın Kirkpatrick hakkında bulduğu bilgiler olmasaydı, Thorpe, Kirkpatrick'in yalan söylemeye gerçekten istekli olabileceğinin farkındaydı. ve medeni bir şekilde davranmaya çalıştım - en azından Callie etraftayken.

Ama artık bu seçenek masadan kalkmıştı.

Aralarına garip bir sessizlik çöktü. Thorpe bunu görmezden gelerek adama sırtını döndü ve onu özel koridora doğru çekti. Bir dizi kart anahtarı ve geçiş koduyla nihayet kulübün konut bölümüne ulaştı ve koridorun sonuna yöneldi.

Callie'nin kapısını işaret etti. "Seni bekliyor."

Ve Sean'ı bir sürpriz bekliyordu. Callie, göğüs dekoltesinin sağlıklı bir ipucunu gösteren, küçük belini ve minyon yapısını vurgulayan kan kırmızısı bir elbise giymişti,

aynı zamanda kalçalarını da ortaya çıkarıyor. Uyumlu ruju ve koyu renk bukleleri sarışın yüzünü dengeliyordu. On dakika önce onu gördüğünde Thorpe'un tek istediği, zevk çılgınlıkları atana kadar onu yatağına bağlamaktı; ta ki yine o pisliğin tasmaını taktığını fark edene kadar. Onu bu konuda sorguladığında, kızın ağzını bıçak açmamıştı. Gitmek konusunda fikrini mi değiştirmişti?

Kirkpatrick kapısını çaldı. "Lovely?"

Callie kapıyı açtığı anda Thorpe'un bakışları onunkilere dolandı. Kızın gözlerinde onu sinirlendiren bir şey gördü. Hüzün mü? Thorpe onun ifadesini çözemedi, Callie diğer adama baktı.

"Merhaba Sean," diye mırıldandı Callie, bakışlarını tatlı bir şekilde itaatkâr bir hareketle sikini dikleştirdi. "İçeri gelmek ister misin?"

"Yapardım." İskoç içeri girdi ve kapıyı arkalarından kapattı. Thorpe kapının kilitlendiğini duydu. O herifin bağırsaklarını deşmek istedi.

Bunun yerine koridordaki duvara yaslandı ve öfkesini yatıştırmaya çalışarak nefesini içine çekti. Umarım iki saat ya da daha kısa bir süre içinde bu saçmalık sona erer ve bu sahtekâr sonsuza dek gitmiş olurdu. O zaman kızı neyin rahatsız ettiğini anlayabilir ve düzeltebilirdi.

Sean'ın Callie'nin odasına girmesine izin vermesinin tek nedeni kapıyı saniyeler içinde kendisinin açabileceğini bilmesiydi. Gerekirse Axel'in adamları kapıyı iki dakika içinde kırabilirdi. Sürüngenleri dışarıda ya da içeride tutmak için pencerelerinin dışında parmaklıklar vardı. Zeb ve Lance kapının iki ucuna yerleştirilmişti.

her ihtimale karşı dinliyor ve izliyorlardı. Bütün plan hesaplanmış dev bir riskti. Evet, Sean'ın Callie'ye zarar vermeyeceğini varsayıyordu, çünkü o hıyarın istediği buysa zaten ayları vardı. Kaçış yolu olmadan köşeye sıkışmışken bunu neden şimdi yapsındı ki? Onu bu dikkatli gözlerin yanından gizlice geçiremezdi. Güvende olacaktı; bunu yapmak zorundaydı. Buna inan.

Thorpe duvarı yumruklama dürtüsüne teslim olmadan önce topuklarının üzerinde döndü ve Axel'e mesaj atarak koridorda ilerledi. Hızlı çalış.

Thorpe, Lance'in yanından geçerken telefonunu cebine koydu ve kaşlarını çatı. "Benim için kıza göz kulak ol."

Lance ona kurnaz bir bakış fırlattı. "Kızına göz kulak olacağım. Öyle olduğunu kabul et."

Başının ağrımaya başladığı alnını ovuşturdu. "Bu gece onu güvende tutmaya ve İskoç aygırından kurtulmaya odaklanalım. Eğer bunu başarırız, bunu düşüneceğim."

Cehennem donduğunda.

"Eğer Callie'yi kendinin yapmayacaksan, neden onunla mutlu olmasına izin vermiyorsun?"

ona tapan biri mi?" Lance meydan okudu. "Sean Kirkpatrick'ten hoşlanmıyor olabilirsiniz ama o küçük cadaloza aşık."

"Anlamıyorsunuz." Thorpe rahatsız olmuştu ama Callie ve sırları hakkında diğerlerine ne kadar az şey anlatırsa o kadar iyiydi.

"Onu sahiplenmeyeceğinizi ama başkasının da sahiplenmesini istemediğinizi mi?"

Tabii ki biliyorum. Onun yalnız ve mutsuz olmasını eşleşmeye tercih etmeniz çok yazık."

Diğer Dom neden Thorpe'u en çok suçlayan noktayı gündeme getirmek zorundaydı?

"Onun mutsuz olmasını istemiyorum." Yine de Callie'ye sahip olamazsa onun yalnız kalacağı fikrinden nefret etmiyordu. Ve evet, bunun çok bencilce olduğunu biliyordu. "Ama o en iyisini hak ediyor."

Lance omuz silkti. "Bunu tartışmıyorum. Sadece onu sahiplenmek gibi bir niyetin olmadığı halde ona hayranlığını teşvik etmenden daha kötü olduğundan emin değilim." Thorpe karşı çıkmak için ağzını açtı ama diğer adam parmağını yüzüne doğru salladı. "Melissa, eski sürtük, seni terk etti ve bu bir

Tekrarlamak istediğin egzersiz. Tamamdır. Ama lanet beynini kullan. Callie onu onca kez geri çevirmene rağmen kalmaya devam ettiyse, seni terk edeceğinden şüpheliyim."

Lance daha fazla yanılıyor olamazdı ama Thorpe daha fazlasını söylemeye cesaret edemedi. "şaşırabilirsin."

Lance alaycı bir tavırla, "Onun kalbi senin," diye ısrar etti. "Sadece senin değil."

Ve bu acı hap Thorpe'u boğdu.

Bu konuşmadan yeterince sıkılmıştı. Kendini zorlayarak ofisine girdi ve evrak işlerine gömülmeye çalıştı. Hiçbir şey dikkatini çekmiyordu. Yarım yamalak cevaplanmış e-postalar ve atılmış formlar ona şu anda Callie'nin hiç tanımadığı bir adamla karşı karşıya olduğunu unutturamazdı. Sean ona soyunmasını emrediyor olabilirdi. Kötü niyetli bir yabancı için bedenini ve ruhunu açıyor olabilirdi.

Lanet olsun! Mantıken, Callie'nin pisliği temizlemek için onu meşgul etmesi mantıklı geliyordu. Ama Thorpe bu plandan nefret ediyordu. Lance'in yüzleşmesi gibi bu da sinirlerini çok yıpratıyordu.

Gözlerini saate dikmiş, akrep ve yelkovanın her hareketini izliyordu. Otuz dakika üç gün sürmüştü. Sonunda cep telefonu çaldı. Cihazı cebinden çıkarıp ekranda Axel'in numarasını gördü ve cevaplamak için tuşa bastı. "Konuş benimle."

"Ben varım. Burası onun evi, tamam. Bir şey bulmak için evin altını üstüne getirmek zorunda kaldım ama ... " Axel durakladı. "Otursan iyi olur. Kötü haberlerim var patron. Gerçekten çok kötü."

Sean yaklaşırken Callie titredi. "Geldiğine sevindim."

"Thorpe beni çağırması olsa da hayır demeyecektim, tatlım. Seni görmek için her fırsatı değerlendiririm."

Dudaklarının kenarlarını kaldırdı ve bunun bir gülümseme gibi görünmesini umdu.

Bunların Sean'la geçireceği son anlar olduğunu, Thorpe'la son kez göz göze geldiğini, yarın

başka bir şehre gitmek ve Dallas'ı ya da ailesi haline gelen insanları bir daha asla görememek. Callie burnunu çekti. Bu gözyaşlarına tahammülü yoktu ve ağlamaklı sızlanmalarına bir son vermeliydi.

"İyi misin?" Sean şefkatli elini kızın dirseğine dolayarak sordu.

"Ben iyiyim. Sadece alerjim var." Daha parlak gülümsemek için kendini zorladı ama işe yarıyor gibi görünmüyordu. Sean'ın kaşlarındaki endişe derinleşti.

Eğer ona çok dikkatli bakarsa, bir şeylerin onu rahatsız ettiğini görecekti.

Onunla ilgili son anılarının öfke ya da azarlama olmasını istemiyordu, çünkü o boş yere ruh halinin nedenlerini ondan öğrenmeye çalışıyordu. Bir planı vardı; ona sadık kalması gerekiyordu. Thorpe çantasından aşırıdıklarını geri vermediği için arabasının yedek anahtarı da dâhil olmak üzere her şey hazırды. Yıllar önce Chicago'dan ayrılırken yanında getirdiği acil durum çantası ve kılık değiştirmesine yardımcı olacak birkaç şey daha arabasının bagajındaydı.

Yıllar boyunca biriktirdiği para da içindeydi. Yanına başka hiçbir şey almayacaktı, sevdiği her şeyin ve herkesin fotoğraflarıyla dolu telefonunu bile. Ne kadar istese de, anılarını yanında taşıma riskini göze alamazdı.

Thorpe kulübün pencerelerine hırsız parmaklıklarını taktırdıktan kısa bir süre sonra, parmaklıkları kıpırdatarak geçebileceği kadar gevşetmişti. Bugün erken saatlerde onları test etmişti. Kıvrılarak geçebiliyordu ama zar zor. Yani anılarını yanında götürebilse bile, onların geride kalması gerekiyordu.

Ayrıca, temiz bir ayrılık her zaman daha iyidir. Bunu bilecek kadar çok şey yaşamıştı.

Callie daha önce Dominion'un barından temin ettiği şarap kadehlerine döndü ve önceden iki Ambien ile ilaçladığı kadehi ona uzattı. Ona zarar vermeyeceklerdi ama onu bayıltmalı ve ona kaçması için zaman kazandırmalıydılar. Thorpe gittiğini fark etmeden önce en az bir saat ya da daha fazla yol almış olmalıydı.

Küçük sedanını bırakıp başka bir tane almak ilk önceliği olacaktı. Yarının Pazar olması berbattı. Teksas'taki çoğu araba galerisi kapalıydı. Bir yerlerde kullanılmış bir araba bulup en iyisini ummak zorundaydı. Ama bu daha sonraydı. Sean'la geçireceği son dakikaların tadını çıkarmak istiyordu. Tüm boş yarınlarının esneyen uçuşunu önünde uzanıyordu ve o yakında bununla yüzleşmek zorunda kalacaksın.

Şarap bardağını ona uzatarak kendi bardağını aldı.

Kendininkini kaldırdı. "Kadeh kaldıralım, tatlım. Yeni başlangıçlara."

Bu ironi karşısında ağlamamaya çalıştı. "Yeni başlangıçlara." Onunki çok çok uzakta olacaktı.

Sean onu şefkatten daha fazlasıyla okşadı. Gülümsemesinde bağlılık ve açlık yatıyordu ve kız birkaç değerli saniye boyunca onun bakışlarının tadını çıkarmasına izin verdi. Eğer normal bir geçmişi olan normal bir kız olsaydı, kalbini bu adama verir ve hayatında olduğu için ona minnettar olurdu. Bu haliyle, muhtemelen tanımadığı büyük bir şehirde tek başına ölecekti. Cesedini bulan kişi onun Callindra Howe olduğunu asla bilemeyecekti. Taktığı sahte ismin altındaki kadını asla gerçekten tanıyamayacaklardı. Bir fakir cenazesi olacaktı. Kimse cenazesine gelmeyecekti çünkü kimsenin umurunda olmayacaktı.

Tanrım, kendini depresyona sokmakta çok iyiydi. Bunların hiçbir önemi yoktu.

Toparlan. Devam et. Ağlama.

"Fondip." Kadehlerini tokuşturup bir yudum aldı ve Sean'ın kırmızı şarabın bir kısmını yutmasını izledi.

"Bu biraz kuru, tam sevdiğim gibi."

İyi haber. Onunki çok tatlıydı ama ilaçların ağızda bıraktığı tat acıydı ve sıvının içine iki hap atmanın şarabın tadını değiştireceğini biliyordu.

"Yeni başlangıçlara kadeh kaldırmak istiyorum çünkü içeri girerken Thorpe ve ben biraz ateşkes yaptık," diye açıkladı.

"Bu harika!"

Eğer o kaçtıktan sonra birbirlerinin boğazına sarılmasalardı, belki de kimse cinayetten hapse girmeyecekti. Thorpe onun gittiğini fark edecek ve Sean'ın onun kaçmasına yardım etmediği anlaşılacaktı. Sean'ın onu durduramamasına kızabilirdi ama Thorpe'un onu durdurmasına imkân yoktu.

onu suçlayabilirler. İkisi de bir süreliğine onu arayabilir. Tabii ki ayrı ayrı. Birbirlerini bunu birlikte yapacak kadar sevmiyorlardı. Ama sonunda vazgeçeceklerdi. Hayatlarına devam edeceklerdi. Onun hayatı sonsuza dek birkaç farklı olayla damgalanacaktı: Altı yaşına bastıktan kısa bir süre sonra annesinin ölümü, on yıl sonra ailesinin öldürülmesi ve sevdiği iki harika adamı terk ettiği gün.

"Yine de bu bir başlangıç." Sean omuz silkti. "Onun için çalışmandan ve onun çatısı altında yaşamandan hoşlandığımı söyleyemem. Ona karşı bir şeyler hissettiğini biliyorum, tıpkı onun da seni çarşaflarının arasında istediğini bildiğim gibi." Ona öyle bir baktı ki

dikkatle. "Seni seviyorum Callie. Sen de bana karşı bir şeyler hissettiğini söylüyorsun. Ama ilişkimizin yürümesi için bir seçim yapmalısın."

Oh, o seçmişti. Şimdi tek yapması gereken planını uygulamak için gereken iradeyi toplamaktı. Ve arkasına bakmama konusundaki kararlılığını asla kaybetmemeliydi.

"Biliyorum. Bunu çok düşündüm." Callie, Sean'ı da aynı şeyi yapmaya teşvik edeceğini umarak, biraz sıvı cesaret için şarabını yudumladı.

"Ve?" diye sordu, ardından kadehini şifonyerin üzerine koyup ona odaklanmadan önce şaraptan bir yudum daha aldı.

Hayır! Daha fazla içmesi gerekiyordu, hepsini. Ama onu yakaladığında omuzlarından tutup kendine çektiğinde, aklındaki son şeyin şarap olduğunu biliyordu. Şimdi sadece yeterince ilaç içmiş olması için dua edebilirdi.

Callie kendi bardağını onunkinin yanına koydu, sonra onun güçlü, tanıdık yüzüne baktı ve her ayrıntıyı hatırlamak için elinden geleni yaptı. Yakında ne ondan ne de Thorpe'dan geriye anılardan başka bir şey kalacaktı.

"Ben de seni seviyorum," diye fısıldadı.

Bu ona verebileceği son gerçektir. Şimdi onu serbest bırakmak zorundaydı.

İç i parçalanarak kendini Sean'ın geniş göğsüne attı, kalbinin güçlü atışını hissetti ve dudaklarını onunkilere bastırdı.

Sean bir an için onun ağzını yedi, dili açgözlü, dudakları sahipleniciydi. Sonra geri çekildi, nefes nefese kalmıştı ve bakışları onun ruhunu delip geçecek gibiydi. "Sanki hayatımın yarısını bunu söylemeni duymak için beklemişim gibi hissediyorum. Benimle gel."

Yumuşak talebi onu şok etmişti. "Ne?"

"Ciddiyim. Birbirimizi bu kulüp dışında hiç görmedik bile." "Ben burada yaşıyorum."

"Yeni bir yer buluruz, iki kişilik yer olur." Kız

ona bakakaldı. "Ben burada çalışıyorum."

"Bu işe ihtiyacın yok, tatlım. Sana destek olacağım."

Şaşkınlık içinde, sessizce baktı. Ona bu kadar mı değer veriyordu? Başını sallamak kalbini kırdı.

"Callie, beni dinle. Thorpe her zaman yolumuza çıkarsa birlikte gerçekten büyüyemeyiz. Yalnız kalmaya ihtiyacımız var, sadece ikimizin."

"I . . ." Teklif bir bakıma cazipti. Belki Sean'la yeniden başlayabilirdi. Belki o da başka bir yere taşınmayı kabul ederdi ve ... Cinayetten aranan bir kadını barındırmak mı? Bütün hayatı boyunca onu saklayacaktı.

bunun için mi çöküyor? Zaten çok fazla soru sormuştu. Sean aptal değildi; onu anlaması çok uzun sürmezdi. "Yapamam."

Tıpkı şimdi onun kalbini kırmaya dayanamadığı gibi. Eğer duyguları gerçek olsaydı, uyandığında onun gitmiş olduğunu görmek canını yeterince yakardı.

Hayal kırıklığı yüzünde parladı. Yumruklarını sıktı. "Yapma! Anladın mı? Şartları o belirlediği sürece gerçekten birlikte olamayız. Büyüyemeyiz."

Eğer hayatı için kaçmıyor ya da Sean'ın onu elinden almaya çalıştığı adama aşık olmasaydı, aynı fikirde olabilirdi. Şu anda böyle bir lüksü yoktu. "Bunu düşüneceğim. Sadece zamana ihtiyacım var. Bu gerçekten ani oldu."

İç çekti. "Pekâlâ. Haftalardır bunu düşünüyordum ve seni tamamen kendime almaya hazırım, ama . . . Sabırlı olmaya çalışacağım."

"Teşekkür ederim." Kadın kirpiklerini ona doğru kırıştırdı. Bu yanıltı ama omzundan yukarı doğru okşadı ve parmaklarını ensesine doladı. Ellerin altında kendini çok gerçek hissediyordu.

"Sen benimsin, biliyorsun," diye ilan etti, sesi güçlü, huysuz ve ısrarcıydı. "Vazgeçmeyeceğim."

Olmamalıydı, ama onun bu açıklaması kalbinin çarpmasına neden oldu.

"Kahretsin, dayanamıyorum. Sana sahip olmalıyım, tatlım. Seni bir şekilde benim olarak işaretlemeliyim. Benim için soyun."

Callie soğukkanlılığını kaybetmemeye çalıştı. Sean'a kendinden daha fazla verirse

şimdi, acısı daha sonra daha da derinleşecekti. Şimdiden kendini parçalanmaya o kadar yakın hissediyordu ki kendini zorlukla bir arada tutabiliyordu. Ama ona son bir kez dokunmak istediğini de inkâr edemiyordu.

Eğer ona gerçeği veremiyorsa, o zaman kendisinden bir parça verebilirdi. Ayrıca, onun dikkatini dağıtması gerekiyordu, hem de hemen.

Elbisesini çıkarıp yatağın üzerine serdi. Şampanya danteli Bunu iç çamaşırları izledi ve Sean'ın boğazından gelen kısık inilti takdirle yankılandı. Daha sonra ayakkabılarını tekmeleyerek çıkardı ve her hareketiyle onu kızdırarak çoraplarını indirdi. Callie kalçalarını hafifçe oynatarak omzunun üzerinden ona baktı.

"Sen tam bir baş döndürücü sirensin." Kalçasını avuçladı. "Ne zaman senin yanında olsam, yapmam gereken her şeyi unutuyorum. Sadece seni benim yapmayı düşünebiliyorum."

Callie onun ne demek istediğini çok iyi biliyordu çünkü Callie'nin iyi niyetlerini sık sık rayından çıkarıyordu.

Ona doğru titrek bir gülümseme göndererek, kendini yolda kalmaya zorladı. Dudaklarına son bir öpücük kondurduktan sonra zarifçe dizlerinin üzerine çöktü.

"Bu ne?" diye sordu, gözleri kızarmış bir halde ona bakarak.

Bakışları adamın kalçalarından yukarı fırladı ve fermuarının arkasındaki sağlıklı şişkinlikte oyalandı. Dudağını ısırды, sonra kendini onun gözlerinin içine bakmaya zorladı. "Sana hizmet etmeme izin ver."

Sean sert bir nefes çekti. "Callie ..."

Onun reddetmesini ya da rotasını değiştirmesini emretmesini beklemedi. Pantolonunun düğmelerini açtı, sonra sessizlikte zonklayan bir tıslamayla fermuarını indirdi. Tek kelime etmeden ceketini ve gömleğini çıkarıp

bakışlarını ondan hiç ayırmadan yere uzandı.

Kömür rengi pantolonu kalçalarından indirdikten sonra kalçalarından aşağıya düştü. Ayakkabılarını tekmeledi ve pantolondan dışarı adımını attı.

"Bunu senin kontrol etmene izin vermemeliyim," dedi kalın bir sesle. Ama bu onu durdurmuyordu. "Bunun için seni daha sonra dövebilirim."

Genellikle, onun için şımarık bir cevabı olurdu. Bugün, parçalanmaya bu kadar yakinken bir tane bile bulamadı.

Bunun yerine, yüreği gözlerinde ona baktı. "Şu anda seni memnun etmem gerekiyor."

Yüzündeki onaylamama ifadesi kayboldu ve başının tepesini okşadı. "Sana hayır demekte pek iyi olmadığımı fark ettim, tatlım."

Ona gönderdiği cevap gülümsemesi dudaklarında yumuşak bir şekilde tünedi. "Tahmin ettiğinden çok daha minnettarım."

Daha fazla bir şey söyleyemeden Callie onun koyu renk boxer külotunu bacaklarından aşağı indirdi ve sikinin kalın, uzun sapını ortaya çıkardı. Dudaklarının arasında, aç seksinin içinde, rahminde olduğunu hatırlayınca

sıktı. Son bir kez. En azından onunla ilgili son anılarının zevk dolu olacağını bilmek küçük bir teselliydi.

"Em beni o zaman," dedi.

"Evet, efendim," diye mırıldandı ve onu dudaklarının arasına almak için öne doğru eğildi.

Dilini uzun bir hamleyle, mavi ve mor arasında bir yere benzeyen şişkin başın üzerinden uzun şaftı yaladı, sonra çaresiz parmaklarını saçlarına kaydırıp alçak sesle inleyene kadar her tarafını döndürdü.

Callie gözlerini kapadı ve onu daha da derinlere çekerek o ana daldı. Sertçe emdi, tüm sevgisini ve kararlılığını

Dudaklarının her geçişinde ve dilinin sert etinin üzerindeki kıvrımlarında.

"Hmm." Ayaklarının üzerinde biraz sallandı. "ok iyi hissettiriyor. Başıımı döndürüyorsun."

"O zaman bir şeyleri doğru yapıyor olmalıyım." *Ambien de öyle olmalı.*

Çabasını iki katına çıkardı, onun çok sıcak ve güçlü tadıyla inledi, sertleşti ve kalınlaştı. Daha uzun. Adam onun saçlarını sıkıca kavradı ve çekti. Acının hafif sızısı onu uyandırdı, tıpkı bacaklarının arasındaki çukurlarda ve kıvrımlarda erkeksi bir tang ile biriken teninin misk kokusu gibi. Ağır testislerini avuçlayarak, avucunun içinde yavaş yavaş yukarı kalktıklarını hissederek, kendini tamamen onun zevkine bıraktı ve nefesi göğsünden çıkana kadar titreyen parmaklarının onu yukarı ve aşağı yönlendirmesine izin verdi. Pantolonu

homurdanmalara dönüştü, her biri yüksek sesle inleyene

kadar daha da yükseldi. "Callie . . ."

Onun aceleciliği karşısında inleyerek, dilinin üzerinde patladığını hissetmek ve memnuniyetinin lezzetini tatmak için çaresizce daha sert emdi, onu diliyle son bir kez yıkadı. Adamın siki nabız gibi atarken kalbi tekledi. Adam onun saçlarını tuttu, sonra boğuk bir tatmin çığlığı attı.

Adamın sıcak tohumu dilinin üzerinde patladı, tuzlu ve yoğun. Callie onu kana kana içti, tırnaklarını adamın saçlarıyla kaplı kalçalarına geçirdi ve ihtiyacının her zerresiyle ona yapıştı.

Neden bu an sonsuza kadar devam edemiyordu? Neden onunla birlikte yatağı kıvrılıp, doygun bir memnuniyet içinde uyumasını izleyip, yarın ne yapacaklarını düşünemiyordu?

Çünkü bir daha asla Callindra Howe olamazdı. Gerçek bir hayatı olan bir kadın bile olamazdı.

Yavaşça dudaklarını Sean'ın boyunda gezdirdi ve kirpiklerinin arasından onun kızarmış yüzüne baktı. Göğsü kabardı. Gözleri kayarak kapandı.

Memnuniyet yüzüne yayıldı.

"Ah, güzelim ..." Sesi alçak ve zayıf geliyordu. Ayaklarının üzerinde tökezledi.

Callie onu sabitlemek için sıçradı, sonra yatağı yatırdı. Yere yuvarlandı, başı yastığı düştü, nefesi kesildi.

Onunla geçirdiğı zaman neredeyse bitmek üzereydi. "Seni seviyorum," diye nefes aldı.

Onun üzerine eğildi, güçlü, rahat yüz hatlarını, sert dudaklarını, sert çenesini seyretti. Yüzünü avuçladı. Ne kadar güzel bir adam.

Ve karşılığında onun kendisini ne kadar sevdiğini asla bilemeyecekti. Uyumak üzere olduğu için Sean şu anda onun söylediği hiçbir şeyi hatırlamayacaktı.

Aniden gitmesi onu incitebilirdi. Callie onun yüzünü okşadı, gözyaşları oluşup dökülüyordu. Şu anda gitmesi, koyu renk kıyafetlerini giyip dışarı çıkması gerekiyordu ama kendini bu yataktan, ondan gönüllü olarak ayırma düşüncesi göğsünü yırtıp kalbini parçalıyordu.

"Çok yorgunum ..." Kaşlarını çatı.

"Biliyorum. Özür dilerim." Callie onun için kendisinden bir parça bırakabilmeyi diledi. Belki o zaman, onun acısını hafifletmek için elinden geleni yaptığını bilerek hayatına devam etme isteğini bulabilirdi.

Aklına bir fikir geldi ve ayağa fırlayıp Sean'ın pantolonunu çılgınca karıştırarak telefonunu buldu. Sonra onu sarsarak uyandırdı.

"Ne . . . ?"

Callie telefonunu onun eline tutuşturdu. "Bunu benim için aç. Arama yapmam gerek. Cep telefonum çalışmıyor."

"Sana söylemiştim. Şarj edin." Ekrana bakmak ve kodu tuşlamak için mücadele etti.

Üçüncü denemede, sonunda başardı. Telefon tıkladı. Derin uyku onu ele geçirirken kolu yanına düştü.

Ve hepsi bu kadardı. Uyanıkken ona söylediği son sözler yalandı. Telefonuna bir kayıt bırakmak, ona kalbindeki gerçeği bırakmanın düşünebildiği tek yoluydu.

Uygulamaları arasında gezinip ona görüntülü mesaj bırakabileceği bir yer ararken, kendi fotoğrafına rastlayınca kaşlarını çatı. Ama güncel bir fotoğraf değildi. Bu, ailesinin öldürülmesinin onu Chicago'dan ve tüm bildiklerinden kaçmak zorunda bırakmasından hemen önce, ikinci sınıfta çektiirdiği yıllık fotoğrafıydı.

Sean onun kimliğini biliyordu. Bu düşünce beynini kemiriyordu. O biliyordu.

Parmakları uyuştı. Telefonu düşürdü.

Ona söylediği her kelime yalandı.

Aman Tanrım.

Korkuyla nefesini içine çeken Callie ondan uzaklaştı ve yere düştü. Adamın pantolonunu karıştırdı. O bir polis miydi? Bir suikastçı mı? Özel dedektif mi? Pantolonundan hiçbir şey çıkmadı; ne ehliyet, ne cüzdan, ne de rozet. Paltosuna ulaşana kadar halının üzerinde süründü. Sonra

İki kez okşadığında sert, soğuk bir yumruyla karşılaştı. Kumaşı geriye katlayarak iç cebini buldu ve aşağıya baktı. Bir silah.

Callie bir çığlık attı. Kalbi hızlı, kesik kesik atıyordu. Dehşet damarlarını buz gibi bir ateşle sarmıştı.

Onun kim olduğunu biliyordu ve silah taşıyordu. Onunla gelmesi için yalvarması? Muhtemelen onu Thorpe ve Dominion'dan uzaklaştırdıktan sonra öldürmek istemişti. Babasını ve kız kardeşini vuran her kimse İşini bitirmek için birden fazla kez peşine düşmüşlerdi ama ona asla yaklaşamamışlardı. Bu sefer onun zayıf noktasını, aptal kalbini bulmuşlardı.

Sean Kirkpatrick, aptalca aşık olduğu güzel İskoç, onu öldürmeye çalışıyordu. İhanet gözyaşlarını içine akıttı ve kaçtı.

THORPE, Axel ile yaptığı görüşmeyi sersemlemiş ve gözlerini kırpıştırarak sonlandırdı. Vücudunu bir ürperti kapladı.

Callie . . .

O orospu çocuğuyla odasına kilitlenmişti.

Koridorda hızla ilerleyerek köşeyi döndü, koşarken güvenliği çağırdı ve koridorda hâlâ nöbet tutan Lance'i yakaladı.

"Bu da ne?" diye sordu diğer Dom.

Axel'in kası kulübedeki telefonu açar açmaz Thorpe homurdandı, "Callie'nin odası. Hemen. O tehlikede."

Bunun bir yanlış anlaşılma ya da hata olduğu ortaya çıkarsa, daha sonra onlara patlamanın yansımaları konusunda endişelenecekti.

Lance küfretti. "Ne oldu?"

Thorpe'un içinde korkunç bir his vardı. Tanrım, bunun olacağını neden tahmin edememişti? "Sean Kirkpatrick yalancı bir orospu çocuğu. Bize kendisi hakkında söylediği hiçbir şey doğru değil. Ve Callie'yi almak için burada."

"Lanet olsun!" Lance daha hızlı koştu.

Güvenlik görevlileriyle aynı anda kadının kapısına ulaştılar. Panik yüzünden kalbi kulaklarında gümür gümür atan Thorpe kapıyı yumrukladı.

"Callie?"

Cevap yok.

Hayır, hayır, hayır. Bununla başa çıkamazdı. Lütfen uyuyor ya da duşta olsun, hatta Kirkpatrick'in siki ağzındayken meşgul olsun. Bununla başa çıkamazdı.

onun gitmesiyle.

Onu ne kadar çok sevdiğini itiraf etmek için harika bir zamandı.

Thorpe cebinden anahtarı çıkardı. Anahtarı içeri sokarken elleri titredi, sonra kilidi çevirdi. Çılgınca düğmeyi çevirdi. Yeterince hızlı hareket edemiyor, ona yeterince çabuk ulaşamıyordu.

Bunu yaptığı anda, darmadağınık yatağı ve üzerine yayılmış çıplak Kirkpatrick'i gördü. Callie'nin iç çamaşırları yere saçılmıştı. Elbisesi yakınlara fırlatılmıştı. Çantası ve telefonu şifonyerin üzerinde duruyordu. Ama pencere açıktı ... ve sevdiği kadın görünürde yoktu.

Yedinci Bölüm

İki saat sonra, Thorpe'un Callie'nin çoktan gitmiş olduğundan hiç şüphesi yoktu. Arabasının yanı sıra kahkahalarını, etkileyici mavi gözlerini ... ve kalbinin diğer yarısını da yanında götürmüştü.

Ellerini saçlarının arasında gezdirirken, eğer daha önce saçları beyazlamaya başlamışsa, Callie için endişelenmenin bu süreci hızlandıracağını düşündü.

Artık cevaplar için tek umudu Kirkpatrick'ti. Şimdiye kadar o piçi uyandırmayı başaramamıştı. Bu arada Thorpe onun dolabının her santimini ve çekmecelerinin her birini didik didik etmişti. Pek bir şey bulamamıştı.

Bu yaz doktora yazdırdığı Ambien şişesine hiç dokunmamıştı. İlaçları alması ve uykusuzluğuna bir son vermesi için onu azarlamıştı. İnatçı kız reddetmişti. Birdenbire tabletlerden ikisi yok oldu. Şifonyerin üzerindeki şarap ve Kirkpatrick'in hâlâ yatağında yatıyor olması arasında Thorpe'un onlara ne olduğunu tahmin etmesine gerek yoktu. *Lanet olsun.*

Axel geri döndü ve yüzündeki acımasız ifadeye bakılırsa, Callie'nin birkaç favori uğrak yeri boş çıktı. Cep telefonunu arayamadı ya da izini süremedi. Burada bırakmıştı. İronik bir şekilde, şarjı tamdı. Siren kırmızısı elbisesini çıkarmıştı. Hâlâ onun gibi kokuyordu. Arkasından, sırtındakiler hariç, sahip olduğu diğer tüm giysileri terk etmişti. Ayrıca son dört yıldır özenle sakladığı kartları ve hediyeleri de geride bırakmıştı, sanki her biri değerli bir hatıraymış gibi. Sean'ın tasmaını da çıkarıp komodinin ortasına, uyandığında kesinlikle görebileceği bir yere koymuştu.

Thorpe, Callie'nin aniden gidişinden kimin sorumlu olduğunu çok iyi biliyordu. Son dört yıldır belki tam anlamıyla mutlu değildi ama memnundu. Kirkpatrick sahneye girmiş, onun oldukça düzenli dünyasını değiştirmişti.

ve sonunda onu korkutup kaçırdı. Sonra vahşi bir rüzgar gibi,

kapıdan çıkıp gitmişti. Nerede olduğunu sadece Callie ve Tanrı biliyordu.

Elini tutmak için yanında olmadığı için artık yapayalnız olduğunu mu düşünecekti?

"Bir şey yok mu?" diye sordu Axel.

"Nada. Her yere baktım. Adamlar buranın her santimini taramışlar. Küçük fındırdek pencereden sürünerek çıkmış -bir şekilde- sonra da arabasına giderken otoparktaki güvenlik kameralarının hepsinden kaçmayı başarmış. Yakalanan tek görüntü siyah giydiği ve yaklaşık üç saat önce otoparktan çıktığı yönünde."

Nasıl olmuştu da dikkatli planları boşa gitmişti? Kirkpatrick onu korkutmak ve Callie'nin bu kadar kaçmasına neden olmak için tam olarak ne yapmıştı?

aniden? Thorpe cevap almaya niyetliydi. "Onu bulmaya gidiyorum."

"Çok uğraşacağını biliyorum." Axel iri kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.

kocaman bir göğüs. "Araştırmayı buradan sonra nereye götüreceğimi bilmiyorum." "Bazı fikirler bulmam gerekiyor. Bu arada, bana Sahte pasaport mu? Callie'yi bulduğumda, onu ülke dışına çıkaracağım. Ve ona göz kulak olacağım."

Axel ıslık çaldı. "Sadece belgeler bile size küçük bir servete mal olacak." "Umurumda değil. Ayarlayabilir misin, ayarlayamaz mısın?"

"Evet. Ama yürütmen gereken bir işin var. Bunu El Salvador'dan ya da El Salvador'dan ya da nereye gidersen git?"

"Bir keresinde beni satın almak istediğini söylemiştin. İşte sana fırsat."

Güvenlik şefi yatıştırıcı bir hareketle kocaman ellerini havaya kaldırdı. "Neredeyse son on yıldır emek verdiğin her şeyi hiç sevmemişmediğin bir kız için çöpe atmaktan bahsediyorsun-"

"Yapma. Bitirme. Bitirme. Cümleyi. Çok uzun zamandır gerçekten güvenebileceği kimse yoktu. Bunu değiştireceğim."

"Eğer yakalanırsan, onunla birlikte hapse gireceksin."

İçine bir şok dalgası yayıldı. Axel, Callie'nin kimliğini öğrenmişti.

Thorpe gözlerini kıstı ve iri adama en tehditkâr hırıltısını verdi. "Ne ima ediyorsun?"

"Hey . . . whoa. Bir şey yok, dostum. Bu gece Kirkpatrick'in belgelerini okuyunca Callie'nin gerçekte kim olduğu ortaya çıktı. Aklımı başımdan aldı. Ama senin de bildiğini düşündüm." Thorpe'un sertçe başını sallaması üzerine Axel devam etti. "Bunca zamanki davranışları şimdi mantıklı

geliyor. Ne zamandır biliyordun?"

"Neredeyse iki yıl." Sonunda ellerini ve gözlerini onun sol kalçasında küçük bir çentik açan ve en kötü korkularını doğrulayan kurşun yarasına koyduğu o kader Aralık gecesinden beri. "Başına konan o büyük ödülü saymasan iyi edersin."

Axel neredeyse incinmiş görünüyordu. "Callie'nin bırakın kendi ailesini, herhangi birini, özellikle de para için vurması fikri çok saçma. Bir kurşun için ikinizi de *asla* sırtınızdan bıçaklamam."

"Umarım benimle taşak geçmiyordur. Seni öldürmek ve cesedini ıssız bir yerdeki gölün dibine atmak zorunda kalmaktan nefret ediyorum."

Axel homurdandı. "Sana cinayetimi planlaman için bir sebep vermeyeceğim. Onun kaderi için aklından geçen bu mu?"

Thorpe diğer adamın bakışlarını hâlâ baygın olan Sean'a doğru takip etti. "Seçeneklerimi değerlendiriyorum ama hiçbir şeyi göz ardı etmiyorum."

"Eğer onunla bir şeyler yapmazsanız, ağzından kaçırarak."

"Doğru. Ve onu Callie'nin yolundan sonsuza kadar uzaklaştırmalıyım. Nereye gidersek gidelim güvende olduğunu bilmeye ihtiyacı var."

"Ona aşık mısın?"

Axel'in şimdiye kadar bunu tahmin etmemiş olan tek kişi olduğunu düşündü. "Lance'in bunu sana söylememesine şaşırdım. Görünüşe göre eğleniyor. Xander da benim için üzülüyor."

Callie'nin odasında, kadının kendisinden tamamen yoksun olduğunu hissetmek onu öldürüyordu. Onun dokunuşu buradaydı ve kokusu hâlâ burnundaydı. Thorpe volta atıyor ama acı göğsüne sızıyordu. Her an işkence gibi geliyordu ve sadece nefes almak bile çok zordu. Onun nereye gittiğini bilmeden gözlerini nasıl kapatacak ve uyuyacaktı? Onunla nasıl yüzleşebilecekti?

yarın güvende olup olmadığını bilmeden?

"Boka sardığında aşkın komik bir yanı kalmaz." Axel derin bir iç çekti.

Thorpe adamın bir hikâyesi olduğunu biliyordu ama şimdi Callie'ye odaklanması gerekiyordu. "Bana yardım edecek misin, etmeyecek misin?"

"Kesinlikle. Beni sayamayacağım kadar çok bağdan kurtardın. Bana ihtiyacın olursa, ben hazırım. Sadece tüm evrak işlerini halletmem için bana birkaç gün ver. Onu bulmaya odaklan."

"Evet. Asıl soru, nereden başlayacağız?"

"Kayıp ihbarında bulunabileceğimiz gibi bir şey değil..." "Hayır.

Ve kaçmadan önce onu en son gören başka biriydi."

Thorpe dikkat çekti.

İkisi de Sean'a baktı.

"Ben kahve yaparım. Uyuyan Güzel'i uyandırmada bol şans," dedi Axel. Thorpe başını sallayarak yatağın kenarına oturdu. "Hazır başlamışken,

Belki yeni bir şey bulmuşlardır diye adamlarınızı tekrar kontrol edin."

"Tamamdır." Axel kapıya doğru yürüdü, sonra durakladı.

"Vazgeçmeyeceğim,
ya da. Elimizden gelen her şeyi yapacağız."

Kolay olmayacaktı. Callie yıllar boyunca pek çok kez sırta kadem basmıştı. Kolluk kuvvetlerinden nasıl kaçacağını, kendini nasıl iyi gizleyeceğini, yetkililerle pek de dost olmayan insanlarla nasıl bağlantı kuracağını öğrenmişti.

Ama onu geri almak için her şeyi göze alan ve kirli dövüşler yapmaya hazır bir adamdan nasıl kaçacağını bilmiyordu. Yakında adamın asla vazgeçmeyeceğini öğrenecekti.

Dudaklarını ekşi bir şekilde kıvrırarak, Sean'ı içten bir şekilde itti. Adam homurdandı, dilini ağzına şapırdattı, sonra yuvarlandı ve horlamaya devam etti.

Thorpe ona sıkıntıyla baktı. Bu saçmalık çok uzun süredir devam ediyordu. Kirkpatrick kulübe girer girmez içgüdülerini dinlemeli ve o piçi dışarı atmalıydı.

İç çekerek Sean'ı yatağın kenarına sürükledi ve adamı itfaiyeci tarzında omzuna astı. Piç kurusu inledi ve sarsıldı, yarı uyanıktı ve çırpınıyordu.

Callie'nin küçük banyosuna doğru yürüyen Thorpe, adamı boş küvete soktu. Sean'ın kafası küçük bir gümbürtüyle porselene çarptı.

"Bu bir iz bırakacak." Axel düşünceli bakışlarla kapı aralığında durdu.

"Oops." Thorpe sıkıca gülümsedi ve musluğa uzandı. "Senin meşgul olman gerekmiyor muydu?"

"Çoktan bitti. Aceleyle geri döndüm. Bu daha eğlenceli." Axel bir kahkaha atarak tekrar Sean'ı düşündü. "Eğer üzerine soğuk su sıçratabırsan dikkatli ol. Orduda sıhhiyeciydim. Şoka girebilir. Bir keresinde birkaç salağın izinde çok fazla tekila içtikten sonra birbirlerini uyandırmaya çalıştıklarını görmüştüm."

"Bunun sadece iki dakika canlı kalmasına ihtiyacım var. Sonra . .
." Thorpe omuz silkti.

"Gerçekten acımasız bir tarafın var patron." Axel gülümsedi.

"Hoşuma gitti." "Denerim." Thorpe Callie'nin duşundaki
musluğu açtı ve

Sean'ın üzerine gülünç derecede soğuk su döktü, derisini ıslattı.

Gözlerindeki suyu silerek ve ters ters bakarak kekeleyerek ayağa kalktı.
"Bu ne lan! Aklını mı kaçırdın sen?"

Vay, vay. İlginç değil mi? İskoç aksanı yok . . . Leopar sonunda gerçek beneklerini gösteriyordu.

"Hiç de değil," diye homurdandı Thorpe, sonra Sean'ın başının arkasını ıslak saçlarından yakaladı.

"Çek o lanet ellerini üzerimden."

Ve aksan geri geldi. Thorpe gözlerini devirdi.

"Rol yapmayı bırak. İskoç olmadığını biliyorum. Ve gezgin bir iş adamı olmadığını da biliyorum."

Sean geri çekildi. "Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok. Edinburgh'luyum. Birkaç yıl önce Florida'ya taşındım."

"Kapa şu lanet çeneni."

Axel, "Yerinizde olsam onun dediğini yapardım," diye önerdi.

"Gerçekten kötü bir ruh hali içinde."

Sean'ın mavi bakışları odanın içinde geziniyordu. "Callie nerede?"

"Kaçmadan önce onu gören son kişi siz olduğunuz için size sormak istediğim de bu."

Sert bir küfür savuran Sean, Thorpe'un acımasız tutuşundan kurtuldu ve ayağa kalkarak buz gibi duşu kapattı. Thorpe ve Axel itiraz edince kıs kıs gülererek fazla suyu bir köpek gibi silkeledi. Sonra daha da kızgın göründüler.

Lanet olsun. İkiye karşı bir ve ben çırılçıplağım. İhtimaller iyi değildi. Thorpe onun İskoç bir iş adamı olmadığını nereden biliyordu? Ve başka ne biliyordu?

Daha sonra. Halsiz beyni Thorpe'un söylediklerini yeni yeni algılamaya başlamıştı.

Kalbi dondu, sonra lanet bir matkap gibi çarpmaya başladı.

"Kaçtı mı?" Panik içini gıcıkla da, örtüyü kaldırmayı reddederek bu tınıyı ekledi. "Elinden kaçmasına nasıl izin verdin?"

Thorpe gözlerini devirdi. "Callie sağ salim eve döndüğünde 'iş işten geçti'nin ne anlama geldiğini açıklayacağım. *Seni* nasıl atlattığını soruyorum. Ne de olsa onunla aynı odadaydın."

Sean sözlerini dikkatle tarttı, geceyi kafasında yeniden canlandırmaya çalıştı, sonra aylardır yaptığı gibi Kirkpatrick'in rolünü oynadı. "O gece Kız bana verdiği şaraba ilaç katmış olmalı. Pek bir şey hatırlamıyorum.

Sonra

..."

Kesik kesik bir nefes verdi. Callie'nin aletini yuttuğu ve gözlerindeki hüznü bakışla onu emerek kuruttuğu kısım çok netti.

"Ne?"

"Bu Callie ile benim aramda, bir Efendi ile onun kölesi arasındaki özel bir mesele."

Axel kapıdan eğildi, sonra Callie'nin tasmaını bir parmağında sallayarak geri geldi. "Onun artık senin kölen olduğunu sanmıyorum. Pencereden atlamadan önce bunu çıkardı."

Callie'nin tasmaının Axel'in elinde parladığını görünce, dev bir kızılğacın ağırlığı altında kalmış gibi sendeledi. Tökezleyerek geri çekildi. Orosu çocuğu, içgüdülerini dinlemeli ve Callie'yi cevaplar için zorlamalıydı. Onu rahatsız eden bir şeyler olduğunu biliyordu.

Sean, Axel'in elindeki tasmayı kapı avucunun içine aldı ve Thorpe'a ters ters baktı. "Ona ne yaptın?"

"Sahte aksan kadar nefret ettiğim bir şey yoktur," diye mırıldandı kulüp sahibi güvenlik görevlisine. "Kabul ediyorum, beni uzun süre kandırdı ama artık sadece dişlerimi gıcırdatmama neden oluyor." Sonunda adam ona tekrar baktı. "Bu ne biçim bir soru böyle?"

"Küçük sevgilimi üzme için ne yaptığını bana açıkladığın türden. Bizi zindanda birlikte gördüğün dün geceden beri üzgün. Bu gece biraz daha gergin görünüyordu."

"Onu kaçıranın *ben olduğumu* mu ima ediyorsun?"

"Öyleyim. Senin neyinden hoşlandığı hakkında hiçbir fikrim yok ama kendi itirafına göre hoşlanıyor. Dün gece ona ilgi göstermeye çalışman zavallı kızın kafasını karıştırdı."

"Onu sevdiğini ağzından kaçırdın, değil mi? O zamanki gözyaşlarının sahte olduğunu mu söyleyeceksin?"

Axel aralarına girdi. "Çocuklar, bu Callie'yi bulmamıza yardımcı olmuyor."

Doğru ve bunu bir arada tutmak zorundaydı. Neredeyse bir yıllık emeğini onun için harcamıştı ... ve istemeden de olsa kalbini.

"Personelin geri kalanıyla görüşeceğim, daha önce otoparkta bulunan bazı üyeleri sorgulayacağım ve birkaç telefon görüşmesi yapacağım.

Siz ikiniz," dedi Axel ve başını sallayarak kapıdan çıktı.

Diğer adam gözden kaybolunca Sean elindeki konuya geri döndü. "Callie bana ayrılmakla ilgili tek kelime etmedi. Biraz şarap içtik, biraz konuştuk ve sonra yatağa doğru yol aldık. Hatırladığım son şey bu."

"Senin bir federal olduğunu anlayıp anlamadığı hakkında bir fikrin var mı?"

Sean'ın kanı dondu. "Besleme mi? Kıçını kaldır. Sana söylüyorum-"

"Bir kuş bana FBI'da hakkımda bir sürü dosya olduğunu söyledi. dairenizdeki bu kulübe sık sık gelen herkes. Ve tabii ki 'küçük' Callie hakkında bilinen her gerçeği."

Kahretsin, Thorpe onun kim olduğunu çok iyi biliyordu. Ve kızın da kim olduğunu. İyi haber, Thorpe'un kızı koruyor olmasıydı. Kötü haber ise, bunca zamandır bir kaçağa karşı hisler beslediğini ve ona yataklık ettiğini fark etmesiyle bu durumun değişebileceğiydi.

Eğer Thorpe ona zarar verirse, Sean onu öldürmeye yemin etti.

Küvetin kenarından atlayarak Thorpe'un suratına atladı ve çıplaklığına rağmen sinir bozucu pisliği duvara doğru itti. "Seni tutuklatmalıyım amına koyayım."

Artık aksan taklidi yapmanın bir anlamı yoktu. Thorpe çizgiyi aşmış, federal bir ajanın bölgesini işgal etmişti. Ama Sean kendi kıçını da tekmelemesi gerektiğini biliyordu. Bilgileri daha gizli bir şekilde taşınmalıdır. O kullanmalıdır

Kilitlemek için yüksek teknoloji bir yol. Ama onu büyükannesi ve büyükbabası büyütmişti. Yüksek teknoloji ona göre değildi. Dominion'da kimsenin kimliğini gizlediğini anlamadığına inandığı için gevşemeye izin vermişti. Ve şimdi bunun bedelini ödeyecekti.

"Teşekkür ederim," diye tükürdü Thorpe. "Bu aksan beni deli ediyordu."

"Büyükbabamındı ve tam isabet. İskoçya'da, onun memleketinde test ettim. Siktir git." Islak fayansın üzerinde tepindi, etrafa saçıldı, Callie'nin havlusunu raftan almadan önce. Hâlâ nemliydi. Ve lanet olsun ki onun gibi kokmuyordu. Sean'ın neredeyse dizlerinin bağı çözülüyordu. Bunu yapmak zorundaydı.

yakında onun teninin kokusunu tekrar alacağına inanıyordu. Bir anda sonsuza dek gidemezdi.

"Gerçek Sean bir adım öne çıkacak mı?" Thorpe "Yoksa adın bu mu?" diye sordu.

"Buna cevap vermek zorunda değilim." Sean havluyu beline doladı, hâlâ kızın yakasının narin ağırlığını tutuyordu.

"Callie'yi bulmakla ilgilenmiyorsan, bence ilgileniyorsun." Thorpe kollarını kavuşturdu ve paltosunun dikişleri omuzlarının büyüklüğünü zapt etmekte zorlandı. "Çünkü sen Callie'yi bulana kadar sana bildiklerimi anlatmayacağım. yap."

Kulüpteki gözlemlerinden Mitchell Thorpe'un kibar bir görünümün ardına saklandığını, ama değer verdiği bir şey ya da biri tehdit edildiğinde gözünü kırpmadan acımasız olabildiğini hemen öğrenmişti.

"Özel Ajan Sean Mackenzie. Callie'yi bulmak için her şeyi yaparım. O benim için sadece bir soruşturma konusu değil." Boğazını temizledi. "Onu seviyorum."

"Sana inandığımdan emin değilim." Thorpe durakladı. "Benim de milyonlarca sorum var ama Callie'nin nereye gittiğine dair bir fikrimiz olmadan olmaz."

"Yeterince adil."

"Nereye gidebileceğine dair size herhangi bir işaret verdi mi?"

"Dediğim gibi, gideceğini hiç belli etmedi. Şüphelenmişim ama... Kıyafetlerimi alabilmem için yatak odasına dönebilir miyiz? Tabii beni çıplak falan istemiyorsan?"

"Lanet olsun, hayır." Thorpe kapı aralığından dışarı çıktı.

Sean Callie'nin odasına girdi ve kaşlarını çatarak pencereye baktı.

"Parmaklıkları pencereden sürünerek mi çıktı?"

Thorpe başını salladı, Callie'ye hem kızmış hem de onunla garip bir şekilde gurur duyuyor gibiydi. "Bir el feneri aldım ve bir köşedeki parmaklıkları gevşettiği alanı inceledim. Görünüşe bakılırsa bunu bir süre önce, elinin altında bir şey olduğundan emin olmak için yapmış. kaçış yolu."

"Yani her zaman bir planı vardı, sanırım."

"Sanırım hep öyle yapıyor. Yoksa sizden bu kadar uzun süre kaçmayı nasıl başarabilirdi?"

Sean başıyla onayladı ve Thorpe'un odayı ararken yarattığı dağınıklığın içinden giysilerini buldu. Callie'nin tasmağını komodinin üzerine koydu ve bir gün, bir şekilde, gerçekten onun boynuna takacağına yemin etti. Sonra pantolonunu giydi. "Kalıplarını inceledim. Söyleyebileceğim kadarıyla, o

en son Oklahoma City'den geldi. Oraya geri döneceğini sanmıyorum.

Eminim güvenlik kayıtlarına bakmışsınızdır. Arabasıyla mı ayrıldı?"

Thorpe tereddüt etti. "Gitti ama arabasını uzun süre saklayacağını sanmıyorum."

"Katılıyorum. Bu bir sorumluluk. Hakkında arama emri çıkarmamız ya

da ilk koşan aşırı hevesli polis tarafından tutuklanması riskini almak istemez.

plakası."

"Hayır." Kulüp sahibi konuşmaya başka tek bir kelime bile eklemedi. Belli ki yardım etmek için parmağını bile kıpırdatmayacaktı.

"Keşke içgüdülerimi dinleyip arabasına GPS takip cihazı koysaydım."

"Onu takip etmenin başka bir yolu yok mu?" Sean elini salladığında Thorpe hayal kırıklığı içinde içini çekti. "Benimle dalga mı geçiyorsun? Onun kaçma riski olduğunu biliyordun."

"Hem yakasında *hem* de çantasında cihazlar vardı. İlkini rahatça çıkardı ve ikincisini geride bıraktı. Eğer anlamsız bir suçlama oyunu oynayacak olsaydım, neden onun parmaklıklarını kontrol etmediğinizi sorardım. pencerelerin güvende olduğundan emin olmak için. Ne de olsa siz de onun kaçma riski olduğunu biliyordunuz."

"Siktir git."

"Artık bizim için hakemlik yapacak Axel yok. Callie'yi nerede bulabileceğimizi araştırarak mıyız yoksa sadece dövülecek miyiz?"

Thorpe yumruklarını sıktı, tırnaklarını tükürmeye hazır görünüyordu. "Onu bulacağız."

"Güzel. Bazı teorilerim var. Kış yaklaşırken kuzey ya da kuzeydoğuda bir yere gitmez," diye yüksek sesle düşündü Sean.

"Sana bunu düşündüren ne?"

"Bana aptalmışım gibi davranma." Adam sinirlendi. "Callie soğuktan hoşlanmaz. Ve son dokuz yılda onu sekiz eyalette takip ettik. Onu sık sık günlerce, hatta bazen saatlerce kaçırdığımız oldu." Sean yardım edemedi ama

Gömleğini giyerken onun cesaretine hayran kaldı. "Ama o her zaman sıcaklığın peşinden koşar. Bir süredir Teksas'ta olduğunu biliyorduk. Dallas'tan bile şüpheleniyorduk ama onu bir türlü yakalayamadık."

Thorpe kalın kalın yutkundu. "Onu nasıl buldun?"

"Ocak ayının sonunda para yatırması için onu bankanıza gönderdiğinizde yüz tanıma yazılımından bir sonuç aldık. Büronun onu kesin olarak teşhis etmesi birkaç hafta sürdü, sonra benim onu izlemem altı hafta daha sürdü.

Burası, sen, buradaki diğerleri ve o, böylece nasıl ilerleyeceğimize karar verebiliriz."

Thorpe gözlerini kapattı ve Sean onun kendi kışını tekmelediğini tahmin edebiliyordu. "Basit bir ayak işinin onu tehlikeye atacağını hiç düşünmemiştim."

"Kendinizi suçlamayın. Trafik ya da kaldırım kamerası da olabilirdi."

Ama Thorpe'un yüzü kendini kesinlikle sorumlu hissettiğini ve Callie'yi bulursa bu hatayı bir daha yapmayacağını söylüyordu. Sean banka hesabındaki her kuruşu bahse girerdi ki adam onu çoktan ülke dışına, ABD'nin güneyinde, büronun ulaşamayacağı, çok daha sıcak bir yere gizlice götürmeyi planlıyordu.

Düşmanına baktı ve Thorpe'u alıkoymak ya da incitmek zorunda kalmayacağını umdu. Bu sadece zaman kaybı ve geçici bir müttefik kaybı olurdu.

"Yani Callie'nin nereye gitmiş olabileceğine dair bir fikrin yok mu?" Sean, Thorpe'un iyi davranıp davranmayacağını öğrenmek isteyerek meydan okudu. Belli ki adamın fikirleri vardı. Ne kadarını paylaşmaya istekli olduğunu görme zamanı gelmişti.

"Pek sayılmaz. Callie'yle ilgili gvenebildiğim tek şey öngörülemez olmasıydı. Belki Florida. Eğer lke dışına çıkmak isteseydi, bunu Keys'ten yapmak daha kolay olurdu."

Sean yumruğunu Thorpe'un başının yanındaki duvara vurdu. "Saçmalık! Sen benimle bu aptal oyunu oynadıkça, o da daha uzun süre kaçmak zorunda kalacak. Florida'ya gitmeyecek çünkü evimin ve işimin orada olduğunu sanıyor."

"Vay be. Sanırım seni aptal olmakla suçlayamam." Sean sadece homurdandı.

"Florida'da mı yaşıyorsunuz?" Thorpe'un sesi neredeyse umutlu çıkıyordu. "Tam burada, Dallas'ta." Acı acı gülümsedi.

"Eh, ne güzel. Bugün benim şanslı günüm değil mi?"

"Hey, beni benim seni sevdiğimden daha çok sevmek zorunda değilsin. Ama şu anda onu bulmak için birlikte çalışmalıyız. Her geçen dakika-"

"Bir dakika sonra daha da uzaklaşacak. Bunu biliyorum, pislik herif." Thorpe tedirgin bir şekilde ofladı ve elini saçlarının arasında gezdirdi.

"Bakın, bana inansanız da inanmasanız da Callie'ye karşı hislerim gerçek. Onun hapse girmemesini sağlamak benim için çok önemli, özellikle de işlemesi mümkün olmayan bir suçtan dolayı."

Bu Thorpe'un kulağına gitti. "Onun masum olduğunu biliyor musun?" "Elbette. Ama gerçekten önemli olan soru bu mu?"

"Büro onu neden istiyor? Cinayet onların yetki alanında değil." "Şimdi düşünüyorsun. Bu benim de kendime defalarca sorduğum bir soru. bitti. Bir cevabım yok ve sen bir şey söylemeden önce söyleyeyim, bu bir saçmalık değil. Sana yalan söyleyecek ne zamanım ne de enerjim var dostum. Bana sürekli kimlik sahtekârlığıyla ilgili bir şeyler söylüyorlar."

"Callie kimsenin kimliğini çalmaz." Thorpe kaşlarını çatı.

"Ama sahte kişilikler yaratmış, sahte kimlikler edinmiş, bazen eyalet sınırlarını aşmış, sonra da onları ve arabasını atıp yeniden başlamış."

Thorpe ona aklını kaçırmış gibi baktı. "Ve bu, büronun aylarca gizli bir ajan göndermesi için bir neden mi?"

"Aynen öyle. Bunların hiçbiri bana da mantıklı gelmiyor. Ve davaya ulusal güvenlik için hayati önemdeymiş gibi davranıyorlar."

"Ne? Bu hiç mantıklı değil."

"Daha da anlamsız olan şey, benim direktifimin sadece onu takip etmek ve babasından almış olabileceği herhangi bir şeyi aramak olması."

"Onu tutuklamamak için mi?" Thorpe gergin görünüyordu, bıçak sırtında cevabı bekliyordu.

Sean'ın bir yanı kulüp sahibinin rahatsızlık içinde kıvrınmasına izin vermek istiyordu ama buna zamanları yoktu. "En azından şimdilik. Eğer gerçekten yasaları ihlal ettiğine inansalardı, onu hemen parmaklıklar ardında isterlerdi. İki kere iki dört etmiyor. Danimarka'da çürümüş bir şeyler var. İstedığınız klişeyi kullanın, ama bu berbat bir şey. Ve onu korumak için elimden gelen her şeyi yapacağım."

"Bu da ikimiz demek oluyor." Kollarını kavuşturan Thorpe yutkundu. "Pekâlâ. Dün gece bana L.A. hakkında bir şeyler söyledi."

Sean'ın bütün vücudu gerildi. "Orada tanıdığı biri var mı?"

"Artık değil. Xander Louisiana'ya taşındı. Ve yakın değil." "

Sean omuzlarını silkerek öneriyi değerlendirdi. "Bu da bir olasılık. Kışları oldukça ılık geçer. Buraya çok uzak. Büyük bir şehir, o yüzden kaybolabilir."

"Bu mantıklı."

Thorpe bu düşünceden çok korkmuş gibi görünüyordu. Sean'ı da endişelendiriyordu. Ya onu orada bulamazsa? Ya da hiçbir yerde?

"Kesinlikle batıya gidecek. Nerede benim lanet telefonum?" Sean ceplerini yokladı, sonra yere, sonra da yatağa baktı. Sonunda telefonunu gördü.

ve neredeyse üzerine atlıyordu. Şifreyi girdiği anda beliren resim, mavi bir çizgiye yemin etmesine neden oldu. "Callie'nin neden ran. Lanet olsun, beni kandırdı ve onun kim olduğunu bildiğimi anladı."

Thorpe'a genç kızlık halinin resmini gösterdi; neşeli bir gülümseme, koyu sarı saçlar ve içinde boğulabileceği mavi gözler.

Thorpe'un ıslıklı laneti havayı doldurdu. "Bu işe yarar."

"Onu korkuttum." Sean'ın yüzü pişmanlıkla doldu.

"Hiç şüphe yok. Eğer batıya gittiğini düşünüyorsanız, onu bulmaya gidiyorum."

"Sen mi?" Sean başını salladı. "Bu *benim* işim. Burada kalman gerekiyor." "Olmaz. Callie'yi bulmak için seninle geliyorum ve onu sürükleyip götürmeyin."

"Burada kalmalı ve her şey normalmiş gibi davranmalısın."

"Nasıl?" Thorpe, Sean'a sanki gerçekten kaybetmek gibi bir düşüncesi hiç olmamış gibi bakarak sordu. "Benim dünyam alt üst oldu. Beni tanıyan herkes o kızın savaşımadan gitmesine izin vermeyeceğimi çok iyi bilir."

"Belki, ama büronun da seni izlemediğini düşünüyorsan delirmiş olmalısın. Dominion dışında Callie'yi çok sık göremezler. Ama sen. . onu teşhis ettiğimizden beri ticari bir uçağa bindiğin ya da taksiye bindiğin her sefer takip edildi ve not edildi, belki senin ayrılman onun seninle kaçtığına dair bir işarettir diye."

"Kulübün içinden biri yakın olduğumuzu mu ispiyonladı?"

Sean hemen başını sallayarak ona güvence verdi. "Ben katılmadan önce kimseyi konuşturamadım ama büro bunu tahmin etti. Hiç bu kadar uzun süre bir yerde kalmamıştı, bu yüzden burada birine bağlı olduğunu varsaymak zorundaydık. Sen en mantıklı seçim gibi görünüyordun. Kapıdan girer girmez, bunca yıldır burada kalmasının nedeninin sen."

Thorpe'un umurunda olup olmayacağını görmek için Callie'nin onun tasmaını büyük ölçüde kabul ettiğini bildiğini Thorpe'a söylemedi. Eğer piç kurusu onun da kendisine aşık olduğunu anlamadıysa, Sean onu aydınlatmaya gerek duymadı. Ona göre, eğer Thorpe şimdiye kadar onu sahiplenmemişse, şansını kaçırmıştı.

"Aklıma bir fikir geldi," diye atıldı Thorpe. "Sen burada kal ve 'normal' görün. Ben de başka birinin arabasını ödünç alıp batıya gideceğim, belki benimkini arıyorlardır. Ben de Callie'yi bulurum."

"Elbette gideceksin. Siz kafanızda onunla birlikte ülkeyi bir daha görülmemek üzere terk etmeyi planladığınız bir plan üzerinde çalışırken. I Bunun olmasına izin vermeyeceğime söz veriyorum. Engelleme, kurcalama, bir kaçağı barındırma, ne yaparsam yaparım. Ayrıca Axel'i de daireme girip federal kanıtları kurcaladığı için dava edeceğim. İkiniz de hapse gireceksiniz. Axel'in bu işle bir ilgisi olmadığını söylemeden önce kapa çeneni ve beni bu yalandan kurtar."

"O zaman bir yol ayırımındayız. Onu bulmak istiyorsun. Ben de onu bulmak istiyorum. Bana 'iki başlılık bir başlılıktan iyidir' konuşması yapıyorsun, sonra da Callie'yi tek başına bulurken beni burada bırakacağını mı sanıyorsun?" Thorpe elini salladı.

Başını. "Bu noktada, beni tutuklamaya çalışmanız umurumda bile değil. Tek umursadığım onu sağ salim geri getirmek. Bazılarını atlattığından şüphem yok

Geçmişte ona bakan ve iki milyon dolarlık ödülünden başka bir şey görmeyen vicdansız adamlar." Thorpe kaşlarını çatı. "Eğer gerçekten bir suçtan aranmıyorsa, başına konan bu büyük ödül neden?"

"Bilmiyorum. Para verecek başka bir ailesi yok, bu da bana anlamsız gelen bir başka gizem. Ama Sam Amca o kadar para vermeye hazırsa, o bir şekilde değerlidir. Başka biri bunu biliyor ve nedenini de biliyor. Ödül avcılarında çok daha tehlikeli insanlar. avcılar."

Thorpe kıpırdamadan durdu. "Ailesini kim öldürdü?"

"Ben de öyle düşünüyorum. Ne de olsa kaçtığı gece de onu vurdular. Eğer o zaman ölmesini istedilerse, neden şimdi denemekten vazgeçsinler?"

"Haklısın. Tanrım."

"Erişebildiğim dosyalara göre, bazı iyi maaşlı Son dokuz yılda suikastçılar. Birileri onu susturmak istiyor. Keşke nedenini bilseydim. Onu güvende tutabilmek için bu pislikleri avlamak isterdim."

"Burada durup oyalanamayız. Bu hayal ettiğimden de büyük bir iş." Thorpe hiç yalvaran bir adam gibi görünmüyordu ama şimdi oldukça yaklaşmıştı. "İki kafa bir kafadan iyidir. Sen onun geçmişi hakkında daha çok şey biliyor olabilirsin ama ben *onu* tanıyorum. Artık kim olduğunu biliyorum. Daha iyi bir fikrim var. nereye gideceğini, ne yapacağını ve neden yapacağını."

Sean durakladı ve isteksizce başını salladı. "Pekâlâ. Ama onu bulduktan sonra ülke dışına çıkaramazsınız."

"Bunu sonra hallederiz. Önce onu bulalım."

Sean bundan hoşlanmamıştı ama Thorpe haklı bir noktadaydı. "Yine de benim kurallarım. Telefonunu burada bırak."

"Ne? Hayır!" Thorpe ona aklını kaçırmış gibi baktı. "Eğer beni ararsa-"

"Gelmeyecek. Tüm iletişim numaralarının olduğu telefonunu burada bıraktı." "Callie numaraları ezberler. Beni nasıl arayacağını biliyor."

Sean başını salladı. "Büro telefonunuzun yerini izliyor. Onu burada bırak."

"Kahretsin! Nasıl?"

"Ticari sır. Kullan-at bir telefon al ve Axel'e Callie'nin seni araması ya da geri dönmesi durumunda seni nasıl bulacağını söyle. Bir arabaya ihtiyacımız var, senin ya da benim değil."

Thorpe, "Axel ben yokken Jaguar'ımı kullanmaktan mutluluk duyacaktır," dedi.

"Mükemmel." Sean onu omzundan alkışladı. "Hadi gidelim. İkimiz de alabildiğimiz kadar para almalıyız. Bunu yaptıktan sonra yola çıkacağız. Umarım şafak sökmeden Dallas'tan ayrılmış oluruz."

"Ne yani, sadece batıya mı gidelim?"

Başını sallayan Sean'ın yüzü asıldı. "Yolculuğumuz sırasında bilgilerde bir kesinti olmasını umacağız."

Axel'le ayaküstü sohbet ettikten sonra anahtarları değiştirdiler ve Thorpe ofisine doğru ilerlerken güvenlik şefi sırtarak işle ve arabayla ilgileneceğine söz verdi. Telefonunu kilitlemek için masasının çekmecesine koyduğu sırada telefonundan bir mesaj geldi. Sean ekrana bir göz attı. Logan Edgington. 911.

"Bu geç saatte ne istiyor?" Sean sordu.

"Emin değilim. Daha önce yaptığım bir telefon görüşmesiyle ilgili olabilir." Telefonunu tekrar eline aldı ve hızla birkaç tuşa bastıktan sonra cihazı kulağına dayadı.

Sean ona bir an bile inanmadı. "Hoparlöre ver." "Siktir git."

"Ya da burada, parmaklıkların arkasında kalırsın. Bunu ayarlayabilirim."

Thorpe homurdandı, sonra arama bağlanırken hoparlör düğmesine bastı. Diğer adam telefonu açar açmaz Thorpe havadan sudan konuşmayı atladı. "N'aber Logan?"

"Tara bürodaki bağlantıları aracılığıyla Kirkpatrick'in aslında Mackenzie adında bir federal olduğunu öğrendi."

"Onu zaten aldım. Ve tam yanımda duruyor."

Thorpe ona bir bakış fırlattı ve Sean kulüp sahibinin onun geçmişini araştırarak kadar ileri görüşlü olmasından etkilendiğini itiraf etmek zorunda kaldı. Adam Callie'yi ararken beklediğinden daha iyi bir ortak olabilirdi.

"Şey . . . Şu ana kadar bunu bilmiyordum. O yüzden beni öldürme."

"Şu anda önceliğim bu değil Logan. Gitmem gerekiyor. Callie kayıp."

"Biliyorum. Aklını kaçırarak kadar korkmuş bir halde bana geldi. Bu Sean denen adamın kim ya da ne olduğunu bilmiyordu." Logan iç çekti.

"Onu öldürmeye çalıştığını düşündü, ben de ortadan kaybolmasına yardım ettim."

Sekizinci Bölüm

"Neden beni daha önce aramadın?" Thorpe talep etti. "Kahretsin, neden bana gelmedi? Onu yakaladığımda kışına tekneyi basacağım..."

"Sıraya girin." Sean onun yanında homurdandı. "O küçük sürtük beni kandırdı, bana ilaç verdi, bana yalan söyledi. Birkaç saniye daha düşünürsem bu listeye yenilerini ekleyebileceğime eminim."

"Callie korkmuştu, çocuklar. Panikledi. Bana anlattıklarından anladığım kadarıyla," dedi Logan, mantığın sesi olmaya çalışarak.

Bunun komik olması için yüzlerce neden vardı ama Thorpe şu anda gülecek havada değildi. "Peki sana ne söyledi?"

"Buraya bir kolluk kuvveti olarak mı yoksa onun Dom'u olarak mı geldiniz?" Logan sordu. Sean, "Benim önceliğim Callie'nin güvenliği," diye açıkladı. "Başka hiçbir şeyin önemi yok."

Logan homurdandı. "Eğer yalan söylüyorsan, Thorpe muhtemelen Bundan aylar sonra biri sizi ayak bileklerinize yüz kiloluk ağırlıklar bağlanmış halde bir gölün dibinde bulur."

Kahretsin, Logan onu iyi tanıyordu.

"Her neyse. Çıkar ağzındaki baklayı." Sean gözlerini devirdi. "Bana her şeyi anlattı," diye itiraf etti Logan.

Callie iki yıldır görmediği bir adama bana güvendiğinden daha mı çok güveniyor? Bu düşünce Thorpe'u buzlu bir yağmur gibi yaktı. Dört yıllık bir ilişkiden sonra bu kadar göz ardı edilmek canını acıtmıştı... ilişkileri tam olarak neydi?

Düşünecek olursa, Callie pek çok açıdan onun kölesi olmuştu. Cinsel olarak değil elbette. Ama işte ona boyun eğmişti. Sorunları için ona gelmeye başlamıştı - bu sefer değil tabii. Ona sırtını dayamıştı, Bazen kederli ya da hüzünlü görüldüğünde ona sarılmasına izin verirdi. Ve hepsinden daha tatlısı, sık sık küçük yollarla onu memnun etmeye çalışıyordu. Ona ihtiyacı olan tüm güvenliği, desteği, sınırları ve ilgiyi vermek için elinden geleni yapmıştı.

Bu yeterli olmamıştı. Logan tek bir cümleyle at gözlüklerini çıkarmış ve Callie'nin sırdaşı olmadığını kanıtlamıştı. Callie'nin onu umursamadığını düşünmek kolaydı ama Logan ona sarıldığında ve Callie içini dökerken Logan'ın yanağını okşadığında o ağlamaklı mavi gözler yalan söylememişti. Onu kendince seviyordu. Herhangi birini sevmesine izin verdiği kadar.

"Peki Callie'm nerede şimdi?" Sean telefonda sordu.

"*Senin* Callie mi?" Thorpe sertçe sordu. "Bana onun tasmaşının nerede olduğunu hatırlatın."

Sean, "Kapa çeneni ve bırak Edgington cevap versin," diye tersledi.

"Vegas'a doğru yola çıktı," diye ekledi Logan. "Eski SEAL ekibi arkadaşlarımdan birini aradım. Elijah iyi bir adam ve çok iyi bir ajan. Yarın ülkeden ayrılabilmesi için bazı evrak işlerini halledeceğime söz verdim."

"Orospu çocuğu," diye mırıldandı Sean, Thorpe'un kendi düşüncesini yankılayarak. Sonra federal ona baktı. "Sanırım Vegas'a gidiyoruz. Oraya nasıl gidecek?"

"Ona bir grup tatilciyle birlikte son dakikada bir charter buldum. Direkt uçuş, New Orleans'tan yaklaşık ... şimdi kalkıyor. Uçak büyük bir uçak. En arkada oturuyor. Umarım kimse onu hatırlamaz, özellikle de Walmart'tan yüzünün yarısını kapatan bir şapka aldıktan sonra. Uçak indiğinde Elijah onu alacak. Onu yanına alacak. Bir sorun çıkma ihtimaline karşı karısını ve çocuklarını evden çıkarıyor. Tüm evrakları bir araya gelir gelmez, bir gecede ona ulaştıracaktım."

Ve hepsi bu kadar olurdu. Kız onun hayatından sonsuza dek kaybolurdu. Ve Thorpe fark etti ki, eğer bu gerçekleşmiş olsaydı, o da onun en büyük pişmanlığı olacaktı. Zaten o kadar çok pişmanlığı vardı ki. Listeye onu da eklemeye hazır mıydı?

"Callie seni buluşmak için çağırdığı anda bana haber vermeliydin. Nerede olduğunu, neler olduğunu bana söylemeliydin-"

"Bana yalvardı. Tanışana ve onu dinleyene kadar seni aramayacağıma söz verdim. Dinledikten sonra, seni riske atmama konusunda neden bu kadar kararlı olduğunu anladım, ben de hiçbir şey söylemeyeceğime söz verdim. Ve haklıydı; onu tanıyan herkes sorunlarıyla ilgili olarak sana geleceğini düşünecekti. Genelde de öyle yapar."

Thorpe yine de bundan hoşlanmamıştı. "Tara tehlikeden kaçmak için bana gelse ve kendi iyiliğin için bile seni bu işe dahil etmeyi reddetse ne hissederdin?"

"Bu farklı. O benim karım."

"Farklı *değil*. Xander onun hakkında ne hissettiğimi bilseydi, eminim sen de bilirdin." Lanet okudu. "Bu konuyu daha sonra konuşacağız. Nerede bulabiliriz Elijah?"

Logan adresi saydıktan sonra içini çekti. "Bak, üzgünüm. Senin yerinde olsaydım ben de kızardım. Elimdeki bilgilerle en iyisi olduğunu düşündüğüm şeyi yaptım. Evrak işlerini geciktireceğim ve Elijah'a sen oraya gelene kadar onu tutmasını söyleyeceğim. O zaman en iyi hareket tarzına karar verebilirsiniz."

"Teşekkürler," dedi Sean telefona. "Sizi yoldan tek kullanımlık numaralarla tekrar arayacağız. İkimiz de telefonlarımızı yanımıza almıyoruz."

"Kontrol."

Thorpe aramayı sonlandırdı ve telefonunu odanın diğer ucuna fırlatıp parçalara ayırma isteğine zorlukla karşı koydu. Bunun yerine, cihazı sadece Axel'in erişebilmesi için masasının çekmecelerinden birine kilitledi, sonra Callie'nin sevgisi için rakibine ve onu geri almak için yeni ortağına baktı. "Callie'ye ulaşmak istiyorum.

Callie'yi olabildiğince çabuk bulmalıyız. Onu görene kadar rahat etmeyeceğim." "Ben de aynı şeyi hissediyorum. Hadi gidelim."

ŞAFAK birkaç saat önce ufukta yükselmişti ve Dallas ile Amarillo arasında bir yerde, Teksas'ın koltuk altlarındaydılar. Kilometrelerce uzanan sıkıcı otoyolda görülecek küçük Teksas kasabalarından başka bir şey yoktu ve yol bitmek bilmez gibiydi. Sean'la birlikte fast-food kahvaltı sandviçi, birkaç fincan kahve ve mutlak sessizlikle saatler geçirmişlerdi. Çünkü giysileri pütürlü ve kaskatı kesilmişti. Ama artık bunların hiçbir önemi yoktu.

Thorpe sadece kimsenin Callie'yi tanımaması ve zarar görmemesi için dua edebildi.

Yanı başındaki Sean'ın gözleri hâlâ akşamdan kalma bir Ambien etkisi altındaymış gibi kısılmıştı. Ama sanki Callie'yi bir şekilde ona geri getirecekmiş gibi yola bakmaya devam etti.

"Uyumak istiyorsan devam et. Ben hallederim," dedi Thorpe, gergin sessizliği bozarak.

Sean kara başını salladı. "Geçmişte gözetleme görevlerinde bulundum

ve iki ya da üç gün boyunca fazla uyumak zorunda kaldım, bu yüzden daha yorgun oldum."

Muhtemelen çenesini kapatması gerekiyordu ama radyo sinyalleri kesilmişti.

Bir süre önce, klasik country twang istasyonu sayılmazsa

O yapmadı. Yolculuğun stresli ve sıkıcı olduğunu söylemek, gökyüzüne mavi demek kadar açıktı.

Thorpe, "Uykusuz kalmanız onu daha hızlı bulmamıza yardımcı olmayacak," diye belirtti.

"Şu anda herhangi bir nedenle uyuklayabileceğimden emin değilim. Callie'yi yakalamamız için önümüzde saatler, belki de günler var. Şimdi gözlerimi kapatırsam, onu öldürmeye çalıştığıma inandığı için ne kadar rahatsız olduğumu düşünürüm."

"Yalan söylediğini anladıktan sonra başka ne düşünmesini bekliyordun?"

"Mantiken anlıyorum. Geçmişte kaç tane pislik onu avladı, değil mi? Muhtemelen temkinli olması onu birden fazla kez kurtarmıştır." Diğer adamın yüzünü derin çizgiler ve sessiz bir kısıtlamayla dolu acı dolu bir kaş çatma kapladı.

Callie'nin Sean'ın kendisine zarar verebileceğine olan inancı açıkça içini parçalıyordu. "Ama onu öldürmeyi planlasaydım Callie'ye onu sevdiğimi söylemezdim."

Mackenzie'nin ses tonu kızın bunu neden göremediğini soruyordu. Adam geçmişte bir sürü saçmalık söylemiş olabilirdi ama ne yazık ki Thorpe'un onun duygularının gerçek olduğundan hiç şüphesi yoktu.

"Ya da para için onu ihbar etmek mi?"

"Asla."

"O senin için ne zaman bir vakadan fazlası oldu?" Thorpe dokunaklı bir konuşma yapmakla ilgilenmiyordu ama bu hem uzun yolu dolduracak hem de adama ne kadar güvenebileceğini gösterecekti.

Sean omuz silkti. "Sanırım onunla tanışmadan önce. Callie benim için hiçbir zaman dosyadaki bir isim olmadı. Bu dava önüme geldiği andan itibaren onu neyin harekete geçirdiğini anlamak istedim. Küçük bir kızken anneni kaybetmenin, sonra da daha büyümeden sevdiğin herkesi kaybetmenin ne kadar zor olduğunu düşünüp durdum."

"Sonra da canını kurtarmak için kaçmak ve değer verdiğin herkesi tekrar tekrar terk etmek zorunda kalmak."

"Evet." Sean bir dakika düşündü. "Onun koşulları beni çok etkiledi. Ailemi çok iyi tanıımıyordum ama beni büyükannem ve büyükbabam büyüttü. Onlar öldüğünde ..." Uzun bir nefes verdi. "Bu çok zordu. Bana nasıl seveceğini ve ailenin değerini öğrettiler. Her neyse, Callie'ye karşı bir şeyler hissettim. Ama onunla tanıştığım an... kahretsin, bittiğimi anladım."

Thorpe direksiyonu daha sıkı kavradı, Sean'ın basit dürüstlüğü karşısında şaşkına dönmüştü. Yakınlığı ve sevgiyi anlıyordu. Thorpe uzun yıllar boyunca bunlardan kaçmış, birini gerçekten içine almanın nasıl bir

şey olduğunu unutmuştu.

Ta ki Callie onun koruyucu duvarlarını buldozerle yıkıp, farkında bile olmadan kendi yolunu kazana kadar. Kısa sürede kök salmış, bir türlü söküp atamadığı bir ot olmuştu. Onu bulmayı başarırca, ihtiyacı olan adam, sevgili olabilecek kadar açılabilir miydi?

Geçmişindeki çoğu insana göre, cehennemde bile duası yoktu. "Çok uzun süredir yalnız olduğunu hemen anladım. O yalnız olmak için yaratılmamış," dedi Sean, sesi neredeyse meydan okur gibiydi, sanki Thorpe kabul edene kadar savaşmaya istekliydi.

Ama tartışacak bir şey yoktu. "Haklısın." Sean rahatladı. "Callie daha fazlasını arzuluyor."

"Öyle. Birileriyle iletişim kurmaktan korkuyor ama kalbi paylaşılamayacak kadar büyük. Gösterdiği o şımarık tavra rağmen, en çok başkalarını mutlu ederken mutlu oluyor."

Callie'nin, her ikisinin de sadece onun güvende olmasını istediklerini anlamasına yardımcı olabilirlerse, belki eve dönebilirdi. Ama bu onu bir bütün yapmazdı. Kızın hayat ve aşk konusunda ona rehberlik edecek şefkatli bir ustanın sert eline ihtiyacı vardı. Muhtemelen onsuz daha iyiydi ama Thorpe, eğer o bu saçmalığı bırakıp bu rolü üstlenmeye çalışmazsa, Sean'ın kesinlikle üstleneceğini biliyordu. Eğer adam başarılı olursa, Callie'yi sonsuza dek kaybedebilirdi.

Güneş arka camdan içeri vuruyordu. Kahvenin kalıntılarının tadı soğuk talaş gibiydi. Midesi sıkı düğümler halinde kıvrılıyordu. Onun ihtiyacı olan şey olabileceğinden şüphe etmesine rağmen onsuz yaşamak istemediğine göre, bu onu nereye götürüyordu? *Boku yemişti.*

"Başkalarını memnun etme arzusunun anlıyorum," diye onayladı Sean. "Ama zeki küçük kedi yavrusu hayatta kalabilmek için keskin pençeler geliştirmiş." Sean'ın yüzündeki sevecen gülümseme Thorpe'un hem adamı daha çok takdir etmesine hem de kıskançlıktan bağırsaklarını deşmek istemesine neden oldu. "Callie gerekli olduğunu düşündüğünde savaşacaktır."

"Her seferinde. Ama son dört yılda, onun çiçek açışını izledim. Bana ilk geldiğinde gülümsemiyordu, konuşmuyordu, her konuda yalan söylüyordu. Yüzündeki o lanet üzüntü. Başının bir çeşit belada olduğunu biliyordum. Çok zordu ama zorlamadım ya da burnumu sokmadım."

"Callie'nin gerçekte kim olduğunu ne zaman anladın?"

Thorpe ona şüpheli bir bakış fırlattı. "Ve beni tutuklamak için bir nedeniniz olsun diye bir kaçağı bilerek barındırdığınızı mı itiraf edeceksiniz? Böyle bir şey olmayacak."

Sean ellerini havaya kaldırdı. "Seni bu yüzden tutuklamak isteseydim, bunu Dallas'ta da yapabilirdim. Ve eğer bir suç uydurup

Callie beni asla affetmez. Bunu söylemekten ne kadar nefret etsem de, onu bulmak için yardımınıza ihtiyacım var."

Güzel konuşmadı ama bu Thorpe'un federallere güvendiği anlamına gelmiyordu. "Güvenirsek ne olur?"

"Kızı kimin alacağını mı soruyorsun? Bu Callie'ye bağlı." Sean iç çekti. "O ikimizi de seviyor."

Başka bir gerçek. Daha da çirkin olan gerçek ise onun için hiç mücadele etmemiş olmasıydı. Thorpe yıllarca onu ne kadar önemseydiğini inkâr etmiş, duyguları hakkında hiçbir şey bilmiyormuş gibi davranmıştı. Bir kız neden kendisinden on beş yaş büyük boşanmış bir adamı, onu sevdiğini söylemek için sabırsızlanan genç ve ateşli bir ajana tercih etsin ki?

"Şüpheli bir kişiyle' ilişkiye girdiğin için üstlerin sana kızmaz mıydı?" Thorpe sordu. Bu zayıf bir argümandı ama elindeki en iyi argümandı.

Gerçek şu ki, Callie bir erkeği sevip ona güvenirse, her zaman onun yanında yer alırdı. Thorpe'un, paylaştıkları duyguları kabul etseydi ve kimliği konusunda ona güvenebileceğini kanıtlasaydı Callie'nin hâlâ Dominion'da olacağını açıkça görebilmesi ne tuhaftı. Sorunları konuşmadan önce asla kaçmaz ya da onu bilerek kırgın bırakmazdı.

Callie'ye hak ettiği bağlılığı gösteremeyecek kadar bıkkın olabilirdi ama bu Mackenzie'yi onun için iyi biri de yapmazdı. Thorpe'un söyleyebildiği kadarıyla, o sadece başka bir yanlış markaydı.

"O köprüye geldiğimde geçeceğim, ama ona bir şey olmasına izin vermeyeceğim," diye yemin etti federal, ona meydan okuyan bir bakış göndererek. "Ben senin soruna cevap verdim. Sen de benimkini yanıtla."

"Pekâlâ. Birkaç yıl önce kim olduğunu bulmuştum. Nihayetinde, gözleri."

Sean başıyla onayladı. "O kadar maviler ki, gözünüzden kaçmıyor. Yıllardır sık sık renkli lens takmasının bir nedeni de bu. Peki kim olduğunu anladıktan sonra neden kalmasına izin verdiniz?"

"Sence onu koruyacak birine ihtiyacı varken onu dışarı atmalı mıydım? Siktir, hayır."

"Senin yerinde olsaydım ben de aynı seçimi yapardım. Onun yanında başka birinin olması iyi bir şey," diye itiraf etti. "Ona ne zamandır aşıksın?"

Thorpe dişlerini gıcırdatmamak için kendini zor tuttu. "Bu konuşmayı atlayabilir miyiz?" Sean, "Bunu sen başlattın," diye hatırlattı.

"Ve sen de beni sorgulamak için yeterince hızlı döndün." Sean sırtarak arkasına yaslandı. "Mesleki tehlike."

Thorpe homurdandı ama dudaklarında bir gülümseme hayaleti hissetti. Mackenzie'den tam olarak hoşlanmıyordu, ama artık adam öyle davranmıyordu.

başka biriyle tanıştığında, federalden o kadar da nefret etmiyordu.

"Callie'nin dosyasında onun hakkında benim bilmediğim ne yazıyor?"

"Gizli."

"Bu oyuna geri mi döndük? Pekala, bugün bana kadın hakkında bir şey sormak istediğinde yanlış ağaca havlıyor olacaksın."

Sean iç çekti. "Bu görev sensiz çok daha kolay olurdu."

"Sen olmasaydın Callie hâlâ Dominion'da olacaktı."

Yüzünden kızgınlık ifadesi geçti. "Bak, sana açıkça bir şey söylemeye yetkim yok... ama tahmin etmeni de engelleyemem. Bana ona ne kadar zamandır aşık olduğunu söyler söylemez."

Thorpe, Mackenzie'ye spekülatif bir bakış gönderdi. Sean'ın kuralları çiğnemekten çekinmediğini tahmin etmişti ama bunun doğrulanmasını yararlı buldu. Callie için iyi biri olmasa bile, Thorpe kız hakkındaki bilgilerindeki bazı boşlukları doldurmak için can atıyordu. "Kolaylıkla üç yıldan fazla." *Gerçi bunun bir önemi olmayacak.* "Mutlu musun?"

"Sert bir aletin olması için uzun bir süre, ihtiyar." Bu şaka eve biraz fazla yakındı. "Siktir git." "Hey, bu benim için iyi. Senin kaybın benim kazancım."

"Henüz bitmedi," diye tehdit etti Thorpe, büyük olasılıkla bittiğinin üzüntüyle farkındaydı.

Sean omuz silkti. "Bu tartışmayı sadece Callie çözebilir. Bu arada, onun dosyasındaki bir şeyi bilmek istiyor musun, istemiyor musun?"

Hıyar. "Evet. Callie'nin bana gelmeden önce diğer şehirlerde kendini nasıl geçindirdiğini hep merak etmişimdir. Dosyanızda bu konuda bir şey yazıyor mu?"

"Evet. Aynı mesleği birkaç şehirde birkaç kez tekrarladı. Her zaman farklı isimlerle tabii ki. Tahmini olan var mı?"

"Garsonluk dışında mı?"

"Bunu birden fazla kez yaptı, bu yüzden bu cevap için size bir puan vereceğim. Ama ben başka bir şey düşünüyorum."

Thorpe, "Bunu başımın üstünde tutmaktan zevk alıyorsun," diye suçladı. "Evet." Sean sırtarak omuz silkti. "Beni dava et."

Thorpe gözlerini devirerek boş yola ve en yakın kasabaya kırk mil kaldığını gösteren tabelaya odaklandı. "Callie pek çok şeyde harikadır. Akıcı bir şekilde Fransızca konuşuyor ama burada buna pek ihtiyaç yok."

"Hayır."

"O bir organizasyon dinamosu ve bunu profesyonel olarak yapabileceğinden eminim, ancak kendi işini kurmak onun için çok fazla kök salacaktır, bu yüzden bahse girerim bu da değildir."

"Callie'nin odasını birden fazla kez aradım," diye itiraf etti Sean. "Son derece düzenli biri."

"Ahır gibi ofisimi şimdiye kadarki en düzenli hale getirdi. Matematiği de çok iyi biliyor."

"Notlarına göre, derslerinin çoğunda iyiydi."

Thorpe gülümsedi. "Bilim dışında, eminim. Science Channel'daki bazı programlardan hoşlanıyorum ve o da ara sıra benimle birlikte izlemek için saatler. Zamanın yarısında kaybolmuş gibi görünüyor."

Bu Mackenzie'yi güldürdü. "Bunu hayal edebiliyorum. Morgan Freeman tarafından anlatılan programı hiç izlediniz mi? Onu severim."

"*Solucan Deliğinden mi?* Ben de." Thorpe bakışlarını ona çevirdi, herhangi bir konuda hemfikir olmalarına şaşırmıştı. Aslında neredeyse anlaşıyorlardı.

Sean boğazını temizledi. "Tahmin etmeye devam et. Callie'nin geçimini sağlamanın başka bir yolu mu?"

Evet, devam edelim. Thorpe ikisinin samimi olması fikrinden rahatsız olmuştu. "Mutfakta tam bir felaket. Mısır gevreği onun için çok zor olabilir, bu yüzden çocukken yemek yapmadığını tahmin ediyorum. Peki nasıl öğrenmiş olabilir? Eminim babası tam kadro çalışıyordur.

-Şefler, bahçıvanlar, özel uşaklar, her şey." "Dosyalarına

göre, evet," diye onayladı Sean.

Bu da Callie'yle ilgili en değerli anılarından birini daha da tatlı kılıyordu. Thorpe gülümsedi. "İtalyan kremalı pastayı ne kadar çok sevdiğimi biliyor ve son doğum günüm için güzel bir akşam yemeğiyle birlikte yapmaya çalıştı. Yemek korkunçtu ve ikimiz de güldük. Ama pasta aslında oldukça güzeldi."

Sözleri Sean'ın iki gözünün arasına bir kurşun gibi saplanmıştı. Thorpe'u memnun etmek için bu kadar uğraşmış olması Sean'ın kendisini soğukta hissetmesine neden olmuştu. Garip bir şekilde, Thorpe onu anlıyordu. Onun Sean için giyindiğini ya da o herif için diz çöktüğünü her gördüğünde, sanki karnına bir yumruk yemiş gibi hissediyordu.

"Yemek pişirmekten hiç para kazanamadığı için Callie'nin hayatını şarkı söyleyerek ya da dans ederek kazanabileceğinden şüpheleniyorum. Her ikisinde de olağanüstüdür."

"Vay canına, onu tanıyorsun." Sean şaşkınlıkla kızgınlık arasında bir yere baktı. "Şarkı söylemek. Faturalarını birden fazla kez bu şekilde ödedi. Hatta Nashville'de geçirdiği kısa süre içinde büyük bir plak şirketinin yöneticisi onu bir barda görmüş ve albüm anlaşması teklif etmiş. Ertesi gün ofisini ziyaret etmek için randevu aldı."

"Ve hiç göstermedi mi?" Thorpe tahmin etti.

"Aynen öyle. Bir gecede şehirden kaçtı. Dans edebildiğini bilmiyordum. Dosyalarında dans dersleri aldığı yazıyor ama kuzenlerim de öyle. Bu onlara yardımcı olmadı." Sean homurdandı.

Thorpe güldü ve kendini biraz rahatlamış buldu. "Onu en son sen gelmeden hemen önce dans ederken görmüştüm. Mart ayında yaralı askerler ve aileleri için bir yardım müzayedesini düzenlemiştim. Bir günlük köle gibi bir şey.

Sahnede dans etti ve kalabalığı coşturdu." "Callie'nin harika bacakları var, bu yüzden işe yaramasına şaşırmadım." "Onu kim satın aldı?"

"Yaptım." Thorpe ona bir başkasının dokunmasını izleyemiyordu, bu yüzden geceyi odasında yalnız geçireceğine söz vermesi karşılığında ona izin vermişti. O geceyi başka biriyle geçirmişti... onu düşünerek.

Sean'ın gülümsemesi soldu. "Onu bir daha dans ederken göremeyeceğim düşüncesi hoşuma gitmiyor."

"Callie'nin çocukluğu hakkında *ondan hiçbir şey* duyamayacağımı düşünmek hoşuma gitmiyor. Geçmişini araştırmaya çalıştığım birkaç seferde - tabii ki kim olduğunu bilmeden önce - ya ağzı sıkı ya da alaycıydı."

Sean ona spekülatif bir bakış attı. "Bunun için onu dövmediğine şaşırdım."

"Baştan çıktım."

Federal homurdandı. "Yani Callie Dominion'a geldiğinde yirmi bir yaşında mıydı? Nasıl biriydi?"

"Omzunda aylarca herkesi uyaran bir çip vardı. Kız benimle sadece mecbur olduğu için konuştu. Asla unutmayacağım. Birkaç hafta orada kaldıktan sonra onu arka verandada ağlarken bulmuştum. Callie herkesle kişisel bir şey konuşmaktan özenle kaçınırdı. Ama o gözyaşları ..." Thorpe başını salladı. "Onu birkaç dakika izledim, sonra dayanamadım. Yardım etmeye çalıştım."

"Seni reddetti."

"Anında," diye doğruladı Thorpe. "BDSM ya da iş hakkında konuşmak istediğimde can kulağıyla dinliyordu. Kişisel bir şey sorduğum anda ise susuyordu."

"Sonunda kapanmana ne zaman izin verdi?"

"Zırhındaki ilk çatlağı Noel'de buldum. Tanrım, Callie buna bayıldı. Gördüğü her şeyi süslüyor. Onu çılgınca övdüm ve yumuşamaya başladı."

"Dosyasında bununla ilgili bir şey görmedim."

Thorpe omuz silkti. "Dominion'a gelmeden önceki zamanının sadece bir kısmı hakkında kabataslak detaylara sahibim, ama Callie'nin Noel çünkü aile için bir bayramdır."

"Sanırım kimsesi olmadığı için kulüpteki herkesi kendi çocuğu gibi benimsedi." Sean gözlerini kapadı. "İşte bu yüzden onu asla azılı bir suçlu olarak hayal edemiyorum. O Holden denen herifle kaçmayı planlamış olsa bile, Callie bir aidiyet duygusu istiyordu. Böyle bir kadın asla sevdiklerini öldürmez."

"Kesinlikle. Callie ile geçirdiğim o ilk tatil sezonunda şok olmuştum. Evi süsledi, bir parti düzenledi, her şeyi yağlanmış bir makine gibi çalıştırdı ... sonra köşede durdu ve burnunu cama dayamış küçük bir kız gibi izledi."

Sean kaşlarını çatarak başını salladı. "O zaman uzun bir yol kat etmiş. Callie artık Dominion'daki hemen hemen herkesle dalga geçiyor. Sanırım bu değişim için sana teşekkür etmeliyim. Bunu itiraf etmekten nefret ediyorum ama ona çok iyi baktınız."

Güneş arka camdan parlarken Thorpe bileğini kaldırıp saatine baktı ve adamın övgülerinden rahatsız oldu. Ne kadar Eğer gerçekten deneyebilseydi Callie'yi daha fazla iyileştirebilir miydi?

"New Orleans'tan Vegas'a uçmak ne kadar sürer?" Thorpe tükürdü. "Üç saat mi? Dört saat mi? Şimdiye kadar orada olması gerekmez miydi?"

"Bürodan uçuşu takip etmelerini isterdim ama ..." Belli belirsiz tedirgin görünüyordu.

Gerçek Thorpe'un yüzüne çarptı. "Bunu gizli saklı yapıyorsun, değil mi?"

"Yeterince söyledim."

"Bakın, çok iyi arkadaş değiliz ama ikimizin de Callie'yi bulmakta çıkarı var. Önümüzde saatlerce sürecek bir yol var ve bu işte birlikteyiz. O yüzden bana karşı dürüst olsan iyi edersin yoksa seni

"Bu lanet yolda onu sensiz bulacağım."

Sean dizlerini açıp pencereden dışarı bakarak iç geçirdi. "Büyükbabamın da dediği gibi, bazı üst düzey yöneticiler çok tehlikeli.

Bu dava hakkında hep biraz kaçamak davrandılar ama son birkaç haftadır bir şeyler değişti. Ne olduğunu anlayamıyorum. İçimden bir ses, Callie'nin kaçtığına dair bir işaret verirsem, kapatamayacağım bir yığın sorun çıkacağını söylüyor. Sanırım tam teşekküllü bir insan avı başlatırlar. Onu tutuklamam için ısrar bile edebilirler. Bunu yapamam."

Ve eğer Sean onu tutuklayamazsa, Thorpe iki milyon dolarlık ödül için bile onu teslim edeceğini sanmıyordu. Yanılıyor olabilirdi ... ama öyle düşünmüyordu.

"Kahretsin!" Thorpe bu sestten hiç hoşlanmamıştı. "Onlara yaslanıp bir şeyler öğrenebilir misin?"

"Denedim. Çoğu zaman temsilciler bilgi sıralamasında en altta yer alırlar. Politika her zaman bilmesi gerekenler esasına dayanıyor ve benim bilmeme gerek olmadığını düşünüyorlar."

"Benimle taşak mı geçiyorsun?"

"Şu anda hiç enerjim yok. Sadece Callie'yi geri istiyorum, düzgün bir yemek ve iyi bir gece uykusu - bu sırayla."

Thorpe bunu da istiyordu, Callie'nin şüphesiz daracık amcığına tutkuyla, gıcırdatarak kaymak istiyordu, böylece onun kulağına haykırışını duyabilecekti

Tıpkı Sean'a yaptığı gibi, küçük tırnaklarını onun sırtına geçirirken. Başka bir erkeğin onu becermesinden hoşlanmıyordu, ama onu kendi başına hissetme zevkini hiç tatmamış olması daha da az hoşuna gidiyordu.

Sızlanmasını dinleyin. Onun için en iyisi o değildi. Mackenzie'nin kusurları ya da gündemi ne olursa olsun, federal onu seviyordu - onun için işini riske atacak kadar. Thorpe bunun için Sean'ı suçlayamazdı.

"Peki, eski karınız Melissa hakkında. . ." Mackenzie başladı.

Thorpe yutkundu, sonra toparlanmak için soğuk kahvesinden bir yudum aldı. "Onun hakkında söyleyecek bir şey yok."

"O gitti, sen de küstün mü? Yoksa silahtan mı çekiniyorsun?" Sean araştırdı.

"Beni sorgulamaya nereden başladın? Callie hakkında konuşuyoruz."

"Seni anlamaya çalışıyorum. Callie'den bunca yıl uzak durmanın nedeni o berbat eski sevgilinle yaşadığın kötü deneyim, değil mi?"

Hayır, ama Sean için bütün şeytanlıklarını ortaya dökmüyordu.

"Arada önemli bir yaş farkı da var."

"Bahse girerim ki bu onunkinden çok senin takıntın. Başka ne var?"

Thorpe dandik kullan-at telefonuna baktı ve Logan'ın Callie'nin Vegas'a sağ salim ulaştığına dair aramasının nerede olduğunu merak etti. Eğer Logan beş dakika içinde aramazsa, eski deniz komandosunu arayacaktı. Ama ne yaparsa yapsın, Sean'a cevap vermeyecekti.

"Yani çoğunlukla kendi korkunuz." Federal kendi cevabını verdi. "I Sanırım bu tavuk boku gibi bir şekilde mantıklı. Ama bir şey beni şaşırttı. Ben resme girdikten *sonra* neden sahiplenmeye karar verdin? Eski sevgilin yüzünden ilişkilerden uzak duruyorsun, bu yüzden kendine Callie'yi istemediğini söylüyorsun. Ama başkasının da ona sahip olmasını istemiyorsun. Aklın bir karış havada Thorpe. Bu ona haksızlık."

Sean'ın sözleri Lance'inkileri yankıladı ve biraz fazla doğru geldi. Adamı yumruklamak istemediyse kahretsin. "Bunların hiçbirisi senin lanet olası iş."

"Callie'nin dosyasında başka bir şey öğrenmek istiyorsan öyle." Sean ona beklenti dolu bir gülümseme verdi.

Thorpe geniş alnını ovuşturarak baş ağrısının başlangıcını masajla geçirmeyi diledi. Mackenzie'yi araçtan atmayı çok istiyordu ama bu Callie'nin çıkarına değildi. Bir numaralı önceliği o olmalıydı. "İlk başta benimle neredeyse hiç konuşmazdı. Birkaç ay Dominion'da kaldıktan sonra onu bir eğitim demosu için kullandım. Elbette en başından beri ondan etkilenmişim ama Callie saf bir acemiydi. Ben yapmadım Gerçekten itaatkâr mıydı yoksa işe ihtiyacı olduğu için rol mü yapıyordu? Öyle olduğunu hemen anladım. Kimyamız daha önce yaşadığım hiçbir şeye benzemiyordu. Bu beni şok etti."

"Yani geri mi çekildin?"

"Hayır. Yapmalıydım ama Callie umduğumdan çok daha itaatkâr, bağımlılık yapmasından bahsetmiyorum bile. Çok geçmeden onu her gösteride kullandım. Ona dokunmak için kendime verdiğim tek bahane buydu. Hala çoğu zaman mesafesini koruyordu, ama kahretsin, bana verdiği tepki Asla özel bir denizaltı almayacağıma dair kendi kuralımı çiğnemeyi ciddi ciddi düşünüyordum.

"Sonra bir gün aptalca bir haber programı izliyordum. Callie'nin on altı yaşındaki bir fotoğrafını gösterdiler, senin telefonunda olanın aynısı. Her şey yerine oturdu. Yanıldığımı umuyordum, bu yüzden ona dokunmak ve kalçasında kurşunun izi olup olmadığına bakmak için yeni bir bahane uydurdum."

"Ve onu bulduğunuzda, en profesyonel temas dışında her şeyi kestiniz." Sean bunu bir soru gibi ifade etmemişti. Cevabı biliyordu.

Thorpe şeffaf olmaktan hoşlanmasa da, niyetini anlamamanın o kadar da zor olmadığını düşünüyordu.

"Evet. Beni her zaman terk edecekti. Sadece zaman meselesiydi." Callie'ye dokunmayı bırakmak zorunda kalır kalmaz Thorpe ona ne kadar bağlandığını fark etmişti. Ve bu onu çok korkutmuştu. Tam bir piç olarak onu cezalandırmıştı.

Tanrım, kendi duygularından korkan bir ödleğ gibi konuşmuyor muydu? "Boşandıktan sonra tekrar kalp acısı çekmek istemedin."

Sean bunun yarısını bile bilmiyordu.

"Onun gibi bir şey. Ama seni onunla görmek ..." Thorpe derin bir nefes verdi. "O zaman duygularımı inkâr etme çabalarımın boşa gittiğini anladım. Şimdi mutlu musun? Konuyu değiştirebilir miyiz?"

"Neredeyse." Sean gözlerini ona dikti. "Eğer onu bulursak, onun için kalbini riske atmaya razı olacak mısın? Çünkü eğer değilsen, onun için benimle savaşmaya zahmet etmemelisin. İkimiz de onunla birlikte olmamamız gerektiği konusunda hemfikiriz. yalnız."

Thorpe ne yapacağından emin değildi. Onun için savaşmak istiyordu... ama Callie için en iyisi neydi? "Tam olarak hazır değilsin onu idare et."

Sean kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Bu ne anlama geliyor?"

"Eğer gerçekten bir Dom'san, uzun süredir Dom değilsin. Kıza karşı biraz fazla hoşgörölüsün. Bazen ele avuca sığmıyor çünkü senin ilgini istiyor. Sen ona ver ve alttan üstten yapmasına izin ver." Thorpe ona dudak büktü. "Ayrıca zindandaki tüm ekipmanlardan rahatsız olduğunu da fark ettim. Eğer onu bulursak, ihtiyacı olan şey için sınırlarını genişletmeye istekli olacak mısın? Eğer değilsen, onu bana bırakmalısın."

Bu Sean'ı öfkeliendirdi. "Siktir git. Yirmi yıldır kabul görmüş bir sapık olmayabilirim ama Callie'ye tutunmak için 'sınırlarımı genişletmeye' fazlasıyla istekliyim."

"Pfft." Thorpe gözlerini devirdi. "Ne zamandır bu iştesin? Bir yıldan az mı?"

"Aslında birkaç yıl önce ilgimi çekti, bazı arkadaşlarımla Florida'da birkaç kulübe gittim. Ancak uzun süreli gizli görevler bana sapkınlık yapmak için çok fazla zaman bırakmadı."

Thorpe, Mackenzie'yi özentisi Domlar hakkında iğneleyici bir sözle yere sermek için ağzını açtı ama telefonu çaldı. İkisi de telefona atladı ama

daha yakındı ve aramayı cevaplamak için düğmeye bastı.

"Logan?" Sean, "Hoparlörü aç," dedi.

"İkiniz de beni duyabiliyor musunuz?" Logan sordu.

Thorpe neredeyse boğulacakmış gibi bir öfke hissederek hoparlör düğmesine bastı ve telefonu aralarındaki konsolun üzerine bıraktı. "Evet."

"Ben buradayım," dedi Sean. "Callie arkadaşınla birlikte mi?"

"Onu uçağa bindirdim. Uçuş görevlilerinden biri Callie'yi en arkada uyuklarken gördüğünü hatırladığını söyledi. O kuştan havada inmesine imkan yoktu. Ama Elijah ona söylediğim gibi bagaj tesliminde onunla hiç karşılaşmadığını söyledi."

"Nerede olduğunu bilmiyor musun?" Sean

homurdandı. "Kayıp mı?" Thorpe onun kuşkulu ses tonunu yineledi.

"Evet." Logan'ın sesi kasvetliydi. "Ama en kötü haber bu değil. Elijah daha önce hiç görmediği üniformalı bir adamın terminalin güvenli bölümünden çıkarken Callie'nin fotoğrafını yolculara gösterdiğini fark etti. Adam bir sürü soru sordu."

Thorpe'un damarları önseziyle buz gibi oldu, sonra bakışlarını Sean'a çevirdi. "Üniforma mı? Askeri gibi mi?"

"Bana verdiği izlenim buydu, evet," diye onayladı Logan. "Ama daha önce gördüğü bir şey değil. Bu, diğer her şeyle birlikte, benim için büyük bir kırmızı bayrak gönderiyor."

"Ben de öyle. Bu nasıl mümkün olabilir?"

"Bilmiyorum. Hiç mantıklı gelmiyor." Logan iç çekti. "Elijah ve siz ikinizden başka kimseye onu uçağa bindireceğimi söylemedim."

"Thorpe ve ben o zamandan beri birbirimizin gözünün önünden ayrılmadık." Federalin yüz ifadesinden bunların hiçbirinden hoşlanmadığı anlaşılıyordu.

"Ve Elijah konuşmazdı. O sıkı biri. Ayrıca, ona Callie'nin gerçekte kim olduğunu bile söylemedim," diye açıkladı Logan. "Callie bana Dallas'tan neden ayrılmak istediğini anlatırken başka biri tarafından arandığından hiç bahsetmedi. Federaller onun peşinde olabilir mi, Mackenzie?"

"Eğer öyleyse, bunu ilk bilen ben olmalıyım. Haberim olmasa bile, üniformayla onun peşine düşmezlerdi."

"Haklısın," diye onayladı Logan. "Elijah'ın uçakta konuştuğu herkes üniformalı adam gittikten sonra temkinli ya da sarsılmış görünüyordu. O kız kendini nasıl bir belaya bulaştırdıysa, boyundan büyük işlere kalkışmış. Vegas'a gitmeli ve bu pislik onu bulmadan önce onu bulmalısın."

Dokuzuncu Bölüm

SEAN birkaç saat sonra Las Vegas'a indiklerinde Thorpe'un zengin arkadaşları olduğu için Tanrı'ya şükretti. Logan'ın Callie'nin Günah Şehri'nde bir yerlerde kaçak olduğunu söylemesinden sonra hem o hem de Thorpe tüyleri diken diken olmaya hazırdı. İki dakika sonra Thorpe, Xander Santiago'yu aramıştı. Sean onu, kardeşini ve paylaştıkları güzel sarışın denizaltıyı bir önceki yaz Dominion'a yaptıkları ziyaretten hatırlıyordu - çoğunlukla

Çünkü Callie diğer kadınla birlikte kulüpten ayrılmış ve neredeyse on iki saat boyunca ortadan kaybolmuştu.

Bu da bir bonus oldu. Callie, Xander ve Javier'in karısı London'a çok iyi baktığı için, milyarderler ona ve Thorpe'a uçaklarını ödünç vermeye çok istekli olmuşlardı. Uçak kısa sürede yakıtını doldurmuş ve Amarillo, Teksas'a doğru yola çıkmıştı. Küçük lüks uçak onları Vegas'a götürmek üzere gelene kadar fazla beklememişlerdi.

Havada uyukladıktan sonra öğlen saatlerinde yere indiler. Sean el çantasını bir omzunun üzerinden atarken, Thorpe'la çıkışa ve merdivenlerden aşağıya doğru yarıştı. Thorpe kendi ihtiyaçlarını da bir çantaya tıktırmıştı. evrak çantası ve şimdi park yerine doğru koşarken onu avucunun içinde tutuyordu. İhtiyaç duydukları ve yanlarına almadıkları her şeyi satın alabilirlerdi; zaman hariç. Callie'den uzakta geçirdikleri her an onu bulma ihtimallerini azaltıyordu, hele de kendilerinden yarım adım önde görünen bir üniformalı bulmadan önce. Yirmi dört saatin sonunda patikanın soğuması muhtemeldi ve zaten zamanlarının yarısını lanet olası bir yolculukla tüketmişlerdi.

"Bir planımız var," diye hatırlattı Thorpe'a, endişesini bastırarak. "Buna sadık kalalım."

Kulüp sahibi dalgınca başını salladı ve uzakta bekleyen yabancıya doğru koşmaya başladı. Logan'ın arkadaşı Elijah iri yarı, kel ve tehditkâr. Logan'ın eski

SEAL dūřman olarak görmek isteyeceęi birine benzemiyordu. Havadan sudan konuřmayı da pek sevmiyordu, ki bu Sean'ın iřine geliyordu.

Saniyeler içinde adamın kamyonetinin anahtarlarını aldılar ve bir araba kiralaması için ona ödeme yaptılar. Fikir m kemmел değildi, ama tamamen

Herkesin takip edebileceği bariz bir iz. Üniformalı biri Callie'yi Vegas'a kadar takip ettiğini bildiğine göre, adam onu ve Thorpe'u da izliyor olabilirdi. Hem onu bulmak hem de onu kimin takip ettiğini bulmak için gerçekten alçaktan yatmaları gerekecekti.

Elijah'ın cipine ulaştıkları anda Sean direksiyona geçti.

Yaklaşık iki yıl önce Vegas'ta gizli görevde bulunmuştu ve şehri oldukça iyi biliyordu. Thorpe'un kı ı yolcu koltuğuna çarptığı anda adam kullan at telefonunu a mış ve yerel fet topluluğundaki insanları aramaya başlamıştı. Sean, Callie'nin tekrar sapkın bir ortama döneceğinden şüpheliydi. Bunu rahat bulabilirdi ama onun mümkün olduğunca öngörülemez olmayı se eceğinden şüpheleniyordu. Bu onu hayatta tutmuş ve Bu kadar uzun süre bedava.

Bu arada Sean havaalanından uzaklaşırken kendi telefonunu çıkardı ve burada tanıştığı pek de yasal olmayan bazı adamları aramaya başladı Daha  nce. Sorularını dikkatle soruyordu çünkü başına iki milyon dolar  d l konmuş bir kadın hakkında bilinen suçluları ihbar etmek istemiyordu. Kimse kasabada Callie'nin tarifine uyan ve hayatın kötü yanlarıyla ilgilenen yeni bir kız görmemişti ama Sean bunun uzun sürmeyeceğini düşünüyordu. Kaçışını en ince ayrıntısına kadar planlayacak zamanı olmamıştı. Daha iyi bir plan yapana kadar hızlı para kazanmak için mevcut becerilerine başvurmak zorunda kalacaktı.

Thorpe bir küfür savurarak telefonunu konsola çarptı.

"Sanırım bu eliniz boş döndüğünüz anlamına geliyor?" Sean sordu.

"Evet, kahretsin. Talon adında bir kulüp sahibi tanıyorum, Vegas'taki neredeyse herkesle bağlantısı var. Ama son birkaç gündür Callie'nin tarifine uyan yeni birini görmemiş ya da duymamış. O zaman zaten bir çeşit kılık değiştirmiş olacaktır."

Kuşkusuz. O ve Thorpe bunu hesaba katmak zorundaydı. " lk temaslarımızı kurduk. şimdi ayrılmak zorundayız. Sen fet'i vurdun eklemler ve kink barlar, saklanma ihtimaline karşı oralarda tur atın. Dive barlara, gece kulüplerine, restoranlara - son bir gün içinde hızlı yardım ihtiya ını karşılayabilecek her yere gideceğim.  kimizin de geçmişe bakması gerek.

o tanıdık yüz için kılık değiştir."

"Kesinlikle. Benden bir daha kaçamayacak.

"Callie Strip'te çalışmayacak," diye uyardı Sean. "Biraz uzakta, belki de şehir merkezinde, biraz daha az karmaşık güvenli, dikkatleri üzerine fazla çekmeden para kazanabileceği bir yer bulacaktır."

"Tanıdığım birkaç barı kontrol edeceğim. Eğer bir şey bulamazsam, işe yarayana kadar denemeye devam ederiz."

"Ve eğer onu bulursan, lanet olası ülkeyi atlama iyi edersin. Anladın mı?" Sean tehdit etti. "Onu bulmak için muhtemelen birden fazla kişi gerekecek.

Onu koruyun ve eğer ordunun gizli bir biriminden biri onu istiyorsa, emin olun Güney Amerika'da size ulaşabilirler."

"Biliyorum," dedi Thorpe, belli ki istifa etmişti. "Bunu zaten düşünmüştüm."

Sean sertçe başını salladı ve altmış yıl önce Vegas'ın tarihinin erken dönemlerinde görkemli günlerini yaşamış olan şehir merkezine doğru yola koyuldu. Genel olarak

Oteller de insanlar gibi biraz daha köhneydi. Callie bu insan denizinde kolayca kaybolabilirdi. Bir peruk, birkaç yeni giysi, birkaç renkli lens ...

Kimse onu tanımayacak ya da umursamayacaktı. Bu şehirde uzun süre kalamazdı. Callie, onun ve Thorpe'un onu aramaya geleceğini bilmeliydi. Ve eğer

Resmi birinin onu aradığını ve Logan'ın korumasını sarstığını bilseydi, bu şehirden daha da hızlı gitmek isterdi. Birkaç günleri vardı. En fazla bir hafta. Biraz para biriktirir biriktirmez şehirden sıvışacaktı. Ya da ülke dışına.

"Lanet olsun," diye mırıldandı kendi kendine ve gaza basarak arabayı yoğun trafiğe soktu.

iki saat sonra, Thorpe kaldırımları arşınlarken yediği berbat bir parça pizza yüzünden hazımsızlık çekiyordu. Bildiği iki kink odaklı barın ikisi de öğleden sonra yarı yarıya boştu. Mağara gibi yerleri aramak sonsuza kadar sürmüştü. Callie'nin boyunda ve onun kadar güzel kızlar görmüştü.

. . .ama kadının kendisi değil. Talon onu Slip Knot'ta elinde bir içkiyle karşılamıştı. Thorpe viskiyi reddetmiş ve arkadaşından gözcülük yapmasını istemişti.

Sonunda dışarı çıktı ve telefonunu çıkarıp Sean'ı aradı. Birkaç kez çaldıktan sonra telesekreter açtı ve bir taksiye atlayıp

Sean'ın Elijah'ın aracını bıraktığı otelin otoparkına gitti. Oraya vardığında cip boştu. Sean yoktu. Anahtarlar da yoktu. *Harika*. Şimdi ya burada durup bekleyecek ya da kaldırıma daha fazla vuracaktı.

Elijah'ın gümüş cipinden uzaklaşırken, bir şeyin farkına vardı.

Adımlarını hızlandırarak Sean'ı tekrar aradı ve ilk çalışta açtı. "Tanrım, sesli mesajını dinlemeyi yeni bitirdim. Biraz sabırlı ol."

"Sanırım bir fikrim var. Şimdi neredesin?" Thorpe daha soruyu sormamıştı ki, başını kaldırdığında Sean'ın otoparkta ilerlediğini gördü.

İkisi de telefonu kapattı ve federal ona beklenti dolu bir bakışla baktı. Thorpe kıllarını kıpırdatmamaya çalıştı.

"Akıllı davranmıyoruz," dedi Sean'a.

"O zaman beni aydınlatın. Neyi doğru yapmıyoruz?"

"Bir düşünün. Callie yardım için Logan'a gitti ama Logan onu uçağa bindirdi. Arabası yok."

"Bununla nereye varmak istediğini anlıyorum." Sean'ın gözleri olasılıklarla parladı. "Bir araya getirmeyi başardığı işe taksiyle gidip gelerek para harcamayacaktır. Ve dün gece başını bir yere koymak zorunda kalacaktı."

Thorpe dehşet içinde etrafına bakındı. "*Bu* civarda hangi cehennemde kalabilir ki?"

"Bir kumarhane otelinde olmaz. Çok halka açıktırlar ve muhtemelen biraz pahalıdırlar. O uzun süreli otelleri sever, özellikle de bir zincirin parçası olmayanları," diye hatırlattı Sean ona. "Bu bölgeyi biliyorum. Aklıma birkaç tane geliyor. Bir fikrim var. Beni takip edin."

Tanrım, her neredeyse, muhtemelen bir batakhane, yerel pezevenkler için saatlik kira cenneti olarak ikiye katlanan bir moteldi. Thorpe dişlerini sıktı ve Sean'ın peşinden gitti. İlk yere gelene kadar kaldırımında yürüdüler.

Dış cephesi soluk bir pembeydi. Tabelasında renkli televizyonlar ve klima en büyük satış özellikleri olarak tanıtılıyordu. Ziftli park yeri uzun zaman önce çatlamış ve Vegas yazlarının cezalandırıcı sıcaklığı altında bükülmüştü. Demir

Sarkık balkonlara bakan parmaklıklar pasla kaplıydı. Yüzme havuzu mavi-yeşilin itici bir tonundaydı.

Tezgahın arkasındaki yaşlı adam yarı uykulu görünüyordu ve müşterilerinin olması daha az umurundaydı. Bir gözünü bile

küçük televizyon. Onlara bakarken gıdıları kırıışmış elinin üzerine sarkıyordu.

"Dün giriş yapmış olabilecek kayıp bir kişiyi arıyoruz. Yirmi beş yaşında, minyon ve açık tenli. Çok güzel. Siyah saçlı ve mavi gözlü olabilir de olmayabilir de."

"Bakın, ben oda kiralaram, kız değil. Eskiden ben de böyle bir hatundan hoşlanırdım ama en az iki aydır ellinin altında birine oda kiralamadım. Ve kesinlikle burada kalmak isteyen bir hayalperest de olmadı. Artık programıma dönebilir miyim? Final Jeopardy'yi özlüyorum."

"Zaman ayırdığınız için teşekkürler. Eğer gelirse, lütfen bu numarayı arayabilir misiniz?" Sean dağınık tezgâhın üzerinde duran yapışkanlı bir nota rakamları not etti, sonra da yaşlı adama doğru kaydıldı. "Acil bir durum var."

"Elbette." Ama gözlerini programdan ayırmadı, onun yerine Alex Trebek'i dinledi.

Sean'la birlikte çıkarken Thorpe dişlerini sıktı. "Yazık oldu."

"Olmayabilir. Callie izini süren herkesin kafasını karıştırmak için bir süre ortalıkta dolaşabilir. Eğer onu bulamazsak birkaç gün içinde bu moruğu tekrar ziyaret ederiz."

Cesaretini kaybetmemeye ya da yorgunluğa yenik düşmemeye çalışarak başını salladı. "Sırada ne var?"

Sean haftalık ya da aylık fiyatların ilan edildiği bir avuç motele doğru ilerledi. Hepsi de asla evim demek istemeyeceği yerlerdi. Hepsi de Rat Pack'in altın çağında en parlak dönemini yaşamış gibi görünüyordu. İkisi de benzer konuşmalar yapıyordu. *Burada bu tanıma uyan yeni kimse kiralanmıyor, yadda, yadda, yadda.*

"Bir C planına ihtiyacımız var," dedi Sean'a.

Diğer adam derin bir iç çekti ve elini koyu renk dalgalarının arasında gezdirdi. "İkimiz de çok yorgunuz. Açlıktan ölüyorum. Hadi biraz rahatlayalım ve bu konuyu konuşalım."

"

Yemek şu anda Thorpe için pek cazip değildi ama bir fincan sert kahve işine yarayabilirdi.

Küçük bir lokantaya gittiler. Orada bulundukları sürece Callie'yi sordular. Tabii ki elleri boş döndüler.

Sean köşedeki masaya oturduktan sonra sessizce, "Askeriyeden birinin onu neden aradığını hâlâ anlayamıyorum," dedi.

Thorpe, "Ben de senin kadar kaybolmuş durumdayım," diye yemin etti. "FBI'ın onu takip etmek istemesi bana pek mantıklı gelmiyor. Sanırım babasının bir casus olduğu gerçeği

multimilyarder olması kayda değer, ancak ..."

"Büro neden umursuyor? Dediğim gibi, hiçbir cevabım yok. Ve ordudaki herhangi birinin onun peşine düşmesi çok uzak bir ihtimal gibi görünüyor."

"Aynen öyle. Benim çatım altında herhangi bir şeyle ya da herhangi biriyle nasıl karışmış olabileceğini anlamıyorum. Sen gelmeden önce Callie'yi neredeyse günün her anı izlerdim. Eğer ben onu görmüyorsam, Axel ya da onun adamlarından biri görüyordu. Onu korumak ve beladan uzak tutmak için elimden geleni yaptım."

"Sen yaptın." Sean içini çekti. "Bu takibin ailesinin cinayetleriyle bir ilgisi olduğunu varsayalım. Profesyoneller tarafından gerçekleştirilmişler. Neredeyse askeri bir hassasiyetle diyebiliriz."

Bu Thorpe'u daha iyi hissettirmedi. "Onu bir şeyden korumaya çalışıyor olma ihtimalleri var mı?"

"Denemek için neden dokuz yıl bekleyelim ki?"

Mantıklı bir cevabı olmayan güzel bir soru. "Böyle söylediğinizde ..."

"Onun peşinde olduklarını ve tehlikeli olduklarını varsayalım. Sanırım şimdi onun hakkında bir ipucu buldular. Aksi takdirde neden Dominion'da onun peşine düşmesinler ki?"

"Ama o daha Vegas'a varmadan onu nasıl buldular?" Thorpe sordu.

"Ben de bunu merak etmiştim."

"Logan'ın onu uçağa nasıl bindirdiğini bilmiyoruz ama o zeki bir piç. Bir şekilde güvenlik taramasını atlatmayı başarmış olabilir. Ya da belki daha önce kullandığı bir takma adın kimliğini kullanmıştır."

"Havaalanındaki bir şeyin Callie'nin peşindeki kişiyi alarma geçirmiş olması mümkün. Ama başka bir senaryo daha var. Söyleyin bana, Logan'a gerçekten ne kadar güvenebiliriz?"

"Zımnen. Ona bütün gün kefil olurum." Sean hâlâ ikna olmuş görünmeyince Thorpe başka bir taktik denedi. "Eğer sadece ödülü almak istiyorsa neden Callie'ye güvenli bir sığınak ayarladı ve tüm bilgileri bize gönüllü olarak verdi?"

"Haklısın. Kendimi boşa kürek çekiyormuşum gibi hissediyorum. Hiçbir şey mantıklı gelmiyor."

Thorpe kaşlarını çatarak masaya doğru eğildi ve Garson biraz daha kahve koymak için geldi. "Onu nasıl bulduklarına daha sonra dönelim. Diğer büyük soru ise, neden onun peşindeler? Babası silahlı kuvvetlerle bir ilgisi var mıydı? Hiç parası var mıydı?"

savunma müteahhitliği? Silahlı Hizmetler Komitesi'ndeki senatörlerle herhangi bir nüfuzunuz var mı? Generallerle dirsek teması?"

"Geri dönüp dosyasını tekrar kontrol etmem gerekecek ama bunların hiçbiri bir şey çağrıştırmıyor." Sean iç çekti. "İstemiyorum ama biraz uyumam lazım."

Thorpe her ne kadar onu aramaya devam etmek istese de, onun da biraz uykuya ihtiyacı vardı. Bunu elde edene kadar kimseye yararı dokunmayacaktı, Sean'ın da öyle.

Saatine baktı. Öğleden sonra. "Callie şu anda her neredeyse, büyük ihtimalle yatıp dinleniyordur. Eğer şarkı söylüyorsa, bunu muhtemelen gece yapıyor olacaktır."

"Katılıyorum. Sürekli ayakta yemek servisi yapmak yerine ilk seçeceği iş bu olacağına göre, şu anda çalışmadığı fikrinden yola çıkalım. Biraz kestirdikten sonra sen ve ben tekrar buluşuruz. Altı iyi mi?"

Thorpe duraklamak istemiyordu ama ikisinin de keskin olması gerekiyordu. "Evet."

Sessizlik içinde yakındaki ucuz bir otele yürüdüler ve birkaç oda tuttular. Burası iyi bir yerdi ama eskiydi, nakit kabul ediyordu ve fazla para istemiyordu.

Bir haftalık peşin ödeme yaptıklarından beri sorular soruyordu. Ritz'de değildi ve daha az umursayamazdı.

İçeri girdikten sonra Thorpe birkaç telefon görüşmesi daha yaptı, bunlardan biri onu Javier'e bağlayan Xander'a aitti. Dikkatlice Daniel hakkında sorular sordu.

Callie'nin kendisinden bahsetmeden Howe. Santiago'nun ağabeyi on yılı aşkın bir süredir savunma müteahhitliği işindeydi, ama Callie'nin babasının bu suya ayağını soktuğunu, böyle bir girişimi finanse ettiğini ya da nüfuzlu senatörler veya askeri yetkililerle takıldığını hiç duymamıştı. Bir başka çıkmaz sokak daha.

Yandaki kapıdan Sean'ın da konuştuğunu duyabiliyordu. Kahretsin, burası küflü ve eski bir yerdi. Normalde burada asla kalmazdı ve Callie'nin bundan daha da saçma bir yerde kıvrılıp yattığını düşünmek kalbini kırıyordu.

Neden onunla hiç konuşmadan kaçmıştı? Onun kendisini güvende tutacak kadar umursamadığına gerçekten inanmış mıydı?

Yorgun bir iç çekişle kendini küçük duşa attı ve içindeki pisliği temizlemeye çalıştı. Şansı yaver gitmedi. Ruh hali hâlâ çöküyordu. Geçen her saniyeyi hissediyor ve hayatının geri kalanını Callie'siz hayal etmeye başlıyordu. Tanrım, düşüncesi bile onu çıldırtıyordu. Hayatında o olmadan yapabileceği hiçbir şey yoktu. Onu geri kazanmak için dağları yerinden

oynatır, okyanusları yararak kendi lanet kalbini göğsünden söküp atardı.
Ama öyle olsa bile, yine de onun için doğru adam olmazdı.

Duştan çıktıktan sonra beline yırtık pırtık beyaz bir havlu sardı ve yatağına doğru ilerledi. Yorgunluk içinde oturmuş, kızın elinden kayıp gitmesine izin verdiği için kendine her türlü aptallığı yakıştırırken telefonu çaldı. Numara Logan'inkine benziyordu.

"Merhaba. Benim için bir şeyin var mı?" diye bağırdı. "Sesin perişan geliyor."

"Öyleyim Logan. Başım atlayacak gibi ağrıyor. Uykuya ihtiyacım var ve tek düşünebildiğim Callie'nin dışarıda, tamamen yalnız olduğuna inanması. Ya onu arayan askeri yetkililer onu bizden önce bulduysa? Bunu düşünmek bile istemiyorum ama onu neden istediklerini, nereye götürdüklerini ya da-

"Nefes al dostum," diye araya girdi Logan. "Callie havaalanından tek parça halinde çıkmayı başardı. Az önce Elijah ile telefonda konuştum."

"Emin misin?" Tatlı bir an için içinde bir umut belirdi.

"Evet," diye güvence verdi Logan. "Havaalanı güvenliğinden, uağı indikten hemen sonra terminaldeki görüntüleri izlemesine izin verecek birini buldu. Uçaktan farklı bir kıyafetle inmiş, sahte bir göbeği ve her nasılsa daha küçük göğüsleri varmiş. Bunu nasıl başardığı hakkında hiçbir fikrim yok. şapkayı atmış, sarı bir peruk takmış, bir ton makyaj yapmış ve güneş gözlüğü takmıştı. Elijah onu fark etmek için görüntülerden birkaç kez geçmesi gerektiğini söyledi ama fark etmiş."

"Callie bu yolculuk için en azından biraz hazırlanmayı başardı. Onun "Beceriklilik beni şaşırtmamalı." Ama bu onu kesinlikle rahatlatmıştı. Potansiyel olarak tehlikeli düşmanından kurtulmuştu -en azından şimdilik.

"Ben de şaşırmamalıyım. Benim tanıdığım Callie sadece kendi istediğini istemekte ve bunu elde edene kadar tıslamakta ustaydı. Ama ben sadece herkese sattığı aynı şımarıklığı gördüm. Gerçek kadını biliyorsun."

Thorpe gözlerini kapattı. Biliyordu ama onu tanıması uzun zaman almıştı. Onunla ve Dominion'la biraz rahat ettikten sonra yavaş yavaş gardını indirmişti. Onun şakalarına güldüğünde, kanepede onunla vakit geçirdiğinde ya da uyuyamadığında onunla sohbet ettiğinde ona biraz daha fazla izin vermişti. Sonra yine grip olduğunda, bazen saygısız davranışları konusunda onunla aynı fikirde olmadığında ya da "kibirli" müzik. Ve onu demolar için bağladığında, ona sarıldığında, onu öptüğünde ... onun olmadığı zamanlarda ona sahip çıkmaktan kendini zor alıkoyduğunda daha da fazla. Onun kalbini görmüştü ve işte o zaman aşık olmuştu.

"Kaçtığına sevindim," dedi kalın bir sesle.

"Temiz," diye onayladı Logan. "İlk tuvalette durduktan sonra Terminalin içinde, artık sırt çantasını taşımadan dışarı çıktı. Bir yerden kırmızı bir spor çantası almıştı. Elijah'a göre, onu arkasından sürükledi ve bagaj alımındaki buluşma noktasına doğru ilerledi. Planımı uygulamak niyetindeydi. Sadece tahmin edebiliyorum ki Güvende olmak için uçakta önlemler aldı, sonra terminalin hemen dışındaki üniformalı adamın onu aradığını fark etti. Rotasını değiştirdi ve arkadaşımın yanından geçip kapıdan çıktı. Görüntünün son karesinde, uzun taksi kuyruğunda yürüyor. Sonunda hangisine bindiği hakkında bir fikrim yok."

Bu yüzden aracı takip edemediler.

Her kelime Thorpe'un onu tekrar bulma umutları için bir ölüm çanı gibiydi. "Lanet olsun, Logan. Aklını kaçırarak kadar korkmuş olmalı. Ve ben ona yardım etmek için onu bulamıyorum bile. Yalnız ve endişeli, belki de parası bitiyor. Bu gece nerede uyuyacağını bile biliyor mu? Vegas'tan kaçmak için planlar bile yapıyor olabilir. Ve ben ona yardım edemeyecek kadar bilgisizim. Ben nasıl bir koruyucuyum?"

"Kendini biraz rahat bırak. Onu bulmak için elinden gelen her şeyi yaptın.

Ben şu asker bozuntusunu arayacağım. Elijah havaalanı güvenlik kayıtlarında onun bir resmini arıyor, böylece kim olduğunu ve Callie'yi neden istediğini bulabiliriz. Eğer bir şey bulursak, sana gönderirim. Aramanızda daha fazla yardıma ihtiyacınız olursa Elijah buralarda." Logan hem sakın hem de güven verici görünmeye çalıştı. "Callie akıllıdır ve nasıl hayatta kalacağını bilir. Onu bulup eve getireceğiz."

Thorpe telefonu kapatırken bunun doğru olmasını umuyordu. Alternatifi düşünmek bile çok korkunçtu.

Sean kışını sürükleyerek yataktan kalktı. Daha fazla uyuyabilirdi. Vücudu bunun için ılgık atıyordu ama Callie'nin yüzü aklından çıkmıyordu. Onu kollarında hissetmek, kulağına gelen şımarık kahkaha sesleri, onun akıldan çıkmayan güzelliği

Vücudunu doldururken anlamlı gözleri onunkilere kilitlendi. Kahretsin, nasıl olmuştu da basit bir bebek bakıcılığı görevine gitmiş ve sonunda aşık olmuştu?

On yılı aşkın bir süredir işiyle evliydi. Bir zamanlar nişanlısını rozeti yüzünden kaybetmişti. Tüm eski dostlarıyla temasını kaybetmişti.

kuzenleri ve bir zamanlar onun "normal" hayatını işgal etmiş olan herkes.

Ama birkaç aydan kısa bir süre içinde Callie onun önceliklerini yeniden belirlemişti. O önemliydi. Onun boş olduğunu bile bilmediği yarısını doldurmuştu. Sadece tatlı, şımarık, nazık, öngörülemez kişiliğiyle onu diriltmişti. Kahretsin, onu bulmalıydı. belirsiz ve alçakça arasındaki niyetler yaptı.

Sıcaktan kavrulduğu duş boyunca spreyin altında inledi ve sevgilisini arayabileceği yerleri düşünmeye çalıştı. Thorpe'la birlikte dün öğleden sonra biraz kestirdikten sonra, o akşam yeniden aramaya başlamışlar, kaldırımları arşınlamışlar ve yürüme mesafesinde bulabildikleri hemen her kumarhanenin, batakhanenin ve yirmi dört saat açık lokantanın kapısını açmışlardı. Sabah dörtte, sonunda tekrar ara vermeyi kabul etmişlerdi. O söylemişti Thorpe yeni bir plan üzerinde çalışacağını söyledi ama gerçek şu ki, fikirleri tükenmek üzereydi.

Hangi cehennemde olabilirdi? Endişe bağırsaklarını düğümledi ve tamponlar arasında zıplayan bir langırt gibi kafasının içinde zonklayarak birbiri ardına alarm zillerini çaldırdı.

Otuz dakika sonra Thorpe otelin lokantasında onun karşısındaki masaya oturdu. Kusursuz giyinmiş olmasına rağmen, adam hissettiğinden daha iyi dinlenmiş görünmüyordu.

"Logan ya da Elijah'dan yeni bir haber var mı?" Sean umutla sordu.

Thorpe başını sertçe sallayarak cevap verdi. "Dünden beri yeni bir şey yok. Belki Callie Strip'tedir."

Son yirmi dört saat içinde bunu zihninden binlerce kez geçirmişti. "Pek olası değil. Onu orada çalıştıracak herhangi biri uygun bir kimliğe sahip olmakta ısrar edecektir. Callie sahte ehliyetini Dallas'ta bıraktığına göre, bu ismin izini süreceğimizi bildiğinden, artık onu kullanamaz. Başka bir takma adı olması mümkün ama bunu uzun süre saklamaz ve kimliği konusunda kendini güvende hissetseydi Logan'dan yardım istemezdi.

Ayrıca, Strip'teki video gözetimi şehrin eski bölümündeki her şeyden çok daha keskin ve sofistike olacaktır. Güvenlik

Oradaki eklemelerin varlığı hissediliyor. Callie oraya gönüllü olarak gitmez. O çok zeki."

"Bu mantıklı." Thorpe yorgun bir şekilde içini çekti, sonra siparişlerini alan ve kahve fincanlarını dolduran garsona dalgınca teşekkür etti.

"Görünüşe göre

Bu sokakların her santimini taradık. Başka nereye gideceğimi bilmiyorum."

Şehir merkezinde aranacak tek yer *gerçekten* çirkin ve tatsız yerlerdi. Ahlsızlar ve suçlular için tehlikeli uğrak yerleri. Ama bunu kendine sakladı. Thorpe zaten kendini kaybetmeye hazır görünüyordu. Callie'nin yerini bulamamanın verdiği gerginlik onu da yıpratıyordu. Sean'ın Thorpe'un duyguları hakkında herhangi bir yanılması olduysa bile, artık yoktu. İtiraf etmekten ne kadar nefret etse de, adam onu gerçekten seviyordu.

"Elimde birkaç olasılık daha var." Sean rahatça omuz silkmeye çalıştı. "Hiç uyudun mu? Yine uzun bir gün olacak."

"Üç saat boyunca çöktüm. Ondan sonra ... gidip geldim." Kahvesinden bir yudum aldı, dumanı tüten dem diline çarptıkça yüzünü buruşturdu. "Callie'nin yardıma ihtiyacı olduğuna, yalnız kaldığına ve ağladığına dair rüyalar görmeye devam ettim. Buna dayanamadım. Onun çok yetenekli bir kadın olduğunu biliyorum ama ..."

Sean ona alaycı bir gülümseme fırlattı. "Ben de aynı kamptayım, dostum. Uyandığımda deli olup olmadığımı merak ettim. Bu kızı ne kadar iyi tanıyorum? Bana gösterdiği kişiyi tanıyorum. *O* kadını sevdim. Ama gerçek Callie o mu?"

Thorpe o kadar uzun süre durakladı ki Sean onun cevap vermeye niyetli olduğundan emin olamadı. "Sana yalan söylemeyi ve gördüğün her şeyin saçmalık olduğunu söylemeyi çok istiyorum. Ama onun için en iyisi bu değil." İçini çekti. "Evet, gerçek Callie'yi gördün, özellikle de zindan katındaki o son geceyi. Senin için duvarlarını indirdi. Başka birinin yanında titremeden ya da kırılganlık göstermeden önce kendi kolunu kemirirdi. Bu tür bir göz temasından kaçınır ve bu kadar yakınlıktan çılgılık atarak kaçardı. Ne düşündüğünüzü, nasıl hissettiğinizi önemserdi. Onun çekip gitmesi muhtemelen size bunu söylemiyor ama Callie'yi herkesten daha iyi tanıyorum. İnanın bana, onu gördünüz."

Sean birdenbire Thorpe'un içini parçalayan pek çok şeyden birini anladı. "Onun o yumuşak, gizli yanını paylaşmaya alışık değilsin. Bunu kendin için istedin."

Masanın karşısındaki iri adam durakladı, dondu, sonra boş plastik krema kabını avucunun içinde ezdi. "Eğer başka bir parçam olmasaydı Bunu kabul etmeye hazırdım. Onu başka birini memnun etmek isterken görmek taşaklarına inen bitmek bilmez bir tekme gibi geliyordu. Ama sen onun için daha iyisin, yani ..."

Evet, muhtemelen bunun peşini bırakmalıydı. Bırakmak onun yararınaydı.

Thorpe onun Callie'yi mahvedeceğini düşünüyordu ya da aklından her ne saçmalık geçiyorsa. Ama adam bugün ona karşı acımasızca dürüst olmuştu

ve son otuz altı saat içinde bu saçmalıklar için çok fazla şey yaşamışlardı. Arkadaş değillerdi ama ateşte dövülmüş yeni bir saygıyı paylaşıyorlardı. İkisi de biliyordu ki

Diğerinin Callie'yi güvende tutmak için her şeyi yapabileceğini iliklerine kadar hissediyordu.

Sean yutkundu. "Callie için hiç de fena değilsin. Senden çok şey bekliyor -rahatlık, güvenlik." Bir sonraki gerçeği zorla söylemek zorunda kaldı. "Aşk için bile. Seni hayatında istiyor. Muhtemelen burada araya giren benim."

Thorpe gözlerini sımsıkı yumarak onun konuşmasını engelledi, sanki kendini toparlamak için çok uğraşmış gibi görünüyordu. "Onu herhangi bir kadını sevebileceğime inandığımdan daha çok seviyorum. Bunu söylemenin benim için ne kadar zor olduğunu bilemezsiniz ama bana korkak dediğiniz ve duygularımı köpek boku gibi yüzüme vurduğunuz için itiraf etmek zorunda hissediyorum. Acı verici bir şekilde Callie'nin ona gösterdiği şefkate ihtiyacı olduğunu farkındayım. Ben bunu yapabilecek kapasitede değilim." Alnını ovuşturdu. "Yeni başlayanlar için eski karıma sorun."

"İhtiyacı olan tek şey şefkat değil." Sean, onun bir bütün olması için gereken her şeyin içinde olması için dua ediyordu. Dominion'daki gecelerde, onu hem kendisine bağlayacak hem de özgürce uçuşmasına izin verecek sınırları nasıl vereceğini merak etmişti. İşte o zaman kendini emin hissetmemişti. İşte o zaman Thorpe'un onun için daha iyi bir adam olup olmadığını merak etmişti.

"Oh, çok daha fazlasına ihtiyacı var." Thorpe homurdandı. "İyice dövmekle başlayalım."

"Aynen öyle." Kahve fincanını aldı ve hâlâ elinde tutan Thorpe'un kiyle tokuşturdu.

Her biri bir yudum aldı ve sanki bu kadar iyi geçinmek sinir bozucuymuş gibi sessizliğe büründü.

Yemekleri geldi ve Sean pek de aç değildi. Thorpe'un yumurtalarını tabağında gezdirmesine bakılırsa, diğer adam da iştahını bulamamış gibiydi. Yine de, yemeğe ihtiyaçları olacağını bildikleri için zorla yediler. enerji. Burada ne kadar kalacakları ve Callie bir hafta, bir ay ya da daha uzun bir süre sonra hâlâ kayıp olursa ne yapacakları konusunda hiçbir şey söylenmemişti. Sean pes edecek gibi değildi ve rozetine bahse girerdi ki Thorpe da pes etmeyecekti.

Thorpe aniden, "Callie'yi arayan üniformalı biriyle karşılaşmamış olmamızın iyi mi kötü mü olduğuna karar vermeye çalışıyorum," dedi.

"Aynı soruyu ben de sordum ama iyi olduğunu düşünmek zorundayım."

"Havaalanından sorunsuz bir şekilde ayrılmayı başardığını biliyorum ama birinin Callie'yi çoktan bulmadığını nereden bileceğiz ve ..."

Onu yakaladın mı? Öldürdüler mi? Sean yutkundu. Lanet olsun, Thorpe

aklından geçenleri okuyordu. Ancak bu korkuların hiçbirini dile getirmek istemedi. "Biz sadece

aramaya devam etmelisin. Güçlü kalın ve ısrarcı olun. Kimsenin sahip olmadığı bir şeye sahibiz."

Thorpe sefil gri gözlerini ona doğru kaldırdı, kasvetli bir günmüş gibi bakıyordu. "Ne? Bana kendimi iyi hissedeceğim bir şey ver."

Sean amigo kız değildi ama bu olayda, sadece tek bir nedenden ötürü onu avlamaya çalışan pisliğin önüne geçmeleri dışında hiçbir şeye inanmayı reddediyordu. "Callie ikimiz için de sıradan bir vaka değil. Onun bir anlamı var. Hatta her şey. Onun arzularını, alışkanlıklarını, gizli özlemlerini biliyoruz. Tüm bu yönlerini sonsuza dek saklayamaz. İhtiyacı olduğunda ..." Sean başını salladı, Thorpe'un inancını kaybetmemesini diliyordu. "Bir yuva, bağlantı ya da şefkat aradığında -her neyse- bekliyor olacağız."

Ama on iki saat sonra umudunu kaybediyordu. Şehir merkezindeki en kötü yerleri bile vurmuşlardı. Korkunç, keyifsiz, kirli, insanlığın tortularıyla dolu. Callie'yi burada hayal edemiyordu. Çok parlak, çok güzel olurdu. Burada uzun süre saklanmasına imkân yoktu.

Kaldırımında ilerlemeye devam ederlerken, üzerinde *Yaz Rüzgârı* yazan turkuaz neon tabelası yanıp sönen bir motele rastladılar. Buranın Vegas olduğu göz önüne alındığında, Sinatra'nın klasik şarkılarından birine bir selam olmalıydı, ancak soluk cephesi Thorpe'un izinde durmasına neden oldu.

"Callie'nin en sevdiği mevsim," diye mırıldandı Thorpe.

"'Summer' da onun güvenli kelimesiydi." Sean yutkundu, umut doluydu.

Thorpe ona doğru keskin bir bakış fırlattı. Bu bilgi koca Dom'u tam da karnından vurmuş gibi görünüyordu. "Uyuyor. Buraya bakmalıyız."

Bu bir saçmalıktı, ama Sean kesinlikle kabul etti.

Burası köhne olmanın ötesinde görünüyordu. Ucuz bir yer olmalıydı. Ama yirmi dört saatten fazla bir süredir Callie'nin gelmesi için mantıklı olan ilk yer gibi görünüyordu.

O ve Thorpe içeri doğru ilerlediler. Vay canına, burası gördüğü en berbat motellerden biriydi. Pencerele son yirmi yıldır hiç yıkanmamıştı. Lobide, ayaklarının altındaki halı yapış yapıştı. Hava sigara, kusmuk, idrar ve ucuz dezenfektan kokuyordu. Haftalık ya da saatlik kiralar -görünüşe göre yönetim ne kadar süreyle kiralanaacağı konusunda seçici değildi. Herkes parasını ödediği sürece kalırdı.

İçeride muhtemelen otuzlu yaşlarının sonlarında ama elli yaşında olduğu sanılabilecek kadar zor yaşamış bir kadın duruyordu. Sürekli sarıya boyanmış, yara bere içindeki beyaz Formica tezgâha yaslanmış, üzerinde ikinci el bir dükkândan çıkma, göğüs dekoltesi çok fazla kırıkmış bir atlet vardı.

çok güneş. Kadının çizgili dudakları ince bir dumanın etrafını sardı ve sıkılmış bir bakışla dumanı ona doğru üflemeden önce sertçe içine çekti.

"Siz ikiniz oda mı arıyorsunuz?" Sesi ciğerlerini titretiyordu. "Eğer 'işiniz' için bir saatten fazlasına ihtiyacınız varsa, geri gelmeniz gerekebilir. Oldukça doluyuz."

Yanı başındaki Thorpe boğazı düğümlemiş, kadını boğazlamaya hazır görünüyordu. Kadına en hoşnutsuz Dom yüzünü gösterdi. Saniyeler içinde kadın sigarasını indirdi ve ona temkinli bir şekilde baktı.

Sean aralarına girerek Thorpe'a mantıklı olmasını söyleyen bir bakış fırlattı. "Hayır. Paylaşmak için bir odaya ihtiyacımız yok. Ya da herhangi bir odaya.

Hepsi." Pantolonunun cebine uzandı ve rozetini çıkardı. "FBI. Birini arıyorum."

Saçları ağarmış sarışın altına işlemeye hazır görünüyordu. "Yemin ederim Johnny'ye kimi işe aldığına dikkat etmesini söyledim. Kim o, yeni Tamirci mi? Dolandırıcı olabileceğinden şüphelenmiştim ama bilmiyordum." "Odaklan, kadın," diye tersledi Thorpe. "Soruları biz soruyoruz. Sen

bize doğru ve dürüst cevap vereceksiniz. Konuşulmadığı sürece konuşmayacaksınız. Eğer dürüst olmazsan, ikimiz arasında sorunlar çıkar. Anlaşıldı mı?"

Kadın başını salladı. "Um ... evet." Thorpe acımasız bir gülümsemeye ona döndü. "Devam edin."

Durum hiç komik değildi ama Sean sırtıma isteğini bastırdı. Thorpe kadının dikkatini çekmişti, bu kesindi. Birkaç kelimeden sonra, ona sağlıklı bir saygı dozu vermek için sabırsızlanıyordu. Bu kadar çok denizaltının onu aramasının nedenlerinden birinin Thorpe'un hükmedici varlığı olduğunu düşünüyordu.

bir Dominant olarak. Ve muhtemelen Callie'nin ona bağlanmasının nedenlerinden biri de buydu. İçten içe, birinin onu izlediğine, gözettiğine ve çok ileri giderse onu dizginleyeceğine inanmaya ihtiyacı vardı. Zorda kalırsa birinin onu kurtarabileceğini bilmek için yanıp tutuşuyordu. Ama Callie o kadar inatçıydı ki, kime başvurursa başvursun, Callie'nin ona kulak vermesi için gerçekten kontrolünü kullanması gerekecekti. Thorpe'un bunu yapmakta hiçbir sorunu olmayacaktı. Bundan zevk alırdı.

Dominion'dayken telefonuyla gizlice çektiği Callie'nin son fotoğrafını çıkarırken bu düşünce beynini kurcaladı. Küçük bir Mona Lisa gülümsemesi takınmıştı, dolgun, pembe dudakları bir şekilde aynı anda hem alaycı hem de sevecendi, onu baştan çıkarıyordu. Gözleri hayat ve canlılıkla parlıyordu.

Parlak siyah saçları solgun yanaklarında parlıyordu. Şimdiye kadar dokunduğu en bozulmamış tenin santim santim uzanan kıvrımları bakışlarını aşağıya doğru çekiyordu

göğüs dekoltesinin ipuçlarını. Hafızası geri kalanı sağlıyordu: tatlı pembe çilek meme uçları, düz göbek, ince kalçalar, zarif uyluklar, daracık am. Minyon bir kadın dinamosundaki cinsel güç.

Thorpe onu dürttü. "Devam edin."

Düşüncelerinden sıyrılan Sean başını salladı, sonra da resmi banko görevlisinin önündeki tezgâha bıraktı. Nefesini tuttu.

Gözleri tanıdık bir ifadeyle parladı ve ona baktı, aniden acelesi vardı. Thorpe'a attığı endişeli bakış bunun nedenini açıklıyordu. "Evet, onu tanıyorum."

"Ve? Devam et. Ne zaman giriş yaptı?" Sean sordu. "İki gün önce. Gecenin bir yarısı."

Bingo! "Devam et."

"Kırmızı bir çanta sürüklüyordu. Sanırım artık sarışın."

O ve Thorpe bakıştılar. Şüphelendikleri gibi kadın kılık değiştirmişti. Ama onun heyecanı diğer adamın gri gözlerine yansımıştı. Sonunda Callie hakkında bir ipucu bulmuşlardı. Sean'ın kalbi küt küt atıyordu. Teni karıncalandı. Hatta siki bile kalktı. İçgüdülerini ona yakın olduklarını söylüyordu.

Thorpe aldatıcı bir sakinlikle ellerini tezgâha dayadı. Uzun boylu ve heybetliydi. Ruh hali bir köprüyü asan tellerden daha gergindi. Kadın ona bakarken çenesi gevşedi, gözlerini öyle hızlı kırptıyordu ki Sean takma kirpiklerinin uçuşmadığına şaşırı.

"Hatırladığın her şeyi bize anlatacaksın," diye emretti Thorpe. "Şimdi."

Kadın yine başını salladı. "Merdivenlere yakın bir köşe oda istedi. Bende vardı. Yemek yiyebileceği ve iş bulabileceği bir yer sordu. Onu caddenin karşısındaki lokantaya gönderdim."

Yıllar önce daha iyi günler görmüş olan ve otoparkını evsiz sarhoşların doldurduğu bir yer.

"Orada garsonluk mu yapıyor?" Thorpe havladı.

"Hayır. Kuzenim Marty iki blok ötede bir kulüp işletiyor ve her zaman güzel kızlar arıyor, ben de onu oraya gönderdim."

"Gitti mi?" Dom'un sesinden buz damlıyordu.

"Evet. Gece ikiye kadar çalışıyor. Marty bir saat önce teşekkür etmek için beni aradı. Üç vardiyadan kısa bir süre sonra müşterilerin gözdesi olmuş bile. Ona altın madeni dedi."

Thorpe dişlerini sıktı ve Sean adamın kafasından neler geçtiğini ancak hayal edebiliyordu. Muhtemelen kendi kafasından geçen düşüncelerin aynısıydı.

"Kulübün adı mı?" Thorpe'un sesi hiç de sıcak gelmiyordu.

Pişkin sarışın yutkundu ve Thorpe'un hoşgörüsü için neredeyse sessizce yalvarırcasına yukarı baktı. "Parıltılı Kızlar. Kapıdan çıkın, sağa dönün ve baş-"

"Ne biçim bir yer burası böyle?" Thorpe hırlayarak araya girdi.

"Tam olarak nerede olduğunu biliyorum." Sean tezgâhtara gülümserken Dom'a ihtiyatlı bir dirsek attı. "Oda numarası ne?"

Ona odaklandı ve yumuşadı. Sean öfkesini bastırarak ona nazikçe cesaretlendirici bir ifade gönderdi. Eğer iyi polis-kötü polis işe yarıyorsa, o da buna hazırdı.

"İki on yedi," diye mırıldandı. "Kapıdan çık, sola dön, sonra merdivenlerden yukarı çık. Tam tepede."

"Anahtar." Sean elini uzattı.

"Gerçekten yapmamam gerek-"

Thorpe tehditkâr bir ifadeyle kaşlarını kaldırdı ve itiraz etmeye devam ederse cezalandıracağına söz verdi. Kadın hemen harekete geçti ve titreyen parmaklarıyla masanın altına uzanarak bir anahtar çıkardı. Anahtarı Sean'ın eline bıraktı, sonra bakışlarını Thorpe'a çevirdi, gözleri onay için yalvarıyordu.

"Odasının ücreti ödendi mi?" diye sordu

Dom. "Yarın geceye kadar."

Kahretsin, Callie yirmi dört saat ya da daha kısa bir süre içinde şehri terk etmeye mi niyetlenmişti?

"Çok iyi. Önümüzdeki bir saat içinde odasını boşaltmış sayabilirsiniz." Thorpe'un o anda ona bahsettiği gülümseme muhteşemdi, çenesine hafifçe dokunurken övgü dolu bir ifadeydi. "Yardımlarınız için teşekkür ederim. . . Adınız nedir?"

Bu gülümsemeyi taze süt içmiş bir kedi yavrusu gibi yalayıp yuttu.

"Doreen. Efendim."

Aksine, Thorpe'un gülümsemesi daha da genişledi. "Çok yardımcı oldun, tatlı kız."

"Denedim," dedi titrek bir gülümsemeyle.

Sean şaşkınlığını bastırmaya çalıştı. Bunun yerine tezgâhtara doğru eğildi ve aralarındaki tezgâha yüz dolarlık bir banknot attı. "Ve sen bizi hiç görmedin, Doreen."

Boş gözlerle adama baktı, sonra tekrar Thorpe'a döndü. Adamın tek yaptığı ona beklenti dolu bir bakış fırlatmak oldu ve o da başıyla onayladı. "Asla."

Sean anahtarı avucuna aldı ve kadını hâlâ hipnotize edilmiş halde tutan Thorpe'a döndü. "Hadi gidelim."

Onuncu Bölüm

Motelin iğrenç lobisinden çıkıp cipe doğru ilerlerken THORPE ona döndü. "Peki bu kulüp nerede?"

"Bir dakika içinde. Önce odasını temizlemeliyiz." Sean başını mekanın üst katına çıkan merdivenlere doğru eğdi.

"Odasında ne varsa siktir et. Tekrar kaçmadan önce hemen Glitter Girls'e gitmeliyiz."

Sean saatine baktı. "Ben de ona ulaşmak istiyorum. Bunu biliyorsun. Saat daha bir değil ve o da ikiye kadar çalışıyor, yani biraz zamanımız var. Ama Callie'yi arayan birinin bulabileceği herhangi bir iz bırakamayız. İz yoksa, takipçi sayısı da az olur."

Thorpe dişlerini sıktı. "Bundan hoşlanmadım."

"Ben de bilmiyorum ama diğer seçeneklerimiz neler?"

Bu onu rahatsız ediyordu ama Sean haklıydı. Thorpe iç çekerek kabul etti. "Pekâlâ. İyi haber şu ki, Callie eşyalarını dağıtmadığı için muhtemelen beş dakika ya da daha kısa sürecek. Bir çekmeceye bir şey koymadan önce neredeyse üç aydır benimle birlikteydi."

Serin çöl rüzgârı hafif ceketini kırbaçlarken Sean motelin üst katına baktı. "Şu işi çabuk halledelim."

Thorpe başını sallayarak Sean'ı takip etti ve merdivenlere doğru atıldı, çatlak çimento seviyesine ulaşana kadar merdivenleri ikişer ikişer çıktı. Paslanmış korkuluk bir zamanlar parlak maviye boyanmıştı ama zamanla solmuş ve yontulmuştu. Odanın kirli pencerelerindeki karartma destekli mavi perdeler, bakteriler için bir üreme alanı olacak kadar kirli görünüyordu.

Böcek yumurtaları. Birkaç kapı ötede bir adam ve bir kadın avazları çıktığı kadar bağırarak tartışıyorlardı. Uzaktan bir silah sesi duyuldu, ardından lastik gıcırtiları.

Thorpe Callie'nin neden burayı seçtiğini biliyordu ama yine de burada ne aradığını merak ediyordu. Yolun dışında, bu kadar varoş olmayan başka bir yer olmalıydı.

Ay ışığında, merdivenlerin tepesindeki ilk kapıya yaklaştı ve kararmış pirinç numaraları güçlükle se ebildi.

Sean, "Callie k sedeki odayı seçti, her iki yönde de merdiveni olan odayı," diye yorum yaptı.

"Belli ki mek nı önceden araştırmış." "Zeki, zeki kız."

Söz konusu odaya doğru ilerlerken Thorpe ona başıyla bir işaret yaptı. " yle olduğunu biliyorsun. Onu hafife alma."

"Hayır." Sean başını salladı. "Bu hatayı son kez yapıyorum."

Kapıya yöneldiler ve Sean anahtarı kilide sokup iterek açtı. Bunu yapar yapmaz Thorpe yanından geçip ışığı yaktı. Keşke a masaydı diye düşündü. Halı bir zamanlar bej olabilecek gelişigüzel bir renge benziyordu. Duvarlar solmuş meşe panellerle kaplıydı. Tavanda su hasarı izleri vardı. Harap bir bataklık soğutucusu odanın sıcaklığını kontrol ediyordu -bir nevi. Perdeler, büyük bir büyükannenin bile i ini sızlatacak soluk mavi şekliydi. Yatak  rt s  puantiyeli ve zikzaklı çizgilerden oluşan ucuz bir polyester taklidiydi. Banyodaki aydınlatma armat r n n dekoratif kapağı çıkarılmıştı. Bir hamam böceği sürünüyordu.

dağınık ve dağınık yatağın üstündeki duvarda.

"Ne lanet bir    l k." Sean  a kın bir dehşet içinde odanın etrafına baktı.

Thorpe i i boş bir sesle, "Bana gelmeden önce böyle yaşıyordu," dedi.

"Bunu kağıt üzerinde biliyordum, ama lanet olsun."

"Her şeyden sonra buna nasıl geri dönebildi ..." Thorpe dudaklarını birbirine bastırarak öfkesinin kontrolünü kaybetmeyi ya da çok incinmiş hissetmeyi reddetti. "Onu elime geçirdiğimde bir hafta boyunca oturmayacak. Ve bu onun için planladığım şeyin başlangıcı olacak."

" unu iki hafta yapsak daha iyi olur. Benim de kendime göre bazı fikirlerim var."

Thorpe, Sean'ın Callie'ye şaplak atmasına itiraz etmediği gerçeğini bir kenara itti. Evet, yakasını çıkarmıştı ama bunu Sean'la tartı mamıştı, muhtemelen Sean da ilişkilerinin bittiğini düşünmüyordu. Thorpe kızın asla kendisine ait olmayacağını biliyordu ama bu davranışı kendi fikrini söylemeden geçiştirmeyi reddediyordu.

 abucak odayı aradılar. Dolapta onun sırt çantasını buldu ve aldı. Havaalanı tuvaletinde gizemli bir şekilde edindiği kırmızı spor çantasından hiçbir iz yoktu. Başka hiçbir kişisel eşyası yoktu.

odada. Diş fırçası bile fermuarlı bir kesenin içindeki uygun plastik tutucuya geri yerleştirilmişti. Kullanılmış bir kalıp sabun ona kadının duş aldığını gösteriyordu. Motele yayılan küf ve bayat sigara kokusunun üzerinde hafif bir kadın kokusu aldı.

Callie'nin kokusu beynine ulaştığında, kanı kaynatarak sikini doldurdu. Onu yakalamak, bağlamak ve bir daha asla ondan kaçamayacağını tüm nedenlerini anlayana kadar becermek için bir mağara adamı dürtüsü Thorpe'ü ele geçirdi.

Sean çarşafı koklayarak, "O buradaydı," diye onayladı.

"Eşyaları bende." Omzuna astığı çantayı işaret etti. Sean ona bir başparmak işareti yaptıktan sonra kapıya yöneldi. Thorpe da onu takip etti,

hemen peşindeydi. Lobiye döndüğünde, sert bir uyarı bakışıyla anahtarı Doreen'e fırlattı. Adam gittiğinde kadın nefessiz kalmakla altına sıçmaya hazır olmak arasında bir yerde görünüyordu. Önemli bir teşvik olmadan konuşmayacaktı. Callie'yi güvende tutmak için mükemmel bir çözüm değildi ama şu anda yapabileceğinin en iyisiydi.

Jeep'e döndüklerinde Sean motoru çalıştırmış ve ışıkları yakmıştı. Diğer adam aracı geri vitese takıp park yerinden çıkarken, Thorpe Callie'nin sırt çantasını içeri atıp yolcu kapısını kapattı.

Glitter Girls'e olan yolculuk hayatının en uzun iki bloğu gibi görünüyordu. Köhne bara vardıklarında en kötü korkuları doğrulanmıştı. Pencereler kapatılmış ve dış duvarlarla aynı renge boyanmıştı. Binanın üzerindeki büyük neon tabelada ÜSTSÜZ KIZLAR yazıyordu! Thorpe yemin etti.

Lanet olası bir striptiz kulübüydü. Callie kendi iyiliği için sadece garsonluk yaptığını umsa iyi olur.

İçeri süzülen serseri müşteriler yerli halk ve turistlerin bir karışımı gibi görünüyordu. Hepsi de hapis yatmış gibi görünüyordu. Hiçbiri yıkanmayı çok ciddiye alıyor gibi görünmüyordu.

Ön kapıya vardıklarında, büyük bir fedai homurdanarak Gürültülü müziğin üzerine kapak ücreti için "istek". En az iki içkiyle on dolar. Önlerindeki adamlar, yasal olmayan yollardan elde ettiklerine bahse girebileceği büyük bir tomar para çıkardılar.

Sean'la birlikte birer banknot çekip kapıdan içeri girdiklerinde, duman, bayat bira, ter ve parıltı ona saldırdı. Lanet olsun, burası batakhanelerin en kötüsüydü.

Sarkan sahnede, adaşına benzemek için tasarlanmış iki küçük pastiş giyen Whipped Cream adında biri son selamlarını veriyordu.

Annesi ona kesinlikle bu ismi ya da yakut kırmızısı saç tonunu vermemiştir. Bütün dişleri yerindeymiş gibi görünmüyordu.

DJ, dinleyicilere kadın için alkışlamalarını söylerken sesi sıkılmış gibiydi. Alkışlar yerini gevezeliğe bıraktı. Thorpe içki servisi yapan kızları incelerken birkaç banknot sahneye saçıldı. Ama Callie'nin yüzüne, yapısına ya da doğuştan gelen zarafetine sahip bir garson göremedi.

Siktiğimin orospu çocuğu.

Sean da etrafına bakındı, belli ki endişelenmişti. "Şimdi hangi cehenneme gitti?"

Thorpe, Doreen'in kuzenini arayıp Callie'yi uyarmasını söyleyecek kadar aptal olduğunu düşünmüyordu. "Umarım tuvalete gitmiştir. Ya da birine içecek bir şeyler alıyordur."

"Eğer şimdiden müşterilerin favorisi haline geldiyse, hizmet verdiğinden şüpheliyim.

Sean dişlerini gıcırdatarak homurdanmayı başardı. "Eğer durum buysa, muhtemelen gece tüm hızıyla devam ederken, vardiyasının sonuna doğru devam edecektir."

Yirmi dakika ya da daha kısa sürede.

Lanet olsun, haklıydı. "Sahne adını bilmiyoruz, bu yüzden kime soracağımızı bilmiyoruz."

"Tabii rozetimle arka tarafa dalıp onu buradan sürükleyerek çıkarmazsam."

Bu fikir haklıydı. Thorpe etrafına bakındı, içki siparişleri için bir garson geldiğinde yönetimin aralarında bir FBI ajanı olmasına tepkisinin ne olacağını ölçmeye çalıştı. Doğrusu hiçbir şey istemiyordu ama içmeyeceğini bildiği için bir burbon ve su sipariş etti. Sean bir votka tonik istedi, sonra da müzik arasında onu yanına çağırdı.

"Merak ediyorum da, güzel kız, acaba bana biraz bilgi." Sean İskoç aksanına büründü ve zar zor yasal görünen ve gözleri kamaşmış sivilceli garsona gülümsedi. Fed'in bir miktar para göstermesi anlaşmayı mühürledi.

"Sana her şeyi söyleyeceğim. Sütyen ölçülerim otuz altı D. Onlar gerçek."

Değildiler ama Thorpe kızın mal varlığını tartışmakla uğraşmayacaktı.

"Doğru söylüyorsun, bu kesin. Ama ben yeni tüy parçasını soruyorum. Arkadaşım için." Sean onu işaret etti.

Garson suratını ekşitti ve gözlerini devirdi. "Bütün müşteriler Juicy için çıldırıyor. Sanki sihirli bir amcığı varmış gibi."

Sulu mu?

Thorpe garsona karşı çıkmaya hazır görünen Sean'a bir bakış attı ama yüzüne bir gülümseme daha yerleştirmeyi başardı. "Sulu mu dedin? Bana biraz daha anlat. Arkadaşım oldukça ilgili."

"Bu antisosyal. Bütün kızları kızdırdı. Whipped Cream ve Sparkle Swallows ona katlanamıyor. Burada iki gün kaldı ve şimdiden herkesten fazla hayranı var. Şimdi eğer siz ikiniz güzel bir şey istiyorsanız..." Hafifçe çarpık dişlerini göstererek gülümsedi.

"Neye benziyor?" Sean sordu.

"Sarışın, mavi gözlü, yıgılmış." Kız iç çekti. "Ama özel biri değil." "Ne zaman çıkacak?"

Garson kız cevap vermek için ağzını açtı ama hoparlörlerden gelen DJ'in sesi onu bastırdı. "O yeni. Heyecan verici. O senin en ıslak rüyan. Juicy için bir alkış!"

Sean kaskatı kesildi, öfkesi on kademe artmış gibi görünüyordu. Thorpe DJ'i boğmak ve sahne ile aralarında duran herkesi öldürmek istediğinden, bu ona gayet uygundu.

Ve eğer Juicy ile Callie aynıysa, yanında kız varken görünmeden sıvışmak artık imkânsız hale gelmişti.

Müzik başladı ve Britney bazı müstehcen sözlerle sahneye çıktı. Sonra perde açıldı ve bir sonraki gösteri başladı. Göz kamaştıran parlak ışıklara, tüm makyajına ve cimri kostümüne rağmen Thorpe onun Callie olduğunu hemen anladı.

Kesinlikle garsonluk yapmıyordu.

Karıncalanmalar omurgasından aşağı iniyordu. Parmaklarını onun ipeksi saçlarına dolamak için can atıyordu. Onunla aynı odada olmak bile titanyum gibi sertleşmesine neden oluyordu, bu yüzden Callie'yi bulduğunu diğer her yönden bilmiyorsa bile verdiği tepki bunu açıkça gösteriyordu.

O sahnedeki kızı izlerken garson kız ayağını yere vurdu ve oflaya puflaya gitti. Diğer kıza zar zor baktı. Callie ekose etekli bir kız öğrenci üniforması giymiş, kalabalığın önünde dans ederken onun dikkatini çekmişti. Sarı peruğu uzun atkuyruğu şeklinde sarkıyordu. Islık sesleri ve çığlıklar arttıkça Callie gülümsemeye devam ediyordu. Ama gözleri ... davet etmiyordu.

Callie'yi tanıdığı için yüz ifadesini okuyabiliyordu. Hem tedirgin hem de korkudan aklını kaçırmış görünüyordu.

Yanı başındaki Sean mavi bir çizgiye küfrederek öne doğru eğildi ve bakışlarıyla onu delip geçti. Thorpe adamın hoşnutsuzluğunu hissetti. Kendisinininkini yansıtıyordu. Öfke

Fokurdadı ve döndü ve Callie'nin, onu ellerine aldıkları anda onaylamadıklarını her santiminde hissedeceğini biliyordu.

"Dosyasında hiç bu kadar alçaldığı yazmıyor," diye hırladı Sean.

Thorpe gözlerini ondan ayırmadı. "Hiç bu kadar çaresiz olduğunu sanmıyorum."

Sean acımasızca başını salladı ve onun yavaşça bluzunun en üst düğmesine uzanmasını izlediler.

Daha o çözmeden gerilen Thorpe, "Acaba o da önümüzdeki üç dakika boyunca hayatta kalmak. Koltuğunda kıpırdandı, sahneye fırlamak, onu yere sermek ve sonuçlarını tam anlamıyla hissetmesini sağlamak için sabırsızlanıyordu. "Planın ne lan?"

Sean dişlerini gıcırdatarak, "Olay çıkarmasak daha iyi olurdu," dedi. "Ama bu müzik bittiği anda ..."

"Onu kışından tutup buradan çıkaracağız. Ben buna varım." "Ben de buna güveniyordum."

Callie önce üst düğmeyi, sonra bir diğerini ve üçüncüsünü çözdü. Saniyeler birbiri ardına, süt gibi etini yavaşça ortaya çıkaran ve odadaki tüm erkeklerin "Sulu" bir şey istediklerini haykırmalarına neden olan korkunç bir gösteriyle geçti. Thorpe'un vücudundaki her kas bu rezaleti durdurması için haykırıyordu, kafası içindeki Neandertal'i susturup kışını koltuğunda tutmasını söylese bile. Olay çıkaramazlardı.

Callie seksi bir dönüşle dönerek uzaklaştı ve beyaz gömleğinin omuzlarından kaymasına izin verdi. Abartılı bir göz kırpmayla seyirciye baktı. Dehşete kapılmış olsa da, onda açıkça özel bir şeyler vardı. Zorlu hayatının öldürmediği tatlı bir kalitesi ve iyiliği vardı. Ama kız, gözlerinin ışıltısından, parlak dudaklarının büzülmesine, sallanan kalçalarına ve siyah rugan stiletlerinden dışarı fırlayan pembe uçlu ayak parmaklarına kadar hâlâ seks saçıyordu. Onu ne kadar çok istediğini inkâr etmek artık mümkün değildi. Karşı koyamayacağı bir kadınla hiç karşılaşmamıştı - Callie'ye kadar. Thorpe ondan tekrar uzaklaşmanın azgın bir gelgit dalgasına karşı yüzmeye çalışmak gibi olacağından korkuyordu.

Müziğin ritmiyle Callie yasadışı kısa eteğini yukarı kaldırdı ve ekose tekrar yumuşak bir şekilde poposunun üzerine düşmeden önce seyirciye günahkâr küçük tangasını ve kış yanaklarını gösterdi. Kıkırdamalar ve ısıklıklar hızlandı. Yakındaki bir fedai sessizce durdu ve izledi.

Sahneye yakın biri "Bize memelerini göster!" diye bağırdı.

Bir diğeri, "Bana o tatlı kıçtan bir parça ver," diye talepte bulundu.

Bu serserilerin Callie'yi de şaplak bankalarına koydukları düşüncesi onu mide bulantısı ile cinayet arasında bir yerde hissettiriyordu.

"Hepsine lanet olsun." Sean masayı kavradı, yanmaya hazır görünüyordu. "Bu üç dakika sonsuza dek sürecek."

Thorpe da aynı fikirde. "Bitecek." Bitmek *zorundaydı*.

Ama akıllarını yitirmeden önce olur muydu? Bundan emin değildi, özellikle de gömleği dirseklerinin kıvrımlarından kayarak tokalı sahneye düştüğünde, üst yarısı neredeyse şeffaf bir dantel sütyenden başka bir şeyle kaplı değildi. Seyirciye döndüğünde, dolgun meme uçlarının pembemsi görüntüsünü fark etmemek mümkün değildi.

Callie sırtını dikleştirdi, avuçlarını göğüslerinden aşağı, düz karnının üzerinde gezdirdi, sonra parmaklarını amına doğru bastırdı. Seyirciler kardeşlik partisi seviyesine yakın bir desibelde kıkırdamaya başladı. Thorpe terlemeye başladı. Tanrım, onun tatlı amının tadının nasıl olduğunu biliyordu ve ondan bir öğün daha yemek için ağzı sulanıyordu. Tabii ki, bu odadaki her erkek bu fırsatı istiyordu. Biri sahneye vurmaya başladı. Diğerleri de ona katıldı, ahşap yüzeyi müziğin ritmine göre çarparak ondan daha fazlasını talep etti.

Kahretsin, bu iş kontrolden çıkmaya başlamıştı ve Thorpe'un koltuğunda kalması için her şeyi gerekiyordu.

Ucuz takım elbiseli, pezevenk bıyıklı ve tıraşlı bir adam yaklaştı. Belli ki kendini bir bok sanıyordu. Kendinden emin bir bakışla sahnenin köşesine doğru eğildi ve elinde yüz dolarlık bir banknot tuttu. Callie'ye Thorpe'un müzikten duyamadığı bir şey söyledi. Kızın gözleri büyüdü. Yüzünü daha fazla tedirginlik kapladı ama adamın olduğu yöne doğru dans etti.

Bir salınımla eteğini onun önünde kaldırdı ve kalçalarını çevirerek ona doğru geri dönene kadar etrafında döndü. Sonra çömeldi ve kışını baştan çıkarıcı bir şekilde onun yüzüne doğru salladı. Gözleri kayarak kapandı. Gözlerini kapatmayan biri için onu tanısa, tutkunun tam ortasındaymış gibi görünebilirdi ama Thorpe farklı düşünüyordu. Kadının tüylerinin diken diken olduğundan ve deli gibi kaçma isteğine güçlkle karşı koyabildiğinden hiç şüphesi yoktu.

Ancak eğlenmiyor olması cezadan kaçacağı anlamına gelmiyordu. Her ikisi de ona yardım etmek için her şeyi yapabilecek bir koruyucusu ve bir Dom'u vardı. İkisine de güvenmiş miydi? Hayır. Sadece gitmişti. Sean, bir şekilde anlıyordu. Thorpe bile ona güvenmemişti.

. . . neye kadar? Belki dün. Ya da önceki gün. Günleri birbirini kovalıyordu. Ama Callie onu dört yıldır tanıyordu. Bunca zaman boyunca onun kendisine değer verdiğini, yardım etmek için her şeyi yapabileceğini öğrenmemiş miydi?

Şimdi öğrenecekti.

Belli ki paniğe kapılmıştı. Bunu bir noktaya kadar anlıyordu. Ama Callie'den mazeret kabul etmeyi reddediyordu. Onu seven erkeklerle güvenmeyi öğrenecekti. Bundan sonra ne olursa olsun, bu geceki cezasından sonra ona bir daha elini bile süremese de, bir daha başı derde girerse kendisine bakması gerektiğini ona ilk ve son kez öğretecekti.

Sıska siyah kravatlı sümüklüböcek, elindeki banknotu kızın tangasının arkasına soktuktan sonra kızın kışını uzun uzun okşadı. Diğer eliyle de kalçasına doğru ilerledi ve ona baktı. Sanki birinci sınıf bir fileto gibiydi.

Thorpe kulaklarından buhar çıktığını hissetti ve kendini kaybetti.

Ayağa fırladığında Sean hemen yanındaydı, yumrukları sıkılmıştı. Thorpe sandalyesini tekmeleyerek yoldan çekti ve Callie'ye doğru ilerleyerek diğer adamla omuz omuza verdi.

Callie kendisini hisseden adamdan uzaklaşarak geri çekildi. Tepkisini gizlemeye çalışarak adama omzunun üzerinden küçük bir gülümseme gönderdi ve sonra dans ederek uzaklaştı. Thorpe o herifi öldüresiye dövme isteğiyle yumruklarının sıkılaştığını hissetti.

Sean daha hızlıydı, orospu çocuğunu ensesinden yakaladı ve kulağına bir şeyler homurdandı. Haydut karşı koymaya çalıştı ama fedai her türlü sertliği göstererek adamın her hareketini engelledi, sonra da sürüngeni yüzüstü yakındaki bir direğe çarptı. Thorpe yardım etmekten büyük mutluluk duyarak koştu. Sean kokarcayı geri çekip kırık ve kanayan burnunu ortaya çıkardığında çok memnun oldu. Aslında Sean'ın Callie'ye dokunmaya cüret ettiği için o pisliğe kalıcı hasar verdiğini umuyordu.

Thorpe çılgınca onu tekrar aradı. Ve onu buldu, lanet olsun. Keskin sırtı ve dalgalı omurgası ona şimdi odanın diğer tarafındaki erkeklerle kur yaptığını, hala eteğini yukarıda tuttuğunu ve birkaç erkek daha tangasının ipine daha fazla para sokana kadar kalçalarını oynattığını söyledi. Uludular Callie onları ayarttıkça daha fazla erkek ellerinde paralarla sahneye yaklaşıyor ve Callie'ye yaklaşma şansı yakalamak istiyorlardı.

Thorpe'un dikkati onun üzerindeyken, Sean ve Letch itişip kakışmaya başladılar. Görünüşe göre, federal Callie'yi izlemekle daha meşguldü.

yağlı topun dirseğini karnına indirdi. Sean homurdanarak adamın savurduğu yumruklardan kaçarken Thorpe yaklaştı. Fedai de öyle.

"Kavga yok," diye bağırdı müziğin üzerine. "Dışarıda halledin."

"Evet, çek o lanet ellerini üzerimden, pislik!" dedi ucuz takım elbise. "O güzel sürtüğe biraz para verdim. Ne olmuş yani?"

Oh, işte buydu. Domlar bazen itaatkârlarına "sürtük" derlerdi ama bu başkalarına ne kadar tuhaf gelse de bir sevgi ifadesi olarak kullanılırdı. Herkes anlamazdı ama bu tüm yaşam tarzı için geçerliydi. Callie'ye asla sürtüğüm demeyecek olsa bile, onu hiç tanımayan ve bunun gerçeklerden ne kadar uzak olduğu hakkında hiçbir fikri olmayan rastgele bir sık kızı kötölemeyecekti.

"Ona bir daha dokunma." Sean öldürmeye hazır görünüyordu.

"Aş artık bunu," diye söylenmeye devam etti serseri. "Onun sahibi değilsin. "Aslında," diye karşılık verdi Sean, "sahibiyim."

Thorpe bir yumruk savurdu, herifin çenesine tam isabet ettirdi ve darbenin şiddetiyle yere yuvarlanıp bayıldı. Fedai tehditkâr bir bakışla ona döndü ve onu kapıdan dışarı atmak için uzandı.

Kahretsin, öfkesine hakim olmalıydı. Atılmayı göze alamazdı. Dışarı.

Thorpe tekrar Callie'ye döndü. Bakışlarını ona doğru çevirdi ve kargaşayı deşifre etti. Bakışları birleşti ve damarlarındaki elektrik ateşlendi. Şok gözlerini açtı ve yanaklarındaki rengi soldurdu. Sonra bakışları Sean'a kaydı. Sanki bir hayalet görmüş gibi nefesi kesildi.

Numarasını bitirmemiş olmasına ve müziğin hala çalışıyor olmasına rağmen, döndü ve perdeye ve kulübün arkasına doğru fırladı.

Koruma görevlisi haklı olarak yeteneklerin çalışmasını sağlamayı birkaç adamın kavga etmesini engellemekten daha üstün tutuyordu, bu yüzden Callie'nin peşinden koştu ve onu sahne arkasına kaymadan hemen önce güçlü pençeleriyle yakaladı.

Çırpındı ve küfretti, kalabalık geri çekilmesini toplu halde yuhalarla serbest bırakılmayı talep etti.

"Bize memelerini göster!" diye tekrarladı ön sırada oturan ve akli bir karış havada olan bir adam.

Fedai Callie'yi sahnenin ortasına doğru sürükledi, sonra da onunla perde arasında durdu. "Lanet numaranı bitir yoksa Marty seni kovacak."

Tahmin edilebileceği gibi, iri kıyım adam onu bırakır bırakmaz bir koşu daha yaptı, bu sefer kulüp katına çıkan merdivenlere doğru fırladı.

Özgürlüğüne bu boktan işten çok daha fazla değer veriyordu.

Ama Thorpe ondan bir adım öndeydi. Merdivenlerin dibinde durmuş, onun sahnedan çıkışını engellemişti. Ve bu ayakkabılarla bir metre aşağıya atlamak imkânsızdı.

Etrafını sarmışlardı.

Sean hızla durumu değerlendirdi, sonra sahneye fırladı ve cebine uzanarak rozetini kaslı adama gösterdi. "FBI. Bela istemiyorsan kızı bana ver."

Müzik durduğunda iri adam kaskatı kesildi, gözleri önce Sean'a, sonra da rozetine dikildi. Geri adım attı ve ellerini havaya kaldırdı. "Onu daha yeni işe aldık, dostum. Bela istemiyoruz. Alın onu."

Callie, Sean'a meydan okuyan bir bakış fırlattı ve kalabalığın gürültüsü arasında, "Benden uzak dur," diye uyardı.

"Böyle bir şey olmayacak, tatlım." Sözler bir yemindi, Sean sinsice yaklaşırken söylenmişti ama yüz ifadesi saf bir uyarıydı. İradesini ortaya koymak istiyordu.

Dondu kaldı, sonra bakışları odanın içinde gezindi. Thorpe'un midesi düğümlendi.

Lanet olsun, kaçmaya çalışacaktı.

Sean'ı uyarmak için ağzını açtı ama Callie daha hızlı davrandı ve kötü ayakkabılarından birini çıkarıp Sean'a doğru fırlattı. Callie'nin derme çatma silahı Sean'ın omzuna çarptı, sonra da elini göğsüne koyarak dengesini bozdu. Sean kendini düzeltmek için çabalarken, Callie diğer stiletto'yu kopardı ve tehditkâr bir şekilde fedaiye doğru kaldırdı. Adam ona saldırdı ve bileğini yakaladı, kendisine vurmasını engellemek için sertçe bastırdı. O da taşaklarına tekme attı.

İnanılmaz derecede aptal Hulk dizlerinin üzerine çökerken cinsel organını tuttu ve inledi. Callie koşarak yanından geçti ve perdeyi aşarak sahne arkasında kayboldu.

Thorpe onun peşinden merdivenlerden yukarı fırladı, yıpranmış endüstriyel arka kapıyı iterek açtığını ve binanın arkasındaki sokağa doğru koştuğunu görmek için tam zamanında perdeyi yırttı. Küfretti ve onun peşinden gitti.

Metal kapı sallanarak kapanıyordu ve Thorpe kapıyı iterek açtıktan sonra ara sokağa girdi. Böcek istilasına uğramış bir ampulün spot ışığı altında önce sola, sonra sağa baktı ve Callie'nin telaşlı bir panikle çıplak ayakları üzerinde koşarak uzaklaştığını, yapay sarı saç örgülerinin solgun sırtına doğru sallandığını ve çıplak kalmaktan sadece o minik, seksi sütyenin askısıyla kurtulduğunu gördü. Kahretsin, kız

Ya cama basmak için yalvarıyor ya da gölgelerdeki bir suçlu tarafından tecavüze uğruyor.

Elbette tam uçuş modundaydı ve tüm mantığını kullanmıyordu ama ne düşünüyordu ki?

Bir şey hemen anlaşıldı: Callie daha gençti ve şaşırtıcı derecede hızlıydı. Ama onu tekrar avucunun içine alırsa, Pazar gününden itibaren yedi yönden siki tutardı.

Adımlarını olabildiğince hızlı atarak kızın peşinden koştu ve çıplak ayaklı kıza doğru hızla ilerledi. Kız sokağın sonuna varmak üzereydi, bu onu endişelendirmiyordu ... ta ki bir taksi geçene kadar. Ne kadar kötü bir şanstı.

Bir şekilde Callie'yi durdurmalıydı. Ayaktayken onu zamanında yakalayamazdı.

Arkasından kaldırımından aşağıya indiğini duyabildiği Sean da öyle. Callie taksiye bindiğinde Thorpe onun sonsuza dek gideceğini biliyordu. Kesinlikle onun kalbini de yanında götürecekti. Ve Sean'inkini de. *Orospu çocuğu*.

Diğer işyerlerinin ışıkları ve ay arasında, sokağın bereketli bir şekilde boş olduğunu görebiliyordu. Bu yüzden panik halindeki kızı durdurabileceğini düşündüğü tek şeyi yaptı.

"Callindra Alexis Howe, dur ve hemen bana bak."

On Birinci Bölüm

Callie, Thorpe'un gerçek adını haykırdığını duyduğunda kalbi duracak gibi oldu. Adam biliyor muydu? Döndü, hâlâ geri çekiliyordu, adamın gri gözlerine takılmıştı. Nasıl? Ne zaman? Onu ele veren neydi?

Kahretsin, hayatı yirmi kat daha karmaşık ve tehlikeli hale gelmişti. Bunu onun için istemiyordu.

Şaşkın bir halde başını salladı ve hava almaya çalıştı. "Yanılıyorsun. Bu ben değilim."

Thorpe uzun, kararlı adımlarla ona yaklaştı, yüzü granit gibiydi, elini uzatmıştı. Arkasından Sean, o hilekâr yılan, başı buharla dolu bir tren gibi ona doğru hücum etti. Döndü ve tekrar kaçmaya başladı. Onun burada ne işi vardı? Thorpe'la mı? İkisinin de onu ele geçirmesine izin veremezdi.

Callie elli metre ötedeki taksiye doğru koştu, hâlâ köşede rölantide duruyor ve ışığın yeşile dönmesini bekliyordu. Sadece bir sütyen ve kısa bir etek giyerek muhtemelen adamın dikkatini çekebilirdi. Belki de. Bu mahallede, belki de değil. Neyse ki tangasının içinde para vardı. "Git" çantasını motelden alması, bir süre ortalıkta görünmemesi, sonra da bir otobüs durağı bulması gerekecekti.

"Bana yalan söyleme," diye bağırdı Thorpe ona. "Ve sakın kaçma!"

"Sean'a inanma," diye omzunun üzerinden fırlattı.

"Sol kalçandaki o çentik, ailenin katili sana ateş ettiğinde atılan bir kurşundan kaynaklandı. Kendi parmaklarımla hissettim."

İki Aralık önce, ona yakından dokunduğu zaman. Bu pek çok şeyi açıklıyordu, mesela neden o kadar tutkulu öpücükten sonra, her biri enfes bir vaatken, tek kelime etmeden çekip gittiğini ve onu acı içinde bıraktığını. Ve o zamandan beri neden neredeyse tüm romantik ya da cinsel temasları kestiğini.

Geçtiğimiz iki yıl boyunca Thorpe gerçeği bildiğini ima bile etmemişti. Başına konan aptalca büyüklükteki ödüle rağmen onu asla ihbar da etmemişti.

Kıpırdamadan durduğu an Sean da duracaktı. Glitter Girls'de rozetini görmüştü. Belli ki onun hakkında yanılmıştı. Onu öldürmeye çalışan bir suikastçı ya da kısa yoldan para kazanmaya çalışan bir ödöl avcısı olmayabilirdi ama ilk fırsatta onu tutuklayacağı kesindi.

"Dur!" Thorpe gürledi.

Adamın ayak sesleri gittikçe yaklaşıyordu ama kadın onun sözlerine kulak asmaya cesaret edemedi. "Bırak beni gideyim."

"Asla."

Ses tonundaki kararlılık karşısında Callie'nin kalbi daha da hızlı atmaya başladı. Omzunun üzerinden baktı. Yeterince eminim, hızla yaklaşıyordu. Ve şimdi, Sean

görünürde yoktu. Önemli değildi. Neredeyse taksiye varmak üzereydi.

Belki on adım kala bir kayanın üzerine düştü. Topuğunu oymuş, derisini kesip açmıştı. Acı çığlık çığlığa bacağından yukarı çıktı. Acının onu durdurmasına izin vermemeye çalıştı ama ayağını tekrar asfalta çarptığında, Çakıl taşı derisinin daha derinlerine gömüldü. Keskin ağrı neredeyse onu yere yığıldı. Thorpe neredeyse tepesine çıkana kadar yavaşladı, topalladı.

Paniğe kapılan Callie taksi şoförüne bağırmak için ağzını açtı - dinleyecek olan herkese. Sean bir çöp konteynerinin arkasından atladı ve Bir kolunu mengene gibi beline doladı. Diğerini de ağzının üzerine koydu.

"Dur!" diye nefes nefese kaldı.

Nefesi yüzünde sıcacıktı, vücudu şimdi terden sırılsıklam olmuş soğuk tenine karşı bir fırın gibiydi. Duyuları yardım ve güvenlik algıladı. Onun içinde erimek istiyorlardı. Onun nazık dokunuşunu, ateşli öpücüğünü arzuluyorlardı.

Bunların her biri yalandı.

Beyni kendini kurtarması ve kaçması gerektiğini haykırıyordu. Callie ağzını serbest bırakıp Sean'a cehenneme gitmesini söyleyebilmek için çılgınca debelendi. Ama sıkıca tuttu. Thorpe sırtını örttü ve ellerini kalçalarına dayadı. Kadın güçlü ve meydan okuyucu durmaya çalıştı ama Thorpe takım elbisesinin ceketini onun etrafına sardı.

omuzlarını hem ısıtmak hem de hareketsiz kılmak için. Giysi onu hemen adamın vücut ısısıyla ıslattı. Sıcak nefesleri tenini okşuyordu. Gergin vücutları onu sararken, baş döndürücü erkeksi kokuları birbirine karıştı.

"Kımıldama," diye hırladı Thorpe. "Zaten başın yeterince belada."

Bu sözler karşısında ürperdi. Sonra, sadece birkaç adım önünde, taksi hızla uzaklaştı ve tek kaçış yolunu da beraberinde götürdü.

Sonunda Sean elini yavaşça kızın dudaklarından çekti ve berbat ılık ve gölgelere rağmen onu delip geçen mavi gözleriyle kıza baktı. Kalbini onun bir zamanlar çok sevdiği yüzüne karşı çelikleştirdi. Onu her zaman sabır ve nazik ilgiyle özdeşleştirmişti. Artık onun rozetli bir dolandırıcı olduğunu biliyordu, sırf onu içeri almak için kalbini çalacak kadar duygusuzdu.

"Çek o lanet ellerini üzerimden."

Yüzü hoşnutsuzlukla gerilen Sean gözlerini ona dikti. "Cezana ceza mı eklemek istiyorsun, güzelim? Bunu tavsiye etmiyorum. Kızın zaten acıyacak."

"Sen ve eski sahte aksanın gidip bok yiyebilirsiniz. Yakamı çıkardım, bu yüzden bana dokunmaya hakkın yok."

Thorpe onun kulağına, "İşler tam olarak böyle yürümüyor Callie, bunu sen de biliyorsun," diye mırıldandı.

Başını bir zamanlar güvendiği ve herkesten çok sevdiği adama çevirdi. "Şimdi de onun tarafında mısın? Senin de onun sözlerine kanacak kadar saf olabileceğini hiç düşünmemiştim."

Arkasından Thorpe eğilip Sean'a baktı. "Önümüzdeki on dakika içinde onu ikna etmek mümkün olmayacak."

Sean homurdandı. "Ya da gelecek bin yılda, sanırım. Burası konuşmak için akıllıca bir yer değil."

"İyi bir nokta."

"Onunla kal. Ben arabayı getireceğim."

Thorpe'un gülümsediğini hissedebiliyordu. "Hiçbir yere gitmediğinden emin olacağım."

Callie'nin çenesi düştü. Ne zaman bu kadar samimi olmuşlardı? Ve Thorpe neden yalancıya güveniyordu?

Başı hâlâ dönerken Sean koşarak uzaklaştı. Thorpe'un tutuşuna karşı mücadele etti, başka bir taksinin hızla geçeceğini umuyordu. Ama bunun için yeterince şanslı olsa bile, ayağı sızlıyorken onu geçebileceğini sanmıyordu.

"O sıçana neden yardım ediyorsun?" Her zaman Thorpe'un kendi tarafında olacağına inanmıştı ve aksini bilmek, sanki biri kalbini göğsünden levyeyle söküp almış gibi hissettiriyordu. "Beni hapiste görmek istiyor."

"Sean seni korumak istiyor, tatlım. Tıpkı benim gibi. Bana öyle bakma," dedi. "Bir sonuca varmadan önce hiç soru sormadın. Sadece kaçtın. Ve çok yanıldın."

"Beni kandırdığı gibi seni de kandırdı."

Thorpe, "Seni tutuklamak isteseydi, bunu son yedi ay içinde herhangi bir zamanda yapabilirdi," diye düşündü. "Küçük bir ajan ordusu getirebilir ve seni dışarı çıkarmalarına izin verebilirdi. Ben onları durduramazdım. Seni içeri tıkmak ve anahtarı bir kenara atmak için acele ettiğini düşünüyorsan, bunu neden yapmadığını kendine sor."

Callie denedi. Thorpe'un söylediklerinde mantık vardı ama o kadar uzun süredir kaçıyordu ki. Kaçma tepkisi o kadar kökleşmişti ki. Panik hâlâ vücuduna pompalanıyordu. Kafasının arkasında bir düşünce kıpırdandı. . Ya Thorpe yanılıyorsa?

"Evcil hayvan." Alçak sesi onu yatıştırdı. "Bunu bir düşün."

"O zaman neden bana bir çeşit ajan olduğunu söylemedi?"

"Çünkü onun FBI'dan olduğunu öğrenseydiniz hemen kaçırdınız. Bunu hepimiz biliyoruz, özellikle de Sean. Pek güvenmiyorsun Callie ve bunun nedenlerini anlıyoruz. Ama artık işler değişecek. İkimiz de seni asla riske atmayacağız. Eğer seni henüz iki milyon dolar için ele vermediyse, vermemiz de mümkün değil."

Tanımadığı gümüş bir cip yanlarında durmadan önce farlar yıpranmış sokakta sallanıyordu. Sean başını camdan dışarı uzattı.

"Biri polisi aradı bile. İki blok ötedeler. Atla."

Callie'nin kanı donarken Thorpe küfrederek onu araca doğru itti. Callie topuklarını sıktı.

"Callie!" Thorpe homurdandı. "Bin şu lanet arabaya."

Muhtemelen yerel polisten kaçma şansı FBI'dan daha fazlaydı. Vegas polisini bu sokakta rastgele bir saldırının kurbanı olduğuna ikna edebilirdi. Kim olduğunu anlamadan onu serbest bırakmaları mümkündü ve gerçek ortaya çıkmadan çok önce gitmiş olacaktı.

Ama bu Thorpe'u ... nerede bırakır? Hapiste mi? Peki ya Sean? Eğer onu gerçekten para ya da iş yerinde sırtını sıvazlamak için ihbar etmeye çalışmıyorsa ... Sonuçlar şaşırtıcıydı. Polis, adamların onu kaçırdığını falan mı düşünecekti? Ya kaçamazlarsa? Peki ya yapamaz mıydı? Aklından milyonlarca düşünce geçiyordu ve hiçbirini tam olarak kavrayamıyordu. Bir yandan, o kadar uzun süre kendine güvenmişti ki, kontrolünü nasıl bırakacağını gerçekten bilmiyordu. Öte yandan, Thorpe'un da belirttiği gibi, onu ele vermemişler ya da kimsenin onu götürmesine izin vermemişlerdi, öyleyse neden şimdi başlasınlardı ki?

Kahretsin, ne yapacağından emin değildi.

Sean sürücü tarafındaki camdan ona bakarak, "Güven bana Callie," dedi. Bir elini ona uzattı, yüzündeki ciddi ifade ona inanmasını istiyordu. "Ne düşünürsen düşün, yemin ederim ki şu anda işim yüzünden burada değilim. Seni güvende tutmak için her şeyi yaparım."

Sözleri onu olması gerekenden biraz daha fazla eritti. Tanrım, ona inanmayı o kadar çok istiyordu ki. Yanılıyor ve o cipe biniyorsa, bu özgürlüğünün sonu anlamına gelebilirdi. Kaçmayı başaramamıştı Kalbiyle karar verdiği için bu kadar uzun süre yakalandı.

Parıltılı Kızlar'ın otoparkından gelen bir bağırış başını döndürdü ve bakışları karanlığı ve mesafeyi delmeye çalıştı. Ancak Thorpe'un sabrı tükenmişti.

Homurdanarak onu kucağına aldı, arka koltuğun kapısını çekerek açtı ve içeri fırlattı. Thorpe arabaya atlayıp kapıyı çarparak kapatırken kız deri koltuğa yaslandı ve cipin diğer tarafına doğru ilerledi.

Callie bunların hiçbirinden hoşlanmamıştı - çok ani olmuştu, düşünecek zamanı yoktu. O başka insanlarla kaçmazdı. Ailesinin öldürüldüğü o uğursuz geceden kaçmayı başarmıştı ve bugün hâlâ hayattaydı çünkü peşindeki polislerden ve katillerden bir adım öndeydi. Thorpe'u çamura sürükleyecek değildi. Ve Sean'a inanıp inanmama konusunda hâlâ kararsızdı.

Arabanın uzak tarafındaki yolcu kapısına doğru hamle yapan Callie, kolu kavradı ve tekrar soğuk Kasım akşamına yuvarlanıp uzaklara, bir yerlere doğru fırlamaya hazırlandı. Thorpe ve Sean'ın olmadığı bir yere.

Sean sadece arabanın kapılarını kilitledi, farları söndürdü ve gecenin içine doğru fırladı. İlk virajda farları tekrar yaktı ve trafiğe karışarak Vegas sokaklarında Şans Meleği'ni kovalayan diğer arabaların arasına karıştı.

"Sen deli misin?" diye bağırды Thorpe'a. "Yetkililer bir kaçağın kaçmasına bilerek yardım ettiğini öğrenirse ne olacağını anlıyor musun? Sana yalan söylediğimi söylemen bir şeydi. O zaman kurban sen olabilirdin. O zaman hapse girmezdin." Sürücü koltuğundaki Sean'a ters ters baktı. "Ve eğer beni tutuklamayacaksan, işini kaybedebileceğinin farkında mısın? Siz ikiniz ne halt ediyorsunuz?"

"Bunu almak ister misin?" Sean yeni "arkadaşına" baktı dikiz aynası. "Takip edilmediğimizden emin olmam ve buradan nereye gidebileceğimize karar vermem gerekiyor."

"Memnuniyetle."

"Güzel. Zamanımızın kısa olduğunu hissediyorum. Odanızdaki her şeyi topladınız ve eşyalarınızı arabaya koydunuz mu?"

"Ben yaptım."

"Bu ikimizi yapar. Devam edin."

Thorpe ona başını salladı, sonra Dom'un tehditkâr bakışlarıyla ona döndü, kadın kendini arabanın kapısı gidecek başka yeri olmadığından emin olana kadar geri çekilirken buldu.

Callie yutkundu. "Ne? Ben kendi başımın çaresine baktım. İkinizden de bunu bekleyemezdim-"

"Sizi mutlu ve güvende tutmak isteyen makul ölçüde ilgili insanlar olmak mı? Senin iyiliğini her zaman her şeyin üstünde tutacak iki adamla konuşmak mı?"

Kahretsin, ona kendini aptal ve sorumsuz arasında bir yerde hissettirmeye kararlıydı. "Sean bir yalancıydı. Beni ihbar etmeyeceğini nereden bilebilirdim ki?"

"Hile yaptığım için özür dilerim, tatlım. Ama kulübe girmek ve herkesin, özellikle de senin şüphelenmesini önlemek için bir kılıf yaratmam gerekiyordu."

Ve ona kandığı için kendini aptal gibi hissetmiyor muydu? "Harika iş, Bay Kirkpatrick. Beni kandırdınız."

"Mackenzie," diye düzeltti. "Sean Mackenzie benim gerçek adım. Al." Ona küçük bir deri çanta uzattı. Adam iç ışığı yakarken kadın çantayı ters çevirdi.

Callie belgeyi eline aldı ve *OMG* ile *kutsal bok* arasında bir hisle okudu. Bu doğruydı. Sean Mackenzie gerçekten de FBI için çalışan bir Özel Ajandı. Uyuşmuş parmaklarıyla kimlik belgesini geri uzattı. Belgeyi aldı ve içerideki ışığı söndürdü.

Sonra etrafına karanlık çöktü ve onu tekrar düşünceleriyle savaşmak zorunda bıraktı. *Kutsal bok* nihayet son tepkisi olarak *OMG*'yi yendi. Ve kandırıldığı için öfke. Görünüşe göre bunu çok zorlanmadan ve muhtemelen daha az pişmanlık duyarak yapmıştı.

"Sanırım bu yüzden Axel'in gözünü morartabildin." Söylenecek başka ne vardı ki?

"Büro için iki yıl boyunca göğüs göğüse dövüş dersleri verdim."

Bu da onun bu işte çok iyi olduğu anlamına geliyordu. Oysa Callie onun vücudunda hiç şiddet eğilimi olmadığını sanıyordu. Callie homurdandı. Bu da onun hakkında neredeyse hiçbir fikri olmadığını kanıtlıyordu. Aslında, onun hakkında muhtemelen bin tane daha

Sean Kirkpatrick ya da Mackenzie hakkında bilmediği gerçekler vardı. "Sen kimsin? Açıkçası bilmiyorum."

"Biliyorsun." Sesi çok yumuşaktı ve onu kendisine inanmaya zorluyordu. "Adım ve mesleğim dışında her şey gerçek bendim. Nasıl hissettiğim konusunda asla yalan söylemedim."

Ona inanmak istedi. Ama gerçek şu ki, çekici bir gülümsemeye, sahte bir brogue'a ve bir sürü pürüzsüz çizgiye aşık olmuştu. Eğer onun

Şefkat ve ilgi daha fazla gibi görünmüştü, şey ... onun güvenini kazanmanın ve engellerini yıkmanın amacı bu değil miydi? "Her neyse."

"Bu 'her neyse'den çok daha fazlası Callie. Sana yemin ederim."

"Sean'ın iddia ettiği kişi olmadığı ortaya çıksa bile, bu *Benimle* konuşmadan kaçtığın için özür dilerim, tatlım," diye araya girdi Thorpe. "Gerekçen nedir?"

"Kim olduğumu bilmediğini düşündüm, bu yüzden seni bu karmaşadan uzak tutmaya çalıştım. Beni önemseydiğini tahmin etmem mi gerekiyordu?"

Bunun mümkün olduğunu düşünmemişti ama adamın yüzü daha da yasaklayıcı bir hal almıştı. "Bunu bana bir daha *asla* söyleme. Seni dört yıl boyunca korudum Callie. Sana öğretmeye, yardım etmeye, seni rahatlatmaya çalıştım. Bunun neresi sana umurumda olmadığını gösterdi?"

"Bir arkadaş olarak önemseydiğini biliyordum, ama senin-" Adam koltuğun üzerinden ona doğru eğilirken düşüncelerini çözmeye çalıştı.

"O gece

sen gidiyor gibiydik, bilirsin." O aşağılayıcı olayı düşünmekten hâlâ nefret ediyordu. "Sonra çekip gittin ve hiç açıklama yapmadın, bana bir daha hiç dokunmadın, yani-"

"Seni becermediğim için artık umursamadığımı mı düşündün?" "Aşağı yukarı, evet." Omuz silktilti. "Belki de bir sevgilinin benim için riske girebilir, ama sadece bir patron ya da arkadaş için değil."

"Bu ifadede yanlış olan o kadar çok şey var ki." Thorpe başını sallayarak küfretti.

Sean ön koltuktan, "Sevgilin olmak bana güven konusunda ekstra bir avantaj sağlamadı," diye seslendi. "Aslında, bana Thorpe'dan bile daha azını verdiğini düşünüyorum."

"Evet," diye hararetle savundu Callie. "Aramızdaki her şey numara ve saçmalık. Sana haksızlık ettiğim konusunda beni ikna etmeye çalışma." "Üstlerine senin kaçtığını ya da kimliğinin açığa çıktığını söylemiyor.

çünkü FBI'nın aniden sizi içeri almak istemesi ihtimalini en aza indirmeye çalışıyor."

Belki de bu doğrudu. Öyle olsa bile, daha az öfkeli olmaya hazır değildi.

Hayır, acıyor. Lanet olsun. "Yani nazik yalanların için sana teşekkür etmem mi gerekiyor? Komutla sertleşmek zor muydu? Beni becermek angarya mıydı?"

Sean avucunu direksiyona vurdu. "Bu kadar yeter. Bu kadar yeter. Thorpe . . ."

"Hallediyorum," diyerek diğer adama güvence verdi. "Senin güven eksikliğiyle işimiz bitti." "Ve senin şımarık ağzınla da," diye ekledi Sean. "Bunu unutma."

"Kesinlikle," diye kabul etti Thorpe. "Şu anda her ikisinden de özür dileyeceksin. bize."

"Cehennem gibi! Siz ikiniz benim iletişim şeklimi beğenmiyorsunuz. Tahmin edin ne oldu?"

Senin tarzın da berbat. Yalan söylüyorsun." Sean'ı işaret etti, sonra bakışlarını Thorpe'a çevirdi. "Ve sen de susuyorsun."

Thorpe onu kolundan yakaladı. "Size yardım etmeye kararlı adamlara güvenmeyi reddettiniz."

"Ben yardım istemedim," diye belirtti.

"Özür dilemeyi reddettiniz ve bize hakaret ettiniz."

"Sen de bana hakaret ettin. Çünkü kendimi savunacağım. Şımarık mı?" Gözlerini devirdi. "Burada laf kalabalığı yapan tek kişi ben değilim."

"Yalan söylemiş olabilirim tatlım ama sana uyuşturucu vermedim," diye hatırlattı Sean karanlık bir sesle.

"İkimiz de bir oda dolusu pislik için soyunmadık. Ve bu iki gün içinde üçüncü vardiyalı mıydı?" Thorpe ona korkutucu bir kaş kaldırdı.

Karnında bir önsezi gongu yankılandı. Kahretsin, ayak işlerini yapmışlardı. Bazen kendini kaybediyor ve önemli ayrıntıları unutuyordu. iki sinirli Dom'un merhametine kalmak gibi. Elbette, Thorpe muhtemelen onu cezalandırmayacaktı. Aslında, muhtemelen ona bir daha asla dokunmazdı. Ama Sean'a bunu nasıl etkili bir şekilde yapabileceğine dair bir sürü saçma sapan fikir verirdi.

"Eğlenmiyordum. Para kazanıyordum."

"Şehirden kaçmak için, değil mi?" Thorpe'un sorusu bir bıçak kadar keskindi. "Benim işim bu."

"Aklımızı başımızdan almanın yanı sıra," diye homurdandı Sean.

"Bunu kişisel bir hakaret olarak algılamayın!" diye ısrar etti.

"Yani gittiğin için omuz silkip hayatımıza devam etmemiz

gerekiyordu. Ne kadar endişelendiğimizi biliyor musun?" diye sordu eski patronu.

"Aman Tanrım, ikiniz de aşırı korumacı tavuklar gibi konuşuyorsunuz."

Callie, Thorpe'un patlamasına hazırlandı. Bunun yerine, Thorpe burun deliklerini açarak sert bir nefes aldı, sonra gergin bir profil ve katı bir şekilde kontrol ettiği vücuduyla bakışlarını ön koltuğa yöneltti. "Sean, onu ikna etmeye çalışmak işe yaramayacak."

"Anlaştık. Devam edin. Buraya odaklanmam gerekiyor ama yeterince içtim."

"Mükemmel. Eldivenler hariç mi?"

İç çekti. "Daha azının kayıtlara geçeceğinden şüpheliyim." "Aynı fikirdeyim. Gürültü çıkacağı kesin." Sean belli belirsiz gülümsedi.

"Bundan zevk alacağım."

Thorpe ona korkutucu bir gülümsemeyle bakarken o da aynada ona baktı. Callie kendini repliklerini unutmuş, spot ışıkları altında kalmış bir oyuncu gibi hissetti.

"Özür dile, tatlım."

Bu bir öneri değildi. Ama bunu söylemesine imkan yoktu. Gerekli olduğunu düşündüğü şeyi yaptığı için "özür dilerim". "Yaptığım şey seni üzdüyse özür dilerim."

"Ve?" Thorpe'un onun kolundaki tutuşu sıkılaştı. "Hareketlerinizi yanlış yorumladıysam özür dilerim."

"Başka bir şey var mı?" Sesi, kendi uyarısını yapan ipeksi bir baritona düştü. "Sean'a söylemek istediğin bir şey var mı?"

Callie'nin karnı gerildi ama yalan söylemeyi reddetti. "Hayır, sanırım bu kadar." "O zaman birkaç kural ve beklenti belirlememiz gerektiği ortada."

Thorpe arka koltuğa yerleşti, bacaklarını iki yana açtı, sonra kadının omuzlarını kavradı ve yüzüstü kucağına yuvarlanana kadar güçlü bir sarsıntı yaptı.

"Olamaz, hayır!" Tekrar dik durmaya çalışarak kıvrandı.

Sanki bunun yardımını olacakmış gibi. Binlerce kıvranan itaatkârla uğraşmıştı. Kaçış olmayacaktı. Bunu zaten deneyimlerinden biliyordu.

Uсталıkla bir elini kadının sırtının ortasına koyarak onu kucağına sabitledi. "Evet. Zamanı geldi, evcil hayvan. Bunu fazlasıyla hak ettin. Tavrının ciddi bir şekilde düzeltilmesi gerekiyor."

Thorpe iddiasını, kızın küçük eteğini kaldırarak ve faturalarını tangasından çıkarıp yere fırlattı, sonra da sağ yanağına hızlı ve sert bir tokat attı. Daha kızın nefesi kesilmeden, adam

sola şaplak attı. *Ahh!* Kıçıcı acıdı. Isı alevlendi. Ve bir an bile adamın işinin bittiğini düşünmedi.

"Şu andan itibaren," diye başladı, "sizi ilgilendiren her şeyin bizi de ilgilendirdiğini aklınızdan çıkarmayacaksınız. Biz önemsiyoruz. Anlaşıldı mı?"

Callie, adamın sözlerindeki inançtan biraz heyecanlanmış ve onu zapt etme ve idare etme şeklinden biraz daha fazla heyecanlanmış olsa bile, ona bir köprüden atlamasını söylemek istedi. Tam tatmin edici bir şekilde küçümseyici bir şey söyleyecekti ki, adam elinin yassı kısmını tekrar yanaklarına vurdu. Callie'nin ağzından bir inilti çıktı.

"Bunu evet olarak kabul ediyorum." Sesinde bir gülümseme yankılandı
Lanet olsun ona!

"Uygun bir izin olmadan asla gözümüzün önünden ayrılmayacaksın. Eğer ikimizle de konuşma nezaketini göstermeden bir daha kaçarsan, söz veriyorum kıçın bir ay boyunca kıpırmızı olacak."

Ciddi miydi? "Bebek bakıcısına ihtiyacım yok."

"Biz olmasaydık o berbat kulüpte ya da arkasındaki lanet olası sokakta tacize uğrayabilirdin, bu yüzden sana katılmayacağım."

"Ama ben yapmadım."

"Sana konuşma izni vermedim." Thorpe'un sesi bir oktav daha alçaldı.

Sırtına yediği birkaç sopa daha etini yeniden acıtmış ve amcığını ağlatmıştı. Neden Thorpe'un disiplini onu hep tahrik ediyordu? Neden bu yüzden ondan nefret edemiyor ve cehenneme gitmesini söyleyemiyordu?

"Peki güzelim? Kimseye uyuşturucu vermek yok, yabancılar için soyunmak yok ve kesinlikle yalan söylemek yok," diye ısrar etti Sean ön koltuktan. Sesinde daha önce ondan hiç duymadığı sert ve otoriter bir ton vardı.

"Eğer iznimiz olmadan başka bir adamın önünde ayakkabının tekini bile çıkarırsan, gazabımı hissedersin."

Thorpe da bunu kanıtlamak için Callie'nin arka tarafına birbiri ardına kısa ve keskin darbeler indirdi. Callie nefes alışlarını, inlemelerini durduramıyordu. Kanı alev almış gibi hissediyordu. Teni yanıyordu. Yine de Thorpe kıçına vurmaya devam etti, savunmasız bedenine birbiri ardına darbeler indirdi.

ta ki onun üzerinde eriyeceğini düşünene kadar. Zevkle haykırma dürtüsünü zar zor dizginledi.

"Benimki de," diye yemin etti Sean. "Aslında yola odaklanmama gerek kalmadığı anda bunu hissedeceksin."

Bu dört gözle beklenecek bir şey değil miydi?

"İkinize de bana dokunmanız için izin vermedim," diye belirtti.

"Berbat bir girişim, evcil hayvan," diye kıza çıkıştı. "Sadece daha derin kazmaya devam ediyorsun delik."

"Ona izin verdim," diye açıkladı Sean. "Ve tasmanı çıkardığını düşünmen umurumda değil. Bunun hakkında konuşmadık. Bana danışmadan karar verdin. Son kontrol ettiğimde, bu işte Dominant sen değildin. ilişki."

"Bu çok saçma. Ben bir mülk değilim."

"Hayır, ama sen büyük ölçüde disipline ihtiyacı olan bir itaatkârsın. Bunu sana vermekte bir sorun görmüyorum, tatlım."

"Benim de bir sorunum yok, Callie. Daha önce sana karşı çok yumuşak davrandım. Bu değişecek," diye söz verdi Sean.

Kalbi küt küt atmaya başladı. Kesinlikle iş yapıyorlardı ve bir yanı gerçekten de onu kanatlarının altına almalarına izin vermek ve güvenliği için onlara güvenmek istiyordu. Eğer Callindra Howe olmasaydı, ayak parmağını suya daldırabilirdi.

Tamam, muhtemelen dalardı. Ama bu onun gerçekliği değildi.

"Cehenneme kadar yolu var! Sadece dokuz yıl boyunca özgür kalmayı başardım çünkü asla duygusal olmadım. Her şeyi ve herkesi geride bıraktım ve gittiğimde tüm bağları kopardım. Thorpe, beni güvende tutmak için mümkün olan her şeyi yapacağına inanmıyor değilim. Ama hayatını mahvetmene izin veremem. Ayrıldım çünkü sen normale dönebilesin diye doğru olanı yapmaya çalışıyorum."

"Senden kendini kılıcın üzerine atmanı istemedi, tatlım." Sean'ın Sesi tekrar sertleşmeden önce yumuşadı. "Ben de öyle. 'Daha güvenli' olduğunu düşündüğün için ikimizi de bir kenara atmana izin vermeyeceğiz. Gerçekte yaptığınız şey, güveniniz konusunda cimri davranmak ve kalbinizi korumak. Buna izin vermeyeceğim."

"Ben de öyle," diye ekledi Thorpe. "Patronun ve arkadaşın olabilirim ama daha fazlası olmadığımızı düşünüyorsan bana ve kendine yalan söylüyorsun."

Sonunda aralarında bir şey olduğunu kabul ediyor muydu? Callie gözlerini kapattı. *Ne berbat bir zamanlama.*

"Yani?" diye karşılık verdi. "Sen de yıllarca bunu görmezden geldin." "Görmezden geldim," diye itiraf etti.

"Ve artık bitti."

Kızgın kığı gecenin serinliğinde zonkluyor ve Thorpe'un bakışlarını

çıplak teninde hissediyordu. Özlem neredeyse onu boğacaktı ama bu sadece onunla ilgili değildi. Hayatının dönüştüğü bataklığın içine çekilmelerini görmeye dayanamıyordu.

Callie bunu iki şekilde oynayabileceğini düşündü: Ya dişiyle tırnağıyla savaşmaya devam edecek ve meydan okuduğu için daha çok dayak yiyecek ya da onlar gardlarını düşürene kadar pes edecekti. Sonra tekrar kaçacaktı. Sean ondan kaçmasını istememişti.

Kendini kılıcın üzerine atacaktı ama bunu da ondan istememişti. Eğer gerçekten onu koruyorsa ve burada emirlere karşı geliyorsa, bir FBI ajanıyla ilişkiye girme riskini göze alabileceğinden daha fazla işini tehlikeye atmasına izin veremezdi. Ve kalbini, tanıdığı en duygusal olarak ulaşılmaz adamlardan biri olan Thorpe için riske atmayı reddetti. Bundan iyi bir şey çıkmazdı.

"Evet, efendim."

Onun yukarısında Thorpe sustu. "Atılımını övsem mi yoksa yalan söylediğin için yine kışına mı vursam bilemiyorum."

"Sanırım biliyorum," diye espri yaptı Sean.

"Sanırım ben de öyle. Ama zaman gösterecek. Sadece iyi bir ölçü için ..." Thorpe kızın kışının yanan etini avuçladı, sonra eteğini indirip onu yanındaki uzun koltuğa oturtmadan önce inatçı bir disiplinle ona bir şaplak daha attı. "Uslu dur, evcil hayvan."

Cildini sıızlatan yanık yüzünden kıpırdandı ve yerinde duramadı.

"Thorpe, yaramaz kızın amı ıslak mı?"

Bakışlarını dikiz aynasında onu karşılayan Sean'a doğru çevirdi. Karşılıklı konuşulmadı ama Thorpe onun ne istediğini görmüş olmalıydı. Çünkü başını salladı ve ona dönmeden önce dudaklarının kenarlarında küçük bir gülümsemeyle arkasına yaslandı.

Callie'nin gözleri büyüdü. Sean hangi alternatif evrende eski patronunun onun kızlık organlarını düşünmesine bile izin verecekti? Cezalandırmak bir şeydi, özellikle de araba kullanırken, ama Thorpe'un elinin tam da onun için en çok acı çektiği yerde olduğu düşüncesi klitorisinin şişmesine ve cızırdamasına neden oldu. Döndü ve vahşi bir bakışla onu kıştırdı.

Biraz paniklemiş görüldüğünün farkında olarak başını iki yana salladı. "Hayır."

Eğer ona yaklaşırsa, ona yine yalan söylediğini anlayacaktı. Daha fazla ceza alırdı. Ama gerçek çok utanç vericiydi.

"Bacaklarını aç ve kendimi hissetmeme izin ver, tatlım."

Hay aksi. Bakışlarını dikiz aynasına çevirdi ve Sean'ın onaylamayan kaşlarını yakalamayı umdu. Şaplağa ve sorusuna rağmen, Thorpe'un ona dokunmasına gerçekten izin vermezdi, değil mi?

Sean'ın bakışlarını yakaladı ama Sean ona sadece beklentiyle baktı. "Bekliyoruz."

Thorpe, "Ve sabırla değil," diye söylendi.

Callie'nin kalbi daha sert atmaya başladı. İpeksi tangası zaten nemli olmanın ötesindeydi ve fazla nemi emmeyecekti. Karanlık arka koltukta bile Thorpe, Callie'nin kanıtları silmek için eteğini kullanmaya çalıştığını görecekti.

Dudaklarını birbirine bastırdı ve kaşlarını çattı. "Pekâlâ, öyleyim."

"Yani yalan mı söyledin?" Kahretsin, o Dom sesi doğrudan kızın klitorisine gitti.

Acı sardı.

Aklından birkaç olası yanıt geçti ama Thorpe'un bahanelerin işe yaramayacağını bilecek kadar çok çalıştığını görmüştü. İşleri başka bir yalanla daha karmaşık hale getirmek, alacağı nihai cezayı daha da kötüleştirecekti. Bu yüzden onu biraz merhamet göstermeye ikna edebilecek tek şeyde karar kıldı.

"Özür dilerim," diye fısıldadı. "Kafam karıştı. Utanmıştım."

Adam onun çenesini tuttu. "Açıkla."

Belli olması gerekmez miydi? "İki yıldır bana hiç dokunmadın, Sean'la birlikte olduğumuz gece hariç..."

"Seviştik," diye ön koltuktan yardımsever bir şekilde ekledi.

"O gece dilimin ve parmaklarımın altına yatmıştın." Thorpe onun gözlerinin içine bakarak, onun için nasıl kıvrandığını ve adını nasıl haykırdığını hatırlamaya zorladı.

Mortifikasyon Callie'yi dondurdu. Sean delirir miydi? Yoksa bu garip alternatif evrende Thorpe'la tuhaf bir şeyler mi yaşıyorlardı? kankalık devam edecek ve Sean'ın Zindan Efendisine beşlik çıkmak gibi bir zamanlar anlaşılmaz olan bir şey yapmasına yol açacak mı?

Boğazını temizledi. "Bunun dışında, uzun zamandır bana neredeyse hiç cinsel ilgi göstermedin. Senin şaplak atman biraz utanç verici. . . beni tahrik etti."

Thorpe bir şey söyleyecekmiş gibi görünüyordu ama söylemedi. Uzun bir duraksamadan sonra kızın kalçalarına baktı. "Dağıtın onları. Sormayacağım tekrar."

"Gerçekten kontrol edecek misin?" Ona göz kırptı, sonra aynadaki Sean'a baktı.

"Ondan ben istedim, tatlım."

"Yani evet," dedi Thorpe ve sonra sabırsızlıkla ona baktı.

Kalbi vahşi bir at sürüsü gibi küt küt atıyordu. Thorpe'a bacaklarını açmak başka bir şeydi, vedalaştığını düşündüğü zaman Bir daha asla onun gözlerindeki bilmiş parıltıyı görmek zorunda kalmayacağını ya da onun tarafından bu kadar kolay heyecanlandırıldığı için kendisini aptal, deneyimsiz bir kız olarak gördüğünü düşünüp endişelenmeyeceğini düşündü. Şimdi ise, adamın, kızın aklını başından almaya niyetli olduğu hissine kapılmıştı.

Parmaklarını onun kadınsı kıvrımlarında gezdirecek ve verdiği tepkinin tadını çıkaracaktı. Onun tereddütleri karşısında sadece onu daha fazla tahrik etmek, kendisine verdiği çaresiz tepkinin tadını çıkarmak istiyordu.

Daha fazla cezayı mı yoksa daha fazla utancı mı tercih ederdi? Birincisi sadece ikincisine yol açacaktı, bu yüzden bu boku bitirebilirdi. Arabadan inip düz bir zemin buldukları anda onu bağlayıp amına istediğini yapmasını engellemenin bir yolu yoktu.

Callie yavaşça dizleri kalçaları kadar geniş olana kadar kalçalarını ayırdı. Kendini ona bakmaya zorlayamadı ve seksle ilgili tüm takıntılarının onu rahatsız etmek için geri geldiğini fark etti.

Babası bu tabu konu hakkında hiç konuşmamıştı. Holden onun ilk erkeği olabilirdi ama o erken sonbahar akşamında arka bahçede yaptığı beceriksizlikler ona bekâretini kaybetmenin acı verdiği dışında pek bir şey öğretmemişti. Yıllar içinde Xander'la bir kez sıradan seks yapmayı denemişti. Thorpe'u çok istiyordu ve onun dikkatini başka nasıl çekebileceğini bilmiyordu. Otuz saniye ve bir sahte orgazmdan sonra, bir başkasını isterken bir erkekle sevişmeyi kendine yediremeyeceğini bildiği için ilişkiyi bitirmişti. Xander da bu ilişkiyi bitirmekte bir sakınca görmemişti, bu da onu seksapelinin eksik olup olmadığını düşünmeye itmişti. Sonra Sean geldi. Ona öylesine dayanılmaz bir zevk vermişti ki, Callie bunu düşünürken bile nefesini tutuyordu. Böyle bir coşkunun var olduğunu hiç bilmiyordu.

Ve o zamandan beri onu arzuluyordu. Ama Thorpe? Tanrım, onun vücudunu ters yüz edebileceği tüm yolları keşfetmekten neredeyse korkuyordu.

"Lütfen..." Kız gözlerini onun gözlerine dikerken kelime ağzından kaçtı.

Acımasız tahakkümüyle tanınan bir adama savunmasız tarafını göstererek ne halt ediyordu?

"Lütfen ne, tatlım?"

Bütün vücudu titriyordu. Thorpe onu geriyordu; her zaman germişti. Çok büyük, güçlü bir varlıktı. Onu memnun etmek istememek çok zordu. Onun için bir sorumluluktan öte bir önemi olup olmadığını bilememek onu rahatsız ediyordu. Bir an onu istemiş, sonra istememişti.

Sean sahneye çıktığında bir kez daha hissetmişti. Thorpe onun için gerçekten ne hissediyordu?

Yorgunluk ve açlık onu parçalıyordu. Topuğunun zonklamasına neden olan acı, amındaki ağrının yanında hiçbir şeydi. Bunu yapmamak imkânsızdı.

Thorpe'un onun için ne kadar önemli olduğunun farkındaydı. Genellikle birkaç ayda bir ev değiştiren bir kız için, karşılıksız aşkı hissetmek için dört yıl çok uzun bir süreydi.

Yanağından bir damla gözyaşı süzüldü ve onu sildi. "Bilmiyorum. Kafam çok karışık."

Ağır bir iç geçirdi. Sonra bir kolunu ona doladı ve onu uzun, sert gövdesine doğru çekti. "Kucağıma yat, tatlım."

Callie onun ne düşündüğünü, ne hissettiğini, ne istediğini bilmek için ölüyordu. Ama ona söylemeyecekti. "Evet, efendim."

Kız onun kucağına tırmanırken, adam nazik bir eliyle başının arkasını kavradı ve onu omzuna doğru yönlendirerek takım elbisesinin ceketini bir kez daha kızın üzerine sardı. "Üşüdün mü?"

"Birazcık."

"Isıtıcıyı açıyorum, tatlım. Tek yapman gereken bir şey söylemekti."

Sean'ın sesindeki o nazik nota geri dönmüştü ve onu çekiştiriyordu. Nasıl anlayacağını bilemediği duygular, tüm kafa karışıklığının üzerine yığılmıştı. Zihinsel olarak, artık hepsini içinde tutamıyordu.

"Teşekkür ederim." Burnunu çekti.

"Bana ayaklarını ver." Thorpe ayaklarını avucunun içine sokabileceği bir elini uzattı.

Başını iki yana salladı. "Üzerine kan bulaşmasını istemiyorum." "Kan mı?" diye sertçe sordu.

"Ayağım. Bir kayaya bastım. Önemli bir şey değil." "Buna ben karar vereceğim."

Sean, "Zihnindeki alışveriş listesine ilk yardım malzemelerini de ekleyeceğim," dedi.

"Nereye gittiğimiz hakkında bir fikrin var mı?" Thorpe kollarını ona daha sıkı sararak sordu.

Onun kucaklaması cennet gibiydi. Aptalca olabilirdi ama onu daha mutlu edecek tek şey Sean'ın da ona sarılması olurdu.

"Birkaç fikrim var. Callie, yüzmeyi sever misin?"

"Hayır." Kız kardeşi küçük bir çocukken komşusunun evinin arka bahçesindeki küçük koi havuzunda neredeyse boğuluyordu. Charlotte'u kurtarmak için çok uğraşmıştı.

-Ve neredeyse boğuluyordu. O zamandan beri sudan korkuyordu.

"Yüzme bilmiyor," diye ekledi Thorpe. "Bir keresinde Dominion'dan bazı müdavimlerle birlikte onu göle sürüklemeyi başarmıştım. Tüm zamanını teknenin küpeştesinden mümkün olduğunca uzakta geçirdi."

Sean sesinde bir gülümsemeyle, "Mükemmel," dedi.

Bu sözler içini huzursuzlukla doldurdu. İkisinin de ona isteyerek zarar vereceğini düşündüğü için değil, ama onu kaçamayacağı bir yere kapatırlarsa ve bundan sonra ne olacağı konusunda işbirliği yapmak için kafa kafaya verirlerse Callie, kendisinin -ve kalbinin- başının gerçekten belada olabileceğini hissediyordu.

On İkinci Bölüm

Dört saat sonra Sean, Callie'nin şaşırtıcı büyüklükteki yatak tarafından neredeyse tamamen yutulmuş halde uyuyan bedenine baktı. Çok yıpranmıştı ve adam korkunç sarı peruğunu çıkarmak için eğildiğinde kadın kılını bile kıpırdatmadı. Bu

Yalnızca gözlerinin altındaki gri lekeler bile ne kadar yorgun olduğunu gösteriyordu. Sentetik saçı köşeye fırlattı ve dikkatlice tüm Koyu renk saçları beyaz çarşafın üzerine yayılana kadar iğnelerle tutturdu. O kadar güzel görünüyordu ki, bu onun kalbini kırdı.

Thorpe onun yanında durdu. "Hâlâ uyuyor mu?"

Başını salladı. "Çok yorgun."

"Eh, sadece o değil." Thorpe güçlü gövdesini büktü, gerindi ve bir esnemeyi bastırdı. "Onu geri getirdik ve bu başlı başına bir başarı ama daha yapacak çok işimiz var."

"Evet. Artık Vegas'la aramıza mesafe girdiğine göre, gerçekleri sıralayabilir ve bundan sonra ne yapacağımıza karar verebiliriz."

Thorpe başını sallayarak, acımasız bir sessizlik içinde yatak odasından çıktı, sonra da rıhtıma, gecenin içine doğru ilerledi. Sean da onu takip etti. Kiraladıkları yüzen evin güvertesinden Mead Gölü'nün karanlık suları üzerinde ay ışığı parlıyordu. Şimdi, şafaktan hemen önce, her şey pırıltılı ve sessizdi, gecenin sessizliği
Günle birlikte gelen yaşam kargaşasından önce. Son çılgın birkaç saatten sonra hoş bir değişiklik oldu.

"Takip edildiğimizi sanmıyorum," diye gözlemledi Thorpe.

"Otoyoldan bu özel iskeleye giden yol ne kadar ıssız olsa da, peşimizdeki herkesi görebilirdik. Umalım da kimse Dallas'tan ayrıldığımızı fark etmesin ya da izimizi nasıl bulacağını anlamasın."

Callie'yi Parıltılı Kızlar'ın arkasından kaçırdıktan sonra, onu saklamak için bir plan geliştirmiş ve uygulamaya başlamıştı. Cezasını çektikten sonra yorgunluğa yenik düşmüş ve Thorpe'un kucağında sızıp kalmıştı. Güneydoğu yakasında yirmi dört saat açık bir süpermarkette durduklarında uyanmamıştı.

Vegas'a. Oraya vardıklarında Sean çantasından bir şapka ve rüzgârlık çıkarmış ve otuz dakika sonra bir haftalık tecrit için ihtiyaç duyacakları her şeyi taşıyan bir arabayla çıkmıştı. Daha fazla erzağa ihtiyaçları olursa, bunu daha sonra halledecekti.

Aracın anahtarlarını tekerlek yuvasındaki manyetik kutuya bıraktıktan sonra bir taksiye atlamışlardı. Dallas'ta aldıkları kullan-at telefonları kullanarak, hem o hem de Thorpe güneydoğuya doğru seyahat ederken birkaç arama yapmışlardı. Büyük Dom kontrol etmek için Axel'i aradı. Dominion'da her şeyin yolunda olduğunu öğrendikten sonra, güncellemeler için Logan'ı aradı ve ona yeni bir ön ödemeli cep telefonunun numarasını verdi. Eski SEAL Thorpe'un yeni numarasını not etti, sadece acil bir durum olduğunda arayacağına yemin etti ve hâlâ havaalanında Callie'yi arayan adamı araştırdığını söyledi.

Bu arada Sean, Elijah'ya ulaşarak cipini nerede bıraktıklarını açıkladı ve bagaj tesliminde Callie'nin resmini gösterdiğini gördüğü asker hakkında daha fazla şey öğrenirse Logan'ı aramasını tavsiye etti.

Bu görevleri tamamladıktan sonra yeni telefonunu kullanarak son aramasını yaptı, bu arama otellerinde broşürde reklamını gördüğü bir işletmeyeydi. Yaşlı adamı gecenin bir yarısı saçma sapan bir isimle uyandırmış ve yedi günlüğüne bir yüzen ev karşılığında bir tomar para vaat etmişti.

Bundan kısa bir süre sonra Callie ve çantalarıyla birlikte marinaya vardılar. Acımasız bir sessizlik içinde rıhtımdan ayrılmaya koyuldular. Güneş doğar doğmaz Sean bu elli metrelik lüks gemiyi تنها bir yere çekmeye yemin etti, böylece işe koyulabileceklerdi. Bu mükemmel bir çözüm değildi ama bilinen telefon numaraları, Wi-Fi ya da izlerini sürebilecekleri başka araçlar olmadan, Thorpe'la birlikte bu işi nasıl yapacaklarını bulana kadar saklanabileceklerini umuyordu. Callie sonsuza dek güvendeydi. Sean'ın bunun ne kadar süreceği ya da ne yapmaları gerektiği konusunda hiçbir fikri yoktu. Üstleriyle bağlantısını keserek her şeyi riske atıyordu. Sadece kovulmakla ve Thorpe işini kaybetmekle kalmaz, aynı zamanda soruşturmayı engellemekten hapse atılmaları da mümkündü. Yine de Sean, Callie'nin bir geleceği olacaksa ve o da bunun bir parçası olmak istiyorsa başka bir alternatif göremiyordu.

Ama bu yolculuk/arama-kurtarma görevi ona şunu göstermişti. Yarın kolay olmayacaktı. Sean, Thorpe'un yardımı olmadan asla bu kadar ileri gidemeyeceğini biliyordu ve adamın onu hem güvende hem de hizada tutmasına yardım etmesinden şaşırtıcı derecede memnundu.

Dom'un Callie'yi cipte nasıl cezalandırdığını kafasında tekrar tekrar canlandırdı. Callie, Thorpe'un kucağına yayılmıştı, arka tarafı tamamen çıplaktı ve çığlıkları karanlıkta yankılanıyordu. Kör bir adam bile Thorpe'un onu kontrolü altında tutmaktan, onun güzel savunmasızlığının efendisi olmaktan duyduğu huzuru kaçıramazdı.

Callie'nin de bağışıklığı yoktu. Bunu anlamak için ıslak olup olmadığını sormuştu. Diğer adamın kontrol etme şansı olmamıştı ama Sean işine ve hayatına bahse girebilirdi ki, Callie o hırpalamadan tahrik olmuştu. Thorpe da muhtemelen bunu biliyordu.

Evet, Sean, Callie'nin kendisinininkine cevap vereceğinden şüpheleniyordu.

disiplin altına almış ve ona boyun eğmişti, ama bu kadar çabuk ve bu kadar vazgeçerek? Elbette, Thorpe'un verdiği cezalardan şikâyet etmişti -Callie öyleydi- ama onları birbirine bağlayan cinsel arzudan çok daha fazlasıydı. Birbirlerini arzuluyorlardı. Sean inatçı kalbinin bir yerlerinde onun da kendisini sevdiğini biliyordu. Ne de olsa daha birkaç gün önce onun şefkatli bakımı altında çiçek açmış, bedenini ve ruhunun kışkırtıcı bir parçasını ona vermişti.

O ve Thorpe onu sevdiklerini çoktan kabul etmişlerdi. Ve eğer kız ikisini de seviyorsa... buradan nereye gideceklerdi?

Thorpe'la birlikte yiyecekleri yerleştirmek için mutfığa girdiler ve yiyeceklerle ilgili tüm poşetlerin boşaltıldığından emin oldular.

"Sanırım hepsi bu kadar." Sean odaya şöyle bir göz gezdirdi. Birlikte diğer çantaların çoğunu -tuvalet malzemeleri, giysiler ve diğer ihtiyaçlar- ve gece yarısı verdiği mola sırasında aldığı bir şişe tekilayı aldılar. "Konuşmamız gerek."

Thorpe başıyla onayladı. "Callie'ye göz kulak olabileceğimiz bir yer."

"Anlaştık." Sean, Thorpe'un dar geçitte arkasından takip ettiği kızın uyuduğu yatak odasına geri dönerken düşünceleri hızla ilerliyordu. İçeride, yatağın uzak tarafına doğru yürüdü, şişeyi komodinin üzerine koydu, ayakkabılarını çıkardı, sonra yanına tırmandı ve elini sırtının soğuk derisinde gezdirdi. Diğer adam durmuş, Callie'yi öyle güçlü bir açıklıkla izliyordu ki, içgüdüseli.

Uykusunda titriyordu ve Sean onu daha da yakınına çekti, vücudunu onunkine yapıştırmak için aşağı kayd, onu istifleyebilmeyi diledi. Ama bunun ondan başka kime faydası vardı?

"Kahretsin, donuyor," dedi Thorpe'a. "Ayağına bakabilir misin? İşiniz bittiğinde, yatak için battaniye bulacağım."

"Evet." Thorpe parmaklarından sarkan plastik torbayı karıştırarak pamuk ve antiseptik buldu. Sean Callie'nin gözlerini siper ederken o da yüzünü buruşturarak tepe lambasını yaktı.

Onu kucağında görmek Thorpe'u rahatsız ettiyse de belli etmedi. Bunun yerine, büyük Dom sadece yarasını temizledi. Kız hıçkırığa hıçkırığa inleyip kıvrınmaya çalıştığında bile kendi ihtiyaçlarını bir kenara bırakarak onun ihtiyaçlarıyla ilgilendi. Sean adamın iri elinin, onu iyileştirmeye çalışabilmek için ayak bileğinin etrafında kıvrılışını izledi. Görsel metafor Sean'ın karnına saplandı. Thorpe yıllar boyunca Callie için bunu neredeyse her şekilde yapmıştı. Onu sevmesinin bir nedeni de buydu. Sean kıza karşı kendi kırılan güveninin onarılıp onarılamayacağını merak etti. Ona sahte bir isim vermiş olsa da, ona karşı olan hislerinin gerçek olduğunu anlayabilecek miydi?

Thorpe ilk yardım işini bitirdikten sonra ışığı kapattı ve yatak odası yeniden gölgeye gömüldü. Sean komodinin ışık düğmesini çevirerek yatağın üzerine loş bir yapay ışık düşürdü.

"Ciddi bir şey değil," dedi Thorpe. "Topuğu birkaç gün hassas olacak."

Sean başıyla onayladı. "Bunu duyduğuma sevindim."

Diğer adam gözlerini kaçırdı. Thorpe onu Callie'nin açık saçık vücudunu kucaklarken görmek istemediği için mi? Yoksa saygısından mı? Thorpe onun kendisine ait olmadığına inandığı için mi? Her iki durumda da, diğer Dom ağız dalaşı ya da gıybetle vakit kaybetmedi. Şu anda meseleler bunun için fazla ciddiye.

"Tekneyi bize kiralayan adam -Werner'di, değil mi?- koridorun sonunda bir yatak odası daha olduğunu söylemişti, değil mi?" Thorpe teknenin arkasındaki boynunu. "Peki ya duş? Burada işimiz bittiyse, sanırım bunları alıp -"

"Biz değiliz. Kal." Sean talebini yumuşattı. "Lütfen. Gerçekten konuşmamız gerek."

Küçük yatak odasında Thorpe'un yatak dışında oturabileceği bir yer yoktu. Sean, Callie'nin diğer tarafındaki yatağı işaret edip ona tekila şişesini uzatana kadar kollarını kavuşturarak ayakta durdu.

Thorpe iç çekerek kenara oturdu ve şişeyi açarak uzun bir yudum aldı.

"Üzgünüm, tuz ve limonum yok."

Thorpe omuz silkti. "Sadece içmeyi yavaşlatıyor."

Şişeyi almak için elini uzattı. "Buna amin derim."

Uzun bir yudum aldıktan sonra tekilayı Thorpe'a geri uzattı. Alkol onu ısıtmaya başlamıştı ama Thorpe hâlâ soğuktan titriyordu.

"Callie'nin battaniyeye ihtiyacı var," dedi Sean. "Bir tane bulayım." Thorpe ayağa kalkmaya çalıştı. "Ben yaparım."

Diğer adamın işi halletmesine izin vermek çok kolay olurdu ama Callie'nin neye ihtiyacı vardı? Cevap basit değildi ama çok açık görünüyordu. Sean sertçe yutkundu.

"Sen onu sıcak tut. Ben onu bulurum. Sanırım Werner'in yatak takımlarının geri kalanını nereye sakladığını söylediğini hatırlıyorum."

Sean ayağa fırladı ve odanın küçük dolabına girdi. Rafta bir yığın battaniye buldu ama Thorpe'un ne yapacağını görmek için oyalandı. Diğer adam şışeyi bir kenara bıraktı ve yatağa daha da gömüldü. Bakışları anında Callie'nin üzerine düştü ama kız yeniden titreyene kadar mesafesini korudu.

Kasım ayı soğuk geçmişti, özellikle de denizde. Teknede bir ısıtıcı vardı ama Sean henüz bulamamıştı. Hâlâ neredeyse hiçbir şey giymiyordu. Thorpe'un yüzündeki ifadeye bakılırsa bunu unutmaması zordu.

Kız tekrar titrediğinde, onu kollarının arasına aldı ve küçük bir iç çekişle ona doğru yerleşirken gözlerini kapattı. Yüzündeki memnuniyet Sean'a çok şey anlattı. Her şey havada ve tehlikelerle dolu olsa da, o anda Thorpe için her şey yolundaydı. Ve Callie'yle. Bu manzara Sean'ı rahatsız etmemişti. O güvende ve memnundu ve bu konuda şaşırtıcı derecede iyiydi.

Büyük Dom yerleşmiş görüldüğünde, Sean battaniyeleri topladı ve bir çiftini onun üzerine serdi. Kadın battaniyelerin altına gömüldü ve daha da rahatlamış görünüyordu.

Birkaç dakika sonra, Thorpe'a yaslanmış olan Callie'nin yanına oturdu ve parmaklarını onun ipeksi saçlarında gezdirdi. "Birkaç şey söylemem gerekiyor."

Thorpe gerildi. "Ateş et."

"Önce Callie'nin peşinde kimin ve neden olduğunu bulmalıyız. Ben paramı hala ailesini öldürten kişiye yatırıyorum."

"Benimki de."

"Bu da Callie'nin geçmişini daha derinlemesine araştırmamız gerektiği anlamına geliyor. Uyandığında ona sorular sormamız gerekecek."

Thorpe, "Buna bayılacak," diye söylendi.

"Eminim. Ama geçmişinde yaptığı bu zihinsel gezintiyi ne kadar acı verici bulsa da, bence bu önemli. Bir şey bilmemesine imkan yok. Bu

Hatırlaması için doğru soruları sormamız gerekebilir. Her şeyi çözdükten sonra oradan devam edeceğiz."

"Bunu milyonlarca kez denediğini düşünmüyor musun?" Thorpe sanki apaçık ortada olan bir şeyi söylüyormuş gibi ona baktı.

Belki de öyleydi.

Sean omuz silkti. "Birden fazla kellenin bir kelleden daha iyi olduğunu umuyorum. Sırf kendi başına başarılı olamadı diye denemekten vazgeçemeyiz. Bir yıla yakın bir süredir bu dava üzerinde çalışıyorum. Sorulması gereken sorular hakkında daha iyi bir fikre sahip olacağım. Belki bu bir fark yaratır."

"Belki." Thorpe omuz silkti.

"Bir gecede olacağını söylemedim. Aslında, öyle olmayacağına bahse girerim. Ama ne kadar sürerse sürsün, ben bu işte sonuna kadar varım."

"Onu sevdiğin için mi?"

Sean başını sallayarak tekila için elini uzattı. Thorpe, Callie'yi yerinden oynatmadan yuvarlandı ve şişeyi yerden alarak Callie'nin yatar halinin üzerinden geçirdi.

"Aynı senin gibi." Sean paylaştıkları şişedeki berrak sıvıdan uzun bir yudum aldı.

Thorpe doğrudan yorum yapmadı. "İkimizin de böyle hissetmesine hazır olup olmadığından emin değilim. Kendisinin sevilmesine nasıl izin vereceğini bilmiyor çünkü hiçbir zaman gerçekten sevilmedi."

Sean'ın bunu düşünmesine bile gerek yoktu. "Bir kadın olarak mı? Hayır."

"Gençken onu para için satmaya çalışan Holden'ın çükünden bir parça almak isterdim. Onun boynunu kırardım."

"Aslında ben çok daha yaratıcı olmak isterdim," diye düşündü Sean. "Omurgasını bir tornavidayla oyduktan ve gözlerini bir sporkla oyduktan sonra gırtlığını göt deliğinden çıkarırdım."

"Hatırlat da seni kızdırmayayım." Thorpe hem dehşete düşmüş hem de uygun bir şekilde etkilenmiş görünüyordu.

Sean gülümsedi. "Callie önce geldiği sürece bir sorunumuz olmayacak. Buna ihtiyacı var. Dosyasına bakılırsa, Callie'yi bizim dışımızda açıkça seven tek kişi annesiymiş."

"Kadın öldüğünde sadece altı yaşındaydı." Thorpe'un yüzüne dehşet yayıldı.

"Aynen öyle." Sean içkisinden uzun bir yudum daha aldı. "Kız kardeşiyle aralarında daha çok anne-kız ilişkisi vardı. Anlatılanlara göre Charlotte'u gerçekten çok severmiş ama kız on iki yaşına geldiğinde isyan etmeye başlamış ve

onun davranışları hakkında büyük tartışmalar yaşıyorlardı." Durakladı.
"Otopsiye göre Charlotte öldüğünde dokuz haftalık hamileymiş."

"On dört yaşında mı? Bunun olduğunu biliyorum ama ..." Şok,
Thorpe'un kaşlarının çatılmasına neden oldu. "Sence Callie biliyor muydu?"

"Buna sadece o cevap verebilir. Charlotte'un bebeğinin babasının kim
olduğuna dair bir sürü spekülasyon var..."

Thorpe'un kaşları çatıldı. "Sence Callie'nin erkek arkadaşı mıydı?"

"Holden görünüşe göre evlerinde çok zaman geçirmiş ve belli ki
vicdansız bir piçmiş. Her şeyin mümkün olduğunu söyleyebilirim."

Thorpe bir elini karmakarışık saçlarında gezdirdi. "Orospu çocuğu.
Eğer durum buysa, iyi güvenmemesinin bir başka nedeni de bu olabilir. Bu
kadar genç yaşta erkek arkadaşı ve kız kardeşi tarafından ihanete uğramak
çok ağır olurdu."

"Babasına da güvenilecek gibi değildi. Aldığım bilgilere göre, annesi
öldükten sonra kızların bakımını kiralık yardımcılara bırakmış ve başta tıp
araştırmacıları olmak üzere parasını almak isteyen insanlarla takılmaya
başlamış. Görünüşe göre rahmetli karısının adına kansere çare bulmayı
takıntı haline getirmiş."

"Lanet olsun." Thorpe başını salladı. "Kızlar çok gençti. Bir anne
kaybetmişlerdi. Güvenceye, rehberliğe ve sevgiye ihtiyaçları vardı.
Şaşılacak bir şey yok.

Callie evden kaçmak istedi ve onu sevdiğini iddia eden sert penisli ilk
adama inandı. Dersini zor yoldan öğrendi. Hayatını kurtarmak için
kaçarken bunu nasıl atlatacak?"

"İyileştigiğinden emin değilim. Elimden geldiğince onu iyileştirmeye
çalıştım ama bildiğin gibi bu çok büyük bir iş." Sean iç çekti. "Sabitlere
ihtiyacı var,
güvenilebileceği insanlar."

Bu düşünce Thorpe'u daha da ayıltmış gibiydi. "Haklısın."

"Dominion'a geri dönmek istiyorsan bana şimdi söyle. Güneş doğduktan
sonra seni karaya çıkaracağım. Çeneni kapalı tuttuğun sürece anlayışla
karşılarım."

"Ne? Bu kadar yolu şimdi kaçmak için gelmedim. Callie'yi terk
etmeyeceğim.

Axel Dominion'u bensiz idare edebilir. Oradaki pek çok kişi yardımcı
olacaktır. Ve Sweet Pea gelmiş geçmiş en itaatkâr yaratık gibi görünebilir
ama gerektiğinde orayı bir talim eğitmeni gibi yönetebilir."

Sean'ın sistemi rahatlamıştı. İkisi de Callie'nin önce gelmesi gerektiği
konusunda hemfikirdi. Çok fazla ortak noktaları olmayabilirdi ama bu
inancı paylaşıyorlardı. Şimdi konuşma çetrefilli bir hal almıştı.

"Güzel. Ben de bunu düşünüyordum. Callie konusunda yardımına ihtiyacım var. Bazen ona ulaşabilecek tek kişi sen oluyorsun." Sean içini çekti ve kafasını dolduran diğer şeyleri nasıl söyleyeceğini bulmaya çalıştı. O

Denemeden önce biraz uyuması ve sert bir fincan kahve içmesi gerekiyordu ama zaman onların tarafında değildi. Callie uyandığında ellerinde bir kavga olacaktı. Thorpe'la aralarındaki toz duman şimdi yatışmalıydı.

"Onun için buradayım, neye ihtiyacı olursa olsun." "Bu ikimiz olsak bile mi?"

Thorpe tereddüt etti. "Ne demek istiyorsun?"

Sean, "Onu arayanlardan korumak için muhtemelen ikimize de ihtiyacı olacak," diye söze başladı. "Sanırım ailesini öldürüp ona ateş ettilerse, onun da ölmesini istediklerini varsaymak güvenli olur. Arkasını kollayan ne kadar çok insan olursa o kadar güvende olur."

"Anlaştık."

"Ve onun her zaman ne kadar ketum olduğunu biliyorsunuz, bunun iyi bir nedeni var. Ama bize geçmişini anlatması için onu açacaksak, güvenini kazanmamız gerekecek. Senin sağlam ellerine ihtiyacım olacak."

Thorpe doğruldu ve karanlığın içinden ona baktı. "Ne demek istiyorsun?" "Ona aylarca gizli hikâyemi anlattıktan sonra bana olan güveni sarsıldı."

Şu anda en iyisi. Ne bildiğini öğrenmeden önce onu tekrar büyütmeyi bekleyemeyiz. Bu bilgiye şimdi ihtiyacımız var." Thorpe cevap vermedi ama Sean adamın zihninin döndüğünü görebiliyordu. "Haklı olduğumu biliyorsun."

"Evet." Thorpe yutkundu.

"Nereye varmak istediğimi bildiğin gibi, dostum. Bu kadın ihtiyacı olan şeye hiç sahip olamadı. Küçük bir kızken bir anneye ihtiyacı vardı ama annesi kanserden öldü. Genç bir kızken ailesinin desteğine ihtiyacı vardı ama babası çok mesafeliydi, kız kardeşi ise muhtemelen onu sırtından bıçakladı. Güvenli bir ortamda büyümesini tamamlaması gerekiyordu . . ve bu hikayenin nasıl devam ettiğini biliyorsunuz. Şimdi Callie'nin bize korumadan daha fazlası için ihtiyacı var. Sonunda onu bir bütün haline getirmemiz için bize ihtiyacı var."

"Tanrım . . ." Thorpe bir nefes verdi ve bir elini saçlarında gezdirdi.

Sean devam etti. "Ona doğru dürüst rehberlik edecek bilgiden yoksun olduğumu kendin söyledin. Ama yok. O sana güveniyor. Ve seni de seviyor."

Thorpe önce bir şey söylemedi, sadece şişeyi almak için elini uzattı.

Sean şişeyi geri uzattı ve şüphesiz kafasında tüm olasılıkları gözden geçirirken diğer adamın daha fazla tekila içmesini izledi.

"Ciddi misin diye sorardım ama belli ki ciddisin." Karmakarışık saçlarıyla başını salladı. "Beni çitlerinin içine davet etmeni tavsiye etmem Mackenzie. Onun için iyi değilim."

Bu iddia çok saçmaydı. O ve Callie birbirlerine mükemmel bir şekilde uyuyorlardı. "Şu anda sadece onu hayatta tutmaya çalışıyorum," diye çekindi Sean. "Eğer sen Tehlike geçtikten sonra kendi yolunuza gitmek isterseniz, kapıyı bulmanıza yardım edeceğim."

Bu teklifi yapmakla ilgili karışık duygular içindeydi. Thorpe'un Callie'yi terk etmesi onu mahvederdi. Ama böyle bir şey olursa, ona yardım etmenin bir yolunu bulması gerekecekti. Ne olursa olsun, bu başka bir gün için başka bir sorundu.

Artık yeterince hokkabazlık yapması gerekiyordu. Sadece Thorpe'un ona bir kez yaklaştığında geri çekilemeyeceğine güvenmesi gerekiyordu.

"Ama şunu düşünmeni istiyorum. Yaş farkınızın bir şey ifade ettiği tek yer kafanızın içi. Ve ona yeterince şefkat gösterme konusundaki endişen? Bu saçmalık."

Öyle olmasa bile Sean, Callie'ye bol bol şefkat göstermekten mutluluk duyacaktı. Ne de olsa ona bir şey veremezse, Thorpe onu kalbinden söküp atabilirdi. Ya da belki de kendi korkusu yüzünden böyle konuşuyordu çünkü sonra gözlerini kapadı ve onun titreyerek teslim oluşunu, çığlıklarını hatırladı

Onu sevdiğini. Callie ile Thorpe'un yerine getiremediği ihtiyaçlarını karşılamak için başlamış olabilirdi ama ilişkileri, Callie'nin sadece bir dosya klasöründeki isim ve güzel bir kızın resmi olduğu zamanlarda hayal ettiğinden çok daha derin bir şeye dönüşmüştü.

Thorpe sabırsızca, "Sadede gel ve bana ne dediğini söyle," dedi. "Açıkça söyle. Aramızda gri bir şey kalsın istemiyorum."

"Onu yüzde yüz paylaşıyoruz - en azından tehlikede olduğu sürece. Onun için yaptığımız her şeyi birlikte yapacağız. Ama bunu yarım yamalak yapamazsın. Ona her şeyini vermelisin."

Thorpe sustu. "Yani onu terbiye etmemi mi istiyorsun?" "İhtiyacı olduğunda, evet."

Derin bir nefes. Dalgın bir bakış. Bir yudum. "Sekse yeşil ışık yakan ben miyim?"

Er ya da geç ortaya çıkacağını bildiği bir soru vardı. Callie'nin ne kadarını diğer adama vermek istiyordu?

Şimdi tereddüt etme sırası Sean'daydı. Doğrusu, Thorpe'un ellerini onun üzerinde, sikini içinde tünel açarken görünce ne hisseceğini bilmiyordu. Dom'un boğazını kesmek isteyebilir. Ama aynı zamanda

Callie için doğru şeyi yapmanın ve onun çiçek açmasını izlemenin rahatlığı. Her iki durumda da onu ilk sıraya koymak zorundaydı. Geçmişle ilgili bilgileri ondan zorla almazlarsa, bu çileyi atlatamayabilirdi. O zaman kıskançlığı çok tartışmalı hale gelirdi.

"Bana bir şey söyle," dedi Sean sonunda. "Başka bir güzel itaatkârın üstüne çıkar ve daha ilişkiye başlamadan seks olasılığını reddeder miydin? Karşılığında kendini vermeyi reddetsen Callie senin ona bağlı olduğuna inanır mıydı?"

"Kahretsin." Thorpe şişeden birkaç uzun yudum aldı, afallamış görünüyordu. "Yani bu sekse evet demek."

Konuşmanın ciddiyetine rağmen, adamın gerginliği Sean'ı neredeyse eğlendiriyordu. "Bu bir sorun mu?"

"Oh, lanet olsun hayır. Hem de hiç." Thorpe ona pis bir bakış fırlattı. "Ama sen bunu biliyordun."

"Sadece kontrol ediyordum." Sırıttı.

"Tasmasını çıkardığını düşünüyor olabilir, ama ben onun hala bir sahibi olduğu gerçeğine saygı duyuyorum."

Ve Thorpe'un sesi bunu kabul etmektense tırnaklarını tükürmeyi tercih edecekmiş gibi geliyordu. "Peki benim sınırlarım ne?" diye sordu diğer adam.

Sean omuz silkerek olasılıkları gözden geçirdi. "Sadece bir tane: Callie ile yaptığımız her şeyi bir ekip olarak yapacağız. Yalnız kovboyculuk yok."

Thorpe durakladı, bir an kaşlarını çatı, sonra başını salladı. "Ben varım. Callie'nin bize açılacak kadar güvende hissetmesini sağlamalıyız. Kontrolümüzü sağlamamız ve kafasındaki bilgileri bir an önce dışarı çıkarmamız çok önemli. Bu konuda kesinlikle haklısın. Tehlike onu buraya kadar takip ederse bizi dinlemesi için tek şansımız bu. Bunun ötesinde . . . Yıllardır ona açım."

Böylece karar verildi. Callie'nin bakımını paylaşacaklardı. İkisi de ona hükmedecekti. İkisi de ona katılacaktı. Ve hepsini birlikte yapacaklardı.

"Hiç ménage yaptın mı?"

"Elbette. Sadece eğlence için." Thorpe başparmağıyla şişeye vurdu. "Bu farklı."

Sean aradaki farkı gördüğü için memnundu. "Tamamen. Ne kadar karmaşık olacağını bilmiyorum. Ama bir yolunu bulacağız."

"Onun için bunu yapmak zorundayız."

"Aynen öyle. Güneş doğuyor." Sean, damarlarında rahatlama ve endişe karışımı bir kokteyl dolaşırken yatak odasının penceresinin dışındaki grileşen gökyüzünü işaret etti. "Öncelikle, Callie Kasırgası uyanıp nerede olduğunu anlamadan önce biraz uyumamız gerekiyor."

"Tabii. Evet." Thorpe kendini yatağa dayadı ve dik durmaya çalıştı. "Yolundan çekilmemi ve kız arkadaşınla yatmana izin vermemi ister misin?"

Sean başını salladı. Anlaşılan Thorpe'un onu tamamen paylaşma fikrine alışması birkaç saniyeden fazla zaman alacaktı. "İkimiz de onunla ilgileniyoruz. Burası artık bizim yatağımız. Sen Callie'nin yanında kalmalısın.

uyanır. En iyi ihtimalle kafası karışmış, en kötü ihtimalle de öfkeli olacaktır. Onu çarşafın altına sok, rahat ettiğinden emin ol. Artık biraz güneş ışığı aldığımı ve tekneyi kıyıya vurmayacağıma göre, mümkün olduğunca تنها bir yere demirlemem gerekiyor." Ayakkabılarını aldı ve onları giydi. "On dakikaya dönerim."

Sean yatak odasının kapısından fırlamadan önce Thorpe'un cevap vermesini beklemedi. Demir aldı ve iki yanında yüksek, sarp kayalar olan geniş bir girinti bulana kadar gölde ilerledi. Kıyıdan uzakta, ortaya doğru ilerledi, sonra tekrar demir attı. Bu onları saklamayacaktı. ama göldeki herhangi biri onları bulmakta zorlanabilir.

Neredeyse kırk dakika geçmişti. Yorgunluk her uzvuna ağır geliyordu ve hiçbir şey Callie ile yatağa yuvarlanmaktan ve onunla sevişmek için uyanmadan önce uzun, kesintisiz saatler boyunca uyumaktan daha iyi gelmiyordu.

Tekrar yatak odasına girdiğinde, kapının girişinde kısa bir süre durdu. Thorpe yatağın sağ tarafında, Callie göğsüne yaslanmış halde uyuyakalmıştı. İkisi de huzurlu görünüyor, birlikte uyum içinde nefes alıp veriyorlardı.

Sean'ın dizginlemeye çalıştığı endişe onu dürtükledi. Doğal olarak, Thorpe'un kadınına çok yaklaşmasına izin verme konusunda endişeleri vardı. Sonunda onun yerine diğer adamı mı seçecekti? Yoksa Callie'nin her zaman ikisine de mi ihtiyacı olacaktı? Neredeyse uykusuz geçen üç gün onu bu soruya cevap verecek donanımına sahip kılmamıştı.

Yorgun bir iç çekişle perdeleri kapattı, sonra da boxer külotu hariç her şeyini çıkardı. Çarşafın altına girdi ve Callie'nin alnına bir öpücük kondurdu. Callie sessizce inledi, sonra sanki sıcaklık arıyormuş gibi ona yaklaştı.

Thorpe'un kolu onun etrafında sımsıkı dururken, bacakları onunkilere dolanmış, nefesi onun uzun, gevşek saçlarını karıştırıyordu. Sean huzur içinde sürüklendi ve uyudu.

Sıcağa gömülmüş olan Callie uyandı ve perdelerin arasından süzülen ışığa karşı gözlerini kıstı. Etrafında görebildiği küçük şey hiç de tanıdık gelmiyordu. Kesinlikle Dominion değildi. Hayır, bekle. Oradan ayrılmıştı ve bunun için gerekli olan tüm nedenleri tekrarlamayacaktı. Vegas'taki motel de onun çöplüğü değildi. Ve neden

Yer hafifçe sallanıyormuş gibi mi görünüyordu?

Tek gözünü zorla açtı ve manzaralar daha da garipleşmeye devam etti. Gömleksiz Sean onun bir yanında uyuyordu, sert göğsü onunkine bastırıyordu. Güçlü gövdesi yumuşak, soluk bir battaniyenin üzerinde yükseliyordu. Bir yalancıya göre çok iyi görünüyordu.

Arkasında, sıcak nefes beklenmedik bir şekilde boynuna yayıldı. Bir anda

küçük bir sarsıntıyla omzunun üzerinden baktı. Thorpe. Buruşuk beyaz gömleği ve koyu renk pantolonuyla uyuyordu. Saat beş gölgesi keskin çenesini her zamankinden daha fazla karartmıştı.

Sevdiği adamlar etrafını sarmıştı. Bir fantezi gibiydi. Bir rüya olmalıydı. Birbirlerinden nefret ediyorlardı ... ya da Dominion'dayken etmişlerdi. Kulüpten ayrılışından bu yana geçen zaman gözünün önünden geçti, anıları dün gece gümüş ciple yaptığı yolculukta, Thorpe'un onu tokatlamasında

ve Sean dikiz aynasındaki bakışlarıyla her hareketi onaylıyordu.

Dün gece, onu yakalayıp güvenli bir yere götürme kararlılığıyla birleşmiş bir ekip olmuşlardı. Ya da öyle iddia etmişlerdi. Thorpe'a inanıyordu. Sean mı? Onu gerçekten tanımiyordu ve aralarında geçenlerin ne kadarının yalan olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Çok gerçekçi gelmişti. Öyle olduğuna yemin etmişti. Ve kabul etmek zorundaydı ki, eğer onu sadece ödül ya da prestij için getirmek isteseydi, bunu muhtemelen Dallas'ta yapardı. Thorpe'un da peşine takılmasına kesinlikle izin vermezdi.

Ama iddia ettiği gibi onu gerçekten sevse bile, Sean ve Thorpe'un söylediği her söz doğru olsa bile, kalamazdı. Hayatı çok tehlikeliydi ve onları kendi pisliğine sürüklemeyecekti. Onlar vardı Kafalarında asil, kahraman olmak gibi aptalca bir düşünce vardı. Görünüşe göre, umursuyorlardı. Sebepleri ne olursa olsun, Callie onlara izin veremezdi.

Dikkatle yatağın ucuna doğru ilerledi ve titreyerek ve kendini sabitleyerek şilteden aşağı süzüldü. Kahretsin, bu sabah hava çok soğuktu. Karşılaştığı ilk giysiye, Sean'ın gömleğine uzandı. Hatta onun gibi

kokuyordu. Ayakkabıları neredeydi?

Giyerken onun kokusunu içine çekerek ikisine de baktı, pişmanlık onu neredeyse gözyaşlarına boğacaktı. Onu bulmak için çok çalışmışlardı ve Onu "kurtarmak", güçlerini birleştirseler bile onu kurtarma işinin ikisinden de daha büyük olduğunu gerçekten anlamamışlardı. Çabaları Callie'yi alçalttı ve onları tekrar terk ettiği için duyduğu suçluluk neredeyse onu dizlerinin üzerine çökertecekti. Ama onu bulmalarının sebebi kendisi olsaydı, bununla yaşayamazdı. kendilerini parmaklıklar ardında.

Altındaki zemin tekrar alçaldı, kafasını karıştıran hafif bir sallanma oldu. Onu hangi cehenneme getirmişlerdi? Parmak uçlarında pencereye doğru ilerledi, donuk beyaz örtüyü kenara çekti ve dışarı baktı. Su, hem de çok su.

Callie sersemlemiş bir halde nefesini içine çekti ve paniğini bastırmaya çalıştı.

Kahretsin! Tamam, toparla kendini. Eğer bir tekne deyseler, belki de limana yanaşmışlardır. Bir çıkış yolu olmalıydı, değil mi? Yine de kafasının içinde Sean'ın tekrar yüzmeyi sevip sevmediğini sorduğunu duydu.

Sessiz adımlarla odadan dışarı fırladı, küçük geçitten aşağı indi, sonra geniş güverteye açılan bir kapı buldu. Her yerde su vardı. teknenin ön tarafına, her iki yanına . . . Callie geminin arkasına doğru koştu, attığı her adımda kalbi üç kez çarpıyordu. Ama bulduğu tek şey daha fazla su. En yakın kara parçası, korkunç derecede dik bir tırmanış gerektirecek zorlu kaya oluşumları, en az yüz metre uzakta görünüyordu.

Kalbi o kadar şiddetli atıyordu ki, kan damarları patlamak üzereydi. Tüm vücudu adrenalinle dolup taşı. Çocukken boğulma tehlikesi geçirdiği, ağzını dolduran, gözlerini yakan ve ciğerlerini kullanılmaz hale getiren acı suyun hatıraları onu bunalıttı.

Bu sallanan hapishaneden kurtulmak istiyorsa, yüzmek, tırmanmak ve çölde ayak kabısız, susuz ya da güneş kremi olmadan kışını taşımak zorunda kalacaktı. Lanetlenmişti.

Callie kendini durduramadı. Ağzını açtı ve çığlık attı. Ve çığlık attı. Ve çığlık attı.

Birden bir elin dudaklarını kapatıp sesi hapsettiğini hissetti. "Yüz mil yarıçapındaki tüm polis memurlarını ve ödül avcılarını başımıza mı toplamaya çalışıyorsun?"

Sean. Sırtını katı sıcaklığıyla desteklerken kulağına kelimeleri homurdandı.

Sağ tarafında Thorpe hışımla yaklaştı ve ona döndü, darmadağınık ve sinirli görünüyordu. Adam kızın ensesini sıkıca kavradı. Onun gri

Bakışlarıyla onu olduğu yere mıhlarken gözleri gök gürültüsünü andırıyordu.
"Sakin ol

Aşağı, evcil hayvan. Başka ses yok. Burada güvendesin. Seni bu şekilde tutmaya niyetliyiz."

Kuşatılmış. Kapana kısılmış. Kaçış, neredeyse kendini bildi bileli hayatta kalmasının tek yoluydu. Şimdi, bu ikisi onu bu yüzen cehennemde tutmaya ve bu süreçte hayatlarını mahvetmeye kararlı görünüyorlardı.

Dönerek Sean'ın elini ağzından uzaklaştırdı. "Yapma bunu! Pişman olmadan önce bırak beni."

"Sana ses çıkarmamanı söylemiştim," diye hatırlattı Thorpe, sesi onaylamamakla doluydu.

Arkasında, Sean'ın hayal kırıklığı onun da içine sızmıştı.

Onları incitmekten nefret ederdi. İçindeki itaatkâr kişi özellikle onları hayal kırıklığına uğratmaktan nefret ediyordu. Mantıken mantıklı gelmiyordu ama bu duyguyu daha az gerçek kılmıyordu.

"Onu içeri götürelim."

Sean başıyla onayladı. "Bu gölün umduğumuz kadar ıssız olmaması ihtimaline karşı. İhtiyacımız olan son şey bir teknecinin onu duyup 911'i araması. Eğer onlar başımıza iner ve onu bulursa, bundan sonra olacakları kontrol edemeyebilirim."

Başka bir şey söylemeden bir elini kızın sırtına doladı, sonra eğildi ve diğer kolunu kızın dizlerinin arkasına geçirdi. Sanki kızın ağırlığı onu hiç zorlamıyormuş gibi onu çıplak göğsüne doğru kaldırdı. Dönüp yaşam alanına doğru ilerlerken omuzları şişti ve çenesi gerildi. Onu azarlayan mavi gözlerle aşağıya baktı ve başını yavaşça salladı.

Bir işe yarayacağını düşünseydi kıvranır ve kollarından kurtulmaya çalışırdı ama Thorpe hemen arkalarından yürüdü. Kaçmaya kalkarsa onu geri çekeceğine ve ona fazladan bir şeyler vereceğine şüphe yoktu. Kalmak için "motivasyon". Peki ya kaçarsa, o zaman ne olacaktı? Kıyıya yüzmek ve çöl güneşinden korunmadan ya da adına bir sent bile almadan medeniyete geri dönmek bir seçenek değildi.

"Bunu tekrar tartışmayacağız, tatlım," dedi Sean. "Dün gece sana iznimiz olmadan bir daha gitmemeni, aksi takdirde sonuçlarına katlanacağını söylemiştik. Bunu hatırlıyor musun?"

"Bu benim itaatsiz olmamla ilgili değil. Bu, yapamayacağınız halde beni kurtarmaya çalışarak her şeyinizi kaybetmenizle ilgili. Kimse yapamaz. Yardım etmek istemenizi takdir ediyorum, ama beni kurtarmaya çalışırken boş bir şey için mahkum ediyor."

Sean onu yatağa yatırırken derin bir iç çekti ve Thorpe'a baktı.
"Dinlemiyor."

"Bazen böyle kötü huyları oluyor." Thorpe ona yaklaştı ve çenesini avucunun içine aldı. "Durumunuz beyhude değil. Bize biraz güvenin."

"Thorpe-"

Ona keskin bir bakış fırlattı ve susturmak için bir parmağını kaldırdı. İşe yaramadıysa lanet olsun. Yıllardır onunla bir sıcak bir soğuk ilişki içindeydi. Neden hâlâ ona bu kadar karşılık veriyordu ki?

"Bu tartışmaya açık bir konu değil. En son ne zaman yemek yediniz?" diye sordu.

Callie hayal kırıklığına uğramış bir iç çekişle önceki günü zihninde tekrar gözden geçirdi. "Dün kahvaltı ettim. Sonra saat üç gibi bir avuç badem yedim."

Sean yumruklarını sıkmadan önce ikisi de ona onaylamaz bir ifadeyle baktı. "Lanet olsun, Callie."

"Sadece aklımdaki en önemli şey bu değildi." Kaşları daha da çatıldı ve onun için duydukları endişe, sanki her şeyi daha da berbat etmiş gibi kendisini küçük hissetmesine neden oldu. "Özür dilerim."

Thorpe, Sean'a dönmeden önce, "Henüz değil ama olacaksın," diye söz verdi. "Mutfak becerilerin nasıl?"

"İdare eder. Üniversiteden beri kendi kendimi besliyorum." Omuz silkti. "Onu zehirlemeyeceğim."

"Güzel. Benimkiler berbat. Tanrı bu yüzden paket servisi icat etti." Thorpe alaycı bir şekilde gülümsedi.

"Kendimi besleyebilirim, çocuklar. Eğer kendinizi daha iyi hissedecekseniz, gitmeme izin verirsiniz iyi bir kız gibi bir şeyler alıp hepsini yiyeceğim."

"Yine mi bu?" Sean'ın sesi ipin ucundaymış gibi geliyordu.

"Henüz anlamıyor," diye söylendi Thorpe. "Önce yemeğe ihtiyacı var."

"Ve bir duş," diye ekledi Sean.

"Doğru. Glitter Girls'te kim bilir ne kadar mikrop ürüyordu." Thorpe ona ters ters baktı. "Eninde sonunda, neden orayı seçtiğin hakkında uzun bir tartışma yapacağız."

"Yani beni tekrar cezalandırmak niyetindesin." Gözlerini devirdi.

"Ve sonra bazen o kadar çabuk anlıyor ki ..." Thorpe gülümsedi Sean'ın yolu.

"Bir süredir eminim ki en azından zamanın yarısında 'anlamamayı' seçiyor çünkü sadece inatçı." Sean iç çekti.

Callie ellerini yumruk yaptı. "Kes şunu! Artık benim Dom'um değilsin. -Eğer gerçekten öyleysen. Tasmamı çıkardım. Ve ikinizden biri bana tekrar bu şekilde çalışmadığını söylemeden önce, ikiniz de BDSM'nin güvenli, akli başında ve rızaya dayalı olduğunu biliyorsunuz. Ben rıza göstermiyorum. Ve sen de." Thorpe'a ters ters bakmak için döndü. "Evet, sen büyük kötü Dom'sun ya da her neyse. Ama lanet olsun, bu sana beni isteğim dışında tutma hakkı vermiyor. Gitmeme izin vermek zorundasın!"

İkisi de gerildi, sonra Sean başını salladı. Onu serbest bırakmaları için ikna etmek yerine, ona zarar vermişti. Yüz ifadesine acı kazanmıştı. Görünüşe bakılırsa, ona yardım etmek için her şeyini feda etmişti ve o da bunu bir kenara atmıştı.

Yüzünü. Thorpe'un da. Patronuna baktığında onun da daha az sinirli olmadığını gördü. Yanan gözleri dışında çoğunlukla kızgın görünüyordu.

Orada ıstırap yatıyordu.

Callie derin bir nefes aldı, içindeki her şey sanki yine çuvallanmış gibi hissediyordu.

Sean yumuşak bir sesle, "Böyle bir şey olmayacak," diye yemin etti.

"Eğer hâlâ istiyorsan

Güvende olduğunuzda sizi istediğiniz yere götüreceğim ve iyi dileklerimle yanınızdan ayrılacağım."

Eğer onu tutuklamak istiyorsa, bu teklifi gerçekten yapar mıydı? En kötü türden bir dolandırıcı olmalıydı ... ve aptal ya da değil, Callie onun hakkında buna inanamıyordu.

Thorpe bakakaldı, yüzü sımsıkı kapalıydı. "O zamana kadar burada bizimle kalacaksın. Seni güvende tutmaya ve bu gizemi çözmeye niyetliyiz. Buna güvenebilirsin, tatlım."

Bu özverili davranışları -yüksek dozda suçluluk duygusuyla birlikte- onu tekrar kendine bağladı.

"Çocuklar, lütfen." Gözleri yaşardı. "Geleceğinizi mahvedecek bir şey yapmanızı istemiyorum."

"Hayatının geri kalanında kaçmanı istemiyoruz. Ve bu konuşmayı tekrar yapmak istemiyorum. Kararımız değişmeyecek. Eğer seni isteğin dışında tutmak zorunda kalırsak ..." Thorpe omuz silkti.

"Bunu sonsuza kadar yapamazsınız. İkinizin de hayatı var." Yorgun bir şekilde iç çekti.

"Benimki mahvoldu, ama seninki olmak zorunda değil. Babamı ve kız kardeşimi öldürmediğimi kanıtlayamam. Suç çok soğuk ve şu anda ne kadar araştırırsam araştırayım-"

"FBI seni tutuklamak istemiyor," diye araya girdi

Sean. "Ne?" Bunu doğru duymuş olamazdı.

"Eğer büro bu davayla ilgilenseydi ve seni hapse atmak isteseydi, çoktan hapse atılmış olurdun. Ben sadece seni izlemek ve ipucu aramak için gönderildim, başka bir şey için değil. Korkunç bir suç işlediğinize inansalar bana bu talimatı vermezlerdi."

Haber onu iki tonluk bir bomba gibi etkiledi, hem onu havaya uçurdu hem de düşüncelerinde büyük bir krater yarattı. "Chicago polisi hâlâ hakkımda arama emri çıkarmış durumda."

"Sizi sorgulamak istiyorlar ama bu benim yetki alanımda değil. Ben sadece emirlerimle ilgilenirim. Sam Amca bana sizin bir suçlu olarak görüldüğünüze dair herhangi bir işaret vermedi."

Callie gözlerini kırptırdı. Gerçekten cinayetle aranmıyor muydu? Dokuz yıl sonra, bu olasılığı nasıl değerlendireceğini bile bilmiyordu. "O zaman neden başıma büyük bir ödül kondu? Bu yüzden Birmingham'da neredeyse bir suikastçının kurşununu ısıırıyordum. Arkansas'tan tam anlamıyla bir çift ödül avcısı peşimdeyken kaçtım. Yıllar boyunca her iki türle de yolum kesişti ve-"

"İkisi de kesinlikle senin peşinde, tatlım," diye araya girdi Thorpe.

"Ve bence bu ödülün arkasında güçlü biri var, yoksa seni takip etmekle görevlendirilmezdim."

"Neden bana bunların hiçbirini anlatmadın?" diye sordu kollarını göğsünde kavuşturarak.

"Kimliğimi ifşa etme özgürlüğüm yoktu, tatlım. Hâlâ da değilim ama seni kaybetmeyeceğim."

"Daha sonra her şey hakkında uzun uzun konuşacağız," diye araya girdi Thorpe. "Aslında pek çok şey hakkında konuşacağız. Şimdilik, hapse girmeyeceğinize ve hayatınız konusunda bize güvenebileceğinize inanın. Bunun dışında,

Sen duş alıp yemek yiyene kadar tek kelime etmeyeceğiz." Sean,

Thorpe'un sırtını sıvazlayarak, "İyi dedin," diye onayladı.

Ne zamandan beri tek bir bakışla titreyen denizaltılara hükmedebilen Hâkimiyet İkili olmuştular? Garip bir şekilde, sadece birbirlerine tahammül etmekle kalmıyor, aynı zamanda bir takım gibi çalışıyorlardı.

"Anlaşıldı mı?" Thorpe sordu.

Callie onlara bakakaldı. Bu konuşmayı hoş bulacağına dair hiçbir hayali yoktu. Bunun anlamsız olacağını biliyordu. Ne de olsa yalnız yaşamaya, hayatı için kaçmaya ve saklanmaya alışkındı. Adamlar sertti ama bu hayat için biçilmiş kaftan değillerdi.

"Yardım etmek istiyorsan, bana bir araba ve elli dolar ver. Sen git. ve beni kimin öldürmek istediğini bulmaya çalışacağım. Bu tehdit durdurulduktan sonra,

sonra . . ." *Ne yani?* Onları öylece arayacak mıydı? Bir on yıl sonra muhtemelen ikisi de evli, çocuklu ve geçmişten gelen bir Callie patlamasını takdir etmeyecek eşlere sahip olacaklardı. "O zaman güvende olurum."

Sean ve Thorpe bakiştılar. "Bağımsızlığını takdir ediyorum, tatlım - bir noktaya kadar. Ama tehlike söz konusu olduğunda değil. Şimdiye kadar Kendini güvende tutmakta iyi iş çıkardın ama artık bunu tek başına yapamayacaksın." "Bu son sözüm. Bir daha asla bizden kaçma," diye ekledi Thorpe.

Sanki bu sözü tutabilirmiş gibi. "Pekala."

"Tamam mı *efendim*? Kastettiğiniz bu değil miydi?" Thorpe talepkâr bir kaş kaldırdı. "Cevabınız sadece inandırıcılıktan yoksun değil, aynı zamanda saygıdan da yoksundu. Kabul edilemez, evcil hayvan."

Callie bakışlarını aşağıya çevirdi. Kafasında binlerce düşünce gürledi. Zaman ve para harcamışlar, şiddetle karşılaşmışlar ve ona yardım etmek için kendilerini tehlikeye attılar. Evet, bir hiç uğrunaydı. İnatçı, otoriter, aptalca ve dik kafalı davranıyorlardı. Ve onları boğazlamak istiyordu.

Ama saygı göstermek bir yana, kendisi için yapmaya çalıştıkları her şey için onlara teşekkür bile etmemişti.

Hem telaşlanmış hem de boynu bükük, Thorpe'un yasaklayıcı bakışlarından

Sean'ın sorgulayan bakışları karşısında yüzünü buruşturdu. Biraz yumuşaklık görebileceği bir yerden başlamak daha kolaydı. Sonra oradan nasıl ilerleyeceğine karar verecekti.

Şiltenin üzerinde dizlerinin üzerine yükseldi ve daha da yaklaşarak Sean'a. "Teşekkür ederim. Sana çok şey yaşattım. Neleri riske attığını biliyorum. Keşke yapmasaydın."

Onu kendine doğru bastırdı. "Sana nedenini söyledim, Callie. Seni seviyorum."

Bunu ortaya dökmek onun için çok kolaydı. Bu sözleri hiç kimseye açıkça söyleme lüksüne sahip olmamıştı. Hiç sahip olmadığı yarınların vaadini ima ediyorlardı.

Callie sadece bir şekilde hayatının kötü bir şekilde sonlanmamasını umabilirdi. Öyle olsa bile, şu anda onun sevgisine ve bağlılığına sahipti. Kaç yılını tamamen yalnız ve birinin onu umursaması için yanıp tutuşarak geçirmişti? Sayılamayacak kadar çok.

Gerçekten atacak mıydı? Onları bir ya da iki günlüğüne alamaz mıydı? Karşılığında Sean'a kalbini dolduran sevgiyi veremez miydi? Thorpe hak ettiği itaati ve bağlılığı gösterdi mi?

"Dominion'da sana aşık oldum." Sean'ın yanağını kavradı ve onun

mavi bakışlarındaki samimiyetle karşılaştı. Küçük, gösterişli gülümsemesi gözlerinin kenarlarını kırıştırdı ve kalbini kaldırdı. "Ben de seni seviyorum."

Sean geniş bir eliyle kızın karışık saçlarını okşayarak bakışlarındaki bağlantıyı derinleştirdi. İçinde onu, onun şefkatini ve anlayışını *hissedebiliyordu*. FBI onu kendisine göz kulak olması için görevlendirdiğinde şanslıydı ve eğer izin verirse her zaman göz kulak olacağına dair bir his vardı içinde.

Şimdi sıra zor kısımda. Callie sadece Sean'ın, Thorpe'a olan duygularının onu daha az önemseydiği anlamına gelmediğini anlamasını umuyordu.

Titrek bir nefes aldı ve Thorpe'a döndü, ona yaptığı her şey için ne kadar minnettar olduğunu söyleyecek ve bir şekilde onun kendisi için ifade ettiği her şeyi itiraf edecek kelimeleri arıyordu. O daha düşüncelerini çözmeden Thorpe hızlı adımlarla kapıdan çıktı ve arkasından sessizce kapıyı kapattı.

On Üçüncü Bölüm

CALLIE'nin kalbi mide bulandırıcı bir düşüş yaşadı. Suçluluk duygusu onu yine derisini yüzdü. Kahretsin, Thorpe'un duygularını incitmek istememişti.

"Yapmam gerek . . ." *Ne için?* Sean'dan özür dilemeliyim. Thorpe? Koruyucusu için karşılıksız bir meşale taşımanın ötesine geçtiği için üzgün olduğunu mu söyleyecekti? Sean, onun Thorpe'a olan hislerini dökmesini duymak istemiyordu.

Thorpe da eski patronunun, bir zamanlar Dom'um dediği fed hakkında şiirsel sözler söylemesini duymak istemiyordu. Bu iş daha da karmaşık hale gelebilir miydi? "Onu rahatsız etmek istememiştim."

"Yapmadın. Thorpe sadece kendini hırpalıyor. O da seni sevdiğini söylemek istiyor. Ama korkuyor."

Bu sözler onu şaşkına çevirmişti. Muhtemelen Sean İngilizce konuşmuştu ama Yunanca da olabilirdi. Thorpe'un duygularını nereden bilebilirdi ki? Neden umursasın ki? Ve nasıl bu kadar yanlış anlamıştı?

"Hayır." Callie geri adım atarak başını salladı. "Thorpe beni böyle sevmiyor."

"O da seviyor, tıpkı benim gibi. Bir erkeğin bir kadını sevdiği gibi. Anladığım kadarıyla bir iki sorunu var ama seni seviyor. Tıpkı senin onu sevdiğin gibi."

Küçük bir solukla gözlerini kırpıştırarak ona baktı, yaşadığı şokun ötesinde kelimeler bulmakta zorlanıyordu. Bunu anlamıştı ve öfkelenmemiş miydi? "Oh, Sean. Seni incittiysem çok özür dilerim. Ne diyeceğimi bilemiyorum. I-"

"Kalbin için özür dileyemezsin." Onu alnından öptü. "Bir süredir ikimizi de sevdiğini biliyordum. O da öyle. Seninle baş başa kalmak hoşuma gider miydi? Elbette hoşuma giderdi. Ama neye ihtiyacın *olduğunu* kendime uzun uzun sordum. Thorpe sana benim veremediğim bir şeyi veriyor."

Kollarını tutarak ona sarıldı. "Ama sen bana onun vermediği şeyleri veriyorsun. Kaybetmek istemiyorum-"

"Biliyorum, tatlım. Yapmayacaksın. Kendi kaygılarımı ve kıskançlığımı senin tatmininden üstün tutarsam nasıl bir adam olurum?"

Callie şaşkınlıkla ona baktı ve gözyaşlarının arasından gözlerini kırptırdı. "Beni şaşırtıyorsun."

Ona hüzünlü bir gülümseme verdi. "Dünya sana çok fazla nezaket göstermedi, bu yüzden başkalarından da bunu beklemiyorsun. Senden çok şey alınmış. Sonunda seni bütünleştirecek kişi olmak için gururumu eğmem gerekiyorsa, sorun değil."

Yalıtılmış küçük mutfaklarının hemen dışında ani bir gümbürtü duyuldu ve ikisi de Thorpe'un elini salladığını görmek için döndüler ... sanki az önce duvara yumruk atmış ve eklemlerini incitmiş gibiydi.

Kalbi onun için acıyordu ama o kendini ondan uzak tutmuştu. O her zaman bir ada olmuştu, başkalarının yaklaşmasına asla izin vermemişti. Savunmasının arkasına geçmesine izin vermezse ona yardım edemezdi.

"Sanırım onu terk edeceğinden endişeleniyor, Callie. Bunu yapan ilk kadın sen olmazsın. Ve senin için biraz fazla yaşlı ve kaba olduğuna inanıyor gibi görünüyor. Sadece biraz güvenceye ihtiyacı var. Bunu ona vermek zorundasınız."

Callie, usulca gülümseyen Sean'a gözlerini kırptırarak baktı. O gerçek miydi? "İhanete uğramış hissetmeyecek misin?"

"Bana ne faydası olacak ki?" Omuz silkti. "Seni korumak için ikimizin olması mantıklı. Eğer seni ikimizden birini seçmeye zorlarsam, sadece seni tamamen kaybetmekle kalmam, bence sadece yarı yarıya mutlu olursun. Bir insanın aynı anda iki kişiyi sevebileceğini hiç düşünmemiştim ama seni bizimle birlikte gördüğümde, bunu içtenlikle istediğini biliyorum. 'Gerçek' dünyada her şeyin nasıl işleyeceğinden henüz emin değilim ama şu tehlikeyi atlatalım ve göreceğiz."

Kalbi neredeyse yerinden fırlayacaktı. Callie, Sean'ı daha fazla sevebileceğini düşünmemişti. Ama yanılmıştı. Kollarını onun etrafında sıkı.

"Beni nasıl bu kadar iyi anlıyorsun?"

Kıkırdadı ve onun yanağını okşadı. "Bir yıldır senin üzerinde çalışıyorum. Sen benim hayatım oldun. Ve belki biraz da saplantım. Başından beri Thorpe'la olan ilişkini kıskanmak istiyordum, belki de kıskanmalıydım. Ama o ve ben birlikte çalıştığımızda, senin dünyanı doğru hale getirmek için birbirimizi nasıl dengelediğimizi gördüm. Bunun ikimizi de daha mutlu edeceğini düşünüyorum."

Callie yine gözyaşlarına boğuldu. "Bu kadar harika olduğun için sana nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum ve-"

"Duş alarak başlayabilirsin." Sean yüzünü buruşturdu. "Yüzündeki o iğrenç makyajı temizle. Thorpe sana yardım etsin. Ona emin olmasını"

söyle.

Güzelce temizlenirsin. Sonra ne olacağını göreceğiz. Sadece hayır cevabını kabul etme." Göz kırparak onu çevirdi, kışına bir şaplak attı ve diğer adama doğru gönderdi. "Git."

THORPE kıskançlığın çirkin bir kara bulut gibi üzerine çökmesine engel olamıyordu. Sean'ı sevdiği için değildi. Bunu biliyordu. Ve aslında federalin sadece iyi bir adam değil, aynı zamanda *onun* için iyi biri olduğunu da kabul edebilirdi.

Onu en çok kızdıran şey, duyguları konusunda ona karşı bu kadar açık olamamasıydı. Üç yıllık evliliği boyunca bir kez bile Melissa'ya onu sevdiğini söyleyememişti. Nedenini bilmiyor değildi.

İç çekti. Callie gibi yufka yürekli bir kızın bu güvenceye ihtiyacı olurdu. Ama onda bu yoktu. Sean onu becermesi için yeşil ışık yakmıştı, bu yüzden Thorpe bu altın fırsatı mümkün olduğunca iyi değerlendirecekti. Ama bu hiçbir yere varamazdı.

Çok yakında o kırk yaşında olacaktı, o ise yirmili yaşlarının ortasını bile zor geçecekti. Sean yaş açısından ona daha çok uyuyordu. Callie diğer adamla mutlu görünüyordu. Callie onun için her şey demek olduğundan, Thorpe tıkanmış kalbini ona yüklemeyi reddediyordu. Yıllardır dünyasını paramparça eden bu karmaşadan onu kurtardıklarında, Sean'ı sessizce destekleyecek ve arka planda kaybolacaktı.

Ama onu sevmekten asla vazgeçmeyecekti.

Callie güvertede ona yaklaştığında, rüzgâr siyah saçlarını omuzlarında savururken, gözlerini kapattı. Ona bakmak ve onu çoktan kaybettiğini bilmek onu öldürüyordu.

"Mitchell?" Bir eliyle onun koluna dokundu.

Ondan başka kimse ona böyle seslenmemişi... ruh hali yumuşak olduğu zamanlar hariç. Adının dudaklarındaki sesi bir siren şarkısı gibiydi. Onun tatlı

Okşayış kalbini kavradı ve arzuyu kolundan yukarı, derisinin altına doğru cızırtılı bir şekilde gönderdi.

"Ne?" diye kastettiğinden daha fazla havladı.

Callie ağzını açtı, sonra da kapattı. "Bana yardım ettiğin için teşekkür ederim. Senin iyiliğin için keşke etmeseydin ama benim için bu kadar çok şeyi riske atman dünyalara bedel. Şimdi seni mutlu edeceğim ve yalnız bırakacağım."

Cehennem gibi. Kız kaçamadan bileğini yakaladı. "Nereye gidiyorsun?"

"Bora Bora şu anda söz konusu olmadığına göre, Sean duş almamı istiyor. Beni denetlemen ve tertemiz olduğumdan emin olman gerektiğine dair garip bir düşünceyi var ama ben uzun zamandır kendi kendime banyo yapıyorum. Zahmet etmene gerek yok. Ben hallederim."

Callie çekerek kurtuldu ve arkasını döndü. Hiçbir sözünü esirgememişti. Ona karşı sevgi ya da şefkat. Hiç şaşırmadım. Bunları doğuracak hiçbir şey yapmamıştı. Yine de Callie kapıdan geçip tekrar mutfağa girdiğinde, onun gidişini izlemek çok acı vericiydi. Onu korumalı ve aralarındaki ilişkiyi sadece ceza ve seksle sınırlamalıydı. Kolay olmayacaktı ama onun için daha iyi olacaktı. Sean'la sonsuza dek eşleşip onun kalbini paramparça etmesi daha az korkunç olurdu.

Ama şu anda, tavırlarının on kademe aşağı inmesi gerekiyordu. Sean'ın onu yanında tutmasının bir nedeni vardı. Ayrıcalıklarını kazanmaya başlasa iyi olurdu.

Mutfağın içinde Callie ve Sean birkaç kelime konuştular. Kadın tedirginlikle el kol hareketleri yaptı. Federal kaşlarını kaldırdı ve pencereden ona baktı. Bir an sonra kız gözlerini devirdi ve dar geçitten yatak odasına doğru tepindi.

Küstah küçük velet. Thorpe kapıya doğru eğildi ve peşinden yürüdü. Onu.

"Onu yakaladım," diye Sean'a güvence verdi. "O zamana kadar parlayacak duştan çıkar."

"Güzel. Ona hâlâ bir sürü ceza ve muhtemelen daha fazla cezaya yol açacak kapsamlı bir sorgulama borçluyuz. Üzerinde Parıltılı Kızlar'ın izine rastlamak istemiyorum, yoksa bu beni daha da sinirlendirir."

Onu hâlâ sahnede, üzerinde hiçbir şey yokken ve pezevenkliğin poster çocuğu gibi görünen bir adamın karşısında kıcını sallarken hayal edebildiği için, Thorpe buna karşı çıkamazdı. "Ben de öyle."

"Güzel. Sen o işi hallederken, ben de yemeği bitireyim. Sonra... başlıyoruz."

Kesinlikle.

Thorpe koridorda ilerleyerek ilk yatak odasına ve bitişiğindeki banyoya girdi. Callie'yi küçük banyodaki aynaya bakarken ve takma kirpiklerini çıkarırken buldu.

"Seni duşa götürmemi beklemedin."

Ona döndü ve çenesini kaldırdı. "Nerede olduğunu biliyorum. Ve senin 'siktir git' tavrın pek de misafir davet etmiyordu."

"Duştan önce mesaneni boşaltmak için otuz saniyen var. Ondan sonra ben geliyorum."

Callie gözlerini devirdi. "Neden? Bir daha kaçmayacağım. Nereye gidebilirim ki?"

Belki de değildi ama Dominion'dan Houdinivari kaçışından ve ardından neredeyse uykusuz geçen üç gün boyunca çılgınca onu aramasından sonra Thorpe onu gözünün önünden ayırmak istemiyordu. Ayrıca, Sean ona bu görevi vermişti ve ona çıplak bakma şansından vazgeçmeyecekti. "Bunu duyduğuma sevindim. Yerimden kıpırdamıyorum."

"Yalnız duş alabilirim."

"Ama yapmayacaksın." Saatine baktı. "Git. Saat işliyor."

"Ugh . . ." Kadın içini çekti ve kapıyı adamın yüzüne kapattı. Otuz saniyeye yakın bir süre sonra tuvaletin sifonunu duydu ve kadın küçük kapıyı çekerek açtı. "Mutlu musun?"

"Heyecanlı görünüyor muyum, tatlım? Son birkaç gündür neredeyse hiç uyumadım ya da yemek yemedim ve sabrım da tükeniyor. Beni test etme."

Ve kötü ruh hali, kendini ne kadar gergin hissettiğiyle daha da kötüleşti.

O

sonunda çıplak tenini onunkinin üzerinde kaydırıp sikini onun baştan çıkarıcı pembe amcığına sokacağı ve en azından ona aitmiş gibi davranacağı anı düşünerek uykuya dalmıştı. Uyandığında da tamamen aynı şeyi düşünüyordu. Kendisine işkence etmek istemiyorsa, bu düşünce tarzından vazgeçse iyi olacaktı.

Bunu aklından çıkardığında, görünmeyen her köşede pusuya yatmış bir tehlikenin varlığından endişe duymaya başladı. Tüm bunlar soğukkanlılığını kemiriyordu.

"Özür dilerim," diye mırıldandı ve bakışlarını ayak parmaklarına çevirdi. "Efendim." "Duş al," diye bağırdı.

Callie tereddüt etti. "Bir soru."

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. İsteddiği son şey bir diyalogdu. Tehlikeli bir zemin. Ama gizli bir mazoşist damarı olmalıydı. Onun kitabına göre Callie'yle biraz temas hiç olmamasından daha iyiydi.

"Ne?"

"Sean bana yardım etmek için neden kendini tehlikeye attığını çok açık bir şekilde ifade etti. Ama sen yıllardır benim için çok şey yaptın. Beni istediğini söyledin, ama ..."

"Nasıl hissettiğimi öğrenmek için balık mı tutuyorsun? Tek kelime etmeden benden kaçtıktan sonra mı?" Sean'a onu sevdiğini söyledikten sonra Sean onu dinlemek zorunda kaldıktan sonra mı?

"Biz her zaman arkadaştık-"

"Dün gece daha fazlası olduğumuzu söylemiştin."

Onun açısından taktiksel bir hataydı. Onu tekrar avucunun içine alma, disiplini için kucağına yayma düşüncesi kanını hızlandırmıştı.

Neden o lanet çenesini kapalı tutmamıştı?

"Onu rahat bırak, Callie. Sean kahvaltını bitirmeden ve soğumadan duş al."

"Seni seviyorum," diye boğuldu, bakışları yalvarır gibiydi. "Bunu söylemek benim için çok zor."

Kalbi durdu. Neşe, umut, sevgi hepsi akın etti - ta ki gerçeklik geri gelene kadar. Asla Callie'nin ihtiyaç duyduğu ve hak ettiği şefkatli sevgili olamayacaktı. Ve Callie gençti. Şimdi onu sevdiğini düşünebilirdi ama bir düzine yıl sonra? Adam AARP'ye katılabilecek ve Callie de hâlâ çocuk doğurabilecekti.

Asla çalışmazlardı. Ve bu sorunlarından sadece biriydi. Bir gün onun kendisine uygun olmadığını anlayacak ve ayrılacaktı. Eğer şimdi aralarındaki ilişkiyi engellemezse, daha sonra çok daha fazla acı çekecekti.

"Sean'la bol bol pratik yaptın," diye karşılık verdi.

Çenesini kaldırırken titredi ve kollarını göğsünde kavuşturdu. "Neden beni her zaman şefkatin için peşinden koşan bir çocuk gibi hissettiriyorsun?"

"Senin bir Dom'un var, Callie. Benim ne hissettiğim önemli değil."

"Bu senin için uygun değil mi? Bu şekilde, senin için bir arkadaştan öte bir anlam ifade ettiğimi kabul etmek zorunda kalmıyorsun. Ama geçmişte iddia ettiğinin aksine, daha fazlasını ifade etmeseydim benim için bu kadar ileri gitmezdin. Beni her öptüğünde, platonik bir arkadaş gibi değildi. Ve beni tokatladığında ya da dilini dudaklarıma değdirdiğinde -"

"Benden ne istiyorsun?" diye hırladı.

"Gerçeği."

Dudaklarını acımasız bir çizgiye bastırdı, onu yakalama ve ona vermek için can attığı her sert inçle amını doldururken aşkını hırlama dürtüsünü dizginlemek için mücadele etti. "Bu tartışmaya açık değil. Duş al. Şimdi."

"Benden hep kaçırıyorsun. Beni terbiye et tabii ama duygularından bahsetme. Onlar korkutucu," diye alay etti.

"Callie," diye homurdandı, kadının ne kadar haklı olduğundan nefret ediyordu.

Onu omuz silkerek uzaklaştırdı. Sean'ın ufak tefek bedeninde yüzen ve dizlerine kadar sarkan gömleği bir omzundan kaydı. Uzun kolları neredeyse

ellerini yuttu. Kol ağızlarını geriye kıvrımış olmasına rağmen, giysi hâlâ büyüktü. Ama düğmeleri gevşetirken, Callie pamuğu yavaş yavaş açarak açık, pembe tenini ortaya çıkardı. Sonunda silkeleyip attı.

Beyaz kumaş kollarından aşağı süzülüp yere düştü. Neredeyse şeffaf bir sütyen ve minik bir tangayla adamın önünde duruyordu.

Thorpe yutkundu. Tanrım, Callie onun öz kontrolünü öldürmüştü. Onu test etti, zorladı. Onu kendine çekmek için elinden geleni yaptı. Kız, Sean'ın ona ihtiyacı olan tüm şefkati, onun veremediği tüm nazık sevgiyi vereceğini görmüyor muydu?

Küçük pembe dili alt dudağını ıslatarak dışarı çıktı. Aleti sarsıldı. Hâlâ çok fazla rimelle kaplı koyu kirpiklerinin altından meydan okuyan bir bakışla düşü başlatmak için döndü. Çok geçmeden buhar küçük banyoyu doldurdu.

Sırtını ona dönmüş olan Callie arkasına uzanarak dantelli, gülünç derecede seksi sütyenini açtı. Sütyen yere düştü ve Callie kalçalarını fazladan sallayarak tangasını çıkardı. Thorpe'un bakışları güzel omuzlarına zarif bir tül gibi düşen siyah saçlarını okşadı, sonra belinin abartılı kıvrımını ortaya çıkarmak için sona erdi ve kalçasının gür kıvrımına doğru genişledi. Terlemeye başladı. Kadının pürüzsüz, sıkı poposu - dün geceki elinin pembeliği hâlâ duruyordu - sikini dayanılmaz derecede sertleştirdi. Sert bir nefes çekti.

Callie başını çevirdi, kirpikleri yukarı fırladı. Ona incinmiş bir bakış gönderdi.

Çok seksi. Onu baştan çıkarıyordu. Çok yanılttı çünkü Sean yanında olmadıkça, Callie'yi yanına almadıkça ona dokunamazdı.

"Devam et. Bu teknede çok fazla su var. Ben de biraz istiyorum." Ve ahırın ancak bir kişi için yeterli büyüklükte olmasına şükretti. Daha geniş olsaydı ve onu içeri davet etseydi... Evet, bu sadece sikiinin Sean'ın varlığı olmadan düşünmeye bile hakkı olmayan bir deliğe gömülmesiyle sonuçlanırdı.

Callie şeffaf pleksiglasın arkasından içeri girdi ve sıcak su yumuşak teninin üzerinden akarken inledi. Callie'nin başını arkaya eğip boğazından, göğüslerinden, düz karnından ve kalçalarından aşağı su akışını izledi. Kahretsin, dikkatini dağıtacak bir şeye ihtiyacı vardı.

"Sabun mu?" diye mırıldandı.

Doğru. Sean'ın daha önce aldığı tuvalet malzemeleri. Çantayı hazırlamıştı.

bir yerde . . . Yatak odasında, yerde plastik bir çuval buldu ve onu kadının içine taşıdı. Narenciye kokulu bir çubukla birlikte kokulu bir bar çıkardı.

şampuan ve saç kremi. Sean birkaç paket tek kullanımlık tıraş bıçağı ve birkaç kutu tıraş kremi bile almıştı.

Eşyaları Callie'ye vermeye başladı. Callie kapıyı açtı ve sessizce onları aldı, sonra tek kelime etmeden banyo yaptı, yüzündeki tüm makyajı ve vücudundaki Parıltılı Kızlar kirini hızla temizledi. Saçlarını yıkadı, tıraş oldu ve bir dakika daha sıcak suyun tadını çıkardı. Thorpe gözlerini ondan alamıyordu. Kızla ilgili bir şey -hayır, onunla ilgili her şey- cehennem kadar seksiydi ve onu yatağına yayma, zapt etme, sonra da aklına gelebilecek her türlü zevki tatma fantezileri beynini kızarttı.

Kadının kaygan kıvrımlarının tadı hâlâ hafızasındaydı ve onu rahatsız ediyordu.

Thorpe Vegas'ta kendini dayanılmaz derecede sertleştirmek istediğinde ve mastürbasyon yapmanın içindeki huzursuzluğu dindiremeyeceği kadar azdığına bunu düşündüğünü keşfetmişti. Ve onun için boşalırken kadının nasıl görüldüğünü düşündü.

Birdenbire inledi ve Thorpe düşüncelerini hayalinden çekip aldı. Thorpe daha yakından baktı, görsel olarak buharı delip geçerek elini bacaklarının arasına koyduğunu ve yavaşça klitorisini ovduğunu gördü. Buğulu duş kapısından bile kızın teninin kızardığını, göğüs uçlarının dikleştiğini görebiliyordu. Onun Göğüsleri yükseldi, sonra omuzları düştü. Kabinin beyaz fiberglasına yaslandı ve bir başka küçük iniltiyle bacaklarını daha da açtı.

Neredeyse kendini kaybediyordu.

"Callie, bunun için iznin yok."

Boğucu gözleri tekrar açıldı, tam olarak odaklanamamıştı. "Neden umursuyorsun ki?"

Lanet olsun, onu kışkırtıyordu. Callie'yle yalnızken onu beceremez ya da terbiye edemezdi. Evet, bir zamanlar federalin tehlikeli bir oyuncu olduğunu düşündüğünde Sean'ı karşısına almak istemişti. Ya şimdi? Elini yüzüne götürdü, terliyordu. Ama Sean'ı sırtından bıçaklayamazdı. Aralarında bir anlaşma vardı ve o da kendi payına düşeni yapacaktı.

"İkimiz de kendi kendine zevk alabileceğini söylemedik."

"Sean bana yapamayacağımı söylemedi. Ve sana göre, sadece arkadaş olmaya geri döndük. Mastürbasyon yapmak için arkadaşlarımdan izin istemem." Ona sinsi bir gülümseme gönderdi. "Ben de arkadaşlarımdan önünde duş almam ama işte buradasın."

Siktiğimin orospu çocuğu. Haklıydı, mastürbasyon konusunda değil. Bu, her denizaltının Dom'ları olmadan hayır-hayır olduğunu anladığı bir şeydi.

İzin. Ama sadece arkadaşı olduğunu iddia edip sonra da onun düşünu hastalıklı, röntgenci bir zevkle izleyemezdi. Ya da daha sonra Sean'la bile olsa onunla sevişip bunun bir anlamı olmadığını iddia edemezdi.

Yumuşak inlemeleri uzadı, derinleşti. Parmaklarını klitorisinin üzerinde yavaş, şehvetli daireler çizerek gezdirirken Thorpe gözlerini ondan alamıyordu. Su teninden aşağı dökülüyordu. Nefes alış verişi sertleşti. Meme uçları daha da sertleşmişti. Lanet olsun, aklını kaçıracaktı. Eğer buna hakkı olsaydı, Callie'ye hayatının dayacağını atardı. Sonra da ona uygun bir sikiş.

Bunu yapamadığı için Thorpe bu eziyete bir dakika daha katlanmayı kesinlikle reddetti.

Aralarındaki şeffaf, sert kapıyı çekerek açtı, kadının bileğini yakaladı ve onu dışarı çekti. Kadının sırlıklam hali göğsüne değdi, anında giysilerini ve tenini ıslattı. Onu yanına sürüklerken, genişlemiş gözlerini kaçıramadı.

mavi gözleri parlıyor. Ya da pembe yanakları. Dudakları çok baştan çıkarıcıydı, ayrık, kırmızı ve adaminkine çok yakındı.

Şehvetini bastırarak kadının omuzlarından tuttu ve onu duvara doğru itti. "Benimle bu şekilde alay etmen bitti."

"Ne? Sadece gerginliğimi atıyorum. Berbat birkaç gün geçirdim." Kalçalarını adamın ağrıyan sikine doğru kaldırdı. "Bana aldırma, *dostum*."

Şişmiş, doymuş amciği adamın sikine sürtündü. Boğazından yarı homurtu, yarı hırıltı yükseldi.

Ne zaman bir kadını bu kadar çok istemişti ki? Thorpe cevabı biliyordu. Rahatlatıcı değildi.

"İnanılmaz yaramazlık yaptın. Alttan üstten. İzin almadan kendini tatmin etmek. Bana yalan söyledin."

"Bana sadece arkadaş olduğumuz konusunda yalan söylediğin gibi mi?" diye meydan okudu, kaşlarını kaldırdı. "Bu konuda ne yapacaksın?"

Kahretsin, Callie bunu istiyordu. Yalvarıyordu. Banyonun kapısını çarparak onları o daracık alana hapsetti. Bu hareket riskliydi ama dolap kapaklarını açabilmesinin tek yolu buydu. Sonunda içeri uzandı ve bir banyo havlusu çıkardı, sonra onu Callie'nin etrafına sardı, bir kısmını örttü. nefis çıplaklığı. Belli ki yeterli değildi, çünkü onu hâlâ gelecek haftaya kadar becermek istiyordu, ama şu anda yapabileceğinin en iyisi buydu.

Kızın yeni fırçalanmış yüzüne odaklanarak, beyaz havlu kumaşı göğüslerinin hemen üzerinde düğümledi, sonra da çekti. "Hadi gidelim."

Topuklarını sıktı. "Ne yapıyorsun?" "Disiplin aldığından emin oluyorum."

Thorpe onu kaldırdı ve göğsüne doğru sürükledi. Callie Callie olduğu için ona tüm gücüyle direndi ve bir cehennem kedisi gibi savaştı. Ona karşı temiz ve kadınsı kokuyordu ve yatağın yanından geçerken, onu yumuşak buruşuk çarşafların üzerine atıp bildiği her şekilde içine almamak için dişlerini gıcırdattı.

Bunun yerine onu mutfağa doğru sürükledi, pençelerine ve kaval kemiğine attığı tekmelere karşı koydu.

Onu vücuduna doğru sıkıca bastırdı. "Seni seven bir Dom'un var ve sen almamam gereken bir şeyi almam için benimle alay ediyorsun."

"Öyle bir şey değil. Beni hırpalamayı bırak." Dişlerini sıktı ve özgür kalmak için kıvrandı, çoğunlukla göğüslerini adamın göğsüne bastırmayı başardı.

Thorpe parmaklarını kızın saçlarına geçirdi ve çekiştirerek onu sakinleştirdi. Hak ettiği tokadı yiyecekti. Belki tanrılar ona tepeden bakarsa, Sean bunu yapmasına izin verirdi. Ve eğer diğer adam adına öfkelenmekten çok cinsel açıdan hayal kırıklığına uğramışsa, o zaman ... Callie'nin buna ihtiyacı yoktu.

Bunu biliyorum.

Mutfaka vardıklarında Thorpe onu odanın içine fırlattı ve vücudu ile duvara iliştilmiş küçük suni ahşap masanın arasına hapsetti. Kullanışlı ocağın önünde Sean elinde spatulayla başını kaldırdı, şimdi pantolon giyiyordu ve sorgulayan bir ifadeyle onlara bakıyordu.

Thorpe, "Callie'nin disipline ihtiyacı var," diye tükürdü. "Öyle mi?"

Kendini açıklamak zorunda olduğu için duyduğu hayal kırıklığını bastırdı. Sean'ın Callie'nin çıplak vücudundan havluyu çekip çıkardığı ve eliyle onun yemyeşil, nemli kıkına vurduğu kısma geçemezler miydi? Göğüsleri sallanır ve yüzü kızarır, iğnenin şokunun dayanılmaz bir uyarılmaya dönüşmesini izler ve ...

Thorpe zorlukla yutkundu. "Duşta kendini orgazm etmeye çalıştı."

Sean bakışlarını Callie'ye çevirdi, sonra tekrar geri döndü. "Öyle mi?"

"Evet, onu izlediğimi çok iyi biliyorsun." Ona doğru yaklaştı, nemli vücudunun ne kadar yumuşak olduğunu ya da kendisine ne kadar iyi oturduğunu fark etmemeye çalışıyordu.

Sean'la birlikte Callie'yi yakında becereceklerini umuyordu. Belki de bir kez, kendini kontrol etmesini engelleyen bu pençe gibi açlığı tatmin etmeye yetecekti. Belki... ama çok şüpheliydi.

Sean şaşkınlıkla önündeki tavada ne varsa ona baktı ve spatulasıyla çalışmaya başladı.

"Anlamıyor musun?" Thorpe öfkeyle sordu. "Denizaltıların açık bir izin olmadan kendilerine dokunmamaları gerekir."

"Farkındayım," dedi Sean sakince, yumurtalı bir karışımı çevirirken, hiç de telaşlanmış görünmüyordu.

"Callie alttan üste çıkıyordu, temizlenmesi gerekirken beni baştan çıkarmak için elinden geleni yapıyordu."

"Hmm . . ." Sean omleti tuzlarken düşüncelere daldı.

Federal buna nasıl kızmazdı ki? Thorpe'a hiç aptal gibi gelmemişti ama birden Sean'ın IQ'sunu yeniden düşünmeye başladı.

Thorpe ellerini havaya kaldırdı. "Ona durmasını söyledikten sonra bile kendini okşamaya devam etti. Beni tamamen hiçe saydı."

Sean belli belirsiz gülümsedi. "Minx."

"Ve? Ona karşı sert olmalıyız. Buna ihtiyacı var yoksa bizi ezip geçecek." Thorpe kan damarlarından birinin patlayacağını hissetti.

Sean bibere uzandı ve yumurtaların üzerine biraz salladı. Thorpe tavayı duvara fırlatma isteğini dizginlemek zorunda kaldı. Sean nasıl bu kadar sakin olabiliyordu? Eğer harekete geçmeyecekse, bu birlikte yemek saçmalığı asla işe yaramayacaktı.

"Güzel mi?" Sean ona doğru döndü.

"Evet?" Sesi garip bir şekilde sessizdi. Aslında Thorpe'un onu mutfağa sürüklediğinden beri tek kelime etmemiş olması alışılmadık bir şeydi.

"Thorpe'a göre disipline fena halde ihtiyacın var."

Dolgun alt dudağını ısırды ve Thorpe başka tarafa bakmak zorunda kaldı. Saçlarından damlayan su, solgun ve zarif omuzlarından aşağı süzülüyor, havlusunun üzerinde görünen göğüs dekoltesinde kayboluyor ve şimdi yavaşça çözülüp göğüslerinden aşağı iniyordu.

"Evet, efendim," diye mırıldandı.

Sean dönüp ona baktı. "Bu yumurtaları bırakamam yoksa yanacaklar. Thorpe, bu tartışmayı yapmıştık. Ben buradaki işimi bitirene kadar ona ihtiyacı olan her şeyi verebilecek donanıma sahipsin. Sonra da yemek yeriz."

Sean arkasını dönüp tavaya baktı. Callie gözlerini kırptırdı, sonra dönüp ona baktı.

Binlerce voltluk elektrik doğrudan Thorpe'un sikine gitti. Yumruklarını sıkı. "Ona tekrar şaplak atmamı mı istiyorsun?"

"Davranışı için uygun cezanın ne olduğunu düşünüyorsanız. İşin bittiğinde, bence ona istediği orgazmı yaşatmalısın. Muhtemelen rahatlamaya ihtiyacı var ve ben Callie'yi her zaman zevk içinde görmekten hoşlanırım."

Thorpe neredeyse kalın bir şehvet yumağı içinde boğuluyordu. Orospu çocuğu pantolonunun içinden ereksiyonunu görmemiş miydi? Öyle olmalıydı; Teksas büyüklüğündeydi. Kahretsin, eğer Callie'nin üzerindeki havluyu yırtıp ellerini

Thorpe onu boşaltmak şöyle dursun, durdurabileceğinden bile emin değildi.

Kendini kontrol etme yeteneği hangi cehennemdeydi? Bakışları Callie'nin üzerinde dolaştı, nemli teni, koyu renk saçları, yarı görünür göğüsleri ve o mavi

Gözleri kocaman açılmıştı ve onun altında çırılçıplak olması, sırtını pençelemesi ve daha fazlası için yalvarması dışında bir şey düşünme yeteneğini eziyordu.

"Bunu kesinlikle yapabilirim ama açık konuşayım," dedi Thorpe dişlerini sıkarak ve kendini delirmiş gibi hissederek. "Onu becermek istiyorum."

Callie'nin bakışlarıyla karşılaşmaya cesaret edemedi yoksa bundan sonra olacıklardan kendisi sorumlu olmayacaktı.

"Dün gece bunu açıkça belirtmiştin." Sean uzanıp mikrodalgayı açtı ve pastırmayla dolu bir kâğıt tabak yerleştirdi. "Eğer onu şimdi cezalandırırsan, gerisini sonra hallederiz."

Sonra Sean kıza göz kırptı.

Bu sabah ne tür bir Alacakaranlık Kuşağı saçmalığına dönüşmüştü böyle?

Her neyse. Önemli değildi. Sean onun davranışlarının düzeltilmesi gerektiğine karar vermişti, o yüzden bu işi halledecekti.

Thorpe, Callie'ye rahatlatıcı olarak yorumlanmasının imkânsız olduğu sert bir sırıtış gönderdi. "Tamam. Ben varım."

"Bunu duyduğuma sevindim. Kahvaltı beş dakika içinde hazır olur." Sean ekmek kızartma makinesine birkaç parça ekmek koydu.

Ama Thorpe artık onu dinlemiyordu. Ellerini Callie'nin üzerinde gezdirmek için çok değerli birkaç dakikası vardı. Bir saniyesini bile boşa harcamaya niyeti yoktu.

"Havluyu bırak. Her tereddüt, şımarıklık ya da terbiyesizlik disiplinimi daha da tatsız hale getirecek. Anlaşıldı mı?"

"Evet, efendim." Parmakları havluyu gevşetirken gözleri yumuşadı ve genişledi.

Havlu kumaş vücudundan çözülerek yere doğru kaymaya başladı.

Callie karşısında duruyordu, minyon bedeni titriyordu ve kutsanmış bir şekilde çıplaktı. İhtiyaç iç organlarını ele geçirdi. Callie onun ellerine, vücuduna ve

Komuta. Yıllarca bununla mücadele etmişti. Ama şimdi kızın bakışları ona yapışmış, sessizce hem sert sınırlarını hem de merhametini isterken, kızı dokunma hakkını ne kadar çok istediğini inkâr edemiyordu.

"Dizlerinin üzerine çök, tatlım." Bu sözleri ona söylemeyi sonsuza dek hayal etmişti.

Yavaşça, zarıfçe önünde diz çöktü, bakışları sabitti. Tek kelime etmeden yalvardı. Arzusu ve beklentisi adamın midesine bir yumruk gibi inmişti.

Thorpe küçük masadan küçük bir sandalye çekip otururken gözlerini ondan hiç ayırmadı ve dirseklerini dizlerine dayayarak öne doğru eğilip sert bakışlarla onu süzdü. Derin bir nefes alarak kendini dengeledi ve denge ve merkez. Şu anda çok az sınırı olduğunu bilmek Callie onu Dom'un en baş döndürücü alanına çekiyordu. Aklından birbiri ardına kötü fikirler geçiyordu.

"Güzel. Söylediklerim kesin olacak Callie. Tartışma yok. Soru yok. Geri dönüş yok. Bu bir demo değil ve ben artık oynamıyorum. Anladın mı?"

"Evet, efendim." Sesi nefes nefese ve uysal çıkmıştı. İhtiyaç yüzüne yansımıştı. Bu tutkulu Callie onun tanıdığı ve sevdiği kişiydi. Uğruna yanıp tutuştuğu kişiydi.

Sandalyesine geri oturdu ve kalçasını sıvazladı. "Kucağıma otur."

Ayağa kalktı. Hızlı değildi. Tereddüt diyebileceği kadar yavaş da değildi ama yakındı. Dudakları aralandı ve sorular neredeyse yuvarlanmaya başladı.

Callie onları bastırdı. Bilmek istediği şeyi sormak yerine, güzel çıplak poposunu adamın kalçasına nazıkçe yasladı ve sonra güvence için ona baktı.

"Evet, işte böyle." Onu öpmesi, fermuarını indirmesi, onu amının kavurucu ipeğine sokmadan önce zorlanan ereksiyonunu okşaması için verdiği emri geri yuttu. Ama tüm bunlar *onun* istediği şeylerdi, ona bahsedilenler değil. *Onun* ihtiyacı olan şey değil. "Şimdi yüzünü Sean'a dön ve bacaklarını dizlerimin iki yanına koy."

Callie bu kez daha çabuk karşılık verdi, kucağında döndü, sonra sırtını adamın göğsüne yasladı. Çıplak tenini adamın ince, nemli gömleğine dayadığında Thorpe onun kulağına tısladı. Kalçalarını kavradı, sikini kıcının olgun kıvrımlarına sokma dürtüsünü zar zor dizginledi.

Kalçalarının duruşunu genişletti ve aynı anda bacaklarını ayırdı. Sean başını kaldırıp yumurtaları dikkatle izledi. Yüzü Thorpe'a yumurtaların yanmasının gerçekten umurunda olmadığını söylüyordu.

Dudaklarını kızın kulağına dayayarak, "Başını omzuma yasla," diye fısıldadı.

Callie titredi ama hiç duraksamadan itaat etti. Titrek nefes veriş, hâkimiyetinin onu tahrik ettiğine dair hiçbir şüphe bırakmadı. Daha fazla karşı koyamayan adam, aletini Callie'nin dolgun poposuna soktu, sonra beline, kaburgalarına doğru okşadı, ta ki göğüslerini avuçlayıp Baş ve işaret parmakları arasında meme uçlarını çevirip çekiştirdi. "Bana eziyet etmek için kendine dokundun.

Değil mi Callie?"

"Evet, efendim." Kadının soluk soluğa verdiği cevap adamın içini daralttı ve ihtiyacını artırdı. "Neden, almamam gereken şeylerle benimle alay etmek için mi yoksa beni baştan çıkarmak için mi?"

Kadının derin bir nefes aldığını hissetti, sonra kucağında dalgalandı ve içinden tekrar sıcak bir his geçti. Adam meme uçlarını sıkıca kavradı ve kızın nefesi kesildi.

"Güzel mi?" Sean dürttü.

"Her ikisi de," diye itiraf etti küçük bir çığlıkla. "Beni isteyip istemediğini göstermeyeceğin düşüncesinden nefret ediyordum."

"Demek beni köşeye sıkıştırmaya çalıştın. Çok yaramazsın." Bir eli göğsünün yumuşak kıvrımından ayrıldı.

"Ama-"

"Tek kelime etme." Sesi küçük odada yankılandı. "Kaçmak, herkesin içinde soyunmak, cehennem çukurlarında kalmak, benimle kavga etmek, beni hayal kırıklığına uğratmak ...

. Orgazmı hak edecek hiçbir şey yapmadın."

"İyi bir noktaya değindin," diye kabul etti Sean. "Bunu listeden çıkar." Kadın protesto edercesine inledi.

"Bunu hak ettin, evcil hayvan." Thorpe parmaklarıyla kızın amcığına vurarak onu uyandıran ve alevlendiren acı bir darbe indirdi.

Callie nefesini tuttu, eğildi ve bir göğsünü onun avuçlarının içine daha da soktu. Dişlerini sıktı. Callie ona hatırladığından çok daha güzel, en çılgın hayallerinin çok ötesinde karşılık vermişti. Şefkate olan özlemine rağmen, onun doğasının sinirli tarafını tamamen kaldırabilecek ve yine de daha fazlasını isteyebilecek gibi görünüyordu. Bu düşünceyle, vücudunda kalan az miktardaki kan, sendelediğini ve başının döndüğünü hissedene kadar sikine hücum etti.

Yine, tatlı bir şekilde acıtacak kadar hafifçe amına vurdu. Ve tekrar. Her seferinde kıvrımları biraz daha dolgunlaştı ve kayganlaştı. Klitorisinin kabarmasını ve sertleşmesini kaçıramazdı. Bu yüzden devam etti.

"Lütfen, Thorpe ..." diye nefes nefese kaldı.

"Bu şu anda senin için Efendim. Ve söz veriyorum, yalvaracaksın, küçük kızı. Merhametim ve sana verebileceğim zevk için. .. eğzer istersem. Eninde sonunda."

Kadın ürperdi ve Thorpe kendini tutmaya çalışarak onu küçük masanın üzerine eğme ve sahip olduğu her zonklayan santimi alana kadar dar amına girme dürtüsüyle savaştı.

"Evet, efendim," diye inledi.

"Daha iyi." Avucunu şişmiş kıvrımlarının üzerine yerleştirdi, parmaklarının klitorisine kayışını kaplayan kayganlığını hissetmekten memnun oldu. Yavaşça, onun hassas yumrusunu daire içine aldı. Taş gibi sertleşmişti. Sonra okşamasını yavaşlattı, parmaklarını girdaplı, okşayıcı, düpedüz yavaşça fırçaladı. Nefes alıyordu daha da yoruldu.

"Benimle son kez oynadın, tatlım. nce, seni korumak için harcadığım yıllara rağmen bir hoşça kal bile demeden beni terk ettin. Sonra seni farelerin bile barınamayacağı kadar temiz olmayan bir yerde soyunurken buldum. Seni lanet bir sokağa kadar kovaladım ve bir daha benden asla kamamamı söyledim. Bu sabah uyanır uyanmaz ne yaptın?" Kız tereddüt edince, "Cevap ver, Callie." diye bağırdı.

"Katım, efendim."

"Evet. Başın büyük belada, küçük kız."

Callie onun kalçasını kavradı ve bir çift parmağını amının daracık derinliklerine sokarken inledi. "zr dilerim."

"Sana konuşma izni vermedim. Tüm listeyi bitirmedim Davranışlarınızdan hoşnut olmadığım için bu cezayı neden zorlaştıracadıımı tam olarak anlayacaksınız. Bir daha sözümü kesme."

Kollarında kıvrandı ve titredi. "Yapmayacağım, efendim."

"Sonra dış alırken benimle dalga geçtin, beni aklımın eşiğine getirdin. Ne kadar çileden çıktığım hakkında bir fikrin olsaydı - aklımı kaçırmıştım ve her yerde seni kovalıyordum, seni çok istiyordum ve elimden kaçtığını biliyordum ... Sınırıma ulaştım, Callie. Artık yeter."

Parmaklarını kızın derinliklerine daldırdı, bulana kadar etrafı araştırdı. Pasajının n duvarının üstündeki pürüzsüz, hassas doku parçasını. Acımasızca, telaşsız daireler çizerek ovaladı.

Tostlar patladı. Sean yemeği tabakladı. Thorpe dişlerini sıktı. Callie'nin gitmesine izin vermeye hazır değildi. Yaptığı her şey için yeterince cezalandırılmamıştı.

... ve ona dokunmaktan kendini alamadı.

Sean tabağını masaya koyarken, "Kahvaltı," dedi.

"Alışverişe gittiğinde elbise iğnesi ya da cips klipsi aldın mı?" Thorpe tersledi.

Sean, "Hayır, ama buradaki çekmecelerde dolaşırken biraz buldum," dedi.

"Mükemmel. Bana iki tane lazım."

Thorpe Callie'nin saçlarını boynundan iterken Sean dönüp çekmeceyi karıştırdı. Parmaklarını acımasızca Callie'nin en hassas noktalarında gezdirmeye devam ederken, dudaklarını Callie'nin boynunda gezdirdi, sonra da lobunu ısırdı. Kucağında huzursuzca dönüyordu. Parmaklarının üzerinden nem fişkırdı. Onun

Nefes alış veriş hızlandı. Yaklaşıyor olmalıydı. Şimdi eğlenceli olacaktı. . .

Çekmeceyi çarparak kapattıktan sonra Sean geri döndü. Bakışları onların üzerindeydi, mavi gözleri tahrikten kararmıştı. "Çok güzel görünüyor."

Thorpe, "Kendini en mükemmel cehennemde gibi hissediyor," diye inledi.

"Callie her zaman yapar." Sean küçük bir gülümsemeyle çamaşır iğnelerini havaya kaldırdı. "Bunları nerede istiyorsun?"

Bölüm On Dört

Thorpe, Sean'a "Meme uçlarını em" diye talimat verdi. "Önce tomurcukları em. Onları iyice sertleştir. Ağzının her çekişini klitorisine kadar hissetmesini sağla."

Callie patlayabileceğini düşündü. Thorpe onu tensel işkencesine dayanamayacak hale getirmek için elinden gelen her şeyi yapıyordu ve şimdi Sean da ona yardım ediyordu. Her ikisinin de elleri onun üzerindeydi. haftalardır neredeyse en çılgın hayallerinin bile ötesinde bir fantezi olmuştu.

Sean'ın yüzüne kocaman bir gülümseme yayıldı. "Düşünme tarzını seviyorum..." Thorpe, "Daha bir sürü fikrim var," diye güvence verdi. Sadece bahse girdi.

Callie şimdi nefes nefese kalmıştı, adam amını okşarken, klitorisini okşarken ve boynuna doğru nefes alırken her nefesi zor bir çığlıktı. Ona acı çektiriyor, ağrıyordu.

Haykırmak istedi ama ihtiyacını içinde tuttu. Thorpe mümkün olan her şekilde ona sadece bir Dominant değil, aynı zamanda bir Efendi olduğunu hatırlatıyordu - onun kafasının içine girecek, her ihtiyacını okuyacak, diz çöküp yalvarana ve boyun eğene kadar önünde sallandıracak, sonra onu çevirecek türden bir adam

Her karanlık fantezisini gerçekleştirirken içi dışına çıktı.

Mutfaktaki diğer sandalyeyi çekip içine oturan Sean bu plana tamamen katılmış görünüyordu.

"Mükemmel," diye mırıldandı öne doğru eğilip yaklaşırken. "Bana göğüslerini ver, güzelim. Kemerini bana ver."

Sızlanarak yaptı. Elinde değildi. Sean yanlarından tutarak onu daha yakına çekti. Keşke yapsaydı diye dilemesine rağmen, hemen ağrıyan meme uçlarına saldırmadı. Bunun yerine onun üzerine eğildi, yüzüne dökülen ve göğüslerine yapışan nemli saçları avuçladı, sonra elini ensesine doladı. Dudaklarına doğru ilerledi, ağzını yakaladı, aldı, çılgınca yuttu. Kadın eridi, adamın öpücüğüne doğru soluk soluğa

Thorpe'un parmakları acımasızca klitorisini yokladı. Kız nefesini tuttuğunda tekrar geri çekildi. Teni terden sıırıslıklam oldu ve tatmin edilmemiş bir ihtiyaçla inledi.

Sean başını kaldırdı ve ona orantısız bir zafer gülümsemesi verdi. İyi bir önlem olarak göğüslerini okşadı, meme uçlarını sıktı. "Şimdi kaçımaya pek hevesli değilsin, değil mi güzelim?"

Belli değil miydi? Şimdi istese de kırıdayamazdı, tatmin bu kadar yakınken ve onun zevkinin anahtarı onların elindeyken olmazdı. Kalbinin.

Thorpe kızın kulağına, "Cevap ver ona," diye bağırdı ve sonra dişlerini kızın hassas omzuna geçirdi.

Callie ürperdi. Daha önce de zevk aldığını düşünüyordu ama bu Şiirler ve şarkılar bu tür bir coşku hakkında yazılmıştı. onun ellerinin dışında asılı kaldı. Savaşlar yapıldı. Krallıklar düştü. Acısına son vermeleri için yalvarıp yakarmaktan başka ne yapabileceği hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Hayır, efendim. Lütfen. Lütfen."

Sean kıkırdadı ama ona doğrudan cevap vermedi. Onun yerine göğüslerinden birine eğildi ve meme ucunu ağzına aldı. Emme gücü göğüs ucunu hassas tepesine, sonra da amına kadar bir ateş hattı çekti. *Oh, Tanrım.* Daha önce sadece bıçak sırtında olduğunu düşünmüştü. Şimdi mi?

Kendine engel olamayarak ellerini adamın saçlarının arasından geçirdi ve onu daha da yakınına çekerek umutsuzca daha fazla emmesini diledi. Ya da daha az. Ya da onu deliliğe sürükleyen bu amansız ihtiyacı hafifletecek her neyse.

Bunun yerine Sean geri çekildi ve yaptığı işi inceledi. Gülümsemesi gerginleşti ve çamaşır iğnelerinden birini ona doğru kaldırdı. Callie'nin gözleri büyüdü ve dilinin ucuna bir protesto geldi. Bu küçük tahta alet bir meme ucu kısıracı gibi çalışacaktı. Dominion'da yaşamasına ve çalışmasına rağmen çok az deneyimi vardı. Daha önce hiçbir şekilde kelepçelenmemişti. Hiç şüphesiz, en azından biraz acıtacaktı ya da zahmet etmeyecekti.

"Lütfen..." diye yalvardı.

Thorpe sertleşti, sesi kızın kulağında karanlık bir hırıltıya dönüştü. "Cezanı çek, Callie. Günlerdir bize başka seçenek bırakmadın. Şimdi sıra sende."

"Kesinlikle," diye onayladı Sean onun göğsünü avuçlayıp ilk çamaşır iğnesini uygularken.

Göğüs ucuna baskı yapıyordu. Tam olarak acı değil, ama sürekli bir acı, Bir şekilde çekiştiren basınç doğrudan klitorisine doğru sarsıldı. Callie'nin nefesi kesildi.

Thorpe sert parmaklarıyla diğer meme ucunu da sıktı. Onu bırakır bırakmaz, Sean ağzının yanan fırınına çekerek emdi ve çekti. Parmaklarını Thorpe'un kalçalarına sokarak tüm hisleri aynı anda almaya çalıştı. Uyarılma hissi bir kez daha baş döndürücü bir seviyeye tırmanmıştı. Callie inledi, miyavladı. İki adam da seslere kulak asmadı. Onu itmeye devam etmeye niyetli ve istekli görünüyorlardı. Thorpe açgözlü parmaklarını tekrar klitorisinin üzerine koydu, etinin üzerindeki daireleri daha da işkence edercesine yavaşladı. Tanrım, daha fazla dayanamadı.

"Sean . . . Thorpe," diye nefes nefese kaldı. "I-"

"Yanmak ve ağrımak mı?" Thorpe onun kulağına doğru nefes aldı. "Oh, biliyorum. Bu şekilde Yıllarca senin için yandım ve acı çektim. Her gün, her saat sana yakın olmanın nasıl bir şey olduğunu bilmeni istiyorum. Daha fazlasına sahip olamadığım için nasıl delirmeyeceğimi."

Sean ikinci çamaşır iğnesini diğer meme ucuna takarak onun cevap verme olasılığını ortadan kaldırdı.

Baskının ikiye çarpılması zevki katlamaktan daha fazlasını yaptı. Bir şekilde, üstel hale geldi. Kanı lav gibi akıyordu. Amcığı, bastırılmış salıverilme ihtiyacıyla zonkluyordu. Zaten hassas olan meme uçları daha da ağrıyordu.

Sean çamaşır iğneleriyle oynarken, parmak ucunu her birinin tepesine sürmeden önce göğüslerinin sert uçlarını hafifçe çekiştiriyor, büküyor ve sıkıyordu.

Callie tırnaklarını Thorpe'un kalçalarına daha da geçirdi, kıvranıyor ve eğiliyordu.

"Kahvaltı zamanı, tatlım. Sean seni besleyecek. Her lokmayı yiyeceksin. . . sana ne yaparsak yapalım. Ve gelmek yok," dedi Thorpe sertçe. "Anlaşıldı mı?"

Aklını mı kaçırmıştı? Bakışları Sean'a sıçradı, mühlet, merhamet - herhangi bir şey- için yalvardı. Yavaşça başını salladı.

"Onun dediğini yapacaksın, tatlım." Sean hâlâ dumanı tüten yumurta tabağını aldı. "Ağzını iyice aç."

Callie otomatik olarak dudaklarını ayırdı. Adam bir dilim pastırma soktu. Isırdı, çiğnedi, yuttu ama hiçbir şey tatmadı. Vücudu bir volkan gibi hissediyordu. Klitorisi, meme uçlarındaki baskı ve Thorpe'un amansız parmaklarının onu tavanı olmayan bir gökyüzüne çıkarmasıyla daha da

şiddetlenen, en yüksek, lezzetli ağrıyla yandı. Düştüğünde, çarpışma

muazzam, hayatını değiştiren. Sırf rahatlamak için onlara her şeyi ya da herhangi bir şeyi vermesine izin vermeleri için yalvarmanın eşiğinde hissediyordu. Bunun yerine, Sean pastırmayı dudaklarının samimi bir fırçası ve onu rpten bir bakışla takip ederken Thorpe'un kuşağında kıvrıldı.

"ok güzelsin Callie. Kızarmış ve bastırılmış halini seviyorum. Çaresiz ve merhametimize kalmış olmandan hoşlanmadığımı da söyleyemem." Sean kıkırdadı, sonra ona bir lokma tereyağlı tost yedirdi.

Tadından çok kokusunu aldı ve boğuldu, ancak birkaç dakika sonra dudaklarının yanından geçirdiği atalda bir ısırık sıcak yumurtayla karşılaştı.

Thorpe, "İyice aın," diye ısrar etti.

Callie kelimeleri bulabilseydi ve onların sadece daha fazla ceza vereceğine ikna olmasaydı, ona pi kurusu bir pislik diyebilirdi. Ama Thorpe bunu ve daha fazlasını hak ediyordu. Gelmesine izin verdiklerinde, ona bu iğrenç işkencenin karşılığını ödetmek için gerçekten yaratıcı bir şey düşünmek zorunda kalacaktı. Eğer yakında durmazsa . . . Callie'nin ne yapacağı ya da vücudu alev alev yanarken ve patlamaya hazırken önümüzdeki beş dakikayı nasıl geçireceği konusunda hiçbir fikri yoktu.

"O yedikten sonra bize bir şeyler pişirmemi ister misin?" Sean, Thorpe'a sanki dünyada hiçbir şey umurunda değilmiş gibi sordu ve konuşurken onun göğüslerini okşadı.

Thorpe başını salladı. "abucak bir şeyler bulacağım."

"İyi düşünmüşsün. Callie yemeğini bitirene kadar ona işkence etmeyi bitireceğimize ikna olmadım. Sanırım bende tam aradığım şey var."

Hiç vakit kaybetmeden tezgâha uzandı ve bir kutuyu kuşağına çekti. Saniyeler sonra ikisi de bir elleriyle protein barlarını çiğniyor, diğer elleriyle de onu delicesine okşuyorlardı.

Tüm bunların ortasında Sean onu beslemeye devam etti. Isırık üstüne ısırık dudaklarından geçti. Hızlı hızlı çiğnedi ve daha da hızlı yuttu, bu yemeği bitirdiğinde belki de geleceğinde yüce bir orgazm olacağını umuyordu.

Onu kendisiyle birlikte kaldıran Thorpe arkasından kalktı, ellerini amından ve dudaklarını boynundan çekerek onu sandalyesine geri oturttu. Callie inleyerek itiraz etti. Sean onun ağzını bir lokma daha yumurtayla doldurdu, sonra da tost yaptı. Fincanındaki kahveyle yıkadı. Sonra tekrar dudaklarına yapışarak akıllara durgunluk veren bir öpücük kondurdu, parmakları saçlarına dolandı, Dilin derine dalıyor.

Kendini ona doğru attı ve göğüsleri buluştu. Onun kenetlenmiş Meme uçları adamın sert etiyile buluştu ve içinden yeni bir his cümbüşü koptu. Adamın öpücüğü karşısında nefesi kesildi.

Thorpe aniden geri döndü ve sandalyede onun arkasındaki pozisyonunu aldı, kaslı göğsü -şimdi çıplaktı- sırtına bastırıyordu. Temas sırasında teni cızırdadı. Tısladı. Sıkı meme uçlarındaki baskı, Sean'ın ısrarlı kahve aromalı öpücüğünün hafif acılığı, Thorpe'un kıllarla kaplı göğsünün sırtına baskısı ve parmaklarının bir kez daha amcığının üzerinde kayması gibi binlerce duygu onu sardı.

Arzunun yakıcılığı onu yok etti. Onlarla savaşılamaz ya da hiçbir şeyi reddedemezdi. Yapabileceği tek şey teslim olmak, onu kabul etmelerini ummak ve sonunda her dokunuşlarının vaat ettiği zevki ona vermektir.

"Bize ihtiyacın var, değil mi tatlım? Parçalanıyorsun. Sıcaklığını hissediyorum. Nefes alışını duyuyorum. Heyecanını tadabiliyorum."

Sean, "Bizim için çılgılık atmanı sağlayacağız, tatlım," diye ekledi.

"Lütfen..." Callie onun sesindeki yalvarma notasını duydu ve umursamadı.

Onu rahatlatan ve aklını başına getiren her neyse, onu doldurmaya ve tatmin etmeye teşvik eden her neyse, şimdi ihtiyacı olan şey buydu.

"Ama henüz değil." Sean son protein barını da yutup paketini masaya fırlattıktan sonra Thorpe'a baktı. "Bitirmişsin yemek mi?"

"Evet." Thorpe'un sargısı bir dakika sonra onunkine katıldı ve kulağına yutkunduğunu duydu.

"Hadi gidelim. Bir yatağa ihtiyacımız var."

Callie'nin nabızı hızlandı. Sean'ın sözlerinin ne anlama gelebileceğini yorumlarken bir düzine görüntü fantezilerinin önüne sıçradı, ama bir tanesi

Her şeyden önce, onu arzuyla, parıldayan umutla ve vaatle gözlerini kamaştıran şey, ikisinin de ona tüm arzularını vermesi ve onunla sevişmesi düşüncesi idi.

"Lütfen ..." diye tekrar feryat etti. "Siktir," diye yemin etti

Thorpe.

Tanrım, öyle umuyordu.

Avuç içleri, sahiplenici bir okşayışla kızın kalçalarının içini ısıttı. Parmakları sıırıslamak kıvrımlarına geri kaymadan önce klitorisini manipüle etti ve onu tüm akıl sağlığından mahrum edeceğini bildiği bir orgazmdan bir nefes utangaç olana kadar.

Daha fazlası için çırpınıyor, görüşünün kenarında dans eden siyah noktalar görecektir kadar şiddetli bir ihtiyaçla inliyordu, Sean'a körü körüne uzandı ve dudaklarını, şehvetini yutmasına, kalp atışlarını kendisinininkine karşı hissetmesine, kulaklarında kan kükremesini duymasına neden olan yakıcı bir öpücükle birleştirdi.

Sean dudaklarını ayırıp onu ayağa kaldırırken, "Lanet olsun, doğru," diye mırıldandı.

Kadın ayağa kalkar kalkmaz Thorpe omuzlarından tuttu ve yüzünü ona çevirdi. Yüzünü ellerinin arasına aldı ve gözlerinin içine baktı. "Beni durdurmazsan, çılgınlıklarını durduramayana kadar seni becereceğim. Hayır demek için son şansın, tatlım."

"Seni neden durdurayım ki? Sana ihtiyacım var."

Thorpe başını salladı. "Senin için çok yaşıyım."

"Ne yaptığını biliyorsun," diye karşı çıktı. "Sana güveniyorum."

Adam kaşlarını çatı. "Ben şefkatli bir aşık değilim."

"Eğer beni boşaltırsan, her saniyesinden zevk alırım."

"Sadece iyi olursan, güzelim," diye alay etti Sean onun kulağında.

Sonra parmakları göğüs uçlarına gitti ve onları sıkıştıran çamaşır iğneleriyle oynadı. Oradaki baskı, bir sonraki dokunuşuyla bulduğu aşağıdaki ağrıyı besledi. Okşama, onu sadece yeterli bir hisle kızdırdı. dizlerini zayıflattı ve kanını kabarttı ... ama onu uçurumdan aşağı gönderecek kadar değil.

"Çok güzelsin amina koyayım." Thorpe daha yakına eğildi, dudakları onunkilerin hemen üzerinde geziniyordu. "Seni o kadar çok istedim ki ..."

Sean'ın bakışları ve elleri onu okşarken Callie onun karşısında eridi. *Kendini güzel hissediyordu.* Sadece burada onunla birlikte olarak ona bu hediye vermişlerdi. Ona taptıklarına ve değer verdiklerine inanıyordu. Artık onu güvende tutmak için her şeyi yapabileceklerini biliyordu. Böyle hissetmeyi ne kadar umutsuzca ve ne kadar uzun süre dilediğine dair bir fikirleri var mıydı? Koşulların onu geçici olarak ev dediği fare kapanından kaçmaya zorladığı onca zaman ve Farklı durumlarda arkadaş olabilecek yabancılar, hiç kimse için dünyanın en değerli insanı gibi hissedeceğini gerçekten hayal etmemişti.

"Ben de seni istedim. Neden hiç-" "Eninde sonunda beni terk edeceksin," diye boğuldu Thorpe.

"Hiçbir zaman istemedim. Dominion'da kalmam gerekenden çok daha uzun süre kalmamın bir nedeni de bu." Callie parmak uçlarında durarak yaklaştı, bakışları neredeyse birbirine kaynaşmıştı. "Ve bir daha asla istemeyeceğim. Eğer bir şey

olur ve ayrılırsak, lütfen inan ki senden ayrı kalmayı hiç istemedim."

Dudaklarını Thorpe'un dudaklarına değdirdi. Daha fazla teşvike ihtiyacı yoktu. Onunla yarı yolda buluştu ve ağzını bir Dilinin sahiplenici hareketi, sanki onun için kavrulmuş gibi onu içine çekiyordu. Sanki onu hayatta tutacak iksir oymuş gibi.

Callie onu içine çekti, onu altına çeken ihtiyacın baş döndürücü bataklığında boğuldu. O bunu yaparken, Sean dişleri Callie'nin boynunu ısırırken, Callie'nin gövdesini okşayarak derme çatma kıskaçları tekrar kopardı. Bir ürperti vücudunu titretti. Baş döndürücü bir ateş onu ele geçirdi. Yine de hiçbir şey bu kadar mükemmel hissettirmemişti. Bu bir fantezinin gerçeğe dönüşmesinden daha fazlasıydı. İkisini de seviyordu ve onların yanında olması, onu istemeleri, ona zevk vermek için birlikte çalışmaları ... doğruluk yerine oturdu. Onların arasına aitti.

Keşke hayat, kader ya da yukarıdaki Tanrı ona hayatının geri kalanında bu bütünlüğü bahşetseydi, karşılığında onlara bu harika hissi yaşatmak için her fırsatı değerlendirirdi.

Bu düşünce neredeyse saçmaydı. Şimdi, bu an vardı. Yarın en iyi ihtimalle boktan bir atıştı ve olasılıklar onlara karşı yığılmıştı. Yapabiliyorken bu muhteşem zaman parçasını değerlendirse iyi olacaktı.

Thorpe başını kaldırdı, zor nefes alıyordu, göğsü inip kalkıyordu. Bakışlarını ondan ayırdı, sonra omzunun üzerinden Sean'a baktı. "Sırada ne var?"

Nefesi kesildi. Umut onu bir ipte sallandırıyor. Bu güzel rüyadan uyanmaktan korktuğu için bir kelime söylemeye ya da sızlanmaya bile cesaret edemiyordu.

Sean, "Sen de benim gibi Callie'yi istiyorsun," diye belirtti.

"Bütün yarınlarımı istediğinden daha fazla," diye yemin etti Thorpe, gri gözleri onun içine doğru yanıyordu.

Adamın omuzlarını biraz daha sıkı kavradı ve ona doğru sallandığını hissetti. Parmakları kalçalarını ısırdı.

"Güzel mi?" Sean kızın sırtını dönerek ona baktı.

Mavi gözlerinde endişe vardı. Belirsizlik. Bu ifade, ne yaparsa yapsın onu kaybedeceğinden korktuğunu söylüyordu.

Ona karşı her zaman dürüst olmayabilirdi ama Dominion'a ilk geldiğinde rozetin altındaki adamı görmüştü. Her şey çok açıktı. Onu nazikçe açılmaya teşvik etmesi, anlayana kadar sabırla onu ikna etmesi. Onun sorularından ve bu soruların

yol açabilirdi, evet. Ama kalbini kaybetmekten daha çok korkuyordu. Son birkaç gün içinde ona yardım etmek için çok şeyi riske atmıştı. Belki daha temkinli olmalıydı ama yıllar içinde iyi bir tehlike ölçer geliştirmişti. Artık çıldırmıyordu ve kendisinininkini kullanmaya başlamıştı... onun başına gelebilecek en iyi adam olabileceğini biliyordu.

Callie onun çenesini kavradı. "Ben de seninim, Sean. Her zaman." *En azından kalbimde.*

Rahatlama yüzüne yayıldı ve son birkaç dakikalık tereddütü buharlaştıran yavaş, yakıcı bir dudak buluşmasıyla onun ağzını aldı. Bir özlem ve arzu kuyusu ondan her ikisine ve geri aktı. Callie bunu hissetmekte başarısız olamazdı. Bu doğrudu. Zamanı gelmişti.

"Öylesin," diye onayladı Sean, sonra da Thorpe'a sırtıttı. "Erzak alırken bu olasılığı göz önünde bulundurdum."

Bu da ne demek oluyordu? Sean arkasındaki tezgâha uzanıp plastik bir market poşeti alıp fırlatırken Callie kaşlarını çatmış, onun şifreli ifadesini çözmeye çalışıyordu. Thorpe onu yakaladı, plastik saplarını ayırdı ve içine baktı. Parmak uçlarında yükselerek o da baktı.

İçinde kutu kutu prezervatif vardı.

Thorpe'un bakışları Sean'a kaydı. Sonra kocaman bir sırıtma patlak verdi. "Gerçekten meşgul olacağız gibi görünüyor."

Sean gülümseyerek cevap verdi. "Umarım öyledir."

Callie çantaya gözlerini kırptırırken damarlarında kan dolaşıyordu. Bu manzara hem heyecan verici hem de ürkütücüydü. "Sanırım bir müfrezeyi bir yıl boyunca eldivenle donatmaya yetecek kadar prezervatif var."

"Bundan şüpheliyim, evcil hayvan, ama yetişmek için cehennem gibi çalışacağız. Hazırlan." Thorpe çuvalı Sean'a geri fırlattı, sonra onu kollarına aldı ve yatak odasına taşıdı.

Sean da onları takip ederek ilk kutuyu yırttı ve bir avuç dolusu folyo paketini başının yanındaki yatağa, sırtı şilteye degecek şekilde bıraktı. Başını kaldırıp adamlara baktı. Thorpe'un bakışları, sikiinin yakında yapacağı gibi kadının içine işledi.

Yanında, Sean onu yarı yarıya örttü, dudakları başka bir öpücük için aşağı indi. Callie onunla buluştu ve diğer tarafındaki yatağın Thorpe'un ağırlığıyla alçaldığını hissedince kendini ona teslim etti. Pantolonunun içinden ereksiyonu kalçasına baskı yapıyordu, büyük, sert ve sıcaktı. Bir eliyle Sean'ın saçlarını, diğer eliyle de Thorpe'un omuzlarını tutarak inledi.

Garip olmalı. Gergin olmalıydı. Ama hayır. Birlikte akıp gidiyorlardı, görünüşe göre çarşafı vurdıkları andan itibaren benzer zihinlere ve isteklere sahipti. Çarpışma yok, çatışma yok.

Şu anda içini dolduran uyarılma hem adamların ateşli okşamalarından hem de orgazmının yoksunluğundan kalmıştı. Ama daha çok, kokularının burnunda birleşmesinden, teninin onların ikili baskısıyla ısınmasından, dudaklarını yiyip bitiren öpücüklerle ileri geri geçirmeye başlamalarından kaynaklanıyordu. Her şey doğru hissettiriyordu.

Sonunda Thorpe ağzını onunkinden ayırdı. Sırıtan Sean'a sinsi bir bakış fırlatmadan önce Callie'nin göğüslerine odaklandı. Callie sustu. Bu sessiz erkek konuşmasını ne zaman geliştirmişlerdi-

İğneleri meme uçlarından çekip çıkardıkları ve aynı anda etini derinlemesine emmek için eğildikleri anda çığlık attı. Eğildi. Dudakları meme uçlarını çevreledikçe kan doldu. Emiş çekestiriyor, bu his klitorisine doğrudan bir okşayış gibi ulaşıyordu. *Oh, kahretsin.*

Sonra bunu gerçeğe dönüştürdüler, Sean bir çift parmağını amına soktu ve Thorpe klitorisinin üzerinde kıpırdandı. Tanrım, yanacaktı.

"Çocuklar ... lütfen," diye nefes nefese kaldı. *"Lütfen."*

"Dersini tam olarak öğrendiğine ikna olmadım, tatlım. Öyle mi, Sean?" Thorpe homurdandı ve kadının ihtiyaçtan titremesine neden oldu.

"Hayır." Meme ucunun etrafında dilini dolaştırdı. "Yaptığın ihlallerin boyutunu tam olarak anladığından henüz emin değilim, tatlım. Beni uyuşturduğun ve benimle konuşmadan kaçtığın için sana kırmızı bir kış borçluyum. Ya da Thorpe'a, bu konuda. Ayrıca bir oda dolusu serserinin ve eziğin önünde soyunduğun için sana borcumuzu tam olarak ödediğimizden de emin değilim."

"Özür dilerim. Yemin ederim. Ama-"

Thorpe onun dudaklarını yakaladı ve sarhoş edici bir öpücükle ağzını yuttu.

"İyi düşündün, Thorpe. Callie'nin şu anda konuşmaya ihtiyacı yok." Sean tekrar yalamadan önce meme ucunu çimdikledi, sonra parmaklarını amının içine sokarak onu sersemletmek için tasarlanmış noktayı buldu.

Callie'nin başı döndü. Kan vücuduna hücum ederek bacaklarının arasında birleşti. Kıvrıldı, sessizce yalvardı.

"Gerçekten üzgün olduğuna ikna olduğumda, orgazm olup olmayacağını o zaman göreceğiz. O zamana kadar ..." Onun göğsünün yan tarafını ısırdı. "Ellerinin ve dizlerinin üzerine çök."

Thorpe parmaklarını son bir kez klitorisinin üzerinde gezdirdikten sonra Sean'a kaşlarını çatmasını söyledi. Ama o da aynı şekilde davrandı. "Bu doğrudan bir emirdi, evcil hayvan. Kımılma."

Beyni, vücudunu boğan uyarılma hissinin içinde yüzmeye çalışıyordu. Sonunda, emir onun içine girdi - çünkü yarakları henüz -Ve onların arasında yuvarlanarak kıcını havaya kaldırdı.

"Ah, böyle çok güzel görünüyorsun." Sean'ın sesi kalınlaşmış, derinleşmişti, elini kadının vücudunun altında gezdirerek amını tekrar avuçladı.

"Öyle Callie," diye onayladı Thorpe. "Bize hizmet etmeye ve bizi memnun etmeye hazır görünüyorsun. Bunu ister misin?"

Vücudu orgazm için ne kadar bağırsa da, onlara istedikleri ve arzuladıkları her şeyi verme fırsatı, içindeki her itaatkâr hücrenin haykırmasına neden oldu. Sevdığı erkekleri tatmin ederek kendi ödülünü bulabilirdi. Aslında, tüm vücudu bu olasılık karşısında parlıyormuş gibi hissediyordu.

"Her şeyden çok, efendim. Ayrılmakla sizi endişelendirdiysem ya da üzdüysem özür dilerim. İkkinizi de korumak istedim."

Sean onun yüzüne doğru eğildi, tavrı şaşırtıcı derecede sertti. "Yaptığın şey iletişim kurmakta tamamen başarısız olmaktı. Bize izin vermezsen sana nasıl yardım edebiliriz ya da seni nasıl güvende tutabiliriz?"

Callie cevap vermek için ağzını açtı ama Sean'ın arkasına vurduğu elin keskin darbesi onun inlemesine neden oldu. Sean az önce onu tokatlamış mıydı? Evet, hem de düşündüğünden çok daha sert, hatta Thorpe'un geçmişte yaptığından bile daha sert.

"Sessiz ol," dedi. "Cezanı iyi bir kız gibi çekeceksin. Dizlerini birbirinden ayır." Sean kız uyana kadar bekledi, sonra duruşu hoşuna gidene kadar dizlerini biraz daha araladı. "Daha iyi. Şimdi Thorpe'dan özür dileyebilirsin."

Başını kaldırdığında iki adamın bakıştığını gördü. Sonra Thorpe'un yüzünde büyük bir memnuniyet ifadesi belirdi. "Evet, yapabilirsin, tatlım."

Fermuarına uzandı. Sessizliğin içine düştü. Callie, adam pantolonu kalçalarından aşağı indirip kalın sikini ortaya çıkarırken nefesini tuttu. avucunun içine aldı. Şişmiş mor kafa açlıkla dudaklarını yalamasına neden oldu.

Thorpe parmaklarını kızın saçlarına daldırdı ve onları avuçlarının arasına alarak yavaşça yukarı ve aşağı doğru avuçladığı şişmiş et sapına doğru çekti. Karnı sıkıştı. Amı ağlamaya başladı. Yıllardır Thorpe'un ayaklarının dibinde, dizlerinin üzerinde, tamamen onun hizmetinde olma

fantezisi vardı.

Adam sikini dudaklarına sürttüğünde nefesi kesildi, bir alay ... sonra gitti.

Hiç düşünmeden uzandı ve adamın şaftını eline alıp ağzına sokmaya çalıştı.

Thorpe saçlarını çekerek onu reddetti, aynı zamanda Sean onun kıcını tekrar tokatladı.

"Açgözlü ve sabırsız olma, tatlım. Eğer benden özür diliyorsan, ben hazır olmadan önce acele etmen beni üzgün olduğuna ikna etmenin yolu değil." Saçlarını sıkıca kavrayışını bıraktı, sonra büyük elini yüzüne doladı, parmakları çene kaslarını sıktı. "Aç ağzını. Sikimi yala.

Tövbe ettiğine ve seni memnun etmeye hevesli olduğuna inandır beni."

"Ben de buna inanmak zorundayım, tatlım, yoksa geleceğinde hiç sevişme olmayacak," diye ekledi Sean. "Devam et. Ve ben etimden payımı alırken ses çıkarma."

Bu takım disiplini muhtemelen onu bu kadar tahrik etmemeliydi ama onu muhtaç hale getirdiğini ve içini dışına çıkardığını neden inkâr etsin ki? Ne yazık ki sızlanıp yalvarmak ona hiçbir fayda sağlamayacaktı. Sadece itaat ederdi.

Callie'nin kendini gerçekten bir başkasının ellerine teslim etmek ve iradesini teslim etmek için pek fazla fırsatı olmamıştı. Şimdi çok ama çok istiyordu. Evet, onlar onu bekletecek, acı çecktirecek ve yalvartacaktı. Ama ne yaparlarsa yapsınlar, ne kadar sürerse sürsün, onları birbirlerine daha da yakınlaştıracaktı.

Dilini Thorpe'un sikinin üzerinde gezdirirken içini döküyor, onu sevgiyle yalıyor, sanki bu anı sonsuza dek saklayabilecekmiş gibi gözlerini kapatıyordu. Arkasında, Sean avucunu kızın sıcak etinin üzerinde yumuşatarak sıcaklığı yaydı. Kadın bir iniltiyi bastırdı ve içindeki Daha fazlası için kalçalarını ona doğru kaldırdı. Parmaklarını kıcından aşağıya, amına doğru kaydırды, şişmiş dudaklarının, dolgun klitorisinin üzerinde gezdirdi.

O an büyüleyiciydi. Callie her yerine dokunulduğunu hissetti. Sevildiğini hissetti.

Ve tamamen o ana teslim oldu. Onlara.

Dudaklarını iyice gererek Thorpe'u derinlemesine içine aldı ve sert uzunluğunun ağzını doldurmasının tadını çıkardı. Her köşesi onun kokusu ve tadıyla doluydu, çok erkeksi, biraz tuzlu, çok büyük, misk kokulu ve mükemmeldi. İniltisini tutarak

Başını geriye doğru eğip dili karıncalanana kadar emdikten sonra dişlerini hassas başın üzerinde gezdirmeye başlayınca bu imkânsız hale geldi. Thorpe bir iniltiyle küfretti.

Callie, Sean'ın izlemek için vücuduna doğru eğildiğini görmekten çok hissetti.

Bakışlarının ona sabitlendiğini bilmek karnında bir şeyleri ateşledi. O şey

Bir gösteri yapmak istememek ve ağzının onun etrafında olduğu anları da hatırlamasını sağlamak imkansızdı.

Kısa süre sonra Thorpe sanki onu yeterince hissedemiyormuş gibi sikini aceleyle dudaklarının arasından çıkardı. Lanet okudu, yumruğu kadının saçlarında sıkılaştı. Adamın heyecanı kızın heyecanını artırdı.

Sonra Sean onun arkasındaki pozisyonuna geri dönmeden ve bir ritme oturmadan önce yan tarafını öptü. Metodik olarak, ona vurdu Arka tarafı yanana, karıncalanana ve kanında bir ateş yakana kadar.

Kıvrınma ve merhamet için yalvarma dürtüsüyle savaşmak neredeyse imkânsız hale geliyordu. Onların her dokunuşuyla Callie kendini en çok lezzetli bir coşku. Mutluluktan derin bir nefes alabileceğinden emin değildi. Baş dönmesi başını döndürdü. Heyecan kanını ateşledi.

Ve her dakikasını sevdi, tıpkı onları sevdiği gibi.

"Evcil hayvan ..." Thorpe'un sesi derinleştı, sertleştı ve çok samimi bir hal aldı. Dört yıl boyunca adamın her tonlamasını dinlemişti ama bu özel notayı hiç duymamıştı. Thorpe'un bunu sadece kendisine ayırmış olması fikri hoşuna gitmişti. "Callie, bebeğim. Beni öldürüyorsun."

Diliyle onun kalın etini sertçe sararken gülümsedi ve içinde dönen ve biriken tüm duygularla onu tekrar yaladı. İnledi ve saçlarını tekrar çekiştirerek bir patlamayla ağzını boşalttı.

Callie hiç düşünmeden itiraz edercesine inledi, gözlerini onun iri, kabarık göğsüne dikti ve uyarılmanın etkisinden kurtulmak için nefes almaya çalıştı. Çenesi sıkılmış, burun delikleri açılmıştı. Gri gözleri fırtınalı görünüyordu ve bir fırtınanın eşiğindeymiş gibi kararmıştı.

Çaresizce onun bakışlarına kapılmaktan kendini alıkoyması mümkün değildi. "Lütfen beni durdurma."

"Neredeyse boğazına boşalıyordum." Başparmağını kızın alt dudağının üzerinde gezdirdi. "Bir gün, o güzel ağzının içinde titreyerek orgazm olmayı çok isterdim. Ama bugün değil."

Dudağını ısırdı ve hayal kırıklığını bastırmaya çalıştı. Thorpe'un ona zevkini bahşetmesi -onu sınırlarının ötesine itmesi- fikri onu çok tahrik etmişti. Ama istediği her şeyi isteme hakkını kazanmamıştı. Bu bir cezaydı. Çok seksi, inanılmaz bir ceza ama katlanması hayal edebileceği her şeyden daha zordu. Yüzüne sevgili bir fantezi sarkıttılar, sonra da çekip aldılar. Bu sabah orgazm yoksunluğuyla dolu olacaktı. Onu her an durdurabilirlerdi.

Bir şey için çok fazla acı çekiyordu. İyi bir amaç için olsa bile, onları endişelendirdiği ve incittiği için pişman olduğu için buna katlanacaktı.

"Anlıyorum, efendim."

Başının tepesini okşadı, sonra ensesine yerleşti ve onu bir öpücük için yukarı kaldırdı.

"Üzgün olduğuna ikna oldun mu?" Sean hâlâ kızın ateşli poposunu avuçluyor ve ara sıra bir şaplak atıyordu.

Artık Thorpe'un üzerine hisler yağmaya odaklanmadığına göre, kan ve arzu kıçının yanaklarında zonkluyordu. Neon bir reklam panosu daha ince olurdu. Nefes nefese kaldı, keşke tekrar odaklanabileceği bir şey olsaydı diye düşündü. Ama Sean elini bir kez daha bacaklarının arasında gezdirerek Parmaklarını klitorisinin üzerinde gezdirdi.

Thorpe, "Sanırım biraz pişmanlık görebilirim," dedi. "Ama yeterince üzgün olduğuna ikna olmadım. Bir daha asla kaçmaya niyetli olmadığından emin olmak istiyorum."

Callie bir çılgılık attı. Onlardan kaçmak istemiyordu. Ama eğer onlara tehlike ya da sorun getirdiyse ve bunu kaçarak düzeltebilecekse ... başka seçeneği yoktu.

"Kesinlikle." Sean onun tepesinde, tam da en çok ihtiyaç duyduğu yerde tembel daireler çizdi ama asla onu uçuracak kadar hızlı ya da baskılı değildi. "Nereye ait olduğunu gerçekten anladığına ikna olana kadar onu daha çok çalıştırmamız gerekecek." Göğsünden bir inilti koptu.

"Kukun çok kaygan, güzel. Mükemmel."

Sean onu kaldırdı ve sırtını göğsüne yasladı. Zaten hassas olan meme uçlarını okşadı, kopardı ve çimdikledi. Kızın başı Sean'ın omzuna yaslandı ve onun dokunuşuna doğru eğildi. Callie, Thorpe'un kalın parmaklarının aldattıcı bir ısrarla kıvrımlarına dokunduğunu hissettiğinde, Thorpe'un ona dayattığı tüm bu sıcak hissi nasıl özümseyeceğini daha yeni çözmüştü. Thorpe'un klitorisine yaptığı ustaca, yumuşak vuruş, dilini tutma yeteneğini yaktı.

"Lütfen ..." diye nefes nefese kaldı, sonra şaşkın, yalvaran gözlerle ona baktı.

"Yalvarırken çok güzelsin, tatlım." Dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. "Daha fazlasını duymak için sabırsızlanıyorum."

"Ben de," diye yemin etti Sean. "Sırt üstü."

Birlikte onun yatağa sırtüstü uzanmasına yardım ettiler. Thorpe meme uçlarına nazikçe işkence etmeyi devraldı, tepelerini fiskeledi, sonra eğilerek teker teker ağzına almadan önce kabarıklıklara burun kıvrırdı. Onunla

Sean ayak bileklerini kavradı ve bacaklarını açtı. Ve kendi ihtiyacı içinde boğuluyordu, düşüncelerini tüm yolların ötesinde çalkalayamıyordu onları arzuluyordu.

Onu istedikleri gibi konumlandırırlarında inledi, anladıklarını umduğu tutarsız yalvarma sesleri çıkardı. Sonunda bir prezervatif paketinin yumuşak yırtılışını duydu. Sonra bir tane daha. Thorpe yataktan kalktı ve kadın başını kaldırıp onun ayaklarının dibinde, kıyafetlerini rekor bir sürede çıkaran Sean'ın yanında durduğunu görebildi. Her ikisi de bacaklarının arasındaki güçlü dalgalanan saplar üzerinde önleyici.

Tanrıya şükür geleceğimde seks var. O olmadan Callie çığlık atmaya, ağlamaya ya da aklını kaçırmaya hazırdı. Kendine dokunmaması gerektiğini çok iyi biliyordu. Thorpe duşta bunun büyük bir hayır-hayır olduğunu açıkça belirtmişti.

Sean onun yanındaki yatağa uzandı ve başını elinin üzerine koydu, mavi gözleri muziplikle parlıyor ve arzuyla yanıyordu. "Daha geniş aç, güzelim. Seni becermemizi istediğine beni inandır."

Daha cümlesini bitirmemişti ki, kadın dizlerini büktü ve olabildiğince açtı.

Thorpe kadının kalçalarını okşayıp aralarına yerleşti ve sikiinin başı kadının ağlamaklı girişini dürttü.

"Al beni, evcil hayvan. Her santimini al. Lütfen al beni."

Gözlerini kırpıştırarak ona baktı. "İkinizi de memnun etmekten daha çok istediğim bir şey yok."

"Callie ..." diye inledi onu içine sokarken ve gözlerini kapatıp öğütürken. "Sikeyim."

Sonunda, acı dolu dört yıllık bekleyişin ardından, Thorpe onun içindeydi. Kocaman bir nefes aldı, onu aynı anda içine almaya çalışıyordu.

Ama kıvrımlarını ve kabarıklıklarını dolduran kan yüzünden Thorpe içeri girmek için mücadele etmek zorunda kaldı. Sert bir itiş, yavaş bir geri çekiliş. Dişlerini birbirine geçirdi. Yüzü konsantrasyonla gerilmişti. Gözlerini açtı, bakışları onunkilere kilitlendi, aleti aşağıda aynı şeyi yaparken onun ruhuna nüfuz etti.

"Onu hissedebiliyor musun, tatlım?" Sean onun kulağına mırıldandı, kışkırtıcı bir öneriydi bu. "Seni ne kadar çok istediğini hissedebiliyor musun?"

"Evet." Thorpe'un altında eridi, onun her santimini almak için yanıp tutuşuyordu. "Ben de seni bu kadar çok istiyorum. Daracık bedenine gömülmek için sabırsızlanıyorum. ve seni etrafımda hissedeceğim. Seni nasıl becereceğimi biliyor musun?"

Sert bir vuruşla içine gireceğim.

Nefesinizi tutmanızı sağlayacağım. Sonra yavaşça dışarı çıkacağım, başım her hassas bölgeye sürtünecek. Seni neyin harekete geçirdiğini biliyorum."

O yaptı. Tanrı yardımcısı olsun, yaptı. Ve Thorpe bunu çok çabuk kavradı, her bir santimi acı veren bir daldırma ve dudak ısırtan bir çekişle, her itişte onu uçurmak için tasarlanmış tek noktaya tam olarak yerleşmeyi başarana kadar çalıştı. Sonra nihayet ucuna kadar geri çekildi ve hırıltılı bir hamleyle derinlere daldı ve onu tamamen sahiplendi.

Tam rahim ağzına yerleşti ve orada merkezlenmiş başka bir sinir barajını uyandırdı. Birlikte ateşlendiler ve karıncalandılar. Callie Thorpe'la birlikte sallandı, onu daha derine itmek için eğildi.

Sean, "Onun derinlerden hoşlandığını zaten keşfetmişsin," dedi.

"Kahretsin, bu şekilde seviyorum. Vay canına..." Thorpe geri çekilip tekrar içeri iterken başını geriye attı. "Callie, tatlım, bunu o kadar çok hayal ettim ki, tahmin bile edemezsin."

"Ben de seni düşündüm," diye haykırdı.

Ellerini kalçalarının altına yerleştirdi, kıcını kavradı ve gıcırdayan darbelerden sonra içine soktu.

"Çok güzel görünüyorsun Callie," diye fısıldadı Sean, Thorpe'un devasa hamleleri arasında kızın kulağına, sonra da dudaklarını yağmaladı. "Evet, işte bu. Yanakların çok kızarmış. Dudakların çok tatlı."

"Sean . . ." Boğazında düğümlenen ihtiyaç ve sevgi sözcüklerini nasıl söyleyeceğini bilemiyordu.

Bir şekilde biliyordu. Başını tekrar eğdi. Gözleri dalgalanarak kapandı ve adam her iki göz kapağını da öptü. "Ben sadece senin mutlu olmanı istedim. Neye ihtiyacın olursa, bunu sağlamak benim için bir zevk. Her zaman seninle ilgileneceğim."

Nasıl olur da aynı anda hem gözyaşlarının hem de orgazmın eşiğinde olabilirdi?

Her bir karıncalanma ve yanma, her bir his ve acı, sıkın amında, dönen kafasında ve taştan kalbinde inşa edildi.

"Ben de yapacağım, tatlım. Seni benden koparmak isteyen herkes hayatının mücadelesini verecek," diye yemin etti Thorpe onu göz kamaştırıcı bir

bir sonraki vuruşa. Kadın onun etrafında çırpınırken, vücudu yarattıkları cennette uçmaya hazırlanırken, adam kendini kurtardı. "Çok yaklaştı."

"Henüz değil," diye onu azarladı Sean.

Nefes nefese kalan Thorpe sağına doğru yuvarlandı, yanındaki boşluğu işgal etti, yastıkları yolundan itti ve yere döktü.

O ne yaptığını merak edemeden Sean bacaklarının arasına tırmandı ve nefes kesici bir hamleyle taşaklarını derinlere daldırdı, onu arzuyla titreteceğini bildiği noktaya çarptı. İhtiyaç çığlıklarına engel olamıyordu.

Thorpe, "Senin orgazmların bizim, tatlım," diye hatırlattı. "O sana izin vermedi. Şu anda senin amından o sorumlu. Sabırlı ol."

"Ama-"

"Hayır." Thorpe kızın lobunu ısırды ve ağır nefesi kızın boynundan aşağı süzülerek titremesine ve kıvrınmasına neden oldu. "Protestoların bizi gelmene izin vermemiz için ikna edeceğini mi sanıyorsun? Kimi memnun etmek için buradasın?"

"İkiniz de efendim."

"Aynen öyle. Kıvrandığınızı, kızardığınızı ve ihtiyaç duyduğunuzu görmek bizi memnun ediyor."

Ve Tanrı biliyordu ki, tam da bunu yapıyordu, duyguları bedeninde kabardıkça ve boşalma ihtiyacı onu ele geçirmekle tehdit ettikçe rahatlamak için her şeyi yapmaya hazırdı. Sean'ı sıkıca kavradı, her hamleyi karşılamak için yükseldi. Tırnaklarını Sean'ın sırtına geçirdi, yanaklarına ve boynuna öpücükler kondurdu. Orgazm tam oradaydı, öncekinden bile daha yakındı. Kadın tiz bir çığlık attı.

"Şimdi, tatlım, Thorpe az önce açıklamadı mı? Bizi hayal kırıklığına uğratmak istemezsin, değil mi?" Sean geri çekildi ve soluna doğru yuvarlandı.

"Hayır," diye hıçkırdı. "Ama çok büyük. Aşırı güçlü."

Callie nefes alamıyor, düşünemiyordu. Thorpe'a doğru kıvrılarak ona süründü. Thorpe onu tekrar sırtına doğru itti, sonra üzerine çıktı, dizleri Callie'yi ayırırken şişkin kollarından destek aldı. Uylukları ve adam, kadının omuzlarını pençelemesine neden olan vahşi bir itiş ile içeri girdi.

"Bana bak," dedi.

Kendini bir cankurtaran halatı gibi ona bağlayarak ve klitorisinin hemen altında oluşan muazzam basıncı zapt etmeye çalışarak bunu yaptı. Çılgınca onun yüzünde merhamet aradı.

Hiç. Onu daha da yukarı itecekti. Yas tutarken bile onun kontrolünden zevk alıyordu.

Callie de itaatsizlik etmeye cesaret edemedi. Bunu gerçekten istemiyordu. Thorpe'u içinde hissetmek için sonsuza dek beklemişti, ona kalbini tutuyormuş gibi bakıyordu. Thorpe, o korkunç geceden kalma çentiğin bulunduğu kalçasını avuçlamak için uzandı. Parmakladı, bir an için ileri geri hareket ettirdi.

"İşte böyle, tatlım. Benimle kal." Daha fazlası için pençelemesine neden olan acımasız, kapsamlı vuruşlarla onun içine pistonladı.

Yanında, Sean onun çenesini kendisine doğru eğdi ve dudaklarını kendi dudaklarıyla kapadı. Bir an için gözlerini kapadı ve onların ilgisinin, ikisinden de akan hayranlığın tadını çıkardı ve bunun içine işlemesine izin verdi.

Dudaklarını kaldırdığında çenesine bir öpücük kondurdu, sonra yukarı doğru bastırarak boğazına erişmesini sağladı. Dudaklarını oradaki hassas derinin üzerinde gezdirdi, sonra sessizce rahatlamak için yalvaran meme uçlarının sıkı boncuklarına geri döndü... bir şey için.

Thorpe dizlerinin üzerinde geri çekildi, adımlarını hiç kesmedi ve kızın klitorisini parmakladı. "Çok sert. Çok muhtaçsın, değil mi tatlı evcil hayvanım?"

Callie gerçekten konuşamıyordu. Bu kadar açık bir soruya cevap vermesini ve kendini tutmasını nasıl bekliyordu?

"Şu anda istediğimiz son şey, tatlım, meydan okumak. Thorpe'a cevap ver," Sean göğüs ucuna doğru nefes aldı, sonra yatıştırmadan önce dişleriyle ısırıldı

ucunu diliyle ovuşturdu.

Duygu sarsıntısı doğrudan klitorisine gitti ve Thorpe onu çıldırtan yavaş bir sürtünmeyle şimşek gibi bir heyecana dönüştürdü.

"Evet," diye nefes nefese kalmayı başardı. "Evet, efendim."

Kan ve ihtiyaç yeniden birleşmeye başladı, birikti, birikti, bir fırtına gibi toplandı. Her yeri sıkılaştı, hazırlandı, nefesini tuttu. Sadece bir vuruş daha . . .

"Orospu çocuğu," diye bağırdı Thorpe, kızın bunaltıcı bedeninden çekilip yanına çökerken, kendini kontrol altına almak için her şeyini harcamış gibi nefes nefese kalmıştı.

"Hayır!" Serbest kalan protestosuna engel olamadı.

Sean onun üzerine geri dönerken çenesini tuttu ve tek bir yıkıcı vuruşla eve girdi. "Evet, Callie. Kefaretini hatırlıyor musun? Senin Ceza mı?"

Aletini güçlü ve derin darbelerle içine soktu, bu da onun ateşini daha da yükseltmekten başka bir işe yaramadı. Onlara neden borçlu olduğunu hayal meyal hatırlıyordu. Ama içindeki cehennem daha fazlasını arzulamasına neden oluyordu.

-Her şey için.

Callie kendini nefes almaya ve odaklanmaya zorladı. Her şeyin ötesinde, ihtiyaç duydukları tek şey olduğu düşüncesiyle yumuşadı. Elbette onlara başka bir yerde elde edebilecekleri şeyleri sunduğunu biliyordu ama

hiçbir teslimiyet onun sunduğundan daha yürekten ya da sevgiyle sunulamazdı.

"Evet, efendim."

"Güzel, tatlım. Kıpırdamadan dur."

Sean onun kalçalarını kavradı ve omurgasının bükülmesine ve iç organlarının erimesine neden olan amansız bir tempoya başladı. Ellerini onun omuzlarına doladı, sonra onu daha da derine çekmek için kaslı arka tarafına doğru okşadı, Gidecek hiçbir yeri olmamasına rağmen. Onu derinden hissetme ihtiyacı patolojik, biyolojikti.

Thorpe elini saçlarının arasına soktu ve dudaklarını yakalayıp ağzının kontrolünü ele geçirene kadar yüzünü kendine doğru çekti, onu öpücüğüne açılmaya, dudaklarının ezilmesini hissetmeye, dilinin dalmasını kabul etmeye ve karşılığında ona tüm yumuşak kabulünü ve ateşli tutkusunu vermeye zorladı. Adam onun ağzının içinde hırladı.

"Gelme Callie," diye ısrar etti Sean.

Bu talebi karşılamak gittikçe zorlaşıyordu. Thorpe'un dudaklarından çekilirken sıkılaştı, odaklandı, gözlerini kapadı ve itaat edebilmek için dua etti. Denemediği için olmayacaktı.

Onun içinde, Sean kalınlaştı. Daha sert pompaladı. Bir saniye sonra, kaskatı kesilip kendini sonuna kadar bastırırken derin bir acı sesiyle haykırdı. İçine girebildiği kadar giriyor, sanki evini bulmuş gibi kök salıyordu. Onun coşku dolu çığlığı yatak odasında yankılandı. Callie ona katılma, bir daha asla gelmeyecek bu anı kutlama ihtiyacını bastırmak için yaralı bir şey gibi inledi.

Göğsünün altından gelen bir iniltiyle, boynunun yan tarafına doğru nefes verdi ve dudaklarına en hafif öpücük fırçasını basacak kadar kendini yukarı itmeyi başardı. Masmavi bakışlarıyla ona tapıyordu.

"Seni seviyorum Callie," diye mırıldandı

kulağına. Sonra yuvarlanarak uzaklaştı.

Callie kıpırdamadan yatıyordu, ayak parmakları kıvrılmış ve yumrukları sıkılmıştı.

Korkunç bir ihtiyaç içinde kaynıyordu. *Aklın bedene üstünlüğü. Bunu yapabilirsin.* Daha fazla nefes aldı, uyarılmayı ve bacaklarının arasındaki zonklayan eti kontrol etmek için savaştı, daha fazlası için ısrar etti.

Kendine gelmeye yaklaşmamıştı ki, Thorpe tekrar kalçalarının arasına girdi ve üzerinde durdu. Tüm cesaretini toplayarak kadının içine daldı. Yıldırım hızında bir itiş kakışla, akıl sağlığı da dahil olmak üzere ondan ihtiyacı olan her şeyi aldı.

Callie kollarını ona doladı. Sırtı terden ve çabadan kayganlaşmıştı. İçine her sokuşunda bir nefes çekiyordu. Ve lanet olsun, o

Vuruşları daha da ısrarlı hale geldikçe içinde şişti.

Sean gibi o da kendi orgazmını bulup, ders olsun diye kızın bedenini muhtaç, ruhunu kanlar içinde bırakmak istiyordu. Bunu hak etmişti, ama Tanrım, garip bir şekilde görkemli bir şekilde acıtıyordu. Orgazmının kontrolünü onlara vermek, kendini vermek demekti. Eğer bu güce ihtiyaçları varsa, eğer onun tövbesini göstermeleri gerekiyorsa, acı çekmeye yemin etti.

Thorpe'un vuruşları kısaldıkça, derinleştikçe, vurdukça, vurdukça nefesini içine çekerek bekledi, gözlerini kapadı ve kendini teslim edip zevkini zapt etmeye çabaladı.

Sean dudaklarını çok nazıkçe onunkilere doladı. "Gel, Callie. Bizim için."

Bunu doğru mu duymuştu? Adamın yüzündeki yumuşak gülümsemeyi görmek için gözlerini kocaman açtı. *Evet, doğru duymuştu.* Ona bir hediye vermişti çünkü onu seviyordu, ille de hak ettiği için değil. Yakasını yırtmıştı çünkü ona yalan söylemişti - görev adına. Ama gerçekten önemli olan şey hakkında yalan söylememişti. Kalbine karşı dürüşttü. O ise kaçmış, saklanmış, onu geleceğinden ve duygularından koparmaya çalışmıştı.

Ve yine de onu affetmeyi başardı. Bu adamı sevmesine şaşmamalı.

"şimdi, evcil hayvan!" Thorpe onun amına doğru gürledi.

"Kahretsin, Callie. Evet.

Oh, lanet olsun. şşte bu kadar. Mükemmel. şimdi," diye uzun ve alçak sesle inledi. "Gel!"

Basınç arttı, zevk yükseldi. Sanki vücudundan bir ağırlık kalkmış gibiydi. Ruhundan. Uçmak, süzölmek ve onların hayranlığının tadını çıkarmak için özgürdü. Her zaman vermek için can attığı ama asla verme özgürlüğüne sahip olmadığı teslimiyet, onu daha önce hiç deneyimlemediği ya da hayal etmediği bir şekilde mutluluğa sürükledi.

Zirveye ulaştı, sonra zevk içinde sonsuza dek savrulurken çığlık attı. Vücudunu saran bir coşkuyla kükredi. Thorpe onu yakalamak için oradaydı, emin bir kucaklama ve dalan vuruşlarla onu toprakladı. En hassas noktasını kazarak enfes hisleri uzattı. Haykırdı, titredi, başı döndü, süzöldü, tekrar uçu

Sean onun çenesini öptü, elini sıktı, nefesini tutmaya ve ruhunu bedenine geri getirmenin bir yolunu bulmaya çalışırken zar zor duyduğu fısıltılarla onu övdü.

Sonunda Thorpe homurdandı, sonra onun üzerine yığıldı ve yan tarafına yuvarlandı.

Birlikte etrafını sardılar, ona sarıldılar, her ikisi de dudaklarını teninde gezdirdiler. Kalbinin kapıları hayatında ilk kez ardına kadar açılırken, bir

ileri bir geri, her birine döndü. Gözyaşları döküldü, neşeliydi,
gülümsemesi

sallanıyordu. Sonsuza dek burada güneşlenebilmeyi dileyerek anı sıkıca kavradı.

On Beşinci Bölüm

O öğleden sonra geç **saatlerde** Sean Callie'yi aramak için mutfığa girdi. Onu lavabonun yanında su içerken gördüğünde dünyası kendi ekseninde döndü. Yüzünde muhtemelen cehennemden daha hüznünlü bir gülümseme belirdi ama sırtından aşağı dökülen saçlarının karışık parlaklığı ve bir zamanlar tertemiz olan elbise gömleğinin altında silüetini oluşturan kıvrak formuyla onun kendisine ne kadar güzel geldiğini anlatacak doğru kelimeleri bile bilmiyordu.

Kollarını onun beline doladı ve boynunu öptü. "Sana doyamıyorum, tatlım."

Ama kesinlikle deniyordu. Yatakta yaptıkları ilk turdan sonra Thorpe'la birlikte Callie'yi aralarına alarak dinlenmişlerdi. Hepsi uyuyakalmış, Sean da Callie'yle dolu bir burun ve taştan daha sert bir sikle uyanmıştı. Onu kollarını açarak karşılamıştı, öpücükleri o kadar yapışkan ve dokunaklıydı ki. Thorpe'un da ona katılması çok uzun sürmemişti. Sean onun amında boğulurken, Thorpe'un ona yaşattığı gibi bir orgazm yaşadı. Sırf zevk için ona birkaç tane daha vermişti.

Ona bahşettiği her dokunuş, sevgisiyle aşılınmış gibiydi. Başka bir kadından böyle bir bağlılık istememişti. Ama Callie'deki diğer her şey gibi, o da farklıydı. Onun içinde eksik olduğunu bilmediği bir boşluğu dolduruyordu.

Su şişesini yere bıraktı, sonra küçük bir gülümsemeyle adamın kollarında döndü. "Bir yıllık prezervatif aldın ve beni uyardın. . . Şikayet ettiğimi duymayacaksınız."

"Umarım değildir." Kalçasını kavradı ve şişmiş dudaklarına bir öpücük kondurdu. "Sen iyi misin?"

Mavi gözleri muzipçe dans ederek ona şımarık bir sırıtış gönderdi. "Endişelendiğin şey buyusa, seks beni hayatım boyunca iz bırakmıyor."

"Bildiğim iyi oldu ama hayır. En baştan başlayalım. Neden benimle konuşmadan Dominion'dan kaçtın? Ya da Thorpe'la? Bana güvenemeyeceğini düşünmenden nefret ediyorum."

"Yalan söyledin, Sean." Adam tartışmak için ağzını açtığı anda, kadın onun sözünü kesti. "Ne söyleyeceğini biliyorum. Bu senin işi. Duyguların hakkında yalan söylemiyordun. Hepsini anlıyorum. Sadece senin bir suikastçı falan olabileceğini düşündüğümü anla. Ve eğer durum buysa, neden gerçek kimliğimi bildiğini ve bir silahın olduğunu sormakla meşgulken sana beni vurma fırsatını kesinlikle vermeyecektim. Ve yardım için Thorpe'a koşarak onu riske atmayı reddettim."

Bu mantıkla tartışmak onu hiçbir yere götürmezdi. Tedbirli davranarak kendini hayatta tutmuştu. Ve şimdiye kadar onu terk eden herkesten uzaklaşarak.

önemliydi. Bu son alışkanlığından vazgeçmek zorunda kalacaktı. Belki de ona karşı bir şeyler hissetmeye başladığında bunu itiraf etmeliydi. Ya da belki o daha erken kaçardı. Artık hepsi tartışmalıydı. Sonunda her şeyi masaya yatırıyorlardı. Ona yönelik tehlikeyi durdurabilmek ve bir geleceğe sahip olabilmek için her şeyi açıklığa kavuşturmak istiyordu.

"Biliyorum. Ama yine kaçıp gitmene izin veremem. Kalbimin bunu kaldırabileceğini sanmıyorum, tatlım."

Onun yanağını okşadı ve kaşlarını çatı. "Sean, ne söylediğini bir düşün. Hatta ne yaptığını. Kendi itirafına göre, son on yıldır işinle evlisin. Benim için bundan vazgeçmene izin veremem. Bu senin *kariyerin*. Senin geleceğin."

"Hayır, öylesiniz. Hata yapma. Senden vazgeçmeyeceğim. Eğer beni sevmiyorsan ve gitmek istiyorsan, seni durduramam. Ama patronum kızacak diye seni bırakıp gitmeyi reddediyorum. Tehlike ensendeyken seni terk etmeyeceğim. Birileri senin ölmeni istiyor."

"Evet ve bunu kimin ya da nasıl durduracağımı bilmiyorum. Senin için yapabileceğim en iyi şey sana mümkün olan tüm zamanı ve sevgiyi vermek, sonra da sessizce gitmek. Eğer seni atlattığımı söylersen ve bir an önce başlamama izin verirsen."

"Beni sevmiyor musun?" diye araya girdi.

"Biliyorum, Sean. Sana anlatabileceğimden çok daha fazla." Yüzünü ellerinin arasına aldı, gözleri yaşardı. "Ama ailemin öldürüldüğü ve benim kaçtığım gün, geleceğimden vazgeçtim. O zaman gerçekten anlamamıştım ama gerçeklerle tartışmam."

Dudaklarına en yumuşak, en hüzünlü öpücüğü kondurdu; bunu vedasının başlangıcı olarak görüyordu.

Sean buna izin vermeyi reddetti.

Geri çekildi. "Senin için savaşımdan vazgeçmeyeceğim."

Gözlerinde yaşlar yüzüyordu. "Bence yapmalısın. Sevginle bana zaten inanılmaz bir hediye verdin. Ben insanlarla ilişki kurmam. Çok fazla bir şey gibi görünmeyebilir ama sana seni sevdiğimi söylemek benim için çok korkutucu.

Bunu söylüyorum çünkü bu doğru ve bilmen benim için çok önemli. Bana yardım etmek için bu kadar riske girmiş olmanızın beni ne kadar duygulandırdığını anlatacak kelimelerim bile yok. Ya da Thorpe'un bu zamanı bizimle paylaşmasına izin verdiğin için. Neden? Dallas'ta ondan nefret ediyordun."

Son birkaç gün bulanık geçmişti ve bazen o kadar yorgun ve stresliydi ki adını her zaman bilemiyordu. Ama bu cevap konusunda tamamen netti. "Çünkü onu seviyorsun. Deneyimi ve kontrolü kendinizi güvende hissetmenizi sağlıyor. Onu o kadar uzun zamandır tanıyorsun ki güvenmek kolay." Omuz silkti. "Ayrıca, arkanı kollamama yardım edecek birinin olması çok faydalı oldu.

Haddini aştığında kışına şaplak atacak başka bir çift elin olması da işe yaradı."

Sean son cümleyi şaka olarak geçiştirmeye çalıştı ama Callie gülümsemedi. "Onu uzun zamandır seviyorum. Lütfen bunun seni daha az sevdiğim anlamına geldiğini düşünme. Ve bilmeni isterim ki Thorpe'la ya da gelecekle ilgili ne olursa olsun, bu seninle ilgili hislerimi değiştirmeyecek."

Sean saçlarını düzeltti ve onu gülümseyerek karşıladı. "Teşekkür ederim, tatlım. Bunu duymaya ihtiyacım vardı. Keşke beni terk etmeye niyetliymişsin gibi gelmeseydi. Verecek çok büyük bir kalbin var. Bunu benimle paylaştığın için teşekkür ederim."

"Sana aşık olmamayı imkansız hale getirdin. Hiç böyle hissetmemiştim, sanki hayatıma girmişsin ve beni bu kadar mükemmel bir şekilde desteklemişsin gibi.

Birdenbire altımdaki zemin sağlamlaştı. Artık yalnız ya da kayıp değildim. Sana güvenmekten korkuyordum. Karşılığında sana verebileceğim her şeyi vermek istedim ama korkumu nasıl aşacağımı bilmiyordum. Ve şimdi, asla bırakmak istemiyorum."

"O zaman yapma. Aklını ve kalbini benimle paylaş. Bana güvenini ve dürüstlüğünü ver. Hayattaydın ama gerçek anlamda *yaşamadın* Callie. Bunu yapmana yardım etmek ve yolun her adımında yanında olmak istiyorum."

Callie uzun bir süre tereddüt etti ve sanki her şeyi oymuş gibi ona baktı.

"Eğer gerçekten kendini kurtarmayacaksan ve gitmeme izin vermeyeceksen-
"

"Kendimi açıkça ifade ettim." Başını iki yana salladı.

"O zaman seninim." Callie kendini onun kollarına attı ve yüzünü boynuna gömdü. "Bana sahip olduğun sürece kalacağım."

Sean'ın kalbi kabardı. Bu davanın sadece işkolik halini değiştirmekle kalmayıp ona kaçırdığı her şeyi göstereceğini asla tahmin edemezdi. Callie onu aşka uyandırmıştı.

"Benimle yaşlanmaya hazır ol," diye mırıldandı kulağına. "Yemin ederim seni güvende tutacağım, böylece o geleceği birlikte yaşayabileceğiz."

"Bunu her şeyden çok isterim. Ve seni mutlu etmek için her gün çalışacağım."

Sean onun ipeksi saçlarını ve kadife yanaklarını okşadı. "Ben de öyle. Ama Thorpe bizimle kalmazsa yıkılmanı istemiyorum. O da seni seviyor ama 'çitlere' karşı oldukça dirençli."

"Biliyorum." Callie sanki önemli değilmiş gibi omuz silkmeye çalıştı ama Sean daha iyi biliyordu. "Kalmayı bırak, beni istemesini bile beklemiyordum. Muhtemelen BDSM kulübü açmasının nedeni benzer düşünen kadınlarla tanışmak ve her gece farklı biriyle oynamak için harika bir yol olmasıydı."

"Dominion'u neden açtığını bilmiyorum. Seni kesinlikle istiyor, ama mesafesini korudu çünkü o sadece kendi güvensizlikleri olan bir adam. Ve sen ona zarar verecek güce sahipsin."

"Ben mi? Son iki yıldır beni görmezden geldi. Beni ilk kestiğinde onu çok özledim, fiziksel bir acı gibiydi. Sonra bilinçaltımda onun sevgisini bu kadar çok istememin nedeninin babamla olan ilişkimin çok berbat olması ve şimdi onun ölmüş olması ya da bunun gibi aptalca ve Freudyen bir şey olup olmadığını merak ettim. Ama sonra bu duyguları fark etmem uzun sürmedi. tamamen farklıydı. Ben sadece Thorpe'u istedim. Onun beni her zaman güvende hissettirdiği konusunda haklısın." Gözyaşları yanaklarından aşağı döküldü ve onları sildi. "Özür dilerim. Sana Thorpe için ağlamak duyarsızlık gibi geliyor. İnan bana, sevgine sahip olduğum için ifade edebileceğimden çok daha fazla heyecanlıyım."

Sean onu alnından öptü. Ona yakın dururken bile acısını ve belirsizliğini hissedebiliyordu. Yorgunluk bir rol oynuyordu, elbette. Ama daha fazlası vardı. "Senin minnettarlığını istemiyorum. Ne olursa olsun seni seveceğim. Bilmeni isterim ki, eğer Thorpe kalmazsa, bu zamanı onun sana ne verdiğini öğrenmek ve bunu sağlamaya çalışmak için kullanacağım. İdare edeceğiz, tamam mı?"

Daha da çok gözyaşı döktü. "Sen tanıdığım en iyi adamsın. Seni hak etmek için ne yaptım bilmiyorum ama ben dünyanın en şanslı kadınıyım."

Sean onu saygıyla öptü. Kadın dudaklarını tapınırcasına bir hareketle Sean'ın dudaklarına bastırdı. Ona sarıldı. O anda, onun kalbine sahip olduğundan ve zor da olsa doğru seçimleri yaptığından hiç şüphesi yoktu.

"Bu soru, son dokuz yılı hak ettiğinizi düşündüğünüzü ima ediyor. Sen yapmadın. Çok kötü şeyler yaşadın ama yine de iyi kalpliliğini korudun. Gülümsemeni izlemek, titreyen güvenini kazanmak için çalışmak, her zaman bir sonraki adımda ne gibi bir karışıklık çıkaracağını tahmin etmeye çalışmak... beni *seni* takdir ediyorum. Ayrıca, çok seksisin."

"Senin için de aynı şekilde." Ona göz kırptı, sonra eğildi ve başını onun göğsüne yasladı.

Sean kollarını ona doladı ve uzun, sessiz bir saniye boyunca kalbinin kendi kalbine karşı attığını hissetti. Yakın geleceklerinin huzur dolu olmasını beklemiyordu ama dünyasında her şeyin yolunda gittiği bu anın tadını çıkardı.

"Biliyor musun, sana daha çok kızmalıyım." İç çekti. "Yüzen ev mi? Gerçekten mi?"

Kıkırdadı. "Benden kaçmayacağından emin olmalıydım ve seni yedi gün yirmi dört saat izleyemem. Yüzme bilmediğin için seni göle götürmek en iyisi oldu. Hafta ortasında kış yaklaşırken, sanırım buradaki tek tekneçiler biz olabiliriz."

"Sinsi." Bunu neredeyse bir iltifat gibi söyledi. "Ama pizza kutusundaki bilgisayardan sonra bunu tahmin etmiştim."

"Bu benim de hoşuma gitti." Sırıttı. "Ama eğer sinsilikten bahsetmek istiyorsan . . . şarabımda ne vardı?"

"Ambien."

Callie, aynı anda hem yüzünü buruşturup hem de gülümseyebilen ve bunu bir şekilde sevimli gösterebilen tanıdığı tek kadındı.

"Minx." Başını iki yana salladı. "Bunu bir daha yapma yoksa kışına kürek çekmek zorunda kalacağım ama iyi."

Yüzündeki yaramazlık başlı başına bir flört gibiydi. Doğrusu, onu tekrar becermek istemeden önce en azından iyi bir duşa ve düzgün bir yemeğe ihtiyacı olmalıydı. Ama hayır. Mutfak tezgâhının bacaklarını ayırmak ve aralarına girmek için doğru yükseklikte olup olmadığını düşünmeye başlamıştı bile.

"Bunun caydırıcı olması gerekiyorsa, işe yaramıyor," diye fısıldadı.

Sean yüksek sesle güldü. Bu Callie'nin sevdiği başka bir özelliğiydi. -Onun eğlenceli tarafı. Çok uzun zamandır çok ciddiydi. Federal düzeyde suçla mücadele etmenin şakaya gelir yanı yoktu ama yolun bir yerinde durup gülleri koklamayı unutmuştu. Callie'nin hayatı kendisinininkinden daha tehlikeli ve stresliydi, ama yine de

Gülümsedi. Onun cesaretine ve zekâsına hayrandı. Büyükkannesi ve büyükbabası hâlâ onunla birlikte olsalardı, onu çok severlerdi.

"Her şey hakkında konuşmak zorunda kalacağımızı biliyorsun, değil mi? Ailenin öldürüldüğü geceyle ilgili hatırlayabildiğin bir şey var mı? Etrafta dolaşırken peşinden kim geldi, seni kimin öldürmek istediğini tespit etmemize yardımcı olabilecek herhangi bir şey."

"Evet," dedi Thorpe, üzerinde sadece bir pantolon vardı ve yeni duş almış gibi görünüyordu. "Güzel vücudun ve inanılmaz seksinle dikkatimin dağılmasından ne kadar keyif alsam da, şimdi geçmişini deşmemiz gerekiyor."

THORPE ona yaklaştı ve başının tepesine bir öpücük kondurdu. Sonra gözlerinin içine bakabilmek için çenesini kendine doğru eğdi. "Seni gerçekten anlayabilmek için sana sorular sorabilmeyi hep ummuşumdur, tatlım. Ama böyle bir durumda değil."

Callie onun gerçek kimliğini bildiğini neden kendisine hiç söylemediğini sormak için yanıp tutuşuyordu. Ama yapamazdı, artık açgözlü olamazdı ve eğer vermeye hazır değilse ondan daha fazlasını talep edemezdi. Ayrıca, bu

Onu kovalayan kişiye odaklanmak daha önemliydi. Onları durduramayabilirdi ama kim olduğunu bulmak kesinlikle kaçmasına yardımcı olacaktı.

gelecekte sorun olacaktı. Thorpe aniden ve sihirli bir şekilde ona sonsuza dek aşık olmayacaktı. Sean'ın düşündüğünün aksine, Thorpe onu istiyordu; onun için endişeleniyordu. Onu önemsiyordu. Ve hepsi bu kadardı.

"O geceyi tekrar tekrar düşündüm. Alt katta silah seslerini duyana kadar her şey normal görünüyordu. Babamın yatakta olduğunu sanıyordum, bu yüzden pencereden gizlice çıkıp Holden'la buluşmak üzereydim."

Thorpe gerçekten de hırladı. "O pisliğin şimdi nerede olduğunu bulacağım ve sana yaptıklarının bedelini ona ödeteceğim."

Tam bir koruyucuydu ve onu çeken şeylerden biri de buydu. Ona zarar veren herkesin kafasını koparmaya her zaman hazırды. O etraftayken, her şeyin tamamen kontrol altında olduğuna güvenmek çok kolaydı. Sean ona dünyada şefkat olduğunu hatırlattı. O da birileri için önemli olduğuna inandırdı. O onun güç kaynağıydı. Ve onun yarını.

"Aslında, bence adalet yerini buluyor." Sean sırtıttı.

O da titrek bir gülümsemeyle karşılık verdi. "Katılıyorum."

"Biliyor musun?" Mavi gözleri şaşkınlıkla parlıyordu.

"Arada sırada, bir kütüphanede halka açık bir bilgisayara girebildiğimde onu araştırmaya çalıştım, böylece hiçbir şey bana kadar takip edilemeyecekti. Gerçekten de hak ettiğini bulduğunu düşünüyorum." Thorpe'la yüzleşti. "Onun

O beni terk ettikten altı ay sonra ailem Kentucky'ye taşındı. Birkaç ay içinde bir kızı hamile bıraktı. Kızın hiç parası yoktu ve gerçekten kötü bir babası vardı. Bundan çok kısa bir süre sonra evlendiler ve babasının tüfeğinin iş başında olduğundan oldukça eminim. Üç çocuktan sonra Yedi yıl sonra kadın onu terk etti ve sahip oldukları her şeyi aldı. Bir işte çalışamayacak kadar aptaldı, bu yüzden bir marketi tabancayla soydu. Hepsı kilitli. Her zaman güzeldi, bu yüzden bahse girerim hapishane."

Thorpe bu hikâyeyi kafasında evirip çeviriyor gibiydi. "Keşke onun bağırsaklarını ben de deşebilseydim ama şimdi daha önemli işlerimiz var. Babanla kız kardeşinin öldürüldüğü geceye geri dönelim. Holden'ın bu işe karışmış olma ihtimali var mı?"

Callie, Thorpe daha cümlesini bitirmeden başını salladı. "O kadar sinsi olamayacak kadar aptal. Şiddet yanlısı değildi, sadece açgözlüydü. I Benden çok ailemin parasıyla ilgilendiğini artık biliyorum. Her zaman uğruna çalışmak zorunda olmadığı şeyleri isterdi. Eğer evimize silahla girmiş olsaydı, ailemi vurmazdı.

sonra da kaçtı. Ne koparabilirse koparmak için kalacaktı. Soygun sırasında yakalandı çünkü dişi bir sumo güreşçisine benzeyen kasiyer onun saçmalıklarına katlanmayacağına karar verdi ve onu yakaladı. Onu yere yatırdı ve polisi aradı. Ayrıca o gece görgü tanıkları onu birkaç sokak ötede görmüşler ve ateş edip sonra da nefes nefese kalmadan ya da kan sıçramadan beni arabasına kadar dövmüş olması mümkün değil."

"Peki ya arkadaşları? Onlardan herhangi biri yardım edebilir miydi?"

Sean sordu.

Başını iki yana salladı. "Artık hiç erkek arkadaşı yoktu. Hepsinin kız arkadaşlarıyla ya da kız kardeşleriyle bir şekilde yatmıştı. Evrensel olarak bir pislik olarak görülüyordu."

"Peki ondan neden hoşlandın?" Thorpe dişlerini gıcırdatıyormuş gibi görünüyordu.

"Sevimliydi ve gerçekten güzel gözleri vardı. On altı yaşındayken bunlar önemlidir." Omuz silkti.

"Kız kardeşinle yattı mı?" Sean sordu.

Callie gözlerinin kapanmasına izin verdi. "Bilmiyorum." Derin bir nefes aldı ve kendini tekrar onlarla yüzleşmeye zorladı. "O yıl okul başladıktan hemen sonra, bir gün amigo kız antrenmanından eve erken döndüm ve Holden'ı

Charlotte'la birlikte, güya beni bekliyorlardı. Kadın kızarmış, adam da bitkin görünüyordu. Bana dışarıdan geldiklerini söylediler. Charlotte'un sıcaklık hala sıcaktı. Onlara inanmak istedim. Holden hakkında bildiklerimden sonra, onu baştan çıkarmaya çalıştığına eminim."

Adamlar birbirlerine baktılar ve kadının midesinde bir önsezi gongu çaldı.

"Ne? Çıkar ağzındaki baklayı. Sen ne bilirsin ki?"

Sean iç çekti. "Charlotte'un otopsi kayıtlarına göre, öldüğünde dokuz haftalık hamileymiş."

Callie'yi bir kuşku dalgası kapladı. Gözleri yaşardı. Nefes almakta zorlanıyordu. Bazı açılardan, hissizleşmekten başka bir şey yapamayacak kadar şok olmuştu. Ama sanki zamanın ve duyguların yürüyüşünü durduramıyormuş gibi, bir ihanet bıçağı tam kalbine saplandı.

"O zaman Holden olmalıydı. Ona aşık olduğumu biliyordum. Ne düşündüğünü sormayacağım; biliyorum. İki kız kardeşin bekâretinin alınmasına gülmüş olmalı. Ama Charlotte ne düşünüyordu?"

Thorpe omuz silkti. "Belki de onun için önemli olabilir. Gel buraya, tatlım."

Onu kollarının arasına almaya çalıştığında Callie direndi ve kendini geri çekti. "Yapma. Şimdi olmaz."

"Biz Holden değiliz." Thorpe'un gri gözleri, kara kaşlarının çatıklığı altında gök gürültüsü bulutlarına benziyordu.

"Sadece zamana ihtiyacı var," diye karşı çıktı Sean. "Kabul etmesi gereken çok şey var."

Callie kollarını beline dolayıp sevdiği kız kardeşi tarafından aldatılmış olduğu gerçeğini sindirmeye çalışırken ona minnettar bir bakış fırlattı. Ama Charlotte her zaman zor bir çocuk olmuştu, sanki annesini aldığı için dünyayı cezalandırıyormuş gibi sürekli saldırıyordu. Her zaman bir insanın verebileceğinden daha fazla sevgiye ihtiyaç duymuştu.

"Geriye dönüp baktığımda, onun bu tür olaylara karşı savunmasız olduğunu fark etmeliydim.

Holden gibi yumuşak bir dili olan biri. Ama ikisinin de bana bunu yapabileceğini hayal etmek istemedim." Düzensiz bir şekilde içini çekti. Muhtemelen hiç olmaması gereken bir darbeyi atlatmışım. Ama bu vahiy, bunca yıl sonra bile, hala içinde patlayan bir bomba gibiydi

onu. "Sanırım evimden kaçtıktan yaklaşık iki saat sonra onunla büyük bir hata yaptığımı anladım ama şok içindeydim ve dehşete kapılmışım."

"Elbette," diye yatıştırdı Sean, ama ona dokunmaya çalışmadı. Sadece destek isterse diye kendini hazır tuttu. Tanrı onu korusun.

Ama hazır değildi.

"Holden ile babanın Charlotte'un hamileliği konusunda tartışmış olma ihtimalleri var mı?" Thorpe sordu. "Holden onu vurdu, sonra belki de kız kardeşinle silah için güruştüler?"

"Hayır. Evde hiç ses yoktu, sadece silah sesleri vardı. Babam sessiz bir adamdı ve Charlotte'un hamileliğini bilseydi Holden'a sesini yükseltmeyebilirdi, ama Holden bağırırdı. Asiydi ve sesini duyurmak istiyordu. Ve Tanrı biliyor ya, Charlotte da iki sentinden fazlasını ortaya koyardı. İkisi de çenesini kapatamıyordu.

Ayrıca, silahı silip temizleyecek ve suçu benim üzerime atmak için odama koyacak kadar zeki olamazdı."

"Olay yeri raporları bütün olayın sistematik olduğunu gösteriyor. Profesyonelce," dedi Sean onaylayarak. "Bunu kim yaptıysa tam olarak ne yaptığını biliyordu."

"Öldürmek için geldiler. Boğuşma ya da olay olmadı. Bildiğim kadarıyla babamdan zorla para almaya ya da evi soymaya çalışmadılar. Babamın

Evinde milyonlarca değerinde sanat eseri ve ofisinde içinde yüklü miktarda para olan bir yeraltı kasası var."

Sean, "Onu kim öldürdüyse kasayı patlatarak içeri girmiş," diye doğruladı. "Ama sanat eserlerinin yanı sıra para da hâlâ oradaydı."

"Bunu kim yaptıysa özel bir şey istemiş." Thorpe haç çıkardı Kollarını göğsünde kavuşturmuş, hak eden birini bulamadığı için bir şeylere vurma isteğini gözle görülür bir şekilde dizginliyordu.

"Ne olduğunu hayal bile edemiyorum." Callie omuz silkti.

"Ve başka hiç kimsenin babanla bir alıp veremediği yok muydu?"

Bunu gerçekten anlamaya çalışmıştı ve elbette babası hakkında her şeyi bilmiyordu ama ... "Aklıma gelen tek olasılık bir kadın. Annemin ölümünden sonra babam biriyle çıkmadı ya da gerçekten bir ilişkiye girmedi. Şehir merkezindeki ofisinin yanındaki çatı katında bir metresi vardı. Haftada yaklaşık iki kez, birkaç saatliğine ortadan kaybolurdu. Birini taşıdığına ve başka birini bulmak zorunda kaldığında huysuzlanırdı. Bu yaklaşık her altı ayda bir olurdu.

ilişkidен zıynet eşyaları ve seksten daha fazlasını isteyecek kadar rahat. Bir keresinde telefonda konuşurken duymuştum. Kadın her kimse ona

ilk metresi değildi ve son da olmayacaktı. Kadın ertesi gün taşındı. Ama bu cinayetten en az üç ya da dört ay önceydi. Eminim o zamana kadar yeni bir metresi olmuştur."

Sean, "Bu bir tutku cinayeti değildi," diye belirtti. "Bu cerrahi bir saldırıydı."

"Bildiğiniz açgözlü aile üyeleri var mı?" Thorpe sordu.

"Babam tek çocuktu. Annem yetimdi. Yani hayır. Gayrimeşru bir üvey ağabeyim olduğunu bilmemem gerekiyor. Kesinlikle acı çekiyor ama son duyduğumda iki çocuğu vardı ve geçimini araba satarak sağlıyordu. Neden yirmili yaşlarına kadar bekledikten sonra babasının peşine düşmeye karar versin ki? Parayı kaçırdığı için kızgınsa neden cinayete başvurdu? Şantaj mı? Babamın vasiyetinde adı geçmiyordu."

Adımlarını hızlandıran Thorpe, Sean'a bir bakış fırlattı. "Ve büronun başka şüphelisi yok mu?"

"Telefon kayıtlarını ve mali işlemleri taradık. Şüpheli bir şey yok. Babanız sıkı bir güvenlik önlemi almamış, hele hele kamerayla hiç izlememiş. Görüştüğümüz personel olay sırasında ya gitmiş ya da uyuyordu. Hepsinin ellerinde barut testi yapıldı.

ve temiz çıktı. Babanızın öldüğünü anladıklarında açıkça ağlıyorlardı. İçlerinden birinin suçlu olması imkânsız değil, ama yine de onu öldürme zahmetine girmiş olsalardı bir şey çalmış olmazlar mıydı?"

"Onu seviyorlardı." Callie başını salladı. "Çoğu on yıllardır onunla birlikteydi. Charlotte on üç yaşına gelene kadar dadımızdan ayrılmadı. Sınıf arkadaşlarımızın çoğunun on yaşından sonra dadısı yoktu. Babamın Frances'in gitmesine izin vermesinin tek nedeni de yaşlı annesine bakmak zorunda olmasıydı. Babamla ilgili bir şey varsa, o da birini sevdiğinde ona gün boyu sadık kalmasıydı."

Sean elini yüzüne sürdü ve küçük mutfakta volta atan Thorpe'a katıldı. Omuzlarını çarpıştırdılar ve birbirlerinden sözsüz bir özür diler gibi homurdandılar. "Bir şeyleri atlıyor olmalıyız. Şuna bakmayı deneyelim farklı bir açıdan. Bize Logan'ın Vegas havaalanındaki bağlantısını atlamanıza neyin sebep olduğunu anlatın."

"Bu gerçekten tuhaftı. Her ihtimale karşı kılık değiştirmiştım. Havaalanlarındaki güvenliğin gülünç derecede yüksek teknolojili olabileceğini biliyorum, bu yüzden tamamen hazırdım. Üzerimi değiştirdim.

uçakta. En son ben çıktığım için kimse fark etmedi. Kendimi kontrol etmek için tuvalette durdum ve birinin çöpe attığı kırmızı bir çek-uzat buldum

Çünkü tekerleklerden biri sıkışmıştı. Ama çantamı gizliyordu, ben de onu arakladım. Elijah'la tanışmaya hazırdım. Logan beni uçağa bindirmeden önce onun bir resmini göstermişti. Numarası da bende vardı." Omuz silkti, o günü hatırlıyordu. "Bagaj almaya gittiğimde ilk fark ettiğim şey üniformalı iri bir adam oldu. Sigara içilen alana doğru sürüklendim ve bir pencereden onu izledim. New Orleans havaalanında çekilmiş bir fotoğrafımı gösterdiğini fark ettiğimde yaşadığım şoku hayal edin. saatler önce."

Thorpe, "Ve sen panikledin," diye tahmin etti.

"Evet! Beklemek yerine, ayrıldım. Bu adamın ben, Logan ve Elijah arasındaki bağlantıyı anlamasından ve peşimize düşmesinden korkuyordum. Karısı ve çocukları olduğunu bildiğim için adamın hayatını daha da zorlaştırmak istemedim."

"Yani şehre striptizci olarak iş bulma fikriyle mi gittin?" Thorpe kaşlarını kaldırarak ona baktı.

Dominion'da çok fazla çıplaklık görmüş bir adam için Sanki birkaç dolar için kıyafetlerinin yarısını çıkarması büyük bir olaymış gibi.

"Mitchell Thorpe . . ." Yumruklarını kalçalarının üzerine koydu.

Adam onun kolunu tuttu. "Ses tonuna dikkat et, tatlım. Seni tekrar dizime yatırmakla ilgili bir sorunum yok. Eğer kışın henüz terbiyeni takınmanı gerektirecek kadar acımadıysa, bunu düzeltebilirim."

Bu gerçeği artık çok iyi biliyordu. "Sadece Dominion havuz partilerinde daha az materyal içeren bikipler giydiğimi söylüyorum ve o zaman bir spazınız yoktu."

"Hayır, bütün öğleden sonra aç bir köpek gibi seni izledim, sonra odama döndüm ve otuz bir çektim. Ama konudan sapıyorum."

Cidden mi? Callie ona gözlerini kırptırdı. Son iki yıldır onun hakkında cinsel anlamda kısa süreli bir düşünceden daha fazlasını düşündüğünü tahmin etmemişti.

"Mesele kıyafetlerin miktarı değil," diye devam etti. "Mesele niyet. Benim olduğunu düşündüğüm şeyle diğer erkekleri tahrik etmek istedin. Sean'ın da aynı şeyi hissettiğini biliyorum."

"Kesinlikle, tatlım. Böyle bir partide cimri bir mayo giyebilirsin ve bizim için bunu kastetmiş olsaydın, muhtemelen gülümserdim. Ve seni ayartacağını düşünen herhangi bir pislikle kavgaya tutuşurdum. Ama bütün o yabancılara para için striptiz yapmak ..." Sean dişlerini gıcırdattı.

Aynı mağara adamı okuluna mı gitmişlerdi? Görünüşe göre öyle. İkisi de onur derecesiyle mezun olmuşlardı. "Bakın, çok param yoktu, bu yüzden şehre gitmeli ve hızlıca iş bulmalıydım. Kalacak bir yer bulmalı, yiyecek almalı ve şehir dışına otobüs bileti alacak kadar para kazanmalıydım. O sahneye ikinize de büyük bir 'siktir git' demek için çıkmadım."

Karşılıklı bakiştılar. İkinin de bu konuşmanın gidişatından hoşlanmadığı açıktı. Thorpe sinirlendi ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak daha sonra cehennemi vaat eden bir bakışla ona baktı.

Callie mutfaktaki sandalyelerden birine çöktü ve dudağını ısırdı. İçindeki Dom'u çok fazla zorlamıştı. En iyisi çenesini kapatıp savaşlarını seçmesiydi. Akli varsa şimdi konuyu değiştirir ve onun dikkatini dağıtırdı. "Havaalanındaki üniformalı adam hakkında konuşmak istemiyor musun?"

Sean gerginliğini üzerinden atmaya çalışır gibi omuzlarını silkti. "Tanıdık gelmedi mi?"

"Hayır." Başını salladı, işe döndüğü için ona minnettardı. "Sadece üniforma. Askeri görünüyordu . . . ama tam olarak standart bir üniformaya benzemiyordu." Kafasında neyin farklı olduğunu canlandırmaya çalıştı ama bir şey bulamadı. "Bir şeyler eksikti. Renk, belki?"

"Onlar BDU muydu?" Sean sordu.

Callie kaşlarını çatı. "Ne?"

"Kamuflej," diye ekledi

Thorpe. "Hayır. Soluk maviydiler."

Sean kaşlarını çatı. "Sahil Güvenlik gibi mi? Soluk mavi gömlekler ve lacivert pantolonlar mı?"

"Hayır. Hem ceket hem de pantolon aynı renkteydi. Daha çok soluk grimsi bir mavi. Ve kesinlikle daha şıktı. Neredeyse resmi. Ceketle yamalar, madalyalar falan vardı."

"Nişan mı demek istiyorsun?" Eğlenmiş görünüyordu.

"Evet. Bir sürü şivron şerit, örgülü ip ve ıvır zıvır."

"Bunlardan herhangi birini tanıdın mı?"

Callie ellerini kaldırdı. "Askeri üniformaları incelemek için ne zaman vaktim oldu ki?"

"Anlaşıldı." Sean kaşlarını çatı. "Şapka takıyor muydu?"

"Evet. Şu bere şeylerinden biri. Dağ gibi yapılı bir adamın üzerinde komik duruyor. O da kendini çok sert biri sanıyordu. Bunu söyleyebilirim."

"Adını, rütbesini ya da hizmet dalını söylediğini duydunuz mu?"

"Hayır, bunların hiçbirini söylemedi. İnsanlara kız arkadaşıyla buluşacağını ama onun uçaktan inmediğini söyledi. Birkaç kişi beni uçağa binerken gördüğünü hatırlıyordu, yani uçakta olduğumu biliyordu. Yaşlı kadınlara tuvaleti arattı. Adamın biri sigara içme salonuna yöneldiğinde çantamla birlikte sıvıştım ve bir taksiye bindim. Gerisini biliyorsunuz."

"Ve bu üniformayı daha önce hiç görmediniz mi?" Thorpe sordu.

Callie durakladı, hafızasını yokladı. "Hayır, sanırım hatırlıyorum. Ama sanki çok uzun zaman önceymiş gibi geliyor. Bir türlü hatırlayamıyorum."

Şimdi hatırlayınca anılarını, yılları, yerleri gözden geçirdi. Dominion'a geldiğinden beri değil. Ondan önce koşarken değil. Evdeyken. Babasıyla birlikte.

"Bekle! Bir adam geldi." Kalbi küt küt atıyordu. "Evimize. Çok değil cinayetlerden önce." Hafıza keskinleşti, net bir şekilde odaklandı. "Yaşlı bir adamdı, havaalanındaki genç adam gibi değildi. Ama sanırım aynı üniformayı giyiyorlardı. Babam onu ofisine götürdü. Tartıştılar. Hatırlıyorum çünkü babam neredeyse hiç sesini yükseltmezdi. O gün öyle yaptı.

Daha sonra bunu ona sorduğumda, adamın siyasi bir bağış için baskı yaptığını ve hayır cevabını kabul etmek istemediğini söyledi. Ben de peşini bıraktım."

Sean kaşlarını çattı. "Üniformalı yaşlı adamı bir daha gördün mü?"

"Hayır. Babam büyük ölçüde münzevi biriydi. Çok az insanla görüşürdü,

Özellikle de evde. Ben çocukken, eve düzenli olarak gelen tek kişi bir çeşit tıbbi araştırmacı olan Doktor ... idi.

Aslanov, sanırım." Callie kaşlarını çattı. "Ama ben on yaşındayken falan gelmeyi bıraktı."

Sean etrafta bir kâğıt parçası aradı ve bazı notlar aldı. "Evet, kim olduğunu biliyorum. Doktor Aslanov kanseri araştırıyordu. Babanızın yaklaşık beş yıl boyunca çalışmalarının büyük bir kısmını finanse ettiğini biliyorum."

"Evet. Sanki annemi geri getireceğini düşünmüş gibi."

O sırada Thorpe yaklaştı ve kollarını ona doladı. "Özür dilerim, tatlım."

Annesi hakkında mı? Evet, o da öyleydi. Holden ve Charlotte için de çok üzgün görünüyordu. İkisi de öyle. Onların tatlı empatisini çekti.

Callie onun kollarında yumuşadı ve Sean da onlara katıldı. Onu sıcaklık ve kabullenmeyle kucakladılar. Sevgiyle. Her birini kısaca öptü, sonra geri çekildi. Hâlâ yapmaları gereken işler vardı.

Sean, "Evinize üniformayla gelen adamın babanıza siyasi bir bağış için uğramadığını söylemek doğru olur sanırım," dedi. "Herhangi bir gerçekten neden orada olduğuna dair tahminler?"

"Hiç. Babamın işlerine karışmadım. Tipik bir ergendim, kendi işime çok dalmıştım."

"Yani ... üniformalı olarak evinizi kimin ziyaret ettiğini ve ne istediğini bilmiyorsak, cinayetlerden sonra polisin olay yerinde ne bulduğu hakkında konuşalım."

"Evimin yağımalandığını mı söyledin?" Callie kaşlarını çatı ve kollarını kendine doladı. "O büyük, muhteşem evi dün gibi hatırlıyorum. Beyaz mermerden çift büyük merdivenler, ferforje korkuluklar ve bolca doğal ışık. Ev her zaman tertemiz görünürdü. Annemin bir yansımasıydı ve babam onu hiç değiştirmede. Parçalandığını hayal bile edemiyorum."

"Resimleri gördüm," dedi Sean yumuşak bir sesle. "Polis gelmeden önce evde fazla zamanları olmamış ama her köşeyi, her çekmeceyi, dolabı ve boşluğu aramışlar."

Bu Callie'yi şok etti. "On altı bin metrekareden fazla bir alanda çok hızlı çalışmış olmalılar."

Thorpe, "Evin planını biliyorlarmış gibi görünüyor," diye tahmin yürüttü.

Omuz silkti. "Bu kamuya açık bir kayıttı. *Architectural Digest* yaklaşık bir yıl önce evle ilgili bir haber yapmıştı. Kat planını gösteriyordu."

Sean iç çekti. "Ben mantık arıyorum. Neden biri gelip evdekileri öldürsün, sonra da bir eşyayı almak için evi parçalasın?"

"Hiçbir şeyin çalındığını sanmıyorum. Gerçekte ne aldılar?" Hafızasında babasının sahip olduğu tüm hazineleri aradı. Muazzam bir servetten gelen ve onu büyütme yeteneğine sahip bir adam olarak, paha biçilmez hazinelere sahipti. Ama katiller sanat eserlerini ya da parayı almamışlarsa, neyin peşindeydiler?

"Bir İmparatorluk Fabergé yumurtası. Değeri yaklaşık ... on sekiz milyon dolar, aşağı yukarı birkaç peni. Birinin onu kâr amacıyla çaldığını düşünemiyorum ama en yasadışı kanallarda bile satıldığını hiç görmedik. Azılı suçluların sırf şöminelerini süslemek için içeri girip cinayet işlemeleri pek olası görünmüyor."

Callie kızardı. "Onlar almadı. Ben aldım. Sırt çantamda. Benim sırt çantamda! Nerede o? Vegas'taki otel odamda bıraktım ve-"

"Onu yanımızda getirdik, tatlım. Bir nefes al. Rahatla," diye tavsiyede bulundu Sean. "Yumurtayı neden aldınız?"

"Annemindi. Ondan bana kalan tek şey buydu."

"Nadir bulunur ve inanılmaz pahalıdır. Dokuz yıldır gecekondularda yaşarken mi taşıyorsunuz?"

İç çekti. "Biliyorum. Ama kiralık kasa ya da başka bir şey kiralayamazdım. Benim tesellim, eğer biri onu çalmayı düşünseydi, o mahallelerde, muhtemelen ne olduğu hakkında hiçbir fikirleri olmazdı. Ne de olsa Bolşevik Devrimi'nden kurtulan yaklaşık altı düzineden biriydi."

Thorpe'un gözleri büyüdü. "O yumurtayı dört yıl boyunca kulübümde mi tuttun?"

Callie başını salladı. "Biraz rahatladım. Kimse onu oradan çalmayacaktı. Odama girmeye cesaret edemezlerdi yoksa kafalarını mümkün olan en tatsız şekilde vücutlarından ayırırdın."

"Bu doğru," diye onayladı Thorpe, kendinden memnunmuş gibi gülümseyerek. Çok tatlıydı.

"O yumurtayı *senin* aldığını hiç düşünmemiştim," diye itiraf etti Sean. "Büronun sizi takip etmesinin bir yolu da her şeyi geride bırakma alışkanlığınızdı. Sen Yaklaşık yarım düzine kez kayıp kişi olarak bildirildiniz, bu yüzden çalışma şeklinizi öğrendik. Bir yerden başka bir yere taşınırken asla kişisel hatıralarınızı yanınıza almazdınız."

"Babam annemin pek çok fotoğrafını kilit altında tutuyordu, sanki yeniden yas tutmadan onlara bakamıyormuş gibi. Ama annem ölmeden hemen önce yumurtanın bana ait olduğunu söyledi. Muhtemelen onu geride bırakmalıyım ama yapamadım."

"Aileni öldüren kişinin o yumurtayı istemiş olma ihtimali var mı?" Sean yüksek sesle merak etti.

"Neden böyle bir şey yaptıklarını bilmiyorum. Değerli bir şey ama sanat eseri ya da para istemiyorlarsa neden bir kalıntının peşine düşsünler ki? Benim için sadece duygusaldı. O yumurta onun gururu ve neşesiydi."

"Açılıyorlar. İçinde bir şey olabilir mi?" Sean sordu.

"Bilmiyorum." Omuz silkti. "Defalarca açmaya çalıştım. Hatta bir keresinde tornavida bile kullandım ve iki dikiş atıp tetanos aşısı oldum. Sıkışmış."

Sean çenesini kavradı ve bir nefes verdi. "Bu bulmacanın pek çok parçası var. Bir şeyin peşindeyiz. Tam burada. Tam olarak çözmiyorum

Henüz. Neden biraz brunch yapmıyoruz? Ben bir duş alacağım. Ondan sonra biraz daha düşünürüz."

"İyi karar." Thorpe mutfağa göz gezdirdi. "Umarım mısır gevreği iyidir. Callie ve benim yemek yapmadığımızı biliyorsun."

"Tanrı aşkına, bu beladan kurtulduğumuzda sizi aşçılık okuluna göndereceğim."

"Kulağa eğlenceli geliyor. Hep öğrenmek istemişimdir." Callie gülümsedi, sonra Thorpe'a döndü.

"Beni saymayın," diye tersledi. "Ben böyle iyiyim."

Yani tehlike geçtikten sonra onu görmek istemiyor muydu? Dudağını ısırarak başka tarafa baktı.

Garip bir sessizlik hüküm sürdü ve Sean ona sempatik bir bakış gönderdi. Belki de Thorpe'a karşı bir şeyler hissetmekten vazgeçmeye çalışmalı, onun kendisinden çoğunlukla seks istediğini kabul etmeli ve daha fazlasını ummaktan vazgeçmeliydi. Eğer Thorpe'un ona ihtiyacı yoksa, o da ona ihtiyaç duymamak için elinden geleni yapardı.

Callie kahvaltı hazırlamaya çalışacağını söylemek için ağzını açtı ve Thorpe göle atlayacaktı ama telefon çaldı. İkisi de birbirine baktı. Bu sadece bela anlamına gelebilirdi. Yüz ifadeleri bunu gösteriyordu.

Sonra Thorpe yüzüğün sesini takip ederek yatak odasına doğru koşmaya başladı. Sean da sanki bir ayak yarışımı gibi onu takip etti. Callie onların peşinden gidiyor, damarlarındaki buz gibi dehşet dalgasından nefret ediyordu.

"Axel?" Thorpe ucuz plastik telefona doğru bağırdı.

Bir duraklama, ardından homurdanarak onaylama. Sonra çok daha uzun bir duraklama. Sonra şok Thorpe'un yüzünü değiştirdi.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" diye bağırdı telefona.

Axel, Thorpe'u daha da kızdıracak bir şekilde cevap verdi. Yanakları kıpkırmızı oldu. Yumruklarını sıktı ve dişlerini gıcırdatarak toz haline getirecekmiş gibi görünüyordu. Vay canına, Thorpe'u hiç bu kadar sinirli görmemişti.

"Beni haberdar et." Aramayı sonlandırmak için parmağını tuş takımına götürdü, sonra da kasvetli bakışlarla Sean'a baktı.

"Ne?" Sean bir kolunu ona sararken havladı, onu üzeceğini düşündüğü haber için şimdiden desteklemeye çalışıyordu.

"Gecenin bir yarısı, birisi Dominion'a zorla girdi. Callie'nin odasını ve benim ofisimi dağıtmışlar. Axel'in bir önsezisi vardı, o yüzden senin dairenin önünden geçti. Aradı ve yok etti. Peşinde olan her kimse Callie, hepimizin gittiğini biliyor. Bir şey arıyorlar, muhtemelen

Aileni öldürdüklerinde bulamadıkları her şeyi. Şimdi de bizim için geliyorlar."

On Altıncı Bölüm

Bir saat sonra Sean yatak odasındaki zuladan kızın sırt çantasını aldı. Yavaşça mısır gevreği ve tosttan arta kalanları bir kenara itti, sonra yırtık pırtık çantasını küçük masanın üzerine koydu ve derin bir nefes aldı. Yanındaki Callie gergin ve korkmuş görünüyordu.

"Ne oldu güzelim?"

"Gölde ördek gibi oturmuyor muyuz? Yüzen evi terk etmeli ve buradan uzaklaşmalıyız."

"Ortaçağ lordları, savunmalarının bir parçası olarak su kütlelerini kullanarak kaleler inşa ettiler. Suyun üzerinde bir saldırı düzenlemek zor olurdu ve bize gizlice yaklaşmak daha da zor olurdu. Kayalar ve dağlarla gizlenmiş durumdayız. Helikopter olmadan kimsenin bizi bulması mümkün değil ve o zaman bile gölde bir tekne gibi görüneceğiz."

"Ama yine de araştırabilirler. Geçmişte, peşimde biri olduğunda, beni takip eden kişiyi kaybettiğimden emin olana kadar her iki günde bir yer değiştirirdim."

"Suç teşkil edecek bir şey yapmadın ve artık suçluymuşsun gibi koşmanı istemiyorum."

"Suçluluk ya da suçsuzluğun bununla hiçbir ilgisi yok," diye elini sallayarak ısrar etti. "Peşimizdeki her kimse bizi avlayacaktır. Bence tekmeden inmeli ve herkesin tahmin yürütmesine izin vererek üç ayrı yönler-"

"Hayır!" diye bağırdı o ve Thorpe birlikte.

Sean bakışlarını diğer adama çevirdi. Thorpe'un çenesi sert ve kararlı bir şekilde kenetlenmişti. Henüz Callie'ye bağlanmak istemediğini düşünüyor olabilirdi ama onu güvende tutmak için savaşıyordu. Hatta bu uğurda ölebilirdi. Çünkü onu seviyordu.

Koca adam bu konuda bir şey yapamayacak kadar inatçıydı. En azından şu anda. Zaman gösterecekti.

Sean bu düşünceyi bir kenara itti. Şu anda en önemli sorun bu değildi.

Ama eğer Thorpe Callie'nin kalbini kırarsa, Sean onu iyileştirmek için daha da çok çalışması gerekeceğini biliyordu. Ağlayacak ve yeterince bir şey olmadığına inanacaktı. İyi, akıllı, güzel-boşluğu dolduran ve hiçbir anlam ifade etmeyen sıfatlar her neyse. Callie Sean için tüm bu kutucukları işaretliyordu ve eğer Thorpe'un inatçı kaçınması onda bu niteliklerden herhangi birinin eksik olduğunu hissettirirse, Sean onu dövmekten zevk alırdı. Biraz moral bozucuydu, gerçekten. Adamdan gerçekten hoşlanmaya başlamıştı.

"Belki de bu yumurtanın ailenizin öldürülmesiyle bir ilgisi vardır." Sean konuyu değiştirdi. "Buna odaklanalım ve inceleyene kadar başka bir karar vermeyelim. Belki de bu yumurtanın özel bir yanı vardır. çok açık."

"Anlaştık." Thorpe başını salladı.

Callie dudaklarını büzdü, sonra iç çekerek başka tarafa baktı.

"Kafamızı kığımızdan çıkarmamız gerekiyor. Bu yüzen çıkmaz sokaktan çıktıktan sonra yumurtayı inceleyelim. Zaman kaybediyoruz çocuklar."

Thorpe'la bakıştılar, sonra diğer adam masanın öbür ucuna uzanıp elini kızın siyah saçlarına doladı. "Elimizde daha önemli görevler olmasaydı, senin için uygun bir ceza tasarlardım, tatlım."

Dudaklarını büzdü. "Bir fikri ifade ettiğin için mi?"

"Bu kadar saygısızca ifade ettiğim için."

Dilini ona doğru uzatmadan önce yüzünde bir kızgınlık ifadesi belirdi. Bu hareket şakayla küstahlık arasında bir yerdeydi ve Sean kıkırdamasını bastırdı. Hiç kimse Callie'yi sıkıcı ya da tahmin edilebilir olmakla suçlayamazdı.

Thorpe onun saçlarını daha sert çekti. "Yani bunu şimdi mi yapmak istiyorsun? Eğer ağzında tutamazsan dilini işgal edebilirim."

"Eminim yapabilirsin." Dudaklarını yaladı. "Sen hazır olduğunda." "Seni neden ödüllendireyim ki?" Adam kaşlarını kaldırdı, sonra da

küçük mutfakta. Birkaç dakika sonra bir çekmeceyi açtı ve içinden daha fazla çamaşır iğnesi çıkardı. Sonra küçük buzdolabının kapağını çekerek bir şişe Tabasco çıkardı. "Bana bir daha dilini çıkarırsan, bunları iyi bir şekilde kullanırım."

Callie ona öfkeyle baktı. Söyleyecek birkaç sözü varmış gibi görünüyordu ama sonunda öfkeli bir of çekerek ağzını kapattı. Sean bir kahkaha daha attı. Veletken bile çok sevimliydi. Ama eğer

Onunla yalnız kalsaydı, meydan okuyuşunun önünü kesmek zorunda kalacaktı. Thorpe'un taktikleri ilginçti ve Sean ileride ihtiyaç duyarsa diye bunları not etti. Thorpe'un onun ihtiyacı olan tavır ayarlamasını yapmak için burada olmaması ihtimaline karşı.

İç çekerek kızgınlığını bastırdı ve tekrar duruma odaklandı.

"Anlıyorum." Thorpe'a baktı, Thorpe ise ona sadece beklenti dolu bir kaş kaldırmakla yetindi. "Efendim."

"Daha iyi." Gülümsedi ve Sean'a doğru döndü. "Devam edin."

Gülümsememek mümkün değildi. "Üzerinde. Bu yumurta hakkında ne biliyorsun?"

"Çok değil. Annem bu konuda konuşurdu elbette. Ama ben çok küçüktüm. Ben beş yaşıma geldiğimde hastalanmaya başladı. Zaman geçtikçe daha sessizleşti. Çoğunlukla bana sarıldığını ve beni ne kadar çok sevdiğini ve bunu asla unutmamamı söylediğini hatırlıyorum." Callie gözyaşlarına boğuldu, sonra burnunu çekti. "Özür dilerim. Uzun zamandır o zamanları düşünmeme izin vermemiştim."

Thorpe güven vermek için bir eliyle onun omurgasını okşadı, sonra başının üstünü öptü. Onu sevmemesine imkân yoktu. Aptal herif. Kendini tuttuğunda bile Thorpe'un bağlılığı ortaya çıkıyordu.

"Yani özellikle yumurtayla ilgili hiçbir şey hatırlamıyorsun?" Sean yumuşak bir sesle sordu.

"Sanırım bunun 1912 ya da 1913 Paskalya'sından kalma olduğunu söyledi - o zaman aralığında bir yer. Babam bunu onun için evlendikten kısa bir süre sonra Avrupa'daki bir koleksiyoncudan almış. Sanırım balayında bir tane görmüş ve aşık olmuş. Bu satılığa çıktı ve babam da yıldönümü hediyesi olarak ona verdi. Ben çok küçükken, yatak odalarındaki şöminenin üzerinde yanan bir standı vardı. Bütün yatak odalarını onun etrafında yeniden dekore etmişti. Oda çok görkemli görünüyordu. Ama gerçekten hastalandığında, babam her şeyi yeniden yaptırdı. Onu siyahlarla çevrili bir yatakta yatarken görmeye dayanamıyordu."

Sean bunu anlıyordu. Callie'yi kaybetme olasılığıyla karşı karşıya kalsaydı, karanlık olan her şeyi bir kenara bırakıp onu olabildiğince uzun süre güneş ışığı ve gülümsemeden başka bir şey görmemek isterdi.

"O öldükten sonra babam onu evdeki ofisine taşıdı," diye devam etti. "Yıllarca masasının köşesinde durdu. Charlotte ve benim ona dokunmamıza izin yoktu. Sonra bir gün onu bana getirdi ve annem öldüğünden beri

Sorumluluk sahibi olduğum sürece odamda tutabileceğimi söyledi. O zamandan beri açmaya çalışıyorum."

"Ve hiç başaramadınız mı?" Sean sordu.

"Hayır. Parmağımı nasıl kanattığımı konusunda yalan söyledim. Yumurtaya tornavida sapladığımı itiraf etmeye cesaret edemedim. Ama annemin bana uzun bir mektup ya da şiir yazdığına dair bir fantezi kurmuştum - en sevdiği nesnenin içine sıkıştırdığı, bana ait olmasını istediği bir şey. Kulağa aptalca geliyor ama ilk reglinizi olmak ve ilk aşkınızdan kurtulmak gibi şeyleri annenizin rehberliği olmadan yapıyorsanız, bu çok zor."

"Eminim ruhen seninle birlikteydi, tatlım." Sean ona sarılmak, kollarını ona dolamak istiyordu. Onu yatağa taşımak ve kalbindeki her boşluğu doldurmak istediğine bir şekilde onu ikna edene kadar şefkatle sevmek istiyordu.

"Yumurtayla ilgili başka olağandışı bir şey bilmiyor musunuz?"

"Genel olarak nadir olması dışında, hayır."

"Bana başka nasıl açmaya çalıştığını anlat." Sean sırt çantasının fermuarını açıp içine bakarken onun gözlerini üzerinde hissetti.

"Tornavidanın yanı sıra, suya batırmayı ve kaba kuvveti de denedim. Birbirine yapıştırılmış ya da yapışmış gibi. Bir şeyler."

"Hmm. Yumurtalar açılmak için yapıldı. Genellikle mücevherli bir sürpriz içerirlerdi," diye belirtti Thorpe.

"Doğru. Çocukken yumurtanın içinde bir şey olduğunu hatırlıyorum ama ayrıntıları hatırlayamıyorum. Parlak ve güzeldi. Annem öldükten sonra babamın en sevdiği eşyaların etrafına onun resimlerini sakladığını biliyorum. Bunu bana verdiğinde, acaba burada onun bir resmini bırakmış olabilir mi diye düşündüm, ama lanet olası şeyi açıp bakamadım. Bu onun bana daha çok gittiğini hissettirdi." Tekrar burnunu çekti.

"Daha iyisini yapıp yapamayacağımızı göreceğiz." Sean Callie'nin sırt çantasına uzandı ve birkaç giysi, bir peruk, makyaj malzemesi, tuvalet malzemeleri ve bir kutu renkli lens çıkardı. Sonra bir havluyla karşılaştı.

Parmak uçlarında durup içeri bakarken, "İçeride," dedi.

Sean başını sallayarak aşağıya uzandı ve ellerini havlunun altına koydu, sonra da havluyu yukarı kaldırmaya başladı. Ağır olmaktan çok hantaldı ve elinde milyonlarca dolar ve Callie için son derece değerli bir şey tuttuğunu bildiği için biraz terlediğini hissetti.

Havluyu masanın üzerine koyan Sean bohçayı açarken hepsi üzerinden baktı. Karmaşık siyah ve altın desenli bir elmas-

şekilli bölümler yumurtanın üst yarısını süslüyordu. Alt yarısı pürüzsüz siyah bir cilaydı ve kenarları som altından örülmüştü. Sean yumurtayı elinde çevirirken tarihe tanıklık etti. Bunlar elli yıl boyunca Rus çarları için yapılmıştı. Bir asır önce bile değerliydi. Rusya'yı değiştiren kanlı Ekim Devrimi'nden ve o zamandan beri yaşanan kargaşa ve savaşlardan çok azı kurtulabildiğine göre, bu nesneler paha biçilemezdi.

Belki de ailesinin katilleri başından beri bunun peşindeydi?

Thorpe rahatlatıcı bir elini onun kalçasına koydu, sonra ona doğru baktı. "Bu kapıyı nasıl açabileceğimiz konusunda başka bir fikrin var mı?"

Sean yüzünü buruşturdu. "Böyle bir nesne üzerinde daha fazla kas kullanmaktan nefret etsem de, başka ne yapacağımı bilmiyorum." Yumurtanın kendisi ya da içinde ne olabileceği konusunda önemli bir şey yoksa çıkmaz sokaktaydılar. Callie'ye başka nasıl umut vereceğini de bilmiyordu. "Yanımda çok amaçlı bir alet var. Oradan başlayabiliriz."

Thorpe başıyla onayladı. "Hadi yapalım şu işi. Bakalım Werner'in elinde işe yarayabilecek bir alet var mı? Callie, masayı topla ve bulaşıkları lavaboya koy."

Kadın başıyla onayladı. Sean, Thorpe'un odadan çıkmadan önce onun elini sıkmasını izledi, muhtemelen Werner'ın Craftsman koleksiyonunu aramak için tekne, muhtemelen motorun yanında. Yumurtaya bakarken ve ona özlemle dokunurken onun kederli yüzünü izledi. Ona çok sevdiği ve çok genç yaşta kaybettiği ebeveynini ne kadar hatırlattığını açıkça görebiliyordu.

Çantasından çok amaçlı el aletini çıkarmak için koşarak yatak odasına gitti, birkaç şey daha aldı ve Callie'yi aynı noktaya yapışmış halde bulmak için geri döndü.

Onun yanındaki sandalyeye oturdu. "Güzel mi?"

"Ya bu işe yaramazsa? Ya pahalı bir yumurtadan başka bir şey değilse? Boşsa ve peşimdeki kişi için hiçbir değeri yoksa-"

"Sonra tüm kanıtları tekrar inceliyoruz. Denemeye devam ederiz. Başarısız olmayı reddediyorum. Sen güvende olana kadar pes etmeyeceğim. Beni duyuyor musun, Callie?"

Sean'ın sesindeki sert tınıya hemen cesur bir baş hareketiyle karşılık verdi. "Teşekkür ederim, Sean."

"Şimdi senin için ben bu muyum?" Cebinden yakasını çıkardı ve parıldayan beyaz altını, küçük kilidiyle birlikte parmağından doğrudan yüzüne doğru sallandırdı. Daha az narin bir şey belki daha alışılmış bir şeydi ama ona yakışmıyordu. "Öyle mi?"

Umut gözlerini aydınlattı. "Hayır, efendim."

"Bunu tekrar boynuna bağlamak istiyorum. İlk etapta onu asla çıkarmamalıydın. İnan bana, ne aklımda ne de kalbimde seni aramızdaki bağdan asla vazgeçirmedim. O yüzden bunu da yapmasan iyi olur, tatlım."

"Denedim," diye itiraf etti yumuşak, kırık bir sesle. "Ama yapamadım. Seni sevmekten vazgeçmek imkânsız."

Bu sözleri söylemek onun için çok zordu ve bu sözleri söyleyecek cesareti bulduğu için onu daha da çok seviyordu. "Eğer geri istiyorsan, bana sor."

Callie yaklaştı ve çıplak yüzündeki ciddi mavi gözlerle ona baktı. Siyah göz kalemi ve ışıltılı farları olmadan bile göz alıcıydı. Kendi gözleri, onunkilerin benzediği kristal Karayip sularından daha koyu bir tondaydı. Orada boğulmak istiyordu.

"Lütfen efendim, tasmamı bana geri verir misiniz?" Yalvarışını başını itaatkâr bir şekilde eğerek bitirdi.

Sean kocaman bir nefes çekti. Callie her ne kadar hayatının büyük bölümünde kendi başının çaresine bakmak zorunda kalmış olsa da, bağımsızlık zırhını gururla taşıyordu. Ne kadar çok istemesine ve ihtiyaç duymasına rağmen kendini savunmasız bırakmaktan kaçınıyordu. Callie'nin sadece bir sevgili değil, hayatının geri kalanında her gün güvenebileceği birini arzulayan yumuşak tarafını hissetmişti.

O adam olmak istediğini anlayana kadar hiç tereddüt etmeden onun önünde duracaktı. Sonra onunla evlenecek ve yanından hiç ayrılmayacaktı.

Ama Sean'ın kesin olarak bildiği bir şey vardı: İster son derece bağımsız Callie Ward, ister daha savunmasız Callindra Howe olsun, sadece önemsemekle kalmayıp güvenmediği sürece asla bir erkeğe ait olmayı istemeyecekti.

Kızın çenesini kendisine doğru eğerken içinde bir sevinç fırtınası koptu. "Önce benimle konuşmadan tasmayı tekrar çıkaracak mısın?"

"Hayır, efendim."

"Sonunda kendini bana emanet edecek ve ihtiyaçlarını her zaman karşılayacağıma inanacak mısın?"

Ciddiyetle gözlerini kırıştırdı. "Evet, efendim."

Sean onun yüzünü ellerinin arasına aldı. Oda aralarındaki bağla ağırlaşmıştı. Söylediği her kelimedede yerçekimi ağırlığını hissettiriyordu. Geriye dönüp baktığında, Callie'ye ilk kez tasma takmayı teklif ettiğinde, Callie ona arsızca göz kırpmış ve kalçalarını sallayarak "evet" demişti. Şimdi bunun ona dokunmak için bir davet değil, aralarındaki duygusal mesafeyi korumak için bir yol olduğunu görüyordu. O zaman onu ciddiye almamıştı.

Şimdi verdiği tepki daha farklı olamazdı. Ve onun kalbini kazandığı için çok gururluydu.

"Dizlerinin üzerine çök, güzelim." Yere baktı. "Başını eğ."

Ona o iri gözleriyle son bir kez yapışkan bakışlar gönderdi, kırılğan kalbine iyi davranması için sessiz bir yalvarış. Sonra zarifçe vinil zemine kaydı ve başını eğdi.

Sean tasmayı çözdü ve boynuna takarak mücevher parçasını yerine oturttu. Eylem sessizdi ama o anın önemi tüm sistemine haykırıyordu. Callie yine onun olmuştu. Ve öyle de kalacaktı.

Başının tepesini öpmek için eğildiğinde, Thorpe kapıya doğru tırmandı ve küçük bir alet çantasını tutarak kısa bir süre durdu. Bakışlarını Callie'ye dikti, yüzü kaskatı kesilmişti. Adam yutkunduydu. Acı, aşağıya doğru eğilmiş kaşlarının çatıklığında toplanmış, gözleri ıstıraba çok benzeyen bir şeyle kararmıştı.

Sean kaşlarını çattı. Kız her zaman onun itaatkârıydı. Adamın tasmağını boynunda görmek Thorpe için yeni bir şey olmamalıydı. Adam yıllardır ona hiçbir şekilde sahip çıkmayı reddettiğine göre, neden

Bunu yapanları kınamak mı? Ya da Callie'nin mutluluğu aramamasını mı bekliyordu? Ama Thorpe'un sevdiği kadının parmaklarının arasından kayıp gitmesinden duyduğu korkuyu da anlıyordu. Sean, Thorpe'un fikrini onun yerine değiştiremeyeceğini biliyordu ama Callie'nin ona ihtiyacı olduğu sürece kapıyı açık bırakabilirdi.

"Bir çekiç ve keski buldum." Thorpe sonunda sesinin cızırtılı ve gergin çıktığını söyledi. Çantayı masanın üzerine koydu. "Onları son çare olarak kullanacağız. Eminim Callie yumurtayı kırmak istemez."

Başını çevirdi ve ayağa fırladı. Thorpe'un öfkesine ya da kavgasına hazırlıklı görünüyordu. Adam ona bir şeyler vermek için elinden geleni yaptı.

nazik bir gülümseme. Bu ifade kullanılmadığı için biraz paslanmıştı ama Callie rahatlamıştı.

Sean onu yanına çekti. "Bu küçük bıçakla başlayalım." Çok amaçlı aletin uçlarından birini havaya kaldırdı. "Ben onu bir boşluğa sıkıştırmaya çalışacağım.

Yumurtanın iki yarısının birleştiği yerde. Parça belli ki iyi işlenmiş, bu yüzden oraya bir şey yerleştirebileceğimizden emin değilim. Ama denemeye değer."

Tamamen odaklandı ve diğer ikisini ayarlayarak ince bıçağı neredeyse var olmayan boşluğa sokmaya çalıştı. Sadece bıçağı bükmeyi başardı. küçük bir bıçak. Bazı ev kimyasallarını tepeye götürmeyi denediler.

Mutfak bahar temizliği yapılmış gibi kokana kadar iki yarım bir araya geldi. Durakladılar, sonra tekrar incelediler. Hiçbir şey yoktu.

Sean iç çekerek, milyonlarca dolarlık yumurtaya gerçekten zarar vermek zorunda kalabilecekleri fikrini kabul etti. Bu pahalı bir kumardı. "Eğer bu önemli bir şeyi tutmak yerine sadece sıkışarak kapanırsa, hayatının geri kalanında lüks içinde yaşamanı sağlayabilecek tarihi öneme sahip bir nesneyi sebepsiz yere mahvetmiş olacağımızın farkında mısınız?"

Ona göz kırptı. "Birinin neden ölmemi istediğini anlamadığım sürece, saklandığım yerden çıkıp nesneyi satamam ve geliriyle yaşayamam. Ve eğer bu kişi ya da kişileri durdurabilirsem, babamın mirası bana kalır. Ve bundan bağımsız olarak bile, bana güvenerek para bıraktı."

Sean bir adım geri çekildi, biraz afallamıştı. Callie'nin sözleri son derece mantıklıydı ama ortalık yatıştığında Callie'nin net servetini düşünmek için ikiyle ikiyi bir araya getirmemişti. Babası multi milyarderdi ve öldüğünde tüm parası dikkatlice ve başarılı bir şekilde yatırılmıştı. Fonlar o zamandan beri dondurulmuştu, muhtemelen Callie'nin suçtan aklanmasını bekliyordu. . . . ya da cinayetten suçlu bulunmuştu. Babasının en sevdiği hayır kurumları ve sözde dostlarından bazıları Howe fonları için mahkemeye başvurmak üzere yasal girişimlere başlamıştı ama yerel polis, aksi yönde bu kadar kanıt varken Callie'nin öldüğünü ilan etmeyi reddetmişti. Kesin olmayan kanıtlara rağmen onun en olası şüpheli olduğuna ikna olmuş görünüyordardı. Ama Sean ellerinde başka bir şey olmadığı için boşa kürek çektiklerini de biliyordu.

Tüm bunlar göz önüne alındığında, eğer para Ekim ayında olduğu gibi yatırılmaya devam ederse, hala çok büyük bir servet olmalıydı - bir yıl önce beş milyar doların kuzeyinde bir yerlerde. O zamandan beri piyasa oldukça istikrarlıydı.

Vay anasını.

"Sean?"

Bir milyarderin kızı ayaklarının dibinde yere diz çökmüştü; evlenmemiş genç bir annenin ve her askeri kasabada bir kızla birlikte olan çapkın bir askerin oğluydu. Sean anında Callie'den özür dilemek için dizlerinin üzerine çöktü ama bunu kontrol etti. Onları tanımlayan şey geçmişleri ya da banka hesapları değildi. Birbirlerini seçmişlerdi çünkü birbirlerine uyuyorlardı. Birbirlerine aşık oldukları için birlikte kalmışlardı. Callie'nin banka hesabında on sıfır olması ya da hiç olmaması umurunda bile değildi.

"Bunu bilmiyor muydun?" Thorpe ona Callie'nin mirası apaçık ortadaymış gibi baktı. Çünkü öyleydi. Bir an için kendini aptal gibi hissetti.

"Evet, söyledim. Konuyla ilgisi yok. Sanırım bu, lanet olası şeyi açmak için ne yapmamız gerekiyorsa yapacağımız anlamına geliyor."

Thorpe, "Çekiç ve keski o zaman," diye espri yaptı ve doğru aletleri bulana kadar masanın üzerindeki çantayı karıştırdı.

"Kırmamaya çalış. Bu benim için gerçekten duygusal bir şey." "Elimden geleni yapacağım," dedi Thorpe suratsızca.

Bununla birlikte, keskiyi yumurtayı ikiye bölen zayıf çizgiye dayadı ve olabildiğince nazıkçe üzerine vurdu. Çıkan ses küçük odayı doldurup taşırdı. Sean irkildi, esere ne tür bir zarar verdiklerini düşünmek istemiyordu. Metal, tiz bir gıcırtyla metale sürtünüyor, bu da onu irkiltiyordu.

Çekicinin bir sonraki vuruşundan sonra Callie tısladı. Thorpe hafifçe küfretti. Sean aralarına baktı ve altın kenarda küçük bir çentikle birlikte küçük bir boşluk gördü. Bir başka dokunuşla, bu seferki daha yumuşaktı, iki yarım biraz gevşedi.

Kalbi yerinden fırladı ve Callie tatlı bir umutla onun elini kavradı. Boştaki eliyle Thorpe'un omzunu, hayranlık ve teşekkür karışımı nazık bir dokunuşla okşadı.

Hem onun, hem de Thorpe'un parmakları küçük kamaya giremeyecek kadar kalındı. Ayrıca, söz konusu olan onun yumurtasıydı, hayatıydı. Sean onu ileri doğru itti. "Hadi bakalım. Bak bakalım içinde bir şey var mı?"

Daha temkinli bir kız belki de bir şey dökülüp dökülmediğini görmek için narin parçayı salları ya da iç kısımlarına daha yakından bakmaya çalışırdı.

İçinde bir şey gizlenmiş mi diye. Callie değil. Başparmağını ve parmağını küçük açık alana doğru daldırdı. Görme yetisinin bu görevde yardımcı olmasına imkân yoktu, bu yüzden etrafı araştırırken gözlerini kapattı.

Odayı saran gerginlik öylesine yaygındı ki başlı başına tehditkâr bir varlıktı. Burada bulacakları her ne olursa olsun, onu yapabilir, yıkabilir ya da ezebilirdi. Öte yandan, hiçbir şey bulamamak da pek hoş bir seçenek değildi.

Bir an sonra nefesi kesildi.

"Ne?" Thorpe havladı.

"Burada sıkışmış bir şey var ve bu yumurta ile yapılmış olamaz. İnce ve plastik. Parmaklarımı üzerine koymaya çalışıyorum." Daha iyi kavramak için bileğini çevirip çevirip bir süre daha uğraştı.

"Tanıdık bir şey gibi geliyor mu?" Sean ona sordu.

Başını salladı, her an daha da sinirleniyordu. "Tam olarak anlayamıyorum."

"Şu lanet şeyi kırıp açmamız mı gerekiyor?" Thorpe kaşlarını çatı. "Çünkü size yardımı olacaksa kıracağım."

Callie güven dolu bir yüz ifadesiyle ona baktı. "Hayır. Ben hallederim. Ne kadar kararlı olabileceğimi biliyorsun."

Thorpe homurdandı. "Ben hiç ..."

Sean dişlerini sıktı. Kahretsin, şakalaşmayı bırakıp bu işi aceleye getirmeleri gerekiyordu. Yumurtanın içinde bulduğu şey Callie'yle nasıl bir gelecekleri olacağını belirleyebilirdi. Gün batımına doğru yol mu alacaklardı yoksa hayatlarının geri kalanında yeraltında ve kaçak olarak mı yaşayacaklardı?

"Buldum!" diye zaferle bağırdı, elini birkaç kez daha evirip çevirdi.

Sonunda elinde yassı, küçük bir plastik kareyle çıkageldi. Mavi ve inceydi ve büyük ikramiye tutturduklarını umuyordu.

"Bu bir SD kart." Sean muhtemelen bariz olan şeyi söyledi, sonra bir nefes verdi. "Baban bunun üzerine veri kaydedip sonra da yumurtanın içine saklamış olabilir mi?"

"Belki." Omuz silkti. "Hiçbir fikrim yok."

"Öte yandan, evinizdeki eşyalarının envanteri arasında bir bilgisayar yoktu. Verileri nasıl kaydetmiş olabilir?"

"Bir dizüstü bilgisayar vardı. Çoğunlukla ofisinde tutardı ama ara sıra eve getirirdi. Neden verileri sadece bilgisayarda tutmak yerine bu karta koysun ki?"

"Belki de bu bir yedekti?" Thorpe tahmin yürüttü. "Bu kartta ne olduğunu bir an önce okumamız gerekiyor."

"SD kart okuyan bir bilgisayar nereden bulacağız?" Sean soğukkanlılığını kaybetmemeye çalıştı.

"Dün gece boş odada kalacağımı düşünürken, içeriye bir göz attım. Eski bir masaüstü makine gördüm. Werner, kendisinin ve ailesinin ara sıra tekneyle açıldığını söylemişti, değil mi? Belki de bu onun yüzen ofisidir."

"Hadi gidelim." Sean Callie'nin elinden tuttu, küçük mavi kartın hâlâ elinde olduğundan emin olduktan sonra onu Thorpe'un arkasından mutfaktan çıkardı ve koridor daralırken onun peşine takıldı.

Birlikte karavanla dün gece paylaştıkları yatak odasının önünden geçtiler. Sean seks konusunda nasıl hissetmesi gerektiğinden emin değildi. Sevdiği kadını başka bir erkekle paylaşmayı hiç hayal etmemişti. Ama o topaklı yatakta yaptıkları boğuşmanın en zevkli sevişmelerden biri olduğunu kabul etmek zorundaydı.

hayatının en güzel anlarıydı. Callie'nin tatmin olduğunu görmek bu zevki daha da artırıyordu. Bunu ona tekrar vermek için yanıp tutuşuyordu.

Birkaç adım sonra ikinci yatak odasına girdiler. Burası daha küçük ve karanlıktı. Küçük çiçeklerle kaplı, solmuş beyaz bir yorganın örttüğü çift kişilik yatağın başı panelli duvara dayanıyordu. Yumuşak, yıpranmış ve çöpe atılmaya hazır görünüyordu. Sol tarafta bir pencere ve köşede bir çalışma masası vardı.

odanın geri kalanını kaplıyordu. Eski bir CRT monitör masanın büyük kısmını kaplıyordu. Kule, küf kokan halının üzerinde duruyordu.

Thorpe iğ arkalıklı sandalyeyi çekip çıkardı ve teknolojik açıdan Jura döneminden kalma monitörün önündeki klavyenin üzerine çöktü. Eğilip bilgisayarı inceledi, yanlarda ve önde bir SD kart yuvası olup olmadığına baktı.

"Buldum! Eğer her şey hâlâ çalışıyorsa, o yumurtada saklı olan bilgiyi yakında öğreneceğiz. Kartı bana ver, tatlım." Thorpe bilgisayar kulesindeki güç düğmesine bastı ve bilgisayar titreyerek canlandı.

Sean'ın içinde bir endişe belirdi.

Eski makinenin açılmasını beklerken Callie dudağını kemirdi ve kıpırdanmaya başladı. "Babam neden bir SD karta bir şey koyup yumurtanın içine saklamış ve sonra da bana vermiş olsun ki?"

"Asla bilemeyebiliriz, tatlım." Sean güven vermek için onun elini sıktı.

O da geri sıktı. "Ofisine girip bilgisayarını alan oldu mu?"

"Kayıt dışı mı? Evet. Yetkililer bunu basından uzak tuttular.

Ama ofisini yağmalamışlar ve binada başka hiçbir şey yok. Bildiğim kadarıyla, süitteki diğer her şey yok edildi, ama başka bir şey yoktu. alındı."

"Bu nasıl mümkün olabilir? Güvenlik oldukça sıkıydı. Ve eğer babamı öldürmekten suçlu olsaydım, neden onu öldürüp sonra da ofisine koşup ortalığı birbirine katayım ki?"

"Aslında ilk olarak ofisin vurulduğunu düşünüyoruz, o gece saat sekiz civarında.

İçeri giren her kimse orada ya da dizüstü bilgisayarda istediğini bulamayınca, birkaç saat sonra evinize geldi ve ... gerisini biliyorsunuz."

"Cinayetlerden önce ailemle yemek yiyordum, dolayısıyla ofisine zorla girmiş olamam."

Ancak bu hikayeyi doğrulayabilecek tek kişi ölmüştü.

Yemek servis edildikten sonra masaya gelmiş ve Teresita bulaşıkları toplamaya gelmeden önce masadan ayrılmıştı.

"Bakalım SD kartta ne varmış," dedi Sean. Çünkü eğer içinde değerli bir şey yoksa, tüm bu tartışma anlamsızdı.

Birkaç gergin dakika sonra, bilgisayar nihayet işlem sırasını tamamladı ve masaüstü belirdi. Neyse ki işletim sistemi şifre gerektirecek şekilde ayarlanmamıştı. Thorpe kartı yuvasına yerleştirip sürücüye gittiğinde Aslanov adında tek bir klasör belirdi. İçinde Sean'ın tarih olduğunu tahmin ettiği, tamamen sayısal isimler taşıyan dosyalar vardı.

Aylar boyunca oldukça istikrarlı bir şekilde devam eden kayıtlar, on beş yıl önce aniden durmuş, ardından Daniel Howe'un öldürülmesinden yaklaşık altı hafta önce yeniden başlamıştır.

"Aslanov. Sanırım bu Dr. Aslanov demek." Callie kaşlarını çatı.

Sean içten içe bunun nereye varacağını biliyordu ve bundan hiç hoşlanmamıştı. "Sanırım öyle."

"Babam ona büyük bir burs, yeni bir laboratuvar... her şeyi verdi." Kaşlarını çatı. "Ama bir şeyler oldu. Araları mı açıldı, ne oldu bilmiyorum. Birdenbire ortadan kayboldu."

Sean bu işin gidişatından hiç hoşlanmamıştı. "O dosyada ne var, Thorpe?"

Küçük simgeye tıkladı ve içinde aynı adlandırma kuralına sahip, sanki tarihlere dayanıyormuş gibi görünen düzinelerce belge vardı.

"Şimdi ne olacak?" Callie onun yanında sordu. "Tek bir bilgisayarla bunun üstesinden nasıl geleceğiz? Bunun ne dediğini bilmek zorundayım yoksa delireceğim."

Sean, Thorpe'un yüzündeki endişeyi fark etti ve neredeyse belli belirsiz başını salladı. Burada her ne varsa onu çok üzebilirdi. Muhtemelen tehlikeli de olurdu. Evet, Callie bir yetişkindi ve her şeye hakkı vardı. ne bulduklarını biliyordu. Gerçekleri ondan saklamaya hiç niyeti yoktu ve hayatı gerçekten de daha fazla tehlikeye giremezdi. Sadece kartta şok edici bir şey olması ihtimaline karşı onu hazırlamak için bir şans istemişti.

"Güzel, sadece bir ekran var ve biz üç kişiyiz. Thorpe ve ben bilgileri gözden geçirirken sen de bizim için küçük bir atıştırma hazırlamaya ne dersin? Sonra da paylaşıyoruz."

"Siz ikiniz beni bilmem gereken şeylerden koruyamazsınız," diye itiraz etti. "Senden hiçbir şey saklamayacağız ya da bilgileri silmeyeceğiz," dedi Thorpe.

yemin etti. "Sadece burada ne olduğuna dair bir fikir edinmemize izin verin."

"Bunun söylediği şeyle başa çıkamayacağımı düşünüyorsun." Eğer ses tonu bir suçlama değilse, ağzını büzerek yaptığı yay kesinlikle bir suçlamaydı.

"Sana söylemeden önce burada ne olduğunu bilmek istediğimi itiraf etmeliyim." Thorpe sandalyesinde dönerek doğrudan ona baktı. "Bu çok mu kötü?"

Callie kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Eğer beni karanlıkta bırakırsan öyle."

"Yapmayacağım."

"Ve buna izin vermeyeceğim," diye söz verdi Sean. "Önce bir okuyalım, tamam mı?"

İç çekti. "Tamam, ama bu gece yatmadan önce o diskteki her kelimeyi bilmek istiyorum. Bilmem gerek."

"Bir şey öğrenir öğrenmez bunu yapmanı sağlayacağız."

"Hâlâ beni korumaya çalışıyorsunuz," dedi asık suratla.

"Evet, öyleyim, tatlım." Ona alaycı bir gülümseme verdi.

"Ve sen de ona yardım ediyorsun." Callie Sean'ı işaret etti.

"Evet, çünkü aynı fikirdeyim ve surat asmanın hiçbir faydası olmayacak. Fikrimi değiştir. Peşini bırakmazsan cezayı hak etme olasılığın daha yüksek." Ona sert bir bakış gönderdi.

Callie binlerce iğneleyici yanıtı geri yutacakmış gibi görünüyordu. Onun yerine uzun uzun iç çekmeyi başardı. "Evet, efendim."

İsteddiği tavır bu değildi ama onun gerginliğini anlıyordu. Hayatının dengesi bu karta bağlı olabilirdi ve neredeyse on yıllık bir gizemden sonra, ailesinin cinayetlerini çözme şansı istiyordu. Eğer kapanış elinin altındaysa, buna hakkı vardı. İlerlemesine yardımcı olur. Bu ona-onlara -Bir gelecek.

Sean onun yatak odasından çıkışını ve koridorda sert adımlarla yürüyüşünü izledi.

Thorpe ona kısık sesle, "Bunların hiçbirisi hoşuma gitmiyor," dedi.

"Ben de bilmiyorum. Ama bunun ne anlama geldiğini öğrenir öğrenmez ona söylememiz gerekecek."

Thorpe isteksizce başını salladı. "Sizce kartı yumurtanın içine babası mı koydu?"

"Ve yapıştırarak kapattı, evet. Bunu başka kim yapabilirdi ki?" "O zaman bu bilgiyi bir nedenle saklamak istedi."

"Ya da güvende tuttu. Ama bunu *ona* neden verdiğine karar vermeye çalışıyorum." Sean olmayan başparmağını çenesine sürttü. "Daha az dikkat çekmek için, belki de birileri bu bilgiyi içeri girecek kadar çok isterse diye? Ama neden kendi kasasına koymadı ya da bankada güvenli bir şekilde saklamadı?"

"Daniel Howe aptal bir adam değildi. Belki de Callie'nin kaçmayı planladığını sezmiştir."

"Ve yumurtayı da yanında götürmeyi mi planladı?" Sean başını salladı. "Daniel Howe biraz eksantrik sayılırdı ama hangi adam on altı yaşındaki kızının bir oyuncuyla kaçmasına seyirci kalır? Bu akla yatkın değil.

Ama bilgiyi göz önünde saklamak istediğini hayal edebiliyorum. İsterse yine de erişebilir. Ama kartı yumurtanın içine gizleme zahmetine katlandığına göre, her ne yazıyorsa yazsın, bu bilgiyi saklamak istediğine inanmak zorundayım."

"Bunu görmenin başka bir yolu yok." Thorpe içini çekti. "Bulduğumuz şeyi Callie'ye söylemekten neredeyse korkuyorum. Muhtemelen ailesinin ölümüne neden olmuştur."

"Tartışamam ama bunu ondan saklamamızın bir yolu yok. Eğer bir şey bulursak, bomba gibi patlayacağından hiç şüphem yok. Bu onun dünyasını tamamen alt üst edebilir. Hazırlıklı olmalıyız." *İkimize de ihtiyacı olacak.* Sean kelimeleri ısırarak geri aldı. Thorpe onları duymaya hazır değildi.

Thorpe usulca küfrederek SD karttaki ilk dosyayı açtı. Sean omzunun üzerinden baktı. Birlikte okumaya başladılar.

On Yedinci Bölüm

Sean ve Thorpe nihayet küçük mutfğa adım attıklarında öğleden sonra gelip geçmişti. Callie uzun zaman önce volta atmaya bırakmış, cinayetlerin işlendiği o korkunç geceyi hatırlamaya çalışmayı bırakmıştı... adamlarının bir şey bulmamış olmasını ummayı da.

Küçük alana adım atıp kapı aralığından içeri girdiklerinde ve ona ödünü kopartan bir ciddiyetle baktıklarında, ayağa kalktı ve midesinin ayak parmaklarına kadar düştüğünü hissetti. "Neden birinin peşimde olduğunu biliyor musun?

Ailemi neden öldürdüler?"

Sean ağır bir sesle, "Öyle sanıyoruz, evet," dedi.

"Ne kadar kötü?" Gerçeğin etrafında dans etmenin ya da ona BS yapmalarına izin vermenin bir anlamı yoktu. Biri onun peşindeydi ve kaçmaktan, hayatının neden darmadağın olduğunu bilmemekten ya da tüm bunların nasıl olduğunu anlamamaktan çok yorulmuştu. yarınlar bir anda dağılmıştı.

Eğer yüzlerini doğru okuyorsa, mutlu bir geleceğe benzeyebilecek her şey boş bir hayalden başka bir şey değildi.

Sean yumuşak bir sesle, "Otur, tatlım," dedi.

Yani keşfettikleri şey sadece kötü değil, korkunçtu da.

"Oturmak istemiyorum. Saatlerdir bunu yapıyorum. Lanet olsun, böyle bana."

Sean Thorpe'a baktı. Callie bunun mümkün olduğunu düşünmese de Thorpe daha da suratsız görünüyordu. Son dört yıldır ona bakan kişi sanki kendini çelikleştiriyormuş gibi çenesini sıkı.

Panik kan dolaşımına buz gibi bir soğukluk yaydı. "Zaten kötü şeyler bekliyordum ama siz ikiniz ödümü koparıyorsunuz. Neler oluyor?"

"Efendin sana bir emir verdi, Callie." Thorpe sandalyeyi işaret etti.

Bayılacağını mı düşünüyorlardı? Parlak mavi vinil koltuklu küçük alüminyum sandalyeye oturdu ve ters ters baktı.

Kız tükürmelerini isteyemeden Sean onun önünde yere çöktü ve kızın ellerini kendi ellerinin arasına aldı. Yutkundu. "Sen çocukken babanın parasını ödediği araştırma hakkında ne kadar şey biliyorsun? Dr. Aslanov'un tam olarak ne yapması gerekiyordu?"

"Kansere bir çare bulun. Babamın tek söylediği buydu. Bu araştırma hakkında mı?"

Sean tereddüt etti, o da Thorpe'a baktı. O da başını salladı. "Baban sadece kanseri yok edecek bir hap ya da tedavi bulmak istemedi. Aslanov'a kanseri genetik olarak tedavi etmenin bir yolunu bulmasını söyledi, böylece hiç kimse bir daha kendisinin ya da sevdiği birinin kendisini içten içe yiyip bitiren bir hastalığa yakalandığını duymak zorunda kalmayacaktı. Aslanov sadece bir araştırmacı değildi;

Tartışmalı genç bir Rus genetikçiydi. Meslektaşlarının çoğunun kaçındığı teorileri vardı. Haklı olduğu ortaya çıktı. Ve yanlış."

"Aslanov kanserin olmasını genetik olarak nasıl önleyeceğini mi buldu?" Callie çenesini toplamak zorunda kaldı. Bu mümkün müydü?

"Tam olarak değil," diye çekindi Sean. "Eğer babanın notlarını doğru okuyorsak,

Aslanov, tarım ve tıp gibi alanlarda kullanılan genetik mühendisliği ilkelerini aldı ve bunları karışık sonuçlarla genişletti. Sizin Babam daha sonra bu tür genetik araştırmaları bilimin 'kanunsuz sınırı' olarak tanımladı. Ancak çok geç olana kadar parasının satın aldığı şeyin bu olduğunu bilmiyordu."

"Ne demek istiyorsun?" Callie Sean'ın ellerini kavradı, midesi düğüm düğüm oldu. "Onu Aslanov mu öldürdü?"

Adamlar, kalbinin teklemesine neden olan bir başka temkinli bakış alışverişinde bulundular. "Hayır," diye cevap verdi Thorpe sonunda, sanki ekleyecek daha çok şeyi varmış gibi. Ama o sustu.

"Annenize ilk teşhis konulduğunda, görünüşe göre on sekiz aydan fazla ömrü kalmamıştı. Babanız tedaviye yakın olduklarına inanan birini ya da en azından onu iyileştirecek bir şey aradı. Ama tüm güvenlik önlemlerini atlatmaya istekli kimseyi bulamadı.

önlemleri ve hükümet düzenlemelerini anneniz üzerinde test etmek için kullandı. Hiçbir şey yapmazsa annesinin öleceğini bildiği için başka bir yöne saptı ve Aslanov'u buldu. Rus, önceki beş yıl içinde kendisini bürokrasiye boğmayacak bazı üçüncü dünya ülkelerine gitmişti. Aslanov'a göre, araştırmasını başkaları üzerinde büyük bir başarıyla gerçekleştirmişti. Babanıza biraz araştırma ve finansmanla annenizi kurtarabileceğini söylemiş. Tabii ki böyle bir şey olmadı."

"Kanseri beklenenden daha hızlı ilerledi."

"Ama Aslanov yakın olduğu konusunda ısrar etti, bu yüzden baban dört yıl daha onu finanse etmeye devam etti." Sean durakladı, sonra tekrar Thorpe'a baktı, Thorpe'un ağzı acımasız bir hal aldı.

"Eğer bu konuşmayı kafanızda kurguluyorsanız, yapmayın," diye rica etti. Thorpe, "Düzenlemiyoruz, tatlım," diye söz verdi.

"Sadece biraz karışık."

"Pekâlâ o zaman. Bu araştırma nasıl oldu da ailemin öldürülmesine yol açtı?"

Sean ayağa kalktı, volta attı, belli ki tedirgindi. Thorpe hikaye anlatımını devraldı. "Anneninki gibi vakaları tedavi etmek için araştırma yaparken, babanın ilgilenmeyeceğı ek genetik değışikliklere rastladı. . ama başkaları yapardı."

Callie kaşlarını çatı. "Hangi diğerkleri? Çıkar ağzındaki baklayı. Sevdiğim aileye ne olduğunu öğrenmek ve biri beni öldürmek istediğı için her beş dakikada bir arkamı kollamaktan vazgeçmek için dokuz yıl bekledim-"

"Aslanov'un bir karısı, üç çocuğı ve mali sorunları vardı. Annen için araştırma yaparken, bir mutasyona uğratmanın yollarını bulduğunu iddia etti. bağışıklıklarını, dayanıklılıklarını, güçlerini ve hatta zekalarını geliştirmek için bir kişinin genetik yapısı. Bunun doğru olup olmadığı konusunda bir fikrim yok ama bu iddiayı ordudan olduğunu düşündüğümüz başka birine sattı çünkü Latin Amerika'da bir kampta yapılan bir araştırmayla ilgili notlar vardı, ilk araştırmalardan bazıları kullanılarak askerler üzerinde deneyler yapılıyordu. Ama tam olarak kim Bunun arkasında babanızın ana hatlarıyla belirttiğı bir şey yok."

Thorpe'un söylediklerinin hiçbirisi hesaplanmamıştı. "Bekle. Bana diyorsun ki . . .

Neyi? Aslanov'un araştırmasını ordudan birine sattığını ve onun da daha sonra ailemi öldürdüğünü mü?"

"Her zaman hızlı olduğunu söylemişimdir." Thorpe başını salladı.

"Sonunda, evet." "Ama neden?"

"Baban Aslanov'un ne yaptığını öğrendi ve ona Durun," diye devam etti Sean. "Araştırmanın fişini çekti ve düdüğü çalmakla tehdit etti. Aslanov baskıya boyun eğdi ve parasını ödediğı araştırmanın kalanını babana geri verdi, o da notlarına göre yaktı. Ancak Aslanov'un bu bilgiyi teslimatı bekleyen askeri bağlantısına çoktan sattığı anlaşılıyor. İşte

Ne olduğunu biraz tahmin etmek zorundayız ama mantıklı. Bu askeri bağlantı, satın aldığı en son veriler için Aslanov'a gitti.

Bilim adamının artık verecek parası kalmadığında, adamı ve tüm ailesini öldürdüler."

"Çocukları bile mi?"

Sean ve Thorpe'un yüz ifadeleri birbirinin aynısıydı ve Sean nihayet konuşmadan önce ona hiç de mutlu bir his vermiyordu. "Varsayım bu. Üç çocuktan ikisinin cesedi olay yerinde bulundu. Üçüncüsü beş yaşında bir kızdı ama hiç bulunamadı. Aslanov davası, ailenizin öldürülmesiyle olası bir bağlantı olarak araştırdığım bir şeydi çünkü profesyonel bir bağlantıyı paylaşıyorlardı ve

suçlar çok benzerdi. Ancak bağlantılı olduklarını asla kanıtlayamadım. SD kartta bulduğumuz şey kesin bir kanıt değil ama giderek yaklaşıyoruz."

Callie yerinde duramıyordu. Bilgiler kafasının içinde bir çift zar gibi yuvarlanıp duruyordu. Adımlarını hızlandırdı, yumruklarını sıktı... Sean ve Thorpe'un bakışlarının her hareketini izlediğini hissetti.

"Konuş bizimle, tatlım."

"Babam iyi bir şey yapmaya çalıştı. Annemi kurtarmaya ve kanseri bitirmeye çalıştı. Muhtemelen Pollyanna'ydı ve çok hırslıydı, ama biri onu bunun için mi öldürdü? Anlayamıyorum. Ve neden kız kardeşimi de öldürsünler ki? O benden daha fazla bir şey bilmiyordu." Callie alay etti. "Muhtemelen daha az şey biliyordu. Babam Aslanov'a tüm o araştırmalar için para ödediğinde o daha küçük bir çocuğu ve-"

"İkincil hasar," dedi Sean yumuşak bir sesle ve onu kucaklamak için ayağa kalktı. "Kız kardeşini ve Aslanov'un ailesini bu yüzden öldürdüler. Onlar bu pisliklerin ihtiyaç duymadığı tanıklardı. Bu araştırma için kim para ödediyse Charlotte'un neler bilebileceği hakkında hiçbir fikri yoktu ve eğer sorsalardı ... o zaman onları teşhis edebilirdi. Eminim onun ölümünü bir önlem olarak görmüşlerdir."

Callie her şeyi anlamsız buluyordu; babasının öldürülmesini, Charlotte'un katledilmesini. DNA araştırması için mi? Mantıksal olarak, noktaları birleştirebiliyordu. Duygusal olarak ise, bir insanın bu cinayeti işleyebileceğini anlayamıyordu.

tetikleyici. "Ailemi ve Aslanov'ları kim öldürdüyse, bu araştırmayla ne yapabilir?"

"Babanın yazdıklarından bulmacayı bir araya getirmek mi? Birinin daha hızlı ve daha iyi bir asker yapmak istediğini söyleyebilirim. Belki de bütün bir ordu."

Süper askerler mi? Bunun sonuçları şaşırtıcıydı. Muhtemelen dünyayı değiştirecekti. Amatörlerle ya da süper askerlerle uğraşmadıklarını zaten biliyordu.

pes etme ihtimali olan insanlar. Ama bu bilgi onu daha önce hiç hissetmediği kadar dehşete düşürmüştü.

Birden Thorpe'un kolları onu sardı ve sırtını geniş göğsüne yasladı. Sıcaklık, rahatlık, koruma.

Sean onun yüzünü büyük ellerinin arasına aldı. "Titriyorsun, tatlım. Derin nefes al. Bu işte asla yalnız olmayacaksın."

"Senin yanındayız," diye söz verdi Thorpe. "Sen güvende olana kadar, hep yanında olacağız."

Callie aralarına girip tehlikenin geçmesi için dua etmek istedi. Ya da onları kucaklamaktan vazgeçip bir şeyler değişene kadar dünyaya bağırıp çağırmak. "Güvenli mi? Güvenli diye bir şey yok. Burada gerçekçi olmaya başlamalıyız. Kiminle ve neyle karşı karşıya olduğumu düşünürsek, onlardan bu kadar uzun süre kaçabilmiş olmam bir mucize. Ama bunu gerçekten hayatımın sonuna kadar yapabilir miyim? Bir keresinde dediğin gibi, hayattayım ama yaşamıyorum. Bunu zaten neredeyse on yıldır yapıyorum. Daha ne kadar-"

"Bu bilgiyi FBI'daki doğru ellere ulaştıracacağız." Sean onun gözlerinin içine baktı, yüzüne kararlılık damgasını vurmuştu. "Kime güvenebileceğimizi bulacağım. Seni güvende tutana kadar çalışacağız. Boynuna bir tasma taktım. Bir gün parmağına bir yüzük takacağım. Bir an bile kimsenin sana zarar vermesine izin vereceğimi düşünme."

Yeminleri sadık ve o kadar güzeldi ki, kalbinin şarkı söylemesine neden oldular.

Ayrıca büyük olasılıkla umutsuzlardı.

Onun arkasında Thorpe gerildi ve tamamen sessiz kaldı. Gelecek için böyle bir söz vermemiştii. Onu önemsiyordu ama sevmiyordu. Ve muhtemelen bunun nedenini ona asla söylemeyecekti.

Onu özleyecek kadar uzun süre hayatta bile kalmayabilir.

"Eğer bu her kimse, ikinizin benimle birlikte inzivaya çekildiğinizi öğrenirse, öldürecekleri tek kişi ben olmayacağım," diye belirtti.

"Kes şu konuşmayı," diye hırladı Thorpe. "Seni bu işi tek başına halletmen için bırakmıyoruz ve bu konuyu zaten yeterince ele aldık. Bu konuyu bir daha açma."

"Kesinlikle," diye ekledi Sean. "Şu anda güvenliğe giden yolu göremiyor olabilirsiniz ama bir yol olmalı. Onu bulacağız ve bu bilgiyi doğru kişinin eline ulaştırmakla işe başlayacağız. Bunun kim olduğunu bulacağım. Ama internet olmadan, bunu şahsen iletmemiz gerekecek."

Bu mantıklı gelse de onu ölesiye korkutmuştu.

"Bence ilk ışıktaki buradan ayrılarak başlayalım. Tekneyi yanaştıracak kadar iyi görebildiğim anda gizlice karaya çıkacağız. O zaman güvenli bir cep telefonu sinyali bulacağım ve telefon görüşmeleri yapmaya başlayacağım. O noktada bir şeyler ayarlayacağız, ister bize takviye göndersinler, ister bizi güvenli bir eve yönlendirsinler, bir şeyler. Cinayetlere karışmadığını kanıtlayacağız. Biz aileni ve Aslanovları kimin öldürdüğünü bulana kadar seni koruyacaklar, sonra-"

"Bu çok fazla 'eğer' ve 'o zaman' demek. FBI'daki herkese güvenebileceğimizi nereden bileceğiz? Bu konuda yeterli bilgiye sahip olacağımızı nereden bileceğiz?"

Bu araştırma için kimin bu kadar masum insanı öldürmeye istekli olduğunu bulabilir miyiz?"

Sean, "Bütün bunları bana bırak," diye ısrar etti.

Callie güneşin batışını görmek için mutfak penceresinden dışarı baktı. Gerçek zamanın ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu ama sonsuza kadar burada kalabilmeyi diliyordu

Kalbini elinde tutan bu iki muhteşem adamla. Onlara bir ömür boyu sevgi verebilmeyi, diz çöküp itaat edebilmeyi... ve arada sırada sırf eğlence olsun diye başını belaya sokabilmeyi diliyordu. Her gün Sean'a içini dökebilmeyi ve mümkün olan en iyi eş ve itaatkâr olabilmeyi diledi. Thorpe'u iyileştirmeyi, böylece yeniden bir bütün olabilmeyi, onunla kalabilmeyi ve onun diğer eksik parçasını doldurabilmeyi arzuluyordu. Şu anda bunların hiçbirisi mümkün görünmüyordu.

Ama bir konuda haklıydılar; kaçmak çözüm değildi, artık değildi. Sekiz saati de kalsa, seksen yılı da kalsa, bu zamanın çoğunu sevdiği insanlarla geçirmek istiyordu. Bu katiller onun ailesini ve geçmişini elinden almıştı. Vallahi, onlara geleceğini de vermeyecekti.

Onlara başını salladı. "Pekala. Sırada ne var?"

O akşama kadar, gemiden ayrılırken yanlarına almaları gereken her şeyi toplamış, yumurtayı ve SD kartı emniyete almış ve hafif bir akşam yemeği yemişlerdi. Kadırganın küçük masasının etrafında neredeyse sessizlik içinde oturup bir şişe kırmızı şarap içtiler.

Thorpe bu gecenin birlikte geçirecekleri son gece olmasından korkmadan edemiyordu. Yutkundu, parmağı bardağın üst kısmını çevreledi. Bunu duymak Sean'ın Callie'yi kurtarmak istemesi, kişisel riski ne olursa olsun, bir darbe

değildi.

Thorpe da aynı şeyi hissediyordu. Ama diğer adamın onunla evleneceğini açıklaması

Güneş sinir ağına bir yıkım topu gibi. Buradan ayrıldıklarında ve FBI olaya karıştığında, Callie'nin artık ona ihtiyacı kalmayacaktı. Oh, Thorpe biliyordu ki

Ona Sean'dan daha fazla sınır koyabilirdi ama federaller bunu anlayacaktı. O akıllı bir adamdı. Onun bocalamasına ya da uzun süre ihtiyaç duymasına izin vermeyecekti. Sean'la bir yolculuğu paylaşmak onu bu konuda ikna etmişti.

Şarabının geri kalanını yudumlayan Thorpe, Callie için savaşmayı ya da en azından ikisiyle birlikte kalmaya çalışmayı düşündü. Ama sınırlarını biliyordu. Onun gibi bir kadın, adım adım yanında olabilecek biriyle birlikte olmayı hak ediyordu. Yıllar geçtikçe bunu daha az yapabilir hale gelmişti. Ama o zamandan çok önce, ona ne kadar taptığını her şekilde gösterebilecek birini istiyordu. Onun vücuduyla, evet. Her gün, her gece, her fırsatta

ona verdi. Sözleriyle mi? Bu lanet takıntısı çok sinir bozucuydu. Bu saçmalığı aşması gerekiyordu. Callie Melissa değildi; üç küçük kelime yüzünden onu terk etmezdi. Daha da önemlisi, öyle biri değildi - lanet olsun, adını düşünmekten bile nefret ediyordu.

Callie aniden ayağa kalktı, sandalyesi yere sürtündü. "Odadaki file tahammül edemiyorum. Bundan sonra her ne olacaksa tehlikeli olacak."

Thorpe Sean'a döndü, o da başıyla onayladı. "Muhtemelen. Biz bilmiyoruz göle kadar takip edildiler. Sanmıyorum, yoksa çoktan tepemize binmiş olurlardı. Ama vazgeçmeyecekler. Yarın kıyıya çıktığımızda ... her şey olabilir."

Bu sözleri yalanlayabilmeyi çok isteyen Thorpe sadece başını salladı.

Callie gergin, üzgün ve korkmuş görünüyordu. Ama kararlıydı. "O zaman birkaç şey söylemem gerekiyor."

Sesi titriyordu ve kendini tutmaya çalışıyormuş gibi görünüyordu. Bu işin sonuna kadar yaşayamayabileceği inancı yüzünün her yerinde yazılıydı.

Thorpe'un kalbi göğsünde küt küt atmaya başladı. "Evcil hayvan ..."

"Lütfen izin ver." Başını iki yana salladı. "Bunu çıkarmam gerek. Kırılmayacağım."

"Devam et." Sean onun elini tuttu, başparmağı parmak eklemleri üzerinde rahatlatıcı daireler çiziyordu.

"Akli başında insanlar bunu yapmazken siz ikiniz bana destek oldunuz. Size yaşattığım cehenneme rağmen benim için geldiniz. Yapabilecekken beni satmadınız. Holden'dan sonra kimseye güvenmek istemedim. Ama siz kendinizi tekrar tekrar kanıtlamaya devam ettiniz." Gözyaşları akarak

yanaklarından aŖađıya süzüldü ve bu onun kalbini kırmadıysa kahretsın.
"Zor davrandıysam özür dilerim.

İnatçı. Ama siz ikiniz bana birinin beni önemsemesinin nasıl bir şey olduğunu hatırlattınız ve ben bunu çok uzun zamandır yaşamamıştım. Teşekkür ederim. Her zaman inanılmaz derecede minnettar olacağım. Ve sizi her zaman seveceğim."

"Callie." Sean ona doğru uzandı.

Kenara çekildi. "Bu gece yapabileceğimiz başka bir şey yok, değil mi? Karanlıkta yanaşmak yok mu?"

"Hayır. Bu büyüklükte bir teknede yeterince uzman değilim." "Artık telefon görüşmesi yapmak yok mu?"

Federal başını salladı. "Tam olarak kime güveneceğim gibi birkaç şeyi çözene kadar olmaz."

"O zaman bu gecenin üçümüzle ilgili olmasını istiyorum. İkinize de hiç kimseye veremediğim şeyi vermek istiyorum." Titreyen bir nefes daha aldı, gergin bakışları Sean'la onun arasında gidip geliyordu. "Her şeyimi."

Aleti ayağa kalktı ve partiledi. Callie'ye sadece hayalini kurduğu şekillerde sahip olma fikri kanının güneye doğru akmasına, başının dönmesine ve damarlarının cızırdamasına neden oldu. Aynı zamanda canını da yakıyordu. Daha önce de yaptığı gibi, ruhunun bir parçasını onlarla vedalaşırken bırakıyordu.

Onu bir kurşunla kaybedebileceği düşüncesi bağırsaklarını acı dolu bir düğümler ordusuna bağladı. Tehlike geçerse, onu sadece Sean'a teslim etmek zorunda kalacağı düşüncesi, çılgılık atmak, tırnaklarını tükürmek ve onun için doğru erkek olamadığı için kendini dövmek istemesine neden oldu.

"Emin misin, tatlım?" Sean onun yanağını okşadı.

"Evet. Sana güveniyorum. Bir şeyi doğru yapmak istiyorum. Yarın son günüm olma ihtimaline karşı yanımda gerçekten güzel bir anı götürmek istiyorum. Lütfen."

Buna nasıl hayır diyebilirlerdi ki?

Sean ona endişeli bir bakış attı. Thorpe onu geri gönderdi, sonra ayağa kalktı. Eğer bu Callie'ye son dokunuşu olacaksa, onu izin verdiği her şekilde deneyimlemek istiyordu.

Ve ona sözleriyle veremediği tüm sevgiyi vermek için.

"Yatak odasına o zaman." Thorpe onun sesindeki sert tonu duydu. Kendini toparlamaya çalışıyordu.

"Seninle geliyorum, tatlım. Oraya vardığında diz çök ve bekle. Biz de geleceğiz."

O iri mavi gözleri Sean'a doğru baktı, bakışları onu okşar gibiydi. İfadesi ona, gözlerinin altında Son gecesi olabilecek bu geceyi dolu dolu yaşama kararlılığıyla kalbi

kırılıyordu.

Siktir, onunki de öyleydi.

Onun omuzlarını tuttu ve sertçe baktı. Eğer onu şimdi öperse, onu burada mutfığa götürecekti. Onu küçük masanın üzerine yatırır ve yarın yokmuş gibi ona vururdu. Çünkü gerçekten de yoktu.

Thorpe bir şekilde kendini tutmayı başardı ve sadece dudaklarını onun alnına bastırdı. Sean onun elini tuttu ve boynuna sokuldu. Callie nefesini tuttu ve dondu kaldı. Gözleri kapalı, o anın tadını çıkarıyor gibiydi. Sean onun kokusunu içine çekti ve o da aynısını yaptı.

Bu neden Melissa'nın onu terk etmesinin açısından çok daha fazla canını yakıyordu? Ondan önceki korkunç kaltağın yaptıklarından bile daha fazla? Callie bir keresinde ona en büyük pişmanlığının kendisi olacağını söylemişti, ama kahretsin, o da onunki olacaktı.

O an geçti ve kadın başı dik bir şekilde odadan çıktı. Kafasını binlerce düşünce doldurdu. Daha da fazla duygu göğsünü ezdi. Yumruklarını sıktı, lanet duvarı dövmek istedi. Ama bu hiçbir işe yaramayacaktı. Yarın gelecekti.

"Onu uzun süre yalnız bırakamayız yoksa dağılır," diye mırıldandı Sean, Callie'nin küçük tekneden duyamayacağı şekilde.

"Anlaştık."

Diğer adam yutkundu. "O zaman sadede gelemim. Onu tamamen zaptetmeme izin vermeden önce aylarca mücadele etti. Eğer her şeyi teslim etmek istiyorsa, onu zorlamamız gerekecek."

"Ben derim ki duyularının çoğunu keselim. Görme ve ses duyularını ortadan kaldırmadan kendini tamamen bizim elimize bırakması mümkün değil. Onu dokunmaya, hissettiklerine güvenmeye zorlayalım."

"Sanırım her parçasını teslim edecek."

Thorpe başıyla onayladı. "Ona bu bir gecelik özgürlüğü vermeliyiz, gerçekten uçmasına izin vermeliyiz."

"Bizden neredeyse başka hiçbir şey istemedi. Eğer onu öldürmeye çalışan kişiden kurtarabilirsek, muhtemelen bir daha hiçbir şeyi reddetmeyeceğim." Sean'ın gülümsemesi kendini küçümser nitelikteydi.

"Bu senin zararına olacak, söz veriyorum. Sizinle savaşıyacaktır ama onu sıkı sıkıya kontrol ettiğinizi bilmek isteyecektir."

"Neden kalıp onun iyi olduğundan emin olmuyorsun?"

Gerçek dilinin ucundaydı ama ağzından kaçırsa bile bu hiçbir şeyi değiştirmeyecekti. Ve bu gerçeği borçlu olduğu kişi Sean değildi. "Önemli değil."

Fed tartışmaya hazır görünüyordu ama tartışmadı. "Bence bir hata yapıyorsun
Callie'den uzaklaşarak büyük bir hata yaptın, ölene kadar pişmanlık duyacağın bir hata."

"Bundan eminim. Neden bu gece patronunu arayıp sabahın ilk ışıklarıyla birlikte güvenli bir yere gitmek için zırhlı eskort istemiyorsun?"

Sean i  çekti, konunun değişmesinden memnun olmadığı belliydi. "Patronum bilgi vermekten ka ınıyor. Bana saçmalık  l erimi harekete geçiren bazı cümleler söyledi. Kime g venebileceğimizden gerçekten emin değilim, bu yüzden bir B planımız ve iyi bir kaçış rotamız olana kadar yerimizi söylemeyeceğim. Bir sürü tanığın olacağı Vegas saha ofisine gitmeyi tercih ederim. O zaman Callie'yi kaçırmaya çalışmak çok daha zor olacaktır."

"Hepsi iyi noktalar. Gidip onu bulalım."

Sean başını salladı ama mutfağı karıştırmaya başladı. Thorpe'un hafifçe gülümsemesine neden olan birkaç eşya aldı. "Lanet olası kulak tomurcuklarına ihtiya ım var."

" antamda biraz var, yatak odasında."

"Mükemmel." Diğer adam mutfaktan çıkıp yatak odasına doğru yöneldi. "Bu gece onun etrafını sarmak istiyorum. Ona kendini hiç olmadığı kadar güvende ve sevilmiş hissettirmek istiyorum."

Tam olarak hayal ettiği şeydi. Thorpe başını salladı.

"Onunla birlikte sevişmeliyiz." Sean küçük salonda durdu ve döndü, yüz ifadesi ciddileşmişti. "Daha önce yaptığımız gibi sırayla değil. Aynı anda. Onu tamamen doldurmak istiyorum."

Tanrım, buna bayılırdı. Ama bazı sorunlar vardı. . . "Daha önce bir erkeği anal yoldan aldığını sanmıyorum."

"Muhtemelen hayır." Sean dudaklarını birbirine bastırdı. "Daha önce bir kadını bu şekilde sikmiştim ama yakın zamanda değil. Sanırım sen çok daha fazla
bu konuda benden daha tecrübeli."

Çok, çok, çok. Ergenliğinin vahşı yıllarında. Boşanma sonrası öfkeli döneminde daha da fazla. Ve muhtemelen otuzlu yaşlarının başında, hayatının her yönünü kontrol etmeye karar verdiğinde ve herhangi bir şeyi gerçekten umursama yeteneğini kaybettiğinde adil payından daha fazlası.

Ta ki Callie kapısından içeri girip her şeyi değiştiren e kadar. "Son birkaç yıldır pek pratik yapmadım."

"Son dört, belki?" Sean bilerek sordu. Gerçekten de şeffaftı.

Sadece sıkıca gülümsedi. "Kapa  enenini ve ona git."

Sean kırılgan bir kahkaha atarak yatak odasına olan mesafeyi kapattı. İçeri girdiklerinde Callie yatağın yanında diz çökmüş, başı öne eğik, gözleri aşağıda, siyah saçları ince vücudunun her yanına dökülüyordu. Gergin ama garip bir şekilde huzurlu görünüyordu.

Thorpe çantasından iPod'uyla birlikte kulaklıklarını da çıkardı. Onu daha çok spor salonuna yaptığı ziyaretler için saklıyordu ama zindanda çalmak için de bir tane olmak üzere bazı alternatif çalma listeleriyle donatmıştı. Tek kelime etmeden, mutfaktan aldığı eşyaları komodinin üzerine yerleştirmiş olan Sean'a uzattı.

Callie'nin teslimiyetinin kontrolünü bir başkasına devretmek canını sıkıyordu - aslında Sean'ın ona dokunmasına dayanamadığı için değil. Çünkü onu en azından bir kez olsun kendi kontrolü altına almak istiyordu. Ama bunu hak etmemişti. Kalmayacaksa ondan bu kadar çok şey almayı da hak etmiyordu.

Sean, "Hâlâ giyiniksin," diye işaret etti.

"Tartıştım efendim. Ama bana soyunmamı söylemediniz."

"Ben de yapmadım. Sanırım bu gece bunu kendimiz yapmayı tercih edeceğiz." "Kesinlikle," diye ekledi Thorpe.

Bazen Sean'la o kadar iyi anlaşıyorlardı ki bu korkutucuydu.

Diğer adam yumuşak bir sesle, "Bizim için ayağa kalk," diye emretti.

Callie bunu titrek bacakları üzerinde yaptı. Thorpe şimdi onun sinirlerini gerçekten görebiliyordu.

Bunun onun için çok şey ifade ettiğini bilmek onu daha da sevindirdi.

Sean düz beyaz gömleği kadının gövdesinden yukarı ve başının üzerinden kaldırarak çıplak göğüslerini ve dolgun meme uçlarını ortaya çıkardı.

Thorpe parmaklarını bir tepenin üzerinde gezdirdi. "Gözlerini kapat, evcil hayvan."

Kadın tereddüt etmeden bunu yaptı ve Sean cebinden bir mendil çıkararak ayağa kalktı. Mükemmel bir çözüm değildi ama temiz ve kullanışlıydı.

Başının arkasında düğümlerken, onun etrafında yarım daire çizdi, sonra çenesini kendisine doğru eğdi. "Güvenli kelimen?"

"'Yaz', efendim."

"Çocukluk atınızdan sonra mı?"

"Bunu biliyor muydun?" Sesi şaşkınlıkla çınlıyordu.

"Kağıt üzerinde senin hakkında çok şey biliyorum. Gerçek senle ilgili her şeyi kendim bilmek istiyorum. Teslimiyetinizin güzel hediyesi için teşekkür ederim. Bunun senin için kolay olmadığını biliyorum."

"Hayır, ama bunu yapmam gerek."

"Biliyorum," diye güvence verdi Sean. "Ve buna ihtiyacım var."

"Ben de öyle," dedi Thorpe kalın bir sesle, arkasından yürüyüp bileklerini tutarak. "Ellerini bana ver."

Callie derin bir nefes aldı, sonra nefesini verirken vücudundaki tüm gerilimi serbest bıraktı ve kendini tamamen teslim etti. Callie onun için her zaman güzeldi ama daha önce hiç kimseye gerçekten güvenmemiş bir kadının şimdi her şeyini teslim edişini izlemek onu hem şaşırtmış hem de alçaltmıştı.

Thorpe bir eliyle onun bileklerini tuttu. Diğer eliyle de kızın alınına yumuşak bir öpücük kondurabilmek için başını geriye doğru eğdi. "Beni etkiliyorsun, tatlım. Ne kadar olduğunu bile söyleyemem. Lütfen hiç düşünme

Aksi takdirde."

Yumuşak bir gülümseme dudaklarının kenarlarını kaldırdı. Thorpe eğilerek yanağını onun yanağına bastırdı. Çok ipeksi, çok dişi. Callie onun hayal etmeye bile cesaret edemediği kadındı.

Sean ona birbirine düğümlenmiş birkaç yastık kılıfı uzatırken, o da kızın bileklerini sırtının alt kısmından bağladı. Sonra omuzlarını okşadı, boynundaki saçları kaldırdı ve yumuşak ensesini öptü. Ona her dokunduğunda göğsünde bir şeyler kabarıyordu. Kahretsin, bu gecenin ona son sahip oluşu olmasından nefret ediyordu.

Callie'nin önünde, Sean kulaklıkları kavradı ve iPod'un çalma listeleri arasında gezindi. "Hangisi?"

Thorpe klasik bir karışım seçti, hem yansıtıcı hem de tutkulu enstrümanlar, sonunda göz kamaştırıcı bir sona çarpmadan önce zonklayan ve şişen. Pişmanlık onu gömdüğünde bunu içki müziği olarak kullandı.

Thorpe'un

Callie'ye hislerini anlatacak sözcükler kalbinde sıkışıp kalmıştı ama bir yanı onun bu şarkılar aracılığıyla hislerini duymasını umuyordu.

Sean başını salladı, sonra dikkatini tekrar Callie'ye yöneltti.

"Göremiyor musun?"

"Hayır, efendim."

"Ve kollarını hareket ettiremiyorsun?"

Omuzlarını oynatarak kurtulmaya çalıştı. Thorpe gülümsedi. Her şeyi bilmiyordu ama bir denizaltının nasıl emniyete alınacağını kesinlikle biliyordu.

Bilekleri, adam onu bırakmaya hazır olana kadar rahat ama hareketsiz olacaktı.

"Hayır, efendim."

"Şimdi işitme duyunu keseceğim. Müzik duyacaksın. Ama bunu bizi

dışlamak için kullanmayacaksınız. Bu kafanı susturmak için, böylece ne olduğunu hissedebilirsin.

Sana ne yaptığımızı. Ve ne kadar önemsedığımızı hisset." Gerildi. "Sean-"

"Hayır, tatlım. Tekrar dene." Alçak ve cesaretlendirici sesi yatıştırmaya yönelikti ama aynı zamanda omurgalı bir ses tonuydu. "Thorpe ve ben seni herhangi bir şekilde incitecek miyiz?"

Callie tereddüt etmedi. "Hayır, efendim."

"Seni zarar görmekten korumak için yaptığımız onca şeyden sonra, sana bir şey olmasına izin vereceğimizi mi sanıyorsun?"

Omuzlarını avuçlayan Thorpe onu biraz sıktı. "Evcil hayvan mı?"

"Asla. Sadece müziğin sesini çok açmamanızı rica edecektim. Bu genellikle başımı ağrıtıyor."

Kadının cevabı onu rahatlatmıştı ve Sean'a baktı, o da başını hüzünle salladı ve müzik başlarken kulaklıkları yerine taktı.

Bir süre çalmasına izin verdi, sonra birini çıkardı. "Sesi nasıl?"

"Mükemmel," diye güvence verdi. "Müzik çok güzel."

"Çok iyi."

Sean tomurcuğu yavaşça kulağına geri taktıktan sonra, spor salonuna giderken de kullandığı kol bandına bağlı iPod'u kızın narin pazularının etrafına taktı. Üzerinde çok büyük duruyordu ama dayanıyordu.

Sean yüksek sesle, "İnanılmaz bir kadın," diye düşündü.

Thorpe, Callie'nin Dominion'ın kapısından içeri girdiği anda bunu anlamıştı. Sean'a Callie'yi bu tehlikeden kurtarabilirlerse hayatında olduğu için ne kadar şanslı olacağını söylemek istedi. Ama boğazı düğümlendi ve zar zor başını sallayabildi.

Sean, Callie'nin pembe dudaklarını öper öpmez o an yok oldu; bir öpücük, bir fırça, sonra bir dil darbesiyle ağzına dalmadan önce uzun bir baskı. Thorpe, Callie'nin boynu ve omzu boyunca bir dizi öpücük bıraktı, ellerini kalçalarına dayadı ve sikini Callie'nin dolgun kıkırına bastırdı, Tekrar onun içinde olma, başka bir erkeğe asla vermediği bir şeyi alma şansı için çaresizdi. Bunu bu kadar çok istemek bencillikti, ama onun kendisini ne kadar çaresizce acıttığını inkâr etmeye zahmet etmedi.

Sean öpüşmeyi keserek Callie'nin göğüslerini okşadı ve meme uçlarını parmakladı. Callie'nin soluk soluğa nefesi Thorpe'un beklentisini artırdı. Ve diğer adam meyve uçlarından birini dillemek için eğildiğinde, başını geriye eğdi ve bir sonraki nefesini öpücüğüyle yakaladı. Tatlı, boğucu, çok baştan çıkarıcıydı. Kadın onlara öyle içten bir teslimiyetle teslim oldu ki, adamın dizlerinin bağı çözüldü. Kadınlar ona kabul etmek istediğinden daha uzun süre boyun eğmişti. Ama çoğunlukla

Bunu kendi nedenleriyle, çoğunlukla da bencilce yapıyorlardı. Şimdi bir itaatkârın sadece memnun etmek için ruhunu gerçekten verdiğini hissettiğine göre, Thorpe daha azıyla nasıl tatmin olacağını merak ediyordu.

Ya da başka biri.

On Sekizinci Bölüm

Thorpe uzaklaştığında Sean'ı yerde, Callie'nin ayaklarının arasında, kollarını kalçalarına dolamış, yanağını karnının düzlüğüne bastırmış, gözleri kapalı, yüzünde saygılı bir ifade buldu. Thorpe yardım edemedi ama Sean'ın onu ne kadar çok sevdiğini. Callie'yi bu kadar emin ellere bırakmak onu rahatlatmalıydı. Bunun yerine, kızın onun olamayacağı düşüncesi içini kemiriyordu. Neden onun için daha doğru kişi olamıyordu?

Thorpe onu göğsüne yaklaştırmak için uzandığında, bir avucunu kaburgalarından göğsüne doğru yumuşattı. Callie onun içinde biraz daha eriyerek yumuşak bir iç çekti.

Sean onun belinden, çantasından aşırıldığı büyük eşofman altını indirdi. Külotunu da onlarla birlikte çıkardı ve bir dokunuşla onu serbest kalmaya teşvik etti. Artık her yönden çıırılçılak, muhteşem bir şekilde çıplaktı. Ve Sean bir saniyesini bile boşa harcamadı. Kalçasından yukarı doğru öptü ve dudaklarını amının üzerine yerleştirdi, onu yaladı, onu sadece öpmekle kalmadı

ağzı, ama tüm vücudu, gusto, ihtiyaç ve vaat dolu.

Callie belini bükte. Dudakları bir nefesle aralandı. Meme uçları daha da gerilirken süt gibi teninde hafif bir pembelik yayıldı.

Thorpe, "Onu yatağa yatırın," dedi.

Sean itiraz edecekmiş gibi başını kaldırdı. Sonra yatağa baktı. "Evet. Aklımdaki şey için daha rahat olacak."

Ayağa kalktı ve Callie'yi vücuduna doğru kaldırdı. Callie hemen bacaklarını adamın beline doladı ve adam da onunla birlikte, onu son kez aralarına aldıklarından beri hâlâ buruşuk olan yatağa doğru yürüdü. Sean onu yatağa yanlamasına yatırırken Thorpe bileklerini çözmek ve onu yakalamak için oradaydı. Saçları ağarmış beyaz çarşafların üzerinde siyah ipek gibi dalgalanıyordu, dudakları sulu bir kırmızıydı. Bileklerini tekrar başının üzerinde birleştirdi, sonra da

Yastık kılıflarını karyola çerçevesine asmış, ona sahip olmak için sabırsızlanıyordu.

Kız yatağa uzanır uzanmaz, muhtaç ve kıvranırken, Sean bacaklarının arasına diz çöktü ve tekrar amını okşamak için eğildi. Hiç tereddüt etmeden. Oyun yok. Bu gece bunu aşmışlardı.

Thorpe bir süre izledi, teninin güzelliği düşük ışıkta parıldıyordu, uyarılmasının gücü, kendini daha geniş açması ve vermesi, hepsi içindeki kadını ortaya çıkarıyordu.

Birdenbire parmakları adamın kalçasına saplandı ve tek kelime etmeden tensel sıkıntısını ilettil. Callie onu göremiyordu ama belli ki varlığını hissedebiliyordu. Ona ihtiyacı olmalıydı ve bunun için ona minnettardı.

Thorpe onun zevk dolu yüzüne eğildi ve meme uçlarını emdi. Sean onun amcığının sunağında ibadet etmeye devam ederken, ağzı, dilinin üzerinde yuvarlayarak, burada bir kucak, orada bir ısırik, dönüşümlü olarak, onlara duyu yağdırdı. Kısa süre sonra kadın gerilmeye, ağlamaya ve yalvarmaya başladı.

Thorpe, "O da gelecek," diye işaret etti.

"Henüz değil. Bir dakikalığına dikkatini dağıt. Onu iyi ve hazır istiyorum."

Bunu yapmanın birkaç yolunu düşünebilirdi ama bir tanesi düşüncelerinin önüne geçti ve sikini daha da fazla kanla doldurdu. Kahretsin, bir kadın için sadece istekli değil, çılgınca olduğunu hiç hatırlayamıyordu.

Pantolonunu yırtarak düğmesini ve fermuarını açtı, sonra pantolonu aşağı itti, gömleğini gövdesinden ayırırken hırlayarak tekmeledi, düğmeler etrafa saçıldı.

Kollarını sıkıca kavrayarak biraz çekiştirdi ve onu daha yakına kaydıldı. Callie'nin başı bir çığlıkla yatağın kenarına düştü ve adam onun saçlarını tutarak biraz daha eğdi. Aletini okşarken ve kendini onun ayrılmış dudaklarına doğru yönlendirirken beklenti onu sarstı.

Başını kızın yumuşaklığına sürttüğü anda, kız onun için tamamen açıldı, açgözlülükle onu ağzının derinliklerinde yuttu ve inledi.

"Bundan hoşlanıyor," diye mırıldandı Sean. "Az önce daha da ıslandı."

Thorpe öne doğru eğilip başını sallamaktan başka bir şey yapamadı. Ellerini şiltenin üzerine koydu ve yavaşça ağzını sikmeye başladı. Callie'nin her tarafını saran, her sinirini okşayan, onu tamamen kaplayan ve hâlâ daha fazlasını almaya hevesli olan hisleri beynine kısa devre yaptırıyordu.

Şaftını hassas başına kadar emdi, tekrar ağzına dalmadan önce inleyerek ve istekli bir şekilde diliyle yaladı. Dudakları sımsıkı, onu alabildiği kadar aldı ve sanki onu orada tutmaya çalışıyormuş gibi lezzetini ezberlemek. Ve her şeyi o kadar yavaş yaptı ki. Yüzü, vücudu

Dili, hareketleri, hepsi onun sevgisiyle parlıyordu. Kalbinin onunkine karşılık vermemesi mümkün değildi.

Thorpe duygusallaşmaya yatkın bir adam değildi ya da yirmi yılı aşkın süredir değildi. Ama şimdi hissetmeden duramıyordu. Bundan pek hoşlanmamıştı. Bir yanı, onu kendi kendine uyguladığı griden uzaklaştırdığı için ona kızmak istiyordu. Ama Callie'ye ihtiyacı vardı. Onsuz boğuluyordu. Yarından sonra onsuz nasıl yaşayacağını bir tek Tanrı biliyordu.

Ve eğer onu böyle emmeye devam ederse, boşalmadan iki dakika daha dayanamazdı.

Birdenbire onun sikinin etrafında soluk soluğa kaldı. Vücudu yeniden gerildi. Thorpe onun göğsüne yayılan pembe kızarıklığı ya da kalçalarını Sean'ın ağzına doğru kaldırışını fark edemedi.

Bir iniltiyle kıvranmaya başladı. Neredeyse onun ağzı sikiyle doluyken "lütfen" dediğini duyabildiğine yemin edecekti.

Sean geri çekildi ve kız, Thorpe'un tahrik olmasına rağmen gülümsemesine neden olan küçük bir protesto iniltisi daha çıkardı. Nasıl hissettiğini ya da ne istediğini söylemek konusunda nadiren utangaç davranırdı. Lance bir keresinde ondan ele avuca sığmaz biri olarak söz etmişti. Haklıydı da.

"Ona izin vermeyi çok isterdim," dedi Sean utanarak. "Bu gece onu mahrum bırakacak kadar içimde yok."

Thorpe Callie'nin yanağını okşayarak onu yavaşça serbest bırakması için cesaretlendirdi.

Nefes nefese bir inilti daha çıkardı.

"Şimdi buna ihtiyacı olabilir," diye karşı çıktı. "Muhtemelen ilk seferde çifte penetrasyon onun için biraz fazla rahatsız edici olacak ve boşalmayacak. Ayrıca, onu memnun etmek seni de memnun ediyorsa, bunu isteyecektir."

"Haklısın."

Söylediklerinin hepsi doğruydı ama içinde biraz da bencillik vardı. Callie'nin bu geceyi ve ona verdikleri hazzı tekrar tekrar hatırlamasını istiyordu. Sean'la çiftleşecek ve ömür boyu tutkuyu paylaşacaklardı. Ama Thorpe bu gecenin sonsuza dek kalbinde yer etmesini istiyordu.

"İşte," diye düşüncelerini böldü Sean, eline plastik bir bardak tutuşturarak. "Eminim bunlarla yapacak eğlenceli ve yaratıcı bir şeyler bulacaksın."

Thorpe aşağı baktı. Buz. Her zaman favorimdir. "Eminim yapabilirim." "Belki ağzına koyarsın?"

Ve daha fazla uyarım ekledikten sonra sikini o kadife cennete geri mi

sokacaktı? "Daha iyi bir fikrim var."

"Mükemmel." Sean sırtarak yatağa döndü ve Callie'nin şişmiş amını okşayıp yalayarak onu bir kez daha tahrik etti.

Thorpe yatağa doğru uzandı, onun yanına yerleşti ve fincanı erişebileceği bir yerde tuttu. Kadın yüzünü ona doğru çevirir çevirmez, Thorpe dudaklarını onunkilere yapıştırarak ve daha geniş açmasını sağlayarak ağzını ağzına götürdü.

Sonra fincandaki küplerden birini aldı ve meme ucunun üzerinde gezdirdi.

Kadının nefesi adamın ağzını doldurdu. Soğuk küpü etinin üzerine koyduğu gibi beklenmedik bir şekilde onu aldı. Callie sanki daha fazlasını arıyormuş gibi yataktan kalkmaya çalıştı. Sean kalçalarını sıkıca tuttu ve dudaklarını tekrar amına yapıştırdı, ta ki Callie kıvrılana, nefes alış verişini düzensizleşene ve hem Dom'u hem de içindeki erkeği heyecanlandıran yakarışlar mırıldanana kadar.

Sonra Thorpe küçük buz kütesini tekrar meme ucuna yerleştirdi. Bu kez, buz ters çevirerek düz olmayan bir kenarını meme ucunun üzerinde ileri geri sürükledi.

hassas tomurcuk. İnledi, sonra nefesini tuttu, tüm vücudu zevke doğru gerildi.

"Şimdi mi?" Thorpe sordu.

Sean yüzünü onun kaygan kıvrımlarından kaldırdı ve gerçekten iyi vakit geçiren bir adam gibi dudaklarını yaladı. "Evet. Kahretsin, çok sulu. Ona gelmesini söyle."

Thorpe başıyla onayladı, buz Callie'nin göğsünde gezdirdikten sonra ucuyla meme ucunu tekrar okşadı. Callie kıpırdandı ve nefesi kesildi, her iki hassas tepe de Thorpe'un hiç görmediği kadar sertti.

Bir eliyle buz diğer göğsüne geçirdi. Diğer eliyle de kulak tomurcuklarından birini yerinden çıkardı. "Bırak, tatlım. Sean onun diline boşalmanı istiyor."

Küçük parçayı zar zor kulağına geri soktu ve göğsünün soğuk ucunu emdi, o sırada kadın tepeden tırnağa gerildi ve sonsuza dek sürecekmış gibi görünen alçak, acı verici bir orgazm çılgılığı attı. Sean durmadı, tereddüt etmedi. Sadece klitorisini durmak bilmeyen bir adanmışlıkla sevdi ve kısa süre sonra onun artçı şoklarla sarsılmasına ve gözlerinden yaşlar akmasına neden oldu.

Callie'nin zevki için her şeylerini verdiklerinde, onun bir öncekinden daha fazla zevk alamayacağına yemin ediyordu. Yine yanıldığını kanıtlamıştı. Kendini onlara açma kapasitesi artmaya ve onu şaşırtmaya devam ediyordu.

Düşüncelere dalmış olan Thorpe, Sean'ın fırlattığı prezervatifi neredeyse kaçıırıyordu. "Hemen tak şunu. Onun içinde olmam gerek."

İhtiyatlı davrandı. "Önce ben gidersem Callie için daha kolay olur."

Sean tereddüt etti, dişlerini sıktı, sonra başını salladı. "O zaman acele et."

Thorpe ayağa fırladı ve saniyeler sonra prezervatifini taktı, bir yandan da yatağı inceliyordu. "Şimdi onu nasıl zapt etmek istiyorsun?"

Gömleğini çıkaran federal kaşlarını çattı ve durumu şöyle bir gözden geçirdi. "Ellerini çözün. Bir çözümüm var."

Thorpe, Callie'nin bileklerini yastık kılıflarından kurtardı ve yatak iskeletinden çözdü.

"Bana ipucu vermek ister misin?"

"Oh, bunu tek kelime etmeden alacaksın." Sean sırttı. "Onu bir dakikalığına kaldır."

Thorpe öyle yaptı, Callie'yi göğsüne yaslayıp boynuna sokulurken Sean şilteyi kaldırdı ve kadırgadan getirdiği bir ipi şiltenin altına yerleştirdi, iki yanında birer ayak kadar sarkık bıraktı.

Tıpkı Sean'ın söz verdiği gibi, anlıyordu. Ve o da sırttı.

"Sanırım size yardım edebilirim. Her ihtimale karşı yanımda birkaç şey getirdim." Thorpe Callie'yi Sean'a geri verdi, sonra iki çift kelepçe bulana kadar çantasını karıştırdı. Hızlıca birkaç düğüm atarak ipleri kelepçelerin O halkalarına geçirdi ve diğer adamın Callie'yi öpüşünü izledi. "Şimdi, hiçbir yere gitmiyor."

Sean onu elleri ve dizleri üzerinde yatağa yatırdı. Kelepçelerden birini bileğine taktı. Thorpe diğeriyle ilgilendi. Callie itiraz etmedi.

Bunun yerine, ikisinin de reddedemeyeceği sessiz bir davetle yatakta huzursuzca doğruldu. Sean gibi Thorpe da daha fazla bekleyemezdi.

Onun arkasındaki yatağa yerleşti ve kalçalarını kavradı.

"Yavaşça," diye uyardı Sean.

Dişlerini sıkkan Thorpe vicdanıyla savaştı ... ve vicdanı kazandı. "Bunu kendin mi yapmak istiyorsun? Efendisi olarak onu tamamen sahiplenmek senin hakkın."

Sean'ın yüzünde belirsizlik vardı. "Çok isterdim ve bir gün yapacağım. Ama gerçekten onu incitme riskini almak istemiyorum. Ne olduğunu biliyorsun. yapıyor."

Thorpe, "O kadar da karmaşık değil," diye belirtti.

"Biliyorum. Ama o benim için sadece kırılğan değil, paha biçilemez. Daha iyi bir iş çıkaracaksın."

Şimdi bu konuşmanın zamanı değildi ama Thorpe'un bilmesi gerekiyordu. "Sen nasıl bu lanet gezegendeki en özverili piçsin?"

"Siz hiç sizin için değerli birini kaybettiğinizde, tüm bunların farkına varmadınız mı?

onlar etraftayken söylemen ve yapman gereken şeyler? Sonunda pişmanlık duymak istemiyorum."

Hayır, fark etmemişti Thorpe. Ergenlik çağından beri içine kapanıktı, kimsenin önemli olmasına izin vermiyordu. Kimsenin içeri girmesine izin vermemişti. Birini kaybetmenin nasıl bir şey olduğunu bilmiyordu çünkü sadece içine kapanmakla kalmamış, her zaman ilk terk eden de o olmuştu.

Sean'ın Callie'nin sadakatini kazanmasına şaşmamalı. Ona sonsuza dek bakacak, onu baş tacı edecek ve koşulsuz sevecekti.

Thorpe iç çekti. Kendini berbat bir hıyar gibi hissediyordu. Sean, "Bekliyor," diye işaret etti.

Callie'nin tatlı, yuvarlak poposuna bakan Thorpe, ona bundan daha fazlasını verebilmeyi bir kez daha diledi. Birdenbire tüm pişmanlıkları iki ton ağırlığa ulaştı.

Kafasındaki tüm saçmalıkları onun için bir kenara itmeye çalışan Thorpe, Callie'nin kışını okşadı, sonra bir elini kalçasına sabitledi. Diğer elini de onun bunaltıcı amcığına daldırdı ve iki parmağını içine soktu. Sırtını kamburlaştırdı. Haykırdı. Eti parmaklarının etrafında sıkılaştı. Adam terlemeye başladı.

Kızın geçidini kökleyerek parmaklarını kızın ıslaklığıyla bolca kapladı. Muhtemelen mutfakta kayganlaştırıcı olarak kullanabileceği bir şeyler bulabilirdi ama doğa bunu yeterince sağlamıştı.

Parmakları onun özüyle damlar damlamaz, klitorisini birkaç kez daire içine aldı. Onun sadece yeniden uyarılmasını değil, aynı zamanda elinden geldiğince ateşlenmesini istiyordu. Bu, hissedebileceği acının bir kısmını köreltecekti.

Thorpe sakinleştirici bir nefes alarak parmaklarını tekrar kadının ıslaklığında gezdirdi, sonra da arka kanalına doğru ilerledi. Boştaki eliyle bir yanağını genişçe açtı. Kadın gerildi. Açıklığı çok küçük görünüyordu, hiçbir şekilde dokunulmamıştı. Buna hazır mıydı acaba? Herhangi bir erkeğin onun üzerinde böyle baskın, ilkel bir hak iddia etmesini istiyor muydu?

"Çıkar şu lanet kulaklıkları. Callie ile konuşmam gerek." "Ama çok iyi teslim oluyor. Bize-"

"Bunu kabul edip etmeyeceğini bilmiyoruz ve onu buna zorlamayacağım. Güven bana, eğer bunu kabul ederse, hayal ettiğinden çok daha fazla teslim olacak. Hatta umduğundan bile fazla."

Sean başıyla onayladı, sonra kulaklıkları çıkardı ve yüzünü ellerinin

arasına aldı. "İyi misin, güzelim?"

Ona titrek bir baş selamı verdi. "Sizi görebilir miyim?"

Sean ona doğru bir bakış fırlatarak sessiz bir soru sordu. *Onun için en iyisi ne?* Thorpe başını salladı. Duyularını kesmek iyi bir şeydi ama ona bu sınavı vermişlerdi. Kesinlikle geçmişti, kendini teslim etmiş ve onlara tamamen güvenmişti. Şimdi güvenceye ihtiyacı vardı. Ve onunla birlikte *olmak*, onunla konuşmak, ona bakmak, bedeninin derinliklerine gömülürken ruhuyla kurduğu o anlık bağı hissetmek istiyordu.

"Tabii ki." Sean göz bağını çıkardı.

Bakışlarını ona doğru kaldırdı, sonra omzunun üzerinden bakmak için döndü.

Thorpe onun bakışlarıyla karşılaştı ve omurgasından aşağıya elektrik akımı yayıldı.

Sırtına doğru eğildi, parmaklarını saçlarının arasına soktu ve hafifçe çekti. Dudaklarını onun kulağına dayadı. "Senin içine gireceğiz, Callie. Derinlere. Çok derine. Bizim için çılgık atacaksın. Sen de bizim için boşalacaksın."

Kadın inledi ve adam da bunu belirtmek için klitorisini tekrar ovdu, sonra parmaklarını amına soktu. "Evet."

"İkimiz de," dedi. "Birlikte. Aynı anda. Buna hazır mısınız?"

Dondu kaldı ve omzunun üzerinden tekrar ona bakmaya çalıştı. Adam onun saçını çekiştirdi. "Evet ya da hayır. İstersen bunu tartışabiliriz."

"Bilmiyorum." Gözlerini Sean'a dikti ve Thorpe adamın yüzünün onun ifadesi karşısında yumuşadığını gördü. "İkinize de güveniyorum."

"Kıçını alacağım, Callie. İçine rahatça gireceğim ve seni hiç hissetmediğin gibi dolduracağım. Sean amındaki her boşluğu dolduracak. Seni becereceğiz." *Seni seveceğiz.* "Seni çok iyi hissettireceğiz. Bizimle iletişim kuracaksın. Bize neyin iyi hissettirdiğini, neyin hissettirmediğini söyleyeceksin. Çok mu hızlıyız, çok mu yavaşız, çok mu sertiz, yoksa doğru mu yapıyoruz. Anlaşıldı mı?"

"Evet, efendim."

"Bu çok güzel, tatlım," diye onu övdü Sean, sonra eğilip onu öptü, ağzını hoyratça aldı.

Callie yavaşça, dudaklarının uzun, yiyip bitiren birleşmesi altında gevşedi.

Thorpe, klitorisini alaycı dairelerle çalıştırma fırsatını değerlendirdi, tüm o sinirlerin ritmik bir şekilde fırçalanması, zamanı geldiğinde onu uçurmayı garanti ediyordu.

haklıydı. Sonra durakladı, uzun anlar boyunca onun hislerini kesti. Kadın acı çekiyormuş gibi Sean'ın ağzına doğru inledi. Sean bu işlemi birkaç kez tekrarladı, etinin her lezzetli manipülasyonu ve her çıldırtıcı gecikmeyle onu başka bir orgazma daha da yaklaştırdı.

"Thorpe!"

Ne için yalvardığını anlaması için cümleyi bitirmesine gerek yoktu. "Gelmek yok, tatlım. Sen bizi bekle. Anlaşıldı mı?"

Callie protesto için inledi. Thorpe onun kıcını tokatladı.

Sean onun çenesini tuttu. "Sabırlı olacaksın yoksa hiçbir şey elde edemezsin. Şimdi Thorpe'a cevap ver."

Tüm vücudu gerildi, diken üstündeydi, kızarmıştı, hazırды ve patlamak üzereydi. "Evet, efendim."

Tanrım, o gerçekten inanılmazdı. Onu çok hızlı bir şekilde zorladıklarını biliyordu, ama sanki onlara ait olduğunu hissetmeye ihtiyacı varmış gibi ona verdikleri her şeyi içti.

Thorpe bu gece ona başka bir şey veremeyeceğinin acı bir şekilde farkındaydı.

"Güzel," diye övdü, parmaklarını son bir kez klitorisinden çıkarıp sırlıklam amına daldırdı, sonra onları daha önce denenmemiş rozetine geri götürdü.

Yavaşça, nazıkçe parmaklarını içeri soktu ve azar azar, ileri geri, tekrar tekrar ayırdı. İyi bir anal tıkaç setinin işini yapmayacaklardı ve ona yığmak üzere olduğu hisler tamamen yabancı olacaktı. Ama şimdi onu yapabileceği kadar hazırды.

Kendini onun kaygan kadınsı kıvrımlarına yaslayarak, amının içine kaydı, zevkini tısladı ve etrafını sararken kalçalarını kavradı. Kahretsin, burası cennet gibiydi. Thorpe burada kalıp sonsuza dek boğulmak isterdi. Ama sadece onu yavaşça okşayacak ve sikini onun sularıyla kaplayacak kadar kaldı. Sonra geri çekildi.

Sonunda, kıcının sert, soluk kürelerini ayırdı ve başını tam büzülmüş deliğine yerleştirdi. "Sırtını eğ, evcil hayvan. Aşağı doğru it ve nefes ver. Bunun mümkün olduğunca sorunsuz geçmesini istiyorum."

Callie ona titrek bir baş selamı verdi ve tam olarak istediği şeyi yaptı. Onu hoş karşılamıştı. Belki anal seks bazı insanlar için aşk anlamına gelmiyordu ama Callie'nin gösterdiği güven ve cesaretin farkındaydı ve bu yüzden ona hem hayranlık duyuyor hem de tapıyordu. Tabii bir de o kadar seksi görünüyordu ki, içine girip onu şimdiye kadarki en zorlu orgazma ulaştırma isteğini zar zor dizginleyebiliyordu. Ama yaptı.

Thorpe alnındaki teri geri iterek kadının içine doğru kaymaya başladı, kasıtlı ve istikrarlı bir şekilde itiyordu. Aletin başı hafifçe içeri girdi. Kadın hayal ettiği kadar dardı ve vücut ısısı onu yakmaya başlamıştı bile.

Birkaç dakika önce sildiği ter yeniden teninin üzerinde belirdi. Sonra sıkı kas halkasına ulaştı ve durakladı.

"Callie . . ." Kızın yanaklarını biraz daha araladı. "Eğilmeye devam et. Yapabildiğin kadar aşağı it. Derin bir nefes al. Sean'ın elini sık. Çok fazla gelirse söyle."

Titrek bir nefes aldı ve başını salladı. "Yapacağım."

Dizlerini biraz daha açarak dengesini yeniden sağladı ve yeniden konumlandı.

Kıçı ona doğru dönüktü ve onun nefesini bıraktığını görebiliyordu.

Thorpe eğilerek kadının küçük sırtını öptü, sonra tekrar içine bastırarak yavaşça aşağıya doğru tünel açtı. Şaftının erik başı dar halkayı aştı ve ... ah, gittikçe daha derine kayıyordu. Callie keskin bir nefes verdi. Biraz acı, beklenmedik bir şey değildi. Ama kalçasını okşadı, ona övgüler yağdırdı, Sean'ın yüzündeki saçları düzeltmesini izledi ve sanki her adımında yanında olduğunu sessizce söylemek istercesine ona gülümsedi.

Kendini kabzasına kadar gömülmüş bulması sonsuza dek sürecekmış gibi geldi. Bir kez gömüldüğünde, Thorpe elinde olmadan kadının kalçalarının yemyeşil kıvrımlarını kavradı ve bir iniltiyle başını geriye attı.

"Var mısın?" Sean sordu.

Thorpe adama başını sallayacak kadar uzun süre gözlerini açmayı başardı. "Hazırlan."

Sean'a ikinci kez söylemesine gerek yoktu. Adam çılgınca prezervatifini kaptı ve pantolonunu yırttı. Thorpe gerisine dikkat etmedi. Gözlerini kapadı ve Callie'nin yanışının, tatlı teslimiyetinin her saniyesinin tadını çıkardı. Tanrım, bu sonsuza dek hafızasına kazınacaktı.

Dişlerini gıcırdatarak kaslarını kavramak için geri çekildi, sonra tekrar onun içinde eridi. Bu sefer, vuruş aktı. Callie nefes alıp verdi. Sonunda çıkardığı zevk iniltisi, onun sıkılaştan uyarılmışlığını daha da artırdı.

Geri çekildi ve bu kez daha hızlı ve güçlü bir şekilde tekrar içine daldı. Kadın çarşafı pençelerken çıkardığı bir başka tutarsız ihtiyaç sesiyle onu ödüllendirdi. Kahretsin, eğer bu şimdiye kadar duyduğu en seksi şey değilse.

"Acele et," diye bağırdı Sean'a. "Ciddiyim."

"Evet." Diğer adam Callie'nin altında kıpırdandı, başını kendi başına eğdi ve onu öfkeyle öptü.

Aralarında bir su birikintisine dönüştü, boğazının derinliklerinden inliyor ve vuruş vuruş ona geri dönüyordu. Sonra Sean

Kalçalarını kavırıyor ve kulağına Thorpe'un kalbinin uğultusundan tam olarak duyamadığı kalın bir şeyler fısıldıyordu.

Sean onun açıklığını araştırırken ve her seferinde bir acı verici inç onun kedi içine doğru ilerlerken Callie titreyen bir nefes verdi. İnce Thorpe, içindeki zarın diğer adam tarafından yavaşça doldurulduğunu hissetti, ta ki kadın nefes nefese kalıp iniltili bir çığlık atana kadar.

"Canını acıtıyor muyum, tatlım?" diye sordu, sesinde gerginlik belirgindi. "Çok sıkı. Çok gergin hissediyorum."

Thorpe dişlerini gıcırdattı ve sabretmek için savaştı. Callie'nin krem rengi omzuna bakıp onu öptü, sonra Sean'a bir bakış fırlattı.

Diğer adam başını salladı. "Ağırdan alacağız o zaman."

"Sakin buna cüret etme!" diye bağırdı. "Sik beni, lanet olsun.

Ölüyorum..."

Anal seksi ve çifte penetrasyonu seviyordu. Callie zaten hayallerinin kadınıydı ama bu onu en ateşli fantezisi de yapmıştı.

"Talepkâr sürtük," diye homurdandı

Sean. "Evet, efendim. Şimdi acele et!"

Thorpe prensip meselesi olarak onun kıkına bir tokat attı. "Talepleri sen yapmıyorsun, tatlım. Ama seni becermek işimize geliyor."

Sean beklemedi, cevap vermedi ya da ne yaptığını umursamadı bile. Sadece yukarı doğru itmeye başladı, vücudunu sarsan uzun, sert vuruşlarla amına soktu. Bütün zevki beslenen kişinin almasına imkân yoktu.

Thorpe, Sean'ın vuruşlarının ritmini buldu ve her birinin arasında Callie'nin kıkına dalmaya başladı. Karmaşık bir dansçı üçlüsü gibi çabucak senkronize oldular -Sean onun içine dalıyor, sonra Thorpe ona sürtünüyor ve Callie en fazla etki için kalçalarını sallıyordu. Nefeslerin, inlemelerin, ten kaymalarının, çarşaf hışırtılarının bir senfonisine dönüştü. Kahretsin, sanki bunu yüzlerce kez yapmışlardı ve her birinin maksimum zevk için ihtiyaç duyduğu tempo ve akışı biliyorlardı. Tam bir sihirdi.

Ter şimdi göğsünü ve sırtını kaplamıştı. Kesinlikle soğuktu Kasım ayında bir yüzen evde yan yatmıştı, ama Temmuz'un şu anda onun üzerinde hiçbir etkisi yoktu. Sersemlemişti, başı dönüyordu, neredeyse bayılacaktı. Sistemi ihtiyaç ve zevkle aşırı yüklenmişti. Ve o kadar güçlü bir aşk ki, Thorpe asla toparlanamayacağını biliyordu.

Bir bütün olarak, mükemmel bir tensel uyum içinde birbirlerine karışana kadar her biri zorlanarak hızlarını artırdılar. Durduramadığı kaçak orgazma yaklaştıkça her his daha da büyüyor gibiydi. Hava fısıldadı derisi. Kalbi kükredi. Kasları gerildi. Kollarındaki kıllar bile

tüyleri diken diken olurken ayağa kalktı. Bu onu tamamen dümdüz edecekti.

Değiştir onu.

Sean Callie'yi yakaladı ve onu tekrar öptü, dudaklarını tutkulu bir şekilde tüketmesi tiz çığlıklarıyla kısa kesildi.

"Lütfen..." diye yalvardı.

"Evet," diye homurdandı Sean. "Şimdi. Ölüyorum."

"Kahretsin, evet," diye yankılandı Thorpe, tüm kontrolünü kaybetmesine saniyeler kaldığını biliyordu. "Bizim için gel."

Daha cümlesini bitirmeden Callie'den gırtlaktan gelen bir çığlık yükseldi; derin, ilkel ve son derece tatmin edici bir çığlıktı bu, çünkü Callie sarsılıyor ve aralarında gidip geliyordu. Sean'ın boğuk çığlığı kendi çığlığıyla yankılanırken, kendinden geçme duygusu onu gafil avladı. Serbest kalırken tüm bedeni ve ruhu kızın içine aktı. Kız ona her şeyini vermiş olabilirdi ama karşılığında o da ona her şeyini vermişti. . boğazına takılan üç kelime dışında her şey. Ama Thorpe'un onu şimdi, yarın ve sonsuza dek seveceğinden hiç şüphesi yoktu.

On Dokuzuncu Bölüm

Duş alıp çarşaflarını değiştirdikten sonra Sean, Thorpe'un kendisini beklediğini gördü.

"Konuşabilir miyiz?" diye sordu büyük Dom ciddiyetle. Kalbi tekledi. "Elbette."

"Callie'nin bizi duyabileceğı bir yerde değıl. Dışarıda."

Kıçlarının donacağı bir yere mi? Ciddi bir şey olmalıydı ve Sean bunun nereye varacağını bildiğinden korkuyordu.

Tek sıra halinde mutfağı doğı yürürken, Callie'yi alnından nazikçe öpmek için durakladı. "Bir dakikalığına dışarı çıkacağız, tatlım. Hemen geri döneceğiz."

Kaşlarını çatı, kara kaşları belirgin bir endişeyle eğildi. "Pekâlâ."

"Neden yatak odasında beklemiyorsun? Yorgun görünüyorsun. Getir rahat." Gülümsemeye çalıştı. "Yatağın yarısını al. Zaten hep öyle yapıyorsun."

"Hey!" diye itiraz etti.

Gülmeye zorlayarak diğeri adamı dışarı çıkardı ve Thorpe'un Callie'ye hiçbir şey söylemediğini fark etti. Ona neredeyse hiç bakmamıştı.

Kapı arkalarından kapandığı anda Thorpe baş taraftaki korkuluğı doğı yürüdü, sonra kafasında prova ettiğı bir konuşmayı yapmaya hazırlanıyormuş gibi ona döndü.

Sean kendini kaybetti.

"Sakin bunu söylemeye cüret etme," diye hırladı. "Bizi buraya getirmemin bir nedeni de birlikte zaman geçirmektir, böylece bunun ne kadar mükemmel olduğunu görebilecektin. Sana sevdiğim kadının her parçasına erişim izni verdim, hatta hiç almadıklarına bile. Onun kalbini kırmayacağın konusunda sana güvenmişim."

Thorpe'un yüzü daha da kapandı. "Asla onun ihtiyacı olan kişiyi olamayacağım konusunda yalan söylemedim. Tehlike yaklaşıyor. Umarım,

zarar görmeden çıkar. O zaman ona sen bakacaksın. Onu sevecek kapasiteye sahipsin ve-"

"Tam bir korkak gibi davranıyorsun. O kadın seni seviyor. Senin için hayatını ortaya koyabilir. Bu gece, sahip olduğu her şeyle sana güvendi. Bunu anlamadın mı?"

"Hayır, ben hallederim. Kahretsin, benden ne istiyorsun, kırıldığımı kabul etmemi mi? Tamam. Kırıldım." Thorpe onun kolunu tuttu ve yüzüne doğru hırladı. "Kendimi toparlamaya çalışırken aylarımı ya da yıllarımı onu yıkarak geçirmeyeceğim. Böyle bir şey olmayacak. Ona bir iyilik yapıyorum."

Sean homurdandı. "Kendini kandırma. Eğer gidersen, onu öldüreceksin. Ve bu süreçte kendini yok edeceksin. Acı ve yalnız bir adam olarak uyandığında, ona daha sıkı sarılacağım ve ona ne kadar onu sev. Yaşadığın sefaletin her zerresini hak edeceksin."

Artık yeterdi. Artık Thorpe'a -arkadaşı değilse bile Callie'nin tamamlanmasında bir ortak olarak gördüğü birine- bakıp da ihanete uğramış gibi hissetmemesine imkân yoktu. Evet, aptal herif kalmayacağını söylemişti ama Sean birinin Callie'yi onun kadar sevip yine de gidebileceğine inanmayı reddetmişti.

Sean bir bakış fırlatıp kolunu Thorpe'un elinden çekerek mutfağa geri döndü.

"Bekle." Thorpe'un sesi titriyordu.

Sean ona dönmedi. Artık umurunda değildi. "İşimiz bitti. O güvende olur olmaz, siktirip gitmeni bekliyorum."

"Ve yapacağım," diye yemin etti. "Sadece ... bu gecenin geri kalanını onunla geçirmeme izin ver."

Bu, Sean'ın çenesi düşmüş bir halde dönmesine neden oldu. "Aklını mı kaçırdın sen? Bu mümkün değil-"

"Ona dokunmayacağım." Thorpe iki elini de kaldırdı, parmakları açıktı. "Ama bir açıklamayı hak ediyor. Onunla paylaşmak istediğim şeyi hiç kimseye söylemedim. Ona gerçekten ihtiyacı olan şeyi veremem ama ona bu kadarını borçluyum." Sertçe yutkundu, içindeki pişmanlığı bastırmaya çalıştı. "Lütfen."

Sean Thorpe'u yumruklamak, canını acıtmak, kanını akıtmak ve acı dolu bir ölümü karşılamak istiyordu. Çok yaklaşıyordu. Onu durduran tek şey Callie'ydi. Çok kızacaktı, o koca yüreğine lanet olsun. Ve olayı kapatmak için Thorpe'un açıklamasına ihtiyacı olacaktı. Bu olmadan hayatına devam edemezdi.

"Şu anda senden gerçekten nefret ediyorum."

Thorpe gökyüzüne baktı, ilahi bir müdahale için mi yoksa gözyaşlarını engellemek için mi, Sean bilmiyordu. Umurunda da değildi.

"Kendimden nefret ettiğimden daha fazla olamaz."

Sesi çok yenik geliyordu. Başka bir durumda başka biri olsaydı, Sean onun için üzülmüdü. Ama . . .

"Son dokuz yılda neler yaşadığını biliyorsun." Ses tonu tam anlamıyla bir suçlama gibiydi.

"Son dördünü izledim. Eğer onun için doğru adam olsaydım, onu Dallas'ta kapardım ve senin asla bir şansın olmazdı. Bu yüzden bana onun nelere katlandığını anlatma." Thorpe titreyen bir nefes aldı.

"Onun için en iyisini yaptığımı ve benden nefret etmemen gerektiğine seni asla ikna edemeyeceğim. Ve çok üzgünüm. O senin itaatkarın. Bundan daha fazla izinsiz girmeyeceğim. Açıklamama izin verir misiniz?"

Sean kısa, öfkeli nefesler aldı. Callie'nin ihtiyaçlarını gururundan üstün tutmak için mücadele ediyordu. Thorpe'un şu anda onunla konuşmasına izin vermek bile onu her yönden rahatsız ediyordu. "Bütün bir geceyi onunla yatak odasında yalnız geçirmene gerek yok."

Thorpe omuz silkti. "Belki de kelimeleri çıkarmak için yapmıyorumdur. Bu sadece ona sarılabilmek ve ona söyleyemediğim her şeyi aktarabilmek içindir."

"Bir saatin var. Sonra hepsi benim olacak." Hışımıla mutfığa geri döndü ve kapıyı arkasından çarptı.

Callie şimdiden, kalbini paramparça edecek kötü bir haber almak üzere olduğunu biliyormuş gibi görünüyordu. Sean, Callie'yi almak için ne gerekiyorsa yapacağına yemin etti. parçaları birleştirip onu bir bütün yapmak.

"Seninle konuşmam gerek." Thorpe iri elini ona doğru uzattı, nemli saçları hâlâ arkaya kaygandı, yanakları yeni tıraş olmuş gibi zayıftı. Yüzündeki asık ifadeye rağmen, insanın içini sızlatacak kadar yakışıklıydı.

Callie bunun nereye varacağını biliyordu. Kapının diğer tarafından Sean'la yaptığı konuşmaya kulak misafiri olmaktan kendini alamamıştı. Thorpe'un niyeti ortaya çıktığı anda içini bir hüznün kaplamıştı. Gözyaşları göğsünden yükselip, yüzünü boş tutamayacak hale gelene kadar onu sıkıştırdı. Yine de onları bastırmak için elinden geleni yaptı. Tüm bu süre boyunca onun eline baktı ve merak etti... eğer onu almazsa, yine de kalbini kıracak mıydı?

Sonunda ona usulca yaklaştı ve elini onunkinin iine soktu. "Benimle gel."

Topuklarını sıktı. "Beni terk edeceksin."

"Seni kurtaracağım," diye yemin etti kolunu hafifçe çekiştirirken.

"Hayır!"

"Lütfen söyleyeceklerimi dinler misiniz?"

İlk defa ona emir vermiyordu. İtaat etmesini talep etmek için o Dom sesini kullanmıyordu. Öyle olmasını diledi ama hayır. Onun yerine sesi atallaştı. Sesi dağılıyormuş gibi geliyordu.

Callie'nin onu reddetme şansı yoktu.

Sersemlemiş ve ii parçalanırken, onun kendisini eski bilgisayarın bulunduğu boş yatak odasına götürmesine izin verdi. Başı hızla dönüyor, onun gitmesini engelleyecek bir yol bulmaya çalışıyordu. Onun gidişinin acısı şimdiden her tarafını sarmış ve zayıflatıcı bir ıştırıp yaymaya başlamıştı. Dört yıl boyunca onun değişmezi olmuştu. Onu kaybetmek kendinden bir parçayı kaybetmek gibiydi.

Thorpe kapıyı arkalarından kapattı, sonra onu yatağa götürdü, oturttu ve kuşağına aldı.

"Yapma bunu," diye yalvardı. "Neden beni en azından biraz olsun seve miyorsun?"

Kelimeler ağzından çıktığı anda kulağa acınası geliyordu ve bu zayıflığından nefret ediyordu. Callie Ward'ın ve diğer tüm takma isimlerin arkasındaki kadın sertti, kimsenin onu incitmek şöyle dursun, zırhını delmesine bile izin vermezdi. O kadın şimdi neredeydi?

Gitmiş. Derin bir aşk. Kayıplara saplanmış.

"Keşke bu kadar basit olsaydı," dedi acı dolu bir pişmanlıkla.

"zr dilerim."

Callie onun kuşağından fırlayıp ayağa kalktı. İki kez aşık olmuştu, bir kez de onu sevemeyen bir adama. Bir şekilde kendini toparlamalı, gücünü toplamalı ve Thorpe'a tekrar yalvarmamalıydı.

"Demek bu kadar. Gidiyor musun?"

"Güvende olur olmaz, evet. Her şey yolunda giderse, yarın bu saatlerde tekrar Callindra Howe olmakta zgr olacaksın."

Ve bunu çok istiyordu. Dünyanın, ailesini sevdiğini ve onlara asla zarar vermeyeceğini bilmesini istiyordu. Onların anılarını onurlandırmak istiyordu. Ama lanet olsun, yanında Sean ve diğer yanında Thorpe olmadan bunun bir anlamı olacağından emin değildi.

"Bana bir iyilik yapıp nerede eksik kaldığımı söyleyebilir misin? Sana vermediğim neye ihtiyaın var?"

Thorpe nefesinin altından küfretti, sonra ona doğru uzandı, onu yatağa doğru yuvarladı ve kalçasıyla sıkıştırdı. Kadın kıpırdandı, öfke alevlendi ve Thorpe'a tüm gücüyle karşı koymaya başladı.

"Öyle değil, lanet olsun. Kıpırdamadan uzanır mısın ve açıklamama izin verir misin?" "Eski 'sorun sende değil, bende' konuşması mı? Bağışla beni." Çırpındı ona karşı. "Bırak beni."

"İki dakika, lütfen." Sesi titriyordu.

"Bunun bir önemi var mı? Eğer gidişinin kalbimi kırmayacağını söylememi istiyorsan, sana yalan söyleyeceğim. Seni bunu söyleyecek kadar seviyorum. Sadece . . . Bahane duymak istemiyorum."

"Sen tanıdığım en muhteşem kadınsın." Adam ona baktı, gri gözleri öylesine niyetliydi ki, neredeyse kızgın bir inançla bakıyordu. "Sakın aksini düşünmeye cüret etme. Ve sakın bana yalan söyleme. Bu benim de kalbimi kırıyor. Senin hak ettiğin bağlılığı gösterebilecek bir adam olsaydım, bunu sana verirdim Callie. Sana her şeyimi verirdim. Kalbimi senin için açardım ve ..." Adam sözünü kesti, ona sırtını döndü ve elini yüzüne götürdü. "Ama değilim. Lütfen sana nedenini söylemememe izin verir misin?"

Callie kalbinin göğsünde binlerce parçaya ayrıldığını hissetti. Ona öfkelenmek, bağırıp çağırmak ve cehenneme gitmesini söylemek istiyordu. Ama ona eziyet eden şeyin onu içten içe öldürdüğü çok açıktı. O her zaman bir ada olmuştu; kontrollü ve kapalı, etrafındaki herkesin bir parçasıydı ama değildi. Kendini uzaklaştırma yeteneği onu harika bir Zindan Ustası yapan şeylerden biriydi.

"İyi." Gözyaşları yanaklarından aşağı sıcak asit gibi düştü. "Anlat bana."

Sulu bakışlarla ona geri döndü. "Hiç kimseye söylemediğim şeyi bilmeni istiyorum. Hayatımda hiç bu kadar özel bir kadın olmadığını ve seni asla unutmayacağımı ancak bu şekilde açıklayabilirim."

"Söylediğin her kelime beni seviyormuşsun gibi geliyor. Her neyse, bunu çözeceğiz. Biz güçlüyüz. Yapabiliriz-"

"On dört yaşına bastığım yaz ilk D/s ilişkiye başladım. Babam çalışıyordu. Annem arkadaşlarıyla dışarıdaydı, hayır işleri yapıyordu, öğle yemeği yiyordu ... ne yaparsa yapıyordu. Aşçımız ve hizmetçimizle birlikte büyük bir evde tek başıma kalmıştım. Ergenlik çağındaki bir çocuk için Nara ateşliydi. Benden sekiz yaş büyüktü ve Brezilya'dan yeni gelmişti. Bir yılı aşkın süredir ona şehvet duyuyordum."

Callie yutkundu. Bunu duymak istemiyordu. Duymak istemiyordu. Bir düzeyde, bunu söylemesi gerektiğini biliyordu. Ve bunu daha sonra, şoku geçtikten ve onu bulmak için kendisiyle pazarlık yaptıktan sonra anlaması gerekecekti

ve tekrar deneyecekti - acısını dindireceğini düşündüğü her neyse. Bu yüzden her ne kadar odadan dışarı fırlamak istese de, sadece başını salladı. "Devam et."

"Babamın bazı dergileri vardı. BDSM temalı olduklarını şimdi biliyorum. Ergenliğe girdiğimden beri kızları bağlama ve onlara şaplak atma fantezileri kuruyordum. Aklım bana bunun yanlış olduğunu söylüyordu. İyi bir adamın 'şiddet' dürtüleri olmazdı. Ama bu düşüncelerimi durdurmuyordu. Ve bu resimler böyle hisseden tek kişinin ben olmadığımı kanıtlıyordu. Düşüncelerimi daha önce hiç olmadığı kadar beslediler." Acı dolu yüz ifadesini alaycı bir gülümsemeye çevirmeye çalıştı. "Çünkü Genç erkekler oynayacak kimsesi olmadığına kendileriyle oynarlar. Nara beni buldu."

Callie'nin aklından binlerce soru geçti. Bu kadın onu azarlamış mıydı? Ona kendini kirli mi hissettirmişti? Annesine ispiyonlamış mıydı? "Ve?"

"Elinde bir çift kelepçe tutuyordu ve fantezilerimi yaşamak istersem bana öğreteceğini söyledi."

"İtaatkâr mıydı?"

"Cinsel olarak, olabilirdi. O yaz, nasıl Dom olunacağını öğrenmeye başladım. Genç bir oğlanın cennetiydi."

"Onu zapt mı ettin?"

Alçak sesle, acı bir kahkaha attı. "İlk beş dakika içinde. Ona şaplak attım, kırbaçladım, kürek çektim. Bana kırbaç kullanmayı, düğüm atmayı, bir denizaltının vücut dilini okumayı, ihtiyaçlarını tahmin etmeyi, nasıl

disipline etmek, kontrol etmek ve manipüle etmek. Ona yapamayacağım hiçbir şey yoktu.

Hiçbir şey."

Callie ona göz kırptı. "Onunla seks mi yaptın?"

"Oh, evet. Hem de çok. Aklınıza gelebilecek her şekilde."

On dört yaşında mı? "Mitchell . . . Senden faydalandı."

"Ben kimsenin kurbanı değildim. Çok istekli bir katılımcıydım. Bana arzuladığım bir eğitim verdi. Şimdi bununla gurur duymuyorum. O zamanlar arkadaşlarımdan gıpta ettiği biriydim." Başını iki yana salladı. "On altı yaşına geldiğimde 1.80 boyundaydım ve

düzgün bir sakal bıraktım. Kimse yaşımı sorgulamadı, o da beni ilk kulübüme götürdü. Çok hoşuma gitmişti. Teşhirci biriydi ve ben aldırmadım. Diğer Domlardan öğrenmeye başladım. İğne oyunu, ateş oyunu, kan oyunu, nefes oyunu.

oyun-hepsini istedi. Onu delmeme bile izin verdi. Ve ménages. Bir sürü ve

bir sürü. Arkadaşlarını davet ettiğimde ya da onu benimle birinin evine götürdüğümde bundan hoşlanıyordu."

Kadın onu istismar etmişti. Elbette ergenlik çağındaki bir çocuk bunu böyle görmezdi ama tüm bunlara hazır olmasının imkânı yoktu. Seks

tek başına biraz duygusal olgunluk gerektiriyordu. Bir BDSM ilişkisi daha da fazla. Geriye dönüp baktığında, Callie on altı yaşında Holden'la yatmak için çok hazırlıksızdı. Sonrasında kendini biraz suçlu ve kirli hissetmişti ve bunu sevdiğini sandığı bir adamla yapmıştı.

Aman Tanrım. "Onu sevdin mi?"

Thorpe derin bir iç çekti, sesi vicdan azabıyla doluydu. "Dört yıl sonra birlikte geçirdiğimiz yıllar ve Doğu Yakası'nın dört bir yanındaki seks maceraları, öyle sanıyordum. On sekiz yaşına girdikten hemen sonra, ufukta üniversiteyi gördüm. Evden ayrılacağımı biliyordum ve Nara olmadan bunu yapma düşüncesi beni öldürüyordu. Her şey hormonlar ve ergenlik endişesi.

"Ayrılmadan yaklaşık iki hafta önce, bir gece geç saatte beni aradı. Ben de birçok kez yaptım, gizlice kaçtım ve bir oyun partisinde buluştuk." Thorpe ürpertici bir nefes aldı. "O sahneden ve seksten sonra sonunda cesaretimi toplayıp ona onu sevdiğimi söyledim. O hiçbir zaman sevişen ya da sarılmak ya da şefkat göstermek. Öpüşmeyi bile pek sevmezdi. Ben sadece onun böyle olduğunu düşündüm."

O korkunç kadın onu kullanmıştı. Onu sevdiğini nasıl hayal edebilmişti? Çünkü gençti, kafası karışık ve daha iyisini bilmiyordu. Kalbi Thorpe'a gitti. Ona dokunmayı ve bunun onun suçu olmadığını söylemeyi çok istiyordu ama Thorpe'un işinin bitmediğini hissetmişti.

"Her neyse, ondan benimle gelmesini istedim. Nara güldü. Tamamen yere düştü, histerik bir şekilde kıkırdadı. Bana aptal çocuk dedi. Son dört yıldır altımı değiştirdiğini ve artık işinin bittiğini söyledi. Ona göre ben bunu bilemeyecek kadar aptaldım.

Aşk diye bir şey yoktu, sadece seks vardı. Sonra bana bu ikisini bir daha karıştırmamam gerektiğini, çünkü daha öğrenecek çok şeyim olduğunu söyledi. Görünüşe göre babam daha iyi sevişiyormuş."

Callie'nin nefesi kesildi. Şok onu sersemletti, kalbine bir sarsıntı, midesine bir burkulma geldi. Nefes alamıyordu. "Nara ve baban mı?"

"Evet. Görünüşe göre onu Rio'da bir iş gezisinde bulmuş ve işe almış. Annem itaatkâr değildi ve ona 'bunu' yapmak istiyorsa başka birini bulması gerektiğini söyledi. O da öyle yaptı. Nara'yı yanına aldı. Metresiydi ve ona iyi para ödüyordu. Ama adam çok seyahat ediyordu ve ona dünyayı gezdirme sözü verdikten sonra geride bırakıldığı için kızgındı. Ben onun intikamıydım."

Bu, genç bir çocuğun ruhu için korkunç bir darbe olurdu. Daha bir erkek bile değilken, kadının acımasızlığı altında ezilmiş olmalı. Sırf başkasından intikam almak için onu defalarca kullandığını bilmek...

Callie, Holden tarafından kandırıldığı için kendini aptal gibi hissetmiş ve bu yüzden neredeyse on yıl boyunca kimseye güvenmemişti. Ve eski erkek arkadaşı kötü niyetli değildi, sadece açgözlü ve azgındı. Nara onu hayatının sonuna kadar mahvetmek için elinden geleni yapmıştı.

"Çok özür dilerim." Bakışlarını onunkilerle birleştirdi ve ona asla böyle davranmayacağını anlamasını istedi. "Sana yaptığı şey affedilemezdi. Asla yapmayacağımı bilmelisin."

"Daha bitirmedim." Thorpe açıkça kendini tutmaya çalışıyordu.

Daha fazlasını duyabileceğinden emin değildi. Ama onun için duyacaktı. Bazı açılardan, böyle bir zehre katlanmanın, sonra da hepsini içinde tutmanın ne kadar korkunç olduğunu anlıyordu. Yalnızlığı, kendini hiçbir zaman tam olarak bütün hissetmemeyi biliyordu.

"Dinliyorum."

"Üniversiteye gitmeden bir gün önce babamla yüzleştim. Onun 'malına' dokunduğum için çok öfkeliydi ve bana yaşadığım kalp acısının her zerresini hak ettiğimi söyledi. Aşık olduğumu düşündüğüm için benimle alay etti.

Ona göre,

Bizim gibi sapıklar bunu yapamaz."

"Bu korkunç. Ve yanlış! Bu sözleri bana hiç söylemiyor olabilirsin ama beni sevdiğini biliyorum. Bana göz kulak oldun, benimle ilgilendin, benim için hayatını riske attın."

"Babam gözlerinde bilmiş bir parıltıyla, Nara'nın benimle oynadığını bilseydim yine de onunla yatar mıydım diye sordu. Cevabımın ne olacağını çok iyi biliyordu. Ve haklıydı da. Daha temkinli olabilirdim ama ..."

"Gençtin."

Thorpe özür dilemeyi reddedercesine omuz silkti. "Ondan sonra odama gittim. Ertesi gün Nara'yı kovdu ve Brezilya'ya geri gönderdi. Beş yıl sonra annemin cenazesine kadar onunla bir daha konuşmadık."

Yanaklarından aşağı daha fazla gözyaşı döküldü. Tüm bu olanlardan sonra Thorpe nasıl oluyor da biraz olsun sıcak ya da şefkatli olabiliyordu? Çünkü onun ruhu çok güzeldi. Bunu görmesini nasıl sağlayabilirdi? "Onunla olan ilişkini hiç düzelttin mi?"

"Hayır." Thorpe yere baktı, çenesini ve yumruklarını sıktı. "Düğünüme geldi ve resepsiyonda bana iyi bir kızla evlendiğim için aptal olduğumu, çünkü yakında ondan sıkılacağımı ve ya onu terk edeceğimi ya da boşanacağımı söyledi.

-Ya da ikisi birden. Ve eğer kalırsam, ben de onun otuz yıldır olduğu gibi sefil bir piç olacaktım. Onu davet ettim çünkü Melissa ona bir düğün hediyesi olarak baltaları gömmem için bana yalvardı ama ondan tutkuyla nefret ediyordum."

"Eski karınıza Nara'dan hiç bahsetmediniz mi?"

"Hayır." Başını iki yana salladı. "Dehşete düşerdi. Gürültücü bir İtalyan aileden geliyordu, alaycı ve tutkuluydu ama çok vanilyaydı. Nara'dan beri hiçbir BDSM aktivitesine katılmamıştım. Yemin etmiştim ama içimdeki o lanet ihtiyaç bir türlü geçmiyordu. O üç kelimeyi ona söyleyemediğim için birbirimizden uzaklaşıyorduk. Hafif bir sahne denemeye istekli olup olmadığını görmek için ona yaklaştım. Bunu çok arzuluyordum. O gece çekip gitti ve bir hafta sonra bana boşanma kağıtlarını tebliğ etti."

"Ne kaltak ama," diye mırıldandı.

Omuz silkti. "Onu korkuttum. Seksimiz en iyi ihtimalle ılıktı ve şimdi nedenini biliyordu. Ona bir daha şaplak atmaya ya da bağlamaya kalkarsam suç duyurusunda bulunacağına yemin etti. Ben onun yapısını değiştiremezdim, o da benim yapımı değiştiremezdi. Benim için en kötüsü babamın evliliğimiz konusunda haklı olduğunu bilmektir. Ayrıldıktan sonra tüm hayatımı değiştirdim. ve kendimi bağımlılığımıza teslim ettim.

"Borsacı olarak çalıştığım işimden ayrıldım. Manhattan'ın dışına taşındım. Dallas'a bir iş gezisi için gitmiştim ve orayı sevmiştim. Oraya taşındım ve birikimlerimle Dominion'ı satın aldım. Altı ay sonra babam öldü ve bana ne yapacağımı bilemediğim kadar çok para miras kaldı. Ben de bir kısmını tekrar işe yatırdım ve bunu hayatım haline getirdim. Sanırım yıllarca tamamen uyumuş durumdaydım." Kesik kesik bir nefes aldı. "Sonra sen geldin. . ."

Thorpe onun yanağını okşadı, o da Thorpe'un elini sıktı. "Hikâyeyi anlatma konusunda bana güvendiğin için teşekkür ederim. Bana anlatmak zorunda değildin ama bana yardım etmek için anlattığını biliyorum." Daha az acı çektiğinde belki daha minnettar olacaktı. "Asla ama asla değersiz olduğunu düşünme. Beni kurtardın Mitchell Thorpe. Bana yeniden bir yere ait olmanın nasıl bir şey olduğunu hatırlattın. Bana güç verdin. Kabul edemesen de bana sevgi verdin."

Tekrar gözleri doldu ve bir yumruyu yuttu. "Seni ifade edebileceğimden çok daha fazla özleyeceğim."

"Onların, babanın ve Nara'nın kazanmasına izin veriyorsun," demekten kendini alamadı. "Seni onlarca yıl önce incittiler ama sen onların seni sefalet içinde tutmalarına izin veriyorsun. Eğer söyleyemiyorsan, kelimelere ihtiyacım yok.

Sadece yapma-"

"Şşş." Parmağıyla onun dudaklarını kapattı. "Uzun zaman önce kazandılar.

Ayrılmak, sana zarar vermelerine izin vermeme şeklim. Bu benim seni korumam. İzin ver bana. Burada ne olduğunu size ancak bu şekilde gösterebilirim." O vurdu

göğsüne. "Ben gittiğimde, ihtiyacın olursa Sean'a benim hikayemi anlat. Hepsinden önemlisi, onunla mutlu ol."

Thorpe onu parçaladı ama Callie yine de ona sarılmak ve onu yatıştırmak istedi. Ona sevgisini vermek istiyordu. Ama eğer sessizce uzaklaşmak isterse, ona izin verecekti. Onu fedakârlık yapacak kadar sevdiğini göstermesinin tek yolu buydu.

"Ben, herkes bir yana, bazen neden kalamadığınızı anlıyorum." Gözyaşları arasında kelimeleri güçlükle söyleyebildi. "Her gün seni düşüneceğim. Sean'la mutlu olacağım çünkü onu seviyorum. Ama seni de her zaman seveceğim.

Ve ne olursa olsun, bence herkesin paylaşmaktan mutluluk duyacağı büyük bir kalbin var. Biraz huzur bulmaya çalış."

Thorpe sonunda dayanamadı ve onu kendine doğru çekti, sessizce omzuna hıçkırarak ağladı. Saatlerce bu şekilde kaldılar, birlikte nefes aldılar, birbirlerini ezberlediler, olamayanın yasını tuttular. Parmaklarını kızın sırtına geçirdi ve burnunu omzuna bastırdı. Buna rağmen rahatsızlığı, gitmesine izin veremedi.

Sean sonunda kapıyı hafifçe araladı. "Güzel mi?"

Callie burnunu çekti ve başıyla onu onayladı. Artık zamanı gelmişti. Thorpe'la konuşacak bir şeyleri kalmamıştı ama Thorpe Callie'nin alnına yumuşak bir öpücük kondurdu ve son bir söz fısıldadı. "G le g le."

Yirminci Bölüm

Gölün üzerinde şafak sökmeye başlamıştı, dağlar gökyüzüne doğru uzanıyor ve hâlâ güneşin altın küresini saklıyordu. Işık tepelerin üzerinden sızıyordu ve her şey çok huzurlu görünüyordu. Callie bu günün cehennem gibi geçeceğini biliyordu.

Mükemmel bir dünyada, bir araba bulup sessizce Vegas FBI saha ofisine giderler ve Sean'ın patronunu ararlardı. Tüm kanıtlara bakacaklar, kimin suçlu olduğunu bulurken onun cinayetten suçlu olmadığını bileceklerdi.

Sonra da

Yetkililer kişi ya da kişileri tutuklayacak ve o da yeniden yaşamaya başlayabilecekti.

Ama hayatı hiçbir zaman mükemmel olmamıştı. Sean söylese de söylemese de, o en kötüsünü bekliyordu. Tehlike hiç gelmese bile Thorpe yine de gidecekti.

Her iki durumda da bugün kaybedecekti.

Sean öfkeli bir sessizlik içinde tekneyi yanaştırdı, ara sıra iki adım arkasında duran Thorpe'a bakıyordu - sessiz bir nöbetçi. Bütün çantaları onun ayaklarının dibinde duruyordu. Kimse tek kelime etmedi.

Yüzen ev kıyıya doğru alçaldı ve yerine oturmadan önce rıhtımdaki lastik tamponu dürttü. Sean motoru durdurdu ve tekneyi bağlamak için dışarı fırladı. Tekneyi emniyete alır almaz yaklaştı ve kadının sırt çantasını omzuna attı. Sonra kendi çantasını aldı, Thorpe'un çantalarına ters ters baktı, kızın elini tuttu ve onu kıyıya götürdü.

Sean'ın Thorpe'u artık ortağı olarak görmediğini bundan daha iyi hiçbir şey anlatamazdı. Callie omzunun üzerinden Thorpe'un taş kesilmiş yüzüne bakarken, o da çantasını alıp onu takip etti.

"Werner'i aradım bile. Kamyonuyla her an burada olabilir. Bizi şehrin dışına götürmeyi kabul etti. Oradan bir taksiye binebiliriz," dedi Sean ona.

Thorpe, "Elijah'ı arayayım," diye itiraz etti. "Cipinin hâlâ Walmart'ın otoparkında olması mümkün. Sadece otuz altı saat oldu."

"Yardımlarını istemiyorum," diye hırladı Sean.

"Ama Callie güvende olana kadar buna ihtiyacın var. Kolay bir hedef gibi sokağın köşesinde taksi beklemek akıllıca değil."

Sean öfkesini sağduyusuyla tartıyormuş gibi görünüyordu. "Tamam. Ara onu. Ara onu."

Thorpe kenara çekilip kullan-at telefonunu çıkardı ve arkasını döndü. Birkaç saniye içinde Callie'nin duymayacağı kadar kısık sesli bir konuşma yapmaya başlamıştı. Sean'ın toprak yoldan aşağı inip yüzen ev sahibinin onları almasını beklerken öfkeli olduğunu hissedebiliyordu.

"Bunu yapmayın. Hayal edebileceğinden çok daha büyük şeytanları var." Ona yalvaran bir bakış gönderdi. "Bırak gitsin. Benim için mi?"

"O seni incitti. Seni iyileştireceğini düşünmüştüm ama kalbinde kocaman bir boşluk bıraktı."

"İyi olacağım," diye güvence verdi. "Beni kırmayacak ya da öldürmeyecek. Her zaman biraz acıtacak; yalan söylemeyeceğim. Ama sen ve ben? Mutlu olacağız. Bir yolunu buluruz."

Sean ağzı sıkı bir şekilde dikkatini tekrar geniş beton yola ve hafif engebeli zeminde ilerleyen bir kamyonetin aşağı yukarı sallanan farlarına çevirdi. Thorpe telefon konuşmasını bitirdi ve onlara katıldı.

Yaşlı adam kamyonu rıhtımın yanında durdurdu ve beklenmedik bir çeviklikle dışarı fırladı. "Çantalarınızı arkaya atın ve bana nereye gitmek istediğinizi söyleyin. Çabuk olmalıyız. Dün ofisime gelen bazı askeri tipler seni sordular. Onlara hiçbir şey bilmediğimi söyledim, saldırgan piçler. Ama onları son kez gördüğümünden emin değilim."

Korku Callie'nin yüreğine derin ve sert bir darbe indirdi. Sean'la bakiştılar, sonra da kararlılığını bir zırh gibi kuşanmış olan Thorpe'a baktı. İkisi de ona bir şey olmasına izin vermeyecekti; önce kendi hayatlarından vazgeçeceklerdi.

Ve hiçbir şekilde savaşmadan pes etmeyecekti. Sonunda yaşamaya başlayacaktı ya da ölecekti.

"Kaç kişilerdi? Neye benziyorlardı?" Sean sordu.

"İki adam. Biri daha yaşlı, diğeri daha genç. İkisi de aptal küçük Fransız şapkalarıyla süslü bir üniforma giyiyordu."

Korku dehşete dönüştü. "Bere mi demek istiyorsun?"

"Üniformalar gri-mavi miydi?" Thorpe sordu. Werner ikisinin arasına baktı. "Evet."

Sean kolunu ona doladı ve onu sakinleştirmek için elinden geleni yaptı. Düşmanları yakındaydı ve yaklaşıyorlardı. Cesur olmak ve bununla yüzleşmek istiyordu ve yüzleşecekti de. Ama titremesini durduramıyor gibiydi.

"Hadi gidelim." Onu kamyonu doğru götürdü.

Bagajlarını arkaya atar atmaz Callie adamların peşinden yolcu kapısına gitti ve sırt çantasını eline aldı. Yumurtaya zarar verme ya da içinde saklı olan SD kartı tekrar kaybetme riskini göze alamazdı. O disk geleceğinin anahtarıydı. Her ihtimale karşı dosyayı kopyalamamanın ya da bilgileri başka bir yere yedeklemenin bir yolunu aradılar. Ancak Werner'in sabit diskine kaydetmek dışında bir yol bulamamışlardı. Gemide internet ya da başka bir depolama cihazı yoktu.

Werner sürücü koltuğuna kaydı. Thorpe uzun gövdesini diğer tarafa katlayarak bank koltuğunun ortasına kaydı. Dizleri neredeyse göğsüne doğru katlanmıştı. Onları koyacak başka yeri yoktu.

Toprak yemeyi tercih ediyormuş gibi görünen Sean onun yanına tırmandı, geniş omuzları birbirine yapışmış ve kalçaları birbirine yaklaşmış bir şekilde oturdular. Thorpe yokmuş gibi davrandı ve sırt çantasını ayaklarının arasındaki döşeme tahtasına koydu, sonra ona yardım etmek için elini uzattı. "Yukarı gel. Kucağıma otur."

Ayağını koğu tahtasına dayadı ve Sean'ın kalçalarına tünemek için elinden geleni yaparak tırmandı. Adamın göğsüne doğru kıvrıldığında, sevdiği iki adam tarafından duyularının yağmuruna tutulduğunu fark etti. Kokuları birbirine karışmış, birbirlerine Cesetler bu soğuk sabahta taksiyi hızla ısıtıyordu. Dün gece uyumaya çalışırken bunu çok özlemişti.

Callie bunun kendini son kez bütün hissedışı olup olmadığını merak ediyordu.

Sean yolcu kapısını kapatmayı başarır başarmaz Werner yola koyuldu ve Nevada çölüne yayılan muhteşem gün doğumuna doğru ilerledi. Geniş ve sakin görünüyordu. En iyisi de, hiç kimsenin Onları burada, hiçliğin ortasında gizlice takip etmek. Saklanacak bir yer yoktu. Bu yüzden Callie o ana odaklanmaya ve tüm endişelerini bir kenara itmeye çalıştı. Bunların hiçbiri bugün ona yardımcı olmayacaktı. Ama sürekli üzerine geliyorlardı.

Bu gece uyumak için başını yastığa koyduğunda muhtemelen her şey farklı olacaktı.

Yoksa ölürdü.

Thorpe, "Elijah cipinin hâlâ Walmart'ta olduğunu söylüyor," dedi. "Oraya gitmeden önce karısının dönmesini bekliyormuş ve bu da birkaç gün daha sürecekmiş. İhtiyacımız olursa bu süre boyunca bizim olduğunu söylüyor."

Sean tek kelime etmedi, sadece başını salladı. Onun bu kadar kızgın olmamasını gerçekten diliyordu ve bunun tamamen Thorpe'un onu

incitmesiyle ilgili olmadığından şüpheleniyordu. O da incinmişti.

"Teşekkür ederim," dedi usulca.

"En azından bunu yapabiliyordum," diye cevap verdi Thorpe, sözlerinin ardında zengin bir anlam yatıyordu.

Yolun geri kalanı sessizdi. Sabahın bu erken saatinde trafik çok azdı. Yakında yollar taşıtlarla dolup taşacaktı ama şimdilik önlerinde neredeyse hiçbir ışık olmadan büyük zincir mağazaya ulaştılar.

Otoparka girdiklerinde, tekerlek yuvasının arkasındaki mıknatıslı tutucudan anahtarları çıkardılar ve kamyonetteki çantalarının çoğunu Jeep'in arkasına ittiler. Sean sürücü koltuğuna atladı ve herhangi bir hareketlilik için etraflarındaki park alanını izledi. Ama birkaç çalışan dışında bomboştu. Callie Thorpe'a ön tarafı işaret etti, sonra da çantasıyla birlikte arkaya geçip kıvrılıp uyumayı diledi. Dün gece hiç uyumamıştı, Sean kollarıyla onu koruyarak uyuyakaldığı zaman bile. Ruhunun diğer yarısının yanında olmasını özlemişti.

Thorpe'la her şeyin farklı olması ve bugünün iyi geçmesi için neler vermezdi.

Sean arka koltukta ona baktı. "Doğruca buradaki saha ofisine gidebileceğimizi ve SAC'yi görmem için seni içeri sokabileceğimizi umuyorum."

"SAC?" diye sordu.

"Sorumlu Özel Ajan. Bunu yaptıktan sonra Dallas ofisini geri arayacağız ve-"

Thorpe'un telefonu çaldı. Hepsi dondu kaldı. Sabahın altı buçuğunda onu arayan hiç kimse dostça bir sohbet için ona ulaşmaya çalışmayacaktı.

"Kim o?" Sean havladı.

"Logan."

"Hoparlöre ver."

Thorpe kaşlarını çattı, sonra Sean'ın istediğini yaptı. "Hey, dostum. Ne buldun?"

"Biraz daha bilgi ve bunların hiçbiri içimi ısıtmıyor. Elijah sonunda bana havaalanında Callie'yi arayan adamın güvenlik kamerası görüntülerini göndermeyi başardı. Bu arada o nasıl?"

Kız gülümsedi. Callie, Logan'ın bir kızın kışına şaplak atarken ne kadar sert olduğunu ilk elden biliyordu ama aynı zamanda sonuna kadar bir arkadaş olduğunu da kanıtlamıştı. "Ben iyiyim. Teşekkür ederim. Sen ve Tara?"

"Her şey yolunda. Bizim için endişelenme. Havaalanındaki adam, tatlım? Adı James Whitney. Bir şey çağrıştırdı mı?"

"Hiç de değil." Bunu hayatında hiç duymamıştı. "Duymalı mı?"

"Emin değildim. Tara biraz araştırma yaptı ama fazla bir şey bulmakta zorlanıyor. Yirmi dokuz yaşında ve Alabama'nın küçük bir kasabasından. Irak Savaşı gazisi. Eve döndüğünde karısı ve çocuğunun onu terk ettiğini görmüş. TSSB'si ve hükümet karşıtı saçmalıkları yüzünden komşularının çoğu onun serseri mayın olduğunu düşünmüş. Sarhoşluk, düzensizlik ve yasadışı tabanca bulundurmaktan tutuklanmış ama suçlamalar devam etmemiş. Yaklaşık üç yıl önce izini kaybettirdi. Bir grup paralı askere katıldığına dair söylentiler var. Şu an elimde olan tek şey bu. Ama burada bir şey var. Bunu hissedebiliyorum."

Callie derin bir nefes aldı. Bu James Whitney neden onunla bir şeyler yapmak istesin ki? Ailesi öldürüldüğünde ondan çok daha büyük bile değildi. "Anlamıyorum."

"Ben de bilmiyorum. Ama burada bir cevap var. Aramaya devam edeceğiz. Başka bir şeye ihtiyacınız var mı?"

"Hayır, teşekkürler." Logan'ın Lafayette'ten onun için yapabileceği hiçbir şey yoktu.

"Biliyorum, Edgington," diye konuştu Sean. "Ben Sean Mackenzie." "Adını söyle."

"Eğer hizmetçim bir daha ortadan kaybolmak için sana gelirse, onu kibarca bana yönlendir."

Logan boğazını temizledi. "Yardım etmeye çalışıyordum. Tüm bilgilere sahip değildim. Üzgünüm, dostum."

Böylece görüşmeyi sonlandırdılar. Callie yırtık bir çiviye kemirmemeye ve en kötüsünü hayal etmemeye çalışırken Sean kuzeydoğuya doğru ilerledi.

"Bu bulmacanın milyonlarca parçası var ve ben anlamıyorum," dedi sonunda, sesi yaklaşan panikle gerilmişti.

"Bu Whitney denen adamın neden Vegas havaalanında peşine düştüğünü bilmiyorum. Ama babanın öldürülmesinden hemen önce evine gelen yaşlı adamla aynı üniformayı giyiyorsa, birlikte çalışıyor olabilirler," diye düşündü Sean. "Ne de olsa, Werner az önce iki Üniformalılar onu ziyaret etti, biri yaşlı, biri genç."

"Ben de öyle düşünüyordum," diye araya girdi Thorpe. "Ve eğer bir tür paralı asker grubuyla ilgililerse, belki de kendilerini daha iyi hale getirmek için Aslanov'un araştırmasını istiyorlardı ya da bunun gibi bir şey."

Evet, bu çarpık bir şekilde mantıklıydı. "Ama masum erkekleri, kadınları ve çocukları öldürmek?"

Sean, "Açgözlülük insanlara garip şeyler yaptırıyor, tatlım," dedi. "On yıldır ceza müfettişliği yapıyorum. Bunun bazı korkunç örneklerini gördüm."

Ne kadar trajik. Babası sadece dünya için iyi bir şey yapmaya çalışmıştı ve bunun yerine, kendisinin de dahil olmak üzere bir cinayetler zincirini başlattı ve onun hayatını mahvetti.

"FBI'nın SD karttaki her şeyi okuması, soruşturması ve insanları tutuklaması ne kadar sürer? Haftalar mı? Aylar mı?"

Sean cevap vermedi. "Yıllar mı?"

"Bunun nereye varacağını bilmiyoruz, Callie. Her türlü imadan uzak olacaksın." Durakladı. "Tanık koruma programına alınman mümkün. Eğer bu olursa, ben de seninle geleceğim."

Callie'nin kalbi durdu. On yılını başka biri olarak geçirmişti. Artık bunu istemiyordu. Sonunda yeniden Callindra Howe olmanın, ailesinin anısını unutturmanın zamanı gelmişti. Annesinin onun için umduğu hayatı yaşayacaktı.

Ve eğer federal hükümet onu saklanmaya zorlarsa ... O izledi film izler ve kitap okurdu. Callie, Thorpe'la bir daha asla temas kurmasına izin verilmeyeceğini zaten biliyordu. Bu ikisini de tehlikeye atardı.

"Hayır. Başka bir yolu olmalı. Bunu yapmayacağım. Ölmeyi tercih ederim."

Sean dikiz aynasından ona bön bön baktı. Thorpe arkasını döndü ve ters ters baktı.

"Bunu yapmana izin vermeyeceğim," diye tersledi Sean. Thorpe, "Bunu desteklemek zorundayım," diye ekledi.

Sean bakışlarını tekrar yola çevirmeden önce birbirlerine temkinli bir bakış attılar. Trafiğin yoğun olduğu saatler başlamıştı ve onlar şehrin kalbine yaklaştı.

"Vegas ofisinde arayabileceğiniz güvenilir birini tanıyor musunuz?" Thorpe sordu. "Onlara geldiğimizi haber ver. Ya da daha iyisi, belki her ihtimale karşı bize eşlik etmesi için birini gönderebilirler."

Sean'ın yüzü gerildi. "Birkaç yıl önce birlikte çalıştığım ajanlar ya başka yerlere atandılar ya da emekli oldular. Kime güvенеbileceğimden emin değilim."

Thorpe, "Dallas ofisindeki kararlarla ilgili sorularınız oldu," diye kabul etti. "Ama bu ille de burada birilerinin sırlar?"

"Belki de değil... ama kesin bir şey söyleyemem."

Callie, "Ama katillerin peşimizde olduğunu Werner'den zaten biliyoruz," diye karşı çıktı. "FBI'dan hiç kimse bizi vurup öldürmez."

"Hayır," diye kabul etti Sean. "Ama vurulmaktan daha kötü şeyler de var. Beni endişelendiren de bu."

"Biri kirliyse mi demek istiyorsun?" Thorpe gergin ve dalgın görünüyordu.

"Evet. Ama paranoyakça davranıyor olabilirim." İç çekti. "İhtiyacımız olursa diye bir kaçış yolum var, ararım."

Sean arabayı yoldan çekip bir fast-food restoranının otoparkına girdi. O sırada

İşe gidip gelenler araçlarıyla binanın etrafını sararak sıvı kafein ve takviye beklemeye başladığında, arabayı otoparkın kenarına çekti ve motoru çalışır durumda tuttu. "Burada bekleyin."

Telefonu iki elinde dışarı fırladı, dikkatle ekrana bakıyor ve bir şeyler çeviriyordu. Bir dakika sonra telefonu kulağına dayadı. Konuşma otuz saniyeden az sürdü. Sonra Sean arabaya doğru koşmaya başladı. Telefonunu asfalta fırlattı ve telefon bir düzine parçaya ayrıldı.

Callie'nin nefesi kesildi. "Bu da ne? ?"

Otoparktan çıktı ve otoyola geri dönerek küçük bir kompakt aracın önünü kesti. "Kendimi tanıtır tanıtırmaz SAC telefonu aldı. Böyle bir şey olmamalıydı. Seni içeri almamı istedi Callie. Bunu yapmayacağım."

Kalbi boğazında düğümlendi. "Sanki beni tutuklamak istiyor?"

"Buna 'sorgulama' dedi ama bir şeyler ters gitti. Son otuz altı saattir Vegas'ta ne yaptığımızı sordu. Benimle olduğunu biliyordu. Walmart'tan alışveriş yaptığımı ve oradan taksiye bindiğimizi biliyordu. Yani bu cipte olduğumuzu bile biliyor olabilir." Sean akan trafiğin içinde bir o yana bir bu yana savruluyordu. "Telefonumu attım, böylece sinyali daha fazla takip edemeyecekti, her ihtimale karşı telefona kilitlenmiş olabilirler."

"Ben de aynısını yapmalı mıyım?" Thorpe sordu. "Zararı olmaz." Sean sıkıca başını salladı.

Thorpe camı indirdi ve tereddüt etmeden otoyola attı. "Şimdi ne olacak?"

"Bizi kurtaran tek şey, taksi şirketinden bizi tam olarak nereye götürdüklerini öğrenememiş olmalarıydı. Hâlâ bilgi almak için evrak işleriyle uğraşıyorlardı. Bu cipten kurtulmalı ve başka bir taksi bulmalıyız."

Thorpe, "O zaman muhtemelen Strip'e doğru geri dönmeliyiz," diye önerdi.

"Evet."

Sean ağzını gergin bir şekilde birbirine bastırarak şerit değiştirdi ve Vegas'ın turistik bölgesine doğru tabelaları takip etti. "Buradan yirmi otuz dakika kadar sürer herhalde. Trafiğe bağlı."

"Bir taksi bulduktan sonra nereye gideceğiz?" Callie sordu. "İsimsiz bir ulaşım aracıyla ortadan kaybolmak iyi hoş da, bizi saha ofisine değil de nereye götürmesini söyleyeceğiz? Yerel polise mi?"

"Hayır," dedi Sean hemen. "SAC hemen devreye girecek ve yargı yetkisini talep edecek, sonra da başladığımız yere geri döneceğiz. Seni serbest bırakmanın başka bir yolu olmalı. O diskteki bilgileri başka kim istiyor?"

Callie koltuğunda arkasına yaslanmış, paniğin kendisini ele geçirmesine izin vermemeye çalışıyordu. Sean nereye gideceğini bilmezse, mahvolacaklarından korkuyordu. "Belki Logan ülkeyi terk etmemiz için gerekli evrakları hazırlayabilir."

"Katiller bizi Mead Gölü'ne kadar izledilerse bizi her yerde takip edebilirler. Çalışma şekillerine bakılırsa, sınırları olduğunu sanmıyorum. Nereye giderlerse gitsinler, ne yaparlarsa yapsınlar araştırma."

"Ama babamın yaktığını söylemişsiniz."

"Bunu biliyoruz," diye hatırlattı Thorpe. "Onlar bilmiyor."

"Yani araştırmanın artık var olmadığını anlatmanın bir yolunu bulursak, belki beni rahat bırakırlar?" Bu kulağa son derece iyimser geliyordu ama Callie hâlâ içten içe Sean'ın da buna inandığını umuyordu.

"Hayır," diye alay etti. "Hâlâ bu insanlar ve ne istedikleri hakkında bir şeyler biliyorsun. Hâlâ aileni ve Aslanov'ları öldürdüklerini gösterecek yeterli kanıtın var. Ve hem Whitney'i hem de birlikte çalıştığı yaşlı piçi bu komploya bağlayabilecek tek görgü tanığı sensin. İskeletlerini gömmek için seni gözlerini kırpmadan öldürecekler."

O haklıydı. Callie nefes almak için savaştı. Hırs uğruna, artık var olmayan bir araştırma uğruna, kirli bir sırrı saklamak için ölmeyecekti.

Sonra aklına çok basit ve etkili bir çözüm geldi. Sırt çantasını kaptığı gibi içine daldı ve kozmetik çantasını çıkardı. "Bir taksi bulur bulmaz, sanırım nereye gideceğimi biliyorum."

Sean, Callie'nin aklını kaçırap kaçırmadığını merak etmeye başladı. Arka koltukta süslenip püsleniyor, el aynasıyla dikkatlice rimel sürüyor, sonra küçük bir fırçayla saçlarını düzeltiyordu.

"Çok güzel görünüyorsun, tatlım, ama şimdi tüm bunlar için endişelenmenin zamanı olduğunu sanmıyorum."

Sağına bir bakış Thorpe'un da kendisi gibi şaşkın göründüğünü gösterdi. "Mükemmel bir zaman. Büyük bir sıçrama yapacağım."

Elindeki

sırt çantasından siyah bir tayt ve kırmızı V yakalı basit bir gömlek çıkardı. Eski kıyafetlerinden sıyrılıp yenilerini giydi, ardından tenis ayakkabılarını siyah sandaletlerle değiştirdi.

Her nasılsa, beş dakika önce buruşturulup top haline getirilmiş kıyafetlerin mükemmel görünmesini sağlıyordu.

"Neden?" Thorpe sordu. "O yaramaz kafanın içinde ne planlıyorsun?"

Callie başını salladı. "Hâlâ ayrıntılar üzerinde çalışıyorum. Beni bir taksiye götür. Göreceksin."

"Bana ipucu vermelisin. Ne de olsa kötü adamları atlatma konusunda biraz deneyimim var," dedi Sean alaycı bir tavırla.

"Son otuz altı saattir sana güveniyorum. Şimdi senin de benim için aynısını yapma zamanın geldi."

Sean iç çekerek ve homurdanarak kuzeybatıya, şehir merkezine doğru ilerlemeye devam etti. Saat yediyi geçtiği için trafik kesinlikle yoğunlaşmıştı.

I-515'te kuzeye doğru giderken bir yerleşim caddesinde sürdüğü hıza kadar yavaşladılar. Lanet olası karmaşa.

En fazla on dakika. Sonra bir taksiye atlayıp insanlık denizinde kaybolabilirlerdi ve umarım Callie'nin kafasındaki şeytan her neyse günü kurtarırdı.

Dikiz aynasına bir kez daha bakması onu alarma geçirdi. İki araba geride ve sağda siyah bir sedan. Birkaç dakika önce diğer birçok arabayla birlikte onu da fark etmişlerdi. Ama bu ... o her şerit değiştirdiğinde, sedan da değiştiriyordu.

Ensesindeki tüyler diken diken olan Sean yavaşladı. Bu kadar çok araba varken zor değildi. Yanındaki trafik şeridi biraz daha hızlı ilerliyordu. Ama siyah sedan da yavaşladı.

Sean bir küfür savurarak tekrar şerit değiştirdi ve karanlık arabanın tam önüne geldi. Dikiz aynasına baktı, telefonda gevezelik eden birini, rimelini süren bir kadını ya da

mesajlarını okuyordu - bu sürücünün onlara gerçekten dikkat etmediğini gösteren herhangi bir şey. Bunun yerine, tanımadığı mavimsi üniformalı, biri diğerinden daha şık iki adam gördü. Gerildi.

"Ne oldu?" Thorpe sordu.

Sean onunla gerçekten konuşmak istemiyordu ama Thorpe başka bir silah ve daha fazla kas gücüydü. Şu anda buna kızgınlıktan daha çok ihtiyacı vardı. "Misafirimiz var. Callie, planın üzerinde çalıştın mı?"

"Bir telefon görüşmesi yapmam gerekiyor. Artık ikinizin de telefonu yok mu?" "Yok oldular." Thorpe acımasız görünüyordu.

"Taksiye binmeye devam et. Bu işi nasıl yapacağımı bulacağım."

Sağda bir çıkış görüldü. Hızlandı ve flaşörünü yaktı, soldaki hızlı şeride geçecekmiş gibi davranıyordu. Son anda direksiyonu sağa kırarak bir SUV'nin önünü kesti, ardından rampadan aşağı inip, onu düşüyor.

Diğer araba frene bastı, lastikler gıcırdadı, sonra onları rampadan takip etti.

"Siktir," dedi Thorpe, dönüp arka camdan dışarı bakarak.

Bu her şeyi özetliyordu. Sean trafikte arabalardan kaçarak, şerit değiştirerek, sarı ışıktaki çılgınlık atarak onların kuyruğundan kurtulmaya çalışarak ilerledi.

Siyah sedan sadece kırmızıda geçti ve pencereden yarı otomatik bir silahla ateş ederek yoluna devam etti.

"Tanrım, herkesi öldürebilirler!" Sean, kurşunlar ıskaladığı için şükrederek küfretti. "Yakında Strip'e varmalıyız. Eğer bu kuyruktan kurtulamazsam, bavullarımızı arkadan almaya vaktimiz olmayacak. Callie, sırt çantanı Thorpe'a ver. Ben cipi durdurur durdurmaz herkes inip kaçsın."

Arka koltukta oturan Callie ona başıyla onay verdi. Kirpiklerine rimel sürmenin yanı sıra parlak mavi gözlerini kendine özgü siyah göz kalemiyle çerçevelemişti. Gözleri solgun yüzünde göze çarpıyor, sadece dudaklarındaki kırmızı parlaticı tarafından kırılıyordu. Şu an onun ne kadar güzel olduğunu fark etmenin zamanı değildi ama elinde değildi. Özellikle kararlılık dolu narin yüzüyle çok güzel görünüyordu. Kahretsin, gerçekten de deliler gibi aşıktı.

Sean Tropicana Bulvarı'nda hızla ilerlerken, Strip'te cipi bırakacak hızlı bir yer bulmanın zor olabileceğini de fark etti. Doğaçlama yapma zamanı.

Sean ilk fırsatta Las Vegas Bulvarı'ndan sağa döndü ve trafiğin çok yoğun olmamasına şükretti. Las Vegas'ın sokak tabelasını gördüğünde

Vegas Bulvarı'nda, Strip'in kenarından keskin bir sağa döndü. Arkasından gelen lastik gıcirtısı, sedanın da onu takip etmek için elinden geleni yaptığını gösteriyordu.

"Hangi cehenneme gidiyorsun?" Thorpe havladı.

"Cipi bırakıp taksi bulacak bir yer arıyorum," dedi suratsızca. Neyse ki turistik bölgelerdeki trafik bu saatte o kadar yoğun değildi.

Rastgele arabalar ve ara sıra taksiler geçiyordu. Akşamdan kalma bazı partililer utanç yürüyüşü yaparak otellerine dönüyordu.

Bellagio'nun ihtişamı gözüne çarptı, ünlü fiskiye sabahın bu erken saatinde aylak aylak dolaşmak. Otele giden nispeten boş yan sokakta, büyüleyici olması için dikilmiş sokak lambalarının yanından geçerek gaza bastı. Arka yolcu camından, her zaman gözlerini devirmesine neden olan sahte Eyfel Kulesi'ni ve yaklaşık otuz saniye geriden onu takip etmek için viraja doğru ilerleyen siyah sedanı gördü. En azından şimdilik ateş etmeyi bırakmışlardı.

Gölgeliğin altında kükredi ve sağına, ağaçların arkasına baktı. Rölantide çalışan birkaç taksi, havaalanına gitmek üzere yola çıkan eğlence düşkünleriyle dolu bir servis otobüsü ve etrafta dolaşan birkaç vale görevlisi.

Araba titreyerek durduğu anda hepsi dışarı fırladı ve kapıları çarptı.

Sean anahtarları bir vale görevlisine fırlattı ve rozetini gösterdi. "Acil durum. Hemen döneceğim. Hemen park et!"

"Evet, efendim," diye yanıtladı genç adam.

Otele doğru koşarlarken Callie'nin elini tuttu, taksi kuyruğuna baktı ve içgüdülerinin doğru olması için dua etti. *Bingo!* Kiralık araç kuyruğundan uzakta, ışıkları sönük bir taksi ve ön koltukta uyuklayan yaşlı bir adam gördü. Cama vurdu.

Adam ayağa kalktı ve ters ters bakarak kasketini düzeltti.

"Okuyamıyor musun? Görevde değilim."

"Ölüm kalım meselesi. Lütfen." Callie yüzünü cama bastırdı ve göğüslerini de cama biraz daha yaklaştırmış olabilirdi.

Sean rozetini gösterdiğinde dişlerini gıcırdatmak istedi ama en azından adam artık kaşlarını çatmıyordu.

"Önümüzdeki on saniye içinde bizi buradan çıkarırsan bin dolar nakit var." Thorpe elini cebine attı ve bir tomar banknot çıkardı. "Ve kendini görevden uzak tut."

Şoför doğruldu ve kapıları açtı. Taksici dışarı çıkarken hepsi içeri doluştu.

"Nereye gidiyorum?" diye sordu.

Sean sürünerek döşeme tahtasına inen Callie'ye baktı. Aşağısının ne kadar pis olduğunu düşünmek istemiyordu ama Callie bir kez bile gözünü kırpmamış, onların güvenliğini olası mikroplardan üstün tutmuştu. Kendini gizlemek için koltuğun içinde alçalmak ve başını eğmek zorunda kaldı. Thorpe dirseğini pütürlü döşemeye dayayarak arkasına yaslandı. Umarım yoldan geçenlerin fark etmeyeceği kadar gizlenmişlerdir.

"En yakın TV istasyonu nerede?" diye sordu şoföre.

"Ne?" Thorpe ona bağırdı. "Basına mı gidiyorsun?"

"Ah, çok güzel," diye başladı Sean bir uyarı notuyla. "Sanmıyorum-"

"Beni dinle. Yumurta kimliğimi kanıtlayabilir. Çünkü hala çok az. Kalan tüm parçaların sahipleri doğrulanabilir. SD kartta bulunanlar hiçbir şeyden suçlu olmadığımı kanıtlayabilir. Kırmızı çizgileri aşar. kaset ve saçmalıklar. Saklanmaya geri dönmek yok."

"Kendini daha büyük bir hedef haline getiriyorsun," diye itiraz etti Sean.

"Ben değilim." Başını salladı, siyah saçları omuzlarını kaplıyor ve kollarını okşuyordu. "Beni arayan her kimse, araştırmanın artık var olmayan kısmını istiyor. Babamın onu yaktığı gerçeğini halka açıklayacağız. Ve diğer herkesi öldüren ve şimdi benim peşimde olan her kimse, kirli işlerini bir sır olarak saklamak istiyor. Her şeyi açığa çıkararak, beni öldürmek artık hiçbir şeyi gömmüyor. Sadece yaptıkları kötülüklere dikkat çeker. Dünya benim hayatta olduğumu ve neler olduğunu öğrendiğinde ..."

Thorpe, "Medyada bir çılgınlık olacak," diyerek sözlerini tamamladı.

"Üzerinizde öyle bir spot ışığı olacak ki, buna cesaret edemeyecekler."

"Aynen öyle."

"Bu çok zekice." Sean ona gülümsemekten kendini alamadı. "Sevimli fingirdek."

"Peki şu televizyon kanalı nerede?" diye sordu, konuşmalarından dolayı kafası karışmış gibi görünen taksiciye.

"Yolun bir milden az ilerisinde. KSNV, NBC'ye bağlı. Bu olur mu?"

"Mükemmel." Rahatlama tüm yüzünü parlattı. "*Today Show* yayınlanmalı. Harika bir izleyici kitlesi var."

Thorpe, "Haber hızlı yayılmalı," diyerek aynı fikirde olduğunu belirtti.

Sean diğer adamın yüzündeki hüznü ifadeyi silip atmak ve Callie'yi bu kadar çok seviyorsa kalması gerektiğini söylemek istedi. Ama hayır.

Şimdi tartışmanın bir anlamı yoktu. Sean onu yaklaşan medya fırtınasından korumaya odaklanmak zorundaydı. Ama şimdi ve sonra Thorpe'un vedalaşmaya gelmeden önce kafasını kışından çıkarmış olmasını dileyeceğinden hiç şüphesi yoktu.

"Bu harika bir şey," diye araya girdi şoför, "ama sanırım biri bizi takip ediyor. Siyah sedan mı?"

Sean doğrulamak için arka camdan bakma isteğine direndi. Kahretsin, bu serseriler kaçış yollarını nasıl bu kadar çabuk bulmuşlardı? Neden bu pisliklerden kurtulamıyorlardı?

"Hiçbir sorun yokmuş gibi davran. Bakalım bizi geçmesini sağlayabilecek misin?"

TV istasyonuna dairesel bir rota çizerek kafasını karıştırın. Ne olursa."

Araba bir an için yavaşladı ve taksici şerit değiştirir gibi oldu. Bir sigara çıkardı ve çakmağını aramaya koyuldu. Onu bulur bulmaz yere bıraktı ve gaz pedalına bastı.

"Neler oluyor?" Sean talep etti.

"Siyah sedandaki adamları kandırabileceğimizi sanmıyorum. Silahları var!"

Ve inatçıydılar. Bir saniye sonra, büyük bir patlama yankılandı ve yolcu tarafındaki arka cam kırıldı. Thorpe hemen tepki vererek Callie'nin vücudunu kendi vücuduyla kapladı.

Sean belindeki kılıfta sakladığı Glock'u çekti. kot pantolonunun içinden ve açık pencereden dışarı baktı. "Yavaşla da çekebileyim."

"Ne oluyor lan?" Adamın gri kaşları dikiz aynasından aşağı doğru indi. "Bir cinayete yardım etmiyorum, dostum."

"Rozetim var, unuttun mu? Ben FBI'danım, bir tanığı koruyorum. Şimdi yavaşla ki ateş edebileyim. Eğer yapmazsan ve bir şekilde hayatta kalmayı başarırırsak, seni tutuklarım."

"Ne diyorsa onu yap!" Thorpe havladı.

Sean şoförün gazı kesmesini bekledi. Sedan kükreyerek tekrar yanlarına geldi.

"Ben söyler söylemez, bir sonraki sağa dönün ve yere yatın. Anladın mı?"

Taksi şoförü heyecanla başını salladı. "Hep bunu yapmak istemişimdir. Filmlerde çok havalı görünüyor."

Sean gözlerini devirmemeye çalışarak ayağa kalktı ve silahını pencereden dışarı doğrulttu. Birkaç el ateş etti, arabanın yan tarafına isabet etti ama

Yolcu ya da sürücü değil. Böyle şeyler sadece filmlerde olur. Ama hatta

Sean, aniden sağı dönseler bile bunun saldırganların takip etmesini engellemek için yeterli olacağını sanmıyordu. Tekrar denemesi gerekiyordu.

"Onu yerde tutun ve üzerini örtün." Thorpe koltuğa yaslanırken ona bağırdı.

Thorpe, "Arkanı kollayacağım," diye söz verdi.

Her zaman değil, ama şimdi yarın için endişelenmenin zamanı değildi.

Direksiyondaki yaşlı adama, "Biraz daha ileride," dedi. "Yaklaşan kavşağın diğer tarafındaki otoparktan içeri dön. Sinyal verme, sadece yap."

"Anladım."

"Adın ne senin?" Sean sordu.

"Bob." Direksiyonu beyaz parmak eklemleriyle kavradı. "Belki habirlere çıkarım?"

"Evet, belki." Sean neredeyse başını sallıyordu. "Hazır mısın?" "Evet."

Yeşil ışıktaki süzölüp siyah arabanın hemen yanından geçerlerken bir el daha ateş etti ve ön cama isabet etti. Cam parçalanarak paralı askerlerin üzerine çöktü.

Bob arabayı sağı çekti ve araba park yerine doğru sıçradı. Park alanına savrulan bir hatchback'ten kaçtı.

Sedan frenleri kilitledi ve trafiğin en uzak şeridinin önünde sağı dönmeye çalıştı. Lastikler gıcırdadı. Bir kamyonet arabanın yolcu tarafındaki arka paneline can sıkıcı bir metalik çıtırtıyla çarptı. Sean arka camdan bakmak için arkasını döndü. Sedan neredeyse Kavşakta geriye doğru. Kamyon, arkasındaki birkaç araçla birlikte durdu ve kavşağı kapattı. Sedan sıkışmıştı.

Bir görgü tanığı kazaya karışan kişileri kontrol etmek için dışarı çıktı. Sedan sürücüsü, üniformalı yaşlı bir herif, arabasının ön camını indirdi. pencereden bağırmağa başladı ve herkesin yolundan çekilmesi için çılgınca işaretler yaptı.

Arabanın sürücü tarafındaki arka camı gevşedi. Silah tekrar ateşlendi. İnsanlar çılgılık attı ve yere düştü.

"Yere yat!" Sean Bob'a söyledi. "Bizi hemen o lanet televizyon istasyonuna götür." Sağı döndüler ve kaza mahallini ve takipçilerini terk ettiler.

-Arkada. Sean rahat bir nefes aldı.

"Başardık!" Bob bir yan sokakta ilerlerken kükredi.

"Artık güvenli mi?" Callie, Thorpe'un altında sordu.

"Sanırım." Sean Thorpe'un omzuna hafifçe vurdu. "Sen, sakın ol. Ama her ihtimale karşı hazırlıklı ol."

Thorpe başını salladı ve Callie'den uzaklaştı ama onun elini tutup göğsüne yaklaştırarak döşeme tahtasının sıkı sıkışmasından kalkmasına yardım etti. Kız o kadar solgun görünüyordu ki bu onu korkutmuştu.

Sean onun çenesini tuttu. "Nefes al, tatlım. Kendinden geçme."

Başını salladı ve derin bir nefes aldı. "Ben iyiyim. Yemin ederim."

İkna olmamıştı ama onu daha fazla sorgulayamadan Bob bir otoparka girmiş, dev bir araba garajını geçmiş, düz çatısından büyük mavi bir News 3 tabelası sarkan, sıradan, kirli beyaz bir binaya doğru ilerliyordu. Yüzünde kocaman bir sırıtişla arabayı ayrılmış bir yerde gıcırdayarak durdurdu.

Arka koltuğa yaslanan Thorpe elini cebine attı ve Bob'un parasını çıkardı. Sean onun bileğini tutup yarısını saydı, sonra Bob'a verdi. "Burada kal ve birkaç dakika rölantide çalış. Güvenli olduğunu anladığımızda, içimizden biri sana geri kalanını verecek."

"Vay be! Başardın." Bob sırttı. "Bu çok aceleciydi!"

Sean sadece karakolun Callie'yle konuşmasını ve taksicinin adrenalin krizinde burada olmamasını umuyordu. Kapıyı açtı ve dışarı fırladı,

Callie'ye ulaşmaya çalışıyordu. Callie dışarı fırladı ve Thorpe da onu takip etti. Hep birlikte kapıya doğru koştular. Soğuk beyaz muşamba lobide bir güvenlik görevlisi onları hemen durdurdu.

"Randevunuz var mı?" diye sordu kutudaki polis.

Callie en tatlı gülümsemesiyle, "Haberlerden kim sorumluyorsa onu görmek isteriz," dedi.

Otuzlu yaşlarındaki adam ona, geri çevirmektense çıkma teklif etmeyi tercih edecekmiş gibi baktı ama yine de başını salladı. "Haber müdürü meşgul bir adam. Randevu alıp gelmeniz gerekecek."

"Ona kariyerinin en büyük haberini vereceğiz." "Bunu daha önce de duydu ve-"

Callie ciddiyle, "Onu benimle telefonda görüştür," diye yalvardı. "Onu ikna edeceğim."

"Onu rahatsız etmemem için kesin emir aldım."

Sean sınırına ulaşmıştı ve rozetini çıkardı. "FBI. O görecektir bize."

Güvenlik görevlisi bir adım geri çekildi, önce ona, sonra Callie'ye baktı, Thorpe'u incelemeyi önce. Sonunda bakışları Sean'ın elindeki parıldayan kalkana takıldı.

"Onu arayacağım," dedi güvenlik görevlisi.

"İşbirliğiniz için teşekkür ederim." Sean adamın ses tonundaki ironiyi duyup duymadığını merak etti.

Bir dakikadan kısa bir süre sonra haber müdürü göründü. Saçları kırışmış, iri yarı bir adamdı ve sadece onlarca yıllık haberleri görmeye kalmadığını, aynı zamanda yaşadığını da gösteren yıpranmış bir görünümü vardı.

"Roger Coachman." Adam elini Sean'a doğru uzattı. "Sizin için ne yapabilirim?"

"Onun için ne yapabileceğin önemli." Callie'yi işaret etti.

Haber müdürü, biraz sabırsız görünen, alıştırılmış bir gülümsemeyle dikkatini ona çevirdi.

"Eminim meşgulsünüzdür, o yüzden sadede geleceğim. Özel olarak konuşabileceğimiz bir yer var mı? Sanırım ilginizi çekecek bir hikayem var."

"Elbette. Ofisimde konuşabiliriz."

Coachman onları binanın güvenli bölümüne doğru götürürken, Sean güvenlik görevlisine döndü. "Bizi hiç görmedin."

Adam başını salladı, yüz ifadesi ikramı reddedilmiş bir çocuk gibiydi. Belli ki Callie'yi ve hikâyesini merak ediyordu. İşler yolunda giderse yakında öğrenecekti.

Adam onlara birkaç koridor boyunca eşlik etti. Takım elbiseli insanlar koşuşturuyordu.

Kulaklık takmış yaşlı bir sarışın, sanki bir görevdeymiş gibi yanlarından geçip gitti. Uzakta bir telefon yüksek sesle çaldı.

Haber müdürü onları ofisine götürür götürmez Callie masasının karşısındaki sandalyelerden birine oturdu. Sean onun yanına otururken, Thorpe kapıyı kapattı ve arkalarındaki duvara yaslandı.

"Ee, genç bayan, bir hikayeniz mi var? Haberlere koyacağıma söz veremem ama dinlerim."

Çünkü Sean rozetini göstermişti ve bu onu rahatsız etmişti. Adamın muhtemelen çatlakları gördüğünü anlıyordu ama ...

"Hayır, önümüzdeki beş dakika içinde beni oyuna alacaksınız, yoksa hikayeyi başka bir yere taşımak zorunda kalacağım."

Arabacı güldü. "Bunu yapamam. Birkaç saat daha New York'tan yayındayız. Sadece arada bir yerel trafik ve hava durumu için kısa aralar veriyoruz."

Callie başını salladı. "Kanalı ara. Onlar da bu hikayeyi isteyeceklerdir. Herkes görecek."

"Köpeğiniz konuşuyor mu?" diye sordu, ses tonu biraz patronluk taşıyordu. "Banyo küvetinizdeki küf Meryem Ana şekline mi dönüştü, Bayan ..."

Ayağa kalktı. "Beni dinlemeyecekseniz ya da ciddiye almayacaksanız, sizi daha fazla rahatsız etmeyeceğim. Unutmayın ki size uluslararası alanda ses getirecek bir hikâye anlatmaya çalıştım. gazeteci."

Callie kapıya doğru ilerlerken Sean onun bileğini tuttu ve yine aklını kaçırıp kaçırmadığını merak etti. Bu hikâye ortaya çıkana kadar sokak çok tehlikeliydi.

Ona doğru döndü ve sert bir bakış fırlattı ama Thorpe onun gözlerindeki hesapçı parıltıyı fark edemedi. Thorpe sırttı.

"Hayır. Lütfen oturun," diye davet etti Coachman. "Kusura bakmayın ama birinin önemli bir hikâyesi olduğunu ne kadar sık duyduğumu anlamalısınız ve bu genellikle haber değeri taşımaz."

Callie koltuğuna geri oturmadan önce isteksizmiş gibi davrandı. "Bu ülke çapında, hatta belki de dünya çapında bir manşet olmalı. Eğer yeterince ilginizi çektiysem kanalı arayacağınıza söz verin ve bizi en kısa sürede çağırın."

Büyük, yumuşak omuzlarını silkti, lacivert ceketini hışırdattı. "Elbette. Eğer kabul ederlerse."

Sadece gülümsedi. "Teşekkür ederim. Edecekler. Şimdi işimize bakalım, Bay Arabacı. Ben Callindra Howe'um ve bunu kanıtlayabilirim. Babamı öldürmediğimi de kanıtlayabilirim."

Haber müdürünün gür gri kaşları kalktı ve öne doğru eğildi, Dirseğini masasına dayamıştı. Çenesi de oraya çarpacakmış gibi görünüyordu. "Sen . . . Sen . . . Vay canına. Tamam, dinliyorum."

Oldukça da dikkatliydi. Sean adamın tepkisini memnuniyetle izledi.

Yaşlı adama kazanan bir gülümseme fırlatan Callie sırt çantasını karıştırdı ve annesinin Fabergé yumurtasını çıkardı.

On dakikadan kısa bir süre sonra Callie, etrafında dolaşan saç ve makyaj sanatçısını kovdu. Tahmin edilebileceği gibi, kanal onun hikayesini yalayıp yutmuştu.

Arabacı ona bir hayaletle büyük bir ünlünün karışımı bir şeymiş gibi baktı. Yerel sabah haberleri sunucusu titredi ve elindeki kâğıtları karıştırdı. Hafifçe dehşete düşmüş ifadesi altına işeyebileceğini ima ediyordu.

Onun sinirlerini paylaşıyordu. Önümüzdeki on dakika, yeniden kendisi olup olamayacağını ve nihayet yaşamaya başlayıp başlayamayacağını belirleyecekti. Bu röportaj sırasında her şey yolunda giderse, yarınlarını sevdiği harika bir adamla paylaşacaktı. Son dakika kamera kontrolü yapılırken Callie Sean'a gülümsedi. O da ona cesaret verici bir baş selamı verdi. Thorpe Sean'ın yanında durmuş, hem taş gibi hem de gururlu görünüyordu.

Lanet olsun, onu özleyecekti.

"Bayan Howe, size bir şey ikram edebilir miyim?" Arabacının asistanı bakarak sordu. "Kahve? Çay? Su?"

"Hayır, teşekkür ederim."

"Yani neredeyse on yıldır kaçak durumundasınız," dedi sunucu.

"Bu nasıl bir şeydi?"

Korkunç. Korkunç. Sinir bozucu. Ama garip bir şekilde, bir lütuf. Aksi takdirde asla bu kadar omurga geliştiremez ya da bu iki harika adamla tanışamazdı. "Yayına girer girmez sana söyleyeceğim."

Kanal reklamdan dönmüştü ve New York'taki kanalın sunucusu son dakika haberini canlı yayında vermek için bekliyordu. Son ses kontrollerini tamamladıklarında Callie derin bir nefes aldı. Sonunda yönetmen onları yayına aldı.

Ve ulusal sunucunun soruları başladı. Vurulduğunu, sonra Holden tarafından ihanete uğradığını, kasabaları atladığını, güvenli bir sığınak bulduğunu anlattı.

Thorpe ile Dallas, sonra Ajan Mackenzie'den kaçmak, sadece ikisinin onu tekrar bulması ve halka açıklamak için ihtiyaç duyduğu kanıt bulmasına yardım etmesi için.

"Onlara hayatımı borçluyum," dedi usulca. "İkisiyle de çok özel bir bağ paylaşıyorum."

Bırak herkes satır aralarını okusun. Araştıracaklar ve onun bir fet kulübünde yaşadığını ve oranın Zindan Efendisine aşık olduğunu öğreneceklerdi. Muhtemelen Sean'ın tasmağını taktığını bile ortaya çıkaracaklardı. Kahretsin, şu anda takıyordu.

Hafif bir gülümsemeyele parmaklarken, başkalarının ne düşündüğünü umursamıyordu. Ne söylediğine ya da yaptığına bakmaksızın yargılayacaklardı. Ama kalbinde ne olduğunu biliyordu. En önemli şey canavarların yaptıklarını açığa çıkarmaktı.

ve adını her türlü suçtan temizlemek istiyordu. Son kontrol ettiğinde, iki erkeğe aşık olmak suç değildi.

"İkisi olmasaydı burada duramazdım," diye detaylandırdı. "Her zaman minnettar olacağım."

Sonunda kestiler. Haber müdürü, ülkedeki tüm kanalların ve denizaşırı ülkelerdeki birkaç kanalın bu röportajı yayınladığını görünce sevinçten havalara uçuyordu. Sabah sunucusu oturmuş, anlattığı hikâye karşısında şaşkınlıkla gözlerini kırptırıyordu. Şimdi her şeyi anlattığına göre, Callie tüm bunları gerçekten yaşadığına inanamıyordu.

Her şey bitmişti. James Whitney ve paralı asker kardeşlerinin saklamak için savaştığı sır, babasının suçluların aradığı tüm araştırmaları yaktığı haberiyle birlikte ortaya çıkmıştı. Umarım medya sirki sona erdiğinde, nihayet kendisi olabilir ve yaşayabilirdi.

Coachman ona yaklaştı, neredeyse hâlâ dans ediyordu. "Kanal yarın Matt Lauer ile röportajına devam etmen için seni New York'a uçurmak istiyor ve-"

Thorpe gözdağı veren bir bakışla haber müdürünün sözünü kesti. Koçman geri adım attı.

Thorpe onun tam önüne geçtikten sonra yanağını okşadı, gri gözleri büyük bir onaylayıcılıkla ona odaklanmıştı.

"Sen son derece güçlü bir kadınsın. Bunun üstesinden mükemmel bir şekilde geldin. Seninle gurur duyuyorum, tatlım."

Sözleri onu ısıttı. Ama sesi kuşkulu bir şekilde vedayla çınlıyordu.

"Mitchell-"

Sean daha sonra onun yanında belirdi ve onu göğsüne doğru çekti. "Her soruya büyük bir zarafet ve duruşla cevap verdin, tatlım. Harika bir plan. Tekrar Callindra Howe olmak için güvendesin." Sonra kulağına fısıldadı. "Ama sen her zaman benim Callie'm olacaksın."

Ona gülümsemek için başını kaldırdığında Thorpe'un artık odada olmadığını fark etti. Çılgın bakışlarıyla her köşeyi aradı. Adam gitmişti.

Kadın inanamayarak ağzını açmaktan ve gözlerinin yaşardığını hissetmekten başka bir şey yapamadan, Coachman tekrar araya girdi. "Bayan Howe, New York? Kanalın ayarlamalar yapması gerekiyor. Bugün ne zaman uçmak istersiniz?"

"Efendim," dedi Coachman'ın asistanı, özür dilemekle endişelenmek arasında bir ifadeyle kafasını stüdyoya uzatarak. "FBI Bayan Howe'u sorgulamak için buraya geldi."

Yirmi Birinci Bölüm

THORPE, Dominion'ın zindanına bakan pencereden dışarı, Cuma gecesini oyunlarına büyük bir iştahla dalan kalabalığa baktı. Eleştirel bir gözle istasyonları, tur atan zindan monitörlerini ve pistteki havayı inceledi.

Her şeyin kontrol altında olduğundan emin olduktan sonra gözlem odasını kilitleti ve alt kata, binanın güvenli bölgesine yöneldi. Sessiz bir iç çekişle arka taraftaki dairesine döndü ve televizyonu açıp bir şişe su aldı. Muhtemelen takım elbisesini çıkarmalı, bir duş almalı ve biraz uyumaya çalışmalıydı.

Gözlerini her kapadığında gördüğü tek şey Callie'nin yüzü, ıslıl gözleri ve yemyeşil ağzıydı. Onun "Seni seviyorum" sözleri kafasının içinde yankılanıyordu.

Yorgunluk ona ağır geliyordu. Dominion'a döndüğünden beri normal hayatına devam etmeye çalışıyordu. Ama onu düşündüğünde boğazındaki yumru asla tam olarak geçmiyordu. Gözleri sürekli yanıyordu. Son üç haftadır, tüm vücudunu güçten düşüren belirsiz ama sürekli bir ağrıyla kıvranıyordu.

Kendisinin yarısı yokmuş gibi hissettiğinde hiç de şaşırtıcı değildi.

Thorpe bir yudum su aldı ve ağrıyı bastırmak için sıvıyı zorla içmeye çalıştı. Bu işe yaramadı. Göğsündeki o inatçı sıkışma daha da daraldı. Neden derin bir nefes alamıyordu ki?

Aşırı doldurulmuş bir koltuğa uzanarak DVR'ını açtı. Bir yığın haber programı cihazdaki tüm alanı kaplamıştı. Dün kaydettiği en son programı seçti. En çok acı çektiği programı. Thorpe kendini hiçbir zaman mazoşist olarak görmemişti ama görünüşe göre yanılmıştı. Bu programı şimdiden yarım düzine kez izlemişti.

Sunucu kendini tanıttı ve Thorpe'un umurunda bile olmayan bir sürü siyasi saçmalık hakkında ağzından köpükler saçarak konuştu. Birkaç gevezesi vardı.

Her biri bir öncekinden daha az önemli olan uzmanları çağırdı. Birbirlerine bağıyorlardı, kendilerini beğenmişlikle doluydular. Thorpe hepsini ileri sararken sabırsızlığını bastırdı ve sonunda aradığı bölüme geldi.

"Sıradaki konuğum tüm haberlerde. Hayatta kalma ve haklı çıkma hikayesi kanallarda, su soğutucularda ve Twitter'da konuşuluyor. İnanılmaz hikayesiyle önümüzdeki hafta *People*'ın kapağını süsleyecek. Ve eminim ki bu güzel Callindra Howe için sadece bir başlangıç. Hoş geldiniz."

Kamera ona doğru kayıyordu. Thorpe bunun mümkün olduğunu düşünmemişti ama kız hatırladığından daha da güzel görünüyordu. Gözleri mıknaş gibi maviydi. Saçları dokunulabilir, mürekkep gibi dalgalar halinde sallanıyordu. Kırmızı dudakları zarif bir gülümsemeyle kıvrılmıştı. Neredeyse mutlu görünüyordu. Birisi onu tanımayanlar öyle olduğuna inanırlardı. Ama Thorpe onu o kadar iyi anlıyordu ki, gözlerinden akan hüznü göremiyordu.

Kahretsin, göğsü yine sıkıştı. Daha fazla su içti ama bu his bir türlü geçmiyordu.

"Beni programa kabul ettiğiniz için teşekkür ederim." Callie ilk soru için kendini hazırlarken gülümsemesi genişledi.

"Son birkaç hafta senin için çılgınca geçti."

"Bu yetersiz bir ifade." Yumuşak bir şekilde güldü. "Tam bir kasırğa gibiydi ama sonunda destanın büyük bir kısmı sona erdiği için memnunum."

"Gerçekten de öyle." Tanınmış bir lech olan moruk elini okşadı ve Thorpe televizyona uzanıp onun taşaklarını koparmak istedi. "Hadi bir göz atalım."

Görüntüler, olayların bir montajını gösteriyordu - cinayetler, onun yıllarca kaçtı. Sonra, dış ses Dominion'da geçirdiği zamandan bahsetti. İşte tam da bu yüzden Thorpe binadan her çıkışında küçük bir muhabir denizinin içinden geçmek zorunda kalıyordu. Üyelerin kulübün kapısından girmesini engelledikleri için onları mülkünden çıkarmak için birden fazla kez polisi aramıştı. *Aptallar*.

Klip daha sonra Sean ve ondan bahsetmeye devam ederek, FBI'ın hala kimliğini belirlemeye çalıştığı "tehlikeli paralı askerlerden" onu kurtardıkları için onlara teşekkür etti. Son olarak, Las Vegas'taki ilk röportajından bir kesit oynattılar. Callie yorgun ve solgun görünüyordu ama bir şekilde muhteşimdi. Hayır, eksiksiz. Şimdi öyle görünmüyordu.

Bu bir yanılsama olmalı. Ya da onun açısından hüsnükuruntu. O hala Sean'ın tasmaını takıyordu çünkü onu seviyordu. Besleme ona her zaman

İhtiyacı olan her şey ve daha fazlası.

Thorpe zamanla ikinci plana atılacağını biliyordu. Zaten öyle olmasaydı. Sunucu, "Vay canına, bu inanılmaz bir on yıl," dedi.

"Hayatta kaldınız

Büyük bir anlaşma. FBI hâlâ senin ölmeni isteyen kişileri arıyor. Herhangi bir gelişme var mı?"

"Hayır, ama eminim sıkı çalışıyorlar."

"Bu kadar çok insanın yıllarca ailenizi öldürdüğünüze inanması nasıl bir şey?"

Callie sözlerini toparlıyor gibiydi. "Ezici. Ailemi çok severdim. On altı yaşında onlardan ayrılmaya hazırdım ama onları bir daha göremeyeceğimi hiç tahmin etmemiştim. Onların bu kadar ani ve şiddetli bir şekilde gitmesi, ardından polisin ve kamuoyunun beni şüpheli olarak gördüğünü duymak yıkıcıydı. Dünyaya karşı benmişim gibi hissettiğim çok yılım oldu ama hayatımın o bölümü bittiği için mutluyum."

"Ve şimdi tamamen aklandınız mı?" "Şükürler olsun ki, evet."

"Duyduğuma göre bir kitap anlaşması varmış. Ve bir TV filmi. Bize ne söyleyebilirsiniz?"

"Henüz hiçbir şey kesin değil. İşe yarayıp yaramayacağını göreceğiz. Bu arada çocukluğumun geçtiği evi temizlemek ve satıp satmamaya karar vermekle meşgulüm. Ayrıca işlerimi düzene sokup hayatıma devam ediyorum."

Sunucu, "Size miras kalan servetin birkaç milyon dolarını hayır kurumlarına bağışladığınız söyleniyor," dedi.

"Öyleyim. Aslında Cecilia Howe Kanser Araştırmaları Vakfı'nı kurdum. Tüm testler ve deneyler en yüksek standartlara göre yürütülecek. Hiçbir genetik deney yapılmayacak. Vakıf, kadınları etkileyen kanseri, özellikle de yumurtalık kanserini iyileştirmeye adanacak."

"Annenizin öldüğü hastalıktan mı?" "Evet."

"Ayrıca babanızın bursunu devam ettiriyor ve adını Daniel A. Howe Fonu olarak mı değiştiriyorsunuz?"

Gülümsedi. "Amerikan iş dünyasının en parlak genç beyinleri üniversiteye gitme imkânına sahip olmalıdır. Bu babamın tutkuyla bağlı olduğu bir şeydi. Onun ve kız kardeşimin kaybının yasını her zaman tutacağım, ancak bunun onu onurlandırmak ve mirasını devam ettirmek için iyi bir yol olduğunu düşünüyorum."

"Annenizin İmparatorluk Fabergé yumurtasını da Smithsonian'a bağışladınız."

"Çok uygun. Ona bakmayı çok severdi. Her yıl milyonlarca büyülenmiş insan tarafından görülmesinden gurur duyacağını biliyorum."

"Söylentilere göre Ajan Mackenzie ile romantik bir ilişkiniz var. Bir yorumunuz var mı?"

Kızardı, farkında olmadan boynundaki güzel mücevher parçasını parmakladı. "O harika bir adam ve ben çok şanslıyım."

"Kısa süre içinde bize katılacak ve hikayeyi onun tarafından dinleyeceğiz. Ama Mitchell Thorpe bir muamma. Tüm röportajları reddetti ve görünüşe göre spot ışıklarıyla ilgilenmiyor."

Gözlerinde parlayan sevgi çok belirgindi. Her tarafını saran o gizemli acı onu tekrar yumrukladı. "O çok büyük bir kalbi olan çok özel bir adam."

Thorpe'un göğüs kasları çok gergin hissediyordu. Kalbi tekledi. Nefes almak için çabaladı ama alırsa canının ne kadar yanacağından korkuyordu.

Sunucu "Las Vegas'tan ayrıldığınızdan beri onunla konuştunuz mu?" diye sordu.

Gülümsemesi duraksadı. "Hayır, ama bana yıllarca verdiği koruma ve bakım için ona ne kadar minnettar olduğumu biliyor. Onu seviyorum ve her zaman seveceğim."

Parmak eklemleri beyazlaşana kadar sandalyesinin kolunu kavradı. Göğsü tekrar daralarak sıkışmaya başladı. Thorpe kalp krizi geçirip geçirmediğini merak etti.

Orospu çocuğu.

Diziyi durdurdu, televizyonu kapattı ve kumandayı yakındaki masaya fırlattı. Köşedeki viski şişesine özlemle baktı, sonra gözlerini kaçırdı. Dominion'a döndüğü ilk gece kafayı tamamen bulmuştu. İlk yudumdan önce kaçındığı her şey ertesi sabah hâlâ oradaydı, akşamdan kalma bir şeytanla birlikte.

Callie'den uzaklaşmıştı ve bunun nedenlerini biliyordu. Ama lanet olsun, tüm dünyanın duyması için onu sevdiğini söylediğinde... Ne kadar Onun Nara gibi olmadığına dair daha fazla kanıtı ihtiyacı var mıydı? Ya da Melissa? Ve babası çok yanılmıştı. Sapıklar seksten daha fazlasını yapabilirdi. Artık bunu biliyordu çünkü Callie'yi canından çok seviyordu. Denemezse ona nasıl layık olabilirdi? Onu kaybetmenin acısından kaçınmak için terk etmişti ama canı o kadar yanıyordu ki, ağrımadan nefes bile alamıyordu.

Thorpe bir nefes çekti ve evet, işte oradaydı. Kaçmakta olduğu acı, bir buharlı silindirin ağırlığı gibi onu eziyordu. Her eklemi daha çok ağrıyordu. Her kası acı içinde sızlıyordu. En azından bir tane hissetti

lanet olası yüz yaşında. Ve içi boştu. Onu çok özlemişti.

Düşüncelerinden arınmak için su yutarken, bir daha gülümseyip gülümseyemeyeceğini merak ediyordu. Ya da sadece nefes almaktan bile hoşlanıp hoşlanmayacağını. Aşk ya da mutluluk beklemiyordu. Bunlara dair tüm umutlarını yitirmişti.

Siktir, o viski gerçekten iyi görünüyordu.

Kapıya keskin bir vuruş sesi geldi ve ayağa fırladı. "Kim o lanet olası?"

"Axel."

Bu da yerde bir sorun olduğu anlamına geliyordu. Sövdü. Ama başkasının sorununu çözmek kendi sorununu aklından çıkarmaz mıydı? Yirmi yıldır bu şekilde çalışıyordu. Ve belki de, eğer gerçekten şanslıysa, Axel'in birkaç kafatası kırmasına yardım edebilirdi.

Saldırganlık şu anda kulağa hoş geliyordu.

Thorpe kapıyı çekerek açtı. Axel diğer tanıdık yüzlerle birlikte içeri daldı. Logan ve Hunter Edgington, Xander ve Javier Santiago, Tyler Murphy, Deke Trenton ve iş ortağı rezil Jack Cole.

Neden geldiklerini çok iyi biliyordu. Ve bu onu kızdırdı.

"Duymadığım bir erkek çetesi falan mı var? Siz çocuklar bensiz oynamak zorundasınız. İlgilenmiyorum."

Logan aşağılanmış görünüyordu. "Buraya senin kışını sikmeye gelmedik, dostum." "Sadece aklını," diye takıldı Jack.

Kendi kendini kontrol eden orospu çocuğu. Jack mutlu bir evliliği ve genç bir oğlu vardı. Bu durumdan ne anlıyordu ki? Herhangi birini, gerçekten?

Hepsi yerleşmişti. Axel hariç ve o adamın da kat kat pislikleri vardı, bu yüzden güvenlik şefi onu sıkıştırmasa iyi olur.

"Hâlâ ilgilenmiyorum." Thorpe kapıyı daha geniş açtı ve hepsine salona dönmelerini işaret etti.

Tyler alay etti. "İyi deneme. Delaney'den önce eşlerimin üzerime saldığı müdahaleden kaçmak istediğimde kaçmak bana yardımcı olmadı. Lanet olsun ki onlar da haklıydı. O yüzden bence çeneni kapatıp dinlemelisin."

"Evet," diye araya girdi Deke. "Kuzenim Luc bana biraz sert davranmak zorunda kaldı.

kendimi aşip Kimber'la evlenecek kadar akıllı olmadan önce. Her erkeğin sahip olması gereken değerli bir zihinsel kış tekmeleme. İyi günler..." Koridordan aşağı baktı ve kaşlarını çatı. "Şeytandan bahsetmişken."

Deke, Luc Traverson'ın içeri girmesi için kenara çekildi, elinde başka bir gün olsa harika görünecek ve kokacak bir tabak vardı. Dominion'a döndüğünden beri her şeyin tadı köpek boku gibiydi.

Thorpe kibarca, "Teşekkür ederim ama aç değilim," dedi.

Luc sanki hiç konuşmamış gibi tabağı eline tutuşturdu ve Thorpe'un yaşam alanının kapısını arkasından kapattı. "Burada mutfak denen şeyi buldum ve sadece senin için gerçek bir şaheseri yeniden ısıttım. Axel döndüğünden beri bir öğün bile yemek yemediğini söyledi."

Burnunun dibindeki tabakta kırmızı şarap soslu bir çeşit dana eti yemeği, kavrulmuş tatlı patates ve sırlı havuç vardı. Bir restoranda bu yemek en az elli dolar ederdi, Traverson yaptığı için muhtemelen daha fazla.

Thorpe'un midesi bulandı. "Ben zaten yedim."

"İnsanların yalan söylemesinden nefret ediyorum." Hunter ayağa kalktı ve tabağı alarak Thorpe'un köşedeki küçük bistro masasına taşıdı. "Otur ve yemeğini ye."

Edgington'ın ağabeyi bir SEAL olabilirdi ama Thorpe'un Dom için kimseye ihtiyacı yoktu. "Sanırım ben konuştum. Evime gelip bana ne yapacağımı söyleyemezsin."

Logan onu kardeşine ve tabağa doğru itti. "Senin iyiliğin için yapacağız çünkü hepimiz o yollardan geçtik. Korkak olma. Tara'yı geri kazanmadan önce duymam gereken pek çok şey söyledin. Şimdi dinleyeceksin."

Xander kollarını göğsünde kavuşturmuş, kömür rengi takım elbisesi mükemmel bir şekilde ütülenmiş halde yanında duruyordu. Javier lacivert bir şey seçmişti ama duruşu küçük kardeşininkinin tıpatıp aynısıydı. İkisi de son derece ciddi görünüyordu.

Xander, "Logan'ı tekrarlamak zorundayım," dedi. "Erkek ol.

Dinlemekten zarar gelmez.

Çok."

"Tavsiyeye ihtiyacım yok. Çabanız için teşekkür ederim." Thorpe dişlerini sıktı. "Ben iyiyim."

"İyi öğütler verebiliyorsun ama alamıyor musun?" Javier onu utandırmaya çalışan bir bakışla meydan okudu.

Thorpe tersledi.

"Hiçbir konuda tavsiyeye ihtiyacım yok. Ben gayet iyiyim! İyiden de iyiyim. Hiç bu kadar mutlu olmamıştım. Beni rahat bırak!"

Kontrolünü kaybettiği an, kendi kışını tekmelemek istedi. Her şeyi kontrol altına almak zorundaydı, aksi takdirde o dırdırcı dürtüye teslim olacaktı.

Sean'ı arayıp vedalaştığı her kelimeyi geri almasının ve onlara katılmasının bir yolu olup olmadığını sormak için savaşıyordu. Callie ondan daha iyisini hak ediyordu.

Thorpe titreyen bir nefes alarak öfkesini bastırmaya çalıştı.

Tyler onu sandalyeye itti. "Ne saçmalık ama. Bir şeyler ye."

Hunter onu yere yatırdı ve eline bir çatal tutuşturdu. "Dediğim gibi, yalancılardan hoşlanmam. Sen Callie'ye aşıksın."

"O Sean Mackenzie'nin tasmalı itaatkârı." Thorpe dudaklarını sıkıca birbirine bastırdı. Ve sadece nişanlandıklarını duyacağı günü bekliyordu. O gün yaklaşıyordu, biliyordu.

"Ona aşık olmadığın konusunda beni kandırmaya mı çalışıyorsun?" Logan alay etti.

"Ben sadece onun artık burada yaşamadığını ve artık müsait." Bunun onu öldürdüğünü itiraf etmedi. Zaten hedefe bu kadar yaklaşmışken daha fazla cephaneye ihtiyaçları yoktu.

Axel, "Bana kışındaki sopa ve kalbindeki balta dışında her şey yolundaymış gibi davranma," diye yakındı. "Bugünlerde çok ağırsın, bir kara delik gibisin, içindeki hayatı emiyorsun ve Etrafındaki herkesi. Geçmişte oynadığın en az bir düzine denizaltıyı geri çevirdiğini gördüm. Callie'yi sevdiğin gerçeğiyle ilgili bir şey yapmayacaksan, en azından biriyle yat. Dena seni sorup duruyordu. Sübabındaki baskıyı biraz azaltması için onu arayabilirim, adam."

Ona gelip diz çökerek kendilerini sunan kadınlardan herhangi birine dokunma düşüncesi Thorpe bunun mümkün olabileceğini düşünmemişti ama yemek daha da kötü kokuyordu. Midesi altüst oldu. Tabağı itti ve ayağa kalktı.

"Callie seni seviyor," dedi Luc. "Bunu televizyonda defalarca dile getirdi. Duygularını inkâr etmenin nasıl bir şey olduğunu bilen biri varsa o da benim. Alyssa beni bu saçmalıklarına katlanacak kadar istediği için şanslıyım. Yarın kafanı kaldırdığında Callie'nin hayatına devam ettiğini mi görmek istiyorsun?"

Çoktan görmüştü. Bu aptal herifler bunu nasıl göremedi? "Odasına bakarsanız, orada olmadığını göreceksiniz. Onu Sean Mackenzie'nin yanında bulacaksınız, eminim onu çok mutlu ediyordur, ki hak ettiği de bu, o yüzden yakamdan düşün!"

Thorpe irkildi. İşte yine kontrolünü kaybediyordu. Orospu çocuğu, onları buradan çıkaracak kadar sıkı bağlanması gerekiyordu. Sonra

Belki parçalarını toplayıp yoluna devam edebilirdi. Bir homurtu tuttu.
Sanki öyle bir şey olacaktı gibi.

"İşte anlaşma," diye söze başladı Jack, Thorpe'u sinirlendiren bir çalımla ona doğru yürüyordu. "Bana bu kızı sevmediğini söyle. Beni buna inandır ve gidelim."

Dört kelime. Tek yapması gereken "Onu sevmiyorum" demekti ve bu lanet olası işkence sona erecekti. Çok basit olmalıydı. Ağzını açacak, bokun dışarı çıkmasına izin verecek, acıya son verecekti.

Thorpe, Callie'yi sevdiğini yüksek sesle itiraf edemiyorsa, onu sevmediğini de söyleyemeyeceğini çabucak fark etti. Bu hissettiği her şeye ihanet etmek demekti ve bunu yapmayı reddetti.

Logan haklıydı. Ne zaman bir korkak olmuştu? Bu adamlar karılarına her gün onları sevdiklerini söylüyorlardı. Hâlâ ayaktaydılar ve bütünlerdi. Hatta mutluluktan uçuyorlardı. Callie'ye tekrar sarılmak için tek yapması gereken ona onu sevdiğini söylemekse, bu gerçekten o kadar zor muydu? Eğer aşk bir erkeği iyileştiriyorsa, neden onu Callie için iyi biri yapacak kadar iyileştiremiyordu?

Tekrar oturdu ve başını eğdi, göğsünde bir ürperti hissetti, boğazında bir yumru sıkıştı. Ama Vegas'tan ve Callie'den ayrıldığından beri hissettiği en hafif şeydi bu. "Onu seviyorum ve onu gönderdim."

"Pişman mısın?" Deke sordu.

"Onun için çok yaşlıyım. Onun için çok sertim. Ben de ..." *Şişelenmiş On*

u. Logan, "Sanırım o bu şekilde görmüyor," dedi.

"Deke'in sorduğu bu değildi," diye hatırlattı Hunter. "Pişman mısın?"

Bu "Evet." Bir elini saçlarının arasında gezdirdi. Çok uzundu, ama o sadece mu?"

kesecek enerjiyi bulamamıştı. Ya da umursamaya. "Anında pişman oldum."

Dairesinin kapısı tekrar açıldı. "Tüm söyleyeceğin buydu."

Thorpe tanıdık sesle başını çevirdi. Sean Mackenzie girişte durdu, sonra kapıyı yumuşak bir kıkırtıyla arkasından kapattı.

Sendeleterek ayağa kalkan Thorpe otomatik pilotta adama yaklaştı. Sean'ı görmekten duyduğu rahatlama o kadar güçlüydü ki, fiziksel olarak hissediliyordu. Birden göğsünde oturan bir fil olmadığını fark etti.

Onun yerine, çok daha tehlikeli bir şeye sahipti: umut.

Callie'ye veda ettiğinde sadece sevdiği kadını kaybetmediğini, aynı zamanda bir ortağını ... bir arkadaşını da kaybettiğini fark etti. Callie'ye

Sean gibi. Ona güvenin.

Yutkundu. "Seni buraya getiren nedir?"

"Callie, tabii ki." Odanın içinde diğer adamlara baktı. "Bize bir dakika izin verir misiniz çocuklar?"

Çoğu başını salladı. Deke hayal kırıklığına uğramış görünüyordu.

Tyler gürültülü bir şekilde iç çekti. "Biraz kış tekmeleyeceğimi sanıyordum." Ama o bitkin ifadesinin altında sırıttı.

Luc onun sırtına bir tokat attı. "Sen gerçekten de pisliğin tekisin." "Bunun haber olması mı gerekiyor?" Tyler karşılık verdi.

Erkeklerin çoğu dışarı çıkarken toplu erkek kahkahaları havayı doldurdu.

Logan geri çekildi. "Dinle, kendime çeki düzen vermeme yardım ettiğin için sana borçluydum. Bu benim sana borcumu ödeme şeklimdi. Bir gün bana teşekkür edeceksin ve ödeşeceğiz. Şimdi Sean'la aranı düzelt, Callie'ye ne hissettiğini söyle ve mutlu ol. Düğüne davetiye istiyorum."

Logan göz kırparak kapıyı kapattı.

Sessizlik Thorpe'u boğuyordu. Avuçları terlemeye başladı. Bir milyon kelimeler beynini doldurdu. Hangisini önce söyleyeceğini bilemiyordu.

Yutkunarak bistro masasına oturdu, Luc'ün tabağını karıştırdı ve bir ısırık aldı. Meşgul görünmenin bu garipliği ortadan kaldıracağını umuyordu ama hayır. Hâlâ ne söyleyeceğinden emin değildi. Ve lanet olsun, dana eti gerçekten güzeldi.

"Nasıl oluyor da bana korkunç derecede kızmıyorsun?" Thorpe ağzından kaçırdı.

Sean gülmemeye çalıştı ama yine de ağzından kaçtı. "Öyle olmadığımı kim söyleyebilir?" Sonra ayıldı. "Ama Callie bana geçmişinden bahsetti. Bunun ne kadar yıkıcı olduğunu hayal bile edemiyorum. Her düzeyde bir ihanet. Ama bunun uzun zaman önce olduğunu biliyorsun, değil mi?"

"Evet," diye hemen kabul etti.

"Ve Callie'nin çocukken senden faydalanan kadına hiç benzemediğini biliyorsun."

"Kesinlikle. Benim yüzümden. İçime kapandım ve kimseyi umursamayı reddettim. Sefil bir orospu çocuğu oldum." Thorpe titreyen bir nefes aldı. "Sadece ona kadar ne kadar olduğunu bilmiyordum. Yirmi yılı aşkın süredir tek bir kişiye bile onu sevdiğimi söylemedim."

Kalbinin tekrar kırılması korkusu onu hep dehşete düşürmüştü. Callie onu bilerek incitmezdi; bunu kafasının içinde biliyordu. Ama onu gerçekten, bir zamanlar ergenlik şehvetiyle kör olan çocuğun anlayamayacağı bir şekilde seviyordu. Kendi babasının asla anlayamayacağı bir şekilde.

yetenekli. Bu çok daha derindi. Nefes almak kadar hayati.

Ona zarar vermek için çok fazla güç veriyordu.

Şimdi bir yol ayırmasına gelmişti. Güvenliğin yalnızlıkla birlikte geldiğini biliyordu, şimdi daha da keskinleşmişti çünkü kaybettiği kadının onun için ne kadar değerli olduğunu biliyordu. Callie bir daha dinlenmeyecek bir şeyi uyandırmıştı: kalbini. Ama risk almadan sevmek imkânsızdı.

Bir seçim yapmak zorundaydı.

"Hayatın her zaman basit olacağına dair size söz veremem," dedi Sean. "Biz alışılmadık bir şeyi sürdürmeye çalışan üç farklı insanız. Ama bence bizim lehimize olan birkaç şey var. Farklılıklarımız güçlü yanlarımız. Eğer sen ve ben aynı olsaydık, ikimize de ihtiyacı olmazdı. Seni sevmeseydi egom için daha kolay olur muydu? Evet. Eminim sen de aynı şeyi hissediyorsundur. aynı."

Sean kesinlikle haklıydı. Ama bu Thorpe'un egosuyla ilgili olmaktan çıkıp kalbiyle ilgili olmaya başlamıştı. Ve Callie'nin. Belli ki Sean da aynı şeyi hissediyordu yoksa burada olmazdı.

"Haklısın," dedi Thorpe.

"Çok zor zamanlardan geçtik. Bir arada durduğumuz sürece bu bizi daha da güçlendirdi. Zamanla büyüyemeyeceğimizi düşünmek için bir neden yok."

"Nasıl sevileceğini bildiğimi sanmıyorum." Bu farkındalık Thorpe'un kendini yetersiz hissetmesine neden oldu - hem son derece yabancı hem de rahatsız edici bir şey.

"Ben de bir uzman değilim." Sean omuz silkti. "Callie'ye kadar hiç gerçekten denemedim. Ama bence son dört yıldır onu seviyorsun. Belki bir filmdeki ilişki gibi görünmüyor ama öyle olması gerektiğini de sanmıyorum. Sadece dürüst olmalı ve hepimizi mutlu etmeli."

Thorpe homurdandı ama Sean'ın gözlerinin içine bakamadı. "Aşkını kolaymış gibi gösteriyorsun."

"Belki de fazla karmaşıklştırıyorsun. Onu ilk sıraya koy. Dürüst ol. Korkunun istediğinizi elde etmenizi engellemesine izin vermeyin."

Sean haklıydı. O kadar haklıydı ki öylece bakakaldı. Çok uzun zamandır korkunun onu durdurmasına izin veriyordu.

"Başka bir şans hak etmiyorum ama istiyorum," diye mırıldandı Thorpe, sonra nihayet diğer adamın bakışlarıyla buluştu. "Eğer bana verirsen."

"Ona onu sevdiğini söyleyebilir misin? Gözlerinin içine bakıp onun senin için dünyadaki en önemli kadın olduğuna yemin edebilir misin?"

Thorpe gözlerini kapadı ve bir uyuşukluk duvarının ardına hapsetmeye

Çalıştığı her duyguya odaklandı. Onları serbest bıraktığını ve sadece hissettiğini hayal etti.

ne gelirse gelsin. Ve oldu da. Tanrım, İncil'deki gibi büyük bir seldi. Acı tatlı, dokunaklı ve acı verici bir dalga. Nefesini kesti. Nefes nefese kaldı. Sonra rahatladı.

Ve nihayet haftalardır ilk kez acı çekmeden derin bir nefes alabildi.

Artık Logan'ın onu suçladığı gibi bir korkak olmayacaktı. Ve Nara'nın kayıtsızlığının ya da babasının hor görmesinin onu kırmasına izin vermeyecekti. Hayatı ve aşkı kucaklayacaktı. Yuva kuracak, Callie'yle yaşlanacak, Sean'a iyi bir arkadaş ve ortak olacak ve birlikte geçirdikleri her anın tadını çıkaracaktı.

"Kendimi durdurabileceğimi sanmıyorum," diye itiraf etti. Sean gülümsedi. "Güzel. Gerisi ona kalmış."

"Evet." Nefesini içine çekti. "Teşekkür ederim. Callie söz konusu olduğunda sen her zaman büyük adam oldun. Eğer beni kabul ederse, en azından bundan sonra seninle yarı yolda buluşacağım. Söz veriyorum."

Sean elini uzattı. "Seni tutacağım."

Thorpe elini sıktı, sonra da adamı kardeşçe kucaklamak için yanına getirdi. Hâlâ kafasından o kadar çok düşünce geçiyordu ki, hepsini bir araya getiremiyordu ama Sean sırtını sıvazladığında bunun doğru olduğundan emin oldu.

Sonunda geri çekildiler ve Thorpe toparlanmak için çabalamak zorunda kaldı.

Bir sert nefes daha, uzun bir duraklama, sonra nihayet devam edebildi. "Sırada ne var?"

"Size birkaç şeyi açıklayayım. Callie'yi kasıtlı olarak gündemde tuttuk ki onu öldürmeye çalışan paralı askerler işi bitirmekten çekinsinler. Bunu canlı yayında söyleyemeyiz ve gizli bilgi olduğu için sizi vurmak zorunda bırakmayalım ama FBI bu pisliklerin kimliklerini araştırıyor. James Whitney, eski askerler tarafından yönetilen ve kendilerine LOSS ya da Ayrılıkçı Birlik adını veren ayrılıkçı bir grubun üyesi. Askerler. Onları kimin finanse ettiğini bulmaya çalışıyoruz. NSA de işin içinde. Görünüşe göre bu dava üzerinde başka bir açıdan çalışıyorlar. Ama Whitney ve bazı meslektaşları Meksika'ya kaçtı. Yakalanacaklar; bu sadece bir zaman meselesi. Şu anda en önemli şey Callie artık bir hedef olarak görünmüyor."

"Bu iyi bir haber. Bence tedbiri elden bırakmamak akıllıca olur."

"Kesinlikle," diye onayladı Sean. "Büro beni dava üzerinde tuttu, bu yüzden

Son gelişmeleri takip ediyorum. Ayrıca beni ona göz kulak olmam için ilk gönderdiklerinde sahip olmadığım sorulara da bazı cevaplarım var.

Patronuma göre, büro

Aslanov'un genetik araştırmasını biliyordu ve daha sonraki bulguların ortadan kaybolduğunu biliyordu. Sonunda, bulguların muhtemelen Daniel Howe'da olduğunu anladılar ama onlar ona ulaşamadan LOSS ulaştı. Chicago Polisi onu erkenden şüpheli ilan ederek işleri berbat etmiş olsa da, buradaki herkes Callie'nin bilinçsizce bildiği bir şey olsa bile önemli bilgilere sahip olduğunu umuyordu. Bu genetik deneyler hala devam ediyor ve Sam Amca, hükümetimizi devirmek isteyen insanların kontrolü altında üstün askerlerden oluşan bir ordu fikrinden heyecan duymuyor. Tüm gizlilik bu yüzden.

Callie'nin yıllar boyunca gülünç derecede kaypak olduğu kanıtlandığından, tekrar kaçmadan önce bildiklerini öğrenebileceğimi umarak beni ona gönderdiler. Tabii ki, büro Callie'nin babasının notlarındaki bazı detayları kendine saklamasını isterdi ve eğer patronum bana daha fazla bilgi verseydi

Görevim hakkında bilgi sahibi olsaydım bunu kolaylaştırabilirdim ama görev tamamlandı. Herkes mutlu."

Yani, neredeyse. Thorpe başıyla onayladı. "Yıllar boyunca onun peşinden koşan tüm dangalaklar, onları kim gönderdi?"

"Büro herhangi bir ödöl avcısından haberdar olduğunu reddediyor ama şahsen ben saçmaladıklarını düşünüyorum. NSA ya da Sam Amca'nın henüz kartlarını göstermemiş başka bir oyuncusu olabilir. Kim bilir? Her iki durumda da, araştırma ve Daniel Howe'un öldürölmesiyle ilgili sır ortaya çıktığına göre, Callie'nin bildiği başka hiçbir şey onu öldürmek isteyecek kadar değerli değil. Suikastçıların LOSS tarafından gönderildiğini tahmin ediyorum. Hâlâ bunu araştırıyoruz." Sean omuz silkti. "O cephede başka pek bir şey yok."

"O zaman Callie hakkında konuşmalısınız. Beni gerçekten geri kabul edeceğine dair büyük bir varsayımda bulunuyorum." Thorpe nefesini tuttu.

Eğer yapmazsa, kendisinden başka suçlayacağı kimse yoktu.

"Onun adına konuşamam ama sensiz eskisi gibi olmadığını söyleyebilirim."

"Son röportajında çok üzgün görünüyordu. Bilmiyorum, üzgün. Tam olarak tamamlanmamış."

Sean başını salladı. "Eğer onu istemiyorsan, bu onu ne kadar incitiyor olursa olsun, seni rahatsız etmemeye kararlıydı."

Thorpe inanamayarak homurdandı. "Keşke beni 'rahatsız etseydi'. Muhtemelen bu, talimatlarıma uyduğu için onu dizlerimin üzerinde çevirmek isteyeceğim tek an olacak."

"Bu hoşuna giderdi." Sean sırttı.

"Ben de isterdim." Onu öptükten sonra sıkıca sarıldı, onu sevdiğini ve asla bırakmayacağını söyledi. "Bu benim için bir kaçamak değil. Hayatımın geri kalanı."

"Öyle olsa iyi olur."

"Ama biliyorsun yaşılanıyorum. Callie hala çok genç."

"Ne, şimdi de Yaşlı Yeller mi oldun? Seni arka tarafa götürüp vurmam gerektiğini mi düşünüyorsun? Dur. İzin verirsen her şey yoluna girecek. Bizim onu, onun da bizi sevmesi dışında bir şey düşünme."

"Çok zekisin Mackenzie." Thorpe alaycı bir ifadeyle başını salladı. "Bir dahaki sefere bana bir şey demeyi düşündüğünde bunu sana hatırlatacağım. salak."

O an kahkahalarla gizlenmiş olsa da Thorpe, Sean'la aralarında saygıya dayalı bir dostluk oluştuğunu biliyordu.

"Nerede o?" Thorpe sordu. "Onu görmek istiyorum." *Umutsuzca. Hemen şimdi.*

"Evde. Bunu bilmeden onu buraya getirmek ya da umutlandırmak istemedim..."

"Kafamı kıcımdan mı çıkardım?"

"Onun gibi bir şey," diye itiraf etti Sean. "Şimdilik Highland Park yakınlarında küçük, sakın bir ev kiraladık. Şu anda orada, muhtemelen yatağında kitap okuyordur. Bunu seviyor."

"Her zaman öyleydi." Thorpe sevgiyle gülümsedi. Sonra endişe başladı. "Senin nerede olduğunu sanıyor?"

"İş. Birkaç telefon aldıktan sonra aceleyle kapıdan çıktım." "Axel'den mi?"

"İlki Logan'dan geldi ve gelip gelemeyeceğimi sordu. Sonra Axel aradı ve detayları sordu. Luc ne yemekten hoşlandığını sormak için aradı. Jack ise bana korkunç derecede zeki bir piç olduğunu söyleyen bir dizi soru sormak için aradı. İlginç arkadaşların var."

Thorpe gülümsedi. Gülümsedi. Onlara da teşekkür etmeliydi. Karga yemek berbat bir şeydi ama haklıydılar.

Artık Callie'yle birlikte olmaya karar verdiğine göre, hayati bir soru beynini kurcalıyordu. "Bilmek zorundayım, ona yüzük taktın mı? parmak?"

"Hayır. Haftalardır bir görüşmeden diğerine koşturup durduk, mirasıyla uğraştık, yeni bir eve taşındık. Sonunda birkaç günlüğüne evdeyiz, yani ..." Sean omuz silkti.

Bu da Sean'ın evlenme teklif etmeye niyetli olduğu anlamına geliyordu.

"Ya . . . Onunla evlenirsem?" Sean ağzını açtığında Thorpe'un midesi gerildi. "Sadece beni dinle." Sessiz bir süre volta attı, sonra geri döndü.

"Onu çoktan yakaladın. Bu kutsal bir şey. Bu bağı asla engellemeye çalışmam. Ama onun üzerinde hak iddia ettiğine göre, ona benim diyebilmemin başka yolu yok."

Sean çok uzun bir dakika boyunca hiçbir şey söylemedi. "Onun teslimiyetini paylaşmamayı mı düşünüyorsun?"

Bu fikir karnına saplanmış bir bıçak gibiydi. Callie'yi nasıl elde ederse etsin alacaktı ama o baştan aşağı bir Dominant'tı. Asla diz çökmesine ya da ona Efendim demesine izin vermeyecekti, onu cezalandırma ya da övme yetkisine sahip olmayacaktı. "Onun boyun eğmesini her şeyden çok istiyorum."

"Ben de bundan şüphelenmiştim. Daha önce onu sahiplenmeyi hiç düşündün mü?"

Sean gözünü kırpmadan dürüst ve korkusuzdu. Thorpe kendisinin de aynı olması gerektiğini biliyordu. "İki yıldan biraz daha uzun bir süre önce, onun gerçekte kim olduğunu bilmeden önce, onun için çıldırıyordum. Tamamen vurulmuştum. Bunu satın aldım."

Yatak odasına doğru döndü ve Sean'a onu takip etmesini işaret etti. Dolabının içinde, giysileri bir kenara iterek bir kasa ortaya çıkardı. Kadranı birkaç kez çevirdiğinde elinde siyah kadife bir kutu vardı. Onu Sean'a uzattı. "Aç şunu."

Kapak yumuşak bir sessizlik içinde açıldı. Sean'ın gözleri içindekilere takıldı ve genişledi. "Bu çok güzel. Ona çok yakışmış."

"İşte bu yüzden aldım. Bir kuyumcu arkadaşım var ve ona Callie için doğru şeyi aradığımı söylediğimde bana bunu gösterdi. Almadan edemedim." İç çekti. "Callie'nin kimliğini iki hafta sonra fark ettim ve kendime bunun en iyisi olduğunu söylemeye çalıştım."

"Neden iade etmedin?"

Thorpe bu soruyu kendine milyonlarca kez sormuştu. "Kendimi buna ikna edemedim. Kafamda, bu onun için yapılmıştı."

"Size bir servete mal olmuş olmalı."

Güldü. "Öyle oldu. Ve o zamanlar umurumda değildi. Her kuruşuna değerdi."

"Tamamen anlıyorum. Callie'yi şimdi görmek istiyorsan, onu yanında getir ve kullanmaya hazır ol. Bir fikrim var."

CALLIE tekrar saate baktı. On biri geçiyordu. Kaşlarını çatı. Sean başka bir davaya atanmadıysa, bu gece her ne olduysa onun davasıyla ilgili olmalıydı. Tanrım, Whitney ve arkadaşlarının Meksika tatillerini yarıda kesip geri gelmediklerini ve onu öldürmeye devam etmediklerini umuyordu.

Sean'ın onu korumasız bıraktığından değil. Sean'ın gece gündüz evi gözetlemeleri için korumalar tuttuğundan şüpheleniyordu. Belki de içindeki bağımsız kadını rahatsız etmeliydi ama onun güvenliğini önemsiyordu. Her ne kadar kendi başının çaresine bakmayı öğrenmiş olsa da, aldığı önlemler onu biraz sıcak ve bulanık.

Tekrar e-okuyucusuna odaklandı ve kendini rahat bir gizemin içinde kaybetmek için elinden geleni yaptı. Ya bu olacaktı ya da Sean'ın evde olmasını dileyecekti. Ve Thorpe'u biraz daha özleyecekti.

Callie iç geçirerek ana yatak odasındaki devasa Fransız kapılarından dışarı, geniş arka bahçeye baktı. Dominion dışarıdaydı, sadece On iki nokta iki mil uzaktaydı -haritasını çıkarmıştı- ama bu mesafe koca bir evren de olabilirdi. Thorpe gitmişti. Geçmişini geride bırakmamıştı ve geri dönmeyecekti. Callie kızmak istiyordu ama çoğunlukla çok üzgündü.

Onu kurtaran Sean olmuştu. Onun sevgisi, güvencesi ve kahkahaları acısına merhem olmuştu. Son zamanlarda yaptıkları seyahatlere ve yoğun programlarına rağmen, onunla sevişmek için hiçbir fırsatı kaçırmadı.

Dokunuşları sık ve

ona her zaman evrenin merkezi gibi hissettirdi. Bazen, Thorpe'un yokluğunun bıraktığı boşluğu onun doldurmaya çalışıp çalışmadığını merak etmekten kendini alamıyordu. Ona, yarısını zaten mükemmel bir şekilde doldurduğunu, bazen sadece yanında olmanın bile onu ağılattığını nasıl söylerdi?

Kutsanmış mı? Thorpe gittiğinde kanayan ve boş kalan diğer yarısını onun doldurmasını beklemiyordu. Eski patronu ve koruyucusu da Sean'ın yarısını dolduramazdı. Hiçbiri diğerinin yerini tutamazdı.

İkisini de çok seviyordu.

Anlamsız düşünceler. Callie e-okuyucuyu yere atıp ayağa kalktı, kısa siyah geceliği kalçalarının etrafında sallanıyordu.

Evin karşısında garaj kapısının açılma sesini, alarmin zil sesini, kapının kapanma sesini, anahtar şingirtisini, ayak seslerini duydu. Gülümsedi.

Sean birkaç saniye sonra ortaya çıktı, yüzü okunmuyordu. Doğrudan kızın yanına gitti, yüzünü ellerinin arasına aldı ve dudaklarına derin bir öpücük kondurdu. Bir iniltiyle onun içinde eridi. Şimdi onu kendi bedenine alacaktı.

ve onu örten ipek parçasını sıyrıp atacaktı. Ona bağlılığını gösterecek, o da buna karşılık verecek, kalbini ona daha da açacaktı.

Onun yerine bir adım uzaklaştı. "Benim için diz çök, güzelim."

Oh, o ruh halindeydi. Yüzen evden beri hiç BDSM oyununa girmemişlerdi. Şimdi bu olasılık önünde dururken, bunu ne kadar özlediğini fark etti. Bunun için yanıp tutuşuyordu. Kendini sevdiği adamın ellerine bırakabileceğini hissetmeye, onun kendisini sınırlarına kadar zorlayacağını bilmeye ama yine de onu kırmayacağına dair ona tamamen güvenmeye ihtiyacı vardı.

"Evet, efendim." Ayaklarının dibinde diz çöktü, başını eğdi ve nefes nefese bekledi. Vücudu beklentiyle çiçek açmaya başladı.

Tek kelime etmeden ona doğru eğildi. Küçük bir tıkırtı duydu ve beyaz altın tel boynundan kalktı.

Onun yakasını mı açmıştı?

Callie nefesini tuttu ve dehşetle Sean'a baktı. "Ben ne yaptım? Seni nasıl mutlu etmedim?"

Sean onun önünde çömeldi ve bir eliyle yanağını okşadı. Kalbini ellerinde tutuyordu. Onu ikiye bölüyordu ama yine de çok heyecanlı görünüyordu. Eğer onu terk ederse ... *Hayır!* Bu düşünceyle göğsü yarılmaya başlamıştı bile.

"Beni çok mutlu ediyorsun. Şimdi senden farklı bir şey istiyorum." Adam pantolonundan küçük kadife bir kutu çıkardı ve kadının ezici acısı şaşkın bir sevince dönüştü. "Callindra Alexis Howe, benimle evlenir misin? Tanrı biliyor ki seni en başından beri seviyorum ve seni karım yapmadan daha uzun süre geçirmeyi hayal bile edemiyorum. Lütfen evet de."

Adam ayağa kalkıp ona yardım ederken Callie gözyaşlarına boğuldu. Kendini onun kollarına attı, ona sımsıkı sarıldı, o da kendisine aynı şiddetle sarılınca şaşkına döndü. Kalbi taşarken gözyaşları hızla döküldü. Geri çekildi ve sulu bakışlarının arasından onun gözlerinin içine baktı. Bunu ne kadar önemseydiğini bilmesini istiyordu.

"Seni seviyorum. Ne kadar çok sevdiğimi anlayabilecek misin bilmiyorum ama bunu sana her gün göstermek için elimden geleni yapacağım. Evet!"

Sean onu kendine çekti ve tekrar sıkıca kavradı, o da can havliyle sarıldı, artık karı koca olacaklarını, bir aile kurduklarında neler olabileceğini kutladı. Ve Thorpe olmadan asla olamayacak şeylerin yasını tutuyordu.

Callie parmaklarını Sean'ın içine soktu. Bunu durdurmak zorundaydı. Thorpe aralarındaki hayalet olamazdı. Onu istemediğini açıkça belirtmişti

ve

onu kovmak zorundaydı. Babası ve kız kardeşi öldürüldüğünden beri aile, aidiyet ve mutluluk için yanıp tutuşuyordu. Sonunda insanlar Sorumlular adaletlerini bulacaktı. Ama kalbini paylaşmayan bir adama özlem duymak için Sean'la paylaştığı aşkı şimdi ve sonsuza dek kaybetmeyecekti.

Sean yavaşça geri çekildi, yüzüne yumuşak, tatlı öpücükler kondurdu. Sonra kutuyu açtı. Callie elini dudaklarına götürdü, yüzüğün ve o anın güzelliğı karşısında çok mutlu olmuştu.

Yuvarlak, sevimli bir orta taş ona göz kırptıyor, etrafı daha küçük elmaslardan oluşan bir çemberle çevriliydi. Kordon da aynı zarif taşlarla kaplıydı. Abartılı değildi. Babasının annesine verdiği devasa taş gibi bir şey değildi ve bundan memnundu. Sean'ın ona verdiği şey kesinlikle mükemmeldi ve kendi seçeceği bir şeydi.

Olayın dokunaklı güzelliğı, yüzüğü kızın parmağına taktığında daha da tamamlanmış hissettirdi.

Gözyaşlarının arasından gülümseyerek, "Seni mutlu edeceğim," diye fısıldadı.

"Biliyorum. Ben de seni mutlu etmek için elimden gelen her şeyi yapacağım, tatlım." Yumuşak bir öpücük daha çaldı. "Her zaman yapacağım."

Bunu biliyordu. Boynu onun sahiplenme işareti olmadan çıplak hissediyordu. Bu onu hiç mutlu etmemişti. "Hâlâ senin tasmanı da takabilirim, biliyorsun."

Başını iki yana salladı. "Seni bu şekilde benim yapmak istemedim. Onu sana ilk olarak yanlış bahanelerle giydirdim. Sen de bunu yanlış nedenlerle kabul ettin. Bu" -nişan yüzüğünü gösterdi- "bizim için. Doğru sebepler için. Seni her zaman el üstünde tutacağım. Ayrıca, boynuna başka bir şeyin takılması gerekiyor."

Sean onun yanağını okşadı, sonra yanından geçip köşedeki büyük koltuğa yerleşti. Bu adam neden bahsediyordu?

"Evcil hayvan?"

Onu rahatsız eden o derin ses şimdi kafasının içinde çınlıyordu. Halüsinasyon görüyor olmalıydı. Ama etrafta hızla döndüğünde Callie bir şeyler duymadığını anladı.

"Thorpe?" Yorgun ve gergin olduğu her halinden belli olan Thorpe, ayaklarını iki yana açmış, ellerini arkasına koymuş, her zamanki gibi buyurgan bir tavırla orada duruyordu. Gri gözleri kadının içine işledi, bir bakışta kalbine kadar ulaştı.

Kaşlarını kaldırarak ona baktı. "Bu adres şimdilik yeterli. Benim için diz çok."

Bakışlarını tek kelime etmeyen Sean'a çevirdi. Sadece sessizce izledi.

"Onu buraya sen mi getirdin?" diye sordu.

"Konuştuk. Seni görmek istedi," dedi nişanlısı.

Özür dilemek için mi? Aptalca bir özür dilemek için mi? Seks için mi? Şaşkınlıkla gözlerini kırıştırarak Thorpe'a döndü.

"Henüz diz çökmüyorsun, tatlım." Beklentiyle yere baktı, sonra tekrar ona döndü. Tavrındaki her şey kendisine itaat edilmesini beklediğini gösteriyordu.

"Bence onun istediğini yapmalısın, tatlım." Sean hafif bir gülümseme takındı.

Oynadıkları oyun ona Las Vegas'ı hatırlattı. Tam olarak kavrayamadığı bir gündemin aynı sayfasındaydılar. Ama o zamanki sonuçları sevmiştir. O sırada etrafını saran tehlikeye rağmen Callie hiç bu kadar mutlu olmamıştır.

Dizlerinin üzerine çöktü, pelüş halı onu yastıklıyordu. Thorpe'un yüzüne bakma riskini göze aldı. Yüz ifadesi yumuşamıştı.

Başının tepesini okşadı ve bu dokunuş onu elektrikleştirerek omurgasından aşağıya doğru yayıldı. Bırakın bu kadar yakın olmayı, onu bir daha görebileceğini bile hayal etmemiştir. Sean'ın evlenme teklifi sırasında döktüğü sevinç gözyaşları geri geldi. Eğer nişanlısı onun kalbini tekrar kırmak isteseydi Thorpe'u buraya asla getirmezd.

Gülümseyerek başını eğdi. "Efendim?"

"Bu duymak istediğim hitap şekline daha yakın, Callie. Ama bana çok daha önemli bir şey demeni istiyorum." Eliyle çenesini kavradı ve kendisine doğru kaldırdı. "Senin Efendin olmak istiyorum. Benim biricik evcil hayvanım olmanı istiyorum."

Diğer elini vücudunun önüne getirdi ve dikdörtgen siyah bir kutuyu kavradı.

Callie gözlerini kırıştırdı. Adamın yüzünde açık bir şefkat ve bağlılık vardı. Kalbi önce titredi, sonra çarpmaya başladı.

Tüm hayalleri gerçekten gerçekleşiyor muydu?

"Eminim bana soracak sorularınız vardır," diye mırıldandı. "Ve bunlara hakkınız var. Bakalım onları sizin için yanıtlayabilecek miyim?"

"Lütfen." Boğazını sıkan duygular yüzünden kelimeyi güçlükle çıkarabildi.

"Seni terk ettiğim için aptalın tekiydim. Aptaldım. Logan bana daha az övgü dolu bir şey söyledi ve haklıydı. Kendimi hiç bu kadar tamamlanmış hissetmemiştim.

seninle. Boyun eğdiğinde tüm Dominant ihtiyaçlarımı karşılıyorsun ... ve bir meydan okuma olacak kadar şımarıksın. Artık sensiz yaşayamam. Lütfen beni zorlama. Eğer evet dersen, sana azami özenle boyun eğme. Size ihtiyacınız olan disiplini ve hak ettiğiniz sevgiyi verirken sınırlarınızı zorlayacağım ve sizi güvende tutacağım. Benim için asla bir başkası olmayacak ve seni bir daha asla terk etmeyeceğim. Umarım tasmamı takmaya ve bana gururla Efendi demeye razı olursun."

Kutuyu açtı ve Callie gecenin ikinci şaşkınlığını yaşadı. Kadifenin içinde ısıltılı bir tasma yatıyordu. Kalın bir platin boynunu çevreleyecek, kırılmayacak ve aralarındaki bağı simgeleyecekti. Parıldayan metal ön tarafta birleşiyor ve sarkan devasa bir merkez taşın her iki yanında birer küçük kilitle bir arada tutuluyordu. Göz alıcı akuamarin, küçük elmaslarla çevrelenmişti ve tam boğazının çukurunda duruyordu.

Callie şaşkın gözlerini ona kaldırdı. "Ciddi misin sen?"

"Sanırım öyle. İki yıl önce senin için satın aldı ve elinde tutuyor," diye ekledi Sean.

"Bu senin için yapıldı, tatlım. Hep benim için giymeni istemiştim. Bana sahip olacak mısın?"

"Yarın gerçekten burada olacak mısın?" Bu soru en az onun hissettiği kadar korkutucuydu. Callie dudağını ısırırdı.

"Hayatımın sonuna kadar her gün."

Thorpe her şeyi doğru söylemişti ... yollarına çıkan o üç kelime hariç. Yine de bunlar önemli miydi? Onun kendisini sevdiğini biliyordu. Bağlılık, basmakalıp sözlerden daha önemli değil miydi? Evet, ama yine de ona yakın durmasını, gözlerinin içine bakmasını ve kalbinden geçenleri söylemesini arzuluyordu.

"Duymak istediğin bu değil mi, tatlım?" Thorpe dürttü.

Şimdilik yeterliydi. Ama aynı zamanda hayatını Sean'a adamıştı. Thorpe'u buraya o getirmişti, bu yüzden nişanlısının onayladığını düşündü ama ... soru sorarcasına ona doğru baktı.

"Thorpe ve ben konuştuk, tatlım. Uzlaştık. İkimiz de bu anlaşmanın en iyisi olduğunu düşündük çünkü hep seninle evlenmek istemiştim. Ben de daha geleneksel." Omuz silkti. "Parmağındaki yüzüğüm benim için her şey demek. Basın bizi şimdiden romantik bir ilişkiye bağladı. Bu basitçe görünecek

Dış dünyayla ilişkimizin doğal evrimi gibi. Çünkü öyle."

Parmağındaki yüzük onun için dünyalara bedeldi ve onun karısı olmaktan gurur duyacaktı.

"Ve her zaman benim itaatkârım olmanı istemişimdir," dedi Thorpe. sesi kalındı. "Bir karım vardı. Evlilik bana hayatım boyunca aradığım o derin güven ve anlayış bağıını vermedi. Yanlış nedenlerle bu ilişkiye girdim. Birliktelik kolayca bozuldu ve ben yas tutmadım. onun kaybı. Paylaştığımız şey öyle bir şey değil. Senden ayrıldığım an, acı beni neredeyse eziyordu. Daha önce hiçbir itaatkârımı "-başını sallayarak Sean'a döndü-"el üstünde tutmak' mükemmel bir kelime. Teşekkür ederim. Bu."

Sean belli belirsiz gülümsedi. "Bir şey değil."

"Benimle birlikte en kutsal saydığım bağa giren ilk ve son kişi olmanı istiyorum Callie." Thorpe onun önünde durmuş, savunmasız ama gururlu görünüyordu. Vücudu uzun, omuzları heybetli, gözleri yalvarır gibiydi.

İçi eridi. Dört yıl boyunca onu, hiç bulamadığı bir şeyi ararken, ardı ardına denizaltılarla izlemişti. O zamanlar gördüğü hoşnutsuzluk artık yoktu. Dominion'da yaşarken en büyük hayali onun tek ve biricik yakalısı olmaktı. Her zaman, eğer adam kendini önemser ve bir kadını kendi kadını olarak kabul ederse, onun her şeyi yapacağından şüphelenmişti. Bir evlilik kadar derin ve gerçek bir bağ.

Sean, "Bu sizi bir koca gibi görmeyeceği anlamına gelmiyor," diye ekledi.

"Ya da Sean'ın ihtiyacın olduğunda seni Dom'un gibi övmeyeceğini ya da cezalandırmayacağını." Thorpe ona sertçe başını salladı.

Daha azını beklemiyordu.

Thorpe yumuşak bir sesle, "Ne istediğimizi duydunuz ama seçim sizin," dedi.

Kendini tutmayı başardığı gözyaşları yüzüne sıcak damlalar halinde düştü. Bir nefeste ürperdi, sonra Thorpe'a baktı, yüreği gözlerindeydi. "Bu tasmayı senin sahipliğinin bir sembolü olarak kabul ediyorum. Sana, ben itaatimi ve sevgimi taahhüt ediyorum. İhtiyacım olan şefkati ve disiplini bana vereceğinize inancım tamdır. Karşılığında size kendimi armağan ediyorum ve size Efendi demekten gurur duyuyorum."

Thorpe büyük bir gururla ve elleri titreyerek yeni tasmayı boynuna taktı. Thorpe onu ayağa kaldırıp kendisine doğru yaklaştıırken bir an için bunun çok doğru bir his olduğunu fark etti. "Tanrı'ya şükürler olsun."

Sean köşedeki sandalyeden kalkarak, "Amin," dedi.

Thorpe yumuşak, buyurgan bir öpücük için ağzını onunkinin üzerine koyarken, Sean arkasından sokuldu ve dudaklarını onun boynuna bastırdı. "Şimdi sık sık duyacağından şüphelendiğim sözleri duymaya hazır ol, güzelim."

Thorpe onun yüzünü ellerinin arasına aldı ve bakışlarını birleştirerek ruhunun derinliklerini görmeye başladı. "Seni seviyorum Callie. Bunu sık sık duyacaksın. Umarım buna alışabilirsin."

İçindeki sevinç patladı ve duygudan kanlar içinde kaldı, nutku tutuldu ve geleceğe çok hazırdı.

"Ben de seni seviyorum Mitchell." Kollarında Sean'a doğru döndü. "Ben de seni seviyorum, Sean. Senin sayende dünyam sonsuza dek mümkün olan en güzel varoluşa dönüştü."

Sean onun alnını, burnunu öptü, sonra dudaklarında oyalandı. "Seni seviyorum ve eminim bunu benden de sık sık duyacaksın. Ama benim kastettiğim bu değildi."

"Oh?" Ona baştan çıkarıcı bir gülümseme gönderdi. "Eminim değildir, tatlım."

Callie Thorpe'a omzunun üzerinden bir bakış attı. Aralarındaki bağı kabul etmesinin Thorpe'un yüzünde memnuniyet dolu bir ifade yarattığını bilmek içini ısıtmıştı.

"Peki başka ne demek istedin?" Nazlı nazlı gülümsedi.

Thorpe derin bir nefes aldı. Omuzları yükseldi, göğsü genişledi. Ona Efendisi olarak ilk emrini verirken otoritesini iyi dikilmiş bir takım elbise gibi giyiyordu. "Soyun."

Tepeden tırnağa kızardı. Bunu bekliyordu ve bu hâlâ içini ürpertiyor, vücudunu beklentiyle yakıyordu.

"Evet, Efendim."

Sean onun omzunu okşadı ve kızın bakışları Sean'ın yüzüne, gözlerindeki özleme kaydı. O da bir öpücükle karşılık verdi.

"Şimdi, güzelim, lütfen."

Yüzünde bir gülümseme belirdi. Dünyası mükemmeldi. "Benim için zevkti."

NEW YORK TIMES'TAN BİR SONRAKİ KÖTÜ AŞIKLAR ROMANINI KAÇIRMAYIN
ÇOK SATAN YAZAR SHAYLA BLACK

Onun Alacağı

Zamana karşı yarışan NSA ajanı Joaquin Muñoz, yaklaşık yirmi yıl önce tehlikeli bir sırla ortadan kaybolan küçük bir kızı aramaktadır. Bailey Benson profile uyduğu için, Joaquin güzel kızı kaçıırır ve kimse onu sonsuza dek susturamadan önce Club Dominion'ın güvenliğine götürür.

Bailey ilk başta dehşete kapılır ama onu kaçıran kişi geçmişi hakkında bilgi talep edince şaşkına döner. Gördüğü korkunç hayaller aslında değer verdiği her şeyi tehlikeye atan uzak anılar mıdır? Joaquin'le birlikte iniltilerin yankılandığı ve tutkunun solunduğu bir yere hapsedilen Joaquin Şiddetli bir koruyucu ve aynı zamanda yavaş yavaş aklının ve kalbinin derinliklerine inen şehvetli bir Efendi. Ama ona teslim olmak, onun için en Hepsinden lezzetli bir tehlike.

Çünkü Bailey çok geçmeden tek gizemin geçmişi olmadığını öğrenir. Joaquin'in de kendine ait bir sırrı vardır; ruhunu yakan bir intikam. Ortaya çıkan gerçek onu savunmasız bırakır ve sevdiği adam hakkında ne kadarının yalan olduğunu, kalbinden daha ne kadarının risk altında olduğunu merak eder. Ve Joaquin'in kendisini gerçeği öğrenecek kadar uzun süre koruyacağına güvenip güvenemeyeceğini.

2015 YILINDA BERKLEY BOOKS'TAN ÇIKACAK

Yazar Hakkında

Shayla Black, geleneksel, küçük basın, bağımsız ve sesli yayıncılık yoluyla üretilen kırktan fazla cızırtılı çağdaş, erotik, paranormal ve tarihi romanın *New York Times* ve *USA Today* çok satan yazarıdır. Kocas, munchkin'i ve çok şımarık bir kedisiyle birlikte Teksas'ta yaşıyor. "Boş" zamanlarında reality TV izlemekten, okumaktan ve eklektik bir müzik karışımı dinlemekten hoşlanıyor.

Shayla'nın kitapları yaklaşık bir düzine dile çevrilmiştir. Ayrıca *Passionate Plume*, *Holt Medallion*, *Colorado Romance Writers Award of Excellence* ve *National Readers Choice Award* ödülleri almış veya bu ödüllere aday gösterilmiştir. RT BOOKclub onu iki kez Yılın En İyi Erotik Romanı dalında aday göstermiş ve ayrıca birkaç *Top Picks* ve bir *KISS Hero Ödülü* ile ödüllendirmiştir.

Risk alan bir yazar olan Shayla, her yeni kitabında yazma zorluklarının üstesinden gelmekten keyif alıyor. Shayla'yı ShaylaBlack.com adresinde bulabilir veya Shayla Black Yazar Facebook sayfasını ziyaret edebilirsiniz.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.